

"T.C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

111981

DİVÂN-I GÜL BABA
VE TRANSKRİPSİYONLU METNİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Mehmet DEDE

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMANTASYON MERKEZİ

111981

Enstitü Anabilim Dalı : TÜRK DİLİ ve EDEBİYATI

Enstitü Bilim Dalı : ESKİ TÜRK EDEBİYATI

Bu tez 02.11.2001 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından Oybirliği/Oyçokluğu ile kabul edilmiştir

Jüri Başkanı

Prof. Dr. Mehmet ALPARGU
Öğretim Üyesi

Jüri Üyesi

Yrd. Doç. Dr. Mehmet Emin BEZAN

Jüri Üyesi

Yrd. Doç. Dr. Karde YAKO

ÖNSÖZ

Türklerin İslâmiyeti kabul etmelerinden sonra İslâm medeniyetinin bilim, inanç ve kuralları etkisinde ortaya koydukları edebiyat türü olarak tanımlanabilen Eski Türk Edebiyatı, bazen doğru, bazen kasıtlı ve yanlış isimlendirmelerle; Divan Edebiyatı, Yüksek Zümre Edebiyatı, Saray Edebiyatı, Enderun Edebiyatı gibi değişik isimler almıştır. İsmi ne olursa olsun mahiyeti, özü hiç değişmeyen bu edebiyat 13. yy.da teşek-kül etmeye başlamış ve halk tarafından benimsenerek 19. yy.a kadar devam etmiştir. Günümüzde de bu tarzda şiir yazarlar mevcuttur. Yaklaşık olarak 6 asırlık bir zaman dilimine ve Balkanlar'dan Hazar Bölgesi'ne, Kırım'dan Suriye'ye kadar çok geniş bir sahaya yayılan bu edebiyat her asırda ünlü şairler yetiştirmiştir. Bākī, Fuzūlī, Nefī, Nedim, Şeyh Gālīp gibi. Bununla beraber meşhur olmayan pek çok şairimiz de mevcuttur ve bunların çoğu da mürettep dīvānlara sahiptirler. Bizim de dīvānını günümüz alfabesine aktarmaya çalıştığımız Misālī mahlasıyla şiirler yazan Gül Baba da pek fazla tanınmayan 16. asırda yaşamış, Hurūfī akāidine inanmış bir şairdir.

Süleymaniye Kütüphanesi Yazma Bağışlar bölümünde 2636 numarada kayıtlı olan Gül Baba Dīvānı hem işlediği konu yönüyle hem de daha önce çalışılmamış olması yönüyle dikkatimizi çekmiştir. Biz de 186 varaklı el yazması mürettep bir divan olan Gül Baba Dīvānını günümüz alfabesine aktarmaya çalıştık.

Bu çalışmayı yüksek lisans tez çalışması ölçülerinde tuttuk. Tezimiz iki bölüme ayrılmıştır. Birinci bölümde, Gül Baba'nın elde edebildiğimiz bilgileri, Hurūflik ve tez çalışmamızın teknik bilgileri, verilmiştir. İkinci bölümde ise divanın günümüz alfabesine aktarılmış metni bulunmaktadır.

Çalışmalarında hiçbir zaman yardımlarını esirgemeyen, katkıda bulunan bütün dostlarıma ve özellikle bana her zaman yol gösteren ve eserin ortaya konulmasında büyük katkıları olan hocalarım Yrd.Doç.Dr. M. Emin ERTAN'a, Yrd.Doç.Dr. Raide SAİD'e ve Yrd.Doç.Dr. B. Ali KAYA'ya hürmet, saygı ve teşekkürlerimi sunarım.

Mehmet DEDE

İÇİNDEKİLER

KISALTMALAR	III
ÖZET	IV
SUMMARY	V
1. BÖLÜM	
GİRİŞ	1
1.1. Gül Baba	2
1.1.1 Hayatı	2
1.1.2 Eserleri	7
1.1.3 Tekkesi ve Türbesi	8
1.2. Hurûfilik	9
1.2.1 Fazlullah Hurûfî	9
1.2.2 Hurûfilik Akaidi	11
1.3. Gül Baba Divânının Tanıtımı	14
1.3.1. Divânın Şekil Özellikleri	16
1.3.2. Divânın Muhteva Özellikleri	18
1.3.3. Divânın Dil Özellikleri	23
2. BÖLÜM	
TRANSKRİPSİYONLU METİN	26
GÜL BABA DİVANI METNİ	482
SONUÇ VE ÖNERİLER	667
KAYNAKLAR	668
EKLER	
TRANSKRİPSİYON ALFABESİ	669
ÖZGEÇMİŞ	670

KISALTMALAR

a.g.e. : adı geçen eser

A.S. : Aleyhisselam

H.z. : Hazreti

Haz. : Hazırlayan

m. : miladi

s. : sayfa

SAV : Sallallahü aleyhi vesellem

TTK : Türk Tarih Kurumu

yy. : yüzyıl

ÖZET

Divan kelimesinin değişik alanlarda kullanılan çeşitli anlamları vardır. Hukukta, devlet idaresinde, sözlükte ve edebiyatta ayrı anlamları karşıladığını görüyoruz. Edebiyat dilinde şairin, şiirlerini belli bir düzene göre topladığı mecmuaya “divan” denir.

Bizim çalıştığımız eser, “Misalî” mahlasıyla şiirler yazan Gül Baba’ya aittir. Eser Süleymaniye Kütüphanesi, Yazma Bağışlar Bölümü, 2636 numarada kayıtlıdır. Nesih tarzı yazı ile Osmanlı Türkçesi ve alfabetiyle, 186 varak (yaprak, 372 sayfa) halinde el yazma manzum bir eserdir. Divan tertibine göre yazıldığını, zaman zaman akıcı bir üsluba sahip olduğunu görmekteyiz. Şairimizin fikir yapısını yansıtmamasından dolayı, Hurûfî inanç ve akîdelerini içeren eserde yer yer sevgiliye duyulan aşkın konu edildiğine şahit oluyoruz. Eserde dil, imlâ ve vezin hataları da vardır.

Divanın kasideler bölümü “tevhid” ile başlayıp “gazeliyyat”, “musammat” ile devam edilmiş, herhangi bir başlık kullanılmamıştır. Beyit esasına dayalı nazım şekilleri ile bend esasına dayalı nazım şekilleri karışık olarak yer almıştır. “Rubaiyyat” bölümü ise eserin son bölümündedir. En sonda onun takipçisi olduğu anlaşılan “Mahşeri” isimli biri tarafından bir murabba yazılmış ve son kıtasında tarih düşürülmüştür. Eserde Arapça ve Farsça kelimeler, tamlamalar vardır. Bazı şiirleri anlaşılması kolay, sade bir dille yazılmıştır. Genelde şiirlerinde, Hurûfî inançlarını yansıtmıştır. Bu tür şiirlerinde anlam bütünlüğü oluşturmada güçlük çekmiştir.

Gül Baba, Hurûfîliğe inanan bir şahıs olarak bu inanç sisteminin kurallarını şiirlerinde sıklıkla işlemiş, bu duygu ve düşüncelerini eserine yansıtmıştır. Bu sebeple çalıştığımız eser farklı ve önemli bir özellik arz etmektedir.

Tezimizde, orijinal el yazma bir eserden edebiyat sahamıza çalışılmamış bir eser aktarmayı amaçladık. Eserimiz Osmanlıca alfabeden Latin alfabesine çevrilmiş ve transkripsiyonlu metin haline getirilmiştir. Elde edilen metnin dil, şekil ve muhteva yönünden genel bir değerlendirilmesi yapılmıştır.

SUMMARY

The word “Divan” has variety meanings used in different fields. We see it in literature, dictionary, law and government. In literature it’s called “Divan” which a magazine which a poet collects his/her poems according to an order.

The work we study on is belong to “Gül Baba”, who wroted poems with “Misali” nickname. The work is registered in 2636 number, hand painted Grant Part in Süleymaniye Library. It’s hand written verse work, 186 leaves metal (paper, 372 pages) in Ottoman Turkish and alphabet with “nesih” written with Divan arrangement. As our poet reflected his ideas we testimony that the work contents Hurufi beliefs in places. It has been subjected the love that felt for a mistress. There is some mistakes on language orthogrophy and metre.

In Divan the parts of “kaside” are begun with “tevhid”, continued “gazeliyyat” and “musammat” without used any headlines. It take places couplet basic verse styles and stanza basic verse styles in comlex wav the “rubaiyyat” part is at the end of the work. İn the end there is “murabba” written by someone called “Mahşeri”. The date is noted at the last couplet. In the work there are Arabic and Farsça phrases. Some of poems are written in plain language and they are easy to understand in General in his poems he reflected his Hurufi beliefs. He happened some difficulties to get meaningful entire.

Gül Baba, believes in Hurufi, often had used the rules of this system of belief in his poems he had reflected his feelings and thoughts in his work. So the work we study on has a specific important and difference.

In our thesis we had aimed to transfer the original hand written work that hasn’t been studied on our Literature field. Before our work has translated from Ottoman alphabet to Latin alphabet it got together text with transcription. It has been made a general appraisalment for the text as language, figure and concept.

1. BÖLÜM

GİRİŞ

Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı başlığı altında bulunan Eski Türk Edebiyatı çok geniş bir zaman zarfını ve çok geniş bir coğrafyayı kapsayan bir bilim sahasıdır. Bu saha içinde yüzlerce şair ve yazar mevcuttur. Bunların çoğu yaşadıkları dönemleri aksettiren, kendi duygu, düşünce ve inanç dünyalarını ortaya koyan pek çok eser meydana getirmişlerdir. Bu eserler üzerinde değil yapılan çalışmaların bilimsel dokümanı, sadece isimlerinin yer aldığı bir dizin bile ciltler halinde kitapları teşkil edecek büyüklüktedir. Bunların incelenmesi geçmişte olduğu gibi şimdi de yapılmakta ve gelecekte de bu çalışmalar yapılmaya devam edilecektir. Bu şair ve yazarların meşhurlarının eserleri üzerinde çalışmalar yapılmış, bu eserler birçok yönleri ile incelenmiş ve incelenmektedir. Bu şahıslar belki de bu sebepten dolayı biraz şanslıdır. Fakat onlar kadar şanslı olmayan müellifler de çok fazladır. Tabi bu olayı sadece şans diye açıklamak biraz haksızlık olacaktır. Çünkü vermiş oldukları eserlerden dolayı buna fazlasıyla layıktırlar. Bizim asıl dikkat çekmek istediğimiz konu onlar kadar incelenme imkanı bulamamış kişilerin olduğu ve bunların da en az bir yönden de olsa incelenmeye gerek duyduğu inancıdır. Zira bu müellifler; günümüzde bir çok şairin şiir kitabı olarak piyasaya sunduğu 20-30 şiirden oluşan şiir kitaplarından çok daha kapsamlı, konu olarak da derin şiir kitaplarına, dīvanlara sahiptirler. Bu durum bile onların incelenmesine yeterli bir sebeptir.

Bizim bu düşüncelerle inceleme yaptığımız Gül Baba Divanı, tarihin tozlu rafları arasında unutulmak üzere olan, hem şiir kalitesi, hem de şiirlerinde işlediği konularıyla Türk kültür tarihine kazandırılması gereken bir eserdir. Eser, şairimizin inancı olan Hurūfi kaidelerini, fikirlerini içinde bulunduran, zaman zaman coşkulu bir şekilde aşkı, güzelliği, sevgiliyi terennüm eden bir yapıya sahiptir. Çalışmamızın ikinci bölümünde transkripsiyonlu metnini vereceğimiz divanın tanıtımını ve incelemesini bu bölümde yapacağız. Bu bölüm içinde şairimiz ile ilgili bilgiler verdikten sonra Hurūfi olan şairimiz hasebiyle Hurūfilik hakkında bir bilgi sunacağız ve divanın teknik incelemesini yaparak tanıtacağız.

1.1 - Gül Baba:

1.1.1 – Hayatı:

Doğum tarihi bilinmeyen Gül Baba'nın 16. asırda yaşamış olmasının yanında tarihi şahsiyeti ve yaşadığı devir hakkında türlü rivayetler vardır. En eski bilgiye Evliya Çelebi'nin Seyahatnâme'sinde rastlıyoruz. (Kaçalın, 1996: 227) “Evliya Çelebi'nin babasından naklen verdiği bilgiye göre bir Bektaşî dervişi olan Gül Baba Amasya'nın Merzifon ilçesinde doğmuş, Fatih Sultan Mehmet, II. Bayezid, Yavuz Sultan Selim ve Kanuni Sultan Süleyman dönemlerindeki birçok savaşa katılmış ve 948'de (1541) Budin seferinde şehit olmuştur (Seyahatnâme VI, 225,248). Budin fethedildikten sonra 200.000 askerin katıldığı ve Kanuni'nin de hazır bulunduğu cenaze namazını Ebüssuud Efendi kıldırması, Osmanlı Türkleri'nin Gültepe ya da Gülbababayırı olarak adlandırdıkları, Budapeşte' nin Buda yakasındaki kalenin dışında, Kalvaria (Kabaktepe veya Mihnet tepesi, bugün Gültepe) denilen yere defnedilmiştir.” Fakat bu bilgi hem daha sonra bulunan belgelere hem de mantığa göre hatalı ve yanlıştır. Bu bilgilere göre bir asırdan uzun yaşamış olan Gül Baba'nın ömrünün son yıllarında da savaşa katılması doğru bir bilgi olmasa gerektir.

Evliya Çelebi'nin yanılma sebebini, tarihte birbirine yakın zaman dilimlerinde yaşamış olan birden fazla Gül Baba'nın bilgilerinin birbirine karışmış olması şeklinde izah edebiliriz. Elimizde bulunan kaynaklara göre Fatih devrinde yaşamış bir Gül Baba vardır ki Gül Mehmed Dede denilen bu şahıs, Şirvan'dan Anadolu'ya gelmiş ve Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'da yaptırdığı camide sekiz yıl tefsir ve hadis okuttuğu gibi padişaha da tefsir dersleri vermiştir. Bu hizmetine karşılık bir maaş kabul itmeyen Gül Baba, Fatih Sultan Mehmet ile Edirne'de bulunduğu bir av sırasında gittikleri Korucu köyünü pek beğendiğinden o yer kendisine verilmiş ve orada tesis ettiği zaviyesi ile kazandığı şöhret ölümünden sonra da devam etmiştir. Meşhur şairlerden Edirneli Tîgî'nin, bu Gül Baba'yı övmek için bir manzume yazması da onun şöhretinin 17. asır başında dahi devamını gösterir (Köprülü, 1988: 832), Ayrıca Mevlevî şairlerinden

Şeyhülislam Çelebi-zade Asım Efendi'nin bu Gül Baba'yı öven bir manzumesi de vardır (Kaçalın, 1996: 227).

Galatasaray tarihini anlatan bir kaynakta da hülasa olarak şu bilgilere rastladık: Galatasaray Lisesi'nin kurulduğu yer ile ilgili olarak Gül Baba isimli bir şahıstan bahsedilir. Hadise şöyledir: II. Bayezid bir gün avlanmaya çıkar, av sırasında üşür ve bir kulübeye sığınır. Orada güller yetiştiren bir ihtiyarla karşılaşır. Hoş sohbet bir ihtiyar olan bu zatla biraz konuştuktan sonra ayrılırken gönlünü almak için bir isteği olup olmadığını sorar. O da şimdiki lisenin bulunduğu yeri göstererek bir okul yapılmasını ister. Bu şahıs etrafta Gül Baba olarak bilinir (İsfendiyaroğlu, 1952: 59). Bu şahsın türbesi de Boğazkesen'den Tophane'ye inerken Gül Baba Sokağı'ndaki caminin avlusundadır.

Hasan Çelebi'ye ait olan Tezkiretü's-şuara isimli tezkirede de Misâli hakkında yazılmış bir bölüm var. Fakat burada mezkur bulunan Misâli, namı Hasan olan Edirneli bir şahıstır. Hakkında kısa bir bilgi verilip şiirlerinden örnekler verilen Misâli, farklı bir kişidir (Kınalızade, 1981).

Bir başka rivayet de şöyledir: (Yakıtıl, 1981: 187) "Macar tarihlerinde yazılı diğer bir söylentiye göre , Kanuni Sultan Süleyman Hazretlerinin torunu ve Selim II.'nin kızı Cevher Sultan daha önce derya kaptanlarından Hırvat kökenli Piyâle Paşa (kaptanlığı: 1554-1568) ile evlenmiş ve Piyâle Paşa'nın 1578'de eceliyle ölümü üzerine Halaykoğlu Kalaylıkoz Ali (Alaikoğlu Kalaikos) adlı biriyle evlenmiştir. Ali üstün şecati ile ünlü imiş. Budin valiliğine atanarak 1581-83 arasında Macaristan'da bulunmuş.

Halaykoğlu Ali Paşa Cevher Sultanla evlenmeden önce diğer bir kadınla evli imiş. Cevher Sultan kendisiyle evlenebilmek için ilk karısını boşaması ve çocuklarını da terk itmesi koşulunu ileri sürdüğünden Ali Paşa da karısını ve çocuklarını terk ederek sultanla evlenmiş.

İlk karısı ise kendisini delicesine sevdiğinden boşanmamasını ısrarla rica etmiş. Paşa ise kararından vazgeçmediğinden kadın çok kederlenip bedbaht kalınca Ali Paşa'ya lanet etmiş. Gerçekten de paşa sözü edilen türbenin bulunduğu yerde cereyan eden bir savaşta şehit düşmüş ve maiyeti halkı kendisine gül fidanları arasında bir türbe yaparak "Gül Baba" adını da vermişler."

Üçüncü bir söylentiye göre de Ali Paşa savaş sırasında Hıristiyanlar tarafından atılan gülleleri eliyle yakalayarak tekrar düşman üzerine atar ve her seferinde başarıya ulaşmıştır. Bu nedenle kendisine Gülle Baba şanını vermişler (a.g.e. s.188)

İşte bu şahısların menkıbevî hayat hikayelerinin halk arasında mübalağalarla anlatılmaları sebebiyle kişiler birbirine karışmış, iki veya daha fazla kişi bir kişi gibi görülmüş ve ortaya uzun yıllar yaşayıp birçok savaşa katılmış bir Gül Baba çıkmıştır.

Asıl Gül Baba'nın, yani bizim divanı üzerinde çalışma yaptığımız Gül Baba'nın hayatı hakkındaki bilgilere Isparta'da yapılan bir araştırmada tesadüfen ulaşılmıştır. Tahir Erdem tarafından yazılan makalede yukarıda verdiğimiz bilgiler verilir bunların yanlışlığı belirtildikten sonra şöyle devam edilmiştir: (Erdem, 1935: 269,270)

"Uluborlu ilçesinin İlegüb köyünde Velibaba dergahına ait kayıtları araştırırken elimize geçen bir şecerenin eteğinde okuduğumuz kayıtları bu bekte ile ilgili bulduğumuz için aynen yazmağı gerekli buluyoruz:

Hulefâi Abbasiyenin inkırazıyla Sādâtı Hüseyniyeden Cafer bin Zeydi Sādis ibni Hüseynülgazi ibni Hasanülgazi bin Zeydülhāmis ibni Hasenüşşair ibni Ali bin Hamza bin Mehmed bin Hasan Ebülkasım Elhasenüledib ibni Ebucafer Mehmed ibni Esseyyid Hasan Gazi bin Ali Zahidülmedeni ibni Esseyyid Mehmedüladsasî ibni Esseyyid Yahya İbnülhüseyn Züddem'a ve Zülabre ibnü Zeynülabidin ibnü İmamı Hüseyin radiyallahü anh. Malatya'dan bilhice Uluborlu kazasının Ulubey nahiyesine gelmiş ve mezkur nahiyede hicreti nebeviyenin 222 senesine müsadif kazayı mezkurun fethi evvelinde şehid olan ve nahiyeyi mezkurde defnolunan Esseyyid Hasanülgazi ibni Zeydi Rabi ve hicreti nebeviyenin 423 tarihinde kezalik Eğridir kazasının ikinci fethinde ahaveyni

Mustafa Müntahap ve Aliyyülmüfred ile şehid olub cediti Esseyyid Hüseyin Gazi ibni Rabi Ammi Battal Gazi dergahı ālilerinde tavattun etmiş mumaileyh Esseyyid Cafer ibni Zeydi Sadis eşşehid fi Sultan tahti bicebeli Povatya (696) tarihinde Bilecik fethinde şehid olub Seyyidler makberesinde defnedilmiş ve muahheren mahdumu Uzuner demekle şöretşiar aynı Ali-baba Kaddesallahü sirreh (758) tarihinde Gelibolu fethinde mahdumu Gülbattal nam Esseyyid Cafer ve hafidi Sünbülbattal nam Esseyyid Hüseyin Gaziler Geliboluda şehid olmalarıyla anları haki Geliboluya defnetmiş kabirlerine bir çıtlık dikmiş ve kendisi salimen Ulubeyde vaki aileleri nezdine avdet buyurmuş (763) tarihinde irtihali darinaim eylemiş. Salifüzzikir Sünbülbattal nam Hüseyinülgazi mahdumu Esseyyid Cafer ve onun mahdumu Esseyyid Cafer ve onun mahdumu Yalınkılıç Hüseyinülgazi Ulubeyde vefat etmişlerdir. 948 tarihinde *Kutbularifin Veliyyiddin ibni Yalınkılıç Hüseyinülgazi Kanuni Sultan Süleymanın daveti üzerine mahdumu (Güldede) nam Seyyid Cafer ile diğer mahdumu (Sünbülde) nam Esseyyid Hüseyin Gazileri göndermiş tarihi mezkürde (Güldede) Macaristanın Bodin şehrinde ve (Sünbülde) dahi Romanyanın Ulubey nahiyesinde şehiden vefatlarıyla Kanuni Sultan Süleyman maa ordu cemaat teşkil ederek Ebüssuud efendi imametiyle namazları kılınmış müşarünileyh Veliyyüddin Bağdad şehrinde Serremenreaya gitmiş Eimme-i isnaaşereden imamı Mehmed Taki Musa ahfadından gelincik ana Sultan nam Fatimatüzzehra binti Abdülvahid Çelebiyi tezevvüç ile müşarünileyhadan (Güldede) ve (Sünbülde) tevellüd itmiş müşarünileyha Fatimatüzzehra (945) tarihinde vefatiyle kendisi Üsküdar gelip bir tekkede evkatgüzar iken Sultan divaniye açşibaşı ve Mesnevīhan tayin olunub kendisine kutbiyet verilmiş Cezayire gönderilmiş orada müşarünileyten azim keramet görülmüş ve (955) tarihinde Cezayirde vefat ettiği Babālide vaki Sicili Osmanīnin dördüncü cildinin (610)uncu sayfasında mestur ve Fransa ve İspanya ile olan muahedeleri Fransa hazinesinde mahfuzdur.”*

Bu yazıdan çıkarılan sonuca göre Gül Baba'nın Isparta'nın Uluborlu İlçesi'nin İlegüb Köyü'nden olduğu, asıl adının Cafer, babasının adının Yalınkılıç oğlu Veliyyüddin, annesinin adının Abdülvahid Çelebi kızı Fatimatüzzehra olduğu, padişahın daveti üzerine Budin seferine kardeşi Sünbülde ile katıldığı, burada şehit düştüğü, cenaze namazının Kanuni'nin de hazır bulunduğu bir cemaate Ebüssuud Efendi tarafından kaldırıldığı, babasının ise kendisinin ölümünden sonra uzun yıllar yaşayıp Cezayir'de

vefat ettiği anlaşılmaktadır. Diğer bilgilerin de sadece bir isim benzerliğinden kaynaklanan karışıklık olduğu tespit edilmiştir.

Bu bilgilerin yanında Abdülbaki Gölpınarlı'nın bir tespitini daha vermek istiyoruz: Gölpınarlı, Hurfî Metinleri Kataloğu adlı eserinde Gül Baba'nın dvnını tanıtırken (Gölpınarlı, 1973: 77) "İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi Farsça yazmalarında 448 No.daki Farsça Nesm dvnı, 966 rabulevveli evsıtında (1558) Misali tarafından yazılmıştır." şeklinde bir bilgi veriyor. Devamında divnın hatimesinde tarih düşürüldüğünü, bunun da kendisinden stat olarak bahsetmesinden dolayı kendine müntesip olan Mahşerf tarafından yapıldığını, buradaki "dünyada" kelimesinin ebced hesabıyla 985 tarihine isabet ettiğini söylüyor. Bektaşi olduğunu, Budin'de bulunduğunu belirttiikten sonra ancak onun Budin fethinde şehit olduğunun doğru olamayacağını, tekkesinin 950 – 955'te yapıldığı doğruysa Misli'nin sağlığında yapıldığını yazıyor ve bu mlahazasına kanıt olarak da Orhan F. Köprülü'nn İslam Ansiklopedisi'ndeki Gül Baba maddesine bakılmasını istiyor (a.g.e. s.78). Fakat bu bilgiye ne başka kaynaklarda, ne de mezkur kaynakta rastlayamadık. Hatta Nesimi Divnı'nın Misli tarafından yazıldığı kaydına ise bu divan üzerine doktora çalışması yapmış olan Hüseyin Ayan Bey'in hem çalışmasının herhangi bir yerinde hem de kendisinin bilgisine bizzat başvurarak sorduğumuz halde rastlayamadık. Burada Gölpınarlı'nın bu bilgisinin hatalı olduğunu da belirtmekte fayda görüyoruz.

Gül Baba'nın tarihi şahsiyeti kadar isminin nereden geldiği konusunda da değişik görüşler ileri sürülmüştür. Umumiyetle kabul edilmiş görüşe göre bu şahsın gl çok sevmesinden dolayı bu isim verilmiştir. Bundan dolayı olacaktır ki Gül Baba Tekkesi ve Türbesinin bulunduğu yer bugün Macaristan'da "Rozsadomb" yani Gl Tepesi olarak bilinmektedir (Köprülü, 1988: 832). İğnaczkunos, hiçbir haklı gerekçe göstermeksizin Gül Baba isminin Kel Baba olması gerektiğini söylemiştir. Gyula Nemeth, "gl" kelimesinin "glmek" fiilinden emir olduğunu, "Gülsün" ve "Korkut" isimlerini de örnek göstererek ispata çalışmıştır (Kaçalın, 1996: 227). Theodor Menzel'e göre Gl Baba'ya bu ismin verilmesi tacının tepesinde tekke şeyhi alameti olarak bir gl taşımasındandır (Köprülü, 1988: 832).

Bu ve buna benzer açıklamalar arasında hiç şübhesiz en uygun olanı ilk kelimedeki gül isminin çiçek ismi olmasıdır. Daha önce vermiş olduğumuz bilgilerde de kardeşinin Sünbüldede namında olması bu görüşümüzü teyit itmektedir.

Divânından anlaşıldığı üzere Hurûfî olan Gül Baba'nın bu inanca nereden ulaştığı, bunu kimden aldığı, şeyhinin kim olduğu bilinmemektedir. Onun Velibaba dergahına gitmiş olması, bu fikirlerini orada kazanmış olduğunu düşündürse de bu dergahın Bektâşî dergahı oluşu, her ne kadar Bektâşî inanışlarında Hurûfliğin izleri bulunsa da bu kadar açık ve ayrıntılı olarak Hurûfliğe inanılmadığı muhakkaktır. On iki imamı öven muhammesinin mütekerrir mısrasında “Şem‘-i cem‘-i evliyâ ey Hacı Bektâş-ı Velî” ifadesi olsa da onun tam bir Bektâşî olduğunu söyleyemeyiz. Çünkü bütün İslam ülkelerinde Hurûfler takibe alınmakta ve baskılar görmekteydiler. Bunun için Hurûfler Anadolu’da özellikle Bektâşîler’in arasına girerek gizlenmişler ve görüşlerinin bir kısmını da onlara empoze etmişlerdir. Gül Baba da bu amaçla bu dergaha girmiş olabilir. Fakat açık olan taraf şudur ki Gül Baba koyu bir Hurûfidir ve bu inancını her fırsatta, her zaman ve zeminde dile getirmiştir.

1.1.2 – Eserleri:

Misālî Gül Baba'nın mürettep bir divânının yanı sıra; bir önsözle otuz iki bölümden oluşan 969 beyitlik “Feyz-nâme” isimli bir mesnevisi, besmelenin faziletlerini ve Hurûflik akaidine göre tevillerini içeren mensur bir eser olan “Risale-i Besmele”si, dünya ve ahiret saadetini, mutluluk yollarını izah ettiği “Miftahu'l-Gayb” isimli bir eseri de bulunmaktadır. Bu eserler hakkında hiçbir kaynakta tanıtıcı bilgiler bulunmamaktadır. Bunların geniş bir şekilde tanıtılması için eserlerin incelenmesi gerekmektedir ki bu da ayrı bir çalışma konusudur.

1.1.3 – Tekkesi ve Türbesi:

Tarihi belgelere göre Gül Baba Türbesi ile yanındaki Bektaşi Tekkesi'nin 1543-1548 yılları arasında Budin Beylerbeyliği yapan Yahya Paşazade Mehmet Paşa tarafından yapıldığı anlaşılmaktadır.

Gül Baba Tekkesi, Török (Türk) Caddesi yukarısında Rozsadomb (Gül Tepesi)'un doğu yamacında ve türbenin yanında inşa edilmişti. 60 dervişi barındıracak büyüklükteydi. Evliya Çelebiye'ye göre; Dervişleri savaflara katılıyordu. Gazi Mihailzadelerin hayratı olup gelip geçene yemekleri boldu. Seyyahlar, mermer kapı ve duvarlarına pek çok anlamlı beyitler yazmışlardı. Vakıfları diğer 6 tekkeden daha sağlamdı. Tekkede yolcular üç gün parasız yatıp karınlarını doyurabiliyorlardı. Tuna üzerinde çalışan iki değirmenin, Solimar nahiyesinin tamamının ve birtakım tarla, hamam, evin geliri tekkeye tahsis edilmişti (Aguston, 1998: 5). Bunlardan bazıları şunlardır: Felheviz Kilisesi ile eski Szent Mihali Kilisesi'nin iki evi, o civarda papazlara ait beş ev, bir manastır, Kral Janos hamamının dört evi, birtakım tarlalar, Solymar nahiyesi (Köprülü, 1988: 833)

Tekkenin bir büyük salonu, bir yazlık ve kışlık küçük salonu, dervişlerin barınması için hücreler, büyük bir mutfığı, deposu ve helaları bulunmaktaydı. Tekkenin ve türbenin etrafında tarikatın ileri gelenlerinin gömüldüğü bir mezarlık vardı. Dervişler barış zamanı tarım ve ibadetle meşgul olurlar, savaş zamanı savafla katılırlar, askerın moralini güçlendirirlerdi. 1686 yılında Türk hakimiyetinden çıkan Budin'deki bu tekke aynı yıl yıkıldı. Türbe Fontana'nın sayesinde korunabildi. Türbenin korunması hakkında 1699 Karlofça Antlaşması'nda da bir hüküm bulunmaktaydı. Tekkenin yanındaki Gül Baba Türbesi, Mecset (Mescit) sokağı yakınında, büyük kalker taşlardan yapılmış sekiz köşeli sade bir yapıdır. Sekizgenin kenarları 3.31m., kubbenin çapı 6.10m., yüksekliğı 5.50m., duvarlarının kalınlığı 75cm.dir. Sekiz bölümlü pedavra çatı ve tepesinde bir hilal bulunan kule Cizvitlerin eline geçtikten sonra yapılmıştır. 1963 yılında yapılan restorasyonda pedavra çatı sökülerek kurşun kaplamalı klasik Osmanlı kubbesi şekline çevrilmiştir.

Tekke yıkılmasına rağmen türbesi muhafaza edilmiş, 1830 yılında Janos Thoma'nın arsası üzerinde kalan türbe Bosnalı hacıların önemli bir ziyaret yeri olmuştur. 1861 yılında Mimar Janos Wagner'in mülkiyetine müslüman ziyaretçilere izin verilmesi koşuluyla geçmiştir. 1867 yılında Sultan Abdülaziz'in Avrupa dönüşü ziyaret ettiği türbenin onarımına başlanmış, 1878 yılında ayrıntılı mühendislik raporu çıkarılmıştır. 1915 yılında Antropolog Prof.Lajos Bartucz yönetiminde türbede kazı yapıldı. Ortaya çıkan üç iskeletten Gül Baba'ya ait olanı belirlendi. Aynı yıl Niermayer sokağının adı Gül Baba Sokağı olarak değiştirildi. Yanına cami yapılması düşünülse de çeşitli sebeplerden dolayı yapılamamıştır. I. Dünya Savaşı'ndan sonra Wagner villasının Tuna'ya bakan bölümünün Ahmet Hikmet Müftüoğlu tarafından yıktırılmasından sonra türbe tekrar uzaklardan görülür hale geldi. II. Dünya Savaşı sonrasında 1945-1946 yıllarında Rus işgali sırasında hasara uğrayan türbe 1963 yılında Macar Hükümeti tarafından restore edilerek eski durumuna getirildi. 1983'te Budapeşte İslam Merkezi projesi ortaya atıldı. 1996 yılında Türk ve Macar Cumhurbaşkanlarının ve Hükümetlerinin işbirliğiyle hazırlanan proje çerçevesinde türbe yeniden restore edildi, çevre düzenlemesi yapıldı (Aguston, 1998: 5).

1.2 - Hurûfîlik:

Bu bölümümüzde şairimizin fikir yapısını teşkil eden Hurûfîlik hakkında kısa bir bilgi vereceğiz ki bu da şiirleri anlamamızda bize faydalı olacaktır. Hurûfîliği anlatırken de elbette kurucusu olan Fazlu'l-lah Hurûfî hakkında bilgi vermeden geçemeyeceğiz.

1.2.1 - Fazlu'l-lah Hurufî:

Hurûfî mezhebinin kurucusu, "Sahib-i Tevil" ve "Sahib-i Beyan" denilen "Fazl-ı Yezdan"dır. Asıl adı Şihâbüddin Fazlu'l-lah'tır. Kaynaklar doğum ve ölüm tarihlerinde ihtilafa düşmüşlerse de yaşadığı dönem olarak hicri 8. yy.da müttefiktirler (Gölpınarlı, 1973: 2).

Hurūfî olan Amir Gıyasüddin Esterābādî'nin İstivā-nāmesi'nde ve Arşî Dede'nin divanında onun 740 yılında doğduğu belirtilmektedir. Esterābādî olduğu takipçileri tarafından belirtildiği gibi kendisi de Nevm-nāme isimli eserinde bunu bildirmiştir (a.g.e. s. 2,3).

Fazlū'l-lah hicri 796 Zilkādesi'nin ilk Cuma günü öldürülmüştür. Hāb-nāmede belirtildiği gibi Fazl, Şamahî'da Kadı Bayezid'in bir rüyasını yorarken, öldürüleceğini de haber vermiş, bu zatın evinden kalkıp hücreğine giderken Esterābād'dan gelen bir emirle tutuklanmış, Alıncak Kalesi'ne götürülmüş, Miranşah'ın emriyle hapsedilmiştir. Muhakemesinden sonra Şeyh İbrahim adlı birinin fetvasıyla öldürülmüş, ayaklarına ip bağlanarak cesedi çarşıda, pazarda yerde süründürülmüş, sonra müridleri tarafından alınıp gömülmüştür (a.g.e. s. 8).

Seyyid olduğu, Mir Şerif'in Beyānu'l-Vaki'inde bildirilmekte ve şeceresi kaydedilmektedir. Hz. Ali ile aralarında bazı rivayetlere göre 20, bazı rivayetlere göre de 22 kişi vardır (a.g.e. s. 4,5).

Fazl'ın tasavvuf yoluna nasıl sülûk ettiği halifesi Seyyid İshak-ı Esterābādî'nin Hāb-nāme'sinde şöyle bildirilmektedir. Elbette bize Fazl'ın tasavvufa giriş şeklinden ziyade Gül Baba ve Dīvānı lazım ama inanç sisteminde önemli yere sahip olan bazı terim ve tabirlerin manasını daha kolay anlamamız açısından bu bilgiyi vermeyi uygun bulduk:

Bir gün bir derviş Mevlānā'nın Mesnevî'sinden bir beyit okur. Fazl bu beytin gerçek manasını hocası Kemālüddin'den sorar. O da bunun ibadet ve riyazetle anlaşılacağını söyler. Bunun üzerine Fazl kendini ibadete verir. Hacca gidip gelir. "Bunda da iş yok, artık vazgeçeyim" dediği gece şöyle bir rüya görür: Kendisi Esterābād'daki bahçesindedir. Burası Mik'ād-ı Sıdk imiş. Süleyman Peygamber de oradaymış, yakınında da Makam-ı Araf varmış. Süleyman Peygamber "Hüdhüd nerede" diye sorar. Derken Hüdhüd'ü getirirler. Sonra oraya bir de kara karga getirilir. Süleyman Peygamberin emriyle karganın tüylerini yolub bahçe duvarından dışarı atarlar. Süleyman (A.S.) bu kargayı Fazl'a teslim eder. Fazl uyanınca, Süleyman (A.S.) Tanrı,

Hüdhüd ruh, kara karga da nefis diye tabir ider ve sevinir. Bu rüya ile rüya yorumunun kendisine Hz. Muhammed (SAV) tarafından verildiği söylenir. Bu yolda intisab ettiği zatın adının Hasan olduğunu Nesîmî Divanı'ndaki 16 beyitlik Fazl'a ait olan mesneviden öğreniyoruz. Bu zat hakkında bilgi pek yoksa da kutb-ı alem, merd-i mana gibi isimlerle anılmasından sofiyyeden ve her halde Batımyye'den olduğunu yine bu eserden öğreniyoruz (a.g.e. s. 5-8).

Fazl, kurduğu dini (her ne kadar biz bunu sadece inanç sistemi kabul etsek de takipçileri tarafından din olarak kabul edilir, biz de bu kelimeyi bu amaçla kullandık) İsfahan'da yayar. Tevil didiği yeni dini yedi kişiyle yaymaya başlayan Fazl'ın fikirlerinin az zamanda birçok taraftar bulmuş olduğunu, kendisine bilginlerden, sādātтан hatta beylerden birçok kişinin mürid olduğunu, müridlerine: “Dervîşân-ı Helal-hor u rast gūy” dendiğini Hâb-nâme'den öğreniyoruz (a.g.e. s. 12).

Burada Fazl'ın eserlerine de kısaca değinelim: Fazl'ın dininin ana hatlarını açıkladığı Cāvidān-nâme adlı eserini, Hurūfîler kutsal kitap olarak addetmişler ve Kur'an'a, İncil'e, Tevrat'a eşdeğer bir eser olduğunu iddia etmişlerdir. Muhabbet-nâme isimli mensur bir eseri, rüya tabirlerini konu olarak işlediği Nevm-nâme'si, Farşça bir mesnevî olan Arş-nâme'si ve bir de divançesi vardır. Şiirlerinde “Na'îmî” mahlasını kullanmıştır (a.g.e. s.12,13).

1.2.2 – Hurufî Akaidi:

Her şeyin zâtı ve hakikati, varlığı ve ruhu sestir. Çünkü kainat Allah'ın “kūn” emriyle meydana gelmiştir. Canlılarda ses bi'l-fiil, cansızlarda bi'l-kuvve mevcuttur. Sesin kemali “kelām” yani sözdür. Bu da insanda zuhur eder, oluşur. Söz, harflerden meydana gelir; o halde sesin ve sözün aslı harftir. (Meriç, 1936: 22) “Harfler kelam sıfatını iktisab edince müfredātтан mürekkebāt alemine intikal etmiş, yani haşredilmiştir. Bütün kainat, kelâma yani kelâma mazhar olan Âdeme gelmek için devreder.”

Hurūfilerce kemāl, zuhurdadır ve zuhurun kemali de insandadır. Bütün ahkām-ı şeriat, bu umde etrafında insana tatbik ve bu suretle te'vil edilir (a.g.e. s. 23).

Fazlu'l-lah kendini Mehdī, Mesīh, Tanrı Mazharı ve Tanrı Zuhuru olarak görür. Bunu da şu şekilde açıklar: “Ben gizli bir hazine idim, bilinmeyi diledim” kudsi hadisince Allah Teala âlemleri ve Adem'i yaratmıştır. Hz. Adem ile Nübüvvet Devri başlamıştır. Bu devir Hz. Muhammed (SAV) ile kemale ermiş, Nübüvvet Devri bitmiştir. Hz Ali ile İmamet Devri başlamış ve 11 imam gelmiştir. Allah Teala zuhur itmek için insanların belli bir olgunluğa ulaşmasını beklemiş ve bu devirlerden sonra yeryüzüne inmiştir. Yani Allah, Fazl'ın suretinde yeryüzüne inmiştir. Böylece Uluhiyyet Devri başladığına ve kıyamete kadar da devam edeceğine inanmaktadırlar. Buna mukabil bir de Hıristiyanların beklediği İsa ve Müslümanlıktaki Mehdī'nin Fazl olduğunu ileri sürerler (a.g.e. s.19,20).

Burada bir görüşümüzü dile getirmeden geçemeyeceğiz: Bizim inancımıza göre İsa da Mehdī de bir insandır, farklı şahıslardır. Bunlar kıyametten önce dünyaya gelecekler ve Allah'ın emirlerini uygulayacaklardır. Yani bunlar Allah'ın elçileri, kullarıdır. Buna göre bir varlık, bir mahluk nasıl hem bir kul (iki farklı kişi), hem de ilah olabilir. İşin daha dikkat çekici yönü ise daha önce anlattığımız üzere bir yaratık (mahluk) olan Miranşah ve adamları tarafından bir ilah, onları yaratan, onları dilediği gibi idare eden bir varlık hem de ayaklarından iplerle atlara bağlanıp çarşı pazarda sürüklenerek, paramparça edilerek öldürülmüştür. Kendini koruyamayan bir ilahın ilahlığı ne derecedir.

Bütün dinleri ve inançları birleştirmeyi esas edinen Fazl, her inançtan kendine delil olacak görüşleri almıştır. Hurūfilerce onun yazmış olduğu Cāvidan-nâme de ilahi kitap olarak kabul edilir.

Hurūfî inanç ve ıstılahlarını da şu şekilde izah edebiliriz:

İnsan yüzünde bazı hatlar vardır. Bu hatlar Tanrı'ya, dolayısıyla Fazl'ı temsil eder. Hz. Muhammed Arapça'da 28 harf olmasından dolayı 28 harfle konuşmuştur. Buna “Hurūf-

ı Hatem” denir. Fazl 32 harfle konuşmuştur, buna da “Hurūf-ı Âdem” denir. İnsanın yüzünde yedi hat vardır; iki kaş, dört kirpik, bir saç. İnsan bu yedi hatla anadan doğduğu için bunlara “Hutut-ı Ümmiyye” denir. Bunlar hal ve mahal olarak hesaplanınca 14 eder. Erkekten ergenlik çağında zuhur eden yedi hat vardır; sağ ve sol yanlarda iki bıyık, iki sakal, iki burun hatları, bir enfeka yani alt dudak altındaki hat. Bunlara da “Hutut-ı Ebiyye” denir ve hal ve mahal olarak hesaplanınca 14 eder. Bunların toplamı 28 olur ki Kur’an bu 28 harfle yazılmıştır. İstiva ile saç ve enfeka ortadan ikiye ayrılırsa sekizer olur ve toplamı 16 eder. Hal ve mahalleriyle beraber 32 bulunmuş olur. Bu da Cavidan-nâme’nin yazıldığı harf sayısını verir ki bilindiği üzere Farsçada Arapça’da olmayan “pe, çe, je, ge” harfleri vardır (Gölpınarlı, 1973: 18).

Fatiha Suresi Kur’an’ın özüdür ve 7 ayetdir, 7 de adı vardır. Seb‘a’l-Mesâni bu adlardan biridir. Bu sûre yüzdeki 7 hatta mukabildir. Fatiha okunduktan sonra ellerin yüze sürülmesi de buna işarettir. Amin denirse 8 ayet olur ve saç istiva ile ortadan ayrılırsa yüzdeki hatlar da 8 olur. Fatiha’da Arapçadaki 7 harf kullanılmamıştır. Havva’nın yani kadının yüzünde de baba hatları yoktur bu yüzden de Fatiha’ya “Ümmü’l-Kitap” da denir.

Kur’an’ın sırrı surelerin başında bulunan huruf-ı mukattaadadır. Bunlar gayr-ı mükerrer 14 harftir: ا, ح, ر, س, ص, ط, ع, ق, ك, ل, م, ن, ه, ی. Bu harfler bastedilirse yani okunduğu gibi yazılırsa 17 olur. Bu 17 harfe muhkemat denir. Günde seferi olmayan bir kişi, farz olarak 17 rekât namaz kılar ki bu 17 muhkemat sayısındadır. Seferi olursa 11 rekât namaz kılar. Bu 17 harften geri kalan 11 harftir ve bu harflere müteşabihat denir (a.g.e. s. 19). Aslında İslam Alimleri tarafından muhkem olarak kabul edilen ayetler; anlaşılır, hüküm çıkarılabilir ayetlerdir. Hüküm çıkarılmayan, benzetilen ayetlere de müteşabih ayetler denir. Hurūflikte bu, tam ters yönde kabul edilmiştir.

Abdestte yüz yıkanır ki yüz 28 ve 32 harfin tecelligâhıdır. Kollar dirseklerle yıkanır iki elin mafsalları dirseklerle ve bileklerle 32 eder. Başını meshitmek istivayı işaret eder. Ayaklar da kollar gibidir.

Haccda Kabe'yi yedi kere tavaf "Hutut-ı Ümmiyye"yi anlatmak içindir. Safa ile Merve arasındaki sa'y yine buna delalettir (Meriç, 1936:28,29).

Hurūfî müntesiplerince sık kullanılan tabirlerden biri de "hayme" veya "hayme-i mî'ād"dır. Hurūfliğe göre bunun açıklaması şöyledir: (a.g.e. s. 36) "Cenab-ı Hak, Mûsâ'ya yüz tınablı bir hayme (yüz direkli bir çadır) kurub 'tabut-ı sekine'yi o haymeye vaz'ederek kendisinin ve kavminin kible ittihaz etmelerini emrediyor. Hurûfler, yirmisekiz harfin bastedilmesiyle yetmişiki olduğunu, yetmiş iki ile yirmi sekizin yüz ettiğini ve insanın el ve ayağındaki on dört mafsâl, parmak ve tırnaklarla kırk sekiz, el ve ayak ayalariyle birlikte elli, diğer canibi ile mecmunun yüz ettiğini, binaenaleyh yüz tınablı çadır" dan kasıt insan bedenidir.

Hurūflik; İslamiyetteki bütün hükümleri 7, 28, 32... gibi sayılara tatbik ederek bu harflerin karşılığının insanda bulunduğunu kabul eder. Bütün kelime ve terimleri kendine göre yorumlar ve anlamlarını bu yorumlarına göre kabul eder. Bu kuralları, akideleri bütün Hurūfler kitaplarında kullanmışlar, genellikle dile getirmişlerdir. Sırf bu konuları dile getirebilmek, anlatabilmek için çeşitli eserler yazmışlardır. Bunların içinde en önemlilerini şiirleri oluşturur. Hurūfî şairler bu inançları az veya çok şiirlerinde dile getirmişlerdir. Bizim de transkripsiyonunu yaptığımız Gül Baba Divânı'nda bu düşünceler işlenmiş, dile getirilmiştir.

1.3 - Gül Baba Dîvânının Tanıtımı:

Gül Baba Dîvânı 16. yy.a ait bir eserdir. Tespit edebildiğimiz en eski nüshası Millet Kütüphanesi Ali Emîrî koleksiyonunda bulunan nüshadır. Abdülbaki Gölpınarlı'nın Hurūfî Metinleri Kataloğu adlı eserinde verdiği bilgiye göre bu nüshanın yazılış tarihi 985'tir ve hatimenin altında bu tarih Arap alfabesi rakamlarıyla yazılmıştır (Gölpınarlı, 1973: 78). Fakat 17 Ağustos 1999 Marmara Depremi sebebiyle kütüphaneye ait dökümanların Bayezit Devlet Kütüphanesi'ne nakledilmesi sonrası bu esere ulaşılammıştır. Biz de çalışmamıza ana nüsha olarak ulaşılmasının ve kopyalarının elde edilmesinin daha kolay olması sebebiyle Süleymaniye Kütüphanesi Yazma

Bağışlar bölümünde 2636 numarada kayıtlı olan nüshayı tercih ettik. Bu nüshanın sonunda da Ali Emîrî nüshasında bulunan hatimenin aynısı bulunmakla beraber “tarih 1003” yazısı vardır.

Gül Baba Divânı'nın tespit edebildiğimiz kadarıyla Süleymaniye Kütüphanesi'nde 1, Yapı Kredi Bankası Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi'nde 2, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı'nda 1, İzmir Milli Kütüphane'de 1 nüsha olmak üzere 5 nüshası vardır. Daha önce de belirttiğimiz sebeple Millet Kütüphanesindeki nüshaya ulaşamadık. Bunlardan İstanbul Büyükşehir Belediyesinde bulunan nüshanın yarı yarıya eksik olduğu mikrofilmlerden tespit edilmiş olup diğer nüshalardan Yapı Kredi Bankası Sermet Çifter Kütüphanesindeki her iki nüsha ile Süleymaniye Kütüphanesi nüshaları aynıdır.

Bizim çalışmamıza esas teşkil eden Süleymaniye Kütüphanesi'ndeki nüsha daha önce de belirtildiği üzere Yazma Bağışlar Bölümü 2636 numarada kayıtlıdır. 19 satır çift sütundan oluşan divanın serlevhasında sadece “Dîvân-ı Gül Baba el-muḳallib bî Miṣālî ḳudduse sırrehu” ibaresi vardır. Sayfa kenarlarına kırmızı kalemle cetvel çekilmiş olan divan 186 varaktan oluşuyor. Ebru ciltli, miklepli olan eserde aharlı kağıt kullanılmış. Nesih yazı ile yazılmış; yazı karakterlerinden tahmin edebildiğimiz kadarıyla iki kişi tarafından kaleme alınmış. 240 x 150, 159 x 82mm ölçülerine sahip olan divan 19 satır, çift sütun olarak yazılmıştır. Gazeliyyat bölümündeki gazeller genellikle çizgilerle birbirinden ayrılmıştır. Hatta müstezatlarda beyitler de birbirinden çizgilerle ayrılmıştır. Her harf başlangıcı, sadece elif hariç olmak üzere, kırmızı mürekkeple “fi harfi ...” başlığıyla da ayrılmıştır. Sadece müstezatlarda müstezat olduğu belirtilmiş, diğer bend esasına dayanan şekillerde (musammatlarda) isimlendirme yapılmamıştır.

Divânın sonunda “Mahşerî” mahlaslı bir şairin bir kıtası bulunmakta ve bu şahıs tarafından tarih düşürülmektedir. Kitap şu beyitlerle başlıyor ve şu kıta ile sona eriyor:

Başı:

B'ismi'l-lahi'r-raḫmāni'r-raḫīm ez kibriyā

Yani te'vile şüru' oldı o sırr-ı ibtidā

Sonu:

Çün tamam oldu bu nazm-ı üstād
Olıser da'im okıyan dılşād
Maḥşerī didi anīn tariḥin
Kodu dünyāda Mişālī de bir ād

Bu beyit ve kıta diğerk nüshalarda da aynı şekilde mevcuttur. Fakat kenarında bulunan tarihi gösteren rakamlar Sermet Çifter Kütüphanesi nüshalarında olduğu gibi ya hiç konulmamış, ya da farklı bir tarih atılmıştır (Bu farklı tarihli nüshayı göremedik ama Abdülbaki Gölpınarlı Hurûfî Metinleri Kataloğu'nda bilgi vermiş; biz de daha önce şairin hayatını anlattığımız bölümde bunu teferruatlı olarak yazdık).

1.3.1 - Dīvānın Şekil Özellikleri:

Divan, sayfa 1b'den itibaren bir "tevhid" ile başlıyor ve "nāt" ile devam ediyor. Fakat burada, daha sonra verilecek olan muhteva yönünden incelenmesinde anlatılacağı gibi, bir hususu dile getirmekte fayda var. Divanın başında bulunan bu şiirler şekil olarak tevhid ve nāta benzese de konuyu işleyişi yönüyle bu türe uymadığı görülmektedir. Sonra gelen gazel de her beytin ilk harfi sırasıyla Arap alfabesindeki 28 harf ve burada olmayıp Farsī alfabesinde bulunan 4 harfi ilk kelime ve sonraki kelimenin ilk harfi olarak yazılmıştır.

Divanda gazeliyyat veya rubaiyyat şeklinde herhangi bir başlık kullanılmamıştır. Divanda 595 adet gazel, 3 adet müstezat, 15 adet murabba, 6 adet muhammes, 1 adet müseddes, 1 adet müsebba, 2 adet terkibi-i bend, 2 adet terc-i bend, 125 adet rubāi, vardır.

Gazeller 4a'dan başlıyor ve 168b'ye kadar devam ediyor. Bu gazellerin içinde karışık bir şekilde bend esasına dayalı nazım şekilleri (murabba, muhammes, müseddes gibi) de yer almaktadır. Gazeller şu kalıplarda yazılmışlardır:

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
 failätün failätün failätün failün = 435 defa
 . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
 mefailün mefailün mefailün mefailün =70 defa
 _ _ . / . _ _ . / . _ _ . / . _ _
 mefulü mefalü mefailü feülün =24 defa
 . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _
 mefailün mefailün feülün =20 defa
 _ _ . / . _ _ . / . _ _
 mefulü mefailün feülün =1 defa
 _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
 failätün failätün failün =3 defa
 _ _ . / . _ _ . / . _ _ . / . _ _
 mefulü failätü mefailü failün =10 defa
 _ _ . / . _ _ _ / . _ _ . / . _ _ _
 mefulü failätün mefulü failätün =17 defa
 _ _ . / . _ _ _ / . _ _ . / . _ _ _
 mefulü mefailün mefulü mefailün =6 defa
 . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
 mefailün mefailün mefailün feülün =1 defa
 _ . _ _ / . _ _ / . _ _ _ / . _ _
 müfteilün feülün müfteilin feülün =4 defa
 _ _ . / . _ _ . / . _ _ . / . _ _
 mefulü mefailü mefailü failün =2 defa
 . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _
 mefailün mefailün mefailün fa'lün =1 defa
 _ . _ _ / . _ _ / . _ _ _ / . _ _
 müfteilün failün müfteilin failün =2 defa
 . . _ _ / . _ _ _ / . . _
 feilätün mefailün feilün =1 defa

. . _ _ / . _ _ _ / _ . _
feilātün mefāilün fāilün

=1 defa

En çok kullanılan kalıp 435 defa ile 'fāilātün /fāilātün /fāilātün /fāilün'dür. Gazellerin en kısası 5 beyit, en uzununu 17 beyittir. Gazelerde aşk, hasret, sabır, sevgili, muhabbet, dünyadan şikayet, ayrılık, kötü talih, düşmanların rahatlığı, halini arz itme sevgiliye yalvarma konularının yanında Hurūfilik inançları da anlatılmaktadır. Hurūfliğe ait remizler, istilahlar kullanılmış, dīnī propaganda yapılmıştır. Fakat Hurūfliği anlatan gazelerde akıcılık, bedīyyat, sanatlı söylem daha az, buna mukabil beşerī aşk ve sevgilinin işlendiği gazelerde akıcılık, canlılık, lirizm, sanatlı söylem daha kuvvetlidir. Beşerī aşkın işlendiği gazelerde vezin hataları daha az, Hurūfliğin işlendiği gazelerde daha fazladır. Dīvānın muhteva yönünün tanıtılması bölümünde işlenen konularla ilgili bilgiler daha geniş verilecektir. 176a'dan itibaren rübāiler başlamaktadır.

Bend esasına dayalı nazım şekillerinde yani musammatlarda şu aruz kalıpları kullanılmıştır:

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

=21 defa

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

=2 defa

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilün

=1 defa

_ _ . / . _ . . / . _ _
mefülü mefāilü feülün

=1 defa

Bu şiirlerde Hurūflik konusu hemen hiç yok gibidir. Aşk, sevgili, güzellik, visal, vuslat, halini arz itme, muhabbet, ayrılık, kötü talih, sevgiliye yalvarma gibi lirik konular genellikle işlenen konulardır.

Divanda şair, mısra sonlarındaki ses uyumlarını kafiye ile yapmaya çalışmıştır. Rediflerle de ses uyumunu sağladığı gazelleri vardır. Beşerî aşkı işlediği gazelleri ve bend esasına dayalı şekillerde aruzun uygulaması daha düzgündür, hatalar daha azdır. Hurûflik konusunun işlendiği gazellerde kalıba uymada zorluk çektiği görülmektedir. Adeta iki ayrı konuyu işleyen bu ayrimda iki farklı şairin şiir yazdığı, bu divanın iki farklı kişi tarafından oluşturulduğu düşüncesini hissettiriyor. Beşerî aşkın işlenişinde zorlanmadan adeta bir cezbe ile söylediğini; Hurûfliği işlediği gazellerde ise bir zorlanma ve tutukluk atmosferinde yazıldığını hissettirmektedir.

1.3.2 - Dīvānın Muhtevā Özellikleri:

Eserde daha önce de ifade ettiğimiz gibi aşk, sevgili, hasret, ayrılık, visal, halini arz etme, muhabbet, kötü talih, düşmanların rahatlığı gibi konuların yanında belki de daha ağırlıklı olarak Hurûflik inançları işlenmiş, Hurûfi ıstılahları sıklıkla kullanılmıştır. Dīvānın başında bulunan tevhidde Allah'ın varlığı ve birliği ispatlanırken kastedilen ilah Fazl'dır. Fazl'ın getirdiği ve din olarak yaydığı inanç sistemine iman itmeyi konu ediniyor. Nāt'da ise sadece Hz. Muhammed'e övgü yapılmamış, onun yanında Hz. Ali, Hz. Fatıma ve on iki imama da övgüler düzülmüş, bunlara inanmayanlara dünya durdukça lanet edilmiştir. Divan edebiyatı mazmunları da Hurûfliğe uygun olarak ya da buna uydurularak kullanılmış, bu fikir ön plana çıkarılmış, adeta Hurûflik propagandası yapılmıştır. Hurûflik konusunda bilgi verdiğimiz önceki sayfalarda bazı ıstılahları, tabirleri, terimleri de açıkladık. Bu bölümümüzde şiirlerde geçen Hurûfi ıstılahları bulunan beyitlerden örnekler vereceğiz:

Allah'ın insanda, insan yüzünde zuhuru: Allah'ın insan suretinde ortaya çıktığına, Fazl'ın vücudunda dünyaya geldiğine, bunun için insan yüzünün kutsallığına inandıkları için Hurûflerle yüz secde edilecek yerdir.

Vav vechîni gören hâkķîm cemâlini görür

Görmedi kim ki cemâlin oldu hâkķ andan hâfâ (s:4a)

Şūret-i insana sermed kıl teveccüh çün melek

Kim budur ol **Ka'be-i 'āliyā** muḥakḳak zāhidā

Şol kim **ādem şūretinde Fazl-ı ḥakḳı** görmedi

Bī-başardır küfr ü cehl içinde ḳaldı mübtelā (s:5b)

Hurūf-ı Ādem: Harflerin kutsallığına inanan, onlardan çeşitli hesaplamalarla inanç kaideleri çıkaran Hurūfler Fazl'ın konuştuğu Farsçanın 32 harfe de kutsallık izafe etmişler ve bunu da Hurūf-ı Ādem olarak adlandırmışlardır.

Otuz ikiden göründü otuz iki nuḫ-ı ḥak

Kim anınladır kıyām çerḥ-ı nā taḥte's-serā (s:2a)

Otuz iki nuḫ-ı ḥak çünkim lisānımdan benim

Rūşen oldı ba'dāzīn 'aşkıñ kemālidir baña (s:9b)

Anāsır-ı Erbaa: Kendi inançları için son derece önemli unsurlardan biri olan anāsır-ı erbaa, kainatın özü olarak kabul edilir ve bazı hesaplamalarda önemli rol oynar.

Şeş cihāt u çār '**unşur māh** u mihr ü nüh felek

'Aynñ aç kim şūret-i raḥmān mişalidir baña (s:9b)

Āb u ḥāk u bād u āteş gāh taḥt u gāh fevḳ

Şad hezerān şekl olur geh rab gehī merbūbdur (36b)

İstivā: İnsan yüzünde bulunan hutūt-ı ümmiyye ve hutūt-ı ebiyyeyi ortadan ikiye bölerek bu yedişer hattı sekiz çıkarıp hal ve mahalleriyle 16, ikisinin toplamıyla da 32'yi bulmak için kullanılır.

Sin sa'adet tācını ḥakḳdan öründüñ başıña

Vākıf oldıñsa nedir re'sinde ḥatt-ı **istivā** (s:3b)

İstivā tıgıyle feth eyle vücūdın kişverin

İsteriseñ pādişāhāne serīr-i ma'rifet (s:13b)

Esmā-Müsemmā: Allah'ın güzel isimleri olarak bilinen bu tabirler yine Fazl'ı anlatmak için kullanılmış, esmanın ve müsemmanın sırrının Fazl olduğu vurgulanmıştır.

Almayan Ādem gibi esrār-ı esmādan haber

Āhermendir kande fehm eyler müsemmeden haber (s:31b)

Ḥaṭṭīn yüzünde sūre-i tāhā değil midir

Şerḥ u beyān-ı ‘alleme’l-esmā değil midir (s:38a)

Hayme-i Mī’ād: Yüz direkli çadır olub Allah Teālā Hz. Musāya kurmasını ve oraya secde itmesini emretmiştir. Hurūfler yüz direkli çadırdan kendi hesaplarınca insan vücudu olduğunu söylemişler, eserlerinde sıklıkla kullanmışlardır.

Ḥayme-i mī’ād-ı Mūsādır cemālīn ey güneş

Kim selāsilden çekilmiş her taraf nice tınāb (s:11a)

Ka’be-i beyt-i hudā hum-ḥāne vü püt-ḥāneler

Yā rumūz-ı hayme-i mī’ād-ı Mūsāsı nedir (s:30b)

“Kün” Emri: Dünyanın yaratılmasının Allah’ın bu emriyle başladığını, bu emrin de sesle verildiğini, o halde sesin önemli olduğunu, sesi de harflerin oluşturduğunu ileri sürerek Hurūfliğin temelini oluşturdukları düşüncedir.

Şeş cihet vü kāf nūndan açdı sū-yı ḥaḳḳa rāh

Çerḥ-ı ma’niden ‘alem kaldırdı çün şems-i duḥā (s:2a)

Gerçi dirsin kāf nūndan ḥalk olubdur kā’ināt

Şādīḳ oldıysan ki taṭbīḳ ola muḥkemde ‘aded (s:22a)

Şakka’l-kamer: Peygamberimizin parmağıyla ayı ortadan ikiye bölmesinde saçın ve enfekanın ortadan ikiye bölüneceğini, böylece de istiva ile hutūnun yediden sekize çıkacağını, sekizden de otuz ikiye ulaşmayı hedefledikleri için mucizeyi kendilerine yorumladıkları ıstılahlardan biridir.

Şūretinden zāhir oldı ma’nā-i şakka’l-kamer

Kim āna dal oldı er-raḥmānu ‘arşi’s-tivā (s:2b)

Şūret-i raḥmāne açılmak dilersen gözlerīn

Ma’nī-i şakka’l-kamerden cebheñi çāk ide gör (s:31a)

Bunların yanında yine Hurûfi inançlarını yansıtan fakat belli bir ıstılah içermeyip genel olarak değerlendirilen beyitler de şunlardır:

Hâcî-i hâk olmak istersen yüzün insâna tut

K'ol perîniñ Ka'be-i hâk âsitânidir baña (s: 6a) **(insana secde etmek)**

Cemâlin "süre-i tâ hâ" gözün esrâr-ı "mâ evhâ"

Huṭūṭun sırr-ı "yâsîn" dūrür vü zülfün " 'urvetü'l-vüşkâ"

Yüzün âyine-i hâkdır ki rüşen gösterir hâkku

Sevâd-ı a'zam hüsnün beyân-ı 'alleme'l-esmâ (s:6b) **(insan yüzünün kutsallığı)**

Kaşın mihrâb ruhsârın hâkikat Ka'be-i hâkdır

Aña eyle teveccüh kim ki oldur Ka'be-i 'ulyâ (s: 7a) **(insana secde etmek)**

Cebhe-i hâkikat kıble iken zâhidâ

Ṭaşa yüz döndürmek ehlu'l-lah içinde ola 'ayb (s: 11b) **(insana secde etmek)**

Ey ki bâ-i besmele tārındır âdemden haber

Keşf ider tefsîr-i hüsnün "kul heve'l-lahu ehad"

Nâṭık oldın çün lisâne geldi otuz iki harf

Vechîne yazıldı lâkin oldu "Allahü'ş-şamed" (s: 22a)

Ey cemâlin Ka'be ebrû ṭâk-ı rahmânın mıdır

Kılmayan aña melek-veş secde şeytânın mıdır

İki sem'in iki fi vü 'ayn vü kaşın zâd u lām

Ya'ni birdü her yaña Fazlın yezdânın mıdır

Cennet-i hâkdır şifâtın hüriler şaf şaf hatın

Hızr-ı la'lin sî nuṭk-ı âb-ı hayvânın mıdır (s:32b)

Ka'be-i hüsnünde sâcid olmayanlar çün melek

Recm olan dergâhdan şeytân değildir bes nedir

‘Ârif-i rab oldu her kim nefsin idrâk eyledi

Kendüzin fehm itmeyen hayvân değildir bes nedir

On sekiz bîñ ‘âleme mir’âtdır hüsnüñ senîñ

Bîst heşt vü sî vü dü bürhân değildir bes nedir (s: 42a) (insana secde etmek)

Fakat yine de daha önce de belirttiğimiz gibi her divan şairinin işlediği, dile getirdiği güzellik, aşk, sevgi, tabiat konulu şiirleri de mevcuttur. Buradaki güzeller hep aynı can alıcı, yüz vermeyen, aşığı helak eden güzellerdir. Bunlara da bazı örnekler verelim:

Bir perî âşüftesiyim kim be-gâyet hûbdur

Nâzenîñ vü gönçe-leb bir dilber-i merğûbdur

Yüzi hurşîd-i münevver kaşı kavş vü gamze tîr

Tâze irmiş on iki yaşına bir maḥbûbdur

Söyleyende şanasın cānlar bağışlar bestesi

Bir güler gül yüzlü ğilmān-ı behîşt o şalûbdur

Ṭâlibim la‘lin şorub andan sebaḳ alsam derin

Hüsn içinde ah kim raḥm eylemez maṭlûbdur

Nār-ı ‘aşkıñla yanar ‘arz idebilmez hûlîni

Bu Mişālî derd-mendîñ şöyle kim maḥcûbdur (s: 45b)

Mürğ-i cān kim her seḫer āh u fiğāne başlar

Baḫr-i çeşmim mevc ider kâñile aḫar yaşlar

Şubḫa dek müstağraḫ hûnum görmeden āh kim

Hasteyim derdime dermān var mı ey yoldaşlar (s: 39a)

Hâlîme raḥm itmedi gül yüzlü yār-ı dil-firîb

Nâle eylersem ‘aceb mi her seḫer çün ‘andelîb

Vuşlat gününden ayrı ol güneş ruhsāre-tek

Derd ü hicrānile kaldım zār u giryān men ğarīb

Dūd-ı āhile ‘alem çekdi derūnum serverā

Āteş-i bağımla cism-i erguvāndır ey hacīb (s: 12b)

Ey gözlerini sevdiceğim serv-i dilārā

Vey la‘lin öpdüceğim dilber-i ra‘nā

Çün bedr-i kamer hūsn-i ruhuñ irdi nişāba

Ālüftelerin maqşadı bir būse temennā (s: 9a)

1.3.3 - Divānın Dil Özellikleri:

Eserde, Eski Anadolu Türkçesi'nin dil ve imlā özellikleri görülür. Eserde Arapça ve Farsça tamlamalar bulunmakta, bazı şiirlerde Arapça ve Farsça kelimelerin fazlalığı dikkati çekmektedir. Bu sebeple anlam çıkarmada güçlük çektiğimiz olmuştur. Özellikle Hurūfî inanç ve kaidelerinin işlendiği gazelerde Farsça ve Arapça kelimeler yoğun olarak kullanılmıştır. Buna mukabil daha önce de belirttiğimiz gibi beşeri aşk ve güzelliklerin işlendiği gazelerde Türkçe kelimeler çoğunluktadır. Şiirlerin manası bunun için daha kolay anlaşılacaktır. Eserde Kur'an-ı Kerim'den pek çok ayet ve Peygamberimizin hadislerinden alıntılar yapılmıştır. Bunlar tırnak işareti ile ayrılarak yazılmıştır. Eserde yer yer imlâ ve vezin hataları vardır. Hatta bazı mısralarda kelime eksikliğine varacak kadar hatalar bulunmaktadır. Kelimelerde özellikle noktalı harflerde hatalar vardır. Çalışmamız bir edisyon kritik olmadığı için orijinal metne bağlı kalınarak metinde yazıldığı şekil ölçü alınmıştır. Metnin dil özelliklerini şöyle sıralayabiliriz:

- 1- e > i değişimi vardır: it- (et-), vir- (ver-), ir- (er-), di- (de-) gibi
- 2- “o” şahıs zamirinin “a” şeklinde kullanıldığı görülmektedir: anñ (onun), añā (ona), anlarñ (onların) gibi
- 3- Kelime sonlarında “b,c,d,g” olduğu görülmektedir. Sertleşme olmamıştır: alub, kaçub, uc, murād, mu‘tād gibi

- 4- İmla yönünden tutarsızlık vardır. Ekler bazen kelimeye birleşik bazen ayrı yazılmış, bir birlik sağlanamamış ve yumuşak başlamış, ünsüz sertleşmesi olmamıştır: aşk-dan, yok-dan, vahdet-de, şüret-dir gibi
- 5- “İle, idi, imiş” gibi ekler bazan kelimeyle birleşmiş, bazan da birleşmemiş, bu hususta bir imla birliği sağlanmamıştır.
- 6- Sonu hemzeyle biten kelimelerde, hemze çoğunlukla yazılmamış: şey, veda, lü'lü, eşya, peyda gibi
- 7- “çünkü” kelimesi “çün, cün” biçiminde yazılmıştır.
- 8- “için” kelimesinin kelimeye bitişik olarak “çün, cün” şeklinde yazıldığı görülmektedir: anıñçün, bulmağičün, almağicün gibi
- 9- Farçanın etkisiyle Eski Anadolu Türkçesinde görülen eklerdeki yuvarlaklaştırma temayülü eserimizde de bulunmaktadır: alsun, bulmasun, işitdürsün, bildirsün gibi
- 10- Şu kelimelerin yazılışında Eski Anadolu Türkçesinin dil özellikleri görülmektedir: şol (şu), kim (ki), uş (işte), ger (eger), men (ben), lık (lakin), kaçan (ne zaman), toğru (doğru)
- 11- Kelime sonlarındaki “ğ”ler korunmuş: olmağ, bulmağ, ayağ, ırağ gibi
- 12- “-si” iyelik ekinin kullanılmadığı görülmüştür: kimine (kimesine), kendüden (kendisinden) gibi
- 13- Özellikle noktalı harflerin yazılışında imla hataları var: hađ (hâđ), hał (hâl), hałķ (halk) gibi
- 14- “ñ” harfinin yazılışında yanlışlıklar görülmektedir: zülfün (zülfün), yüzün (yüzün), çeşmin (çeşmin), cemālin (cemālin) gibi

2. BÖLÜM

TRANSKRİPSİYONLU METİN

B'ismi'l-laḥi'r-raḥmāni'r-raḥīm ez kibriya
Yani te'vīle şürü' oldı o sırr-ı ibtidā
 Kıldı çün ağaz tenzīle-i Hudā-yı zü'l-celāl
 Ḥarf-i bī vü sinden dahī eyledi yā Muştafā
Şāriḥ oldı ma'nāyı te'vīle hem Şāhib-i beyān
Mu'cizāta ibtidā lafzından itdi ibtidā
 Ba vü sinden niçün evvel oğudı zāt-ı ezel
 Elf ü bīden neden tutdı ye fī vü lam u zā
Bu ne sırdır bu ne mu'ciz ānla 'irfān ehli ol
'Ayn açub tā bilesin kimdir elf ü dal ü za
 Ādem-i ḥākīye medlül oldı ya'ni ḥarf-i bī
 Kā vü lam cemi'-i enbiyānıñ olubdur hemçü yā
Ḥarf-i bādan şonra sindir oğı b'ismi'l-lahda
Ya'ni kim Aḥmed dūrür ḥatem-kerde enbiyā
 Oldı evvel Ādemiñ hem āḥır oldı ḥātemin
 Bā ile sinden murād-ı ḥaḫ budur ey ḥoş-liḳā
Bī ikidir 'anber-efşān sünbül-i dilber gibi
İstivādır k'oldı Ādem ḥaḫ andan pişvā
 Ḥarf-i sinden rüşen oldı sī vü sī
 Cümle 'ilme cāmi' oldı ya'ni şāh-ı etḳiyā
Sūre-i Ümmü'l-Kitābı bā vü sinden zāt-ı ḥaḫ
İbtidā kılmak nedendir derk it ey yār-ı şafā
 Ya'ni rūy-ı arza bu seyrānı kılmakdan ğaraż
 Ādem u ḥātem bilinmekdir ḥaḳıḳat bī riyā

Bu ikisi çünki idrāk olmaya ey ādemī
Hak bilinmez zulm u cehlile tolar arz u semā
Cāvidan-nāmenīñ geldik elif bāyına
Eb zūhur eyler k'odur aşı-1 nebī vü evliyā
Kim anıñ şānında anı "cā'ilün" buyurdu zāt
Hākim oldu hüküm kıldı çekdi tīg dikdi livā
Şöyle kim oldu halife zāhir ebr-i rūy-1 arz
Be ki Ādemdir elden şonra buldı intihā
Harf ü nokta ibtidā sekiz 'adettir aşikār
Heft-i hatt-1 veche ya'ni heşt olur ez istivā
Oldı altı ibtidā dībāce-i Cāvidde
'Ayn-1 cān aç ma'rifet envārıdır olma 'amā (1b)
Şeş-cihet ü kāf nundan açdı su-yı haqqa rāh (2a)
Çerh-1 ma'niden 'alem kaldırdı çün şems-i zūhā
Altı günde yerleri vü gökleri mā-beyni hem
Ya'ni kim zāt-1 ezel hilkatde kıldı iktizā
K'altı günün sa'ati yetmiş iki olur 'iyān
Yetmiş iki millete dāl itdi bā icrā-i hudā
Gicesiyle sī vü dü vü dört kerresi
Zahir eyler nāzır ol fehm it çü ihvān-1 şafā
Altı kere ibtidā maḥbūb ola çün bā-nuqat
Kırk sekiz envārdan yüz gösterir virir ziyā
On sekiz eşkālī ḥurfesi müsem mā lāyile
Kısmet it kenz-i ezelden bulmaq istersen ganā
Sī vü dü nokta cū-1 tebdil ola andan sī
Kaldı bākī harf-i nokta pā vü çā vü jā vü gā
K'ademin vechinde on altı ḥuṭūta oldu dāl
Sī vü dūdūr ya maḥal çün nuṭk-1 peydā vü ḥafā
İbtidā oldu sekiz şeşdir vel ākin cümlesi
Gelür on dört muḥkemāt okı yüz gün liḥay vü hā

İbtidā hep bī nuḳat yetmiş sekiz deryā olur
Gevheri ol bulur āhır k’ola bu bahre şitā
Ya’ni altı ibtidānīn inbisātı nuḳtasız
Muḥkemātīn heşt mu’tādına olur reh-nümā
Yā-i “Yāsīn” çün nidādır anı tarḥ it kim bilāl
Ka’bede beş vakt ezān anīnçün eylerdi edā
Bulmağıçün muḥkemāt anīn ezānından zuhūr
Rūz şeb tırmazdı dā’im ḥaḳdan eylerdi nidā
Ḥarf u nuḳta altı ibtidā yüz otuz ikidir
Sī aḥber ile şad rāz olur mānend-i mā
Otuz ikiden görüldü otuz iki nuḳta-ı ḥaḳ
Kim anīnladı kıyām çerḥ-i nā-taḥte’s-serā
On ikisin cümleden on iki ḥaḫta kısmet it
Ḳala iki be si vü si cün dest ü pā
İbtidā evvel olur ḥarf nuḳat beyt-i dü
Be si dü mufaşşal nuḳatın gösterir rüşen saña
Ḳırḳ sekizdir altı kerre ibtidā ḥarf-i nuḳat
Cümle eczā yüz otuz iki cü bī nün u fā
Cem’ olıcaḳ yüzle seksan olur üç kere hem
Be si vü si cün ricel ü yed cün vechihā (2a)
İki bīndir hem yüz kırḳ sekiz ender cemel(2b)
Altı kerre ibtidā gör kim ne rāz eyler binā
Çünkim ol yüz seksan ola zām olıser be si
Elli bir kez elli kerre si vü dü bī mā cerā
Aḳdı hamsīn saña sır elli bīn yıldan delīl
K’anı zıkr itmiş dūrür ḳur’anda ḥallāḳ-ı semā
Ḥarf ü nuḳat ya’ni kim elli olur nice hezār
İbtidā gör kim ne sırrıñ sır ne olur lübā
Elli birdir nüh felek on iki burc otuz dürc
Kim şalātu elli bir her gün kııurdu mürteza

İbtida anîñ sır ne ħaddle ġāyet yok dūrür
Gerçi şerĥ oldı be-ħal oldıķca ħaķdan t̄alibā
İstivā-nāme t̄aleb kıl külli isteriseñ eger
Yerlü yerinden mufaşşal saña mekşūf ola t̄a
İbtidā bilmeyenler Cāvidānı bilmedi
Cāvidānı bilmeyen kimdir ne bilsün Fazl-ı mā
Bunca bu şerĥ u beyān kim tenzil-i te'vilden
Oldı ebādır ġaraż bil dīv olub kılmaya ebā
Ādeme dal oldı fehm it tenzīl ü te'vīl hem
Ādemi bil Ādemi bul Ādem ol ya Ādemā
Enbiyādan Ādem ħātem dūrür maķşūd olan
K'oldı bunlar mazhar-ı zāt u şifāt-ı ħaķ-nümā
Kāşifü'l-esrār-ı rabbü'l-'ālemīn bunlar dūrür
Her kim irdi bunlara sermed bulur zāt-ı beķā
Ey Mişālī bunları şol kim ki idrāk itmedi
T̄a'at u zıkr u niyāzı 'aķıbet olur hebā
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ey "elem neşraĥ leke" zūlfün cemālin "ve'z-zuhā"
Levh-ı ruhsārīñ beyān eyler rumūz-ı "Kāf u ħā"
'Ālem-i tevĥidde rehber sensin ey nūr-ı mübīn
Ey cemālīñ mazhar-ı esrārısın vü "T̄a vü ħā"
Şūretinden zāhir oldı ma'nā-i şakķa'l-ķamer
Kim aña dal oldı "er-raĥmānu 'ale 'arş ü istivā"
Gözleriñ "ve'n-necm" vü zūlfün "leyletü'l-ķadr" u "berāt"
Ķābe ķavseyn oldı ķaşīñ ġün yüzün "bedrü'd-dücā"
T̄ola sütun-ı zirā'an fis-semādır ķametīñ
Şol ķamer dūrür cebīniñ k'āfitāb itdin ziyā (2b)
Nur ruhsārīñ beyān eyler kelām-ı lā-yezāl (3a)
Ol sebebden didiler ħüsnüñe mir'āt-ı ħudā

Küntü kenziñ sırrı senden āşikār oldu bugün
Ey beşer şüretlu haq vey hatem-i cümle enbiyā
Ey habīb-i haq seniñ ‘aşkıñā halk oldu cihān
Varır oldu şāniñā haqdan “levlāke lemmā”
Küfr ü cehl içinde qalmışdı cemi‘ kā’ināt
Ey kelāmu’l-lah-ı nātık olmasaydıñ rehnümā
Evvel Ādem çü sensin āhır Ādem çü sen
Zāhir u bātında sensin zāt-ı haqla beqā
On sekiz biñ ‘ālemiñ sen iftiḥār u kuḫbusun
Hādī-i küll-i ümem sertāc-ı cümle evliyā
Cümle eşyā sañā cezm olmuşdur aña cān sensin
Raḥmete’l-lil-‘ālemīnsin yā Muḥammed Muştafā
Ol ‘Aliyye’l-murtezā kim “laḥmin laḥmi” didiñ
Hem buyurdiñ ikimiz “min nūrı vāhidün” aña
Hem buyurdiñ “innā ke’ş-şems ü ‘Aliyyün ke’l-ḳamer”
Hem buyurdiñ “şehr-i ‘ilm min ‘Aliyyün bābihā”
Ol esedu’l-lah-ı gālib ḫusrev-i her dü cihān
Kim anıñ şānında haqdan nāzil oldu “hel etā”
Evvel ü āhır oldur zāhir u bātın da ol
Ḳuvvet-i islām-ı dīn ü şehsüvār-ı etkıyā
Maḫzar-ı zāt-ı ezeldir padşāh-ı lem-yezēl
Kāşif-i nur-ı ilāhī menba‘-i kenz-i ḫafā
Ḥātun-ı maḫşer Ḥadice maḫrem-i faḫr-i cihān
Cevher-i pākize ya‘ni Fāḫima ḫayru’n-nisā
Ol Ḥasen sultān-ı ‘ālem zehr-ı ‘aşkı itdi nūş
Ol Ḥuseyn şāh-ı dīn oldu şehīd-i kerbelā
Maḫrem-i sırr-ı ḫafıyyu’l-lahdır Zeynü’l-‘ibād
Hem Muhammed Bākır ol kān-ı kerem ehl-i şehā
Ca‘fer-i Şādık kim ol dürür imām-ı ‘ālemīn
Maşrıḳ-ı nūr-ı yakındır Kāzım ol kān-ı vefā

Vāhidiyyet sırrı anlarda temām olmuşdur

Ma‘den-i dürr-i haqīkat şāh-ı ‘Āli Mūsā Rızā

Ol taqı vü bā naqı kim fāzıley-n-i ehl-i dīn

Hurşid-i arz u semādır ‘Askerī nūr-ı hudā

Hātem-i cümle imām u kāşif-i ‘ilme’l-yakīn

Mehdī-i āhır zemāndır mazhar-ı zū’l-kibriyā (3a)

Çardeh nūr-ı mübīndir kim ki sevmez anları (3b)

Cānına haqdan belā mübtelā olsun müdāmı mübtelā

Ey Mişālī kim ki sevmez handān-ı Aḥmedi

Her nefes biñ la‘net olsun dünya oldıqca añā

_. . . / _ . . . / _ . . . / _ . . .

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Elf alnīndan tecellī etdi nūr-ı “Tā vü hā”

Mushaf-ı hüsnün beyānıdır rumūz-ı “Qāf u hā”

Be bülendi ‘arızın sırrı kelāmu’l-lah imiş

Bu kelāmu’l-lahı gördi oldı Ādem rehnümā

Te temerrüd olma insan-ı kemāle sācid ol

“Üscüdū” buyurdi çün ol hālīk-ı eşyā saña

Şe sevābını şalātın haṭṭ-ı ruḥsārında gör

Ger bugünden mi‘rāc-ı haq itmek dilersen vā‘izā

Cim cemālīnden göründü küntü kenziñ gevheri

Ey haqın zātına mazhar sī vü dü vü nūr-ı hudā

Ha hayāta irdi la‘līnden Mesīḥ u Hızr hem

Cāvidānı zinde dirler daḥī olmazlar fenā

Ha hayru’l-enbiyā vechīne rüy-ı haq didi

Çār-ı müjgan-ı devāyir u mūy-ı ser şāhid saña

Dal dal oldı rumūz-ı hüsnünü kıldı beyān

Ey kaşın “İnnā feteḥnā” vey cemālīn “Ve’z-zuḥā”

Zel zikrim dā’imā la’l-ı lebiñ esrārıdır

Zikr ü tesbīḥ u namāz uş bundadır gel zāhidā

Rı rahīm u kâdir ü kahhârı bir bildiñ yakīn
Diniñ esrârı nedir gel añladıñsa şūfiyâ
Ze zühd u taylasân u zerķ u sâlüsle hem
Kimse haķķa irmedi ey zâhid-i dil bî şafâ
Sin sa‘âdet tâcını haķdan öründüñ başıña
Vâkıf oldıñsa nedir re’siñde haţţ-ı istivâ
Şın şehid oldı semavâtıñ rumûzın bildirir
Altı otuz iki yigirmi sekiz burc-ı semâ
Şad şūrına nefir uğratdı isrâfil bugün
Ol ne âvâz ne sırdır şor gelir andan şadâ
Zad zarbıñ tāmūnuñ bek çekmek ile olmadan
Düzaḥ-ı cehl içre kalma ‘ârif ol ey bî nevâ
Tı tokuz gök yedidir ferş-i şüreyyâdır yedi
Yedi Âdem yedi Havva yedidir ümmü’l-ķurâ (3b)
Zı zuhur itdi cihana gün gibi Fazl-ı aḥad(4a)
Gizli râzı aşikârâ kıldı şöyle bî riyâ
‘Ayn ‘ilmiñ ma‘deni vü heft haţţıñ ‘aynıdır
Sırrı ‘aynı bilmeyen oldur yakīn çeşm-i ‘amâ
Ġayn gayrı görmezem her kande kim kılsam nazâr
Küll-i şey mevcûd-ı haķdır ġarķ olubdur her dü câ
Fe fâni olmaya her kim ki ey sultân-ı ḥüsn
Çeşme-i la’liñden içen bir kadeḥ âb-ı şafâ
Ķaf ķurdı sâiebânı aşiyân-ı ‘arşda
Her ki bildi sırr-ı nuţķ beyt-i heşt-i Muştafâ
Kaf küfr-i sünbülünden görünüyor imân-ı sebî
Sen zî zerân azca lâzım âmed ism-i Muştafâ
Lam likden zâhir oldı “ ‘alleme’l-esmâ’i küll”
Ey cemâlin afitâb-ı matla’ı şubḥ-ı şafâ
Mim müdevvir noķta-i ḥâl-i siyâhiñ ey güneş
Mürdüm çeşmim dürür ‘aynımda oldur rüşenâ

Nun nār-ı hüsñüñe pervāne gibi yanmayan
Nūr erişmez Mūsā-veş Nūr-ı Tecelliden āna
Vav vechiñi gören haqqıñ cemālini görür
Görmedi kim ki cemāliñ oldu haq andan hafā
He “hüve’l-lah”ıñ nazār kıl mazharısın Ādemi
Ġayrı görme sendedir zāt-ı şıfāt-ı kibriyā
Ye yedidir hem otuz iki hūrūfuñ ‘aynıdır
Hem yeye hatem oldu yigirmi sekiz harf-i hudā
Lamelif lā dime ki ol künc-i maḥfīdir yaqīn
Harf-i vāḥiddir āna inkār idüben dime lā
Pā penāh idendi kim ki Fazl-ı haqqı kendine
Ġam deĠil düşmen olursa āna ‘ālem külliyyā
Çā çār oldu çün aşlın zübdesisin sen ‘ālemiñ
Sen seni ger fehmi idersen ‘aynı haqsın tālibā
Jā jā-yı zūlf ü çeşmiñ biri cim u biri nūn
Cim yedi vü nun elli işte Qur’ān hāfizā
Gā kim dūş ey Mişālī sī vü düyüm kamerine
‘Ayn u şın u kaf-ı dürrin cüz-i aşdāf-ı hudā
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ey Ka’be-i hüsñünde qaşññ tāk-ı mu’llā
İmā-yı gözün eylemiş ol kūşe-i bī me’vā (4a)
Bir Kaf kadardır haddiñ iklīm-i hüsñünde (4b)
K’üstüne şaçññ şalmış ebed sāye çü ‘Ankā
Cevalāna cenah açdı tāvusuz her sū
Firdevs-i cemāliñde seniñ zūlf-i semen-sā
‘Aşq ehline sultān-ı berāt oldu cemāliñ
Tevkī’-ı raft’ ebrū vü giysü āna tafrā
Keşf olalı hüsñünde seniñ muşhaf-ı yezdān
“Tā hā”-yı hattıñ kıldı ezeli sırrını peydā

Mūsā-yı kelīm ile kelām itdi yüzünden
Tūr üzre seniñ otuz iki nār-ı tecellā
Kıl Ādeme secde çü melek olma gel İblīs
Haq şüretidir şūfī anı şanma heyūlā
Taḥkīke yetiş gel berū gec zann u gümāndan
Aç ‘aynıñ her yerde ḥudā oldu hüveydā
Feth eylemeyigör kişver-i cānı çü Süleymān
Aldırma seniñdir dīve hān mülket-i dādā
Ayine olubdur saña senden haberin yok
Hürşid ü kamer burc ü dürc-i künbed-i ḥazrā
Kısdıle vü ‘adlile cihān tıldı temām et
Otuz iki nutkile zuhūr itdi çü ‘İsā
Kānden olıser atası mīrāsta lāyık
Kesb itmedi şol kim ki bugün “ ‘alleme’l-esmā”
Erişdi Mişālī çü Hızr-ı āb-ı ḥayāta
Tā şundı lebiñ sākisi ḥaḥdan mey-i müheyyā
___ / . ___ / . ___ / . ___
mefülü mefāilü mefāilü feülün
Ey la’l-i lebiñ paryesi ḥamr-ı muşaffā
Rāz-ı deheniñ her biri bir nutk-ı mesihā
Mihrāb-ı uluhiyet çü kaşın ‘aynıñ imāmı
Ey mazḥar-ı ḥaḥ vechiñ ebed Ka’be-i ‘ulyā
Çün ‘arş-ı ḥudā çehren u kürsī ḳudsiyyetin
‘Ankā-yı ezel nutk sırrıñ Kāf-ı mu’allā
Hüsnüñü oḳursam nola mir’āt-ı ilāhī
Çün şüret-i ḥaḥkı baña gösterdi hüveydā
Gördüm seni her yerde eyā mazḥar-ı allah
Senden tülü gayr o semā esfel ü a’lā
Naḳkāş-ı ezel şüretidir ḥācib-i çeşmiñ
İlāhi yüzün levḥine naḳş itdi Te’ālā(4b)

Can meskeni zülfün ebedî ‘urve-i tevḥîd (5a)
Her târ-ı saçından görünür ‘ıtır dil-âsâ
Şeytân gibi ḥaḳdan yumulub oldı gözün kör
Ey şüfî nedir anlamasañ ism ü müsemmâ
Oldı ebedî ‘ilm-i ḥaḳ u ‘âleme mevrûş
Kim fazl-ı ḥudâdan oḳudı ‘alleme’l-esmâ
Cân çeşmi ile ḥaḳkı görüb ḳaldı muḥalled
Kim nüsha-i ḥattîñ oḳuyub olurise bîñâ
La’lîñ çü Mişâlîye ḥayât-ı ezelîdir
Ey râḥ-ı lebiñ zindesidir Hızrla ‘Îsâ
--- / . --- / . --- / . ---
mefûlü mefâilü mefâilü feûlün
Devr-i güldür sâkıyâ şun yine bir cām-ı şafâ
Vaḳtidir eğlenmesin la’lin şarâb-ı cân-fezâ
Dem bu demdir cām u Cem nüş eyle mestâne ol
Lale-veş elden bırakma bâde-i ter dâ’imâ
Yürüsün nergis gibi zerrin ḳadeḫler la’l ile
Kim cihân beş gündür vü bâḳî deḡildir bu fenâ
Câvidânî Hızr u Îsâ gibi kesb itdi ḥayât
Her kim icdi lebleriñden cür ‘a-i âb-ı şafâ
‘Anber-efşân kakülünle gizleme gül çehreñi
K’aşḳâr esîr ider ‘arş üzre ḥür-ı şeyd-i zıyâ
Zülf-i ‘Anḳası daḫî Ḳâfında tutmuş âşiyân
Kim görübdür cem‘ ola bir yerde şubḫ ile mesâ
‘Anber tarîñ beyân-ı urvetü’l-vuşḳâ ider
“Nefḫa-i ruḫü’l-ḳudüs” la’lîñ cemâlîñ “ve’z-zuḫâ”
Gösterir “ḫâ hâ” vü “yâsin” sırrını her bir ḫaḫın
Ey kelâmu’l-lâha mazḫar sî vü dü nûr-ı Hudâ
Şüret-i ḥaḳkı Mişâlî şüret-i insanda gör
Kim budur ‘ayne’l-yaḳîñ mir’ât-ı zat-ı ḥaḳ-nümâ

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey kıyāmīñ sidre vü sırr u cemālīñ bāğ āña

Cūy-ı la’līñ kevşer vü nergisleriñ ayağ āña

‘Ārızīñ bağında hālīñ mürğ-i cānīñ dānesi

Kākül-i ‘anber-nişārīñ ey kamer tızağ āña

“Küntü kenzīñ” rāzını la’līñde pinhān didi Hızır

Ey dehānı mīm olur mı bir haber şormağ āña (5a)

Cāvidānı mürde bulurdı hayāt sermedi (5b)

Şeker la’līñ müyesser olsa bir şormağ āña

Dūddan çekdi ‘ilm-i nār-ı derūnum ber-felek

Hāl-i müşkīniñ öreliden dāğ üzre dāğ āña

Lale vü nergis dutarken elden zerrin sāğarı

Hayf ola cam üstüne cam içmemek bucağ āña

Vah ki ğam-ı küncde ‘ömrü bu Mişālī hasteniñ

Gecdi dermān kılmadı la’l ol yüzi uçmāğ āña

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey yañāğīñ verd-i hamrā vey lebiñ cām-ı şafā

Ey yüzün hırşīd-i envār vey saçın zıll-ı hudā

Levh-ı maḥfūz cemālīñde eyā bedr-i münīr

Dest-i kudretle yazılmış şekl-i fazl-ı kibriyā

Sū-yı mağribden tecellī kıldı fazl-ı lem-yezāl

‘Ālemi müstağrak itdi nūra çün şemsü’z-zuhā

Her kim içdi leblerinden cür’a-i mā-in ṭahūr

Zinde oldı cāvidānı buldı ol dāru’l-bekā

Hüsünüñ mir’ātına kılsam nazar ḥağ görünür

Hey ne zībā şüret ü āyine-i şüret-nümā

Şüret-i insana sermed kııl teveccüh çün melek

Kim budur ol Ka’be-i ‘āliyā muḥakkak zāhidā

Şol kim Âdem şüretinde fazl-ı hâkkı görmedi
Bî başardır küfr ü cehl içinde kaldı mübtelâ
Secde-gâh et şüret-i rahmânı inkâr eyleme
Bil ne için dürr-i yezdân oldu şeytân şüfiyâ
Kim ki bu gül mevsiminde sâgarı nüş eylemez
Ey Mişâlî zâyi' itdi 'ömrünü kıldı hebâ
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
Cân bulmaz idi lem-yezâli cüşse-i 'Îsâ
Nüş itmese la'liñden eger câm-ı muşaffâ
Bulmadı seniñ gibi kamer-i mihr ü rahşân
Devr eyleyeli çarh-ı felek esfel ü a'lâ
Îmân-ı hâkka irdim vü erbâb-ı dîn oldum
Yüz döndürelî vechine ey Ka'be-i 'ulyâ
Her kim ki melek gibi saña olmadı sâcid
Şeytân-ı la'în oldu cehennem aña me'vâ (5b)
Kılsam nola zâhir çü şıdk-ı dürr-i ma'ârif (6a)
Çün kıldı seniñ 'aşk-ı hâkîkiñ beni deryâ
'Ayb ola baña gayrı kitâba nazar itmek
Ruhsârîni buldım çü seniñ muşhaf-ı zîbâ
Luţfuñla eyâ Fazl-ı ilâhe eyle 'inâyet
Senden yine sensin bu Mişâlîye temennâ
_ _ . / . _ _ . / . _ _ . / . _ _
mefülü mefâilü mefâilü feülün
Sünbülün küfr vü yüzün nür-ı imânîdir baña
Hat-ı ruhsârîñ kitâb-ı âsumânîdir baña
Gönlümü vîrâne kıldım men maķam-ı yevm-i tek
Ta cemâliñ muşhafı genc-i nihânîdir baña
Vaħdetiñ peymânesidir nur-ı çeşmiñ ey güneş
Sâgar-ı la'liñ şarâb-ı câvidânîdir baña

La'l-i ḥandānīñ ḥayālīn dilde nokṣān itmeyen
Gözlerimden bağrımın ḥūn-ı revānīdir baña
 Şubḥ-dem gördüm tağıtmış ‘anber-efṣān zūlfūñü
 Veh ki yine bu perīṣanlıḳ niṣānıdır baña
Merdüm-i çeşmiñde ḥālīñ ‘akṣi ey cennet gülü
Lalenin bağrındaki dağ-ı nihānīdir baña
 ‘Aşḳ meydanında her dem başını top eyleyen
 ‘Aks-i çevgān turre-i ‘anber-feṣānıdır baña
Ḥācı-ı ḥaḳ olmak istersen yüzün insana tüt
K’ol perīnīñ Ka’be-i ḥaḳḳ āsitānıdır baña
 Tutdı mesken bāğ-ı gönümde ḥayāl-i kāmētīñ
 ‘Aks-i serve cuy-ı çeşm āb-ı revānıdır baña
Gül yüzünden dūr olalı inlerim bülbül gibi
Gönümün eğlencesi anıñ fiğānıdır baña
 Şöyle yakdı nār-ı ‘aşḳıñ lale-tek bağrumı kim
 Dūd-ı āhile şerārem zer-feṣānıdır baña
Cān u dil virdim cebīnīñ buse-i la’line men
Gör bu bey’imi benim ki rāygānıdır baña
 Ey Miṣālī şem’-i ruḥsārına yan pervāne-tek
 Kim benim pervāne vechi şem’-i cānıdır baña
 _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
 fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Tā kim okundı cemālīñden kitāb-ı kibriyā
Perdeden çıkdı yüzün keşf itdi gün gibi ḥudā (6a)
 ‘Ālem-i bātında ya’ni kenz-i maḥfī idi zāt (6b)
 Hırka giydi çār ‘unşurdan olub şüret-nümā
İsmin Ādem eyleyip geldi kıyāma ya’ni kim
‘Arş kıldı āb-ı ḥaki ki anda kıldı müttekā

Kişver-i cāna temām çün geldi ızhār eyledi
Çekdi kāmēt otuz iki hatla dikdi livā

Tahta geçti pādişāhāne hilāfet eyledi

Her taraf hūkmünü icrā kıldı ber arz u semā

Pādişah-ı her dü ‘ālem Ādem oldı ma‘nīde

Ya‘ni Fazl-ı gaybdan ol zāt-ı bīçün ü çerā

Bes ruḥ-ı rahmāna lāyık ḥakdır ey ādemi

Hāki idrāk it ki oldı zāt-ı yezdāna liḳā

Yüz dutanlar ādemiñ ḥākine maḳbūl oldılar

Ser çekenler dīv-i mel‘ūn oldı tā rüz-i cezā

Hāke Ādemden kim esmā ‘ilmini ders itmedi

‘Ākıbet dīdārdan maḥrūm olur ender beḳā

Zāhir ü bāṭın bu şüretten eger olsa laṭif

Anda görürdü yaḳın mi‘rāc edicek Muştafā

Ādeme döndür Mişālī var zinhār yüzünü

K’olmayasın recm çün şeyṭān zeded-gāh-ı ‘alā

_. . . . / _ / _ / _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey zümürrüd ḥatlarıñ k’āşıftedir reyḥān āña

‘Anberīn zūlfūñdeyim divāne vü ḥayrān āña

Āsitāniñ vaşlına vaşl olmağıçün ey şanem

Gözlerim la‘l aḳıdır çün dāne-i mercān āña

Künc-i ḡamda ḥasret-i la‘l-i lebiñden ḥasteyim

‘Āşıkı gel ḥaste ḳoyma gör nedir dermān āña

Şūfi bakmaz āfitāb-ı ḥüsn küfr ü zūlfüne

Kördür ḥuffāş-tek olmaz naşīb-i imān āña

Nüh felek yanaydı āhımdan bu baḡrım sūzına

Ger sebmese Mişālī dīde-i giryān āña

__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cemālīñ “Süre-i t̄ahā” gözün “esrār-ı mā-evhā”

Huṭūṭuñ sırr-ı “Yāsīn” dūrür vü zülfün “ ‘urvetü’l-vuşḳā”

Yüzün āyine-i ḥaḳdır ki rüşen gösterir ḥaḳkı

Sevād-ı a‘zam ḥüsnün beyān-ı “ ‘alleme’l-esmā” (6b)

Rumüz-ı nūr-ı zātu’l-lah ḥüsnünden ‘ıyān oldı (7a)

Lebīñdir ma‘den-i ruḥ u ḥayāt-ı cāvidān bahşsa

Dü zülfün muşhaf-ı ḥaḳdır kim biri nun biri cimdir

Yüzün nūr-ı hidāyetdir ḳaşīñ “ḳavseyñ ev ednā”

Tılsım-ı genc-i Ḳur’āndır yüzünde ḥaṭṭ-ı reyhān kim

Bu yüzden zāhir olmuşdur cemāl-i Fazl-ı bī hemtā

Ḳaşīñ mihrāb ruḥsārīñ ḥaḳīḳat Ka’be-i ḥaḳdır

Aññ eyle teveccüh kim ki oldur Ka’be-i ‘ulyā

Mişālī cür‘a-i la‘lin şorub ol sırta vāḳıf ol

Ḥayāta irmek istersen ebed cün Hızır cün İsā

. __ _ / . __ _ / . __ _ / . __ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Ḳaşīñ “ḳavseyñ ev ednā” cemālīñ sırr-ı “mā-evhā”

Ḥaṭṭıñ “seb‘a’l-meşānī”dir vü zülfün ‘urvetü’l-vuşḳā

Kelāmu’l-lahıñ esrārı yüzünden āşikār oldı

Ne sırr-ı Fazl-ı ḥaḳdır bu ne dürr ü gevher-i deryā

Şaḳın gayrıya bakma kim ki ḥaḳdan gayrı yok nesne

Şebih ü levnden ḥālī şifāt u zātıdır yektā

Yüzün döndürme ifnāya beḳāya fahr kıl cāvid

Beḳā ‘ilm-i ilāhīdir anı bil k’oldı bī ifnā

Ḳulaḳ ḳaf u yā vü bāya tut anlar sırr-ı maḥfidir

Kelāmu’l-lah ser tā pā derin ḳaf u yā veded-bā

Beyān-ı ‘allme’l-esmā ruḥ-ı Ḥavvāda zāhirdir

Rumüz-ı Ādemi gel gör derdin sırr-ı ḥaṭṭ-ı Ḥavvā

Gözün peymāne vü la‘l-i lebiñ meyḥāne-i vaḥdet
Şorub bilir anı kim ol ne kevşerdir ne cān-baḥşā
Mimiñ ḥāşşını oldur ki mānend-i dehāniñdir
Şehādet gösterir k’ādem anıñ zımnındadır aḥfā
Nūnuñ oldu niçün ileyy-i şumārı gel nazar eyle
Dü çeşmin sırrıdır cānā kim oldur muşḥaf-ı ‘ulyā
Huṭūṭ-ı ümmīdir yedi maḥallī ile on dördür
Yedi deryā yedi kevkeb yedi gök yedidir ḡabrā
Mişālī ḥüsn-i esrārın her ādem bilmez ol māhiñ
Anı Ādem beyān etdi kim oldur maḥrem-i esmā
. . . . / / /
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün
Tılsım-ı genc-i ḥikmetdir cemālīñde ḥatt-ı ḥazrā
K’anı feth itmedi illā ḥaḳıḳat ḥazret-i ‘ulyā (7a)
Şecerden gerçi kim ateş ana allah söyledi rūşen (7b)
Veli bu sırrı idrāk itme geh Īsā gerek Īsā
Süleymān gibi her mürḡūñ kaçan fehmi eyleye nuṭkun
Şular kim rüy-ı belkısdan oḳumaz nāme-i kübrā
Çaşıñla kirpiḡiñ ‘ayniñ görenler müy-ı dil-cüyüñ
Didiler kim te‘ālallah ne şekil ḥāliḳu’l-eşyā
Kelāmu’l-lahda esrārın ne rūşen şerḥ ider yā rab
Ne zıbā ‘ayn u zülf olur zihī ebrū-yı müstesnā
Berāt-ı ehl-i cennetdir cemālīñ kim aña her sū
Çaşıñ tevḳī‘dir lakin müselsel sünbülün tuḡrā
Saña dutmuşdürür vechin meleklerle felekler hep
Ki sensin ḥayme-i mī ‘ād-ı Mūsā ḳudsiñle baḥḥā
Çağan mir’āt-ı arzu’l-laha olıserdürür vāriş
Aña kim irmez Ādemden rumūz-ı “ ‘alleme’l-esmā”
Din ü imān irişmezdi kemāle faẓl-ı yezdāniñ
Dilinden rūşen olmasa bu pā vü çā vü jā vü gā

İhâta eylemiş zıll-i zelîli çerh u gabrâyı

Zehî sidre zehî kâmet zehî ‘ar‘ar zehî bālâ

Kemâl üzre gören Fazlu’l-lahı enbiyâdan hep

Mișâlî baş eğip cekdi kulağın didi âmennâ

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Ey ki keşşâf-ı rumûz nûr-ı tevhid hafâ

Pâdişâh berr ü baħr vü hâlık-ı arz ü semâ

Reh-nümâ-yı enbiyâ vü pişvâ-yı evliyâ

Hâzret-i fazl-ı aħad ol zât-ı bî hemtâ ħudâ

Ol dürür teñri şîfâtından tecellî eyleyen

Hâkķ-ı mutlakdır velî âdem dilinden söyleyen

Şûret-i insânî zâhir ‘aynu’l-lah eyleyen

Hâzret-i fazl-ı ħudâvend ü ‘Aliyy ü Muştafa

‘Âlemiñ cismi vü cânı sensin ey zât-ı aħad

Evvel ü âħır müebbed zâhir u bâtın ebed

Sâcid olmadı cemâline cü şeytân kıldı redd

Hâzret-i fazl-ı aħad ol şems ü bedr her dücâ

‘Âlemi oldur güneş gibi ihâta eyleyen

Geh zi meşriķ-ı lâmi‘ vü gâhî tulû‘-ı ġarb eden

İşleyen işletdiren söyletdiren ü söyleyen

Hâzret-i fazl-ı aħad ol şâh niçün ü çerâ (7b)

Zulmet ü küfr içre kalmışdı cemî‘ kâinât (8a)

Fazl-ı ħakdan rüşen olmasaydı ‘ilm-i müşkilât

Cümle eşyânîñ vücûd-ı kâyimi ol zât-ı pāk

Hâzret-i fazl-ı aħad ol nûr-ı zât-ı kibriyâ

Ey Mișâlî fazl-ı ħakdır fazl-ı ħakdır fazl-ı ħak

Fazl-ı ħakķı görmeyen şeytândır olmaz fazl-ı ħak

Evvel Âdem âħır Âdem fazl-ı ħakdır fazl-ı ħak

Hâzret-i fazl-ı aħad ol kıble-gâh-ı enbiyâ

_. _ . / _ . _ . / _ . _ . / _ . _ .
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Cemâlîñ meşriķından kıldı çün şemsü'z-zuḥā peydā

Şaçîñ ğarbından oldu māh-veş fazl-ı ḥudā peydā

Eger bu āb u ḥākile muḥammer olmasa insān

Nice mümkün olurdu kim olaydı kibriyā peydā

Kim idrāk eyleyeydi Ādem-i ma'nāyı el-ḥaķ kim

Yüzünden rüşen olmasa kelām-ı Muştafā peydā

Yüzünü enbiyā-veş ādemiñ vechine döndür var

K'anîñ kāyim-i maķāmı oldu kıuds-i ümmü'l-ķurā peydā

Anıññün zāhir u bāṭında nā-bīnā olur zāhid

Ki ḥüsnüñ pertevinden 'aynına olmaz ziyā peydā

Niçe cān u gönül mülkün müsahḥar kılmasın k'oldı

Güzellik kişverinde sünbülün gibi livā peydā

Mişālî mümkün olmazdı İsā mürde cān bulmaķ

Ledünn 'ilminde olmasa şerāb-ı cān-fezā peydā

_. _ . / _ . _ . / _ . _ . / _ . _ .

mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Ey yüzün 'arş u melā'ik ḥaṭṭ u ḳaddiñ müntehā

Devr-i ḥüsnün tā ezel bī ibtidā vü intihā

Ol perîsin kim saña şābbın ḳaṭaṭ didi resul

Ey ki ḥur u 'ıyna dīdārîñ virir ferr ü bahā

Kā'inātu tıttı nūr-ı 'adl kendi zılm ü cevır

Seyf-i ṭārîñ fetḥ idelden ḥüsn iķlîmin şehā

'Urve-i zülfün tıttı ey dil ehl-i firdevs ola gör

Enbiyā-veş ger dilerseñ seb'a nīrāndan rehā

Şems ü māhiñ sırrını eflākda seyr itmeyen

Ḳaçan olur menzili iderisen var üç semā

Niçe Ḳanlar dökiserdir ḥançer u şimşir ile

Eylemezseñ mürdüm-i mestiñe ey meh-pāre hā (8a)

Qılmağa feth ey Mişālī zülfü cennet mülkünü
Gāh olur tīg u ‘alem geh iki başlu ejderhā (8b)

__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ṭāq-ı müşkīnīñ berāt-ı pādişāhīdir baña
Ṭurra-i ham-pür-hamīñ ‘ünvān-ı şāhīdir baña
Āb-ı kevşerdir dehānīñ hūr u ğılmāndır haṭṭīñ
Qāmetīñ sidre yüzün ‘arş-ı ilāhīdir baña

Gözlerim haqdan açıldı gitdi ğaflet-i bürdesi
Ṭūṭiyā tā pīr-i ‘aşkıñ hāk-rahıdır baña
Gönlümün Mısrında Yūsuf gibi şāhım ‘aşkla
Dūd-ı āhım bir ‘alemdir ğam siyāhīdir baña

Pāymāl olub ayağa düşmüşüm zülfün gibi
Hālimi tağyır edip baht-ı siyāhīdir baña
Şubh olunca şanmışım eğlence içün gönlüme
Esmānīñ necmi vü mihrile māhīdir baña
Bağrımın sūzına her dem şusayub teskīn iden
Sen perīnīñ bu nihānıce nigāhīdir baña

Düşmen olsa on sekiz ‘ālemiñ halkı ne ğam
Fazl-ı rabbü’l-‘ālemīn püşt ü penāhīdir baña

İsm-i a‘zamdır vü yazılmış başda fi zād u lām
K’ol Mişālī nurdan devlet-i külāhīdir baña
__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Sāğar-ı ‘aşq-ı ezel kim teşnedir Cemşīd āña

Sākıyā şun kim haqīkat zerredir hūrşīd āña

Lafzatu’l-lah cemālīñde sevād-ı a‘zamīñ
Dürr-i dendānīñ dehen dürcindidir teşdīd āña

Ṭurra-i ‘anber-feşānīñ zıll-ı yezdāndır seniñ

Qurş-ı hüsünñ zū-i şems-i maṭla‘-i tevḥīd āña

Okıyub seb'a'l-meşānīñ 'ayn-ı 'arşu'l-lah olur
Erdırirse şemme feyzın hāzret-i cāvid āñā
Mıhr-i ruhsārīñla kaşın tākın ızhār itmeğe
Bedr olur meh gösterir kendin hilāl-i 'ıyd āñā
Lebleriñ devrinde şol kim hamra aqdām eylemez
Sūsen-i be çeker şimşir ü peykān peydā āñā
Haṭṭ-ı Meryemden 'ubūr eden şirāt-ı müstekīm
Ol zemān olur müselleme da'vī-i tecrīd āñā (8b)
Kim ki hāzrā haṭlarıñdan irdi vahdet-i feyzine (9a)
Āl-i Maḥmūd oldı şābitdir dimek seyyid āñā
Okusun min 'inde 'ilmü'l-kitābīñ gaybīñ
Olmak isterse müyesser menzil-i tenvīr āñā
Cevheri olmayana işrāf kıılma haḫḫ-ı nefes
Sen ki rahmet olmaz biñ kez it te'kīd āñā
Fazl-ı haḫdan sırr-ı eflākı beyān it şöyle kim
Ey Mişālī rakşa gelsün 'aşkile nāhīd āñā
-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ey gözlerini sevdiceğim serv-i dilārā
Vey la'l-i lebin öpdüceğim dilber-i ra'nā
Çün bedr-i kamer ḫüsn-i ruḫūñ irdi nişāba
Ālüfteleriñ maḫşadı bir buse temennā
'Uşşāḫıñā göster yüzüñi şem'-i felek-veş
Devrinde mübāḫ eyle bize seyr-i temāşā
Gül gibi gülüb la'le-i nu'mān gibi açıl
Ḥurşīd ü mehe nur yüzüñ eyle gel i'tā
Bir sencileyin mihr-i ezel olmadı nāzil
Bir bencileyin bulmadılar 'aşık-ı şeydā
Zencīr-i şaçuñda nice olmasun esīriñ
Bu ḫüsnile her kim ki seni gördi nigārā

Cān mürğü Mişālīniñ irişdi dehenine
Ver lebleriñi ağzına yek lahza ħudārā

___ / . ___ / . ___ / . ___
mefülü mefāilü mefāilü feülün

Şıfāt-ı zāt-ı mutlağdır görünen ser-be-ser peydā

Velī idrāk ider anı ħanı ehl-i başar peydā

Nice ħarnile dūr itdi felek mihrile buldı

Ma‘ārif-i āsmānında seniñ gibi ħamer peydā

Yüzün şol mihr-i cāmi‘dir nigār āña neden olmuşdur

Şalāt-ı cum‘a vü sırr-ı sefer sırr-ı ħazır peydā

Eger şarrāf-ı ma‘niseñ cevāhir kānı insāndır

Ķanı insān gibi göster dahī ‘ālī güher peydā

Seniñ rüh-ı āsmānında ħadeħ şol müntehādır kim

Kim olmuş her budagında otuz iki şemer peydā

Nice ħayşar nice dād-ı Sikender gördi bu devrān

Getirmedi seniñ gibi bu meydāne bir er peydā (9a)

Mişālī nokħa-i zāta yürü kim kān u baħr oldur (9b)

Kim andandır ħamū dürr ü cevāhir sīm ü zer peydā

. ___ / . ___ / . ___ / . ___

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Ey ħaħ u ħālīñ kitāb-ı lā-yezālīdir baña

Ya‘ni fī vü zād u lāmīñ ħaħ cemālīdir baña

Ħūr u ħilmān āb-ı kevşer ravza-i rızvān hem

Fazl-ı ħaħķıñ zāhir ü bātın vişālīdir baña

Sīn u şīndan çün Mesīħ eflākı seyrān eyledim

Tā ezel menzil anıñçün ‘arş-ı ‘ālīdir baña

Şeş cihāt vü çār ‘unşur māħ u mihr ü nüh felek

‘Aynıñ aç kim şüret-i raħmān mişālīdir baña

‘İsī-i Meryem gibi niçün revān baħş olmayım

Ħızr elinden cām cün la‘līñ zülālīdir baña

Otuz iki nuṭḡ-ı ḡaḡ çünkim lisānımdan benim

Rūşen oldu ba'dāzīn 'aşḡıñ kemālıdır baña

Nun nuruñ noḡtasın 'aynımda merdüm bulmuşem

Zāt-ı cihet her zerresi şems-i bī zevālıdır baña

Hüsnuñe açıldı 'aynım 'ıyd-ı ekber eyledim

Çaşların tā ḡurre-i mäh-ı hilālıdır baña

Her şeyiñ Mişālī sırrıñ kıl talep tullābiseñ

Çünkü maḡlaş fazl-ı yezdāndır mişālıdır baña

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey ene'l-haḡdan semāvāt u zemīn u şark u ḡarb

Ṭoptolu derdiñle er żurna ṭabl ceng ü ḡarb

Sümme vechu'l-lahdan ya'ni zerāyir-i cihān

Gösterir dīdār-ı ḡaḡ ḡün gibi ezher nev' u ḡarb

Mihr-veş ḡandile dilde nurdan bir şem'in

'Ārif ol miḡrāz-ı cehlle k'idersen anı cerb

Sāḡıyā şun bezm-i vaḡdetde şerāb-ı cām-ı 'aşḡ

Ġārat olsun şevḡden tā 'asker endüh kerb

ḡaḡ-şinās ol şūfiyā kıl tevbe menhiyyātdan

Kim çekersin 'āḡıbet renc-i 'azāb u ḡayz u żarb

Sende ara ey ḡaḡḡıñ dīdārına müştāḡ olan

Gezme ser-gerdān olub her küçe vü şehr ü derd (9b)

Ṭüt-i ruh Mişālī sükker-i ma'nā ile (10a)

Besle veten-perver olma ten ölür aḡır çü şürb

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ka'be yüzüñdür ey meh miḡrāb ṭāḡı ḡācib

Hācī odur kim anıñ ṭavāfinda olsa rāḡıb

Defter-i kün fekāndan behreyi şol aldı kim

Erḡām-ı ḡaḡ u ḡālīñ cem'inde oldu ḡāsib

Mihrāb öñünde kıl ħarb şa'y it şalāta ya'ni
Erlik budur k'olasın dīv ü la'ine ġālib
'Ārif-i rab olmadı cehle merkep oldu
Ma'rifet-i nefesine olmadı kim ki kāsib
 Çande olaydı mümkün rü'yet-i ħüsnün seniñ
 Olmasa zülf-i müşkīn sihrile cāna cāzib
Bil ruħ-ı şāh u ferz at u piyāde sī vü dü
Māt olıser yüzünde olmaz kim āna lā'ib
 Oldur iki cihanda ehl-i hisādet çü dīv
 K'olmaya ey Mişālī Fazl-i ilāha t̄alib
 _ . . _ / . _ _ / _ . . _ / . _ _
 müfteilün faülün müfteilün faülün
Çāfda 'Ankā mıdır zülfün didim ey āfitāb
Didi kim rūħu'l-Çudsdür k'eylemiş 'arşı ma'āb
 Didim ey meh-pāre 'aşkıñ alıser benden beni
 Didi her kim içse bu meyden olur mest u ħarāb
Şakla dīdārīñ rakīb-i kelpden didim didi
Gün toġıcağ eylemez dīv ü melekden ictināb
 Didim ey büt kim nedir ħüsn üzre bu bürka' didi
 Gözlenir rüşen olur ġāhi felekde māhitāb
İki bulmakdan nedir didim ġaraz kāküllerin
Didi ehl-i aşk için firdevse ola tā ki bāb
 Çāmet-i bālāsı şevkınde görüb eşkim didi
 Aġla kim server anı cün gerekdir lābūd āb
Rāz-ı ħatın ol mehin şordum Mişālī didi kim
Gel okı kim ħağ beyānında budur ħağdan kitāb
 _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
 fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Şüret-i ħağdan saña remzle tarħ etdir niķāb
Gice gündüz çerħ urub ber çerħ-i māh u āfitāb (10a)

Kendi sırrıñ gösterir çün mihr her şey āşikār (10b)
Ġaflet itme aç gözün bīdār olub def eyle hāb
Kā'inatı ser-be-ser ġarķ eyledi envārına
Çün şıfatın zāt-ı haķ kıldı hüveydā bī hicāb
Şūret-i raḡmānı gördüm aḡsen-i taķvīmde
Haṡṡ-ı ruḡsarıñ baña keşf itdi çün “ümmü'l-kitāb”
Ben seni haķ bulmuşam haķ bilmişem haķ görmüşem
Hüccet istersen ser-ā-pā āña hem sensin cevāb
Hey ne muşḡafdır yüzün k'oldur cemi' sırra yol
Kim anıñ her ḡarfidir “min 'ındihi 'ilmü'l-kitāb”
Bezm-i ḡüsnünde nice mest olmayıp ey māh kim
Gözleriñ peymāneler şunar lebiñ cām-ı şarāb
Hızr-ı kevşer-baḡş eger dirsem bu olmaya 'aceb
La'liñ oldum k'eyleye nāzile 'uşşāķa 'itāb
Yāre didim kim nedir ḡad üzre bu dürdānedir
Ey Mişālī didi kim güldür çıkar gülden gülab
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Gördikce meh yüzün ey ṡurra-i müşķin niķāb
Nur-ı nā aḡmelnādır 'arş üzre āfitāb
Hākiler erbāb-ı firdevs oldıgun ehl-i sefer
Gördi āh idüb oķur “yā leytenī küntü türāb”
Göz seni gördi kemāl ehli pesend itdi gönül
Cān seni kıldı ne bilür defterden intihāb
Āb u ḡāke münkir olma ṡayyib ol olma necis
Zāt-i bārī 'arşını ḡulķ itdi çün pür ḡāk u āb
Bezm-i ḡüsnünde lebiñ mey iki sāġardır gözün
Şun ki cennetdir bu cennetde ḡarām olmaz şerāb
Āḡiret sa'yinde ol aldanma 'ömr-i fāniye
Kim anıñ bünyādıdır āb üzre mānend-i ḡabāb

Ey Mişālī çārdeh ayāt-ı hıttın ol mehiñ

Her kim okur keşf olur “min ‘indihi ‘ilmü’l-kitāb”

— · — / — · — / — · — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey cemālīñ ayet-i “min ‘indihi ‘ilmü’l-kitāb”

K’andan oldu sırr-ı zāhir sırr-ı bātin feth-ı bāb

Muşhaf-ı hüsnünde “tāhā”dır tılsım-ı genc-i zāt

Bilmeyen bu sırrı cāhildir okursa bīñ kitāb (10b)

Nūr-ı dīdārīñdan açıldı kimiñ ki gözleri (11a)

Mest-i gāfletden ayıldı kalmadı başında hāb

Nār-ı hüsnünden güneş nūr almağıçün zerre-vār

Müşteridir yüz sürer pāyīña her gün bī hicāb

Vechiññ ayinesidir saña sırrıñ keşf ider

Gāh bedr u geh hilāl olur anıñçün māhitāb

Bürka’ itme hüsnüne zülfün şehābın ey güneş

Lāyih olsun şüret-i hāğdan ne lāzımdır nikāb

Fazl-ı yezdāndan şaçıñ mīzānına vezn olmuşuz

Hem yüzün haşrından açıldı bize yevmü’l-hisāb

Ma’rifet kesb it bugün yarın hālāş ol nārdan

Bil ki kimler deyiser “yā leytenī küntü türāb”

‘Ārif-i rab ‘ārif-i nefis olmayan gümrah olur

“Men ‘aref” sırrın bilenlerdir olanlar kāmīyāb

Çık sekiz kat gökleriñ taqsimine İdrīs-vār

K’oldı rüşen yedi gökden otuz iki āfitāb

Hāğ katında hāğkidi hāğdan murād vü iltimās

Hamd-i li’l-lah ‘ākıbet oldu temennā müstecāb

İsteyen yārin gümān u dile āb-ı hayāt

Beñzer ol şusuza kim tırmaz şu ister ez serāb

Ey Mişālī icdi şol kimse bugün āb-ı hayāt

K’āña şundu lām u bīden Fazl-ı hāğ cām-ı şarāb

-. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey müselsel sünbülün dām-ı belā hālīnde ḥab

Ḳāmetiñ bir serv-i ser-keşdir lebiñ aña rataḅ

Ḥayme-i mī‘ād-i Mūsādır cemālīñ ey güneş

Kim selāsilden çekilmiş her taraf nice tınab

Levh-i ruḥsārīñ ketb etmiş kelāmu’l-lahile

Sūret-i seb‘al-meşānī bā yed-i ḳudret çalab

Ḥācib ü zülfün müjg muṭlaḳ-ı ḥabību’l-lahdır

Vaḥy-i rabbānī yüzün tarīñ şeb-i İsrāya şeb

El-veledü sırr-ı ebīdir Ādem fehm eyle kim

Dürr-i nazār lebiñ Aḥmedīñ sırrından eb‘ad-ı bu leheb

Şūret-i Ḳur‘ānı biñ yıl okusañ bī nef‘ ola

Fazl-ı rabbü’l‘ālemīn ‘ilminde olmazsa sebeb

Nüşa-i vechinde cün ḥüsn ayetin ders itmediñ

‘Aşḳ-ı dilberden baña naş eyleyip itme edeb ((11a)

Şāhid-i ḡaybı içirdi lā-yezālī cām-ı ‘aşḳ (11b)

Cāvidānī mest-i āzatum şanma min mā-i’l-‘ineb

Bedr-i raḥşānīñ ḥarārātından ey ben tā ezel

Ber felek-i gerdān olub tıtmuşdur ḥurşīdi teb

Baḡrımñ ḳanın revān itmek dilber şacun gibi

Bā ḳaşīñ müjgān ‘aynīñ bağlayub sāz u seleb

La‘li bārına Mişālī nüş ḳıl rıtl-ı girān

Kim bahar oldı erişdi mevsim-i ‘ayş u tarab

-. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

İçmeyeydi Ḥızr-ı zinde cām-ı la‘līnden şerāb

Ḳande ref‘ eylerdi āḥır haḳ cemālinden niḳāb

Tā ezel bulmazdı kimse yedi düzaḥdan ḥalās

Açmasaydı istivā sünbülün firdevs-i bāb

Nāzır oldum her taraf çün muşhaf-ı ruhsārīna
Şerh ider her bir hattın “min ‘indihi ‘ilmü’l-kitāb”

Sī mīzāna vezn itdi beni çün kākülün

Maşşer-i hüsnünden açıldı baña yevmü’l-hisāb

Hayme-i mī‘ād-ı Mūsıdır kıdd-i bālān kim

Dest ü pāre her taraf mafşalların nice tınāb

Cām-ı ‘aşkıñ cür‘asın nüş eyleyenler çün mesīh

Gözleri açıldı hakdan kalmadı başında hāb

Ey Mişālī çünki hakdan sırr-ı kur‘ān oldu keşf

Şüretinden okudum tā ma‘nā-i “Ümmü’l-kitāb”

--·-- / --·-- / --·-- / --·--

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Okuduñsa muşhaf-ı hüsnünde mermüzāt-ı ğayb

Mazhar-ı zāt-ı ezel oldıñ yakın bī šekk ü reyb

Olıser sen cennet-i ‘Adn içre sermed halle pūş

Hakdan açdıñsa bugün pīrāhen-i hüsnünde ceyb

Cebhe-i ādem hakikat kıble iken zāhidā

Taşa yüz döndürmek ehlu’l-lah içinde ola ‘ayb

Şüret-i rahmānı ādem şüretinden kıl taleb

K’ādemīñ vechinden işbāt itdi uş ‘allām-ı ğayb

Lā teferrağdan habır ol nūr-ı vāhıddir kamū

Ahmed ü İsī vü Mūsā vü Süleymān u Şu‘ayb

Şekkerin la‘līñ gibi bir tūṭī-i cān görmedim

Bulmadım gülzār-ı ma‘nāda seniñ gibi ke‘ayb (11b)

Ey Mişālī kıl nazār kim hak cemālin gösterir(12a)

Hūr u ğilmān çehresinde cerb ü merd ü şāb u şeyb

--·-- / --·-- / --·-- / --·--

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cün bahār-ābā mıdır ey sākī-i ruḥ-ı āfitāb

Bāde-i yākut-i terden şun şerāb-ı la‘l-i nāb

Ey büt-i meh cevhre şehlä gözleriñ mestânına
 Ateş-i ‘aşkıñla bişirdim bu bağrımı kebâb
 ‘Anber-efşân sünbülün kim devr-i ruhsârîndadır
 Ebrdir kim şems-i tâbân üstüne çekmiş niķâb
 Gül cemâliñ vaşlına ağıyârı hem-râh eyleme
 Variken bülbül erişmez gülistân içre gurâb
 Mevsim-i güldür cihân cennat-i ‘Adn iken bu dem
 Nağme-sâz ol muṭribâ eğlenmesün ceng ü rebâb
 Çün Mesîhâ zinde olmaz hay değıldir tâ ebed
 Lebleriñden kim ki içmez ey kamer yek-ķatre âb
 Çünki cādū çeşm-i hunrîziñiñ oldum hastesi
 Merhem-i la‘lîñ men bîmâre kim hâlim harâb
 Veh ki gam küncinde kaldım âsitâneñden cüdâ
 Haddin aşdı firķatin hicr u gazâbiñ bî hisâb
 Bunca kim ney gibi iñlersin Mişâlî âh kim
 Ğurredir hüsne teraḥḥum itmez ol ‘âlî cenâb
 _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
 fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
 İste ol ‘ilmi kim ol “min ‘indihi ‘ilmü’l-kitâb”
 Nesne fetḥ olmaz saña ânsîz okursuñ biñ kitâb
 Çeşme-i hayvâna erdi buldı ‘İsî-veş hayât
 La‘l-i cân-baḥşîñdan içen ey kamer yek ķatre âb
 Tūtî ḥattîñ râzına her dîvi maḥrem eyleme
 Hâtem-i mühr-i Süleymâna ne lâyıķdır gülâb
 Cânıma her ney belâsından gelirse merḥabâ
 Ol ğadâbı kim sen eylersen değıldir ol ‘azâb
 Dâğ-ı gam kanın yürekde la‘li yarene çü mey
 Nüş eyle âteş-i ‘aşkıñda bağrıñ kıl kebâb
 Gülistân-ı hüsnuñe ağıyârı kılma hem celîs
 Gülşen-i cânîñ revâ mı ‘andelîbi ola gurâb

Dilberin her cevri ‘uŝŝâkınadır zevk u şafâ

Ol anı ehlen ve sehlen bilür vü ‘ayn-ı şevâb (12a)

‘Anber-efzân kakülün örtükçe bedr-i hüsnünü (12b)

Şanıırım kim burc-ı mağribden tolanır âfitâb

Ey Mişâlî içdüğün ol vâkt olur âb-ı hayât

Bezm-i ‘aşk içinde şuna sâgarı ol mâhitâb

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Hâlîme rahm itmedi gül yüzlü yâr-ı dil-firîb

Nâle eylessem ‘aceb mi her seher çün ‘andelîb

Vuşlat gününden ayrı ol güneş ruhsâre tek

Derd ü hicrânile kaldım zâr u giryân men garîb

Dûd-ı âhile ‘alem çekdi derûnum serverâ

Âteş-i bağımla cism-i erguvândır ey hacîb

Çehre vü zülfünden ol mâhîn beni men‘ eyleme

‘Âşka îmân budur dîninden ayırma ey haţîb

Hızr u İsî kânde bulurdu hayât-ı sermedi

La‘l-i cân-bağşından olmasaydı bir kaţre naşîb

Derdim artırma taţîbim diyuben bîçârenin

Kim men bîmâr-ı ‘aşka la‘l-i cânândır taţîb

Çün Mişâlî dilberin İsî ider farz oldu kıl

‘Anber-efzân turrasın boynuña zünnâr u şalîb

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

MÜSTEZÂD

Ben muşhaf-ı hüsnünde bugün gördüm ilâhî

Yüzündür îmânım vü saçın küfr ü siyâhî

Ey kaşları mihrâb

Ey çehre-i mehtâb

Merde yegin ebed çeşme-i hayvāna erişdi

Her kime bugün hādī ola fazl-ı ilāhī

Hay oldu çü İsi

Ol nuṭḡ-ı hayāt-ı āb

Reyhān ḡattıñ şābin kaṭaṭ bulalı ey meh

Gördüm ḡakı vechiñde kamer gibi kemāhī

Mi'rāce erişdim

Ey sūnbül-i pür-tāb

Hüsnüñ varakın Sūre-i Yāsīn oḡurum tā

Zülfüñ baña gösterdi şurāt-ı ḡakḡa rāhı

Ey mazhar-ı Allah

Feth oldu baña bāb (12a)

Göñül evini eyledi yağma bugün ey şūḡ (13a)

Çeşmiñ baña tā kıldı nihānīce nigāhı

Ol ḡançer-i ḡamzeñ

Ey mül lebi seyrāb

Cānıma benim Ka'be yüzüñ 'aynıñ imāmım

Ma'būd-ı muḡakḡakḡaḡ yakīn ol vech-i ilāhī

Ey kıble-i vaḡdet

Oldı baña icāb

Ġam çekme cihān ḡalkı eger düşmen olursa

Çün oldu ebed fazl-ı ḡudā püşt-i penāhī

Saña Mişālī

Ol bedr-i cihāntāb

--- / . _ _ . / . _ _ . / . _ _ _ _ / . _ _ _
mefülü mefāilü mefāilü feülün mefülü feülün

Fazl-ı ḡakdan kime kim keşf oldu rāz-ı ma'rifet

ḡaf u ḡudret üzre oldur şāh-bāz-ı ma'rifet

ḡande banub nūr olur pervāne gibi nārla

Olmayan şem'iñde cānā 'aşk-bār-ı ma'rifet

Otuz iki cāmeden zeyn oldı hüsn ü kıametĩ
Deste-i hayyāt-ı ezel çün oldı k'āz-ı ma'rifet
Gitdi kalmadı şitā-yı şiddet küfr-i 'azĩm
Fazl-ı haqdan çün erişdi fazl-ı yāz-ı ma'rifet
Gec vuhūrun kim şalātĩ olmayıserdir kabul
Çün saña keşf olmadı sırr-ı namāz-ı ma'rifet
Na'ra-i şubh belālı 'aşkıdan sem' eyleyen
Menzil-i Maḥmūda irdi çün ayāz-ı ma'rifet
Hācī-i tahkĩk oldur k'oldı medidin zātdan
Sırr-ı Kıuds Hayme-i Mūsā hiçāz-ı ma'rifet
Gülşen-i tevḥid açıldı 'andelīb-i ma'rifet
Nağme ile muṭribā ba sūz-i sāz-ı ma'rifet
Çün Mişālĩ tekye-gāh-ı cāna gel esrār-ı ḥor
Bilmek istersen nedir nāz u niyāz-ı ma'rifet
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ey leb-i la'lĩn hayāt-ı cāvidān-ı ma'rifet
Vey ḥaṭ u ḥālĩn kitab-ı cāvidān-ı ma'rifet
'Alleme'l-esmā-i külden kim olıserdi ḥabĩr
Sünbülũ keşf itnese rāh-ı beyān-ı ma'rifet (13a)
Koyma elden kıavs-ı 'aşkıla me'ani tĩrini (13b)
Te'vĩl-i yezdāna gel k'oldı nişān-ı ma'rifet
Nice bir olmak piyāde cehl şaḥrāsında gül
Raḥş-ı 'aşka çık sevād ol tūt 'ınāb-ı ma'rifet
Didi ruḥsarĩnda her kim görürdi 'Ankā-yı şaçĩn
Kāf-ı 'aşka sāye şalmış sāyebān-ı ma'rifet
Fazl-ı haqdan gel vücūdun 'ilmini fetḥ eyle kim
Rūşen oldı 'aynĩna 'ayn-ı 'ıyān-ı ma'rifet
Gevheri bulmak dilersen 'āfitāb çün cevheri
Ey Misālĩ sendedir 'ummān u kān-ı ma'rifet

_. _ _ / _ . . / _ . _ _ / _ . _

fāilātün/fāilātün/fāilātün/fāilün

Ƙıl taleb olmak dilersen sen de pīr-i ma'rifet

Fazl-ı haqqı k'ol dūrūr sultān-ı mīr-i ma'rifet

Cehl Ƙulluğundan azād olayın dırsen eger

İste te'vīlin anıñ gel ol esīr-i ma'rifet

İstivā tīgıla feth eyle vücūdın Ƙışverin

İsterisen pādişāhāne serīr-i ma'rifet

Anda görmez görmeyen ilahi bunda āşikār

Böyle buyurdu kelimında habīr-i ma'rifet

Bes bu ma'nāyı eger tefhīm idem dırsen 'iyān

OƘı gör alnında ne yazmış debīr-i ma'rifet

Hüsñ meydānına gel yārin kemānkeş Ƙaşların

Gör nişān urmaƘ dilersen ger be tīr-i ma'rifet

Düşmen olsa ey Mişālī halk-ı ālem pākine

Çün penāhiñdir seniñ Fazl-ı kebīr-i ma'rifet

_. _ _ / _ . _ _ / _ . . / _ . _

fāilātün/fāilātün/fāilātün/fāilün

Tā açıldı bağ-ı hüsñünde bahar-ı ma'rifet

Gülizār itdi cihānı lālezār-ı ma'rifet

Düldül-i rūha süvār oldum şeh-merdān-veş

İstivādan bağladım çün zü'l-fıƘār-ı ma'rifet

Sī vü dü nūr-ı cemālīñdir seniñ Mūsāya kim

Sırrı keşf itdi ene'l-lah ile nār-ı ma'rifet

Otuz iki nuƘla her şeyde Ƙaldırdım 'alem

Feth olaldan gönlüme hağdan diyār-ı ma'rifet

'İlm-i ruħı fazl-ı yezdān taleb Ƙıl ey gönül

K'oldur iki cihānda şehriyār-ı ma'rifet (13b)

Cennet-i nāz u na'imin neyler ol aşƘ ehli kim (14a)

Bağ-ı hüsñüne ruħa senden yedi yār-ı ma'rifet

Ma'rifet kesb eyle kim āhır seniñle ol gider
Merd iseñ gel cān u başı kıl nişār-ı ma'rifet

Haḫḫa āhır sen ne şüretle varasın bunda çün
Olmaya destinde haḫdan bir güzār-ı ma'rifet

Bülbül-i aşüfte olmuşdur Mişālī 'aşkla
Tā açıldı baḡ-ı hüsnünde bahār-ı ma'rifet

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün/fāilātün/fāilātün/fāilün

Geçmeden devr-i kamer-i fazl-ı āle ma'rifet

Geldi feth itdi yedi iklīmi şāh-ı ma'rifet

Sī vü dü nuḫkla her sū çekdi ya'ni tūḡ-ı tüz
Deḡdi bir evc feleḡe sancaḡı māh-ı ma'rifet

'Asker-i Mehdiden oldu bu 'alem altında kim

Ḳoydı giydi başına haḫdan külah-ı ma'rifet

Zerreyān-ı kāināt oldu zehr-i su āfitāb

Ġayb bir candan çü toḡdı şubḡ-gāh-ı ma'rifet

Ba'dāzīn her dīv ü cinden zāhir u bātın ne ḡam

K'ism-i a'zam fazl-ı haḫ oldu penāh-ı ma'rifet

Ḳalmadı firdevs-i hūra raḡbet ey āb-ı hayāt

Ravza-i hüsnünde çün yetdi giyāh-ı ma'rifet

Gördi dīn-i enbiyāya oḡıyanlar āşikār

Haḫ u hālinden rumüz-ı lā ilāh-ı ma'rifet

Haḫ-ı 'ālem bulmayaydı yedi dūzahdan ḫalāş

Sünbülün keşf itmese rızvāna rāh-ı ma'rifet

Ey Mişālī fazl-ı haḫḫa 'abd olanlar cāndan

Oldılardır her dü 'ālem pādişāh-ı ma'rifet

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün/fāilātün/fāilātün/fāilün

Ey dehāniñ çeşme-sārından revān āb-ı hayāt

Hızra irdi nūş idenler cāvidān olmaz memāt

Şüret-i rahmān diyüb hüsnüñe hem kim tapmadı
Dıvdir ma‘būdu anıñ kıblesi lāt u menāt
Sırr-ı “hā mīm ‘ayn u sīn ü kāf”ı idrāk itmeyen
Ol ne fehm ider kelām-ı haq nedir ya muhkemāt
Niçe geldi zāhidā pencāh iken şe kısım olub
Niçün oldı pānzdeh vü yāzdeh heft şalāt (14a)
Haqqı inkār eyleme gel şümme vechu’l-lāhı gör (14b)
Kim şıfatıdır muhīf olmuş ‘anāşır şeş-cihāt
Yediğñ ü içdiğñ ü giydiğñ olur harām
Onda birin virmeseñ yezdāna mālīnden nikāt
Kesb kıl şālih ‘amel bugünkü yārın ya ne ki
Dürlü şüret bağlayub gelse gerekdir seyyi’āt
Zahir ü bātında kim idrāk iderdi hālīk
Ādeme dīdārın ihsān itmese ol pāk-i zāt
Keşf olaldan sī vü dü nuṭkile fazl-ı lem-yezel
Nūr-ı adlile muhīf oldı cemi’-i kāināt
Oynamayan haṭ u hālīnden seniñ şatranc-ı ‘aşk
İki ‘ālemde olur Leclāc olursa şāh māt
Ehl-i fazla çārdeh haṭtındur firdevs-i hūr
Kim şırātından ‘ubūr iden olur ehl-i necāt
Arzı Mışrı kuvā-yı tūtī-i dil fāriğ ol
K’ol perīniñ sükker la‘lindedir qand-ı nebāt
Cennet ehliyüz bize kimdir ki taşdıq eylemez
Uşte sağ elde Mişālī hüccet ü keskün berāt
--·-- / --·-- / --·-- / --·--
fāilātün/fāilātün/fāilātün/fāilün
Gel nazar kıl ‘arīfā mir’āt-ı cānānı dürüst
Göresin dīdār-ı hüsn-i fazl-ı rahmānı dürüst
Ta nazar kıldım cemālīñ levḥ-ı maḥfūzunda men
Okudum haqdan ser-a-ser sırr-ı Qur’ānı dürüst

Kaşların mihrabına baş sücûde koymayan
Tâbi'-i şeytandır ol olmadı imānı dürüst
Şadık ise 'ahd ü peymānîñ bu men dīvānenîñ
Boynuna bend eyle gül zülfin şu'bānı dürüst
Ol perīnîñ 'anberin cevġānına müştāk iken
Başınîñ top eyleyüben gözle meydānı dürüst
Lāmi' oldı su-yı mağribden şems-i lem-yezāl
Ser-be-ser ġarķ eyledi envāra devrānı dürüst
Ey Mişālî bu cihān meh-pāresine virme dil
Kim vefāsızdır deġildir ahd ü peymānı dürüst
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün/fāilātün/fāilātün/fāilün
Toġdı çün kim çarķ-ı hüsniñden hilāl-i ma'rifet
Gitdi zulmet irdi envār-ı cemāl-i ma'rifet (14b)
Fazl-ı yezdān devletinde ķalmadı hicrān dahı (15a)
Baķı yār oldur kim irdi zū vişāl-i ma'rifet
Aldı meydānı bugün çün enbiyā vü evliyā
Kesb iden te'vīl-i yezdāndan kemāl-i ma'rifet
Hiżr-ı zinde ķande ħay olaydı ey kevşer dehān
Lām u bīden şunmasāñ cām-ı zülāl-i ma'rifet
Haķ u ħālīñden seniñ çünkim kitāb-ı kibriyā
Neylerem ķālî ki yüz gösterdi ħāl-i ma'rifet
Bul Muĥabbet-nāme-i cāvid 'arşu'l-laha gel
Bilmek istersenîñ nedir ħaķdan maķal-i ma'rifet
'Ömrünîñ oldukça derviş bu 'ilme istersen neşāt
İrmeye tā vaķt-ı āĥırde melāl-i ma'rifet
Dünyeniñ tāc u kemer zerrīn libās neylerem
Çün baña şāh-ı ezel giydirdi şāl-ı ma'rifet
Lem-yezel-i ni'metle ķandım ey Mişālî cāvidān
'Aşķ elinden tā ki ekl itdim nevāl-i ma'rifet

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün/fāilātün/fāilātün/fāilün

Ey cemālîñ bāğ-ı firdevs ü lebiñ āb-ı hayāt

Vey ruḥuñ nurundan irdi feyze rūy-ı kâ'inat

Devridelden çarḥ-ı gerdān-ı mu'allak māhla

Görmedi ḥurşid-i ruḥsārîñ gibi envār-ı zāt

Zülf ü kaş u kirpiğîñ şatranc-ı 'aşk oynayalı

Nice Leclāc cihānı eylemişdir şah māt

Gözleriñ 'ayn-ı belā mı kirpiğîñ ḥançer midir

Yā dehānîñ Hızrla kevşer mi ey cennet şıfāt

Mısr-ı cānda tūtî-i ḥüsn ü cemāl olalı sen

Her tarafından yağdırır sükker lebiñ kând u nebāt

Çünkü ser tā pa kemāl-i ḥüsnile buldîñ zühür

Manzar itmişdir seni erbāb-ı 'aşk ez şeş-cihāt

Şuret-i zibāsın ol serv-i ḥıramānîñ gören

Söyler oldumda Mişāliyā 'aleyhi'ş-şalāt

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün/fāilātün/fāilātün/fāilün

Ey bād-ı şabā uğrayıcağ yāre selām it

Bîçāresiniñ ḥālin āña şerḥ ü kelām it

Budur dileğim şubḥ u mesā 'ālî tapuñda

Vaşıl beni ya fazl-ı ḥudā yāre müdām it (15a)

Ey serv-i revān aç yüzüñi 'āleme göster (15b)

Ey nice şehinşehleri ḥüsnüñe gulām it

İrişdi yine mevsim-i gül sākî-i ferruḥ

La'l-i lebiñi teşne-i 'uşşākîña cām it

Olmak dileseñ ḥācî-i ḥaḥ sen de Mişālî

Ebrūsın anîñ kıble vü çeşmini imām it

_. _ . / _ . _ . / _ . _ . / _ . _ .

mef ū lü/mefāilü/mefālü/feülün

Tā ki dīdārīndan açıldı kitāb-ı ma‘rifet
Çārdeh āyetile oқundı bāb-ı ma‘rifet
Hızr-ı sermest oldu sermed bezm-i ruhsārīnda kim
Lām u bīden nūş ider cām-ı şarāb-ı ma‘rifet
Bildi yezdāndan nedir şālīh-i ‘amel çün enbiyā
Fehm iden hūsnūn şalātından şevāb-ı ma‘rifet
Būy-ı ruḥile mu‘aṭṭardır meşām-ı ehl-i fazl
Çün gādārīndan revān oldu gülāb-ı ma‘rifet
Haṭ u ḥālīnden oқursun ‘ilm-i esmā defterin
Fazl-ı ḥaқdan bilesin neymiş ḥisāb-ı ma‘rifet
Sen seni bilmek gereksin k’iresin yezdāne tā
Ġaflet itme ‘aynīn ac budur cevāb-ı ma‘rifet
Gördi vechīnde Mişālī şübhesiz Allah çün
Oқudı “min ‘indihi ‘ilmü’l-kitāb”-ı ma‘rifet
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün/fāilātün/fāilātün/fāilün
Çün cemālīnden küşād oldu sürūr-ı ma‘rifet
Gitti gam fazlından irişdi ḥuzūr-ı ma‘rifet
Қıldı manzar dīde-i dil tā ezel dīdārīnı
Ṭālī‘ oldu mihr-i ḥūsnūnden çü nūr-ı ma‘rifet
Ehl-i firdevs oldu buldı nār-ı dūzaḥdan rehā
Eyleyen zūlfūn şırātından ‘ubūr-ı ma‘rifet
Cennet ü āb-ı ḥayātın neylerem çünkim lebīn
Cām-ı kevşerdir ḥattīn ḥūr-ı kuşūr-ı ma‘rifet
Қılmağa tefhīm Dāvūd-ı nebi olmaz kim ki
Gerçi ruhsārīndan oқundı Zebūr-ı ma‘rifet
Kūhl-i ‘aşkıla mekḥāl eyleyigör ‘aynīnı
K’olmayasın tā iki ‘ālemde kör-ı ma‘rifet
Zāhir u bātın ḥayāt-ı lemyezel buldı çü Hızr
Her kime feth oldu bu bāb-ı kubūr-ı ma‘rifet(15b)

Kimi hay oldu kimi alun ayaklu merdidir (16a)

Çaldı her su gerçi İsrâfîl şūr-ı ma'rifet

‘İlmiñ artdıqça Mişālî meskenet kıl dervîş ol

Kim fezâ'il andadır olma gurūr-ı ma'rifet

-. - / -. - / -. - / -. -

fâilâtün/fâilâtün/fâilâtün/fâilün

Sāgar-ı la'l-i lebîndir çeşme-i āb-ı hayāt

Her kim içer Hızr olur ‘İsî gibi bulur hayāt

Kāf u nūndan sırr-ı haqqıñ nüktesin gūş eyleyen

Bildiğim haqdır kamū bu mevcūdāt-ı kā'ināt

Gözleriñ peymānesinden Hızr-ı haqdan bātın ider

Lebleriñ meyhānesinden gösterdi ‘İsî şalāt

‘Ālemi tūfān-ı cehliyet ser-ā-ser tıtdı çün

Geştî-i Nūh-ı vücūde gir ki bulasın necāt

Geçti devrān-ı kamer uş taze geldi Muştafā

Her tarafından zinde olub tırdı kabrinden memāt

Cümle ‘ālem sendedir gel sen de iste ādemi

Yedi baħr u yedi ferş ü nūh felek zāt u şifāt

Ey Mişālî fazl-ı haqdan ‘ārif-i infās olan

Ehl-i haq silkinde oldu buldı şağ elde berāt

-. - / -. - / -. - / -. -

fâilâtün/fâilâtün/fâilâtün/fâilün

Derdin isterün seniñ bağrında yüz biñ dāğ it

Eksik itme derdüñi derdiñle cānımı şağ it

Çün dil-i bî-çāre oldu zūlfünün dīvānesi

Halka-i zencirini boynuna anıñ bāğ it

Seg raķīb virmez dir imiş la'line cān u cihān

Cānın al gül yüzün anıñ kare gözin āğ it

Çün açıldı devr-i ruhsārında hüsnün gülleri

La'liñi cām-ı mey vü nergisleriñ ayāğ it

Danedir çünkü kamer devrinde hālîñ şayd içün

Bu Mişālî kaçdına zülfünü dām-dāğ it

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -

fāilātün/fāilātün/fāilātün/fāilün

Hayvān olur mu ādem ādemdedir kerāmet

Mazhar-ı hağdır insan insandadır ‘alāmet

Mazhar-ı hağdır yüzün ‘alleme’l-esmā sözün

Ka’be-i cān kaçlarıñ çeşmiñ ider imāmet(16a)

Kañcerū kılsam nazār görmezem ez gayr-ı tū (16b)

Zāt u şıfatıñ ile ‘ālem tolu temāmet

Bende-i hağkım diyü dā’im güzāf idersin

Kañı buna deliñ gel göster istikāmet

Ādemden okuduñsa hüşnün hututlarını

Kañ’āna hāfiz oldıñ selāmet ol selāmet

‘Ārif-i rab ola gör sa’y it k’olasın insān

Bī-haber olma senden kılma seni melāmet

Sidre kıyāmetiñden ‘ālemi tutdı gavga

Pür şūr u pür şer oldı kopdı meğer kıyāmet

Lebleri kevşerinden Hazr-tek ic cür‘ayı

İster iseñ bulasın zinde-i müstedāmet

Uşanma ey Mişālî cevr ider isem cāvīd

Bir gün ola rağm ide şabr it o serv-i kāmēt

-. - / -. - - / -. - - / -. - -

mefülü/fāilātün/mefülü/fāilātün

Mişrāt-i gamzeñ ile bağrım demin revān it

Kaşıñ kemānı birle sehmiñe dil nişān it

Bişürme zülfün ile ebr-veş ey meh yüzün

Zıll -i ilāhı kaldır hağ yüzünü ‘iyān it

Esrār-ı “küntü kenze” olmağ dilersen āğāh

La‘lini şor Hızr-veş rāzı beyān-ı ezān it

Çün ser-be-ser vücūduñ kıldıñ kelāma tebdīl

Simurg-ı lā-mekān ol k̄āf üzre var mekān it

Vechiñ kelām-ı haq̄dır sen mazhar-ı hudāsın

Rabbiñi gāfil olma sen sen de tercümān it

Aldanma lezzātına rengine meyl eyleme

Çayd olma emvālına gel terk-i kün fekān it

Çün ezher-i mine'ş-şems kendüñde buldıñ haq̄kı

Minnet Mişālī Fazla 'aşkıñda terk-i cān it

__ / . __ / __ . / . __

mefülü/fāilātün/mefülü/fāilātün

Şıfatıñ olmayadı mazhar-ı zāt

Kim eylerdi haq̄kıñ zātını işbāt

Sevād-ı a'zāmıñ bir levh-ı beyzā

Mişāl-i 'ıyd u karar vü nūr-ı müşkāt

Şalāt-ı şāvm u haccı oldı maqbūl

Yüzüñden okudı kim heft āyāt (16b)

Hudāsın saña keşf itmek içün (17a)

Türāb u māden itdi vechi mir'āt

Haṭṭ-ı sebziñ dürür hıznıñ şarābı

Yañağıñ nārıdır Mūsāya mīkāt

Saña yüz tutmağıçün oldı bathā

Seni derk eylemekdir cümle tā'āt

Haṭ u hālīñ değıldir naqş -ı māni

Ruḥ-ı naqqaşdır şanma hayālāt

Vücūduñ Ka'bedir kılmasıñ idrāk

Civār hep direk olur saña gurāt

Behişt oldı Mişālī çün kelāma

Mübeddel oldı gayr o semāvāt

. __ / . __ / . __

mefāilün/mefāilün/feülün

Ey gönül aç ‘aynîni gel Muştafāya bî‘at it
Sākî-i kevşer ‘Aliyye’l-Murtezāya bî‘at it
Maḥrem-i Ahmed Ḥadīcā ḥūr-ı cennātü’n-na‘im
Zevc-i Ḥayder Fātīma ḥayru’n-nisāya bî‘at it
Gel Ḥasen ol şehstüvār şaf şekînden bağla ‘ahd
Āfitāb-ı din Ḥüseyn-i Kerbelāya bî‘at it
Dergehînde ḥāk-pāy ol şāh-ı Zeynelābidî
Hem Muhammed mazhar-ı Fazl-ı ḥudāya bî‘at it
Ca‘ferî ol Ca‘ferî ol Ca‘ferî ol Ca‘ferî
Mūsā-i Kāzım ‘Ali Mūsā Rızāya bî‘at it
Gel tevellā kıl teḫabbüle nakıyyeyi ‘aşkile
‘Askerî ya‘ni Ḥasan-ı mîr-livāya bî‘at it
Mehdî-i şāhib-zamān ol ser-firāz-i kāināt
Kāşif-i kenz-i künüz-i kibriyāya bî‘at it
Şirkile taklîdden pāk olmak istersen eger
Çārdeh-i ma‘şum-ı pāk evliyāya bî‘at it
Ey Mişālî cümle bunlar ma‘nide bir nürdur
İki şanmağıl tarîk-i enbiyāya bî‘at it
_ _ _ / _ _ _ / _ _ _ / _ _ _
fāilātün/fāilātün/fāilātün/fāilün

FĪ ḤARFÜ’Ş-ŞA

Ḥaḫka irdi āyet-i ḥüsnün kılanlar inticāş
Ehl-i cennettir bulan zülfün yolunda inbi‘āş (17a)
Ḳande bulur lem-yezel cennette merd-i bî-naşīb (17b)
Ḥān-ı ḥüsnün ni‘metin kılmazsa imrüz intibāş
Ḥil‘at-i bākî dilersen zāt-ı ‘izzetten bugün
Fazlı iste kim serā-yı sermede oldurur mās
‘İlm-i şihr elinde ḳandan şayd olur her bir rüye
Bîşe-i sırr-ı ledünden çün zuhūr itdi ‘iyāş
Gevher-i lü’lü-i deryā ma‘rifetdir iste bul

‘İlme sa‘y it kim değil bākī fenādır bu eṣās

Fazl-ı haḫdan ḫal olıserdir cemī‘i müṣkilāt

Lām u bīden buldı kim arz u semāda iltibās

Gel Miṣālīden oḫı ḫarf-i kitāb-ı ‘aṣḫı kim

Ehl-i Fazl eyler yine bu ma‘nā sırrın istibās

-. _ _ / _ . . _ / . . . _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Şem gibi yan eri ‘aşkında cismiñ eyle nemeş

Ey gönül pervānesiñ nārile nūr ol çekme beş

Verir atlas renk olub açdı şükūfe çeşmini

Laleler ḫamrā ḫadeḫ tutdı zaman oldu ḫades

Sāḫiyā ‘ālem-i zümrüd levne gir müṣkīn bugün

Rāḫat olur vaḫla olmaḫ gerekdir münba‘iş

Hücre-i cān içre cān ‘ilmin oḫı Allahdan

Aşınā-yı ‘aşḫ ol terkīb-i cismiñ ḫılma beş

Fazl-ı haḫdan şöyle tutdı ‘urve-i ‘aşḫı gönül

Kim Miṣālī nüh felek cāvid ḫılmaz anı ḫaş

-. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

‘Ārif için küfr-i zülfün ider imānile baḫş

Şāḫ-ı mağribdir k’ider şān Rūm-ı sultānile baḫş

Reḫ tutar ḫaşlarıñ hilāli o şānem bir māḫ-ı nev

Hadd-i gülgünüñ ider gülleriñ ḫandānile baḫş

Çeşm-i mestiñ nergis-i şehlāya ta‘n ider şehā

Bedr-i ruḫsārīñ ider ḫurşīd-i raḫşānıla baḫş

Lebleriñe ḫılsa tekellüm ḫay olur mürd ebed

Çeşm ü zülf ü ebrīñ ider ḫaḫ-ı reyḫānile baḫş

Dürr-i dendānından olur munfaşıl dürrü’l-yetīm

Selsebīl la‘liñ ider āb-ı ḫayvānile baḫş

Hāl-i hindiñ sırr-ı “mā zāga’l-başar”dan dem urur

Çad-i dil-cüyuñ ider ser ü hırāmanile baḥş (17b)

Hāfızā gel gör cemālinde kelāmu’l-lahı uş (18a)

Perde itme bu Mişālī ile Çur’ānile baḥş

__ . __ _ / _ . __ _ / . . __ _ / . . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey güneş gel eyleme ruhsār-ı cānānile baḥş

K’encüm itmez nur-ı hırşīd-i dirahşānile baḥş

Cüy-ı kevsersin serāb ol şerm idüb kand-i ezel

Eyleme āb-ı hayāt ol la’l-i handānile baḥş

Hūr u ğilmān haḫ u ḫal u çehre lafin kılmason

Var mıdır miqdārı ‘abdiñ k’ide sultānile baḥş

Zāhid-i zerrāfla sırr-ı ezelden urma dem

K’eylemez bir an ehl-i ‘aşk ruhbānile baḥş

Va’izā erbāb-ı ‘aşka keşf-i esrār itme kim

Çatre-i bī raşḫa kılmaz baḫr-ı ‘ummānile baḥş

Şerbet-i la’lin revā-yı güli dadır ey kamer

Ṭāñ mıdır ḫükmünde kılsın Hızr u Loḫmānile baḥş

‘Arş-ı a’lāda nihāl-i müntehā-yı sidresin

Ey perī-ruḫ eyleme serv ü hırāmānile baḥş

Bī ḫabersin ḫatem-i sırr-ı nübüvvetden çü dīv

Aşaf-ı dehrim diyüb kıлма Süleymānile baḥş

‘Aklı olsa sācid olurdu vücūd-ı Ādeme

Ey Mişālī fāriğ ol gel kıлма şeytānile baḥş

__ . __ _ / _ . __ _ / _ . __ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Fİ ḤARFÜ’L-CİM

Ka’be-i dīdarīña yezdān kim buldı fecc

Yedi yedi kıldı ḫavafı ḫacı oldı kıldı ḫacc

Sî şad u şaş oldu hağdan üstühānı ādemîñ
K'on iki burc içre āna münkasım olmuş derc
Heft hağtından 'ubūr it istivā-yı Ādemi
İsteriseñ cennet-i heşte miftāhu'l-ferc
Çün kitābîñ Fazl-ı hağdan okuduñ ey hağ-şinās
Rast-ı rev ol menzil-i yezdānda itme 'arc
Nūn kaşîñ lām u cim oldu mu'teber sünbülün
Bunlarıñdır toğruluk ger oldılar 'ayn-ı 'avc
Cān u bāş u māl u mülk ü dīn ü dil heb bir dūrür
Vaşl-ı cānān isteriseñ cümlesin terk eyle gec (18a)

Hağ didi "nahnu kaşemnā" ey Mişālî 'ākıbet ((18b)

Her ne kim oldu muğadder erişir çekme harc

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey Ka'be yüzün şaf şaf hağt-ı mülkūñ huccāc
Tavaf etdi anı her kim buldı ezeli mi'rāc
Kaşîñla gözün zülfün ey şāh diyār-ı hüsn
'Asker çeküb etmişdür dil mülketini tārāc
Şol şāh u ruğ u ferzi kim hāl u hağtın oynar
Ol 'arşada bir beydağ oynayamadı Leclāc

Derc ü şadef gönül taldı dūr ü cevherden

Otuz iki bahrle 'aşkıñ uralı emvāc

El çekdi cihāndan kim 'aşkıñla gānī oldu
Buldı ezeli ni'met müflis değil olmaz āc

'Aşkıñda gedā oldum dergāhıña yüz sürdüm

Yā fazl-ı ilāh itme gayrı kapuya muhtāc

Çün zerre ayağına her kim ki kodu bāşın
'Arş üzre Mişālîyā gün gibi olur sertāc

_ _ . / . _ _ _ / _ _ . / . _ _ _
mefülü mefāilün mefülü mefāilün

Senden şahā bu derdime dermān olur mu hiç

Zahm-i firāk-ı hicriñe pāyān olur mu hiç

Şehlā gözün firākına pür hūn olur gözüm

Gülmez yüzüm bu derdile handān olur mu hiç

La'liñ rumūz-ı hātemin āşaf ne fehm ider

Kim bilmedi bu sırrı Süleymān olur mu hiç

Şems ü kamer egerçi zevāle irdi müdām

Sen bedr-i hūsne zerre-i noķşān olur mu hiç

'Abd ol Mişālī fazl-ı haķķa cehd kıl zicān

Kim ü kime ādem oğlanı sulţān olur mu hiç

— . / — . . / . — . / — . —

mefūlü fāilātü mefāilü fāilün

'Alem-i ma'nāda 'arşa kıldı ol kimse 'urūc

Nüh felekde bilse niçün üç yüz altmışdır burūc

Ķopdı tūfān-ı haķķat gir vücūduñ fülkine

Cehl tūfānında ıalma dīv gibi eyle Ķurūc

Sen seni bil kim ne zātñ cevher ü 'ummānısın

Pertev-i nūr-ı ezelsin şanma kendiñ seng ü tūc (18b)

Kāf u nūndan haķķı rūşen buldñ eşyāda temām (19a)

'Anberīn giysūleri rāhına bulsuñ kılca uc

Her kişi taķdirde ancak kısmet olanın bulur

Hırşı koy her nesneden gec ey Mişālī çekme güç

— . — / — . — / — . — / — . —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ka'be-i haķķdır yüzün Ķāl u Ķaţ anda Ķuccāc

Kim Ķazret-i Muhammed ol gökde kıldı mi'rāc

Sulţān-ı 'ālem oldı şol bende kim 'Ālīñ

Mihr ü muĶabbetden öründü başına tāc

ĶarĶ eyledi cihānı envār-ı raĶmetinden

'Ummān-ı zatı cūnkim cūş itdi kıldı emvāc

‘Aşkıñ bisâti üzre oynamayan ferz ü at
Mât olıser olursa bir beydağ ile Leclâc
Ma‘nâda mihr ü denîdir vech-ı kamer habîbinî
Şüretde zülf-i ca‘dîñ oldıysa zulmet-i râc
Ğamzelerinî hadengi kavı-ı kaşıñdan ey meh
Bîñ yerde zaħm urubdur sînem idelden imâc

‘Asker-i küfr şaçıñ ğâret-i îmân için
Kişver-i dîne her sū bir bir bırağdı tārâc
Secde-i dîdârına ser kıomayan çün melek
Dîv gibidir kühenden sor anı eyle iħrâc

Tâbâb-ı Fazl-ı hağda oldı Mişâlî bende
Sultân-ı lem-yezeldir bî kişver ü taht u tâc

--- / -.- / -.- / -.-
mefülü fâilâtün mefülü fâilâtün

Şüretinî te‘vîl-i Qur‘ân uş budur ol gizlü genc
Vâkıf olmayan bu sırru‘l-laha sermed buldı renc
‘Arızinîdan maħv olur ey gonce-leb ħurşîd ü mâh
Kaşlarınî mihrâb-ı hağ şaçı ğümân u mâh genc
Çün namazınîdan hağğa yol bulmadınî zâhid bugün
Şuya verdinî tã‘atinî yok yere çekme derd ü renc

Ehl-i tevħîd şanma kendinî zâhidâ lâ ħavl idüb
Ey yılan kıul vü rû-be-rû aldığınî dâ‘im ilenc

Genc-i Kârûn ü Süleymânı Mişâlî neylerim
Muşhaf-ı ħüsnünde buldum çünkü hağdan bunca genc(19a)

-. / -.- / -.- / -.-
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ĥaste-i ‘aşkıñ tabîbâ ğöñlüm itmez imtizâc (19b)

Şerbetinle ah kim la‘linden olmazsa ‘ilâc
Zaħm-ı hicrânile her dem yakma ğöñlüm ħânesin
Çün bilirsen seninî ħâr-ı azrabına döğünmez dücâc

Çekdi hañçer bîd ü süsen nîze olmağa celāl
Hem kızılbaş olmağıçün gonce giydi başa tāk
Turre-i ‘anber-feşānîñ kāfir-i cindir kim ol
Dîn ü İslām kaşdın etmiş Rumdan ister harāc
‘Azm idüb mülk-i mişden hālîñ ey sultān-ı hüsn
Maşra gelmiş sükker la‘lîñden ister destim bāc
Gel vücuduñ dīvini zabt et Süleymān olagör
Saña şāhım şoñra ışşı eylemez bu taht-ı ‘āc
‘Aşkıñı terk eylemez cānā Mişālî tā ezel
Zahm-ı hicriñle helāk olub teni olsa acāc

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Keşf idelden istivā-yı sünbülün erbāb-senc
Maşzen-i hüsnün rüşen oldı cümle gizlü genc
Yüze erdi yaşı her kim kendüyi fehm itmedi
Bālîğ olmamış bir oğlandır henüz ma‘şüm-ı genc
Ma‘rifet kesb eyle andan ehl-i takvā ola gör
Çün ‘amel olmaya sende çekme zāyid derd ü renc
La‘lîñ emdirme cānā merdüm-i nādāna kim
Lāyık olmaz āb-ı hayvāna dehān her silenc

Vezn kılmışdır Mişālî fāliķu’l-hubbü ‘ālemi

Dast ile kār u kesbîñ ‘ādil ol alma ilenc

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

FĪ ĤARFÜ’L-ĤA’

Otuz iki pāreden oldı vücuduñ rek tūh
Seyr ider deryāda ya‘ni cism bir bālā-yı ruh
Hızr u ‘İsī gibi sermest oldı hayy-ı lāyezāl
‘Aşķ bezminde içüb nüş eyleyen cām-ı şabūh

Tevbeden gec kıl ‘amel bağlandı tevbe kapısı

Tāli‘ oldı arz mağribden çü hürşid ey naşūh

Nağd-i cān elde yegin ey cān-ı ‘arifden ola gör

Bu remi zinhār itme budur feth-i fütūh (19b)

Çande görür nūr-ı zātı ey Mişālī her başar (20a)

Gerci olmuş on sekiz biñ ‘āleme rüşen çü nuh

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Geldi hağdan kıldı İsi sırr-ı sübhānı eşağ

Ādemiñ vechinde izhār etdi kur’ānı eşağ

Cān gözüyle nazır ol kim çehre vü gīsūleri

Gice gündüz gösterir küfrile imānı eşağ

Ādemiñ ruhsār-ı pākinde ilāhī hatları

Nūr-ı hağdır zāhir eyler fażl-ı rahmāmı eşağ

Şūret-i rahmānda kıl secde eger insān isēñ

Hağ-perest ol hağkı tanı olma şeytānı eşağ

Sāğar-ı la‘line bağ ey künc-i pinhān isteyen

Vāzih eyler hātem ü mühr-i Süleymānı eşağ

Tā ebed mağrūm olur didār-ı hağretten bugün

Görmeyen çeşmiñde nūr-ı zād-ı yezdānı eşağ

İRmez ol ‘ıyd-ı cemāliñ ey Mişālī vaşlına

Olmayan baş oynadub ‘aşkında kurbānı eşağ

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Vücūduñ çerh-ı ma‘nādır yüzūñ būh

Hağtın hūr-ı cinān la‘liñ mey-i ruğ

Ṭutar kim ṭurra-i ‘anber-feşāniñ

Olur mekşūf-ı hağdan bāb-ı meftūh

Oğuyanlar cemālu’l-laha irdi

Kitāb-ı hüsünüñ ber vech-i meşrūh

Helāk olmadı girdāb-ı tūfānda

Giren cān u gönül fülkine çün nūh

Vasat ümmet necāt ehli Mişālī

Şulardır k'oldı Qur'an içre memdūh

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

mefāilün mefāilün feülün

Ey muhkem-i cemālīn kenz-i künūze fātih

Vey lām u bā lebiñdir sī vü dü nuḡka-i vāziḡ

Qur'an-ı haḡ u ḡālīñ rūşen olaldan ey meh

Ḳıldı tecelli her sū didār-ı zāt-ı lāyih

Ṭolmuşdı zulmet ile ceħlile kevn ü mekān

Fazl-ı ilāh olmasa te'vīl-i dinde şāriḡ (20a)

Ḥaḡ üscüdū buyurdı kıl secde çün melā'ik (20b)

Ādem yüzine zinhār gel olma dīv-i nāşih

Çün her şıfat ki bunda ḡıldıñ gider seniñle

Kesb eyle şālih-i a'māl gel olma ehl-i tālih

Taḡḡıḡına duruş ḡo ḡayb u ḡümānı zāhid

Olmaḡ ne sūd yā reyb-i ḡācī muşallā sāyih

Añla niçün fiṡratıñ altı kez altmış oldı

Uşte ḡadış şāhid kıl ṡaleb ez meşāyih

Nūr-ı ezeldir aşlın zübdesi sen 'ālemiñ

Ḳadrini bil olma dūn hetk eyle şāmiḡ

Otuz iki cennete girdi Mişālī ḡaḡdan

Ṭutmadı bunda çünkim oldı mīzānı rāciḡ

_ _ . / _ . _ _ / _ _ . / _ . _ _

mefülü fāilātün mefülü fāilātün

Naḡme ḡıldı şūr-ı İsrāfil ḡıyāmetdir şāḡih

Mihr-i Qur'ānı Rasūlūñ gün gibi oldı şāriḡ

İndi göklerden bugün sırr-ı ezel keşf itmeḡe

Mehdi-i āḡır-zemān toḡdu Meryemden Mesih

Uş Horasandan livāü'l-ḥamd oldı āşikār
İhtilāf olmadı zahir oldı ol kavlı-i faşih
Cennetü'l-firdevs-i 'ulvî ḥaṭṭ-ı reyḥānîñ dūrür
Lebleriñ āb-ı ḥayāt şehd-i şekerden melih
Ey Mişālî şanasın 'arş üzre 'anber dağıdır
Devr-i ruḥsārında gisüsin perişan itse riḥ
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Cām-ı Cem nüş eyle bu gül mevsiminde ol ferah
Hurrem ol dünya ğamından geç koma elden kadeh
Fırka-i nācî olub buldîñ şırāt-ı müstakîm
Aḥmed-i mürsel gibi çekdiñse vech üzre qarḥ
Sū-yı mağribden tecellî kıldı fazl-ı lā-yenām
Āşikarā kıldı te'vîl-i kelāmu'l-lahı eşah
'Ālem-i zulmātda qalmışdı cemî' kâināt
Fazl-ı yezdān kılmasa islām u imānı eşah
Cennetiñ ab-ı ḥayātı la'l-ı handāniñdadır
Muşhaf-ı ḥaḫdır cemālîñ kaşlarıñ ana fettah
Yedi baṭn üzre kelāmu'l-lah vechiñden okı
Ey müderris derse gel gör işte keşşāf u merah (20b)

Ey Mişālî 'anberîñ kaşına öykünmek diler (21a)

Aniñçün 'arş üzre görünüyor kavı-i kuzah

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Fİ ḤARFÜ'L-ḤA'

Şu kim ki nuṭḫ-ı ḥudādan bugün olur meftūh

Kaşan girer kulağına türrehāt-ı şüyūh

Çü küfr-i kākülün açdı rumüz-ı bāb-ı imān

Zuhūr-ı dîn-i ḥaḫ oldı ve oldı ğayr-ı mensūh

Sa'y itmeyen sücûduña mánend-i çerh ü sürüş
 'İşyân gelende tayandı çü dīv buldı şükūh
 Kacān küşād oliserdir gözi zi lem'a-i zāt
 Şular ki āteş-i 'aşka sipendi olmadı kūh
 Velī nebī der isem ger deġil ġarīb ü 'acīb
 Şu kim ki mu'ciz-i hattıñ okudı buldı rüsūh
 Kānı başar ki göre sem' k'eyleye gūş
 Ki dir çü Mansūr ene'l-ħaḡ k'anca hem def ü rūh
 Zılmāt sürüldü ġarḡa-i nūr oldı ka'ināt
 Berḡa' bıraḡdı çün ez ruh-ı nigāh-ı gamze-i şūh
 Fazl-ı ilāhe irdi Mehdī şāhib-i zemān olub
 Her mevzi'a güneş gibi kaldırdı dikdi mūh
 Zuhūra geldi Mişālī çü Hızr ya'ni Fazl
 'Aceb mi k'āb-ı hayāt olsa cümle seng ü külūh
 . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
 mefāilün mefāilün mefāilün feülün
 Cām tutdı yine gül gülşende bir bālā-yı şāh
 Taraf cūda her dıraht açıldı kurdı çetr ü kāh
 'Ayş u 'işret devr ider ey sākī bezm-i cemāl
 Sā'id-i sıminden şun sāġar-ı zerrīn ü yāh
 Seyl-i sirişkim revān oldıġda 'aynımdan benim
 Beñzer ol āb-ı Fırāta k'ikrāz-ı kurb-i gümāh
 Şıġmadıñsa maġribe maşrıḡ seniñdir ey gönül
 Lā-mekān ol arz Allah te'ālā çün ferāh
 Olmayiserdir ḡabul iħsān ḡıl ehline ḡayr
 Dāne bitmez çün bilürsün ola bir yer seng-lāh
 Sī şad ü şaşḡ oldı cümle ḡalḡında hemçün derc
 On iki burcuñ muḡābilidir on iki sirāh (21a)
 "Eynemā" oḡu "tevellev" āyetin ḡur'āndan (21b)
 Ey Mişālī ya'ni her sū şuret-i raḡmāna baḡ

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Genc-i Qur'anda tılsımıdır yedi ayāt-ı ruḥ

Gel temāşā eyle vechu'l-lahdır mir'āt-ı ruḥ

Sırr-ı zātu'l-lahdan kim alıbilürdi haber

Gör şıfātu'l-lahı ḥaḫdan kılmasa işbāt-ı ruḥ

Şuretu'l-lahı t̄ahādan taleb kıl şöyle kim

Sure-i seb'a'l-meşānidir çārdeh ebyān-ı ruḥ

Keşf idelden kāfla nūn istivā-yı sünbülün

'Ālemi ğarḫ itdi nura şu'le-i müşkân-ı ruḥ

Hür u ğılmān ḥāl u ḥattın çeşme-i kevşer lebin

Her taraf olmuş müzeyyen gülşen-i cennāt-ı ruḥ

Ādemiñ ḫaddine Aḫmed didi sūtün-ı zirā'

Ya'ni buldı bīst heşt ü sī vü dü ğāyāt-ı ruḥ

Oynayı gör otuz iki hānede pil ferz u āt

Peydağın gözle cü Leclāc olma gel şah-māt-ı ruḥ

Fazl-ı ḥaḫ feyzi ile her ḫatre bir 'ummān olur

Şöyle kim kevn keşf ider her zerre-i zerrāt-ı ruḥ

Dest-i ḫudretten yazılmış bir kelāmu'l-lahdır

Ey Mişālī otuz iki satır mermūzāt-ı ruḥ

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Her kimin gönlünde 'aşḫdan seniñ mihmānı yoḫ

Seng mermerdir k'aniñ cisminde hergiz cānı yoḫ

'Anberin ğisüleri rāhından agāh olmayan

Küfr ü cehl içinde sermed ḫaldı ol imānı yoḫ

Lebleri cāmından okı āb-ı kevşer sūresin

Hızr u İsī gibi zinde olmağın asanı yoḫ

'İlm-i ḫaḫdan bī-ḫaber oldı vü şeytān-ı merid

Her kimiñ ki rehnümāsı fazlu'r-raḫmānı yoḫ

Aḥsen-i takvîmde secde kılmayan şeytân olur

Şûret-i rahmâna inkâr olanın îmânı yoḥ

Çün mesîhâ zinde olmaz cāvidānî mürdedir

Her kimiñ la'l-i lebiñden çeşme-i ḥayvânı yoḥ

Zerre deñlü vâkıf olmadı kelâmu'l-lahdan

Her kimiñ kim fazl-ı ḥaḳdan te'vîl-i ḳur'ânı yoḥ (21b)

Cānımı virdim nigārâ ca'd-ı zülfün vaşlına (22a)

Gör bu bey'imi benim ki zerrece ḥusrânı yoḥ

Ey Mişālî bî ḥaber zāt-ı ḥaḳdan çün faḳîḥ

Pîr-i nâ bâliğdir ol k'âğzında bir rindânı yoḥ

--·-- / --·-- / --·-- / --·--

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

FÎ ḤARFÜ'D-DÂL

Çekdi zülfün istivādân ber felek tâ ḥarf-i med

Ṭoğdı 'aḳrebden ḥaḳîḳat şemsî mânend-i esed

Ey ki bâ-i besmele ṭarîñdır âdemden ḥaber

Keşf ider tefsîr-i ḥüsnün "ḳul hüve'l-lahü eḥad"

Nâṭîḳ oldıñ çün lisâne geldi otuz iki ḥarf

Vechîñe yazıldı lakin oldı "allahü's-şamed"

"Lem yelid" ya'ni "velem yüled" beyân-ı nûr-ı zāt

"Lem yekün" vaşfın dūrür Fazlâ "lehü küfüven aḥad"

Bu 'acebdir kimseden sen kimse senden ṭoğmamak

Gerçi kim senden ṭoğar çün mihr her şey tâ ebed

Ya'ni zâhir u bâtınla olmasaydı bir vücüd

Arz u çerḥ olmazdı ḳâyim fesh oliserdi bu sed

Bes ḥaḳ idrâk olmağa oldı muşavver âdemi

Şol ki bu mir'âta 'ayn açmaz oliser diyu red

Mazhar-ı nûr-ı ḳadîm-i kibriyâsın uş kitâb

Gel oḳıya kim ser-be-ser Ḳur'ândır cân u cesed

Ma'nî-i sırr-ı ezeldir kim hakikat oldu şerh
Hakka inşâf itmeyüb niçün kılursın pes cesed
Gerçi dirsın kâf u nundan hulq olubdur kâ'inât
Şâdık oldıysın ki tatbîk ola muhkemde 'aded
Bu velâyet sırrıdır hakdan Mişâlî fâş
Nâzır olub derk ider şol ere kim vardır hıred
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
Zâhid idersin ki hakdan oldum ehl-i ittihâd
Bir su'âlim var saña dinde nedir evvel 'imâd
Niçün oldu sî vü dü vü bîst ü heşt ü bist ü nüh
Hem bir oldu bunların aşlı değil kesr vü ziyâd
Nice geldi zâtdan pencâh idi evvel şalât
On bir on beş on yedi oldu nedir bundan murâd (22a)
Pânzdeh oldu ne mu'cizdir ezân çâr vaqt (22b)
Yâ ne hikmetdir kim oldu heft ender ya meded
Muhkemât oldu niçün yigirmi toköz sürede
Oldı hem yetmiş yedi gel sâmi' ol kılma 'inâd
Bu ne sırdır hem neden oldu mü'ezzin-i Resûl
Şol Habeş şüret-i Bilâl Aḥmed ol pāk i'tikâd
Niçün otuz iki gün vü hem yigirmi toköz oldu şavm
Gel berü bu remzi fehm it işnâ ol olma yâd
Ḳudüsden niçün yüzün döndürdi Aḥmed Ka'beye
Cün "fevelli vecheke" buyurdu rezzâk-ı 'ibâd
Kim ki girdi Ka'beye niçün emîn olur didi
Hem "hediyen lil-'âlemin" buyurdu ol sulṭân dâd
Şubḥ u şâm eflâk aña ṭâ'if nedendir yâ melek
Niçün oldu Ka'be ism-i ümmü'l-ḳurrâ ümmü'l-bilâd
Kâf u hâya 'ayn u şâd "iyyâke na'büdü" didi şâh
Yâ niçün baḥrun buyurdu Muşṭafâ ber hak şâd

Haymenîñ sırrı nedir inni ena'l-lah ateşi
Mūsî niçün adın ıtlāk eyledi anîñ mî'ād
Māh u mihrîñ gerdîşi hem üç yüz altmış bu derc
Bunca sāl u māh çarḥ urub nedir bunca ictimā
Ne emānetdir ki ḥaḳ yire vü göḡe kıldı 'arz
Almadı Ādem ḳabul itdi anı ey ḥoş-nihād
Vaḳıf oldum dir isen zāt u şıfātu'l-lahdan
'Ālem-i zāhir nedir bātın nedir sırr-ı mi'ād
Ateşîñ nuri dökünmez muttaşıl kuvvetde ḥāk
Ṭurmaz aḳar şü nedendir dā'imā eylemekde bād
Cümle bu ḥikmet ki zıkr oldı saña āyinedir
Suretinde ušte şāhid-i şānzdeh ḥatt-ı sevād
Bu ma'ārif kim beyān oldı bilendir ehl-i dīn
Bilmeyen müslim deḡil bī dindir çün ḳavm-i 'Ād
Bu ḥaḳāyıkı bilenler cehlden azād olur
Ümmet oldı Aḥmede ḳurtuldu ḡamdan oldı şād
Būy-ı raḥmetle gelür bunlara her şubḥ u mesā
'Ālem-i bi'l-ḳuvveden ḳāfile-i 'aşḳ u vedād
Pādişāh-ı ma'rifetdir kişver-i tevḥīdde
Kim dürür bunlar ḳatında ḥusrev ü keyḳubād
Zāhidā bu sırrı fehm it 'ārif-i rabb ola gör
Āyet-i "yā leyteni küntü türābı" eyle yād (22b)
Nisbeti ḳo ḥaḳḳa inşāf it cehālet nice bir (23a)
Zerḳ u tezvīr ü riyā vü ḥud'a vü bu'z u fesād
Bunda gelmekden ḡaraḳ maḳsūd-ı 'avdetden nedir
Fehm kıl ey pāk cevher-i gevher ol olma cemād
Ma'rifet rahında māni'dir saña terk eyle var
Māl u mülk ü cāh u manşıb 'ār ü neng ü nām-dād
'Āḳıbet insān-ı kāmil olmaḳ istersen yūri
'İlm ü ādābla ḥilm ü ḥulḳ u luḳfuñ kıll ziyād

Çatı muhkem yolun sen aç 'aynını tefhîm kıl
Gitudüğün dem lâzım olmaz mı saña zâd u zevâd
Bu saña haqqânî bir pend ü naşihatdir işit
Hângeh-i der-i maşşer siyâh olmaya vechin cün midâd
İ'tikâtından Mişâlî bendeyi dūd eyleme
Yâ ilâhî haqq-ı lām u haqq-ı fi vü haqq-ı zâd
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
Kākülün kim her taraf gerdâne şalmışdır kemend
Bağlamışdır sihrile dīvâne gönüm bend bend
Cennetü'l-firdevsde la'liñ gibi âb-ı hayât
Nehr-i gülşende kanı kaddin gibi serv-i bülend
Arzū-yı sükker idüb mışra varmak 'ayb ola
Tütü-i güyâ lebin ihsân iderken şehd ü kâd
Mihr-i hüsnünde müselsel zülfün ey meh ref' kıl
Nâr-ı'aşka cānımı yakmak dilersen çün sipend
Şerbet-i la'liñ 'ilâc it ey tabîb rûh çün
'Āşık-ı bīmārınım 'aşkında oldum müstemend
Gelmemişdir kâ'inâta mişl ü akrânın senin
Pâdişâh-ı kişver-i hüsn vü emîr-i şeh'r ü kend
İsteriseñ cāvidānı mürde çün Hızr ola hay
Kevşeri la'liñle cānâ luṭfla yek-bār ḥand
Devr-i güldür sākıyâ cām-ı serverencāmı şun
K'itdi yağma mülk-i cānı 'asker-i hüzn ü nerşend
'İlm-i rûḥa sa'îd ol kim yārın oldur 'ākıbet
Bir 'ilm kesbeyle kim şonunda olmaya kezend
Ma'nî-i zât u şıfātu'l-laha gel kıl ictihād
Dergeh-i yezdānda olmak dilersen ercümend
Sırr-ı esmāsın bugün idrāk idenler ādemün
Çeldi topun 'aşk meydanında oynatdı semend (23a)

‘Aşk-ı dilberden beni men‘itme nāşih zîre kim (23b)

‘Āşık-ı āşufteyim te’sîr kılmaz baña pend

Ey Mişālî ‘arşa çün hürşîd irgürdi kelām

‘İlm-i Fazlu’l-lahdan şol cān kim oldu behre mend

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey yüzün mir’āt-ı sırr-ı cum‘a-i yevmü’l-mezîd

Vey haṭ u hālîñ tılsım-ı genc-i Qur’an-ı mecîd

Büy-ı ‘aşkla mu‘aṭṭar oldu rūh-ı enbiyā

Bād-ı şubḥ ḡayb tā zülfün diyārından vezîd

Vākıf olmadı ma’nā-yı şifāt u zātından

Olmadı te’vîl Fazlu’l-lahda kim müsta’îd

Hazret-i Ādemden esmā ‘ilmin idrāk itmeyen

İrmedi pîr-i tarîka olmadı şeyḥ u reşîd

‘İlm-i necmle cün İdris itmeyen seyr-i semā

Naḥsa düşdi kevkebi olmadı t̄ālî‘ hem sa’îd

Ka’be-i yezdāndır vechîñ kaşîñ mihrāb āña

Kim melek gibi secde itmez olur dîv-i pelîd

Rāh-ı ‘aşkda nice ‘aşk ehli kurbān olmasun

Ey hilāl ebrū irişdi cün cemālîñ gibi ‘ıyd

Ey Mişālî sendedir zāt u şifāt-ı kibriyā

Uşte şāhid “nahnü aḡrab” oḡu “min ḡable’l-vedîd”

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey ki ruhsārîñ beyānı “ḡul hüve’l-lahü eḡad”

Muşḡaf-ı ḡüsnünde zāhir oldu “Allahü’s-şamed”

Kim ki la’lîñ selsebîlinden iḡer peymāneyi

Çün Mesîḡ-i Meryem vü çün Hızr olur ḡayyu’l-ebed

Çeşm-i mestāneñ kelāmu’l-lahı zāhir gösterir

Sāḡar-ı la’lîñ beyānı oldu otuz iki ‘ad

Ey ki devr-i ‘ārızın̄ haṭlarıñ̄ nūr-ı duḡān

Bu nihānī sırrı bilmez her faḡīh diyū red

Zülf ü ruḡsārın̄ kitābı küntü kenzu’l-lahdır

Ey ki zülfün̄ ince sırdır yok̄ aña pāyān u ḡad

Sācid olmadı kemālīñ̄ Ka’besine ey ḡamer

Ol sebebden oldı şeyṭān faẓl-ı ḡaḡdan dūr-i red

Hemnişīñ̄ ‘ārif it gel ehl-i irfān ola gör (23b)

Ey Mişālī sende ḡayvān gibi semirtme cesed (24a)

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Niḡün hep enbiyādan oldı sırr-ı āmed-i Aḡmed

Mey-i fehm vü ba’dāzīn ḡū ṡalli ‘ale Muḡammed

Ger āl-i “yāsīn” iseñ̄ ṡānına “ṡāḡā”-i sīn

Ez pīş-i asmānihā behre ḡand-şamed

ḡalbine Aḡmed didi ‘arş-ı ḡudā ādemiñ̄

Ya’ni bir dest-i menzil sī vü dü nuṡḡ-ı ebed

Ey ṡālib-i ilāhī zülfüne muḡkem yapış

Be-küşā-yı ‘ayn ḡöz vey reh-i sū-yı raḡmān revend

Bu zülf ü ‘ayn u ḡaşı ruḡsār-ı ādemīde

Gerdün-ı nedīd her giz ḡendān be ser ki gered

Ma’rifet Mışra kim buldı çü Yūsuf sebīl

Efvāh-ı cān u dil rā pezir sükker-i meykend

İrmedi dīdāre cün ḡazret-i Ādemde dīv

Ger dāz sücūd a’rāz ateşi bu rāza ḡad

Evvel oldı rāsīḡ ‘ilm k’oḡıya enbiyā-veş

Ber levḡ-ı ḡüsn ādem zı üstād-ı fitratü’l-ceyd

Nuṡḡ-ı tevāset nuṡḡ-ı ḡaḡ mazḡar-ı serā-yı vücud

Zeyn būrā-yı Mişālī rüşen ḡudārā yeled

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Tā kamer devrinde şaldı ‘anberīn zūlfūñ kemend
Gönlümi biñ sihrle kayd itdi muhkem bend bend
Ateş-i hicriñle gam küncinde ey serv-i sehī
Dāğ dāğ üstüdedir sīnemīñ çün na‘l-i semend
Veh ki ‘ömrüm geçdi ḥasretle firāqıñda henüz
Dāmen-i vaşlıña vuşlat buldım men derd-mend
Sidre vü tūbī kıyāmīñ gördi gülşende meğer
Kim ayāğ üstünde tırmuş kad çeküb serv-i bülend
Tūtī-veş kılsa tekellüm la‘l-i ḥudānīñ seniñ
Maḥv olur şu-veş ḥicābından nebāt u şehd ü kand
Gonce la‘līñ rāzını nergisleriñ eyler beyān
Ey kamer şüretlü dilber kākül-i müşkīn kemend
Ey Mişālī ol perīnīñ sācid ol ebrūsına
K’olmayan sācid garazlıdır la‘īn ḥod-pesend (24a)
- . - - / - . - - / - . - - / - . - -
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Nūr-ı ḥaḥdan şu‘le urdı çünki ser-tā-pā vüçüd (24b)
Nār-ı ḥüsnüñde ‘alem ḳaldırdı otuz iki dūd
Mısr-ı cāmī‘dir cemālīñ zāt-ı ḥaḥḳa āyine
K’ermeyen bu cum‘aya sebt ehlidir oldı Yehūd
Ḳıble itdi tāk-ı ebrūñı zemīn u āsumān
Hem şaf şaf ‘ubūdiyet sücūdun ḳıldı dūd
Aç yüziñ yezdāna baḳ kim gün gibi olmuş muḥīḥ
Pīş ü pes hem fevḳ ü taḥt ü çār ‘unşur şeş ḥudūd
‘Ārif ol gūş eyle kim sırr-ı ene‘l-ḥaḳ fāş ider
Ḥabl u şuruna vü nefir ü çeng ü ber-baḥḥ nāy u ‘ūd
Ġayra nāzır olmadı dīdār-ı ḥaḥdan her kimiñ
Gözlerin açdı bugün kühl-i başiretle vedūd
Zāhidā ‘aşḳ-ı ḥaḳīḳi söyle feniñ var ise
K’eylemez erbāb-ı ‘irfān ḡayr-ı ḥaḳ ḡüft ü şünūd

Bîst heşt menzil eyle ‘arşa çıkanlar çün kamer
Gün gibi üç şerefde oldılar ehl-i sü‘ūd
Ey Mişālî keşf idenler istivā-yı sünbülün
İrdiler dîdāre hāqdan buldılar dāru’l-hulūd
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Gec istivā-yı zülfin bul çün elif mücerred
Kim geçmez anı görmez bā cennet-i tevaḥud
Hāka ki ol mîzānda şol kim ki ola mevzūn
Nār üzre buldı sermed-i şeytān-veş tekā‘ud
Secdesine ādemiñ yedi kez emritdi hāq
Emri şadı tutmadı recm oldı ol temerrüd
Cümle-i enbiyā çün ādeme tutdı yüzün
Sende melek-veş sücūd it ki budur tezehhüd
Elif ü bî vü tā baña geh ism ü geh müsem mā
Sî vü düdür lîk birdir ‘ālem teferrüd
Sırr-ı şalātı bilen erbāb-ı dîn ü îmān
Oldı hāqıkat zi hāq bulmadı ol temerrüd
Tut yüzün ey Mişālî ender şalāt-ı hamse
Fazl-ı hāqka kim budur kār-nîk it te‘avvüd
Ey cemālîñ māh-ı bedr ü kāmētîñ serv-i bülend
Vey lebiñden munfaşıl sükker nebāt u şehd ü kand (24b)
Çün müselsel ca‘d-ı zülfün olmuşem dīvānesi (25a)
Ba‘dāzān hācet değıl boynuma zencîr ü kemend
Cān u bāşım koymuşem ‘aşkıñda tîg-ı tîzile
Şadıkam dönmem kılursañ pāre pāre bend bend
Turra-i ‘anber-feşāniñ ḥasretinden ey şanem
Olmuşem gam küşesinde heçü mü’min derd-mend
Ey Mişālî kıl teveccüh hāke vech-i ādeme
Sācid ol ikrāh kılma çün la‘în ḥod-pesend

--.--- / --.--- / --.--- / --.---

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey yüzün levhinde her sū çārdeh hatt-ı sevād

Sırr-ı kur'ân-ı haqıķı şekl-i fā vü lām u zād

'Ārif-i zāt u şıfāt ol kimsedir kim kâmetin

Fazl-ı haqdan kısmet itdi bā hıruf-ı vāv u şād

Zulmet-i hattında ey meh āb-ı kevşer içmeyen

Hızr olubdur her dü 'ālem olmayıser ber-murād

Şem'-i dīdārın görüb pervāne gibi yanmayan

Haq bilür kim cānı yoqdur yā hācerdir yā cemād

Haq yüzünden seniñ i'rāz eylemek bilsem neden

Kendü şeklinde yaratdı çünkim rezzāk-ı 'ibād

Çerh ne ser çok tolandı bulmadı akrānını

Aşen-i şüret-i kemāl ehli şeh-zībā-nihād

Keşret-i zulmetde kalmışdı cemi' kâ'ināt

İstivā tıgıyle her cā kılmısaydın 'adl ü dād

Nūra garq itdiñ cihāna zulmeti ref' eylediñ

Harfe tebdil eylediñ ya'ni ki sır oldu küşād

Luţf-ı vücūduñdan seniñ her bir kuluñ bir şāhdır

Kim dūrür anlar katında husrev ü yā keykubād

Bunda her kim ki ğam-ı 'aşkıñla mūnīs olmadı

Qandan olur vaşl-ı ruhsārıñla yādın anda şād

Ey Mişālī sī vü dūdūr sī vü dūdūr sī vü dü

Oqudum insānı ser-tā-pā değıl kesr ü ziyād

--.--- / --.--- / --.--- / --.---

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey hüsn içinde mişliñ yektā vü ferd ü vāhıd

Sen haq cemāle niçün gelmez sücūde zāhid

Aşlında ateşi var eyler abı anıñçün

Şeytāna olmayıser lābüd olurdı sācid (25a)

Tenzil-i sırr-ı te'vîl her dîve râci' olmaz (25b)

Kes dileği k'olur ol erbâb-ı fazla 'â'id

Sırr-ı muhabbetiyle 'arşa 'ûrûc eyledi

Her kime kim virdi el ma'nâ-i 'ilm-i câvid

Ey cevheri gerekse gevher ü yâkût u dür

Ġavvâş-ı baġr-ı 'aşk ol kim andadır fevâiid

İmân u dîn ġakka her küfrüm oldu tebdîl

Dîdârına melek-veş ey mâh olalı 'âbid

Ey zâhid deryâ-yı sırr-ı şalâtı bil kim

Taġkîka irmeyince taklîd olur zevâyid

Firdevs-i ġattîna râh bulmak gerek her kim ol

Cennât-ı lem-yezelde olmak dilerse ġâlid

Çün Hızr u İsî zinde oldu Mişâlî sermed

Tâ şundı câm-ı la'lin ol yâr-ı sîm-i sâ'id

___ / _ . ___ / ___ . / _ . ___

mefûlü fâilâtün mefûlü fâilâtün

Ey cemâliñ aġsen-i şüretde bî hemtâ vü ferd

Vey seni idrâk iden 'aşkıñ yolunda oldu merd

Gülşen-i firdevsde ġaddiñ gibi serv-i revân

Şâġ-ı gülde bitmedi la'liñ gibi bir gonce verd

ġakka irdi 'aşk içinde 'âkıbet olan şehîd

İrer gel 'aşkıñ yolunda olmayan merd neberd

'Āşık-ı şâdık odur kim kâni'-i dîdâr ola

Dâmeninde pāk olub râhında hem olmaya gerd

Er odur kim ġakka ġalbin şâf ide mir'ât-vâr

'Āşık oldur k'ola dâim 'aşk içinde ehl-i derd

Devr içinde olmadı Leclâc gibi şâh mât

Oynadı her kim bisât-ı 'aşkda şatranc ü nerd

'Āşık oldur neşâtı ey Mişâlî kim anîñ

Lâm ġaddi eşki deryâ beñzi çün zer ola zerd

__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

FĪ ḤARFÜ'L-ZĀL

Otuz iki nuṭḡ-ı ḥaḡḡa zātđır dilde me'āz

Şöyle kim hem emrini bir ḥarfle eyler nuḡāz

Geşt-kār it tuḡm ma'nī rūḡ yā ten yā rükñ

K'olmayasın ḡulleden maḡrüm vaḡt-i ittiḡāz (25b)

Secde eyle ādeme ḡavf eyle şeytāndan

Oḡı bismi'l-lāḡ gel Ḳur'āna eyle isti'āz

Ey dil-i dīvāne uşlanmaḡ dilersen 'āḡıbet

Ol perī ruḡsāreniñ ḡıl boynuña zülfün ḡılāz

Herkesiñ dār-ı fenāda var dūrür bir mesendi

Yoḡ Mişālī saña faẓlu'l-lahdan özge melāz

__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cür'a-i la'liñ nigārā āb-ı kevşerden lezīz

'İşve vü nāz u 'inābiñ şehd ü şekkerden lezīz

Şöyle nāzıdır eger bir kez tekellüm eylese

Şan lebinden cān yaḡar olmaz bu mül terden lezīz

Bunca kim ger düşdedir mişliñ getürmedi felek

Gelmedi gelmez daḡı sen ḡüsn-i serverden lezīz

Ṭa'n ider nergise çeşmiñ mihr ü māha gün yüzün

Ṭüṭi ḡattıñ sükker ü pālūde-i terden lezīz

Ḳaddi sidre ḡaşı ḡavs vü tır ḡamze cīm zülf

Ey Mişālī kim görübdür böyle dilberden lezīz

__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Otuz iki nuṭḡ-ı ḡaḡdır ey ḡöñül tıḡ-ı cüdāz

Gel anıñla ḡatl-i nefis it dīvden bul isti'āz

Fazl-ı hâkdan okunur şol kim vücūdı nüshasın
Olmayıser nāzil ānā feyz-ı rahmetden rüzāz
Aşinā olmadı kim ki bu cihanda oldı yād
Vuşlat-ı dīdāre irmez ol cihānda düşdi şāz
Üscūdū emr itdi hâk Qur'ānda çünkim zāhidā
Pes nedendir secde-i Ādemde çün şeytān 'idāz
Hay değıldir mürdedir iki cihanda kör olur
Ānā kim irmez ledün sırrında pīr neden lidāz
Zāt-ı mutlağdır olan iki cihanda kār-gir
Kim yine bir harfle emri bulur her sū nifāz
Her ne dāne şaçdıysa arz üzre dihkān-ı felek
Otuz iki sünbül ile ādem oldı anda hāz
Māh-ı hüsnūn gördi cānā oldı sergerdān-ı mihr
Şöyle kim her gün sipihr evcinde tutmuşdur hudāz
Ey Mişālī cümle 'ālem düşmen olursa çü pāk (26a)
Fazl-ı yezdāndır sañā çün zāhir u bāṭın me'āz (26b)
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Selsebīli mül dehānīn āb-ı hayvāndan lezīz
La'liññ bir kelimesi nāzile biñ cāndan lezīz
Bir nigāhı ile gönül şehrini tārāc eyledīñ
Gelmedi yağmacı bir sen çeşm-i mestāneden lezīz
Leyl-i zülfün gün cemālīñ andel-i cāndır lebiñ
Hadd-i gül-gūnuñ nigār urur handāndan lezīz
Görse hüsnūn Yūsuf-ı Mısrı kul ider kendüzin
Gelmedi gelmez daḥī sen şāh-ı hūbāndan lezīz
Vaşl-ı kūyīñā Mişālī cān u dil eyler fedā
Zīra kim yokdur daḥī dilden 'azīz candan lezīz
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

FĪ ḤARFŪ'R-RA'

Kūh-ı kâfım şāhbāz-ı lā-mekānı bendedir

Sākī-i rūḥum şerāb-ı zinde-gānı bendedir

Levh-i maḥfuzum benim mir'āt-ı ḥaḫdır şūretim

Cāmi' vü Mısrım likā-yı cāvidānı bendedir

Muşhaf-ı ḥaḫkım şifātım kenz-i muṭlaḫdır benim

“Sīn” ü “tā hā” sūre-i seb'l-meşānı bendedir

Sırr-ı ḥamsīn vü ezān ḫāmet vüzü sırr-ı zekāt

Ka'beyim şavmım ebed ḥaḫkıñ mekānı bendedir

Fazl-ı ḥaḫdan didin idelden muḫkemāt ḫüsnüñ

On sekiz biñ 'ālemiñ sırr-ı nihānı bendedir

Mantıku't-tayrım Süleymānım benim rūḫu'l-ḫudūs

'Alleme'l-esmā-i küllüñ tercümānı bendedir

Raḫḫ-ı menşürunda buldum şūretu'l-lāḫı kim

Ser-be-ser 'uzvumda satır olmuş nişānı bendedir

Ḫāf vel-ḫur'an menem hem sūre-i nūn “vel-ḫalem”

İncil ü Tevrāt vü Furḫānıñ beyānı bendedir

Ehl-i cennet ḫattı buldım çün sevād-ı ḫüsnüñ

Ravza-i rızvān benim ḫūr-i cinānı bendedir

Gevherim cān u dil baḫrine ḡavvāş olmuşem

Dürr-i ḥaḫḫ-ı şarrāfım kenz-i me'ānı bendedir

Ḫatt-ı reyḫānında buldım küntü kenzu'l-lahı uş

Ben Mesīḫāyım kitāb-ı āsumānı bendedir (26b)

Noḫta-i cāndır cihānı sermed icād eyleyen (27a)

'İllet-i ḡā-yı ḫayāt-ı “kūn fekānı” bendedir

Ḫible-i cān itmişem ebru vü çeşm ü sem'ini

Ey Mişālī ya'ni fazl-ı ḡaybdānı bendedir

__ . __ / _ . __ / _ . __ / _ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Zerreyān-ı kâ'ināt ey mihr-i t̄abān sendedir
Seb'a-i seyyāre vü bu ne çerḥ-ı gerdān sendedir
Ey yüzün firdevsine zülfün şırāt-ı müştākīm
Vey lebiñ kevser huṭūṭuñ ḥūr u ḡilmān sendedir
Kātib-i küll-i ezel ketb itdi ḥüsnüñ nāmesin
Ey kelāmu'l-lāh-ı nātık sırr-ı kūr'ān sendedir
Ḳalb-i mü'min beyt-i yezdāndır didi şāh-ı ḥicāz
Ya'ni nuṭḡ-ı lem-yezel ey 'arş-ı raḥmān sendedir
Ey niheniñ 'aşḡ ger ḡavvāşısıñ hem cevheri
Gevher-i deryā-yı ḥikmet heft 'ummān sendedir
Nār-ı ḥüsnünde tecellī kıldı nūr-ı lem-yezel
Gel gönül "Tūr" ne kim Mūsā-yı 'ummān sendedir
Ḥātemi fehm eyle zabṭ it ins ü cin ü 'ileli
Kim Süleymānsın bugün ḥükmeyle fermān sendedir
Sen Mesīḥāsın vücūduñ kişverin feth ide gör
Şehri muḡkem şakla kim deccāl u şeytān sendedir
Ḥızr la'inden talep kıl çeşme-i āb-ı ḥayāt
Zulmeti kuvā-yı Sikender āb-ı ḥayvān sendedir
Cevher-i cān iste ey lü'lü'-i baḡr-ı ma'rifet
Gel bu dil-i vīrānına kim künc-i pinhān sendedir
"Eynemā" didi "tevellev şümme vechu'l-lah"-ı zāt
Ya'ni her sū ḡaḡdır ammā beyt-i yezdān sendedir
Yaḡ gönül pervānesin gün gibi çık zulmātdan
Cehd kıl söndürme kim şem'-i şebistān sendedir
Ḳand içüb ey tūtī-i dil arzū-yı Mışrı ḡo
Ol hevādan fāriḡ ol kim sükkeristān sendedir
Miḡnet-i ḡarından el çek bāḡ-ı dehrin 'ārif ol
Ger murādın vird ise seyr it ḡulistān sendedir
'Aşḡ-ı dilber-ḡār-ı muḡkemdir egerçi çāre ne
Cevr-i 'aşḡa şābir ol kim yine dermān sendedir

Beyt-i gamda göz yaşın seyl itme çün Ya'küb kim

Yūsuf-ı Mısrāyı birāder çāh-ı Ken'ān sendedir (27a)

Küntü kenzen didi mahfıyyan hüdā-yı zü'l-celāl (27b)

Ey Mişālī ya'ni sırr-ı zāt-ı sübhān sendedir

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ol haṭ ki seniñ bedr-i cemālīnde celīdir

Yazlu yed-i kudretle şıfāt-ı ezelīdir

Ruhsārın ebed cān u dile cennet-i 'adnim

La'liñ lebini hamrī vü şirīn 'alīdir

Zülfünle kaşın ey büt-i çin muşhaf-ı cāndır

K'ol harf-i mukattı'a muhakkak bedelidir

Nefsini bilen bildi haqqı ehl-i haq oldu

Kim "men 'aref"iñ sırrını añladı 'alīdir

Dil 'aşk-ı cemālīnde seniñ bülbülün oldu

Gülgüne haddiñ lāle-i seyrāb-ı gülīdir

Vākıf olalı sırr-ı elest 'ahdine cānā

Cān ile gönül haqka belī didi belīdir

Gördüm haqqı vechinde 'ıyān didim ene'l-haq

Urganım aşılmağa benim zülfi telidir

Hüsünü ebedi mazhar-ı haq olmağa şahid

Mestāne gözün gonce-i la'liñ delīdir

Şordı lebiniñ kevşerini oldu Mişālī

Çün Hızr u 'İsī hayy-ı ebed lem-yazelīdir

__ . / . __ . / . __ . / . __ .

mefülü mefāilü mefāilü feülün

Kelāmu'l-lah hüsünüde haṭṭiñ seb'a'l-meşānīdir

Ki nāzil oldu bir kerre dahī Qur'an-ı şānīdir

Şıfāt-ı zātdır yazmış yüzi levhine insānın

Yed-i nakkaş-ı kudret anı şanma nakş-ı Mānīdir

Behişt-i ‘Adn ol mâhîñ cemâlinden kinâyetdir
Şerâb-1 çeşme-i kevşer bî vü lâm dehânidir
Dehânîñ sırrını bilmek diler ey meh-likâ zâhid
Nice idrâk ider çünkim yakîni yok gümânîdir
Çekübdür hançer-i gamzeñ hadengin kaşd-1 cân itmiş
Beni amâc iden her dem seniñ kaşîñ kemânıdır
Nihâl-i kâmetîñ servi anîñçün tâze vü terdir
Ki ‘aynımda iki çeşme anîñ âb-1 revânıdır
Kelâm-1 mu‘cizin erbâb-1 ma‘nî fehm ider ancak (27b)
Ki her nuţkı Mişâlîniñ nişânı bî nişânîdir (28a)
. . . . / / /
mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün
‘Aşk-1 ruhsârîñla dil-i vîrânesi ma‘mûrdur
Âfitâb-1 vahdet hüsnüñle cân pür-nûrdur
Muşhaf-1 gayb-1 ilâhîdir cemâlîñ hatları
K’otuz iki harf-1 haqqdır sırrıyla mestûrdur
Okudum satr-1 sevâd-1 hüsnüñi harfen-be-harf
K’ol huţûtuñ her biri biñ cennet ü biñ hûrdur
Hurşîd ü gül çehreñi gördüm ene’l-hağ söyledim
Zülfüñe aşılmağa cân u gönül Manşûrdur
Kâbe kavseyniñ rumûzun kim ki tefhîm itmedi
Fî vü zâd u lâm-1 hağdan câvidânı dûrdur
Şüretînde cân göziyle haqqı zâhir görmiyen
Şânma başı gözlüdür şeytân gibi bir kördür
Defter-i hüsnünde hağdan okudum cân muşhafın
K’ol kelâm fazl-1 hağ dürür kılle-i menşûrdur
Hat-1 reyhânîñ ki cennet hattıdır ey zât-i pāk
Süre-i “tâ hâ”dır ol kim remzile mestûrdur
Ey Mişâlî nefha-i rûhu’l-kudüs nuţkum dürür
Şimdi İsrâfil ben oldum kim kelâmım şûrdur

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cümle cihān ten dūrür ādem anīñ cānıdır

Zerre dūrür dehr ol mihr-i dıraḥşānıdır

Kevn ü mekān gerçi kim kāfla nūndan vücūd

Buldı anīñ velī ol āmir-i fermānıdır

Çehre-i ādem behişt-i ḥūrla ğilmān ḥattı

Lāmla bā lebleri çeşme-i ḥayvānıdır

Hātem ü sırr-ı Hüdhüd nāme-i Belkīsi gül

Çıl taleb ādemde k'ol ma'nā Süleymānıdır

Ādeme gel ādem ol ṭālib-i yezdān isen

K'arz u semevāt anīñ ḥuccet-i bürhānıdır

Heb bu cemāl u celāl naqş u kemāl u zevāl

Çālile aqvāl u ḥāl yine anīñ şānıdır

“Küllü şeyin hālikün” vechine bākī didi

Cümle cihān vechidir bes nicesi fānıdır

Ey güheri gerekse cevher ü yāḳūt dūrür

Ādem-i ma'nāya gel k'ol yüm ü hem kānıdır (28a)

Eyle Mişālī gibi secde melek ol melek (28b)

Ādeme dīv olma k'ol şüret-i raḥmānıdır

- . . - / - . - / - . . - / - . -

müfteilün fāilün müfteilün fāilün

Baḥr-i 'ilm-i min ledün ḳa'rına ṭālūb istedür

Cevher-i gevherden it dāmānıñ ey şarrāf-pür

Merkeb-i nefse çü 'İsī her kim olmadı süvār

Dīv-i mel'ūna esīr oldu ebed olmadı ḥür

Sünbülün küfründe şol kāfir ki imān bulmadı

Başını cümle benānın tīg-ı berrānile bür

Āsitān-ı devletinde neyler ey mihr ü raḳīb

Seng irişmez Ka'bede luṭf eyle ṭutma anı sür

Mu‘cizāt-ı enbiyāya vākıf oldum dir isen̄

Gel beyān it muhkemāt-ı hatt-ı ruhsārın̄ nedür

‘Ārif-i nefis ol dilersen̄ ‘ārif-i rab olmağı

Çıkma yoldan sen saña gel ac gözün̄ ma‘nā budur

Zāhir ü bātın Mişālī haqqa irdi şübhesiz

Sen berīdir günde biñ derdle ey münkir yemür

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Leblerin̄ ol serv-i kıddin̄ çeşme-i cān gizlidir

Hızr-ı la‘linden talep kı l k’āb-ı hayvān gizlidir

Gerçi yüzün̄ yüzine nakqāş taşvīr eyledi

Lik kim bilsün ki nakş içinde raḥmān gizlidir

Çeşm ü sem‘-i hācibiñ̄ fazl-ı ilāhın̄ fazlıdır

Allah Allah her taraf ‘aynında yezdān gizlidir

Zülfüne yol bulmayanlar dīn-i haqqa irmedi

Küfre beñzetdiler anı lakin imān gizlidir

Oquyanlar levḥ-ı ruhsārında “Yāsīn” süresin

Bildiler kim ser-be-ser ḥüsnünde Qur‘ān gizlidir

Nice bīmār u şikest olmaya bir yer ehl-i ‘aşq

Ey taḥt-i dil dehānında çü dermān gizlidir

Ey Mişālī kapladı hayvān her sū ‘ālemi

Şanma her bir gördiğın̄ ādemde insān gizlidir

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Lebinde rāzını bir zerre kim idrāk eyler

Adıdır āyine-i ḳalbini ol pāk eyler (28b)

Nūr olur şem‘a vü pervānenin̄ ey gonce dehen (29a)

Āteş-i ‘aşqın̄ ile cismini kim ḥāk eyler

Devr-i ḥüsnünde sekiz cenneti gördi şanma

Çün Muhammed ḳamerin̄ alnını kim çāk eyler

Yüzimi zer gibi zerd eyledi hicriñ eleme
Çaddimi derdle cīm çeşmimi nemnāk eyler
Zehrini ef'ī-i nefsiñ bugün uş def' itdi
Lebîñ bārını kim kendüye terbāk eyler
Ney gibi iñler vü kim görse niçün hurrem olur
Bülbül ağlar ü güler virde ferahnāk eyler
Atmak isterse Mişālīye kaçışın atsun okun
Sīnesin kıldı hedef şanma kim ol pāk eyler
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Şüretimde naķş olan üç harf fazl-ı ilahdır
Cān göziyle bir nazār kıldım hemān Allahdır
Ka'be vü kır'ān vü cum'a hāmse vü hamsīn şalāt
Vech-i ādemden 'ibādetdir ki kenz-i ilahdır
Şüret-i rahmānı inkār itme ey dīvü'l-recīm
Çeşm-i haķ-bīn birle baķ kim 'ayn-ı zāt-ı ilahdır
Fazl-ı haķdan okudum insān-ı nāṭıķ muşḥafın
Şöyle kim her 'uzvı ser-tā-pa kelām-ı ilahdır
Nuṭḫ-ı Sīmurğ-ı mekān lā-mekāndır Ḳāf-ı ser
Hāne-i dil beyt-i haķdır vech-i 'arşu'l-lahdır
'Alleme'l-esmā-i küll la'l lebiñ esrārıdır
Muḫkemāt-i şüretiñ cānāne sırr-ı ilahdır
Haķ dilersen sen saña gel gör ne zātın 'aynısın
Her kıliñ remzile söyler "şümme vechu'l-lah"dır
Üscüdü hükmiyle sermed-i kıbleme ādem vechidir
Kim şifātu'l-lah vü 'arşu'l-lah vü vechu'l-lahdır
Levh-ı maḫfūz-ı Hudādır ey Mişālī şüretiñ
Bīst heşt ü sī vü dü haṭ anda iştibāhdır

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ḳani bir ehl-i ḥaḳ dār-ı cihānda gird-gār ister

Niṣānından ḥaber virmez egerçi kim hezār ister

Cihāne ur ḳafa ey dil hemīn gel sen saña yār ol

Ki yārın aldırır ṣol kim özünden ḡayrı yār ister (29a)

Bugün 'aşkıñda ṣol kim ki çü Mañşūr istemez ol dār (29b)

Adı ṣanma bu meydānıñ mihnetdir kenār ister

Yalancı fānī dünyada ḳanı bir gercek ar göster

Ṭarīk-i dinde pāk olub ḥaḳḳa cānın niṣār ister

Cemālīñ 'aşkı cānimdan ḥudāya olmasun ḥālī

Ki 'āşıklar derūn-ı dilde 'aşkın ber ḳarār ister

Seniñ 'aşkıñla ṭolmuşdur vücūdum şehri ma'mūr it

Ki dil Mısrında çün Yūsuf seni cān ihtiyār ister

İki 'ālemde dīdārīñdan olsun 'āḳıbet maḥrūm

Cemālīñ gülşeninde ḡayrı kim bāḡ u bahār ister

Bugün cānile ser virmek gerekdir rāh-ı 'aşkıñda

Şu kim būyın leb-i ḡonceye vaşl-ı gül'izār ister

Miṣālī kendü şehrinde ṭaleb ḳıldı seni buldı

Düşer senden cüdā ol kim varır ḡayrı diyār ister

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Çarḥ-ı devrān devr ider ay nice yıllar aylar

Şānıñ cānā getürmedi seniñ hemtāyler

Gelmeden sen mürd idi bu ḥaḳ cümle kā'ināt

'Āleme feyziñden irdi nice rūḥ efzāyler

Kiṣver-i ḥüsni müsteḥır eylediñ tā dest-i ḥaḳ

Cebhe-i bedriñ çekdi 'anberīn ṭuḡrāyler

Āfitāb-ı ḥüsünüñi ṣaḳla raḳīb-i kelbden

Ḥaḳ cemālīñ görmesün ḥuffāşlar ḥoddāyler

Dişleriñ dürri lebiñ la'li zühür eyleyeli

Kāşıd oldı la'l-i sengi lālī-i deryāyler

Devr olaldan āsitānīndan eyā 'ālī cenāb

Seni ref eyledim bağrım olub çün nāyler

Kirpiğimden tığlar çekdi gözüm merdümleri

Yüzde eşkim 'askeriyle bağlayub alayler

Kaşlarım kavş eyleyüb müjgānım itdi tırler

Kađdimi hemçün 'ilm-i hūn-ābımı vālāyler

Vechi levhinden zühür itdi kitāb-ı āsumān

Ey Mişālī derse gelsün şeyhler mollayler

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ademi fehmi eylediñse 'ilm-i esmāsı nedir

Yetmiş iki inbisātında müsemması nedir (29b)

Ne sebebden seksen ü yetmiş yedi yetmiş sekiz (30a)

Çārdeh hem heft oldı söyle ma'nası nedir

'Ārif-i haq-bīn isen zāt u şıfatı kandedir

Kāfa pervāz eylediñse mürğ-i 'Ankası nedir

Çünkü dirsini cevheri vü ma'rifet şarrāfım

Sī vü dü 'ummān-ı zātın yedi deryāsı nedir

Kāşif-i 'ilme'l-yaqīn oldıñsa haqdan ādemiñ

Genc-i hüsnünde tılsım-ı hatt-ı zībāsı nedir

Ger münācāt eylediñse Tūrda Mūsī gibi

Sırr-ı elvāh u 'aşā nār-ı tecellāsı nedir

Vākıf oldum dir isen sırr-ı kelāmu'l-lahdan

Sūre-i "hā mīm" vü 'ayn sīn kāfu "tāhā"sı nedir

Ger 'ubūr itdiñse firdevse şırāt-ı müstaķım

İstivāda ol mehiñ zülf-i semensāsı nedir

Çün tecellī kıldı her sū zāhidā dīdār-ı zāt

Da'vī-i kūy-ı Ka'be vü deyr ü kilīsāsı nedir

Buldınsa ger kelāmu'l-lah-ı nāṭıqdan vuḳūf

Bā-i bismi'l-lah ile hem noḳta-i bāsı nedir

Bīst ü nüh hem sī olur hem bīst heşt menzil-i ḳamer

Üc yüz altmış bu derc hem çerḫ-ı ma'nāsı nedir

Āşikārā seyr ider on dördi on dördi ḫafī

Māh-ı şeb-bārın bu seyrāndan temennāsı nedir

İçdiñse lām u bīden çü Mişālī cām-ı 'aşḳ

Āñlayasın cennetiñ ḫamr-ı muşaffāsı nedir

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bilürsen sen seni ḫaḳdan saña külli 'ināyetdir

Ki vechiñ mazḫarı ḫaḳdır ḫattıñ biri biñ āyetdir

Gönüldür mehbiṭı 'ilmiñ ki nuṭḳ andan zuḫūr eyler

Anıñ bir ḫarfı bir şaşt ḫudāyiden kināyetdir

Sevād-ı a'zamıñ bāsın vü hem ümmü'l-kitābıdır

Buña fazl-ı ḫudāvend dü 'ālemden hidāyetdir

Cemālu'l-lah vü kenzu'l-lah ḫatt-ı muḫkemātiñdir

Lebiñ ol sī vü dü nūr-ı ḳadīm bī bidāyetdir

Dü kevn ü ādem ü ḫayvān ḫurūf-ı cāvidānıdır

Ne muḫkem fiṭrat vü tekvīn ḫarāb olmaz velāyetdir

Didi çün ṭüle sūtün-ı zirā'an Ādeme Aḫmed

Cemāli ya'ni sūtün-ı ḫatla ḡāyet nihāyetdir (30a)

Mişālī gün gibi ḫaḳḳı nazargāh eylemek her sū (30b)

Saña fazl-ı ilāhiden 'aceb luṭf u himāyetdir

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Tanımışsın ger ḫaḳḳı ism ü müsemması nedir

Ya bu ismu'l-lah içinde fazl-ı zībāsı nedir

'Ārifāne cān göziyle kendüziñe nāzır ol

Göresin anda ḫaḳḳıñ dīdār-ı 'ulyāsı nedir

Qābe kavseyni vü şehlā gözleri ne şerh ider
Yā rumūz şol selāsil zūlf-i turrāsı nedir
Ol perī şūretlü māhīn levḥ-ı ruḥsārında gör
Dest-i kudretle yazılmış “sīn” vü “ṭāhā”sı nedir
Haḫka ikrār eyledi haḫkıyledir her kim ki ol
Fazl-ı rabbū’l-ālemīnīn bildi esmāsı nedir
Qāfla nūndan vüçüde geldi cümle kā’ināt
‘Ālemīn ḫalk olması kimdendi ma’nāsı nedir
‘Ālemi kılmış ihāṭa ḫande baḫsīn haḫkı gör
Mescidi bes fark idüb kibrīn külliyāsı nedir
Ka’be-i beyt-i ḫudā ḫum-ḫāne vü pūḫāneler
Ya rumūz-ı ḫayme-i mī’ād-ı Mūsāsı nedir
Sidre vü tūbā nedir dilinden aḫan çār nehr
Ya Resūl-i ḫazrete vaḫy olan evḫāsı nedir
Hırka vü destār-ı tavḫı ḫor idi meyhānede
Şūfī bilse dilberīn la’l-i muşaffāsı nedir
Ey Mişālī zāt-ı haḫkı çünki fehm itmez faḫīh
Anīn ehlu’l-lah ile bu ceng ü gavḫası nedir
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Qābe kavseynīn rumūzı ḫaşı tuḫrāsındadır
Gel şırāṭu’l-lāhı gör kim zūlf-i dūtāsındadır
Kāf u hānīn mu’cizātīn görmek istersen yaḫīn
Cān göziyle bir nazar ḫıl vech-i zībāsındadır
Aç göñül göziñi vü gör fazl-ı haḫkıñ şūretin
Ol perī ruḥsārenīn dīdār-ı ‘ulyāsındadır
Küntü kenziñ sırrını gör kim ne rüşen şerh ider
Noḫṭa-i nuṭḫa kim ol insānīn arḫasındadır
‘Ārif-i ḫaḫ-bīn olanlar gayrı görmez der-miyān
Geh nazar-gāhı be-mescid geh kilīsasındadır (30b)

Ey dil istersen̄ me‘ānī cevherin cūyında ol (31a)

Merdüm-i gavvāşdan k’ol ‘aşk deryāsındadır

Hağ cemālīn̄ hemçü Mūsī gel temennā eylegil

Ey Mişālī vechiniñ nār-ı tecellāsındadır

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ādemi fehm eylediñse “ ‘alleme’l-esmā” nedir

Hikmet-i muhkem-i rumūz pā vü çā jā gā nedir

Çandan irer feyz-i rahmet on sekiz biñ ‘āleme

Otuz iki dürrle peydā yedi deryā nedir

Elf ü bī vü tī vü şī oldı şıfāt-ı zü’l-celāl

Çaplamış iki cihānı zāt-ı bī hemtā nedir

Zülfe kaşın hurūfin fehm idenler bildiler

“Çābe kavseyñ” rumūz-ı “leyletü’l-isrā” nedir

Cennet-i heşte dāhıl olmayıser ‘ākıbet

Bilmeyen hağdan beyān-ı “ ‘urvetü’l-vüşkā” nedir

Buldiñse ger bürücāt-ı dekāyıkdan haber

Āfitāb u māhitāb u künbed-i hażrā nedir

‘Ārif oldıñsa kelāmu’l-lah-ı nātık sırrına

“Çāf ve’l-çur’ān” vü “yāsīn” sūre-i “çā hā” nedir

Çıble-i taħkık bildi vech-i pāk-i ādemi

Fehm iden Beytū’l-Çarām vü Mescidü’l-Açşā nedir

Kāf u hıdan ādem ma’nā-yı idrāk eyleyen

Bildi nuğ u şavt u harf u kuvvet-i eşyā nedir

Çāf-ı tenden çünki pervāz eyleye ‘Ançā-yı ruğ

Çānde mi’rāc eyler āna menzil ü me’vā nedir

Noğta-i bābı Mişālī derk iden Çayder gibi

Añladı nağğāş u nağş u münşī-i inşā nedir

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cān bedende yegin çün irer bes seyr-i eflāk ide gör
Bu tariķu'l-lahda ceħd it seni ħāk ide gör
 Gel ŧalāte ķā'im ol miħrāb öñünde eyle ħarb
 Ādemi ŧād it melek ol dīvi nemnāk ide gör
Mazħar-ı zāt u ŧıfāt lem-yezelsün aç göziñ
Ġaflet itme sen seni fehm eyle idrāk ide gör
 ŧüret-i rahmāne açılmaķ dilersenñ gözleriñ
 Ma'nī-i ŧaķķa'l-ķamerden cebheñi ķāk ide gör (31a)
Ger rehā bulmaķ dilersenñ debüret miŧl-i melek (31b)
Ādeme yüz ŧut sücüd-ı ŧüret-i pāk ide gör
 Ĥızr gibi 'āŧķ elinden cām içüb ol zinde-dil
 Yık bu ğam bünyādını canı ŧarabnāk ide gör
Ey Miŧālī ŧaleb-i dīdār iseñ Aħmed gibi
Çık vücūduñ 'arŧına mi'rāc-ı eflāk ide gör
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
 Almayan Ādem gibi esrār-ı esmādan ħaber
 Āhermendir ķande fehm eyler müsem mādan ħaber
Ĥızr elinden kevŧeri ŧol 'ārif içdi kim bugün
ŧordı la'liñ sırrın aldı lāmila bādan ħaber
 Gerçi kim ħaķķıñ ŧıfatı zātından münfek deĝil
 Bul ŧıfatıñ alasin tā zāt-ı yektādan ħaber
Noķtadan bulur vücūdı sī vü dü esmā velī
Ķaṭreyi fehm itmeyen almaz bu deryādan ħaber
 Gökler esrārıñ ŧorarsañ Ĥazret-i 'İsāya gel
 ŧorma İdrīs olmayan çerħ-i ħazrādan ħaber
'Āķıbet maħrūm olur dīdārdan çün dīvdir
Bulmayanlar muŧħaf-ı ħüsnünde "ṭā hā"dan ħaber
 Ey Miŧālī düzahīdir ehli firdevs olmadı
 Almadı kim istivā-yı rū-yı zībādan ħaber

__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Zāhidā gel derse kim tefsīr-i Qur'ān bendedir

Dīn ü imān küfri fark idici Furkān bendedir

Hızr-veş kevşer şunarsam ehl-i fazla dutma şek

K'ol Mesih-i infāsa irdim āb-ı hayvān bendedir

Tūrda Mūsī gibi nola münācāt eylesem

K'ateş-i nūr-i tecellī sırr-ı sübhān bendedir

İsteriseñ İsi-veş seyr-i semāvāt eylemek

Gel beru kim mihr ü māh u çerh-i gerdān bendedir

Genc-i 'aşkıñ 'āleminden kıldı müstāgnī beni

Ben nice müflis olam çün kenz-i yezdān bendedir

Keşf idelden baña la'liñ ins ü ciniñ mantıqın

Mülk-i dīne Āşafım mühr-i Süleymān bendedir

Sünbül-i ham-pür-hamiñ küfrine virdim güñlümi

Ya'ni dīn-i haqka irdim nūr-i imān bendedir (31b)

Ba'de-ezīn zulmat-ı küfr ü şām 'isyāndan ne gam (32a)

K'āfitāb u şem'-i hüsn-i fazl-ı rahmān bendedir

Gevheri-veş kande varırsın cevāhir kaşdına

K'ey Mişālī kân-ı cevher dürr-i 'ummān bendedir

__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cihāne gelmeye her giz seniñ tek bir dahı dilber

Lebi kevşer dahı enver saçı 'anber qaddi 'ar'ar

Kaşıñ fākına ey hūrī melek-tek secdeye indi

Ki her kim bildi vechiñi kim oldur Ka'be-i ekber

Müdāmı çeşm-i cānile temāşā-yı cemāl eyler

Şular kim görse vechiñde sevād-ı a'zamı ezher

Vücūd u nuṭkunı ol kim kelām-ı lem-yezel bildi

İkilik perdesin çāk itdi çün oldı hudā mazhar

Eger istersen ulaşmak anın çevgân-ı zülfüne
Bugün meydân-ı ‘aşk icinde tob itmek gereksin ser
Eger fütüleyin kılsa tekellüm ol perî-simâ
Ezilüb maḥv ola şehd nebât u ḳandle sükker
Yine kılsam nazar cānâ cemālîndir nazar-gâhım
Murād-ı dil bi-ḥamdî’l-lah ki ḥaḳdan oldı müyesser
Diyâr-ı Rûmda otur din ü imân ider gâret
Perîşân itme küfr-i sünbülînden nice biñ ‘asker
Mişâlî mevsim-i güldür bugün ‘irfânla bezm it
Yeridir la‘l-i sâğardan yine nüş eylegil kevşer

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Şüretinde âdemiñ gel şüretü’l-lahı gör
Leblerinde çeşme-i âb-ı hayātu’l-lahı gör
Gönlünün mir’atını şâf eyle tâ kim gün gibi
Ḳancerü kılsañ nazar genc-i ḥafıyyu’l-lahı gör
Kâfla nûn maḥlûḳıysañ cân göziyle nâzır ol
Dilberin zülf-i dütâsında şırâtu’l-lahı gör
‘Ârifiseñ dâ’ima dil Ka’besine tüt yüzün

Sen faḳirin göñli icinde bu beytu’l-lahı gör
Ey Mişâlî ol perîniñ levḥ-ı ruḥsârında uş
Dest-i ḳudretle yazılmış vech-i fazlu’l-lahı gör (32a)

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey cemālîñ Ka’be ebrû ḫâḳ-ı raḥmāniñ mıdır (32b)
Ḳılmayan aña melek-veş secde şeytāniñ mıdır
İki sem‘iñ iki fî vü ‘ayn vü ḳaşın zād u lām
Ya’ni bir dü her yaña fazlın yezdāniñ mıdır
Cennet-i ḥaḳdır şifātîñ ḥüriler şaf şaf ḫatîñ
Hızr-ı la‘liñ sî nuḫḳ-ı âb-ı hayvāniñ mıdır

Feth-i dīne zūlf-i küfrün tıgdır cānā femiñ
İns ü cine hüküm ider mühr-i Süleymāniñ mıdır

Ey gönül cevfinden otuz iki nuḡkuñ baḡr-i zāt

Vey şadef ağızındadır dürc-i ḡandāniñ mıdır

On sekiz biñ ‘ālemiñ sırrı yüzünden keşf olur

Bu velāyet dilberā heft ḡatt-ı reyḡāniñ mıdır

Cāvidānı ḡay iden ‘İsī nefesden mürdedir

ḡaḡ beyāniñda Mişālī nazm-ı ḡur’āniñ mıdır

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

ḡatt-ı ḡāl u sünbülün kim rüy u ağı üstündedir

Muşḡaf-ı ḡaḡdır kim ol gül-gün yañāğ üstündedir

Kākülün dāmende tā kim dāne dizdiñ ḡālīni

Şayd olub dil mürği ol zūlf-i ḡuzāğ üstündedir

‘Āriziñ cennet büyüñ serv-i zebāniñ ‘andelīb

Lebleriñ şol ḡonce güldür kim budāğ üstündedir

ḡāmet-i dil-cüyüñi gülşende görmüşdür meḡer

Kim dökülmüşdür leb cü ser ü ayağ üstündedir

Künc-i ḡamda incelüb döndüm hilāl ḡaşıña

ḡasretiñden baḡrımiñ tā daḡ daḡ üstündedir

Bāḡ u ḡüsnünde şehā gördikce ḡāl-i hindiñi

Şanurum şol vird-i ḡamrāniñ ki daḡ üstündedir

Şem’-i ruḡsārında yanar bu Mişālī sen mehiñ

Şanki bir pervānedir nār-ı çerāḡ üstündedir

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

‘Aşḡ ehli yine ḡaḡdan dīdār u cemāl ister

Erbāb-ı cihān ḡoymaz ḡārun gibi māl ister

Şaḡrā-yı teşḡirde dil-teşne vü sergerdān

ḡalmaz şu ki hemçün ḡızr la’liñde zülāl ister

On dört gicede irdi şa'yile kamer bedre
Nâkışı olur ol kim 'aşkıñda gümân ister (32b)
 Kadriye irer 'ıyde ey mihr felek ziyet (33a)
 Kaşın gibi hüsnünde kim mäh-ı hilâl ister
Ger 'ârif iseñ gel gec bu keşret-i dünyâdan
Aldanmadı şol kim ki kâli kodı hâli ister
 Hayvândan olur kemter ol kim lebi dūrında
 Tūtī gibi ya sükker bengī gibi bāl ister
Haq bilmedi her kim ki haq şūretini gördi
Haq yolda gör ol dīvi kendin nice menāl ister
 Dünyâda olur fānī 'uqbāda bulur bākī
 Kim tāt ü kabāyı kor ol fakrile şāl ister
Cān tıflı Mişālīniñ zūlfüne mürīd oldı
'Aşq ebcedi pīrinden ders-i cīm ü dāl ister
_ _ . / . _ _ _ / _ _ . / . _ _ _
mefülü mefāilün mefülü mefāilün
 Sünbül-i küfründen aldı her kim imāndan haber
 Vākıf-ı dīn oldı buldı sırr-ı Qur'āndan haber
Ma'nī-i "şābin kaṭaṭ" dır ey şıfāt-ı haq haṭīñ
K'okuyanlar lābūd olur zāt-ı yezdāndan haber
 Ders idenler muşhaf-ı hüsnünde "ṭāhā" sūresin
 Buldı sermed-i ma'nī-i dīdār-ı rahmāndan haber
Çün Sikender düşmedi zulmāte ser-gerdān olub
Lebleriñ Hızırīndan alan āb-ı hayvāndan haber
 Cām-ı la'liñ sırrını fāş eyleme nāmaḥreme
 Virme dīve hātem-i mühr-i Süleymāndan haber
Menba'-ı cān bulmuşuz yārīñ lebin ey cevheri
Taşdır virme bize la'l-i bedaḥşāndan haber
 Herkesi şarrāf-ı gevher şanma ya gavvāşdır
 Gelmemişdir çün Mişālī ka'r-ı 'ummāndan haber

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _
fāilātūn fāilātūn fāilātūn fāilūn

Şıfatıñ muşhaf-ı yezdāne beñzer

Tuṭağın çeşme-i hayvāne beñzer

Cemālın Ka'besine ey perī ruḥ

Sücūde gelmedi şeyṭāne beñzer

Ḳaşınla kirpiğın ruhsārın üzre

Yazılmış āyet-i ḳur'āne beñzer

Seniñ ḥam-pür-ḥam olmuş hindī zülfün

Ruḥunda 'aḳreb ü şü'bāne beñzer (33a)

Berāt-ı ehl-i cennetdir cemālın (33b)

Ki anda sünbülün 'unvāne beñzer

Şadef agzın lebiñ la'l-i bedehşān

Dişün dürr ü sözüñ 'ummāne beñzer

Deminden nice cān bulmaz Mişālī

Ki her nuṭḳun raḥīḳ-ı cāne beñzer

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilūn mefāilūn feülün

Cemāl-i ādemi an ḥudādır anı görmezler

Şıfat-ı zāt-ı mutlaḳdır nicün bes anı görmezler

Cehālet sözüni eyle 'uyūnı vaḥşī ça fūrūş

Dikilmişdir ezān-ı ma'nī ruḥ-ı raḥmānı görmezler

Anıñcün münkir olurlar saña ey āfıtāb-ı dīn

Ki ḡāyet āşikārā sen velī a'yānı görmezler

Düşerler pāye-i dinden olurlar tā ebed kāfir

Şular kim ḥāl u ḥaṭṭında seniñ imānı görmezler

Ḥaḳkın zāt u şıfatından ḳılurlar ḡaflet anıñcün

K'oḳuyub levḥ-ı maḥfūzunda ki kur'ānı görmezler

Sücūduñdan çekerler ser çün iblīs-i la'īn zan rū

Ki fī vü zād u lāmında seniñ yezdānı görmezler

Egerçi kirpiğîñ kaçîñ kilididir semāvātîñ

Kaçan feth ola gökler kim bedr-i hazānı görmezler

Senîñ ol merdüm-i zādîñ nuqatdır her taraf yāya

Ki kılmış on sekiz biñ ‘ālemi nūrānı görmezler

Cihān halkına ‘ayn olmuş ki her görmeklik andandır

Velî kör oldılar k’anda şeh-merdānı görmezler

Temevvüc eyledi el-cerr ü pür oldı derc-i dehr dihrāzıdır

Zihî körlük cihāne şıgmayan ‘ummānı görmezler

Mişālî-veş reh-i dінде anıñçün olamazlar er

Ki meydān-ı haqıkatde şeh-i ‘irfānı görmezler

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Ey kamer-şüret-i nigār vü şāh-ı hüsn-i lā nazır

Vey cemālîñ bedr-i tābından hacı-i şems-i münir

Ser-be-ser ‘ālem kamū müstağrak oldı büyına

Şubhdem zülfün kılabı ‘anber-efşān u ‘abir

Qalmışidi küfr ü cehl içinde ‘ālem ser-be-ser

Vech-i ādemden tecellî kılmasa fazl-ı kebîr (33b)

‘Alemin sensin bugün hākānı vü şāhenşehi (34a)

Ta binüb nefsiñ olursuñ şüret-i haqdan haber

Gönlümün vırāne şehrin kıldı ma‘mür ey şanem

Ta ki atdı kaçların yayı bu cāne gamze-tir

Ey ki cādū gözlerin hāl-i siyāhın sihrile

Eylemişdir sünbülün her nārına biñ cān esir

Ey Mişālî nefsiñ bil haqkla yār ola gör

Key şağın k’olmayasın “min silki eşhābü’s-sa‘ir”

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cevheri-veş gevher istersen dilā ‘ummāne var

Kān-ı cevher bātin-ı insandadır insane var

Nür-ı dīdāre irem dirseñ çü Mūsī Tūrda
Gel inne'l-lah söyleyen ol āteş-i rahmāne var
Ger dirilmek istersen çün Mesihā ol mehiñ
La'l gibi leblerinde çeşme-i hayvāne var
Diler iseñ feth ola āhır tılsīm-ı genc-i ğayb
Hur-şinās vü haq-şinās olan dil-i vīrāne var
Ebced-i 'aşq-ı ezelden ders dīnlersen eger
'Ālim-i ta'līm-i 'ilm 'alleme'l-Ḳur'āne var
Ger tavāf-ı beyt-i ma'mūr isterisen çün melek
Ḳal'a-i Sencerde şahn-ı ravza-i yezdāne var
Ehl-i dīdār olmak dilersen çün Mişālī ehl-i dil
Sünbül-i küfrini muhkem tut sū-yı imāne var
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ey şanem şol meh cemālīñ gökde aya ta'n ider
Kakül-i ham-pür-hamīñ zıll-ı hümāye ta'n ider
Ḳāmetiñ bir serdedir kim ey kamer tal'at anīñ
Dem-be-dem serv-i revānı muntehāye ta'n ider
Şüretiñ yā Rab ne tābān-ı mihr-i nūr-efşandır
Kim anīñ aydınlığı şemsü'z-zuhāye ta'n ider
'Anber-efşān sünbülün bir şemmesi ey āfitāb
Misk-i çin ile Semerkand u Hıḫāye ta'n ider
Gerçi 'İsī fātiḫile zinde kıılır mürdesi
Nuḫka gelse ol perī Hızr u 'İsāye ta'n ider
Ma'rifet kesb eyle haqdan 'ārif-i nefis ola gör
'Ārif-i yezdān olan şāh u gedāye ta'n ider (34a)
Ey Mişālī kim ki gördi gülistān ḫüsnüñ (34b)
Cāvidān ol merd-i haqḫ ḫuld-i a'lāye ta'n ider
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Berāt-ı ‘aşkıdır hüsnün kaşın ‘unvân-ı tuğrâlar
İmâm olmuş bu mihrâbe mekhal-i ‘ıyn-ı şehlâlar
Cemâlin rāyih-i firdevs ü huṭūṭun ḥürdur k’anda
İder tāvūs-veş cevelân şehâ zülf-i semensâlar
Kaşınla kirpiğın zülfün Moğol-Çin ‘aynile ḥâlin
Çeküb ‘asker bırakmışdır yedi iklime yağmalar
Bu sinn ü halk u luṭfile te‘ālâ’l-lah ne zībâsın
Ki kul olmuş saña cümle cihân içinde zībâlar
Mu‘ammâ-yı rû zülfünden haber-dâr olmadı kimse
Egerçi kendü özince didi herkes mu‘ammâlar
Dehânin gördi açıldı çü bülbül gonce gülşende
Lebin şavkıne tütmuşdur kadeḥ destinde lâlâlar
Dizilüb deştiye bir bir gelüb bāzâre düşmüşler
Cevâhir dişlerin nazmın görelden dürr-i deryâlar
Hırâmân müntehâ kaddin görelden yire gecmişdir
Gülistân-ı cihân içre nice serv-i dilârâlar
Mişâli ihtiyâr ile ‘abâyı gel kabâdan gec
Hazer kıl kime âteşdir yaqarız zībâlar
· _ _ _ / · _ _ _ / · _ _ _ / · _ _ _
mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün
Sâkıyâ şun sāğar-ı gülgün ki gül devrânıdır
Fırşatı elden çıkarma kim bu dünya fânidir
Koyma nergis gibi elden bāde-i hamrâyı kim
Ol perinin ‘aks-ı la’l-i çeşme-i hayvânıdır
Hasteyim ‘aşkın harârâtından ey serv-i sehî
Gel ki gönüm zencine dârü lebin dermânıdır
‘İyd-ı ekberdir cemâli ol kamer şüretlünün
Bu cihetden cân kemân ebrüsünün kurbânıdır
Gözlerin aç bir nazar kıl şüret-i cānāniye
Kim tecelli kıldı anda şüret-i rahmânıdır

“Men ‘aref” sırrına haqdan kim ki vāqıf olmadı

Silk-i ādemden değıldir dīvdir şeytānīdır

Ey Mişālī ‘ālem-i ma‘nīde oldur müselmān (34b)

Her kimiñ ki kıble-gāhı şūret-i insānīdır (35a)

_. _ . _ / _ . _ . _ / _ . _ . _ / _ . _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Harf-i cimdiz zūlf-i miskiñ kim yañag üstündedir

Hāl-i dānīnda nuqatdır kim tuzāg üstündedir

‘Andel-i cāndır lisānīñ ey dem-i ‘İsī lebiñ

Bir açılmış gonce güldür kim budāg üstündedir

Nūr-ı meyde hattıñ ey meh-pāre her kim gördi deyr

Sebze-i ırmāg-ı cāndır kim tutağ üstündedir

Dökmege hūnin revān erbāb-ı ‘aşkıñ kirpiğīñ

Ġāh tīg vü gāh hançer geh bıcağ üstündedir

Ķāmet-i sidreñ görüb aniñçün ey serv-i revān

Yire geçmiştir hasedden ser ü ayāg üstündedir

‘Aşkıñ künikleri yer yer derūnumda benim

Lāleler bağına dönmüşdür ki dāg üstündedir

‘Aşğ bağırinde Mişālī anı ki derc eyledi

Şāh-vār-ı ma‘rifetdir ki kulāg üstündedir

_. _ . _ / _ . _ . _ / _ . _ . _ / _ . _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bir dehān ol hatt-ı mül ki dest-i kudret yāzedir

Ġonca-i bāğ haqıķıdır ki dā’im tāzedir

Ca‘d-ı mesken gibi olmaz dil-i perişān cem’ olur

‘Āķıbet mīli kimiñ k’ol gamze-i gammāzedir

Zūlf-i ‘anķası olur şān sidreden ‘anber-feşān

Ķāf-ı ‘arızdan şūrum ki sür’ati pervāzedir

Ey gönül çekmek gerek nāz u cefāsın ol mehiñ

Aneden çün fiṭratı bā şīr cevr ü nāzedir

Dilber olur k'ih̄tiyācı olmaya meşātiye
Hüs-n-i zībā dime ol rûbe ki reng-i gâzedir
 Nuṭṭ-ı ḥaḫdan mest ü bî-dār oldu cümle kâ'inat
 Ḥamr-ı gâfletden henüz vâ'z ḥummārın yâzedir
'Abdiken sultân oliser dergeh-i Maḥmûdda
Rağbeti şol kimseniñ ki ma'nî-i iyâzedir
 Ġayrdan isrâr-ı ḥaḫḫ-ı sır itdi keşşâf olmadı
 Ya'ni kim râz ehliniñ râzı yine hem-râzedir
Çün Süleymân ey Mişālî kıl dehânından talep
Ger hevāk ol la'l gibi ḥâtem-i iknâzedir (35a)
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
 Ḥaṭṭiñ yüzünde âyet-i ekber deĝil midir
 Ġılmân ḥür u cennet heştdir deĝil midir
Ey zulmet içre âb-ı ḥayât isteyen çü Cem
Yâriñ dehânı çeşme-i kevşer deĝil midir
 Mihrâb kaşîña çü melek kılmayan secde
 İmân u dîne girmedi kâfir deĝil midir
Ser çekme mişl-i dîv âdemden ey faḫîh
Mescûd-i çerḫ-i melâ'ik peder deĝil midir
 'Aşḫiñ bulanda kim ki kıılır baş u cānı şarf
 Meydân u rah-ı ḥaḫḫatde er deĝil midir
Her kim seni ki şûret-i raḫmândır dimez
Şûretde âdem ma'nîde ḥar deĝil midir
 Şoydurdı posti Nesîmî vü oldu Manşûr dâr
 Şol kim yoluña ser vire server deĝil midir
Ġavvâş-veş bir ey güher olma bahre ĝarḫ
Kesb-i me'ârif eyle ki gevher deĝil midir
 Kühl âyet Mişālî faẓl-ı ḥaḫḫiñ ḥâk râhını
 Kim cān u ten 'uyûnına cevher deĝil midir

._._ . / . _ _ . / . _ _ . / _ . _
mefülü mefâilü mefâilü fâilün

Cemâlin cennetü'l-a'lâ tuṭaḡin āb-ı kevşerdir
Kıyâmın sidre vü 'ar'ar şaçın çin ü mu'anberdir
Kaşın mihrâbına şāhā secde gelmedi şeytān
Bu ma'niden anın adı müdāmī dīv-i ekberdir
Lebin la'lin den ey dilber hayāt-ı cāvidān buldım
Zülālī la'lin yā rab ne cān-baḡş şehd ü sükkerdir
Bugün kim nefsinı ḡaḡdan bilüb idrāk-i rab oldu
Diyār-ı vāḡidiyyetde emīr şāh u serverdir

Şifātından zuhūr itdi ḡaḡkın dīdār 'ulyāsı
Cemālin ey kâmer-çehre ne zāt-ı ḡaḡka mazḡardır
Cemālin beyt-i ma'mūr vü meleklerdir zümürüd ḡaḡ
ḡaḡibi nergis-i müşk kaşın mihrāb u minberdir

Bahār oldı gül açıldı cihān mişl-i cinān oldı
Bugün 'irfānla bezm it Mişālī devr-i sāḡardır

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Yine gönlüm bir perī ruḡsārenin ḡayrānıdır
Çerḡ-veş zencīr-i gīsūsında sergerdānıdır (35b)

Muşḡaf-ı ḡaḡdır şifātı ey delīl isteyen (36a)

Ser-be-ser eşyā kamū ol şūretin bürḡanıdır
Levḡ-ı maḡfūzunda gördüm yazılı ana feth
'Ārızı üzre müsennā ḡaḡları sübhānıdır

'İyd-i vechinde niḡābın ref' idicek ol nigār
Şad hezārān men tekī şeydā anın ḡurbānıdır

Ey Mişālī cān-fedā kıl şol ḡurāmān ḡaddine
Kim anın refḡārına cān-ı cihān erzānıdır

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilātün fâilātün fâilātün fâilün

Gülistān-ı cemālīnde açılmış her taraf güller
Anıñçün şevkle ‘uşşāk ider nāle çü bülbüller
Gören deyr-i şubh-ı hüsñünde nigārā şır zülfün
Bırakmış sihr idüb mähin zehr su boynuna guller
Cemālīn bāğ-ı firdevs vü qaddīn serv-i haqīkatdir
Dehānīn çeşme-i kevşer reyāhīn sebze sünbüller
Bu ebrū zülf ü çeşmile ne āşüb-ı cihānsın kim
Bırakdı her taraf hüsñün bugün fitenile gulguller
Raḥīnda ḥāl-i hindūlar bebeği kanlu alnımda
Ya dāğ-ı lāle bağrımı ya birkac sipeh fülfüller
Gözetlerdir gadār üzre pür-nişān ḥattını ey mäh
Bırakmışdır hümā zıllın cenāb bāğına kāküller
Nicün ‘aşkile cām içmez Mişālī bezm-i gülşende
Sücūd idüb şurāhī çün kıllur şevkile kulğuller
· _ _ _ / · _ _ _ / · _ _ _ / · _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün
Dilberā hüsñün seniñ āyine-i Allahdır
Zāhir oldu muşḥaf-ı ḥattın ki kenz-i Allahdır
On sekiz biñ ‘ālemi bir noqtadan keşf eyleyen
Şāhib-i düldül-i ‘Alīdir kim velī Allahdır
Nāgehi mağrib yerinden zāhir oldu āfitāb
‘Ālemi nūrānī kıldı geldi fazl-ı Allahdır
Ka’be-i püt-ḥāneden fark itmezem men zāhidā
Çancerū kılsam nazar çün şümme vech-i Allahdır
Ehl-i a‘rāfīn cemālīn kıblesidir müstedām
Bu muḥakkaḫ kıbleye yüz tutmayan gümrāhdır
Zülfünün dārında ber-dār oldu dil Mañşur-vār
Ta ki gördüm zülfün anıñ dār-ı ‘aşk-ı Allahdır (36a)
Ey Mişālī vechiñe ḥaḫ-bīn göziyle kıll nazar (36b)
Göresin dīdār-ı ḥaḫ anda kelām-ı Allahdır

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cümle mazhardan zühür iden rah-ı maḥbūbdur

Zarfīnā mazrūf olur geh tālib ü maṭlūbdur

Şāh olur geh leşkerile kullānır geh ‘askeri

Zārīb u mazrūb olur geh gālib ü maḡlūbdur

Āb u ḥāk u bād u āteş gāh taḥt u gāh fevķ

Şad hezārān şekl olur geh rab gehī merbūbdur

Gāh tiryāk u helāhil geh Sikender Hızrile

Çeşme-i kevşer olur geh şārib u maşrūbdur

Gāh kaḥr u gāh luṭf u gāh iḥsān gāh necl

Çehre-i zībā olur geh şūret-i ma‘yūbdur

Gāh ḥarf u gāh nokṭa ‘arş u Qur‘ān geh hece

Geh midār u kilik olur geh kātib u mektūbdur

Gāh peydā vü nihān vü nüktedir yegrele gāh

Maḡsim ü maḡsūm u ḡasım ḥāsib ü maḡşūbdur

Sī vü dü nuṭkuñ şifātıdır zühür eyler ḡamū

Gülşen ü geh sevr ü geh nehr-i revān-ı ḥūbdur

Bunca kuvvet bunca kudret fazl-ı muṭlaḡdan dūrür

K‘āsītānında Mişālīniñ yüzi çārūbdur

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

‘Arş-ı rahmānsın ḡılursuñ ger bu ‘arşu’l-lahı seyr

Bilesin kim ḥaḡ şifātıdır deḡildir zāte ḡayr

Aḡsen-i şūretde maḡlūḡsun anıñçün ey püser

Rūz şeb perverde eyler ‘unşur olmuş saña ṭayr

Ādeme yol bulmaḡicün ḥikmetle oldı vaż‘

Ḥayme-i mī‘ād vü Ḥuds vü Yeşrib vü baḥḥā vü deyr

Şūret ü ma‘nī ḥaḡīḡatde deḡil devrān-ı cihet

Vāḥid oldı Aḡmed ü ‘İsī vü Mūsī vü ‘Üzeyr

Rūy-ı arza vāriş olmak isteriseñ ādemiñ

Oķu esmāsın halk ol dīv olma çekme zayr

Ĥaķķ-ı muĥītim dir cemī ‘āleme ya‘ni ĥurūf

Fehm kıl k‘andan irer bu ĥükm cümle şerr ü ĥayr

Ĥandedir menzil Mişāliye bilem dirseñ eger (36b)

Çıkdı çerĥ-i heştüme pervāz idüb mānend-i ĥayr (37a)

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Şaçıñ küfr ü yüzün ĩmāne beñzer

Şeb-i isrā vü mihr-i cāne beñzer

Açılmış her taraf verd ü reyāhīn

Cemālīñ ravza-i rızvāne beñzer

Sen aĥsen-i şürete baş sücūde

Melek-tek koymayan şeytāne beñzer

Müselsel sünbülün bāĥ-ı raĥīnda

Yatur genc üstünde iylāne beñzer

Dil-i dīvāneye zencīr-i zülfün

Velī çāh-ı zenaĥ zindāne beñzer

Gözün fazlı Süleymān-vār ber ‘arş

Emīn-i maĥzen-i yezdāne beñzer

Cemāl-i şem‘ine cān ol perīniñ

Yanar pervāne-i sūzāne beñzer

Dil aldı ālile bir būsese

Nażar kıl şimdi kaçd-ı cāne beñzer

Mişālī başını meydānde kıl top

Ki zülfı ol meĥīñ çevgāne beñzer

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

mefāilün mefāilün feülün

‘Ārifīñ dārü’s-selāmı ‘ārızīñ uçmaĥıdır

Gözleriñ meyhāne-i vaĥdet lebiñ ayāĥıdır

‘Anberīn zūlfūñi nola mesken iderse gönül

Andel-i cânın ezel ol āşiyān yatağıdır

Bir nigāhile gönül şehrini tārāc eyledi

Gözlerin ğamzeñ şehā hey ne amansız bağıdır

Dāne vü dām itme zāhid tesbīh ü seccādeyi

‘Āşıkın dānile dāmı hāl u zūlf bağıdır

Ey Mişālī sāğar-ı gülgün elinden koyma kim

Nev behār oldu gül açıldı vü ‘işret çāğıdır

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

“Küntü kenziñ” nüktesi ol güher-kān bendedir

Ma‘nī-i zāt u şifāt fazl-ı rahmān bendedir

Çehre-i cānānda göstermeğe didār-ı hāk

Uş delil ü hüccet āyāt u bürhān bendedir (37a)

Çuş dilin öğrenmek istersen berū gel tālibā (37b)

K’ins ü cin tayra hüküm iden Süleymān bendedir

Bendedir nār-ı tecellī Mūsī-i ‘umrān menem

Yūsuf Ya‘kūb-ı Mışr ol şāh-ı Ken‘ān bendedir

Hāci-i hāk olmağ istersen berū gel zāhidā

K’ol mübārek kıble-i hāk Ka‘be-i cān bendedir

Vāşıl oldum tā cemāl ol kamer-i ruhsāriye

Selsebīl ü cennet ü hem hūr u ğilmān bendedir

Cehlūññ rencine dārū isterisen gel beri

Ey faķīh-i bī tahāret uşte dermān bendedir

Bahre şalma beher lü’lü’-i cāniñi ğavvāş-vār

İste kim ol cevher-i cāndır ‘ummān bendedir

Ey Mişālī cān göziyle şüretine kıl nazār

Dest-i kudretle yazılmış hatt-ı Çur‘ān bendedir

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Kime kim haḫdan hidāyet feyz-i Fazlu'l-lah olur
Haḫḫa varmaḡa cemi' 'ālem āna rāh olur
"Eynemā" didi "tevellev ḡümme vechu'l-lah"-ı zāt
Ya'ni 'ālem cümle ehlu'l-lah beytu'l-lah olur
'Ārif-i rab 'ārif-i nefis olmayınca ādemi
Şanma k'irer Mışra Yūsuf gibi pādişāh olur
Muşhaf-ı ḫüsnün ḫılsımın keşf iden ey genc-i nūr
On sekiz biñ 'ālemiñ sırrından ol āḡāh olur
Mazhar-ı haḫdır şaḫın insāne inkār eyleme
K'āna inkār eyleyen şeytān-tek gümrāh olur
Hor bakma muşhaf-ı haḫdır vücūd-ı ādeme
Gel okı üstāddan gör ne kelāmu'l-lah olur
Ey Mişālī kenz-i zātu'l-lah irdi lem-yezel
Şol ki haḫdan vākıf-ı sırr-ı şıfātu'l-lah olur
- . - - / - . - - / - . - - / - . - -
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ġoncedir la'liñ nigārā dişleriñ dürr-i dānedir
Lebleriñ meyhāne-i vaḫdet gözüñ peymānedir
Lā-yezāli ḫüsnüñün şem'ine karşı cān u dil
Ḥutuşub pervāneler-tek yāne gelmiş yānedir
Tā görelden leylī zülfün ḫaḫa-i zencirini
Mürġ-i dil mecnün-ı sergerdān vü hem dīvānedir (37b)
Ka'be-i ḫüsnünde her kim çün melek sācid deġil (38a)
Secdeden baş çeken şeytan deġildir ya nedir
Kim ki ruḫsāriñda cānā ḫaḫkı işbāt itmedi
Bī-başardır fazl-ı haḫdan tā ebed biġānedir
Ey gönül 'aşk-ı ḫaḫikatden nefis ur dā'imā
Zāhidiñ güftārını gūş itme kim efsānedir
Ey Mişālī 'āşıkıñ gönlün giriftār itme ki
Kākül-i 'anber-nişāri dām u ḫālī dānedir

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

‘Aşk-ı hüsn-i yâre ol bende ki sulţānlık budur
Dīve virme hâtem-i mülki Süleymānlık budur
Çıble-i rahmān-ı haķıkat ahsen-i taķvīmdir
Secdeden şer çekme çün şeytān ki ‘iştānlık budur
Şüret vü ma‘nīye derrāk olmamaķ ey ādemi
Bil ki ‘ārifān meclisinde küllī nādānlık budur
Sünbül-i dildārı muhkem tut k’odur rāh-ı neşāt
Çekme el andan kim āhır-dem perīşānlık budur
Pāk dāmen ol cihānda ğayra açma ‘aynī
Kāfir nefsi helāk it kim müselmānlık budur
Dür ü cevher-i ma‘rifetdir baħr-i dildir maħzeni
Gevherī-veş iste kim ol gence vīrānlık budur
Zulmet-i haţtında cānā içmeyen āb-ı hayāt
Hay deĝil mānend-i Hızr insānda hayvānlık budur
Çün şırātı cenneti hüsnuñde zāhid geçmedi
Bildi göklerde semāvāt ehli nīrānlık budur
Ey Mişālī ħarb kıl miħrāb öñünde dīvle
Gel melek sīretlü bir merd ol ki insānlık budur

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Haţtın yüzünde “süre-i tākā” deĝil midir
Şerh u beyān-ı ‘alleme’l-esma deĝil midir
Şubh yüzünde ca‘d-ı müselsel zehr-i taraf
Çadr Berāt vü leyletü’l-isrā deĝil midir
Ey nūr-ı ‘ayn-ı rūħ seni dīdār-ı kibriyā
Her dü cihānda görmeyen a‘mā deĝil midir
Nār-ı dırahtdan irmiş envār-ı hüsnuñe
Gördi liķā-yı hālīķı Mūsā deĝil midir (38a)

Şol kim ki lām u bā lebiññ şordı rāzını (38b)

Merde yeğın oldı zinde Mesihā değıl midir

Ey dīv-i bī sücūd vü ‘anīd ü pelīd rah

Abāye tut ki Ka‘be-i ‘ulyā değıl midir

Ey haq görem diyen nazar it ‘ayn-ı cānile

Her sū cemālī gün gibi peydā değıl midir

Ey kevşer isteyen taleb it ‘ilm-i min ledün

K‘āb-ı hayāt u hamr-ı muşaffā değıl midir

Rah tut Mişālī mişl-i melek her taraf haqqa

Qur‘ān içinde emr-i “fe eynemā” değıl midir

__ . / _ . _ . / . _ _ . / _ . _

mefülü fāilātü mefāilü fāilün

Neyleyrem ben bunda çün ol tūtī güftār andadır

Şol boyı serv-i hırāmān mäh-ı envār andadır

Bu gönül mürği nice ārām kılsun bir nefes

Cün habībim dilber ol çeşm-i bīmār andadır

Kūy-ı cānāne sefer kıl ey dil bīcāre kim

Cān u dilden sī vü dūñññ yār-ı vefā-dar andadır

Men nice ney gibi nālān olmayım bağıım delüb

K‘ol yüzi Cennāt-i ‘Adn vü bāğ-ı gülzār andadır

Bir nazar kıl firqatīñden gönümün şehrinde kim

Dürlü dürlü dürür hicrān hasret-i nār andadır

Ey kamer şüretlü dilber gerçi kim ben bundayım

Lebiñ cān u dil hayālīñ eyle her-bār andadır

Ey Mişālī kande görseñ bir dilārām perī

Hem-nişin olmuş aña bir dīv-i ağıyār andadır

__ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Odlu dağı ‘aşkıññ kim şadr-ı sūzān içredir

Gonce değıldir kim derünü toptolu kār içredir

Ey kamer dilde hayālîñ gamı idelden vaţan
Dil-i feraħdır cān-ı zinde cān tā cān içredir
Sācid oldum tā kemān ebrūlarıñ mihrābına
Ol cihetden müselmānım cānım ĩmān içredir
Sor leb ü haţţından iste küntü kenziñ rāzını
Kim budur vaħdet meyi zulmetde pinhān içredir
Tā mu‘anber zūlfüñi kıldı perīşān şubħ-dem
Ser-be-ser ‘ālem-i ‘abīr ü ‘anber-efşān içredir (38b)
Hāl-i hindi ‘arızıñda bağlamış değildin serīr (39a)
Bir Habeş sultānıdır kim ol gülistān içredir
Gonce gül la‘l-i lebīñ şevķine ey nergis-i çeşm
Her seher cān bülbüli feryād ü nālān içredir
Künc-i ġamda ġasret ġīsūlarından dostum
Dil perīşān sīne çāk vü dīde pür-hūn içredir
Ey Mişālī erdir ol kim zūlf-i çevgān yār için
Tob idüb merdāneniñ başını meydān içredir
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Şükür dergāh-ı yezdānda ki bizim pīrimiz vardır
Muħammed Muştafā vü hem ‘Alī-veş pīrimiz vardır
Hadīce hātūn-ı maħşer ki Fāţıma hūr-ı cennetdir
Biħamdi‘l-lah iki ümden çü şeker şīrimiz vardır
Hasen zehr-i ihtiyār itdiyse nola ġaķ şehīd oldu
Huseyn-i Kerbelā gibi ne ġam dest-ġīrimiz vardır
Göze Zeyne‘l-‘ibādīñ ġāk-pāyi tütüyāmızdır
ġanīyüz Bākırīñ ‘aşķında ġoş tevķīrimiz vardır
ġaķīķat Ca‘fer ü Kāzım imām u pīşevāmızdır
‘Ali gibi tarīķ-ı din içinde mīrimiz vardır
Taķī mihr ü taķī māh vü ġüsn-i sultān vü ser ‘Asker
Muħammed Mehdī-i devrān-i şeh muħbīrimiz vardır

Tevellā eylediñ şıdkıle on iki imāme hem
Bilinmez çārdeh-i ma‘şūmedir takrīrimiz vardır
Muhammedle ‘Alīniñ şol ki sevmez āl u evlādın
Aña hem kavş-i la‘netden nice biñ tūrimiz vardır
Mişālī okudı yazdı ‘Alī vü Muştafā sırrın
İnanmazsıñ buña şahid nice tefsīrimiz vardır
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün
Mürğ-i cān kim her seher āh u figāne başlar
Baħr-i çeşmim mevc ider kānile aħar yaşlar
Vuşlat-ı la‘linden idelden beni takdīrdür
İçdüğüm şu hūn yedüğüm zehr-i alev daşlar
Āsitāniñ Ka‘besiniñ hızmeciñ rūz şeb
Gözlerim şakķā dūrür kirpiklerim ferrāşlar
Men ki ğam küncinde ney-veş inledikce her seher
Raħm idüb her sū baña feryāde başlar taşlar (39a)
Nātūvān cismim miyān-i mürdün oldı hayāl (39a)
Derd ü hicrān tā çıkardı yüregimde başlar
Şöyle baş çekdi derūnumdan firākıñ āteşi
Gāh idersem yanar āhımdan kuru hem yaşlar
Şubħa dek müstağrak hūnum görmeden āh kim
Hasteyim derdime dermān var mı ey yoldaşlar
Ğam değıl hicriñle cān virse Mişālī ey şanem
Tek murādile cihanda sen yaşa biñ başlar
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fālün
‘Āşıkın haķdan murādı dilberiñ dīdāridır
Haste göñlünün ‘ilacı la‘l-i sükker-bāridır
Bağrımiñ kanın gözümden dem-be-dem iden revān
Lāle bağı tek yürek yakıcı hicrān nāridır

Yanar isem şem‘-i ruhsārĩnda nola rŭz şeb
‘Āşık-ı pervānenĩn çŭn şem‘a yanmak kārıdır
Kŭşe-i firkatde men müstağrak-i hŭnum dirġg
Veh ki ol gŭl çehre dilber ōzgeler dildārıdır
İnledir ney-tek beni feryād u efgān tā seher
‘Aşık-ı ruhsārĩn ki ‘uşşākĩn şehā gŭlzārıdır
Şol hıramān serv-i kaddĩnden cŭdā olalıdan
Gözlerimden seyl-vār olan ciger hŭn-bārıdır
Merhamet çeşmile hergiz bakmadı ol gonce-leb
Bu Mişālĩ bunca kim hasretle āh u zārıdır

__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _
fāilātŭn fāilātŭn fāilātŭn fāilŭn

Qande bir meh-pāre görseñ müdde‘ī pīşindedir
Veh ki bu dŭn rŭzgārĩn tatlusı nīşindedir
Hŭsnŭne kılsun nazar la‘linden içsŭn cŭr‘ası
Kim bugün āb-ı hayāt vŭ cennet endişindedir
İrmek isterseñ burŭc u sīşad u şaşt sırrına
Bir nazar kıl cān göziyle harf-i sīn vŭ şındadır
Ādeme vŭ ādemiñ vechine şāh dŭrŭr göz ac
Her ne āyĩn kim habībĩn mezheb ū kīşindedir
Gösterir seb‘a‘l-meşāniyi şarīha çŭn güneş
‘Ārifā ‘ālĩ nazar kıl kim bu bī vŭ şındadır

Rahne rahne itdi sīnem tā ki āmāc eyledi
Tır-i nāvek dilberiñ kim gānzesi kīşindedir (39b)
Bir perī sīmā habībĩn vālih ū hayrānıyım (40a)
Geçdi on dŭrdden Mişālĩ şimdi on beşindedir
__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _
fāilātŭn fāilātŭn fāilātŭn fāilŭn

Kākŭlŭn küfrŭnde yŭzŭn nŭr-ı ĩmān gösterir
Hācib-i müjgān u çeşmiñ fazl-ı rahmān gösterir

Sācidim hemçün melā'ik cān u dilden rūz şeb
Çün kaşın mihrāb u vechiñ Ka'be-i cān gösterir
Başımı top eyledim meydān-ı 'aşk icinde çün
'Anber-efşān sünbülün müşkīn-i cevgān gösterir
Şüretin levhinde yazılmış ber-şudretle fazl
Her hañın ey zāt-ı haq te'vil-i Qur'an gösterir
Şerh ider seb'a'l-meşānī 'arızın āyetleri
Gonce-i handān la'lin āb-ı hayvān gösterir
Tā beni taqdir-i yezdān vuşlatından kıldı dūr
Çeşmimin her katresi deryā vü 'ummān gösterir
Hastedir cānā Mişālī koymagil vīrān anı
Çün lebin āb-ı hayātı derde dermān gösterir
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Enbiyā-veş her kim ol cūyā-yı zāt-i pāk olur
Yüz şifāt-ı haqqa eyler secde-gāhī hāk olur
Sīn ü şından kim ki yol buldı vücūd-ı ādeme
Çün Mesihā tā ezel menzil āna eflāk olur
Gördi engüştten ezher mu'cizātın Aḥmediñ
İstivādan her kimiñ çün meh-cebini çāk olur
Menzilinden kalmadı ir gördi cānā gāyete
Er gibi 'aşkın bulanda kim bugün çālāk olur
'Ārif-i sırr-ı ezel oldı veliyy ü müttekī
Āyet-i Qur'an-ı ruhsārında kim derrāk olur
Kıldı her kim cennete zūlfün şirātından 'ubūr
Kurtulur nār-ı cehennemden ebedī pāk olur
Dem uram sırr-ı ene'l-hağdan Mişālī ākıbet
Dār olur Mānşūr-veş ya başıdır fitrāk olur
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ḥattān yüzünde āyāt-ı Qur'an değil midir
“Tā hā vü sīn” bu ma'nīye bürhān değil midir (40a)
Ebrū sem' 'aynīnī ḥattāt-ı lem-yezel (40b)
Fazl eyledi ki şüret-i raḥmān değil midir
Mihrāb u kaşına çü melek ey şanem seniñ
Her kim sücūde gelmedi şeytān değil midir
Nār-ı tecellīden kim irer nūr-ı ḥüsnüne
Ey Tūr-ı 'aşk Mūsī-i 'umrān değil midir
Yā fi vü zād u lām min “iyyāke na'būdū
'Abd olan saña kim şeh-i sultān değil midir
İkrār ider şu kim ki seniñ küfr-i zülfüne
Erbāb-ı din vü şāhib-i imān değil midir
İ'rāz ider çü görse yüzün ey melek fakīh
Bilmem ki aşlı cin midir insān değil midir
“Belhüm ezal”den oldı şu kim nefis ü rabbini
Derk itmedi gör anı ki ḥayvān değil midir
Fehm itdi kim ki kuş dilini lām u bāyile
Mūr-ı za'if bakma Süleymān değil midir
Ey Ka'benīn dīvārına sācid gümānle
İnsāne gel ki kıble-i yezdān değil midir
Meydān-ı 'aşk içinde şu kim kıldı top ser
Ol mürde sünbülün iki çevgān değil midir
Keşf eyle 'ıyd-i vechiñi tā göresin 'iyān
Ey nice rūḥ 'aşkıña qurbān değil midir
Sultān-ı resül şāh-ı 'arab ya'ni Muştafā
Sertāc-ı evliyā şeh-i merdān değil midir
Ayrı mıdır yigirmi sekiz otuz ikiden
İki dime sen anlara yeksān değil midir
Ey münkir olan āl-i 'Alī vü Muhammede
Sevmek resülün ālini imān değil midir

Sevmezse kim ki işnā ‘aşer yāri cānla
Şır ü Yezīd ü hem ḥod-Mervān deġil midir

Sem‘ eylese ḥayāte irer mürde Cāvidān

Nuṭḡuñ Mişālī çeşme-i ḥayvān deġil midir

— . . / — . . . / . . — . / — . . —

mefülü fāilātü mefāilü fāilün

Ḳāf-ı hüsne kākülün ‘anḳası kim per daġıdır

Bir melekdir kim cinān baġında ‘anber daġıdır

Kim görübdür cān sipihrinde bu sidre ḳaddi kim

Otuz iki şahnın her biri biñ ber daġıdır (40b)

Menba‘-i ruḥ-ı ezel midir lebiñ yā rab kim ol (41a)

Hızra kevser içirir ‘İsāye sükker daġıdır

Hüsñ bāzārında şol derc-i ma‘ārifdir femiñ

Kim kelām itseñ zehr su la‘l ü güher daġıdır

Ġāret eyler dinle imān ü İslāmı temām

Zülf-i küfrün kişver-i Rūma çü ‘asker daġıdır

Ġam deġildir gözlerim ger ḳan döküb yaş ağlasa

Vaşlıñ şükrānesicün sīm ü hem zer daġıdır

Ey Mişālī ḳanḳı ḥamd nedir bu ḥamr-ı ‘aşḳ k’ol

Kimi hüşyār vü kimi lā ya‘ḳal eyler daġıdır

— . — . / — . — . / — . — . / — . —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Dilde bu dāġ-ı cefā dilden mi dilberden midir

Cān-ı esīr her belā dilden mi dilberden midir

Gözden aḳan ḥūn u mā dilden mi dilberden midir

‘Āşıḳa bunca belā dilden mi dilberden midir

Künc-i ġamda ney gibi ‘āşıḳları nālān olub

Dāġ-ı hicriñden ciger pür dāġ u pür sūzān olub

Rast-i ḳaddim бүkilüb zülfi gibi çevgān olub

‘Āşıḳa bunca belā dilden mi dilberden midir

Şanma ancak sende var ey dil bu pür-ḥūn dağlar

Lāle gülden tolodur şahn-ı gülistān dağlar

Na'l-veş nakş oldu bu sīne-i sūzān dağlar

‘Āşīka bunca belā dilden mi dilberden midir

Şem‘-i gül ruḥsārīnīn şavkına yansam ne ‘aceb

‘Āşīk-ı pervānenīn yanmağdır işi rüz şeb

Fırkatīn dilde verem çıkardı ah ey gonce leb

‘Āşīka bunca belā dilden mi dilberden midir

Tiğ-ı hicrānīn ki her gün bağrumı şad pāreler

Ḡonce-gül-veş toptoludur kānile ol yāreler

Öldürür āhır Mişālīyi bu çeşmi kāreler

‘Āşīka bunca belā dilden mi dilberden midir

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —

fāilātūn fāilātūn fāilātūn fāilūn

Ey gönül ‘azm eyle k’ol serv ü ḥırāmān andadır

Ḡonce gül ḥandān-ı la’l ol çeşm-i fettān andadır

Her seher bülbul gibi feryād u nālāndır işim

Kim benim ḥasretle bunda verd-i ḥandān andadır (41a)

Tān değil efgān idersem ney gibi dil-sūz olub (41b)

Kim benimdir künc-i ḡam ol şāh-ı ḥübān andadır

Ey sabā bādıdır olursam iletedin peygāmımı

Ol ki dā’im kişver-i ḥüsn içre sulṭān andadır

Āteş-i hicrile bağrın lāle-tek pür dağdır

Ayrılıb senden Mişālī tā ki cānān andadır

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —

fāilātūn fāilātūn fāilātūn fāilūn

Bize seniñ melāmetle ser-i şad-pāreler dirler

Cefā tīrile zaḥm olmuş dil-i pür-yāreler dirler

Seniñ zencīr ü ve’l-leyl müca‘‘ad zülfüne şāhım

Biziz Mecnūn-ı sergerdān bize āvāreler dirler

Vişāl-i kūy-ı ‘aşkından cüdā bu künc-i mihnetde
Bize hicrāver ne yanmış dil-i gam-hāreler dirler
Gözün nergis saçın sünbül lebin gonce hilāl ebrū

Çıyāmın nārun ‘ar’ar size meh-pāreler dirler
Cüdā olaldan ey dilber Mişālī āsitānındır
Olub pür renc ü dil pür gam bize bīmāreler dirler

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Veh ki gam küncinde şavkınlā ciger sūzāndır
Mürg-i dil ney gibi inler tā seher nālāndır

Hasret-i derd ü firākından eyā ‘İsī nefes
Gözlerimin biri Ceyhūn birisi ‘ummāndır

Leblerinle gül yüzün vaşlıçün olmağa nişār
Hūn-ı bağımla dü çeşmim dürr ü la’l efşāndır

Tā ki düşdüm ‘anber efşān sünbülün sevdāsına
Gönlümün Mısrında Yūsuf gibi ‘aşkın hāndır

Dāğ-ı hicrin sīnemi kıldı münakkaş la’l-vār
Veh ki bağırim içi gonce gül gibi pür hāndır
Her ne kim senden gelür geh zehr ise nūş eylerem

Ben anı cevr ü cefā bilmem baña ihsāndır
Gönlünü virdin Mişālī ol perī rüye velī

‘Ahdine muhmel değil bī ‘ahd u nā-peymāndır
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fālün

Ey sevād-ı a’zamın Çur’an değildir bes nedir
Vey cemālın ‘arşu’r-rahmān değildir bes nedir (41b)

Māh-ı ruhsārınla cebheñ āfitābın gördi çerh (42a)
‘Aşkın rāhında sergerdān değildir bes nedir

Ka’be-i hüsnüne sācid olmayanlar çün melek
Recm olan dergāhdan seyṭān değildir bes nedir

‘Arif-i rab oldu her kim nefsin idrāk eyledi

Kendüzin fehm itmeyen hayvān değildir bes nedir

On sekiz biñ āleme mir’ātdır hüsñüñ seniñ

Bist heşt ü sī vü dü bürhān değildir bes nedir

Hızr u ‘İsī cür‘a-i la‘linden içdi buldı rūh

Ey lebiñ āb-ı hayātı cān değildir bes nedir

Ṭurrā-i ‘anber feşāniñ küfr-i dīn ifşāyimiş

Nūr-ı hüsñüñ pertev-i imān değildir bes nedir

Şüretiñde haqqı şol kim gördi işbāt eyledi

‘Arif-i zāt oldu ol insān değildir bes nedir

Ey Mişālī ‘abd olan dergāh-ı fazlu’l-lahda

İki ‘ālem mülküne sultān değildir bes nedir

— . — — / — . — — / — . — — / — . —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey müselsel kākülün firdevse mimber gösterir

Vey haṭ-ı zulmet yüzünde Hızra kevşer gösterir

Cennet ü ṭübāyı ferdā neyleriz imrüz çün

Sidre ḳaddiñ hüsni gülzārında ‘ar‘ar gösterir

Ṭurrañ cānā gören ehl-i nazar bir raḳ didi

Lā-mekān Simürğidir Ḳāf üzre şeh-per gösterir

Olmağıçün ādemiñ dīdārına bür-hān zāt

İstivāyı cümle-i eşyādan ezher gösterir

Aḥsen-i taḳvīme inkār itme cün dīv ey faḳīh

K’anı ser-tā-pā ḥudā zātına maḳhar gösterir

Şirk-i ekberdir melā’ik gibi sācid olmamaḳ

Şüret-i rahmāne k’ol Allahü ekber gösterir

Ba‘dazīn her kevkeb çerḥiñ şü‘ā’ın neylerem

Cün ḥad ü cebheñ meh ü mihr-i minūr gösterir

Mısrı ey ḳannād ḳo eḡme nebāt ü ḳandını

Kim bize tūṭi-i la’l-i yār-i sükker gösterir

Mest-i sermeddir Mişālī merdüm-i çeşmim nigār
Aniñiçün k̄an döker müjgānı hancer gösterir (42a)

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bilmezem noldı günāhım kim beni yār incidir
Derd-i hasretle dem-ā-dem şubha dek zār incidir
Ne devā ‘uşşāqıñ ol la‘l-i şükker-bār incidir
Bir perīye mübtelāyım giydiği nārencīdir

Allar giymiş tonatmış kırmızı güller gibi
Tūtī-i kandī vü hoş elhān-ı bülbüller gibi
Āsitān hizmetinde bilirem kullar gibi
Bir perīye mübtelāyım giydiği nārencīdir

Ġoncedir la‘li velī mestān u şehlā gözleri
Cennetiñ hāndān gülidir nūr-ı ihsān yüzleri
Nāzla kılsa tekellüm cān bağışlar sözleri
Bir perīye mübtelāyım giydiği nārencīdir

Yūsuf-ı Ken‘anı añmaz kim ki görse hüsünü
Şöyle kim gāyetde ahsen dūrür ol gel hürmeti
Yandırır pervāne gibi şem‘-i hüsünden beni
Bir perīye mübtelāyım giydiği nārencīdir

Kākül-i ‘anber humı küfr vü yūzi imāndır
Hāl-i hindisi Habeş iklimine sultāndır
Bu Mişālī ‘aşkıle yolunda sergerdāndır
Bir perīye mübtelāyım giydiği nārencīdir

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Mürğ-i dil ney gibi iñler şubha dek nālāndır
Āteş-i hicriñle ey meh cān u dil sūzāndır
Nāra yaқан ‘āşık-ı bīçāreyi hicrāndır
Gözlerim giryān vü hasretten ciğer püryāndır

Ḳadd u sīnem ceng ü def bağrım kebāb olmuşdur

Ḥamr-ı sermestim ağan gözden ḥünāb olmuşdur

Ben dil-i ğam-gīne cevriñ bī ḥisāb olmuşdur

Gözlerim giryān vü ḥasretten ciğer püryāndır

Tā cüdā kıldı vişālīñden beni gerdün-ı dūn

Bī-ḳarārım derd ü ğamdan ḳaddim oldı lām nūn

Kimse ğurbetde ğam hicriyle olmadun zebūn

Gözlerim giryān vü ḥasretten ciğer püryāndır

Yağdı hicrān āteşi bu sīnem oldı çāk çāk

Çekdim odlu dūd-ı āhımdan ‘alem men tā simāk

Olurum çün ‘ākıbet bu derd ü ḥasretle helāk

Gözlerim giryān vü ḥasretten ciğer püryāndır (42b)

Bād-ı şubḥ ile şehā gönder ayāğīñ gerdeni (43a)

Sürḥ-ı renk-i bŷy-ı vaşlıñla yüzümŷñ derdini

Derdi olmayan ne bilsün bu Mişālī derdini

Gözlerim giryān vü ḥasretten ciğer püryāndır

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bir perī gördüm gözi nergis cemāli gül‘izār

Lebleri şehd ü şekerdir ḳāmeti serv ü çınār

Düş olaldan ‘aynıma ol māh-ı bedriñ şüreti

Vālih oldı ḳalmadı cān u gönŷlde iḥtiyār

Künc-i ğamda ḥasret-i derd ü firāḳıñna benim

Her seḥer bağrım delüb inŷletme ceng ü nāy-vār

Pādişāhım sen ferāğat taḥtına idüb nüzŷl

Bu revā mı künc-i ğamda bendiñ ola bī-ḳarār

Merḥamet eyle Mişālī ‘aşıḳ-ı bī-çāreye

Çün bilürsün kimseye ḳalmaz güzellik pāyidār

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Terk-i dünyā eyleyen şāh-ı cihān olmuş dūrūr
Ma'nī-i zāhir dūrūr gerçi nihān olmuş dūrūr
Kādedir nūr-i Muḥammed āna kim kıldı sūcūd
Ey müfessir kankı āyetden beyān olmuş dūrūr
 'Ārif-i nefis olmayanlar 'ārif-i rabb olmadı
 Sūd kılmadı metā'ından ziyān olmuş dūrūr
Yi bidir mālīnī bezl ile sebīl-i Allahda
Malı yenmez her kimiñ sende yılān olmuş dūrūr
 Seyr ider pergār-veş 'ārif cihānı ḥakla
 Dūr şanma nokta gibi dermiyān olmuş dūrūr
Sırrını fāş itme kim cehhāl aldı 'ālemi
'İlme rağbet kalmadı gör ne zemān olmuş dūrūr
 Ḥamdu'l-lah 'uzlet itdi bu Mişālī ḥalkdan
 El çeküb dünyā-i gāmdan şādumān olmuş dūrūr
 -- -- / -- -- / -- -- / -- --
 fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Faş-ı nūruz oldu yine 'ālem oldu gül'izār
Dürlü dürlü nigh girdi her taraf firdevs-vār
Ṭaraf-ı gülşende öter bülbül şeydā zār zār
Sāķī-i bākī şerāb-ı erğuvānī rā ebyār (43a)
Kim hem āfetdir bize bu remde olmaķ hüşyār (43b)
 Yürüsün la'lī kadeḥler her taraf āb-ı zülāl
 Meclis içre raķş ursun bir nigār-ı meh-cemāl
 Muṭrıb āheng ile hemçün 'andelib öter meh-lāl
 Bāğ-ı ḥüsnün verd-i ḥandānına irmesün zevāl
 Ey kamer şüretlü dilber kākül-i 'anber-nişār
Dem gözet ey 'āşık şādıķıña nāgeh rūzigār
Kejrū-ter fırsat gider elde iken bī-iḥtiyār
'İş u 'işret ile ehl-i bezm eyle leyl ü nehār
Bir ayag elden giderme demidir nūş eyle vār

Kim bu dem girmez ele her dem değildir bir karar
Kākülün ol serv-i kāmēt tā perīṣān eyledi
'Alemler kıldı mu'atṭar mest ü ḥayrān eyledi
Dem bu demdir kim bu dem nūṣ āb-ı ḥayvān eyledi
Zinde oldu 'ālem-i ervāḥa cevelān eyledi
Kalmadı bu külḥan-ı 'arzda her dem ḥūr u zār

Ey Miṣālī koyma elden sāḡar-ı pūr cām u Cem
K'ol dūrür ḡam-gīn dil-i bī-mārīññ derdine em
Çerḥ-ı kejev kāmētīñ her dem bu bükilüb ola ḥam
Pārelensün perlerīñ ey cevher-i ḡahr-ı pūr-sitem
Kim bu cān ābādını bir gün kılırsan tārumār

__ . __ / _ . __ / _ . __ / _ . __
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Çeşmi āfet serv-i kāmēt yüzi ḥurṣīd ü ḡamer
Lebleri mül ḥadleri gül ca'd-i zülf-i leyl ü per
Rāh-ı 'aşḡına anīñ kim ol terk itmeye ser
Bir perī āṣuftesiyim k'erguvāniler giyer
Berg-i güldür tāze gelmiş bāḡ-ı İremden bugün
'Isī demdir tāze ṭoḡmuş ṣanki Meryemden bugün
Böyle cān peydā olur mı her giz ādemden bugün
Bir perī āṣuftesiyim k'erguvāniler giyer

Siḡr-i Bābil fitne-i āḡır zemān çeşmindidir
Tīr-i nāvek ḡamzesi ḡavs-i ḡadeḡ ḡaşındadır
Bir ḡırāmān serv-i kāmēt daḡī on yaşındadır
Bir perī āṣuftesiyim k'erguvāniler giyer (43b)

Yoluna lāyık deḡil mi terk idem sen cān u ser (44a)
Kim yaratmadı ḡudā bunuñ gibi bir verd-i ter
Yaḡayın pervāne-tek ṣem'-i ruḡuna bāl u per
Bir perī āṣuftesiyim k'erguvāniler giyer

‘Ayn-ı “mā zāga’l-başar”dır şan ki āhū gözleri

Ol dürür zūlmāt-ı ‘arşın zühre dil-düzleri

Mürdine cānlar bağışlar ey Mişālī sözleri

Bir perī āşuftesiyim k’erguvāniler giyer

--·-- / --·-- / --·-- / --·--

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Zūlf-i dil-cüyün ki her sū vech-i rahmān üzredir

Miske beñzer kim varaqlar içre Qur’ān üzredir

Bāğ-ı hüsñünde güden tāvūs-ı zūlfün didiğim

Her taraf Rūhu’l-kuds bir ‘arş cevelān üzredir

La’līn üstünde zümürürd nūr meyde haṭṭ-ı mū

Sebze-i firdevsdir kim āb-ı hayvān üzredir

Dāğ urubdur lāle-veş erbāb-ı ‘aşkın bağına

Hāl-i miskīn kim ğaddārudur handān üzredir

İsteyen ey cennet-i ‘Adne şırāt-ı müstakīm

Şol müselsel zūlfı tut kim rāh-ı yezdān üzredir

Āhıret dārın ‘imāret kıl beḳā mülkūn gözet

‘Ākıbet çün rū-nümā olan kamū fān üzredir

Ey Mişālī Mısr-ı cāmi‘de bugün cem’olmayan

Sünbül-i dilber gibi yārin perişān üzredir

--·-- / --·-- / --·-- / --·--

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Haṭṭ-ı hüsñün sūre-i “tāhā” değıldir bes nedir

Sırr-ı la’līn ‘alleme’l-esmā değıldir bes nedir

Leyletü’l-isrāyı şaçın dīdār-ı yezdāndır yüzün

Çaşlarıñ kavseyñ ev ednā değıldir bes nedir

Çehre-i yezdāne irdi kim ki gördi vechiñ

Gün gibi hüsñünde haḳ peydā değıldir bes nedir

Şūretiñde sūre-i “el-ḥamd” ü “bismi’l-lah” hem

Kāşif-i gencine-i aḥfā değıldir bes nedir

Mısr-ı cāmi‘dir yüzün hefdēh şalātla sefer
Rūşen oldı sırr-ı mā evhā değildir bes nedir
Mazhar-ı haqđır kamū eşyā şifāt-ı lem-yezel
Söyle ‘ayn-i zāt-i bī hemtā değildir bes nedir (44a)
‘Aşkıññ deryāsına gavvāş olān ey nūr-ı zāt (44b)
Buldı cevher gevher-i deryā değildir bes nedir
Secdeyi Ādemden a‘rāz eyleme iblīs-vār
Ey faķīh ol Ka‘be-i ‘ulyā değildir bes nedir
Lām u bī la‘linden içdi çün Mişālī kevşeri
Cāvidān ol Hızr-ı ruḥ-efzā değildir bes nedir
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
‘Anberīn gīsūleriñ kim ḥarf-i cīm üstündedir
Leyletü’l-isrā dūrür ‘arş-ı ‘azīm üstündedir
Süre-i seb‘a’l-meşānī genc-i tılsım t̄ā vü hā
Bā-i bismi’l-lāhi’r-raḥmāni’r-raḥīm üstündedir
Gevher-i baḥr-i ḥaķīķat nükte-i her mu‘cizāt
Çeşme-i cū-yı revān ol la‘l-i mīm üstündedir
Muşḥaf-ı haqđır dir isem tañ mı müşķin zūlfine
Cāvidān ol zıll-ı ḥaķ çün dāl u cīm üstündedir
La‘līmñ āb-ı ḥayātın nūş idüb ḥay olmayan
Zinde olmaz Hızr tek ‘azm-ı remīm üstündedir
Gösterir vechiñde ḥattıñ cennet ü ğilmān u ḥūr
Kākül-i rāh-ı şırāt-ı müstaķīm üstündedir
Dest-i kudretle yazılmış nāzır ol ruḥsāreniñ
Bist heşt vü sī vü dü nūr-ı kađīm üstündedir
Ādeme ķıl secde şeytān-ı la‘īne uyma kim
La‘netu’l-lah-ı ezel dīv-i recīm üstündedir
‘Ārif-i nefis ü Mişālī ‘ārif-i rabb olmayan
Çaldı nādān tā ebed nār-ı caḥīm üstündedir

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Sünbülün kim her taraf ruhsār-ı mir'āt üzredir

Şāh-bāz-ı kâfıdır kim zıll-ı cennāt üzredir

Cennet-i hüsnünde hazra hatt-ı zulmātında kim

Hızr gibi āb-ı kevşer içdi fāt üzredir

Hüsn iklimin müsahhar kılmagıcün çekdi tīg

İstivā-i kākülün kim çehre-i zāt üzredir

Sī vü dü şatranc hattın her kim oynamaz seniñ

Olmadı Leclāc sırr-ı ma'rifet māt üzredir

Cān Burākına Muhammed-veş olur her kim süvār

Çıldı me'vā-yı sidreyi seyr-i semāvāt üzredir (44b)

Fehm idersen yine saña kendü sırrın keşf ider (45a)

Her ne şüret kim kilisā icre garrāk üzredir

Halka-i zülfünde ol mähin şular kim çekdi el

'Akrab oldı cāyī ol 'ālemde hayāt üzredir

Secde-i ādemden a'raız eyle ey dīv kim

Ahsen-i şüretde ser-tā-pā kemālāt üzredir

İsterisen kıuds-i cānı gel ey Mişālī kim ol

Çıkdı Tūr-ı 'aşka çün Mūsī münācāt üzredir

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Devr-i güldür şanma zülfüne kim şāne değer

Reşk ider dil yüz elem şan o perişāne değer

Oқını bağıma urdığını men şükr iderim

Velī korkum bu dürür sehmiñi kim kâne değer

Buldım ol mühr-i Süleymānı lebinde şanemā

Yine ol genc-i nihān iş bu Süleymāne değer

Zülfü sünbüllere ta'n ider vü nergise gözi

Çatre-i gonce lebi çeşme-i hayvāne değer

Ne şirindir leb-i la'liñ ki 'itāb eyleyicek

Bir tekellümi anıñ luṭfile biñ cāne değer

Dürr-i dendānına şarrāfsañ uş eyle nazār

Kim anıñ kıymeti biñ la'l-i bedahşāne değer

Ey Mişālī koma nergis gibi elden ḳadehi

Kim iki 'āleme bir cür'a-i peymāne değer

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ḥatt u ḥālīñ sūre-i "yāsīn" deęildir bes nedir

Sünbülün küfründe vechin dīn değildir bes nedir

Cām-ı la'liñ cān bağışlar Hızra çün 'İsā ile

Çeşme-i kevşerden ol şirīn değildir bes nedir

Secde ḳılmaz kim melek gibi ḳaşıñ mihrābına

Ḥaḳdan a'raz eyledi ol çīn değildir bes nedir

Ṭurranıñ her tāresi kıymetde ey sultān-ı ḥüsn

Ol ḥarāc Çīnile Māçīn değildir bes nedir

Vāşıl olan vaşlıña ğuşsa ḳapusın yıķıldı

Cāvidān ol şādumān-veş değildir bes nedir

Şol ki 'acebi terk idüb dervīş şūret olmadı

Hemçün iblīs-i la'īn ḥod-bīn değildir bes nedir (45a)

'Abd-i ruhsārına ḳurbān ol Mişālī merd iseñ (46a)

Cān virmek 'āşıķa āyin değildir bes nedir

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Yürüt sākī bu demde gül ḳadehler

Ferāmūş it ğamı gelsün feraḥlar

Gözün peymāne şunarken lebīnden

Nice reh buliser cāne teraḥlar

Ḳaşıñla sidre ḳadriñ ḥasretinden

Oḳ olub serv-i ḳavs oldu ḳādehler

Göziñde hançer-i hün-riziñ ey meh

Çekübdür bağıma biñ biñ felahlar

Mişāliye sebak-ı ‘aşk zehīdir

Saña var keşf-i keşşāf-ı meraḥlar

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

mefāilün mefāilün feülün

Bir perī āşüftesiyim kim be-gāyet hūbdur

Nāzenīn vü gonce leb bir dilber-i mergūbdur

Yüzi hurşid-i münevver kaşı kavş vü gamze tır

Tāze irmiş on iki yaşına bir maḥbūbdur

Söyleyende şanasın cānlar bağışlar bestesi

Bir güler gül yüzlü ğilmān-ı behişt o şalūbdur

Tālibim la‘lin şorub andan sebak alsam derīn

Hūsn içinde ah kim raḥm eylemez maḥlūbdur

Nār-ı ‘aşkıñla yanar ‘arz idebilmez hālini

Bu Mişālī derd-mendiñ şöyle kim maḥcūbdur

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Düşeli vaşlından ayru yaña hem-dem zārdır

Yār-ı mūnisten cūdā düşmek ne müşkil kārdır

Hasret-i la‘līñle cānā cān-ı ğarīķ-ı nārdır

Çangı birin söyleyim āh ince derdim vārdır

Ta‘n-ı düşmen bir yaña vü nār-ı hicrān bir yaña

Çāmetim ğamdan büküldi lām olub ey pür-cefā

Vaşlıñıñ āḥır müyesser ola mı ey bī-vefā

Çangı birin söyleyim āh ince derdim vārdır

Yüreğim kānile taldı gonce-i gül-gūn gibi

Tā olaldan leylī zūlfünden anīñ Mecnūn gibi (45b)

Gözlerim seyl-i sirişk aķıtdı baḥr-ı hūn gibi (46a)

Çangı birin söyleyim āh ince derdim vārdır

Hüsnünden t̄akatım t̄ak oldu ey gül çehre yār
Dem-be-dem derdile inlitme beni bülbül-vār
Bāg-ı hüsnün verdine el şunduğçe batdı hār
Çanğı birin söyleyim āh ince derdim vārdır

Tā ayırdı vaşl-ı dilberden Mişālī rūzigār
Her gice gökde gözüm kevkeb ider oldu şümār
Cānıma şaldı nigārım dürlü dürlü sūz nār
Çanğı birin söyleyim āh ince derdim vārdır

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Çanıkmış çeşm-i humārın benim çanım şerāb ister
Ġamın nārı ile pişmiş bu bağımdan kebāb ister
Ġam-ı miñnetde ey servim be-ğāyet teşne olmuşdur

Şerāb-ı la'l-i şadefından gönül yek katre āb ister
Debkūz inlenmesün gelsün bu bezm-i şāhiye muṭrıb
Ki 'āşıkān-ı sermestān bu dem ceng ü rebāb ister

Cemālīn gencini her kim temennā itmek isterse
Maķām-ı büm tek gönülün yıkub dā'im hārāb ister
Cefā vü cevr ü çahrından Mişālī bir kez uşanmaz
Ki 'aşkıñ isteyen 'aşık ebed derd ü 'azāb ister

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Müşkīn saçın ki nigārā yañağa düşmüşdür
Ṭāvūs-veş kanat büküb uçmağa düşmüşdür
Gönül kebūteri nice bulur hālāş cānā
Çü hāl-i dāne vü zülfün-tek ağa düşmüşdür

Yüzün teşevvuķına nār-ı 'aşka yanmaķda
Tenim fettile derd şan ki yāğa düşmüşdür
Çü Hızr-ı zinde 'aceb mi bugünkü bulsam rūḥ
Çü ṭīb-ı halka-i zülfün damāğa düşmüşdür

Hevā-yı zūlf-i leyliñe düş olalı seniñ

Mecnūn şıfat dil kim geşte t̄āga düşmüşdür

‘Ank̄a saçın ki k̄āf-ı cemālinde içmiş bāl

Hümā-yı devlet vüs‘addir ki bāga düşmüşdür

Hāk olmasun bırakma yere cān u gönlümi

Çaldır saçın ki ‘ömrüm ayāga düşmüşdür (46a)

‘Aynım haddinde göreliden hāl-i merdümiñ (46a)

Bağrım derün-ı lāleleyin dāga düşmüşdür

Cihān ü esb ü kabādan Mişālī çekdi el

Çanā‘at eyledi ‘aşkı ferāga düşmüşdür

-- . / _ . . / . _ . . / _ . .

mefülü fāilātü mefāilü fāilün

Elif Allaha mazhardır hem ism ü hem müsemmedir

Ser-ā-ser nükte-i qur‘ān anıñ zımnında ahfādır

Bilendi bī vü tī vü şī eli āhır ki bir nūrdur

Çü hātem-i peyde olmuşdur nedir k’ol lāmelif lādır

Had-i gül-günüñ ey dilber kim ol gül-berg-i cennetdir

Hākīkatde budur gel kim haqqın zātile ebkādır

Çamer-i ruhsāriniñ sırrı beyān-ı küntü kenzendir

Nazar kıl ehl-i ‘irfān-tek ki sırr-ı “kul hüvellā”dır

Mu‘anber kākülün çeşm ü müjg seb‘a’l-meşānīdir

Lebiñdir “‘alleme’l-esmā” haqqın hem “sīn” ü “tāhā”dır

Hayāta irdi la‘linden Mesīh ü Hızr mest oldı

Henüz ol içmeden anlar memāte irmez ihyādır

Haber-dār olmayan ey meh ebed “belhüm ezal”dandır

Cemālın haqq u hālinden kim ol qur‘ān-ı zībādır

Delil oldı dü çeşmiñ çün beyān itdi kamū rāzı

Bu zadın remzini her kim ki bilmez dīv-i a‘mādır

Gözi dīdārdan gayra nazar kılmadı der-i kevnin

Şunuñ kim jeng-i taqlıdden dili cām-ı muşaffādır

Cemālîñ ‘aşkı bir zerre kimîñ gönünde yok cānā
Değil insān u hayvāndır ‘ademden belki ednādır
Huṭūtuñ oldu bismi’l-lah vü bīniñ noktası ḥālîñ
Yüz on dört süreniñ sırr-ı bīniñ tahtında peydādır
Gözün esrārı “yāsīn”dir ḥaḳıḳat vāḳıf olmayan
Sa‘ādet bulmadı ḥaḳdan cüdā ez fazl-ı ‘ulyādır
Ḳaşıñ tuğrāsı ey dilber ki mihrāb-ı ulūhetdir
Özini bilmeyen cāhil ne bilsün bu ne tuğrādır
Sevād-ı a‘zam ḥüsnüñ ki envār-ı hidāyetdir
Ne gökcek sır olur yā rab kim ol esmā-i ḥüsnādır
Ḳaḳıñ zāt u şıfātıyla cihān müstağraḳ olmuşdur
Yine kılsıñ nazar ḥaḳdır muḥiṭ küll-i eşyādır
Nükūş-ı ḥurşīd-i ḥüsnüñ ki mir’ātıdır Allahîñ
‘Acāyib naḳşbenddir kim yine naḳşında aḥfādır (46b)
Mişālî fazlu’l-lahı temennā eyle gönünde (47a)
Ki dil-i beyt-i ḥudādır hem zuhūr-ı ḥaḳdır incādır
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün
Leyletü’l-isrā kim ol zülf-i perişānındadır
Mazharu’l-lah-ı raḥmān ol perī şānındadır
Cīm zülf-i ḳaddi gözleri “nūn ve’l-ḳalem”
Kevşer-i cennet lebān ruḥ efşānındadır
Devr-i ruḥsārīnda ‘aks-i la’l-i müşkīniñ seniñ
Çeşm-i ‘āşık merdümi ya dāğ-ı ğam cānındadır
Sünbülün Çin kāfiridir ey ḳamer ruḥsāre kim
Ġāret-i imāniçün ḥüsnüñ gülistānındadır
Ey Mişālî görmek istersen tecellî nārını
Ḳıl nazar kim Muşafāniñ nūr-ı imānındadır
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ġamından ħün-ı baġrım la gözüm başı boyanıktır
Dü çeşmi dāġ-ı pür-ħündür yüzi zerd ol ki ‘āşıktır
Şehā ‘arş üzre ħurşidîñ ziyāsı gör ki maġv oldu
Senin çünkim kamer gibi bugün tā alnîñ açıktır
Ĥadeng-i ġamzeñîñ vaşlın ħabîbim hicre fesh itme
Kerem kıl kıyma ‘āşıka teraġġum eyle yazıktır
Vişāl-i āsitānından beni dūr ideli taġdîr
İşim tā şubġa dek nāle gözüm çün necm uyanıktır
Çü mestān gözleriñ sāġar lebiñ meyhāne-i vaġdet
Yüzün Ka’be kaşîñ mihrāb vü derdi hoş bir āşıktır
Çü Ka’be meygede mescid kilisāde ġudā mevcud
Yürüdü farkiden taġkîk-i dîni yokdur münāfîktır
Mişālî cānını eyler fedā görseñ eger lāyık
Ebed dönmez eyā dilber seniñ ‘aşkıñda şādîktır
· _ _ _ / · _ _ _ / · _ _ _ / · _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün
Ey ġatîñ Ĥızr u lebiñ kevşer dişîñ nazm-ı dürer
Sensin ol ġavvāş-ı deryāyı ki noġtadır güher
Üç yüz altmış şāġdan şol muntehādir kāmetiñ
K’oldı peydā her budāġından otuz iki şemer
Mışr-ı cāmi’dir kelāmîñ k’andan oldu āşikār
Ĥamse vü ġamsîn vü cum’a hem Ĥızr-ı sırr-ı sefer (47a)
Her taraftan ġün gibi kıldı tecellü nūr-ı zāt (47b)
Seyr ider āyine-vār anı olan ehl-i nazar
Āfitāb-ı ġüsnünün āşiftesidir zān-ı cihet
Ĥāne ġāne seyr ider ġurşid düşmüşdür şemsdir bedr
Başdan ayaġa kelām-ı lem-yezelsin ac gözün
‘Ayb ola çün dîvsin senden olasın bî-ġaber
‘Alleme’l-esmāi idrāk it perderden vākîf ol
El-veledü sırr-ı ābı buyurdu çün ġayru’l-beşer

Ş̣uret-i haḳdır yüzün her şey'e benzitme seni
Ġayrīden göster ḳanı bu idrāk u fikr
'İlm ü hilm ü hüsn ü hulḳ u hem kemāl u luḫla
Haḳ seni Ādem yaratdı ādemī ol olma ḫar
Her cihetden ey beşer ma'mūr idübdür haḳ seni
Līḳ yokdur zerre denlũ sende ğayretten eşer
Zāt-i bārīnīñ cemālinden seni maḫrũm iden
Ey gönũl terk eyle k'āḫır sīm ü zerdir sīm ü zer
Yoğa şaydı var beni itmedi dũnyāya kim
'Arşā-i devrāna er geldi āḫır er gider
Ş̣uret-i rahmandan a'raz itse zāhid ḳılma 'ayb
Göremez ḫuffāş şemsi k'anda yok nũr-i başar
Ḥayr u şer haḳdan dũrür haḳḳıñ rızāsın gözle kim
Zāhir ü bātında bir zāt-ı ezeldir kār-ger
Ṭurra-i ḫam-pür-ḫamı çevğānına müştāk iseñ
Ey Mişālī 'aşḳı meydanında gel ṭop eyle ser
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātũn fāilātũn fāilātũn fāilũn
Yüz ṭutanlar ādeme şanma ki devletden dũşer
Ser çekenler dīv-veş andan sa'ādetden dũşer
Ḳıble-i taḫḳīḳ ya'ni Fazl-ı muṭlaḳdır k'aña
Sācid olanlar melā'ik gibi la'netden dũşer
Ḳul değildir tā'ati olmaz ḳabul iblīs-vār
Her ki sırr-ı şavm u ḫacc u farz sũnnetden dũşer
Enbiyā-veş vāḳıf olmaz kim ki esmā 'ilmine
İbn-i mīrāş olamaz ābāye ḳismetden dũşer
Geçmeyen yārīñ şırāt-ı kākũlũnden tā ezel
Ḥũr u ğilmāna irişmez ḫamr-ı cennetden dũşer
Oḳumaz nũn-ı na'īmi her ki 'ayn-ı yārda
Fazl-ı haḳḳıñ ḫuld-ı dīdārında ni'metden dũşer (47b)

Süre-i nūr üzre kûfî satr-ı bismi'l-lahdır (48a)

Her taraf bir zānū ol gīsū ki ʔal'atdan düşer

Nūra irer olmaz 'amā yār için şol dīde kim

Çatre çatre her yaña eşki muhabbetden düşer

Ey Mişālī zerreniñ esrārın idrāk itmeyen

'Arşa çıkmaz pest olur çün şems-i rif'atden düşer

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Benim ol gözleri āfet bu cānım gibi ferdümdür

Hayātım rāhatım ol dūrür vü çeşmim icre merdümdür

Ferāğın dağı bağrında benim ey la'l-i ruḥ-efzā

Yañağında siyeh ḥāl ü ye ḥünin gözde merdümdür

Figān u nāle eylersem 'aceb mi ey perī çün ney

Kim men bir bülvül-i 'aşkıñ cemālīñ nāze vü derdimdir

Dīdem kan ağlamakdan göz ğamiñda a'mā olmuşdur

Didi andan ne ğam yersin ki enver bahşı güzerimdir

Var ey Leclāc şatrancı saña şāh u ruḥ u ferdīñ

Ki ḥāl u ḥatṭı ol māhīñ benim şatranc ü nerdümdür

Yürü ey ḥāce-i şehri saña sīm ü zer la'liñ

Ye tır baña ğamiñdadır başım zerd vey zerdümdür

Gel ey dendān-ı derd-āşām-ı mey-i ḥumārdan el çek

Ki zīr-i la'li naklımıdır leb-i bālāsı derdümdür

Saña zāhid mey-i kevşer daḥī cennetde key ḥūrī

Ki la'li selsebīlimdir cemāli cerd ü merdümdür

Mişālī seni iklīm-i ğama sermed kılan server

Ġam-ı 'aşkıle bağrında benim ol dāğ-ı derdümdür

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Sünbül-i 'anber-feşānīñ ki dü nīm olmuş dūrür

Bāğ-ı firdevse şırāt-ı müstakīm olmuş dūrür

Geçmeyenler istivāsından bu müyuñ tā ezel
Dāhıl olmaz cennete ehl-i ceḥīm olmuş dūrür
Süre-i seb‘a’l-meşāndır ḥaṭlarıñ kim kākülün
Bā-i bismi’l-lahi’r-raḥmāni’r-raḥīm olmuş dūrür
Ḥızr-veş la‘līñ şerāb içmeyen şüretde ol
Zinde amma ma‘nide ‘azm-i remīm olmuş dūrür
Ehl-i imāndır sücūd iden ḳaşīñ miḥrābına
Yüz bugün bu secdeden dīv-i recīm olmuş dūrür (48a)
Ḥüsn-i pergārında ḥālīñ hey ne mevzūn noḳtadır (48b)
Kim āña zülfün zehr sū ḥarf-i cīm olmuş dūrür
Esdī tā kim zülf-i cān-baḥşīñ diyārından şabā
Büy-ı ‘aşķile cihān ‘anber-nesīm olmuş dūrür
Ey ṭabīb-i dil nice ‘aşķında bīmār olmayım
Baķarım çün her taraf ‘aynīñ seķīm olmuş dūrür
Çü her nuṭķuñ fehm eyler Mişālī mihre ḥar
Gerci ‘ārif sem‘ine “dürr-i yetīm” olmuş dūrür
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Cemālīñ şüret-i raḥmānımızdır
İnānmazsīñ gözün bürhānımızdır
Yüzünde ḥaṭṭ-ı reyḥānīñ nigārā
Ne gökçek te’vīl-i ḳur’ānımızdır
Seni ḥa görmüşüz diriz “ene’l-ḥaḳ”
Anıñçün kākülün urgānımızdır
Yüzün nūr u şaḳīñ nūrun ‘alā nūr
Ne zībā küfrimiz imānımızdır
Cemālīñ bāğ-ı vaḥdetdir ki anda
Lebiñ cām-ı mey-i ḥayvānımızdır
Ḳaşīñ miḥrāb imām olalı çeşmiñ
Ne derün mescidi vīrānımızdır

Biziz k̄āf üzre bir s̄imurg-ı şad per
Ki sermed nüh felek seyrānımızdır

Yüzüñ 'ıydine ey zāt-ı muṭahhar

Sezā olursa cān kurbānımızdır

Seniñ 'aşkıñ serir-i Mısr-ı dilde

Çü Yūsuf şāhımız sulṭānımızdır

Seni zāhid ḥaḳıḳat bilmedi ḥaḳ

Aniñçün tā ebed şeyṭānımızdır

Lebinden şor Mişālī rāz-ı ḥaḳḳı

Kim ol gencīne-i pinhānımızdır

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

mefāilün mefāilün feülün

Nergis-i mestānesinde Fazl-ı yezdān gizlidir

Allah Allah anda gör te'vīl-i kūr'ān gizlidir

'Ālemi deccāl ṭıtdı şimdi nādān devridir

Ol sebebden çeşm-i şeyṭāndan müselmān gizlidir (48b)

Zāt-ı pāki gün gibi 'ālemde izḥār eyledi (49a)

Hamdu li'l-lah kim velī ez çeşm-i şeyṭān gizlidir

Zāhidā a'raz eyleyüb ḥüsnüñe kılmazsa naẓar

Ṭāñ değıl ḥuffāşdān çün şems-i tābān gizlidir

Sāgar-ı la'liñ ṭılsım-ı genc-i zātu'l-lahdır

'Anberīn gīsūlarında rāh-ı sübhān gizlidir

Ḥasret ile ey kamer bīmār olmaḳdan ne ğam

Çün lebiñde 'āşıka biñ dürlü dermān gizlidir

Çeşme-i ḥayvān içün zulmāta varmaḳ 'ayb ola

Leblerinde çün Mişālī āb-ı ḥayvān gizlidir

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Baḫr-i 'aşkıñ gevheri yüz dürr-i 'ummān bizdidir

Gel berū ey cevheri la'l-i bedaḫşān bizdidir

Oğduğ kúr'ānı "hā mīm 'ayn vü sīn vü kâf"dan
Kāşif-i müşkil biziz te'vīl-i kúr'ān bizdidir
Çün seniñdir isteme zūlmātda 'ayn-i hayāt
Ma'rifet Hıızrına gel kim āb-ı hayvān bizdidir
Küfriñi terk eyle ey zāhid yakīn taşşıl kıl
Hağğa ikrār it gel ara dīn ü imān bizdidir
Kendü şeklinde yaratdı zāt-ı 'izzet Ādemi
Kör değılsin ac göziñ kim vech-i yezdān bizdidir
Bulmağ istersen şifā emrāz-ı cehle ākıbet
Hikmet-i Lokmāne gel kim rence dermān bizdidir
İste hağdan çün Mişālī şūret-i rahmānı kim
Sī vü dü hağ vü şifāt-ı zāt-ı sübhān bizdidir
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Bu şurāhī gülşen içre bir perī nisbetlödür
Kāmeti tūbā vü serv ü 'ar'arı nisbetlödür
Büse virdiñde dehānından o serv sīm-ten
Şanasın āb-ı hayāt vü kevşeri nisbetlödür
Nev 'arūs-ı şūh-veş gül-gün kabā-pūşdidir
Yā hu bezm icinde gül-berg teri nisbetlödür
Serv-tek turmuş kıyāma şem'-i nūr-efşandır
Ya münevver-i āfitāb hāverī nisbetlödür
Derd-i 'aşkıle derūnı ğonce-i pūr-hündür
Ya çaranfil lāle-i ter aħmerī nisbetlödür (49a)
On sekiz biñ 'ālemi andan temāşā eyledim (49b)
Cām-ı Cemdir göz-gī-i İskenderi nisbetlödür
Çahçaha ile güler gelse secde-i nāz ile
Dil-küşā bir şūh-ı sengün peykeri nisbetlödür
Allar giymiş Mişālī bezm icinde çün kūsūf
Şāhiler başında şanki efseri nisbetlödür

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey güneş çün yüzüne ıtır-a-i şır dökilür

Her taraf şan gül-i surh üstüne ‘anber dökilür

Çü tekellüm kıla ııtı gibi la‘lın şanma

Bir yaña sükker ü hem bir yaña kevşer dökilür

Zülfim şâneleme mecma‘-i dildir zinhar

Şakın ey şāh-ı hüsn kim nice bın er dökilür

Hāk-i pāyine nişār olmağa hurşid seniñ

Zerre zerre zer ü sım olur birdir dökilür

Çü perişān ola zülfün dın-i ruhsārına şān

Mülk-i islāma gelür ‘asker-i kāfir dökilür

Vaşf-ı hüsnün çü beyān idem eyā gevher-bār

Dehenimden çü şadef lü‘lü’ vü cevher dökilür

Leblerin sırrını şerh ide Mişālī tā kim

Şandile sükker erir şehd-i muṭahhar dökilür

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ġarazdır her dü kevn ey fazl-ı bī-hemtā cemālindir

Anınçün zātına rehber şıfāt-ı zü‘l-celālindir

Bugün vaşlına kim irmez bulur hicrān olur ḥāsir

Ki gelmekden bu dünyāya hemın sūd-ı ittişālindir

Yapışdım ‘urve-i ‘aşkın ebed dīdāre irişdim

Ki gümrāh olmuşa rāh-ı ilāhī cīm ü dālindir

Şerāb-ı bezm-i ‘aşkıñla ‘aceb mi Hızr-ı mest olsam

Ki her dem cām u peymānem leb ü ‘ayn ğazālindir

Zi neşr-i rüh-başıñdır urur’ irfāndan kim dem

Kemāl ehline hem kuvvet viren nazm-ı kemālindir

Getüren cüşa ‘ummānı viren gerdüne gerdanı

Senin ‘aşk-ı şıfāt-ı zāt-i pāk-i bī zevālindir

Anıñçün gayrını görmem beher cā çün olan nāzır

Ki sermed-hāne-i ‘aynım pür ez nūr-ı cemālīñdir (49b)

Kimi Hızır u kimi cün Cem filān ser-geşte zulmātda (50a)

Seniñ ol cām-ı kevşerde revān efzā zülālīñdir

Değildir kāl u kıl ol kim getürdün derc idüb nazār

Miṣālī sırr-ı ‘aşkıle seniñ bu vaşf-ı hālīñdir

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Yine ‘ālem zeyn oldı gonce gül hengāmıdır

Gülistānıñ revnaķı ol nergis-bārāmıdır

Ser ü yāşil hulle giydi hūb sīm endāmıdır

Seyr-i bāğ it kim çimen vaķtı bahār eyyāmıdır

Lāle vü gül devridir irdi bahārīñ mevsimi

Cām-ı mey nūş it ki geldi sebze-zārīñ mevsimi

Fırşatı fevt itme kim irdi kenārīñ mevsimi

Seyr-i bāğ it kim çimen vaķtı bahār eyyāmıdır

Cāme-i gül-gün giydi bāğda gül çün şehr-yār

Lāleler zerrīn kadeh tutdı çü şāh kām-kār

Ehl-i ‘irfānla ‘ayş it geçmedin devr-i bahār

Seyr-i bāğ it kim çimen vaķtı bahār-ābāmıdır

Her taraf elvān-ı şükūfile müzeyyen encümen

Sākī-i gül ruḥ kadeh şun muṭribā ol nağmezen

Ḳulḳul eyler uş şurāḥī gör ne söylerdir dehen

Seyr-i bāğ it kim çimen vaķtı bahār eyyāmıdır

Ey Miṣālī gülistān icinde tenhā yār ile

La‘lini şor ‘ayş u nūş it ol kām ruḥsārle

Bundan özge cennet olmaz zevḳ it dildārle

Seyr-i bāğ it kim çimen vaķtı bahār eyyāmıdır

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Kimîñ ki gönli yüzünde hatt-ı siyâhe düşer
Yüzi karâsın okur hem gözi ilâhe düşer
Güneş cemâlini neyler şü‘â‘ın ecrâmîñ
Sipîhr-i cebihe kim ki sen bedr-i mâhe düşer
Haķıķaten şerī‘aten ol kes dūrür müslim
Ki levh yüzünde sırr-ı lâ ilâhe düşer
Cemâl-i emr-i dāyile cennete girür cāvid
Şırât şaçında her ki haķıķî rāhe düşer
İrer şevāb-ı ‘azīme sücūd için çü melek
Yüzün gibi gelür ol kim ki kıble-gāhe düşer (50a)

Gören ruħun gülin ey māh bāğ-ı hüsñünde (50b)

Seher gelür çü ‘anā dil hezār āhe düşer
Kıpuñda bende oldı Mişālî sipās bir zāt
Devlet anîñ ki seniñ gibi pādşāhe düşer
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / _ _
mefāilün mefāilün mefāilün fa‘lün

Cennetü’l-a‘lā ki dirler ‘arızîñ bağındadır
Ehl-i a‘rāfîñ maķāmı hüsñün uçmağındadır
Sī vü dü nūr-ı hudāyı görmek istersen ‘ıyān
Gel nazar kııl ādemiñ şolunda ve şağındadır

Dest-i kudretle yazılmış muşhaf-ı haķ vechiñe

Gel okursuñ tālibā uşte firāğındadır
Yetmiş iki harf-i haķdır per ü bāli Aħmedîñ
Hem bu harfîñ noķtası gel gör ki dırnağındadır

Ey Mişālî nev-bahār oldı bu demde bezm idüb

İçelüm cām-ı muşaffāyı yine çağındadır

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Şol tütün ki āteş-i dāğ-ı nihāniden gelür
‘Aşķ-ı sevdā-yı rü mū-yı yār-i cāyından gelür

Gül gibi zeyn itdi zaḥmı şaḥn-ı baḡın sīnemīñ
Her ne oklar kim ol ebrū-yı kemānīden gelür
‘Aynīñ ac kim yine kendü sırrını eyler beyān
Her bir āyet kim kelām-ı āsumānīden gelür
Nuṭḡ-ı yezdāndır kelāmīñ k’āna ḥattīñdır ‘alem
Ḥaḡ şıfatıdır ki zāt-ı cāvidānīden gelür
Yüzüne naḡş eyledi Allah-ı naḡḡāş-ı ezel
Fehm kı l şanma bu şekl-i Allah Mānīden gelür
Bāḡīdır ‘unşur ki zātu’l-laha olmuşdur libās
Şūretā devriyle gerci rū-yı fānīden gelür
Sāye şalmış kişver-i ḥüsne zehr su kākülün
Gör ne ‘anḡadır ki ḡāf-ı lā mekānīden gelür
Gel oḡı keşşāf-ı ḥüsnün bul cehāletden ḡalāş
Ey müderris gör bu ma’nī ne me’ānīden gelür
Ḥācet ise māl u rızḡ iste Mişālīden kim ol
Kethudāsıdır diyār-ı ḥusrevānīden gelür (50b)
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ey gönül āyine ol dīdār-ı zāt-ı pāki gör (51a)
İstivādan ol mehiñ alnında ḡatt-ı çāki gör
Üç yüz altmış üstühān ādemi tibyān ider
Gel berū İdrīs-veş seyr it sekiz eflāki gör
Beyn-i mā’ ü ḡīn iken “küntü nebiyyen Ādemü”
Fehm kı l nicün didi ol ḡāce-i levlāki gör
Otuz iki nuṭḡ-ı ḡaḡdandır kıyām-ı kā’ināt
Zāhir ü bāḡın odur gel mālīkū’l-emplāki gör
Şems maḡribden ḡulū’ itdi zemīn ü āsumān
Ġarḡa oldı nūra gel baḡ zerre-i ḡāşāki gör
Yüz bükür dīdārdan zāhid çü şeyḡānū’r-recīm
Secde yokdur ādeme dirmiş o bī idrāki gör

Bād-veş şahrāyī olma bāş çekme hemçū nār

Şūret-i rahmāne terkīb olan āb u hāki gör

Dād olaldan ey nice Mansūruñ aşdı başını

Hūsn-i Bağdādında zūlf-i ‘anberīn fitrākı gör

Şūret-i rahmān deęil mi şūretīñ didim didi

Ey Mişālī āferīn idrākine derrākı gör

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātūn fāilātūn fāilātūn fāilūn

Oldıgum dīvāne ol zūlf-i mu‘anberden midir

Ya benim mestāneliğim ol la‘l-i kevşerden midir

Nār-ı ‘aşka yandugum ol hūsn-i sürūrdan mıdır

Būlbūlān-veş āhım artmak ol gül-i terden midir

Her gün ölmek baña bu cevr güzellerden midir

Nergisiñ mest oldıgı şehlā gözündendir seniñ

Āfitābīñ şu‘lesi nūr yüzündendir seniñ

Kevşeriñ telh oldıgı şirīn sözündendir seniñ

Ey gönül biñ biñ belā saña özündendir seniñ

Bilmezem benden mi ya ol māh-ı enverden midir

Hasretiñden eşk-i çeşm künc-i gamda çağlamak

Nār-ı hicriñ lāle-veş bağrımı her dem dağlamak

‘Aşkıña ikrār idüb cān başıyla bel bağlamak

İñlemek ney gibi baña zārı zārı ağlamak

Sen güzeller şehriyārı şems-i hāverden midir (51a)

Leylī zūlfünde bugün Mecnūn-ı hayrān olmuşem (51b)

Vālih ü āşifte sergerdān-ı perişān olmuşem

Āsitāniñ vaşlçün gözden dūr-efşān olmuşem

Fırkatīñden şem‘-veş dilsūz u giryān olmuşem

Sūz-ı āha hem-dem olmak ‘aşk-i dilberden midir

Ġonce güldür zahm-ı hicrāniñla yürek yāresi

Dāę-ı pūr-hūn lāle şeklin tutdı baęrım kāresi

Erguvān veyā şererdir şanki her bir pāresi
Cāndan oldum ey Mişālī ol mehiñ avāresi
İş bu ülfet baña ol müjgān-i hañçerden midir
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey gönül gel nūr-ı vech-i Muşafāyı sen de gör
Sırr-ı yüz yigirmi dört biñ enbiyāyı sen de gör
Görmeyen dīdārı bunda anda görmez bilmiş ol
Bī-haber düşme saña gel dilber-bāyı sen de gör
“Küntü kenzen” didi mañfiyyan niçün zāt-ı ezel
Sen seni fehm eyle ya‘ni kibriyāyı gör
Varlığı çün on sekiz biñ ‘ālemiñ bir nūrdur
Bes şifāt u zāt niçün ü çirāyı sen de gör
Zāhir u bātında hağdan ‘ayrı fānī bir vücūd
Evvel oldur āhır oldur gel hudāyı sen de gör
Nev‘ nev‘ vü levn levn eşkālle eyler zuhūr
Kesreti kobardır ol nūr-ı zıyāyı sen de gör
Esfel olma çün meges gel ‘arşa çık Cibril-vār
Kāf-ı ‘aşkıñ şehperī sensin hümāyı sen de gör
Āfitāb-ı müttali‘ şubh-ı ezeldir şüretin
Üç yüz altmış menzil ü māhı semāyı sen de gör
Sernigūn-ı sergeşte olma çün sipihr-i nilgūn
Ey güneş gel otuz iki bedr āyı sen de gör
Ma‘nī-i kavsin o ednā ruḥ “şabin қаtaḥ”
Sırr-ı mi‘rācu rumūz-ı müntehāyı sen de gör
‘Ārif-i Ādem ü Hātem olmağ istersen dilā
Sen saña gel kāf u ḥā vü lām bāyı sen de gör
Bāb-ı genc-i sırr-ı ğayb vü keşf-i vechu’l-lah için
İste miftāh-ı tılsım tā vü hāyı sen de gör

Kim ki ağıyle qur'an gecdi oldı lā şerik

Lā şerik olmak dilersen istivayı sen de gör (51b)

Sendedir hüküm-i Süleyman-ı hâtem dîvle cîn (52a)

Sırr-ı Hüdhüd Belkıs ü hem şehr-i sebâ sen de gör

Mük-i Dârâ vü Sikender zulmat u Hızr u hayât

Sendedir gel iste câm-ı haq-nümâyı sen de gör

Qanber ü düldül vü cevriñdir ki nuṭkuñ zü'l-feḳâr

Server-i kevneyn ya'ni Murtaẓâyı sen de gör

Nür-ı şems-i dîn Hasen k'oldı şehîd-i zehr-i 'aşk

Hem Huseyn ol şehsuvâr-ı kerbelâyı sen de gör

Qıl taleb Zeynü'l-'ibâd hem Muḥammed Bâkırı

Ca'fer ü Kâzım 'Alî Musî Rızâyı sen de gör

Sendedir sırr-ı taḳî 'ilm-i naḳî 'aşk-ı hüsn

Hem Muḥammed Mehdî-i ḥatem-i evliyâyı sen de gör

Cümle bunlar ma'nîde nür-ı haḳdır lem-yezel

İki şanma çün elf-i ferd ol bürâyı sen de gör

Ey Mişâlî ya'ni cümle aṣl u fer'-i kâ'inât

Nuṭk-ı haḳdır iste lâm u zâd u fâyı sen de gör

._._._ / _._._ / _._._ / _._._

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Qılurlar da'vî-i insân velî insanı bilmezler

İderler kırâ'at qur'an nedir qur'ânı bilmezler

Didi bir şüret-i raḥmân Muḥammed Âdem oldı ḥaḳ

Bu şeklu'l-laha baḳub bes nicün raḥmânı bilmezler

Cemâl ü hüsnî insânıñ ḥaḳîḳî muşḥaf-ı haḳdır

Velî kılmadılar raġbet-ezân-ı yezdânı bilmezler

Yüzi sırrından islâm-ı ilâhî kılmadılar derk

Anıñçün kıldılar küfre bedel îmânı bilmezler

Zemîn ü âsumân baḳr u şadef dercinde heb gevher

'Acebdir kim nedir dürr ü nedir 'ummânı bilmezler

Sipihir ü dehri kılmışdır ebed dīdārına berk

Ki nāṭıq perde ardından velī sübhānı bilmezler

Oğuyub haṭ yazan oldur qalem kırtās u hem dūde

Ser-ā-pā tenzīl ü te'vīl odur o anı bilmezler

Miṣālī ser-be-ser 'ālem ceseddir zāt-ı muṭlak cān

Ne hikmetdir ki 'ayn açub ten icre cānı bilmezler (52a)

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Devr-i gül irdi yine gülşen-i zībā demidir

La'l-i leb sāķī bedenden mey-i şahba demidir

Rind iseñ turma yūri kūşede habs olma kim uş

Serv-i kad dilberile seyr ü temāşā demidir

Seyre çıkdı gel nesrīnle zeyn olmağa dost

Avlayıgör anı dil bülbül-i tenhā demidir

Lebi yādına nigārīñ içelüm cām-ı şerāb

Ki kadeh tutdı yine nergis ü lālā demidir

'Ayş u nūş it demi hoş gör bugün aḥbābıñla

Nev-civān ömri bile virme ki cānā demidir

Virdi yağmāye gönül şehrini cünd-i gam u hier

Şon lebiñden şanma cām-ı muşaffā demidir

Pence gonce dehānile yūri hem-kadeh ol

Ki bahār irdi bugün seyr-i kilīsā demidir

Devr-i gülde mey içüb vaşl olın demişdiñ

'Ahde gel eyle vefā kim gül-i ra'nā demidir

Sükker ağzına Miṣālīñ vü sükker dağıdır

Şan anıñ tatlū 'ināyeti Mesīhā demidir

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Qıblem ol hācī dūrür kim 'arş-i 'ulviyādadır

Zikrim ü şavmım şalātım ol ruḥ-zībādadır

Muşhaf-ı hüsnünde ders itdim sevād-ı a'zamı

Selsebîl-i cennetim ol la'l-i lām u bādadır

Hatt-ı reyhānında buldım cāvidānī cenneti

Ehl-i haqqım kim tarīkım 'urvetü'l-vüşkādadır

Ma'rifet dürrini şeh-vār eyledim cān sem'ine

Tā ki cānım ğarq-ı baħr-i 'alleme'l-esmādadır

Men kelām-ı nāṭıkam 'ayn-ı kelām-ı şāmitim

Mazharımdır her ne kim esfelde vü a'lādadır

Rekḳ-ı menşūrunda izhār oldı sırr-ı küntü kenz

Ṭola sütün-ı zirā'an ol ḳadd-i bālādadır

Görmek istersen Mişālī nükte-i "nūn ve'l-ḳalem"

Cān göziyle ḳıl nazar ol nergis-i şeh-lādadır

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ger idersem fazl-ı haḳdan gencimi i'lān u ceħr

Āteş eyler defter-i ṭomarımı her şeyh-i şeh (52b)

Telḥ u şīrīn cümle bir ma'dendir olur āşikār (53a)

Ehl-i fazla cümle sükkerdir velī nādāna zehr

Ḳanı bir ehl-i başiret haḳḳı idrāk itmeĝe

Ṭoṭoludur gerçi çün ħurşīd-i mevcūdāt-ı deħr

Münkir olma ādeme İblīs-veş ḳıl secde kim

Kendü şeklinde yaratmışdır anı ḳahhar-ı ḳahr

Cevre şabr it ey gönül ḳılma temennā-yı vefā

Pādişāh-ı hüsn olan dilberde olmaz zīre mehr

Serv-i dil-cüyuñ görelden gözlerim ey gül'izār

Eyledim seyl-i sirişkim her ṭarafdan āñā neħr

Çün Mişālī 'aynıñı aç kim sañā āyinedir

Ṭoḳuz eflāk üç yüz altmış rüzla on iki şeh

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Gel okı hatt-ı cemālîñ k'âyet-i kûr'ân budur
Çehre-i zât u şîfât-ı hâlıkû'l-insân budur
 Kıl taleb Hızırî Sikender-vâr düşme zulmete
 Ya'ni lâm u bâya var kim çeşme-i hayvân budur
Çün nazâr kıldım hatt-ı ruhsârîñ idrâk eyledim
K'âyetu'l-lah nûr-ı kâf ve'l-kur'ân budur
 Vech-i âdem vech-i haqdır secde kıl dîv olma kim
 Hazret-i 'izzet katında kıble-i îmân budur
Yedi dūzahdan halâş olmak dilersenñ tut yûri
Zülf-i yâri kim şîrât-ı ravza-i rızvân budur
 Cevher istersenñ muhabbet-nâme 'arşu'l-lahe var
 Hâş gevher câvidândır iste kim 'ummân budur
Mehdî 'İsîdir geliser yedi şâh-ı enbiyâ
Geldi fazlu'l-lah ya'ni Mehdî-i devrân budur
 Didiler kim bed-ter olsun hâlî dîv nârdan
 Saña ya fazl-ı hudâ her kim dimez yezdân budur
Ey Mişâlî haq dimişdi kim kilem bir kavmile
Geldi gel gör sūf ye'tî Allahı kim bürhân budur
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
 Râh-ı 'aşka 'aşık-ı dîdâr olan kurbân olur
 'İyd-i vaşlu'l-laha irer Hızır gibi cân olur
Haq cemâli muşhafîñ gencine kullâb olan
'Aşk icinde fânî eyler cismini vîrân olur (53a)
 'Alleme'l-esmâ-i külli nuṭq-ı âdemden bugün (53b)
 Fehm iden sermed 'ale'l-'arş istivâ rahmân olur
Ey ki ruhsârîñ haqîkat hıld u la'liñ selsebil
İçmeyen bu çeşme-i hayvândan hayvân olur
 Sırr-ı tenzîlî hüveydâ eyledi çeşmiñ baña
 Zîre kim haq ehline hâdî yine kur'ân olur

Hey ne haḫ şūret güneş tal‘at kamerdir kim anĩ
Ay u gün eflāk-ı ādem vechine ḥayrān olur
Pādişāh-ı ḥüsn olan ey āfitāb-ı lā-yezāl
Bende-i dergāhına dā‘im işi iḥsān olur
Kim ki ser-tā-pā kelāmu‘l-laha takṣīm olmadı
Mazhar-ı haḫ bilmedi kendin neden insān olur
‘Anber-efşān kākülünden dāḥıl oldum cennete
Cenneti ‘aşḫ ehliniñ bu ravza-i rızvān olur
‘Ārif-i haḫ-bīne haḫ günden ‘ıyān oldu velī
Gözlüye gizlü değil şeytāndan pinhān olur
Āb-ı kevşer maḥv olub kandile hem sükker erir
Tūtī hattıñ her kaçan kim luḫla ḥandān olur
Ey şıfāt u zāt-ı haḫdan gāfil ü maḥrūm olan
‘İlm-i fazlu‘l-lahe gel kim müşkülüñ āsān olur
Şūretiñden okuyān sırr-ı sevād-ı a‘zamı
Haḫ irdi on sekiz biñ ‘āleme sultān olur
Kākül-i leylinden irdi vaşla bu Mecnūn-ı dil
Kim ki şol tātāre düşdi şanma sergerdān olur
Ādemiñ vechinde gel cān muşḫafın ders eyle kim
Zāt-ı haḫḫa bu şıfātu‘l-lahdan bürhān olur
Yüzi cennetdir Mişālī lebleri āb-ı ḥayāt
Kim bu rāḥu‘l-lahı içdi mest-i cāvidān olur
Secde eyle ādemiñ haḫ şūretine çün melek
Cān u dilden āna ‘ābid olmayan şeytān olur
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Cümle mazhardan zuhūr iden ruḫ-ı ma‘būddur
Şanma kim eşyāda haḫdan gayrı şey mevcūddur

Nuṭḡ-ı ḡaḡdan nāṭıḡ olmuşdur cemī‘ kā’ināt
Şanma şavt iden rübāb u ceng nāy ‘ūddur
‘Alleme’l-esmāsın idrāk eylediñse ādemĩñ
Añlayasın kim sebep noldı niçün mescūddur (53b)
Şol ki sem‘ itdi ezān sırrın Bilāl ‘aşḡdan (54a)
Müntehā oldı mekānı menzili Maḡmūddur
Gördi kim dīdārĩñ a‘rāz itdi çün dīv-i racīm
Añlamadı iki ‘ālemde şu kim maḡşūddur
Dest-i naḡḡāş-ı ezel naḡş itdi zūlf ü ḡālĩñ
Şūret-i raḡmānsın anı şanma ḡaṭṭ-ı dūddur
Okudı ḡaḡdan Mişālĩ çün yüzũñ tefsīrini
Seb‘a-ḡān oldı Zebūr-ı ‘aşḡda Dāvūddur
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātũñ fāilātũñ fāilātũñ fāilũñ
Her ne āyet kim kitāb-ı lā-yezāliden gelür
Kendi sırrĩñdır ki zāt-ı bī-zevāliden gelür
ḡaste-i ‘aşḡa ḡayāt-ı cāvidān ey bezm-i ḡüsn
Leblerĩñ gibi mey-i āb-ı zülāliden gelür
Şūret-i raḡmānsın sen saña secde kılmamak
Şirk olur yine bu şirket dīv-i zāliden gelür
Çek zalāletden beni luṭṡ eyle ey şāḡib-i kemāl
Kim kerem-i dā’im yine merd-i kemāliden gelür
Bende kim ḡayy it ger öldür ahrile fermān seniñ
Luṭṡdur ol kim baña sen şāḡ-ı ‘āliden gelür
Zaḡmı bir bir sīnede ḡül gibi olmuşdur nişān
Her ne oḡ kim dilberā ḡavs-i hilāliden gelür
Şerḡ-ı ḡüsnüñdür ser-ā-pā otuz iki ḡarfle
Şol ḡazel kim bir varaḡ nuṭḡ-ı Mişāliden gelür
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātũñ fāilātũñ fāilātũñ fāilũñ

İrdi eyyām-ı bahār vü ‘ālem oldı gül‘izār
Bağladı alaylar şāf şāf şükūf lāle-zār
Bezm-i gülde lāle zerrīn cām tıtdı şāh-vār
Sākıyā şun sāgar mey geçmedin devr-i bahār
Şāh-merdān ‘aşkına cām içilüb leyl ü nehār
K’oldı yüz yigirmi dōrt biñ enbiyāya tāc-dār
Lā fenā illā ‘Alī lā seyf illā zü’l-fikār

Zātdan geldi tecellī kıldı şūret bağladı

Ya‘ni bu ten mazhar-ı candır ki ülfet bağladı

Cāvidānı birbiriyle bek hāqīkat bağladı

‘Arş-ı vech-i ādeme çıkdı ketābet bağladı (54a)

Çeşm ü ebrūyle bāk kim ne leṭāfet bağladı (54b)

Biñ bir ismile zuhūr itdi vü ‘izzet bağladı

Lā fenā illā ‘Alī lā seyf illā zü’l-fikār

Çeşm-i hāq-bīn olan idrāk itdi her zerrātdan

Kim güneş gibi şariḥ oldı kamū eşvātdan

Hāq-şinās ol gönlüñi pāk eylegil mir’ātdan

Gecdi ‘ömrüñ tobumdek sırr-ı şifāt u zāt dan

Vākıf olmağ diler iseñ okı gör āyātdan

Ḳıble-gāh it vechini döndür yüzüñi Lātdan

Lā fenā illā ‘Alī lā seyf illā zü’l-fikār

‘Ayn u lām bīdīdir gör sırr-ı ḳur‘ān-ı kerīm

Bīst-heşt ü çārdeh hem bile olmuşdur muḳīm

Añla kim andan tecellī itdi cennātü’n-na‘im

Bu mu‘ammāya ḥabīr olur olan ḳalb-i selīm

Anı idrāk eylemez her esfel ü her bir le‘im

Mazhar-ı zāt-ı ezeldir hāḳḳ-ı ‘allāmün ‘alīm

Lā fenā illā ‘Alī lā seyf illā zü’l-fikār

Evvel u āḥır ‘Alīdir zāhir u bāṭın ‘Alī

Pādişāhumdır benim gitmez dilden yā ‘Alī

Bī-bidāyet bī-nihāyetdir ki yoqdur evveli
Cān ‘Alīdir ma‘rifet çeşmiyle bāk ten dūldūlī
Kimseye baş eğmezüz aña belī didiñ belī
Biz ‘Alī ‘aşkıında baş açık delī oldıq delī
Lā fenā illā ‘Alī lā seyf illā zū’l-fikār

“Men ‘aref” sırrını aña nokta-i bā rāzını

Aña yī bilmek dilersen lā mekān şehbāzını

İr görübdür on sekiz biñ ‘āleme pervāzını

Her giyāh u bergden diñle anıñ āvāzını

Vākıf ol buna duvākıñ girdiş-i āgāzını

Ol ‘Alīdir kim kabāyı tende çeldi kāzını

Lā fenā illā ‘Alī lā seyf illā zū’l-fikār

Başdan ayağa Mişālī nūr-ı rahmetdir bize

İsmiñi yād eylemek devlet-i sa‘ādetdir bize (54b)

Her bir işde rehber ü ‘ayn u ‘ināyetdir bize (55a)

Hakka minnet her taraf erbāb-ı re’fetdir bize

Aña kul olmak yine andan şehāvetdir bize

Döndürsen başımız bulanda la’netdir bize

Lā fenā illā ‘Alī lā seyf illā zū’l-fikār

— · — / — · — / — · — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Kelāmu’l-lah-ı hüsnünde şular kim oldılar māhir

Yüzüñ nūrını her şeyde güneş-tek gördiler zāhir

Çakan imān u islāmı hakikatle kılaydıñ derk

Reh-i dīnde ger olmasa bize fazl-ı hudā nāşır

Melek-tek fak-ı ebrūñi şular kim kılmadı kıble

İki ‘ālemde anlardır olan iblīs-veş fācir

Cemī‘ halka nuḡk-ı hak-ı hayāt olmuş dūrür tende

Disem ger söyleyen hakdır çü dīv ur ger olur kāfir

Çü münkirsin bu otuz iki nuḡka k'aşl-ı vāḥiddir
Beyān it sen zemīn u āsumāndan kim dūrūr āmir

Hudāyā zātīnīn sırrı saña ma'lūmdur ancak

Ki 'aql olanlar bu ma'nīde olur kâşır

Miṣālī āb-ı rahmetden ḥayāt-ı lem-yezel buldık

Kūnhden pāk olub yunduḡ çü fazl oldu bize ḡāfir

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Ac gözün kim çehre'-i fazl-ı ilāhı bendedir

On iki burc u semānīn mihr ü māhı bendedir

Yedi kişverde ma'ārif mülkünün sultānıyım

Bilde tıḡım istivā ser-tāc-ı şāhı bendedir

Girmişem zülfün şırātından behişt-i heştüme

Hūr u ḡilmānīn yedi ḥaṡṡ-ı siyāhı bendedir

Ehl-i taḥḡik olmuşum buldım rehā taḡlīdden

Cün şalāu şavm u sırr-ı lā ilāhı bendedir

Her gedāyı pāye-i ebrāra ırgürsem nola

Kim sa'ādet bulmuşam devlet külāhı bendedir

Kendüme ṡıtdım yüzüm zıddıyet-i şeyṡān için

K'on sekiz biñ kā'inātīn kıble-ḡāhı bendedir

Çün Miṣālī menzile irmek dilersen 'āḡıbet

Baş ḡadem kim mülk-i 'aşḡın şāh-rāhı bendedir (55a)

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Şuretiñde şūret-i Allah gördüm āşikār (55b)

Dest-i ḡudretle 'aceb naḡş eylemiş perverdīḡār

Żad aynīn ḡācibiñ lām u zehr su sem'-ı fī

Yazdı nāmın ya'ni kim çehreñde fazl-ı girdiḡār

'Arızıñda "sūre-i ṡāhā" vü sırr-ı lā ilāh

Bilmeyince olmadum erbāb-ı imān ey nigār

Lem-yezel baht-i siyāhī şaca tebdīl eyledi
Tā şeb kadar oldı zūlfūñ baña ruhsārīñ nehār
Yedi iklīmı musahhar eyledim Hayder gibi
Bağladım cün istivā-yı kākülünden zü'l-fiķār
Neylerim firdevsle hūr hūrāyı bundan girū çün
Gülşen-i hüsñünden açıldı gül bāg u bahār
Māl u mülkünden geçüb dehrīñ ferāgat eyledim
Ya'ni fazl-ı haķķı kıldım derd ü 'ālem ihtiyār
Kākül-i ham-bür-hamıñ ey meh şu 'anķadır kim ol
Eylemişdir ķāf-ı tenden cān u dil mürğın şikār
Māh-ı ruhsārīñda sihrile tılsım-ı sünbülün
Gence beñzer k'üstüne yatmış zehr su iki mār
Āb-ı kevşerdir lebīñ ey 'arız-ı firdevs-i hūr
Muşhaf-ı haķdır zehr su çārdeh hatt-ı ğubār
Toğrar isem tutma şek erbāb-ı şirkiñ bağrını
Sırr-ı te'vilden kelāmımdır çü tıg-ı ebrār
Hüsñ-i çarhında haddiñ mihr ü cebīniñ māh-ı bedr
Hatt-ı sebziñ bā muhal çün sā'at bīst ü cihār
Taraf-ı cevre yere geçdi ķāmetiñ çün gördi serv
Reşķ idüb nergis dağı açıldı her sū şad hezār
Yüz reh-i hālīñ dördü dāğ urdı şakāyıķ bağrına
Ğonceden la'liñ görüb sürh itdi bir kaç kevn-i ğaddār
Kākülün gördi benefşe gerdenine urdı tavķ
Oldı sünbül dağı bu ğamdan perişān rüzigār
Cümlesi müştākilerdir saña seyrāncün gelür
Fāñidir lekün ķamū ammā ki sensin bī-ķārār
Ger melek olmak dilersen şüret-i rahmānda
Ey Mişālī ķible-ğāh it fazl-ı haķķı yürü vār
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Rumūz-ı künt-i kenziñ kâşifi cün fazl-ı ‘ādildir
Dühül iden bu ‘aşku’l-laha anı şanma cāhildir (55b)
Yüzüñ levhinde ders iden “ ‘ale’l-‘arşistivā” rahmān (56a)
Oķı ez dāstmān ‘ilm anıñ şānında kāmildir
Lebinden cür‘a nūş itdim bugün çün ‘Īsī-i Meryem
Ḥayāt-ı lem-yezel buldım kelāmım şanma bātıldır
Benim bu oķ gibi ķaddım olıserdir kemān bildim
Geh her ḥālīyle seyr itdim gönül ebrū geh mā’ildir
Kelām-ı Allah ‘aynıñ kâşıñ mihrāb-ı tahtında
Oķuyub bilmeyenler menzil-i dінде erāzildir
Cemālīñ Ka‘bedir ḥattıñ āna tā’if meleklerdir
Bu beytu’l-laha karşı kim sücūd itmez ġarāzildir
Yüzüñden özge bir yüze yüzün tāb eyleyen kimse
Daḥī sekrān-ı ġafletden ayılmadı vü zāyilden
Şıfātından zūhūr itdi çü zāten lık görmüş yok
Güneş gibi cihān içre bu ma‘nī gerçi şāmildir
Mişālī nuṭkıñı luṭf it kemāl ehline şarf eyle
Ki rāzıñ istimā‘ eyler şu kim ki ḥaķķa ķābildir
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün
Küntü kenziñ ma‘nīsin ġel iste kim ādemdidir
Ya‘ni sırr-ı zāt-ı muṭlaķ ‘Īsī-i Meryemdidir
İns ü cin ü ‘ālemi zabt eylemek āsān deġil
ġel Süleymān ol oķı şol naķşı kim ḥātemdidir
Dārū ġir ne cihānıñ ġurre olma ḥusrevā
Kim deġil bāķī fenādır ‘aşrını bir demdidir
Kim ki düşdi derd-i ‘aşķa ‘ayn-ı dermān oldu ol
Ķıymet-i derdi ne bilsün şol ki fikr-i āmdadır

Hıl'at-i Qur'an giyüb şol er ki ibdāl olmadı

Derviş olmaz ol rgerçi kisvet-i edhemdidir

Ba'dāzīn fān olsun içerse me-y-i hamrādan

Āb-ı kevşer çün dehānīñ gibi cām-ı Cemdidir

Rāh-ı 'aşkıñda siyeh pūş eyleyiserdir beni

Sünbülün mādām çün kim cāme-i mātemdidir

Qāfdan uçmağ diler Sīmurğ-veş zāhid velī

Bir mekesdir seyr ider bilmez ki ne 'ālemdir

Cennet ehliyim Mişālī uşte bürhān u delīl

Tā 'ubūr itdim şırātı kim haṭṭı kellemdir (56a)

-. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Söyle şīrīn lebiñden sükker-efşān yāre şūr (56b)

Gel açıl bülbül gib la'liñe handān yāre şūr

Meṭla'-ı zülfünde izhār eyle mihr-i 'arızīñ

Çardeh şebde çü cānā bedr-i raḥşān yāre şūr

Eşki mi cuy eyledim qadd-i bülendiñçün seniñ

Kim kenār-ı ayda serv-i hırāmān yāre şūr

Keşf-i dīniçün küşād it āfitāb-ı hūsne kim

Küfr-i 'ayn-ı nūr zülfünün ber imān yāre şūr

K'esed oldı lebleriñ devrinde qandle nebāt

Qıymet olursa anıñ būsına biñ cān yāre şūr

Mısr-ı hūsni içinde Yūsuf gibi şāh-ı 'ālem ol

Bende qādrin bilmeğe elbette yāre şūr

Gel Mişālī şī'rini cānile şehvār eyle kim

Māh dolar sem'ine la'l-i bedehşān yāre şūr

-. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Şıfatıñ mazhar-ı zāt oldığı “ ‘ilme'l-yaqīnimdir”

Anıñçün qible-i ruhsārīñ qaşıñ mihrāb u dīnimdir

Şu zāt-ı nutk u huṭūṭum āsumān-ı seb‘

Ki mi‘rāc itmeğe cism burāk u esb ü zeynimdidir

Oğudum muşhaf-ı ḥüsnünde rāz-ı muḥkemātün līk

Lebiñ sī vü dü mīm ağzın ki sinniñ sīn ü şinımdadır

Ceybiñ māh-ı bedri yer semā şaḫ itdiği ya‘ni

Şırāt-ı müstakīm eyle benim mihr-i cibīnimdidir

Cemālīñ cennet u ḥattīñ benim ḥūrā vü ğılmānım

Gözün peymāne-i kevşer lebiñ mā’-i mu‘ ĩnimdir

Cihāñ ḥalkı ne ğam olsa Mişālī bu‘z idüb düşmen

Çü şems-i lem-yezel fazl-ı ḥudā ‘avn u mu‘ ĩnimdir

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Fazl-ı ḥaḫdan iste gülbang belālī sūdudur

Sīn-bā-sīn ya‘ni Aḫmed sırr-ı kün bu sūdudur (56b)

Ādemiñ bilmek dilersen “ ‘alleme’l-esmā”sını (57a)

Şol şırātı kıl taleb kim ‘anberīn ğīsūdudur

Vādī’-i ḥayretde gezme ‘ilm-i faẓlu’l-laha gel

“Eynemā” oḫı “tevellev” kim ḥudā her sūdudur

Ḥaḫ cemālını görüb a‘rāz iden eger āmeden

Secde-i ḥaḫdan çü şeyṭān-ı la‘īnden fer sūdudur

Men ‘aref sırrına irdi oldı hem kim ḥaḫ-şinās

Bimden buldı rehā vü derd ü kevn āsūdudur

Yazmağa ‘aşḫ nāmesin ‘aynım devātinden ḫalem

Bağrımın ḫanı cefā sengile seḫaḫ u sūdudur

Ey Mişālī tīğ-ı müjgānile ḫan itmek diler

Künc-i ebrüde ḫarāmī gözleri bu sūdudur

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bezm-i ‘irfān irdi ey muṭrıb dem-i peymānedir

Nağme-i ‘aşḫ-ı ezel ‘arż it ki ğayr efsānedir

Derd-i ham nūş eyleyen rindîñ yeri meyhānedir
Duhter-i zer-i şerbetden kâne gelmiş kānedir
Jāle-i şubhı gül-i hamrāda dāne dānedir
Verd-i gülşen şem‘ rūşen bülbüli pervānedir
Her dırahtîñ sāyesi menzil-geh-i şāhānedir
La‘l gibi lāle destinde kadeh müberrānedir

Şāh-ı meclis anda bir sükker dehen cānānedir

Nāzır ol kim şöhetî ‘aşk ehlinîñ rindānedir

Ġonce-i handān la‘lînden kināyetdir baña
Servler sidre kıyāmîñdan hidāyetdir baña
Kişver-i gam şāhıyım dil-rū-yı zāyetdir baña
Cām-ı ‘aşkîñ nūş kılmaklık ‘ināyetdir baña
Levh-i ruhsārînda her haţîñ bir āyetdir baña
Süre-i Nūr Duḡān bî bedāyetdir baña

Şāh-ı meclis anda bir sükker dehen cānānedir (57a)

Nāzır ol kim şöhetî ‘aşk ehlinîñ rindānedir (57b)

Sākıyā tokuz felek şāğışı tokuz cāmı şun
Kırmızı la‘lîñ gibi la‘l-i şerāb-ı hāmı şun
Ateş-i atlas libāsı bāde-i bed-nāmı şun
Mest-i medhūş olmağa gel cām-ı serencāmı şun
Çeşm-i mestānîñ gibi bir sāğar-bādāmı şun
Mürğ-i dil şayd ne hāl-i dāne zülf-i dāmı şun
Derber ol ey meh-likā şol serv-i sîm-endāmı şun
Bezm-i vuşlatda bugün turma raḡîk kāmı şun

Şāh-ı meclis anda bir sükker dehen cānānedir

Nāzır ol kim şöhetî ‘aşk ehlinîñ rindānedir

Gülistān-ı şadrında ğonce başa giymiş efseri
Kāse-i hamrā tonatmış elde gel İskenderi
Ser ü ayāğ üzre turub olmuş anîñ fermān-beri
‘Aşk-ı rüyından revāndır seyr ider cevher-beri

Serve çıkmış yâsemen seyr itmeğe ol dilberi
'Ayn-ı şehlâsın görüb nergis olubdur serseri
Zülfünü görmüş benefşe gerden eğmiş her biri
Cümle erkân-ı gülistân hizmete koymuş seri
Şâh-ı meclis anda bir sükker dehen cānānedir
Nāzır ol kim şöḥbeti 'aşk ehliniñ rindānedir
'Aşk şāhıyım felekler sāyebānımdır benim
Serde zerrīn tāk-ı şems-i āsumānımdır benim
Seyl-i eşkim dīdeden ceşş-i girānımdır benim
Ṭabl u şūr ne nālīş ü şevḳ u fiğānımdır benim
Zerdir ü yemm zer sirişkim la'1 u kānımdır benim
Şūle-i encüm ḳamū nār u ḥānımdır benim
Sen bedensin Mişālī la'li cānımdadır benim
Ravza-i cennetde bezm-i dilistānımdır benim

Şâh-ı meclis anda bir sükker dehen cānānedir
Nāzır ol kim şöḥbeti 'aşk ehliniñ rindānedir (57b)

— · — — / — · — — / — · — — / — · — —
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey yüzün 'arşında ḥaddiñ şems ü vechiñ māk-ı bedr (58a)

Vey müselsel kākül-i 'anber-feşāniñ leyl-i ḳadr

Oḳıdı çün çārdeh āyāt ḥaṭṭiñ şāh-ı din

'Ārif-i rab oldı anıñçün didi el-fakru faḥr

Bağlamışdır genc-i ḥikmet üzre üstād-ı ezel

Ḥaṭṭiñi her sū ṭılsım itmiş saña aḥfā vü cehr

Üç yüz altmış üstüḥān üstünde bünyād eyledi

On iki burcla ser-tā-pā seni ḳahhār-ı ḳahr

Bes vücūduñ āsumānından 'urūc it göklere

'İsī vü İdrīs-veş seyr it ki budur ḥaḳdan emr

Sen saña çünkim semāvātı muṭābıḳ eylediñ

Bilesin kim mazhar-ı ḥaḳdır ḳamū berrle baḥr

Buyurur Qur'ānda “seb‘a semāvātın tıbāk”
Ya‘ni hattın yedi yerde çün kevāib māh u mihr
Yevm-i ye’ti ba‘z āyātın didi ya‘ni imān
Ba‘dāzīn sūd itmeye fehm itmedin ey zeyd ü ‘ömr
Ne sebebden oldı beytu’l-lah muṭāf-ı enbiyā
Bu ne sırdır Qudsçün didi kim ola cāy-ı haşr
Müntehānīn budağı oldı muṭlaq köki hem
Bu qurūbetdi didi Aḥmed niçün ehl-i ḥaber
Mü‘miniñ mi‘rācı vü miftāhı didi cennetiñ
Bil şalātı ehl-i dīn ol ger değılsiñ cins-i kebr
Cehd kıl şālih ‘amel kesb it bugün çün enbiyā
Ṭālih olma ebū batlu irişür yārin çün ecr
Taṭbik eyle zāhiriñ bātına ya‘ni vāhid ol
Mazhar-ı tām ol temām esmāda olma merd-i şaṭr
‘İsī’-i şānī olub çün Hızr olursun zinde-cān
Lām u bī la‘linden ol māhiñ içersiñ cām-ı ḥamr
Ger seni fehm eyledikse görmeyesin ğayrını
Şarq u ğarb u ṭavl u ‘arz u pīş vü bes ‘ummān u ḳamr
Ayılırsın ‘āḳıbet bīdār olursun ḥābdan
Virmediyse bāde’-i ğafletden saña çün dīv sekr
Şūret-i raḥmāndır ādem sācid ol mişl-i melek
Baş çekme hemçü şeytān-ı la‘īn olma setr
Ādemi izhār itmek içün ḥizmet eyler rüz şeb
Nüh felek bā ḥāk u bād u ateş u hem āb u ebr
‘Ayniñ aç kim mazharıñdır hem saña āyinedir
cümle perende çerende hem mevcūdāt-ı dehr (58a)
‘Ārif isēñ şimdi ol remdir ki dimişdir resül (58b)
Ḳalka yerden biñ yıl olmadan temām erbāb-ı ḳabr
Mehdī’-i şāhib-zemān buldı Ḥorāsāndan zuhūr
Ḳıstı u ‘adlile per itdi dehri ḳoydı haşr u neşr

‘Alemler rahmet şuyıyla yudı vü pāk eyledi
Nūra gark itdi sürüldi zulmet vü kalmadı cebr
Ya‘ni rüşen oldı esrār-ı hurūf-ı lem-yezel
Rüsteħiz ü ba‘ş budur cārīdir bu ser çü nehr
Ma‘rifet ehline āb-ı kevşer oldı cümle şey
Şehd ü sükker kılsa cāhil ekl olıser añā zehr
Çeşme’-i kevşer gerekse fazl-ı yezdān kıl taleb
Kim budur dīdār-ı haq gilmān-ı cennet hūr-ı kaşr
‘Arif-i rab olmak istersen kelāmın gūş kıl
Kim neşāyihdir saña andan kamū bu nazm u neşr
Gör ne ni‘metdir ma‘arif-i fazla bulur çün yine
Cāvidāndır nuḡk-ı haq olmaz ebed noḡşān u kesr
Çün fezā-yı āsumān irişdi olma müşteki
Hayr u şer haqdan dürür er oldur kim ide şabr
Ey Mişālī her nefesde şad hezārān şükr kim
Kullarından kıldı fazl-ı haq şeh-i kevneyn-i ‘aşr
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Şaçın ğarbında ey hūrī cemālīn āfitābımdır
‘İzār berg-i nesrīnīn de çe dürr ü kelāmımdır
Kaşın tahtında nergisiñ görüb oldum ele sāğar
Ki ruḡ-efzā lebiñ naql u daḡī la‘l-i şerābımdır
Kamer-i ruḡsārīnīn ‘aşkı düşüb sīnemde kān oldı
Ki defn-i kenz-i zātu’l-laha dil mülki ḡarābımdır
Lebiñ sākisi ruḡ-ı bağında çün bezm eylemiş ter lebin
‘Aceb mi mağme eylersem gönül ‘ud u rebābımdır
Oğudım muşhaf-ı haqqı haqīkat muḡkemātından
Ki her ḡaḡtın rumūz-ı sīn vü hem ümmü’l-kitābımdır

Cemālîñ heft hatla behişt-i ‘Adn ider rüşen
Hudâ hakkı budur cennet ki zülfün ana bābımdır
Vücūduñ nüñ felek aña derc sîşad u şaşat a‘zā
Sürāhîñ buc u hem hatîñ on iki māhitābımdır
Huṭūṭuñ levḥ-ı Mūsīdir vücūduñ “ḥayme’-i mī‘ād”
Yemīnile miyārînda dü pencāhîñ tınābımdır (58b)
Nemāz u hac u şavmla zekātı ‘aşk-ı pīrinden (59a)
Hatṭ u ḥālînde ders itdim kim ol ‘ayn-ı şevābımdır
Şırāt-ı sümbülün geçdim bugün mîzāne vezn oldum
Ḥesābım ḥaḫka teslīm eyledim yemü’l-ḥisābımdır
Mişālî gayrı dergāhe yüzün tutmaz bulen urma
K’ezelden fazl-ı bî-hemtā şeh-i ‘ālî-cenābımdır
· _ _ _ / · _ _ _ / · _ _ _ / · _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün
Ḥaḫ şıfat-ı zātını bir rûz-ı Ḳur’ân gösterir
Şekl-i zîbāsını ya‘ni fazl-ı yezdān gösterir
Sācid olmağa cemī‘ enbiyā vü evliyā
Ḳible-gāh eyler cemālin ‘arş-ı rahmān gösterir
Yerde gökde āşikārādır yüzi gün gibi lîk
Ḳudretin gör kim nice kendüyi pinhān gösterir
“Küll-i şey’in hālikün” illā ki vechîñ bākîdir
Ya‘ni gayrın sî vü dü esmā-i küll-i fān gösterir
Nice peydā olmasun devrînde Hızr ezher taraf
Cün kelām-ı cāvidānîñ āb-ı ḥayāt gösterir
On sekiz biñ ‘ālemi zabṭ itmeğe ey şāh-ı ḥüsn
Ḥātem gūyā lebîñ ḥükm-i Süleymān gösterir
Nice parmak ḫaldırub dīn bulmasun erbāb-ı küfr
Çün çelipā sünbül vü ruḫsārîñ imān gösterir
Āteş-i “innī ene’l-lah”îñ rumūzın bize sor
Kim bu sırrı yine hem Mūsā’-i ‘umrān gösterir

Çanı idrāk itmeğe insān Mişālī gerçeğim
Cümle şey zāt u şıfāt-ı haqqa bürhān gösterir
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Açıldı çün gönül gözi zi-hağ cānāneler gözler

İki ‘ālemde ya‘ni kim ruḥ-ı cānāneler gözler

Nicün mir‘āt-ı dīdārīn nazar-gāh eylemez zāhid

Ki nūr-ı kibriyāsın sen ol a‘mā yāneler gözler

Şerāb-ı ‘aşk-ı ḥüsnuñden olanlar mest-i hemçün Hızır

Ebed cām-ı leb vü ‘aynıñ gibi peymāneler gözler

Şu kim te‘vīl bābında me‘ādeni gencine ṭālib

Olub erbāb-ı ‘irfān-veş hemān u berāneler gözler

Melek gibi ṭavāf eyler dūn u gūn beyt-i ma‘mūru (59a)

Mişālī ḥāciyā şanma kalender-ḥāneler gözler (59b)

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Levh-i ruḥsārīnda ḥaṭṭ-ı āyet-i Qur‘ānı gör

Ya‘ni fī vü zād u lām-ı çehre-i yezdānı gör

Hūr u ḡilmāndır cemāli cennetde ḥaṭları

Lām u bī la‘linde cām-ı çeşme-i ḥayvānı gör

Tā ezel bulmağ dilersen küfr ü şirkiñden ḥalāş

İstivā-yı ca‘d gīsū ol ruḥ-ı imānı gör

‘Ālemü’l-ḡaybe mazāhirdir zemīn ü āsumān

Ġayrı yoğdur cümle oldur kande baqıñ anı gör

Ey rumūz-ı zāt-i ‘izzetden nişān iden ṭalep

Gel serīr-i serde fazlu’l-lah-ı ‘ālişānı gör

Bahre düşme la‘l ü cevher kaşdına ḡāvvāş-vār

Derc-i yāqutunda dürr-i sī vü dü dendānı gör

Sācid olmaz ādemiñ ruḥsārına bī-dīn-i faḡīḥ

Ey Mişālī kimden a‘rağ eyler ol şeyṭānı gör

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Vā'izā minberde bunca bu maḳālātĩn nedir

Ehl-i ḥaḳḳıseñ şıfātĩn okı gör zātĩn nedir

Lāf idersin dem-be-dem sırr-ı kelāmu'l-lahdan

Evvel ey cāhil yüzũnde ḥatt-ı āyātĩn nedir

Ḥaḳḳa irdim ehl-i ḥaḳḳım diyü ey dīv urma dem

Da'viye ma'nĩ gerekdir gösterir işbātĩn nedir

Ḳuvvet-i ḳalbiñ çü yoḳdur ḥaḳḳı izhār itmeḡe

Ey muḳāllid bunca tekrāriyle ebyātĩn nedir

Bĩ-ḥabersin çũnki ey mechũl-ı 'alleme'l-lahdan

Bes ne taḥşĩl eylediñ keşf it kemālātĩn nedir

Kũfr ü imān baḡşin itme bu rüyāyı zũhdle

Ey dĩn uğrusı seniñ ḳoltuḡda ol lātĩn nedir

Zāt-ı ḥaḳḳı çeşm-i sır görmez görür dirseñ ḥılāf

Görmeḡe bũrhān gerek 'arz it 'alāmātĩn nedir

Şũret-i āyinesinde görđi yezdānı resũl

Yā seniñ seyr itmeḡe Allahı mir'ātĩn nedir

Ḥaḳdan itme ārzu ferdũ'l-ḳā ḡilmān u ḡũr

Görmediñ cũn bunda kevşer heşt-i cennātĩn nedir

Aḡmede mi'rāc icũn lābũd bıraḳ cān gerek

Ey ḡar-ı esfel bu menzilde seniñ aniñ nedir (59b)

Vāḳıf olan sĩ vü dü nuḡḳa ḥaḳıḳat fehm ider (60a)

Ey Mişālĩ ibtidā vü ser-i ḡāyātĩn nedir

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey yüzũn levḡinde ḥattĩn āyetũ'l-lah-ı nũr

Vey seḳāhim rebeḡḡũm la'liñ mey-i mā'-i ḡaḡũr

Nur-ı ḡũsnũn pertevin ḳande görürü hem çeşm-i kũr

Gerçi düşendir yüzünde sırr-ı Qur'ân ve Zebûr
K'anı idrâk eyleyenler oldu erbâb-ı ğafûr
Ey cemâlîñ Ka'be vu tâk kaşîñ mihrâb aña
Hatlarıñ firdevsdir zülfün şîrâţ vü bâb aña
"Sûre-i tâhâ" yüzün her su hattıñ a'rab aña
Şunmasa ger sâkî'-i la'lîñ şerâb-ı nâb aña
Hızr-ı sermed kânde bulurdı hayât ender sürûr
Sî vü dü nuţk-ı ezel sırrı me zülfündür dü kısım
Genc-i zâtu'l-lah olmuş hatt-ı ruhsârîñ tılsım
Bildi anı fehmi iden sırr-ı müsemâyile ism
Râh-ı 'aşkıñda fedâ kılmak gerekdir cân u cism
İttişâlîñ kim taleb eyler seniñ ey karz-ı nûr
Çeşme'-i la'lîñden içen sâğar-ı âb-ı hayât
Kâşif-i sır oldu buldı tâ ezel dîdâr-ı zât
Zât-ı yezdâna yüzün mir'âtdır ey haq-şîfât
İstivâ-yı hattıñdan geçen ehl-i necât
Şûretîñ şânında didi hende cennât-ı hûr
Tâli' oldu şems-i mağrib ya'ni fazl-ı lem-yezel
Mehdî'-i şâhib-zemândır kâşif-i sırr-ı ezel
Anıñçün 'arşa'-i devrâne düşmüşdür cidâl
Zâhir oldu yine Aḥmed ümmetiyle bî hıyel
Zinde oldu biñ yıl olmadın temâm ehl-i kubbûr
"Hayme-i mî'âd" vü kuds vü levhile nâr-ı şecer
Va'de'-i dîdâr-ı çil şeb-i Mûsîye ez kârger
Bu ne sırdır yedi yedi olduğı tavaf-ı ḥacer
Ḥaqqâ yol bulmaz iseñ şavm u şalâtıñdan eger (60a)
Leyse maqbûli şalâtü'l-'abd illâ bi'l-ḥuzur (60b)
Ser-be-ser 'âlem kamû haqdan saña bürhândır
Rehnümâ vü rehber olmuş ma'nî-i raḥmândır
Rüşen oldu kenz-i muţlak şanma kim pinhândır

Kisvet-i ‘unşur giyüb alan adı insandır

Sen eger fehm itmesen bu sırrı kimdendir kuşūr

Olmadı maqbūl haḡ şavm u şalātı enbiyā

Ka’bede yüz dönmeyince yüzüne ey fazl-ı mā

Çün baña feth oldu senden sırr-ı ḡabb ve’l-nevvā

Yedi ḡatḡından geḡüb buldım cihenimden rehā

K’ehl-i cennetdir kılan zūlfün şırātından ‘ubūr

Ḥarf-i mu‘cemdir ser-ā-ser üstühān ādemi

K’oḡıyanlar ey Mişālī bildi sırr-ı ādemi

Ḥıẓr elinden ya’ni anlar içdiler cām-ı cemi

Şubḡa sen gūş itmeyen İsrāfilin bil bu demi

Ḥāb-ı ḡafletden anı uyarmadı āvāz-ı şūr

— · — / — · — / — · — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bende-i ‘aşḡ olmayan ol şāhī bilmez ḡandidir

Nefsi idrāk itmeyen Allahı bilmez ḡandidir

Vāḡıf olmayan bugün esmā’-i küllün rāzına

Ādem ü Ḥavvā vü vechu’l-lahı bilmez ḡandidir

‘Urvetü’l-vüḡḡā’-i miskīnin şırātın geḡmeyen

Cennet-i ‘adne sebīlü’l-lahı bilmez ḡandidir

Bilmeyen ruḡsārin “er-raḡmānu ‘ale’l-‘arş istivā”

Ma’nī-i zāt u şıfātu’l-lahı bilmez ḡandidir

Sī nuḡḡ-ı ezel sırrına bulmayan vuḡūf

Maḡzen-i ḡönlünde kenzu’l-lahı bilmez ḡandidir

Muşḡaf-ı ḡüsnünde ‘arşu’l-lahı tefsīr itmeyen

Cāvidān u sırr-ı fazlu’l-lahı bilmez ḡandidir

Sācid olmadı melek gibi vücūd-ı Ādeme

Gör ne şeyḡāndır ki beytu’l-lahı bilmez ḡandidir

“Men ‘aref” sırrını ḡaḡdan kim ki tefhīm itmedi

Yā vey kılar kendüyi va’l-lahi bilmez ḡandidir

Vechu'l-lahı Mişālī kendü vechin bilmeyen (60b)

'Āşık-ı ma'sûk vü 'aşku'l-lahı bilmez kândidir (61a)

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Gördüm yüzüñ nūr-ı hudādan haberim var

Ey mäh-ı ezel mihr-i semādan haberim var

'Aşk-ı ezelî değdi bu cān mülküne hayme

Sultān-ı dilim tûğ u livādan haberim var

Zülfünden anıñ "leyletü'l-isrā"ya irişdim

Ol şāb-ı kaṭaṭ ḥüsn ü bahādan haberim var

Şāf oldu gönül zer gibi 'aşkıñda şehā çün

Ḥüsnün gibi mir'āt-ı şafādan haberim var

Gel Tūr-ı tecellide güzer kıl ednādan

Ey Mūsī ḥaḳıḳat çü likādan haberim var

Şor sırr-ı 'Alīyi ve daḥī rāz-ı Muḥammed

Ya'ni ki meh ü şems-i zuḥādan haberim var

Keşf itse Mişālī nola Qur'an şifatıñ

Çün zāt-ı ezel fazl-ı hudādan haberim var

__ . / . __ . / . __ . / . __

mefülü mefâilü mefâilü feülün

Küfr-i zülfün görmeyen imānı bilmez kândidir

Derd-i 'aşkıñ çekmeyen dermānı bilmez kândidir

Naḳş-ı ruḥsārında zāhir görmeyen naḳḳāşını

Bî başardır şüret-i raḥmānı bilmez kândidir

Bulmayan vuşlat ser-be-ser dilde şāh-ı 'aşka ol

Kendüden gâfil dūrür yezdānı bilmez kândidir

Muşhaf-ı ḥaḳdır cemālīñ kim ki tefhīm eylemez

Cāhil u nādāndır ol Qur'ānı bilmez kândidir

Lebleriñden çeşme-i āb-ı hayāta ırmeyen

Cāvidānı mürde dildir cānı bilmez kandidate

Otuz iki dürre gavvāş olmadı ol cevheri

Kendüde tā şol yedi ‘ummānı bilmez kandidate

Ey Mişālī nefsini vü rabbin idrāk itmeyen

Çul nedir kulluğ nedir sultānı bilmez kandidate

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

‘Aşıkıñ ‘aşk yolunda zārı cānā hūn olur

Dil viren zencīr-i leyli zūlfüne Mecnūn olur

Dāne-i sihr-i ezeldir sünbülün dāmında hāl

Kim gönül mürği anı bir gör mehden meftūn olur (61a)

Hüsnünün vaşında çün güftäre āgāz eyleyim (61b)

Ma‘rifet dürcinde nazm-ı dürrle meşhūn olur

Serv-i kaddiñ iştıyākından dem-ā-dem ey güneş

Hūn-ı bağrım gözlerimden çağlayub ceyhūn olur

Nār-ı ‘aşkıñ şol kadar kār eyledi cānımdan kim

Ah idersem kūh-ı ‘ālem ser-be-ser hāmūn olur

Nāle itme ey gönül bī-had cefā eyler diyüb

Dilberin ‘aşıka cevri bir değıl beş on olur

Ey Mişālī nār-ı ‘aşka düş olanın gün-be-gün

Lāle gibi karedir bağı gözi pür-hūn olur

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Muşhaf-ı hüsnünden özge güft ü gū efsūn olur

Secde’-i vechinde ikrāh eyleyen mel‘ūn olur

Çeşm ü la‘liñ sāğarın nūş eyleyen buldı hayāt

Zūlf-i “ve’l-leyl”in gören ey rüz ruḥ-ı Mecnūn olur

Fazl-ı muṭlağdan bugün her kim hidāyet bulmadı

Menzil-i esfelde kalur ‘ākıbet mağbūn olur

Vuſlat-ı yezdān dilersen̄ pīr-i ‘irfān iste kim
Maḥrem-i nādān olan irmez murāda dūn olur
Ḥaḫ ſıfat vü “ ‘urvetü’l-vuſḫā” ki ikrār itmeyen
Kāfir-i bī-dīn olub īmāndan bīrūn olur
Şol haḫ ehli kim vücūdundan ḫaber-dār oldu ol
Ehl-i cennetdir anī cennetde ṭa‘amı nūn olur
Rūy-ı ādem aḥsen-i taḫvīm vü vechu’l-laḫdır
K’ānā ḫaḫdan beyyine “ve’t-tīn ve’z-zeytūn” olur
Şol kim esrār-ı ſalāte dāḫıl olmaz ‘ākıbet
İtmedi farzın edā-yı ḫaḫ ebed medyūn olur
Ey Miſālī ‘alleme’l-esmāyı idrāk eyleyen
Ḥaḫḫa irer ‘ayn-ı zāt-ı bī çerā vü çūn olur
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātūn fāilātūn fāilātūn fāilūn

FĪ ḤARFÜ’Z-ZĀ

Bākī ḫil‘at giymişüz zāhirde gerçi fāniyüz
‘Aynīnī aç ey gedā kim ‘ālemīn sultāniyuz
Ger temennā-yı güher eylerseñ ey ḡavvāſ-ı dürr
Cevherī ol iste k’anīn kānla ‘ummāniyuz (61b)
Bizden iste bāb-ı dinde her ne müſkil var ise (62a)
K’on sekiz biñ ‘ālemīn esrāriniñ bürhāniyuz
Āteş anı ene’l-laḫiñ rumūzın bize ſor
Kim bugün biz Ṭūr-ı ‘aſḫiñ Mūsī’-i ‘umrāniyuz
Ebcedi elvāḫ-ı ‘aſḫı bizden oḫı ṭālib ol
Kim cemālīn muſḫafiniñ kāſif-i Ḳur’āniyuz
Ey merīz-i cehl olan gel ‘ilm-i ḫikmet bizdidir
Şerbet-i ſiḫḫat ṭaleb ḫıl kim anīn Loḫmāniyuz
Dürr-i zātuz cümle ‘ālem bize olmuſdur ſadef
Ya‘ni eſyā bir bedendir kim biz anīn cāniyuz

Sācid olduğu anıñçündür mülk-i eflākle

Kim haqqıñ zātına mazhar şüret-i rahmānıyuz

Zinde cān olma dilersen çün Mişālī tā ezel

İste Hızrı kim biz anıñ çeşme-i hayvānıyuz

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

‘Ārif-i zāt u şıfāt olmayan insān olamaz

Qaldı sānīde çü dīv haqqıla yeksān olamaz

Şüret-i hattını “tāhā”ya bedel kılmadı kim

Şüret-i fātiha vü şüret-i rahmān olamaz

Oğumaz her ki yüzün tefsīrini sī vü dü harf

Menba‘-i sırr-ı ezel kāşif-i Qur‘ān olamaz

Āteş-i nūr-ı tecellī yüzün Tūrunda

Şu ki görmez şanma Mūsī‘-i ‘umrān olamaz

Tutmayan kıble-i hüsnüne yüzün mişl-i melek

Kāfir-i maḥz olur ol mazhar-ı imān olamaz

Hüdhüdün Belkīsle sırrını fehm eylemeyen

Bilmedi mantık-ı her tayrı Süleymān olamaz

İçmeyen cām-ı lebiñ hemçü Mişālī cānā

Hızr-veş zinde olub çeşme-i hayvān olamaz

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Sünbülün zencīrine dīvāne gelmişlerdenüz

Āyet-i hüsnün görüb Qur‘āna gelmişlerdenüz

Küfrdür dir zülf ü ruhsārīñ temāşāsın faḫīh

Biz bu küfre yüz tutub imāna gelmişlerdenüz

‘Anberīñ gīsūleriñde bulmuşuz cennet yolun

Ehl-i haqquz kim reh-i sübhāne gelmişlerdenüz (62a)

Çün kelāmu‘l-lah vechiñ okuduk yezdāndan (62b)

‘Ālimüz kim ‘ilmü‘l-Qur‘āne gelmişlerdenüz

Nūr-ı ruhsārīn ki vaḥdet şem'idir ey zāt-ı ḥaḳ
Aña cān yandıрмаğa pervāne gelmişlerdenüz
Ḥaḳ yüzün gördik çü Manşūr vü "ene'l-ḥaḳ" söyledik
Dār-ı müşkūn efsānīna urgāne gelmişlerdenüz
Çün elest devrinde didik 'aşkına "kālū belā"
Ḳavlimizden dönmeziz merdāne gelmişlerdenüz
Gönlümüz kayd eyledik zülf kemendīn bendine
Ġabgabīn çāhına biz zindāne gelmişlerdenüz
Leblerīn meyhānesinden cām-ı vaḥdet içmişüz
Sermedī mestān olub dendāne gelmişlerdenüz
Çün cemālīnden sekiz ḥaḫ-ı ilāhī okuduk
Cennet ehliyüz ḥaḫ-ı reyḥāne gelmişlerdenüz
Ādemiñ vechinde fazl-ı ḥaḫkı işbāt eyledik
'Ārif-i ḥaḫkuz bugün 'irfāne gelmişlerdenüz
Levḫ-i ruhsārīnda ders itdik kelāmu'l-lahı çün
Ehl-i fazluz te'vīl-i yezdāne gelmişlerdenüz
Ādem-i ma'nā biziz kim sırr-ı yezdān bizdidir
Otuz iki nūr ile insāne gelmişlerdenüz
'Aşḳ meydanında cānā 'anberīn çevgāniçün
Başımız ḫop eyleyüb meydāne gelmişlerdenüz
Ey Mişālī ehl-i 'aşḳa 'ıyd-ı ekberdir yüzi
Aniñçün biz daḫı ḫurbāne gelmişlerdenüz
-- -- / -- -- / -- -- / -- --
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ḳālle ḫilde ḫaldı ma'nī-i ḫāle irmez
Her kim ki 'ilm fazl-ı şāḫib-i kemāle irmez
Ḥayy olur ol kevşeriñ cūr'a-i cāmın içen
Zerre iken şems olur daḫı zevāle irmez
Dimesün ol k'okudum elf ü bī vü tī vü şī
Levḫ-i yüzünde çünkim cimle dāle irmez

Lem-yezeli kör olur zāhir u bātın çü dīv
‘Ayn-ı dil açub ol kim sen haq cemāle irmez
Çandan irer hayāta Hazret-i ‘Īsī gibi
La‘līnde her ki çün Hızr-ı āb-ı zülāle irmez
Bunda bugün içmeyen cām-i vişālīn senīn
Hicret-i sermetdedir yārin vişāle irmez (62b)

Kimin ey Mişālī hırqa-i fakrı haqdan (63a)

Ümmet-i Aḥmed deġil ser-tāc ilāhe irmez

_ . . _ / _ . _ / _ . . _ / _ . _
müfteilün fāilün müfteilün fāilün

Kākülün küfrine biz imāne gelmişlerdenüz
‘Arızınīn bayramına kurbāne gelmişlerdenüz
Şol mu‘anber turra-i ‘anber-feşānīnün bugün
Başımız top eyleyüb çevgāne gelmişlerdenüz
Şem‘-i bezm-i ḥüsnüne ey sidre vü tūbā kıyām
Cāvidānī yanmagā pervāne gelmişlerdenüz
‘Arş-ı dīdārīnda keşf itdik “ene’l-ḥaq” sırrını
Tār-ı ‘anber-bārīna urgāne gelmişlerdenüz
Tā ki la‘līn cūr‘asından içmişüz vaḥdet meyin
Sermedī sermest olub mestāne gelmişlerdenüz

‘Anberīn zencīr vü ve’l-leyli zūlfüne Mecnūn-vār

Vālih u ḥayrān olub dīvāne gelmişlerdenüz

‘Ārif-i nefis ü Mişālī ‘ārif-i rab olmuşuz
Ḥamdu’l-lah mecmu‘-i ‘irfāne gelmişlerdenüz
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Biz gedā-yı mülk-i ‘aşkuz Fazl-ı haqdır şāhımız

Pāye-i ebrāre irdik ‘arşdır dergāhımız

“Ve’s-semāi zāti’l-burūc”un üç yüz altmış ḥānesin

Seyr ider yigirmi sekiz menzil ile māhımız

“Üscüdū” buyurdu yezdān oldı mescūd melek

Hāciyā ādem ki oldur quds-i beytu’l-lahımız

Buldı Muḥammed-i resūlu’l-lahdan dīn-i yaqīn

Fehm idenler “lā ilāh” vü sırr-ı “illā’l-lah”ımız

‘Ālem-i zulmetde qalmışdı cemī’ kâ’ināt

Vechini göstermese gün gibi Faḫlu’l-lahımız

“Küntü kenziñ” ma’nisin gel Hazret-i Ādemde gör

K’andadır otuz iki haḫla vechu’l-lahımız

Ey Mişālī haḫkı kim idrāk iderdi Ādeme

Qılmasa dīdārını teşrif-i zātu’l-lahımız

_. _ . / _ . _ . / _ . _ . / _ . _ .

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Levh-i yüzünde her kim fī zād u lāmı görmez

Haḫke’l-yaqīn ol a’mā dāru’s-selāmı görmez (63a)

Cennetde āb-ı kevşer qandan ola müyesser (63b)

La’l-i lebinde şol kim sī vü dü cāmı görmez

Merd-i haḫıkat değıl ya’ni muḫallid dūrür

Rāz-ı şalāt u her kim sırr-ı şıyāmı görmez

Bunda görendir gören anda cemāl-i haḫkı

Şol ki bugün görmedi yārın müdāmı görmez

İrmeyiser ‘ıyd ile qadr u berāta haḫdan

Şubḫ yüzünde ol kim sünbül-i şāmı görmez

Düzaḫīdir tā ezel mürğ-i behişt olmadı

Dāne-i ḫālīnde kim turra-i dāmı görmez

Hāci-i Quḫs-i ma’nī olmadı kim Mişālī

Hazret-i Ādem gibi beytü’l-ḫarāmı görmez

_. _ . / _ . _ . / _ . _ . / _ . _ .

mefülü fāilātün mefülü fāilātün

Levh-i ruḫsarında naḫş itdi yüzün naḫḫāşımız

Ya’ni lām u zād u fādır sem’ u ‘ayn u qaşımız

Bir dükkenmez ni‘mete irdik bildin tā ezel
Hān-ı dīdārīndan otuz iki dürlü aşımız
Menzil-i yezdāne irmek mümkün olmazdı eger
Olmasaydı rāh-ı ‘aşkıñda gamīñ yoldaşımız
Rāh-ı īmān Fazl-ı rabbü’l-‘ālemīnīñ ‘ilmidir
Din budur bu dinde şarf olmak gerekdir başımız
“Sümme vechu’l-lah”dan her şeyde vechu’l-lahı gör
Ya‘ni dāl olmuşdur haqqa kuruyula yaşımız
Haṭṭ u hāli āyetin ger şerh idersek ey gönül
Yine ehl-i Fazla kıl k’anlar dūrür sırdaşımız
Tutmaḫ için tāze ol serv-i revānı dīdeden
Ey Mişālī her taraf enhār kıldık başımız
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Fazl-ı haqdan bāde-i tevḥīd içüb şāf olmuşuz
Bizdidir Simurg-i ‘aşk-ı lem-yezel kāf olmuşuz
‘Alleme’l-esmā’i buldık nergis-i şehlañda
‘Urvetü’l-vüşkāyı gördik merd-i a‘rāf olmuşuz
Nāme-i hüsnünde ders itdik çü “Yāsīn” sūresin
‘İlm-i Fazlu’l-laha irdik ehl-i inşār olmuşuz
Çün lebiñ cāmından içdik cāvidānī kevşeri
Cām-ı vahdet şunmağa biz Hızr-ı eltāf olmuşuz (63b)
Sūre-i seb‘a’l-meşān vü hem tılsım-ı t̄ā vü hā (64a)
Feth olalı Fazl-ı haq ‘ilminde keşşāf olmuşuz
Sırr-ı tevḥīd-i haqīkat Fazl-ı haqdan gūş idüb
Gevher bahrin ‘ilmü’l-laha şarrāf olmuşuz
Ey Mişālī nefḫa-i rūḫu’l-ḫudūsden cām içüb
Bende-i Fazl-ı ḫudāyuz zer gibi şāf olmuşuz

--·--- / --·--- / --·--- / --·---
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Gülşen-i bāğ-ı cinānı neylerim cānānesüz

Her güli hār-ı belādır ol gözi mestānesüz

Gönlümi çāh-ı zenaḥdanında kayd it zülfüne

Habs-gāh-ı şāh-ı ḥüsn olmaz zīrā dīvānesüz

Maḥzen itsem tañ mı dil şehri ni genc-i ‘aşka kim

Mısr olan Yūsufsuz olmaz gencde vīrānesüz

Çehren üzre hāl u zülfün mürğ-i cāne rām kı l

Kim dil-i dīvāne olmaz o dām u dānesüz

Çeşmini meyḥāne-i vaḥdet yüzün kıble itmeyen

Çaldı şeytān gibi cāvid Ka’be vü meyḥānesüz

‘Ayš idicek ol güneş çehreyle mey nüş eyle kim

Meclis-i ‘uşşākiñ olmaz lezzeti peymānesüz

Biñ dil-i dīvāne kayd olurdu her bir tārına

Ey Mişālī olsa ger zencīr-i zülfi şānesüz

--·--- / --·--- / --·--- / --·---
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

İçmeyen cām u lebiñ Hızr u Mesīhā olamaz

Görmeyen āteş-i ruḥsārını Mūsā olamaz

Nice yol bulabilür Ādeme kim Hātemden

Oğuyub ḥatt-ı ruḥuñ vākıf-ı esmā olamaz

Geçmeyen yetmiş iki perdeye dört yedi ile

Çāfa pervāz idüb ol şeh-per-i ‘anḳā olamaz

Şol ki ten çerḥını ‘İsī gibi seyr eylemeye

Sāyir-i seyr-i derc-i künbed-i ḥazrā olamaz

Kim ki nüş itmedi lām la bīden ḥamr-ı ‘aşk

Sāki-i bezm-i ḥudā cām-ı muşaffā olamaz

Münfek olmaz şıfat-ı rab ‘alā zātladır

Birdir bir değil iki iki ḥāşā olamaz

Geçmeyen ‘urve-i zülfün çü Mişālī ey mäh (64a)
Cennet-i sermed añā mesken ü me’vā olamaz (64b)

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Künc-i ğamda haste düşdüm kalmışım dermānsuz

Vaşl-ı la’līn merhem it gel olmadın men cānsuz

Genc-i ‘aşkıñ gönlümün vīrānesinde şaklarım

Kenz-i bī-pāyān olmaz zīre kim vīrānsuz

Cün güneş-i ruhsārīmı gördüm meni kurbān kıl

Hacc-ı ‘ıyd ‘ādetdir olmaz dilberā kurbānsuz

Şāh-ı ‘aşkıñ meskeni āşüfte gönlümdür benim

Zīre kim Mısr olan olmaz Yūsuf-ı Ken‘ānsuz

Küfr-i zülfin dīn ü İmān cemālin bilmeyen

Ey Mişālī kaldı sermed dīv-tek İmānsuz

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Rāz-ı lebiñ şormayan sermedi cāne irmez

Küfrüne yol bulmayan dīn ü İmāne irmez

Sī vü dü haṭṭ-ı hüsünün āyine-i nūr-ı zāt

Kim bu nişānı bilmez ol bī nişāne irmez

Cennet-i cāvitāne kılmayıserdir dühül

Kim ki şırāṭ-ı zülf-i ‘anber-feşāne irmez

‘Ārif-i nefis olmadı bulmadı Allaha rāh

Muşhaf-ı hüsünüñde kim seb‘a meşāne irmez

Yol bulmayan harf-i muhkeme oldu mechül

Çande olur ehl-i ‘ilm çün bu beyāne irmez

Bulmadı çün cevheri gevher-i lü’lü’-yi ‘aşk

Bāb-ı ma‘ārifde kim baḥrle kāne irmez

‘İlm-i ledün olmadı keşf añā Fazl-ı haḫdan

Kim ser-i ‘arş-nāme hem cāvidāne irmez

‘Alem-i ervāha yol bulmayıser hergiz ol

Kendüde kim burc vü bu heft āsumāne irmez

Te’vīl-i Fazl-ı haqdır āb-ı hayāt bākī

Kim içdi çün Mişālī ol dahī kâne irmez

— . / — . — / — . / — . —

mefülü fāilātün mefülü fāilātün

Çü gördüm Fazl-ı Allahı camālīnde ‘iyān emruz

Ġam-ı hicrāndan ırağım gönüldür şādumān emruz

Nice seyr ider eflāk u ay meh görmedi görmez

Seniñ tek la’l rūḥ-efzā seniñ tek mihribān emruz (64b)

Niçün feryād u efgān eylemez ‘aşkla çün gördi (65a)

Gönül bülbüli ḥüsnüñ gülşeninde gülistān emruz

Ne fettān çeşmsin yā rab ne tārāc-ı cihān seniñ

Çıyāmet kopdı kaddinden uş oldı āḥır zemān emruz

Cihān-ı zulmetden arındı ḥaḳıḳat ‘ayn-ı nūr oldı

Olaldan Fazl Çur’āna mübeyyindir cihān emruz

Kelām-ı Allahdır aşlım vücūdum eyledim tebdīl

Mekānım meskenim yoqdur baña ḥaḳdır mekān emruz

Cihānı ser-be-ser kıldı Mişālī ol perī ruḥ şayd

Alaldan ele tīr-i müjgān u ebrū-yı kemān emruz

. — — / . — — / . — — / . — —

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Ey yüzün ‘arş-ı ilāhī Ka’be-i raḥmānımız

Bu mu‘allā Ka’beye secde itmeyen şeytānımız

Ey ki mir’āt-ı cemālīnden görendi zāhirā

Ḥaḳ te‘ālāniñ cemāli muşḥaf uş bürhānımız

Kim ki gördi şūretiñ ikrāḥ idüb ḥaḳ dimedi

Ḥaḳka münkir oldı olur dīv ile ḥayvānımız

Şol müselsel turra kim itmiş yanagın üstüne

Ey kamer şūretlü oldur küfrimiz imānımız

Ḳıl u ḳālīm sermedi dilde cemālīñ şerhidir
Ḥaḳ bilür yoḳdur gönülde ğayrı tü mihmānımız
Ḳande kim ḳılsam nazār ḥaḳdır vü ḥaḳdan özge yoḳ
Görmüşüz rüşen ki yoḳdur şekkimiz gümānımız
Şüret-i rahmāne yüz tut yedi ḥattdan vāḳıf ol
Yedi ‘arş u yedi ferş oldu yedi Ḳur’ānımız
Künt ü kenziñ sırrıdır kim şerḥ ider rüz şeb
Ḳuş dilidir kim ne bilsün bu bizim lisānımız
Ey Mişālī vāşıl oldıḳ Fazl-ı ḥaḳḳa çün bugün
Ger olursa ğam deĝil ‘ālem ḳamū düşmānımız
-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bunda her kim ki bugün kendüye ol yād olamaz
‘Ālem-i ma‘nide hem nāzır-ı dīdār olamaz
İstivā ile ḳamer alnını şaḳḳ eylemeyen
‘İlm-i esmāya irüb kāşif-i esrār olamaz
Yanmayan āteş-i ‘aşḳıñda bugün hemçü ḥalīl
Ḥüsnüñe ḳarşu seniñ bülbül-i gülzār olamaz (65a)
Yüz sürüb iziñe kühl eylemeyen ḥāk-i rehiñ (65b)
Kör olur dīdeler lāyıḳ-ı envār olamaz
Nice at sürmeĝe ḳudret bula meydānıñna hem
Reh-i ‘aşḳıñda şü kim merd-i ciĝer-dār olamaz
Yoluñna cānla başını fedā eylemeyen
‘Āşıḳ-ı şādıḳ olub yār-ı vefā-dār olamaz
Oḳumaz her ki Mişālī gibi ṭāhā-yı ḥatṭıñ
Ruḥ-ı rahmāna irüb vāḳıf-ı settār olamaz
-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Kevşer-i la‘linden içdik āb-ı ḥayvānileriz
Cāvidānī cennet-i ḥatṭıñda sükkānileriz

Seb‘a hānuz muşhaf-ı hüsnüñi tebyānileriz
Ümmet-i evsaṭ biziz biz Fazl-ı yezdānileriz
Şūretiñde ḥaḳḳı gördik Fazl-ı yezdān ḥaḳḳıçün
Gözleriñden okuduk Qur‘ānı rahmān ḥaḳıçün
Cebhe-i bedriñde yazlu ḥatt-ı reyḥān ḥaḳḳıçün
Ümmet-i evsaṭ biziz biz Fazl-ı yezdānileriz
“Sūre-i seb‘a’l-meşān” “ümmü’l-kitāb”ıñdır seniñ
‘Alleme’l-esmā-i küll ol la‘l-i nābıñdır seniñ
Cāvidānī kıblemiz ruḥ-ı āfitābıñdır seniñ
Ümmet-i evsaṭ biziz biz Fazl-ı yezdānileriz
Kāf hā yā ‘ayn u şadım fī vü zād u lāmdır
Kim yed-i kudretle cebheñde seniñ erḳāmdır
Rabbimiz oldur bizim ḥaḳḳ-ı ‘ālem vü ‘allāmdır
Ümmet-i evsaṭ biziz biz Fazl-ı yezdānileriz
Muşhaf-ı hüsnüñde biz ḥamsīn şalātı bulmuşuz
Ka’be-i ḥaḳ şavm u bangle zekātı bulmuşuz
Her taraftan çün ḳamer ol pāk-i zātı bulmuşuz
Ümmet-i evsaṭ biziz biz Fazl-ı yezdānileriz
Vāḳıf oldıḳ muḥkem-i Qur‘ān vü teşbihātđan
Mışr-ı cāmi‘ eyledik ol çehre-i mir‘ātdan
Ḥaḳḳı zāhir görmüşüz gün gibi her zerrātđan
Ümmet-i evsaṭ biziz biz Fazl-ı yezdānileriz
Burc u ecrām-ı semāvī seb‘a-i seyyāreniñ
Se şad vü hem şaşt derc ol nüh felek devvāreniñ
Küll-i ma‘lūm oldı bize sırr-ı aḡ u ḳāreniñ
Ümmet-i evsaṭ biziz biz Fazl-ı yezdānileriz (65b)
Küfr-i zülfüñden seniñ erbāb-ı imān olmuşuz (66a)
Ḥaḳḳı izhār itmeḡe vechiñde bürhān olmuşuz
Cün sevād-ı a‘zamıñđan ehl-i Qur‘ān olmuşuz
Ümmet-i evsaṭ biziz biz Fazl-ı yezdānileriz

Ey Mişālî vechimi ben mazhar-ı haq bulmuşum

Bîst heşt vü sî vü dü envârı bir reğ bulmuşum

Ma'nî-i zât şîfât-ı Allahı muğlak bulmuşum

Ümmet-i evsağ biziz biz Fazl-ı yezdânîleriz

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Künt-i kenziñ mağzeniyüz gevher-i 'ummân biziz

Cevher-i zât-ı ezel hem künc-i her vîrân biziz

Hem biziz manzûr u manzar kande kim kılsak nazâr

Gayr yokdur mâ yekûn kâyinen mâ kân biziz

Şeş cihât vü çâr 'unşur hem kıyâm-ı kâ'inât

Mihr ü mâh vü çerh-i erzağ gerdiş-i devrân biziz

Zât-ı yezdânın şîfâtın gösterir mir'ât-vâr

Küll-i eşyâ uşte âyet iste kim bürhân biziz

Zâhir u bâtın biziz her yerde nuğ u şûret iden

On sekiz biñ 'âlemiñ cisminde ya'ni cân biziz

Keşf olaldan nûr-ı hüsnünden "ene'l-lah" âteşi

Türda didâra irdik Mûsî-i 'umrân biziz

Tîğ-ı birânile zâhid 'İsîyüz kıldık zühûr

Münkir olma dîv-tek kim kâtil-i şeytân biziz

"Ahsen-i takvîm" hulğ itdim didi insân-ı zât

Secde kılmâ fermân-ber ol kim şûret-i rahmân biziz

'Ârif ol sem' itme her bir câhiliñ efsânesin

Mağfel-i 'irfâna gel kim kâşif-i Qur'an biziz

Zinde olmak isteriseñ nefh-ı rûh-ı Allahdan

Kevşeri gel bizden iç kim çeşme-i hayvân biziz

Ey Mişālî cün vücuduñ kişverin fetğ eyledirk

Yûsuf-ı 'aşkız ma'ânî Mısrına sultân biziz

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Çün zāhid muḳallid sırr-ı şalāta irmez
Hakkā likā-yı rahmān āb-ı hayāta irmez
Her kim içer şalātın kevşer cāmın çü Hızır
Zinde-i sermed olur dāhī memāta irmez (66a)
Sırr-ı tavāfı bilmez hācī-i hūrī çünkim (66b)
Çande duḫūl-ı Ka’be esrār-ı lāte irmez
Virmedi māl-ı haḳḳı olmayıser müzekkī
Kim ki yemīninde ol sırr-ı zekāte irmez
Fülk-i vücūde şol kim girmede mānend-i Nūḫ
Ġurfe-i tūfān olur rāh-ı Necāte irmez
Zāhire yol bulmayan bātına kılmaz duḫūl
Çande bulur feyz-i zāt ol ki sıfāte irmez
İsrā şaçıñla cānā ‘ıyd-ı ruḫūñ görmeyen
Lem-yezeli vaşlla ḳadr u berāte irmez
Esb ü peyāpil ü ruḫ ferz ḫattıñ oynayan
Şaṫranc-ı ma’rifetde şāh oldı māta irmez
Olmayan ey Mişālī merkeb-i nefse süvār
Rāh-ı ma’ārifde ol yayadır ata irmez
_ _ / _ . _ _ / _ _ . / _ . _ _ _
mefūlü fāilātün mefūlü fāilātün
Ey kitāb-ı ḫatt-ı ḫüsnūñ oldı otuz iki remz
Vey lebīñ la’līñde maḫfīdir künūz-ı küntü kenz
Fazl-ı ḫaḳdan muḫkemāt ḫattıñ idrāk itdi kim
Çalması ‘ilm-i ledün bābında aña cāy-ı ‘acz
Cenentiñ “ḫable’l-metīnin” iste olmadın helāk
Rāh-ı dinde key şaçın muḫkem ṫut ayağın mülfez
Ger ḳadem ḳoyduñsa ‘aşḳıle sebīl-i Allahda
Menzilīñde rāst-ı revā ol olma eğri meçū hemz
Zāhid a’rāz eylemezdi gün yüzünden büm tek
Gözlerinde nūr olaydı yā anıñ başında mağz

Setr iderdim sırr-ı ‘aşkıñ cān icinde āh kim
 Eşk-i hūn-bārım beni fāş itdi her cā kıldı gamz
 Sī vü dü nuṭkla çün nazımım Mişālī kıldı gūş
 Destine çeng aldı zühre raḡşa girdi didi naḡz
 _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
 fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
 Ey ḡaṭṭ u ḡālīñ kelām-ı Allahdan remz ü lafz
 Mazḡhar-ı zāt-ı ezelsin saña kimdir ḡaḡ dimez
 Nice sergerdān olansın iktisāb it ‘ilmīñ
 Kim dimişdir saña kim beyhūde çendān böyle gez
 Devr-i gül ola veyā dü ḡulūt-ı kenc-i ṭarab
 La‘net ol altuna kim şarf olmaya bir ḡān zer (66b)
 Bezm-i ḡüsnūñde gözüñ peymānelerdir gül gibi (67a)
 ‘Aşıḡa la‘liñ şerāb vü būs aña naḡl ü çerez
 Sen perī vü āhū-veş ‘aşıḡdan vaḡşet neden
 Seyb ü sīmīn ḡabḡabım insāna gel yaḡlaş birez
 Zinde eyler cāvidān uḡrasa bir kez zaḡme
 Ey kemān ebrū müjḡ-i tīrile ben sū gezle gez
 İş bu mevsimde Mişālī key ḡamāfetdir ki rind
 Çekmeye mül la‘li yār ne mey-i renk kerez
 _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
 fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
 Şol göz ki görmez yüzūñ gör oldı nūra irmez
 Nār-ı kelīm vü sırr-ı dīdār u Ṭūra irmez
 Firdevs-i cāvidāne girmeyiser yārin ol
 Bunda kim otuz iki ḡilmān u ḡūra irmez
 Mürde dūrür olmadı lem-yezeli Ḥızr-ı ḡay
 Cām-ı lebiñde ol kim mā-i ṭahūra irmez
 Ḥüsn-i cemāl-i bārī kılmasa şūfī manḡar
 ‘Ayb itme k’ol şems ruḡ ḡuffāş-ı köre irmez

Medfün-i kabir tendir bulmadı haqdan hayāt

Sem‘-i revānī anıñ k’āvāz-ı şūra irmez

Ey zāhid-i muqallid tā‘atıñ olmaz kabūl

Neyler şalātı ol kim kalb-i huzūra irmez

Düşmedi ey Mişālī derd ü ğam-ı ‘aşka kim

Seyr-i liqā-yı haqdan āhır servere irmez

_ . . _ / _ . _ / _ . . _ / _ . _

müfteilün fāilün müfteilün fāilün

Lebiñi şormayan cāne irişmez

Zülāl-i āb-ı hayvāne irişmez

Oliser ğarka bulam diyu lü’lü’

Şu talğıc kim bu ‘ummāne irişmez

Qacan bulur berāt-ı ‘ıyd u kadri

Yüzünden kim ki Qur’āne irişmez

Gönül göziyle görmez haqqı her kim

Gözünden Fazl-ı yezdāne irişmez

Zarīr oliser aHz-ı ‘ayn şol kes

ki kühl-i pā-yi cānāne irişmez

Oqumayan yüzün levhinde “Tāhā”

Şaçūndan bŷy-ı rahmāne irişmez (67a)

Seriñ top eyle çevgān-ı hamına (67b)

Değil ser ol ki meydāne irişmez

Kesilsin yere geçsün cŷy-ı çeşm

Ger ol serv-i hırāmāne irişmez

Qo ‘aşka dahl iderse vā‘iz ansun

Kim ol hayvān bu ‘irfāne irişmez

Nice nā-pāke irer nŷr-ı hırşid

Velakin zerre noqsāne irişmez

Mişālī bilmeyen ‘ahd u emānet

Rumŷz-ı din ü imāne irişmez

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _
mefāilün mefāilün feülün

‘Aşk-ı pergārında sermed çün nuḳat-ı aṣl olmuşuz

Gerci ser-tā-pā kelāmuz sī vü dü Fazl olmuşuz

İbn ü ābādan ḥabīrüz seyyidüz nesl olmuşuz

Āfitāb-ı her dü ‘ālem zerre-i Fazl olmuşuz

Okuduk ‘‘tāhā‘‘ tılsımın muḥkemātından anıñ

Zātın idrāk eyledik nūr-ı şıfātından anıñ

‘‘Şümme vechu’l-laha’’ irdik şeş cihātinden anıñ

Āfitāb-ı her dü ‘ālem zerre-i Fazl olmuşuz

İsteriseñ süre-i seb‘a’l-mesānından nişān

Tīr-i müje turra vü ebrū kemānından nişān

Gel ḥaber şor vākıf ol iste dehānından nişān

Āfitāb-ı her dü ‘ālem zerre-i Fazl olmuşuz

Bizdidir sırr-ı ezel keşf eyledik Qur’āndan

Ya‘ni kim ḥaṭṭ-ı sevād-ı çehre-i raḥmāndan

Nükte-i esmā-i külle müdriküz yezdāndan

Āfitāb-ı her dü ‘ālem zerre-i Fazl olmuşuz

Müntehā ḳaddiñ seniñ rāz-ı kıyāmetden ḥaber

‘Arz ider müşkīn şaçiñ ḥaşr u ‘alāmetden ḥaber

Ḥācib ü aynından aldık biz imāmetden ḥaber

Āfitāb-ı her dü ‘ālem zerre-i Fazl olmuşuz

İrmişüz nār-ı tecellīye cemālinden seniñ

Mūsī-i Tūruz şıdḳ-ı levḫı hilālinden seniñ

Ṭūṭi-i ‘aşḳuz yediñ sekiz delālinden seniñ

Āfitāb-ı her dü ‘ālem zerre-i Fazl olmuşuz

Ay yüzüñ ḥurşid-i maşrıḳ ḡarb zülf-i ruḥ-baḥş

Selsebīl-i la‘lden erbāb-ı ‘aşḳa ruḥ-baḥş (67b)

Okuduk naḳḳāşdan ḥüsnünde otuz iki ḥarf naḳş (68a)

Āfitāb-ı her dü ‘ālem zerre-i Fazl olmuşuz

Vākıfuz kültābedye mu‘cizātından bugün
Hakka teslim eyledik hakkı zekātdan bugün
İrmişüz mi‘rāce çün Ahmed şalātından
Āfitāb-ı her dü ‘ālem zerre-i Fazl olmuşuz

Şekl-i Fazlu’l-lahı ruhsārında işbāt eyledik
Ahsen-i şūretde gördik vechi mir’āt eyledik
‘Arşa çıktık gün gibi seyr-i semāvāt eyledik
Āfitāb-ı her dü ‘ālem zerre-i Fazl olmuşuz

Yazdı cebheñ muşhafına kitāb-ı küllün ezel
Hāzihi ruhsār-ı haq lā reyb ü lā mişl ü bedel
Ey Mişālī Fazl-ı haqdır pādişāh-ı lem-yazel
Āfitāb-ı her dü ‘ālem zerre-i Fazl olmuşuz

— · — — / — · — — / — · — — / — · — —
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bizden iste gevheri ey cevheri deryā biziz
Kāf-ı ‘aşk üstünde pervāz eyleyen ‘ankā biziz
Bilmek istersen rumūz-ı Ādemile Hātemi
Kıl taleb kim kāf u hā vü sırr-ı lām u bā biziz

Levh-i Tevrāt vü ‘aşā vü hayme-i mī‘ād hem

Tūr u didār-ı tecellī āteş-i Mūsī biziz

Hāfizā gel muhkem-i Qur’ānı bizden okı kim
“Kāf ve’l-Qur’ān” vü “yāsīn” “sūre-i tāhā” biziz

Her neyi görseñ biz anıñ ‘aynıyuz hem mazharı

Zāhir u bātında pinhān ile hem peydā biziz

Otuz iki harfle her şeyde kaldırdık ‘alem
Sırr-ı mehdī bizde keşf oldı bugün ‘İsā biziz

Mantıku’t-tayra Süleymānuz ki hātem bizdidir

İns ü cinnin pādişāhı hākim-i eşyā biziz

Secde kıl Ādemden a‘rağ itme çün İblīs kim
Beyt-i ma‘mūrile quds-i Ka’be-i ‘ulyā biziz

Ey Mişālī “ ‘alleme’l-esmāya” taḫsīm olalı

Kāşif-i sırr-ı şifāt u zāt-ı bī-hemtā biziz

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Biz hümā-yı lā-mekānız üc devlet bekleriz

Ya’ni dil-i ḳāfında sīmurğ-ı sa’ādet bekleriz (68a)

‘Alleme’l-esmā-i küllīden ḥaber-dār olmağa (68b)

‘Ālim-i ta’līm-i ‘ilm üstād u şan’at bekleriz

Ka’be-i ḥüsnünde mihrāb eyleyüb ebrūların

Secde-i ta’zīm için bir mäh-ı şüret bekleriz

Çeşm ü gūş u dest ü pā vü ‘aql u idrākle fehm

La’lī kevşer ḥūr-ı ḥaṭ ber vech-i cennet bekleriz

‘İyd-i ruḥsārına ol mihr ü hilāl-i ḥācibiñ

Ya’ni ḳurbān olmağa geldik ki fırsat bekleriz

Oḳududḳ levḥ-i cemālinde rumūz-ı muḥkemāt

‘Urvetü’l-vüşḳā-i zülfünde ṭarīḳat bekleriz

Āsitān-ı devletinde göz yaşın ırmāğ idüb

Bir nihāl-i nārūn bir serv-i ḳāmet bekleriz

Ey Mişālī lebleri yādına ol meh-pāreniñ

Bāde-i la’l içelim niçün ḳasāvet bekleriz

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cennet-i dīdāra irmek yārdır eḡlencemiz

Bülbül-i ‘aşḳız gül-i bīḥārdır eḡlencemiz

Bezm-i vahdetde şerāb-ı ‘aşḳ için mest olmuşuz

Sanma ḥamr-ı sāğar-ı ḥummārdır eḡlencemiz

Nükte-i ‘aşḳ u muḥabbet kūşesin ḳıldıḳ ḳabül

Olmuşuz ebedü’ d-dīn isrārdır eḡlencemiz

Selsebīl-i vahdet ferdāya meyyāl olmadıḳ

Biz lebi kevşer ruḥ-ı gülzārdır eḡlencemiz

Rehber olan nesīm-i ‘aşk-ı müşgīn zūlfūne

Her tarafından şūret-i settārdır eğlencemiz

Zūlf-i tarrārına dil virdik Mişālī ol mehiñ

Devlet-i Mansūra irdik dāddır eğlencemiz

--.--- / --.--- / --.--- / --.---

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Sen sende taleb kıl dime kim yār bulunmaz

Sende bulunan gayrīde ey yār bulunmaz

Taglar seni ger şanma eliñ bāğ-ı cihāne

Ey bülbül-i dil çün gül-i bī-hār bulunmaz (68b)

Mihmāniñ iken fehm ide gör cān-ı ‘azīzi (69a)

K’āhır sefer eyle gir vü tekrār bulunmaz

Şeytān gibi ey şūfi değilse gözün a‘mā

Sen sende seni gör dime dīdār bulunmaz

Gün gibi muhīṭ olmuş iken ‘āleme yezdān

‘Aşır içre velakin “ülü’l-ebşār bulunmaz

Zuğmunca kamū şāh u gedā ehl-i haqqım dir

Lakin arasañ vākıf-ı settār bulunmaz

Hātem kanı kim dīvle cin tıtdı cihānı

Åsafla Süleymāndan āşār bulunmaz

Ya‘ni ki bulunmaz didiğim anla niçündür

Nādir bulunur gizlüdür ebrār bulunmaz

Allahıñ evidir bu yıkkı göznlümüz amma

Ta‘mīrine sa‘y itmeye mi‘mār bulunmaz

Peymānına bel bağlama bu dünya pür senk

‘Ahd eyleme kim şāhib-i ikrār bulunmaz

Hān üzre urur hulq-i cihān da‘vī-i yāri

İş gelse sevrīne yeridir kār bulunmaz

‘Aşkıñda şo kim oldu saķım irdi hayāta

‘Ayb ola k’ide rencine tīmār bulunmaz

Peymāne-i gafletle amū nās zamāne
Mest-i ezel olmuş berī hüŷyār bulunmaz
Her kime nazār ıldım ise hābla gördüm
Aı gözi lakin berī bīdār bulunmaz
Ki ‘arīfiseñ sen seni yāriile Miŷālī
Kim saña yine senden eyü yār bulunmaz
Sırrıñı ŷaın sen de cāñıñ gibi ŷaqla
Fāŷ itme ki bir mahrem-i esrār bulunmaz
_ _ . / . _ _ . / . _ _ . / . _ _
mefūlü mefāilü mefāilü feūlün

FĪ HARFŪ’S-SĪN

Zāhidā ol ha cemālīñ zūlfüne eyle heves
Ger ŷırātu’l-lah-ı hadan buldıñise dest-res
Ma‘nī-i zāt-ı ezelden ün vuūfuñ yo seniñ
Yā “ülü’l-ebŷār”la da‘vāñ nedir gavgayı kes
ünküñ idersen ki va’l-lah “ve külli ŷey’in muhīṭ”
Yā niün fark idesin meyhāne kilisāyı bes (69a)
Sende ılmışdır tecellī ŷūret-i zāt-ı hudā (69b)
Sen seni gör kim ne zātıñ ‘aynısın ey bü’l-heves
Kāmil-i insāna yüz tut vahdet ehli ola gör
‘Ömrüñi ‘irfāna ŷarf it dīve olma hem-nefes
Cennet ü dāru’l-beāyı bulma istersen göñül
Ol perīniñ boynuña ıl ‘anberīn zūlfin meres
ünküñ buldık vuŷlat-ı Fazl-ı hudāyı gam maḥūr
Cümle ‘ālem saña ayār ise ez pīŷ ü bes
Sācid olmaz kim ki müŷkīn hācibīniñ taına
Sen āña ādem dime ŷeytāndır ol nādān feres
El eker zāhid nedendir urrasından dilberīñ
Bes olur mu külbe her kez ‘urvetü’l-vüŷkā meres

Şūfî pervāz itmek istersen maḳām-ı vaḥdete
Şāh-bāz-ı lā-mekān-ı ḳāfina uçar mı mekes
 Şūret ü zāt-ı ḥudā ile ḳamū ‘ālem muḥîṭ
 Ey iden ikrāḥ ḥaḳdan andan özge var mı kes
Maḥzen-i kenzu’l-lahı sende bulmuşdur zuḥūr
Sen ḥaḳḳıñ āyine-i pākîsin ey ‘İsî nefes
 Ey gönül gel āşiyān-ı vaḥdete pervāz ḳıl
 Bülbül-i rūḥu’l-ḳudüs olana yaraşmaz ḳafes
Ehl-i ḥaḳḳa ta’n ider oldı görñ şol kimse kim
Elfi fark eylemez bîden ḥamîri ez feres
 Ey Mişālî ḥaḳḳı idrāk eylemez bî-dîn faḳîḥ
 Ḥaḳ benim dirken mu‘ayyen ‘arş u ferş ü ḥār u ḥas
 -- / -- / -- / --
 fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
Bîñ yıl olmadın zuḥūr itdi çün ol ‘İsî nefes
Ṭurdu nice mürde dil ḳabrinden buldı nefes
 Ḥāsîrîn olmuşdı cümle ḥulḳ-ı ‘ālem ser-be-ser
 Olmasaydı Fazl-ı rabbü’l-‘ālemîn fer yā deres
Cân içinde cân gibi setr it şaḳın esrār kim
Rû-yı ‘arzi ḳaplamışdır her taraf nādān feres
 Şehr-i yezdānsın eger görmek dilersenñ iste kim
 Yüzde yedi ḥaṭ şebrengñdürür añā ‘asas
‘Arşa pervāz eyle k’oldur āşiyān u menziliñ
Şāh-bāz-ı lā-mekānsın ‘aynıñ aç olma mekes
 Çāh-ı tende nice bir ḥabs olasın gülzāre gel
 Kim ke‘ayb ravza-i tevḥîde yāraşmaz ḳafes (69a)
El çekerse sünbül-i dildārdan zāhid ne ğam (70a)
Külbe dîniñ rîsmānı her kez olur mu meres
 Şeş cihātından cihāniñ çār terkîbātla
 Rû-nümā olan ḥudādır ger olursa ḥār u ḥas

Ey Mişālī bulmayıser ‘ākıbet dīdār-ı zāt

Kim ki ‘ilm-i Allahda sa‘y itmez olur bü’l-heves

_. _ / _ . _ / _ . _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

‘Anberīn gīsū-yı yarı boynuña eyle meres

Bundan özge ey dil-i dīvāne gel kılma heves

Cām-ı cem nūş eyle bu gül mevsiminde yārla

Fırsatı elden çıkarma kim ‘ömrdür bir nefes

Ey dil-i ‘ankā maḳām-ı kâf ḳurba kıl ‘urüc

İş bu fānī ‘ālem-i süflāda ḳalma çün mekes

Zāt-ı ḳılmış iḥāta on sekiz biñ ‘ālemi

Ey başiretsiz naẓar ḳıl ḳaḳdan özge var mı kes

‘Ārifāne cān göziyle şūretiñe nāzır ol

Gör ne zātūñ ‘aynı bürhānīsin ey bü’l-heves

Kendüziñden ḳıl güzer ruḫ iklīmine eyle ‘azm

Ey gönül bülbülü pā-bend olma münşakḳu’l-ḳafes

Ey Mişālī dilberīñ la‘li ḥadīşi var iken

Ġayra gel olma muḳayyed k’ol şeker güftār bes

_. _ / _ . _ / _ . _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

FĪ HARFŪ’Ş-ŞĪN

Kelāmu’l-lah vü kenzu’l-lah vechiñde beyān olmuş

Rumūz-ı ‘alleme’l-esmā dü çeşmiñden ‘ıyān olmuş

Şerāb u ba‘de-i vaḥdet icenler bildi ey dilber

Ki la‘liñ çeşme-sārında mey-i kevşer nihān olmuş

Ḥaddiñ ḡamzeler zaḫmı benim baḡrımda pür-ḥündür

Şanasın lāle vü güldür ki şekl-i erguvān olmuş

Seniñ dergāh-ı vaşlıñdan beni dūr ideli taḳrīr

Dem-ā-dem girye olmakdan gözüm toptolu ḳān

Miṣālī cām-ı la‘inden içer yek-atre her kim ki
Dirilür Hızr u ‘İsî-tek hayât-ı cāvidān olmuş (70a)

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Ey cemālîñ Ka‘be aşıñ her araf mihrābmıř (70b)

Vey hattîñ huccāc vü la‘liñ zemzem-i hullābmıř
Okudum hadan kelāmu‘l-lah-ı ruḥsārîñ seniñ
Dest-i udretle yazılmış otuz iki bābmıř

şüret-i rahmānda halk itdi seni Allah ün

Enbiyā-veş bes sücüd itmek saña icābmıř

Bāğ-ı cennetdir cemālîñ hürdur şaf şaf hattîñ

K‘anda kevser leblerîñ cām-ı řerāb-nābmıř

Otuz iki satırdır hatt-ı beyāzîñ gayr mu

K‘aña her sū çārdeh hatt-ı sevād-ı a‘rābmıř

Nür-ı dīdārîñ açan görmek müyesser olıser

Püster-i gaḫletde her kim ki bugündür hābmıř

İsteriseñ sî vü dü firdevse rāh-ı müstaķim

Ol mehiñ “ḫable‘l-metīn” ut kim āña bābmıř

Püte-i ‘ařkıñda yanub hāliř altun olmayan

Sīm ü cevher bulmadı bağ anı kim allābmıř

Ey Miṣālī cān nice dār olmasun Manřūr-vār

Hüsn-i Bağdādında ün zülfi iki ullābmıř

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cemālîñ āsumānında yañağîñ āfitāb olmuş

Dü eřmiñ necm-i sihr-engiz vü cebheñ māhitāb olmuş

Dıraht-ı müntehā addîñ ser-ā-pā ḫayme-i mī‘ād

Yemīnile yesārında anamal şad tınāb olmuş

Hağ-ı ḫabliñde vezn olub yüzün ḫařrına ḫařr oldık

Haķıķat ehline ya‘ni bugün yemü‘l-ḫisāb olmuş

Sen ol mehpāre cānānsın ki gūlzār-ı cemālīnde
Gözün meyhāne-i vahdet lebiñ cām-ı şarāb olmuş
Kitāb-ı hüsniñe zāhid anıñcün nāzır olmaz kim
Cehālet perdesi kat kat dü ‘aynına niķāb olmuş
Değil ‘ālim şu kim ‘ilminde kendin itmedi idrāk
Har-ı nādān dūrür kim ḥaml āña bir kaç kitāb olmuş
Mişālīye yüzün cennet ḥattıñ gılmān u ḥūrādır
Lebiñ sākī-i kevşer-baḥş vü ḥamr la‘l-i nāb olmuş
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Ey din kim esfel ü a‘lāda ḥaķ mevcūdmuş
‘Aynıñ aç kim seniñle nuṭķ iden ma‘būdmuş (70a)
Cān u ser virüb ḥırīdār olmayanlar ḥüsniñe (71a)
Ḥāşılı her ne ticāret eylese bī-sūdmuş
Sācid olanlar ḳaşıñ mihrābına oldu melek
Şol kim a‘rāz itdi çün şeytān ebed merdūdmuş
Dinleyenler şunḥ-ı ḥüsniñde Bilālīñ na‘rasın
Zāhir ü bāṭın maķām u menzili maḥmūrmuş
Ḳābe ḳavseyniñ gören mi‘rāce irdi çün ḥabīb
Oķudı kim ki Zebūr-ı ḥüsniñi Dāvūdmuş
‘İlm-i Fazl iste iserseñ ger temennā-yı murād
K’anda mümkündür ḳamū şol nesne kim maķşūdmuş

Manzar oldu gün gibi burc-ı şarķdan ol ḳamer
Secde-i şükr it Mişālī ṭālī‘iñ mesūdmuş
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Vech-i ādem gerçi āb u bād u āteş ḥāķmış
‘Arş-ı ḥaķdır kim şıfāt u nūr-ı zāt pāķmış
Şüret-i rahmān bilüb kim yüzüñe yüz tutmadı
Ḥaķ bilür insān değil ḥayvān-ı bī-idrākmış

Enbiyā-veş menzilden ir gördi āhır gāyetde
Rāh-ı ‘aşkıñda bugün kim merdüm-i çālākmış
Çün Mesīhā feth iden bāb-ı tılsım sünbülün
Genc-i esmā-i yüzünden okudu derrākmış
Sī vü dü firdevse girdi şüret-i rahmānda
Her kimin ki vechi engüştle çün meh çākmış
Başı dil-i Manşūriniñ cānā nice dār olmasun
Hüsni bağdādında çün zülfün iki fitrākmış
Defter-i cāndan haqqa şol kim bugün virdi hısāb
Nār-ı duzağdan Mişālī tā ezel bī-bākmış
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cām-ı la’liñ nüş idenler oldılar bī ‘aklu hüş
Buldılar meyhāne-i dilde çü mey cüş u hurüş
Ka’be vü beytü’l-muqaddesden ferāgat eyledi
Her kim oldı hāciyā ol şüret-i rahmāne dūş
Ger seniñ şeytān gibi aşlñ değılse nārdan
Beyt-i yezdān vech-i Ādemdir sücūd it çün sürüş
Olmağ istersen bugün hummār-ı gağletden berī
Sākī-i hamr-ı ezelden gel berū ol bāde nüş (71a)

Dürr ü güher haqqa-i şadrında nuṭku’l-lahdır (71b)

Cevheri olana şarf it cevherī pendim nebūs
Ṭa’m-ı şehd-i ma’rifet umma faḫihden zīrā kim
Nīş-i zehr-i ālūd bir zīnürdur ço anı būs

Ey Mişālī kande bulurduñ hayāt-ı lem-yezel

Cām-ı haqdan şunmasaydı cür’a pīr mey-fürüş

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Kilk-i kudretle yüzüne çün yazdı otuz iki naqş
Ol naqüşe kışt u ‘adlile cihānı kıldı baqş

Ya'ni sırr-ı Mehdî-i âhır-zamân buldı zuhûr
 'Aynî aç kim kaldurubdur nûrdan her direfş
 Ser kıoyanlar hâk-i dergâhında anî zerre-vâr
 Kıldı başında sa'âdet necmi gün gibi dıraşş
 Hâkla hâkım diyüb bâtıl kelâm u lâfi kıo
 Zerre kim meydân-ı 'âşka ergireñ kim sûre raşş
 Hâk yüzüne oldı her kim münkir ey dîdâr-ı hâk
 Çeşmile başından eksik olmasun şemşîr raşş
 Leblerîñ dūrînde gördi düşdi bî-kıymet gelüb
 Hâtem-i zerrîniñe oldı nigîn la'l-i bedahş
 Devletinde dünyeniñ el Mişâlî fâriğ ol
 'Âkıbet çün halkında bir iki endâze refş
 -- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
 fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
 Aç gözün kim her tarafından nutk iden Allah imiş
 "Sümme vechu'l-lah okı gör cümle vechu'l-lah imiş
 Muştafâ çünkim habîr oldı sırr-ı ilahdan
 İtdi kim 'âlem kamû yüz tut ki beytu'l-lah imiş
 Her şey'in çün istivâsından 'ubûr itdi didi
 Kande baqdım anda gördüm sırr-ı Fazlu'l-lah imiş
 Merküz-i nutkın çü tefhîm eyledi sulţân-ı rüsül
 Kalb-i mü'mîndir ki beytu'l-lah 'arşu'l-lah imiş
 Men kelâm-ı nâtıkım didi emîri'l-mü'minîn
 Cün ser-â-pâ kendüyi bildi kelâmu'l-lah imiş
 Menzil-i hâkka kadem kıomağ dilersen 'âkıbet
 'Urvetü'l-vüşkâ'i tut gör ne sebîlu'l-lah imiş
 Açduñise çün Mişâlî cân göziñ ey âdemî (71b)
 Anlayasın cümle eşyâyı ki hâkka râh imiş (72a)
 -- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
 fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Bezm-i hüsnünde lebiñ cānāne cām-ı rahmış
K'ānı her kim içdi didi çeşme-i ervāhmış
Ey olan cūyında firdevse şırāt-ı müstakīm
'Urvetü'l-vüşkâ'i tut kim bāb u hem miftāhmış
Gel melek gibi sücūd it çekme ser İblīs-vār
Vech-i Ādem çün cemāl-i fāliku'l-eşbāh imiş
Şüret-i hākdır yüzün zāhid neden fehm eylemez
Kör kaçan nūrı görür gerci zi mihr-i izāhmış
Enbiyā-veş hāqka her kim ki bugün virdi hısāb
Cennet ehlidir gadāb-ı nārdan iflāhmış
'Ākıbet kırtuldu girdāb-ı tūfāndan buldı yol
Fülk-i tende Nūh-veş şol kimse kim melāhmış
Fazl-ı hākdan çün Mişālī fehm ü idrāk eyle kim
Rūh-ı Ādemdir zemīn ü āsumān eşbāhmış
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ey ki zūlf-i ruḥ-baḥşīñ sırr-ı nūn u kāfmış
Ya'ni firdevs ehlidir kim 'ārif-i a'rāfmış
Derc-i femde gevher-i manzūm dendānīñ seniñ
Şol kim otuz iki idrāk itdi key şarrāfmış
Gelmiş hüsnünde çün gördüm hemā zūlfün didim
Şāh-bāz-ı lā-mekāndır k'āşiyānı kāfdadır
Cān u serden ḥavf ider 'aşkıñ yolunda her kim ol
'Aşq da'vāsın kılursa kez b ider leffāfmış
Bāb-ı dinde buldı miftāh-ı imān gencine
Raḥmı idrāk itmeyüb ol kim ki bī inşāfmış
Hāq kitābıdır cem'ī kā'ināt aç 'aynīñ
Dime āb u bād u āteş hāk raḥb u cāfmış
Ey Mişālī cümle şeyden manzar-ı dīdār olur
Şol ki jeng-i şirkden mir'āt-ı ḳalbi şāfmış

-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Cevher-i cān iste ey ğavvāş-ı ma‘nī kāne düş

‘Aşķ içinde bir niheniñ ol sī vü dü ‘ummāne düş

Hızr gibi bulmak istersenñ hayāt-ı lā-yezāl

Āb-ı kevşer leblerinde çeşme-i hayvāne düş (72a)

Sen seni bilmek dilersenñ şüretinde Ādemiñ (72b)

Āyet-i seb‘a’l-meşān vü bīst heşt-i Qur‘āne düş

‘Āķıbet istersenñ ey şeyh ola ĩmāniñ yakīn

Sünbül-i küfrine yüz tüt gel berū ĩmāne düş

‘Aşķ meydanında çün lāf-ı nen’l-ħaķ eyledik

Çāre yokdur ey gönül Mansūr-vār urgāne düş

Arzu itdik dilā çün zülfi cevġān yazanı

Başıñı top eyleyüb meydāen gel merdāne düş

Ey Mişālī kible-i ħaķ vech-i Fazlu’l-lahdır

Secde-gāh it ħāk-pāy-i ħazret-i yezdāne düş

-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey ki çeşm ü sem‘ u kaşıñ fā vü lām u zādmış

Kim aniñ naķķāşı naķşı sırr-ı vāv şādmış

‘Ārif-i rab oldu şol kim nefsin idrāk eyledi

Pādişāh-ı ‘ālem oldu ‘abd iken āzādmış

İktisāb-ı ‘ilm-i ruħ it k’ol dūrür bākī cihān

Olma ten perverāniñ esāsı nā-bünyādmış

Şüretiñ levħinde vechin kātib-i kilik-i ezel

Çārdeh ħaţla ketb itmiş ‘acab üstādmış

Gülşen-i ħüsnünde açıldı ħaķıķat gülleri

Mürġ-i cāniñ şavķle kārı ezān feryādmış

Ehl-i ħaķķıseñ ma‘āni kevşerin iç ħamrı ko

Zire ħamrıñ şūsı ġamdır şanma şürbi şādmış

Gel bu cā-ı Mıŝrın temāŝā kıl çü Yūsuf görince
Ser-be-ser hıkm̄tle tezyīn şehr hoş-ābādmıŝ
Ka'beteyni anduğınca ey gōñül se şeş gelür
Başa çıkmaŝ kimse gerdünile key nerrādmıŝ
Vech-i ādem nūr u 'arŝu'l-lah vechu'l-lahdır
Gerçi taħmīri anīñ hāğ āb u āteŝ bādmıŝ
Ādemi feh̄m iden eŝhāb-ı bīmenīdendir yāķīn
Olmadı kim āŝinā bu sırra haķdan yādmıŝ
Ey Miŝālī secde-i ādemden a'rāz eyleyen
Zāhid olursa daħī ŝeytānla hem-zādmıŝ
- . - - / - . - - / - . - - / - . - -
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ey cemālīñ Ka'be her sū kaŝīñ āña tākımıŝ
Vey kitāb-ı haṭṭ u hālīñ sī vü dü evrākımıŝ (72b)
Perdeyi ref'eyleyüb bedr-i ay-veş göster cemālīñ (73a)
Kullarīñ yā Fazl-ı haķ çün cāndan müŝtākımıŝ
Gördi çünkim hūsn-i çerhında kamer alnīñ seniñ
Nūra irdi mihr anīñçün tā ezel bir ākmıŝ
Yine sensin 'ālem-i ma'nīde yārin görđiđi
Bunda dīdarīñ görüb her kim saña el-hākımıŝ
Kılmayanlar cennet zülfün ŝırātından 'ubūr
Dīv-veş sermed saķar-ı nārda pür aħrākımıŝ
'Alleme'l-esmāsın idrāk itdi kim ki Ādemiñ
Vāriŝ-i arz oldı āña her dü kevn erzākımıŝ
Añladīñsa eynemā sırr-ı tevellev āyetin
Bilesin kim her taraf yüz gösteren haḷlākımıŝ
On sekiz biñ 'ālemiñ haķından idi nuṭķ-ı şavt
Zāt-ı muṭlaķdır ki nūr-ı enfes ü āfākımıŝ
Rūŝen oldı çün Miŝālī Fazl-ı haķdan 'ilm-i dīn
Zāhidiñ aħvāli ma'lūm oldı kim zerrākımıŝ

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cennet-i hüsnünde la‘liñ çeşme-i hayvānmış
Hızr-veş hr kim anı nüş itmedi hayvānmış
Olmak isterseñ kelāmu’l-lah-ı nāṭık çün ‘alī
Gel okı insanı kim başdan başa Qur’ānmış
‘Aynıñ aç ey haḳḳa inkār iden baḳ her taraf
Nāṭık olub āşikārā söyleyen yezdānmış
Merd iseñ muḳkem yapış ḥable’l-metīn ‘aşḳa gel
Ġāfil olma kār-ı ‘aşḳı şanma kim āsānmış
İste lü’lü’-i ma‘rifet ḡavvāş ol ey cevherī
Ya‘ni ‘ilm-i Fazla gel k’ol geher-i ‘ummāndır
Ehl-i Fazlīñ ḳible-ḡāhı haḳ cemālīñdir seniñ
Ay ḳaşıñ mihrābına baş eḡmeyen şeytānmış
Dökdüm ölçdüm zāhir u bāṭında ḡayrīñ buldım
Ḳande kim ḳıldım nazār gördüm yüzüñ bürhānmış
‘Anber-efşān sünbülün küfrine iḳrār eyleyen
Merd-i dīn erbāb-ı ma‘nī menba‘-i imānmış
On sekiz biñ kā’ināt olmaz bahā-yı kākülün
Hızra şordum būs-ı la‘liñ ḳıymeti biñ cānmış
Tāc u tahtına ‘āşık-ı dīdār olan baş eḡmedi
‘Aşḳa kim oldı esīr ol ḳul deḡil sultānmış (73a)

Yüz saña tutdı Mişālī tā ezel yā Fazl-ı haḳ (73b)

Haḳdan a‘rāz eylemez şol kimse kim insānmış

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ṭurra-i dilbendin ol meh aya ḳullāb eylemiş
Ġamze-i bīdārını sihre der-ḥāb eylemiş
Ka’be-i hüsnünde ‘ayn u ḥācibiñ ol mihr-i dīn
Ehl-i ‘aşḳ olanlara imām u mihrāb eylemiş

Dest-i kudretten yazılmış bir kelāmu'l-lahdır
Ḥatt-ı hüsnün kim anı otuz iki bāb eylemiş
Çārdeh āyetdir ḥatt-ı beyāzīn nūrdan
K'aña ḥattāt-ı ezel on dört a'rāb eylemiş
Ḥūrla ğılmānı cem' itmiş cemāli baĝına
Bezm idüb la'l-i lebi cāmın mey-i nāb eylemiş
Ḥāk-pāyiñe nigārā la'l –i dürr eyler nişār
Mürdüm-i 'aynım sirişkin ya'ni hunāb eylemiş
'Āşıka ser-geştedir çerh ey Mişālī zān-ı cihet
Nehr idüb bārān-ı eşkin ḳaddi dolāb eylemiş
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Gel okı kim ḥatt-ı ruḥsārīn kelāmu'l-lah imiş
Cān gözin aç kim seniñle nuḳ iden Allah imiş
Āsumān-ı cānda yā rabb ne zībā çehresin
Kim ğadārīn her ḫaraf mihr ü cebīnīn māh imiş
Zād-ı 'aynīn lām u fi ya'ni ki sem' u ḫācibiñ
Allah Allah her yaña şeklin Fażlu'l-lah imiş
Bu cemāl u çeşm ü ebrūsını bu müjgānla
Didi görenler Te'ālā'l-lah ne vechu'l-lah imiş
Şūret-i raḥmān diyüb vechiñe her kim ḫapmadı
Ḥaḳdan a'rāz eyledi şeyḫān-veş gümrāh imiş
Enbiyā-veş ey sekiz cennāte minhāc isteyen
'Urvetü'l-vüşḳā'i ḫut muḫkem kim aña rāh imiş
'Abd olub baş eğmek 'ayb ola ma'lūm oldu çün
K'on sekiz biñ kā'ināte Fażl-ı yezdān şāh imiş
Elf ü bī tā baña oldu şifāt-ı kibriyā
Bir ḫurūfuñ bātını ya'ni ki zātu'l-lah imiş
Ehl-i dīn oldu Mişālī Fażl-ı ḫaḳdan tā ezel (73b)
Bildi çünkim ḥatt-ı hüsnün sırr-ı illā'l-lah imiş (74a)

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Mısr-ı dilde pâdişâh-ı kâmrânım vârimiş

Mîr-i Ken‘ân-ı Yûsuf şâhib-i Qur‘ânım vârimiş

Nice müddet ‘âlem-i ğafletde ser-gerdânidim

‘Aynım açdım anlâdım yâr-ı nihânım vârimiş

Hamdu‘l-lah feyz-i Qur‘ân hakka ırgürdi beni

Kendümi şehrimde güm idüb gümânım vârimiş

Bakmazam firdevsle hür ev ğilmânına çün

Bir nigâr-ı tûtı haş sükker dehânım vârimiş

Nâfe gibi şacdım niçün ‘ır-ı nâk olmayım

Kim benim bir turra-i ‘anber-feşânım vârimiş

Sîne-i sūzânımı men niçün âmâc itmeyim

Çün hadeng-i ğamze bir ebrû kemânım vârimiş

Şanurdım gün gibi hercâyıdır kılmaz vefâ

Dil-nüvâz-ı ‘aşıkân-ı mihr-i bātım vârimiş

Kârım oldın her seher bülbül-veş efgân eylemek

Bedr-i ruhsârîñ gibi çün gülistânım vârimiş

Pîr iken būs-ı la‘line nev-cevân itdi beni

Ol Mesîh-i enfâsla gör ne zemânım vârimiş

Gözlerim hun-bârını farz oldı enhâr eyleyem

Kim benim kaddîñ gibi serverânım vârimiş

Ey Mişâlî ten-i şıdık-ı ‘ummânmiş nuḡk-ı ezel

‘Aşk bahrında ne la‘l u dürr ü kânım vârimiş

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Yüzün ‘uşşâka hacc-ı ekber olmuş

Şıfâtîñ zât-ı hakka mazhar olmuş

Kaşîñla kirpiğîñ Fazlı ezelde

Berât-ı hüsnüñe ser defter olmuş

Şaçın habli cebîniñ cennetinde

Şırât-ı hağ dürür kim ma'ber olmuş

Sücûde gelmeyen hağ şüretine

'İz-i ezeldir ki dîv-i hayber olmuş

Hağkı benden nice pinhân diyem kim

Çamû 'âlemde günden izhâr olmuş

Cemâlîñ kıbledir kim hâcibîniñ

Hağb-i 'aynîñ içün minber olmuş (74a)

Behişt-i 'ârızında kamer rû (74b)

Leb-i la'liñ şerâb-ı kevşer olmuş

Selâsil sünbülün 'ıtrından ey büt

Zemîn ü âsumân pür 'anber olmuş

Gören hağ Yûsufin Mısr-ı ruhuñda

Serîru'l-laha geçmiş server olmuş

'Alîniñdir rumûz-ı 'örf vü Hüdhüd

Ki a'râf erlerinden bir er olmuş

Nazar kıl 'ayn-ı cânla 'Alîye

'Örf-i sırrıyla hağka rehber olmuş

'Alîyi cân göziyle iden idrâk

Hağkât çapusunda çanber olmuş

Nazar eyle Mişâlî hâk-pâye

Kim anîñ çanberine çanber olmuş

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

mefâilün mefâilün feülün

Ey kitâb-ı hatt-ı hüsnün sî vü dü âyâtmiş

K'anı idrâk eyleyen bildi şîfât-ı zâtmiş

Câm-ı cemde sen seni çün tûtî gel seyr eyle kim

Şüretin dîdâr-ı yezdâne seniñ mir'âtmiş

Girmek istersen ger otuz iki çar-ı cennete

Sünbülün tut ol mehiñ k'aña reh ü mirçâtmiş

Ba'dāzīn zulmet-i hier ü vuşlat-ı dildārdan
Bak ne çün vechi anīn her taraf müşkātmiş
Sī vü dü şatıncı her kim levh-i hüsnünde senīn
Oynamadı olmadı Leclāc-ı ma'nī mātmiş
Hācī çün kim Ka'benīn sırrından olmadı habīr
Kıbleye yüz tutmadı tapdığı anīn Lātmiş
Ey Mişālī geldi haq işrāt-ı sa'āt oldı fāş
Ümmet-i vustā bu da'vide şehīd ü işbātmiş
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Çārdeh hattın yüzünde āyet-i mermūzmuş
Fazl-ı haqdan anladı 'aşq-āmūz imiş
Büy-ı rüh-efzā müselsel zülfüne ey şems-i dīn
Kıymet itdim kā'inātı vü henüz o cüz imiş
Gün yüzün isrā saçın sırrından āgāh oldı kim
Gıcesı kadr oldı günü 'ıyde nevrūz imiş (74b)
Zerre gibi ser koyānlar āsitānīn hākine (75a)
Mıhr-veş eflāke çıkdı tāli'-i firūz imiş
Hūr u gılmān buldı yārin kevşer-i cennet bugün
'İlm-i bāzārında kim ki ma'rifet endūz imiş
Rāh-ı 'aşkında şu kim hūn-ı ciger zār itmedi
Şīr şanma sen anı kim şaydın almaz yüz imiş

Ey Mişālī fehm iden zāt u şifātīn sırrını
Buldı vaḥdet 'ālemīn ferdā āna imrūz imiş
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Muşhaf-ı hüsnünde ḥatm itdim kelāmu'l-lahı uş
Fazl-ı haqdan bulmuşum bu külli sırru'l-lahı uş
Hatt-ı ruhsārında gördüm nükte-i yāsīn nūn
Sāgar-ı la'linde buldım küntü kenzu'l-lahı uş

Cebhesinden irmişim şakka'l-kamer esrârına
Çeşm-i mestânında buldım 'ayn-ı Fazlu'l-lahı uş
Bedr-i ruhsârında gel gör ma'nî-i seb'a'l-meşân
Haṭṭ-ı reyḥânından okı bâ-i bismi'l-lahı uş
Mazḥar-ı zât-ı hudâdır gayrı bilme Âdemi
Yine Âdem şûretinden bak vü gör Allahı uş
Ka'be-i püt-hâneden fark itme ehl-i Allah iseñ
Ḳande kim kılsañ nazar gör anda vechu'l-lahı uş
Ey Mişâlî 'anber-efşân turrasîna kıl nazar
Cân göziyle görmek isterseñ şırâṭu'l-lahı uş
-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Râh-ı 'aşkıñda çü encüm her ki şeb bî-dâr imiş
Yüzüñe açıldı 'aynı gördi ḥaḳ dîdâr imiş
Ger ḥabîr olmak dilerseñ ma'nî-i Allahdan
Haṭṭ-ı ḥüsn-i yâri okı kim dü vü se çâr imiş
Münkir olursa ne gam zâhid saña ey ḥaḳ şifât
Ehl-i şirkiñ dîv-veş dâ'im işi inkâr imiş
'Âlem-i ma'nîde dildâre şol irdi bunda k'ol
Yâr kendin bildi kendü kendüye dildâr imiş
Cîfe didi dünya ḥaḳḳında çü fahr-i kâ'inât
Ey gönül el çek bulaşma aña kim murdâr imiş
Gel melek gibi sücûd eyle vech-i âdeme
Ḥor görme ḥâki kim ser tâ ḳadem envâr imiş (75a)
Cennete girmez şırât-ı zülf-i yâri geçmeyen (75b)
Düzaḥîdir menzili çün dîv âḥır nâr imiş
Kendü ma'nîsinde ol kim ki bugün aldı ḥaber
Yoğımış agyâr bildi kim cihân heb yâr imiş
Ey Mişâlî göz gerekdir görmeğe çün enbiyâ
Gerçi her şeyden tecellî eyleyen settâr imiş

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey muṭırr āna kilik-i “ve’l-leyli izā yağşā” imiş

Ey münevver ‘ārızın “ve’ş-şemsi ve’z-zuhā” imiş

Ey huṭūṭ-ı hüsn-i ruhsārın dūrür tā hā vü sīn

Vey beyān-ı nergisın esrār-ı mā evhā imiş

Havz-ı kevserdir leb-i la’lın gözün cām-ı elest

Bāğ-ı hüsnün ey büt çın-i cennetü’l-me’vā imiş

Tālib ol deyr eskisin zāk gönülde haḳ beni

Ḳalb-i ‘ārıfdir ol kim Ka’be-i ‘ulyā imiş

Çādeh haṭṭ-ı ilāhıdır cemālın muşhafı

Vey iki çeşmin rumūz-ı ‘alleme’l-esmā imiş

Ey nihāl-i sidre vü serv-i haḳıḳatdir ḳaddın

Vey müjg-i tır vü ḳavseyn ev ednā imiş

Ey Mişālī aḳsen-i şüretdir ol mähın yüzi

Kim yed-i ḳudretle yazlu Fazl-ı bī-hemtā imiş

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Levh-ı ruhsārında haḳdan sırr-ı Ḳur’ān buldım uş

Künt ü kenziñ maḳzeninde nūr-ı pinhān buldım uş

Sī vü dü esmā-i hüsnün oḳudum üstāddan

Ol cihetden kenz-i dilde zāt-ı yezdān buldım uş

Sūre-i seb’a’l-meşānı muşhaf-ı hüsnündidir

Cebhe vü gīsūlarıñ Fazl-ı raḳmān buldım uş

‘Alleme’l-esmā-i kül nergisleriñ şānındadır

‘Urvetü’l-vüşḳā dü zülfün rāh-ı sübhān buldım uş

Vaḳdetin peymānesidir çeşm-i mestānıñ seniñ

Leblerin meyhānesinde āb-ı hayvān buldım uş

Çehre-i dildāre baḳmaḳ key haṭādır dir faḳıh

Allah Allah hey ne aḳmaḳ ibn-i şeytān buldım uş

Leyletü'l-isrâ saçın bedr-i kamerdir şüretin (75b)

Ey Mişâlî gör ne gökçek küfr ü imân buldım uş (76a)

.. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Bî-hayât oldum nigârâ gel ki vaşlın cânmış

Haste-i 'aşkım tabîbim sen lebin dermânmış

Al ile reng-i ğaddârın ğâret itdi gönümi

Bildim ol şehhâre 'aynın kaşdını kim cânmış

Sünbülündür eyleyen âşüfte cân u gönümi

Ney gibi bağrım delen hem hançer-i müjgânmış

Bu 'acebdir kim terahhum eylesen 'aşığa

Kim revân olan gözünden şu yerine kânmış

Zerre gibi hâkpâyine şular kim sürdi yüz

Menzili hürşid-veş eflâk-i sergerdânmış

Fark idem dirseñ eger erbâb-ı dini küfrile

Dil-rübâlar kâkülün tut kim reh-i imânmış

Cân fedâ kılmaz dimişler yoluña ey mâh-rû

Allah Allah bu Mişâlîye 'aceb bühtânmış

.. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

FÎ HARFÜ'Ş-ŞAD

Cân u gönül bahrına düşdi kim oldı ğavvâş

Şarrâf-ı cevher oldur ol buldı gevher-i hâş

Açıldı mahzen-i dîn ya'ni rumüz-ı Qur'ân

Keşf eyledi çün yedi muşhaf-ı hüsnün 'aķaş

Haķ-bîn göziyle zâhid baķ kör değilseñ a'mâ

K'arz u semâda yezdân mihr-veş oldı hażhâş

Dîdâr-ı haķķı haķdan görmek dilersen âhır

Mir'ât-ı rûhı şâf it dil levhîn eyle ihlâş

Ol sehm-i ğamzeyi kim atar kemān kaşĩn
Kaavs almayaydı deste ‘ömründe görse vaķķāş

La‘liñ içerse kanım tĩĝĩn görse başım

Sen pādişāhı kimdir şer‘le eyler iķşāş

‘Aşķĩn harāretinden çerh-i mu‘allak gibi

Şavķla durmaz döner oldu Mişālĩ rakķāş

— . / — . — — / — — . / — . — — (— . —)

mefülü fāilātün mefülü fāilātün (fāilün)

Muşhaf-ı ruhsārĩn okı gör nedir andan havāş

‘Ārif-i nefis olagör bul cehl-i dūzahdan halāş (76a)

Mahzen-i kenz-i ilāhĩ senden oldu āşikār (76b)

Gevher-i baħr-i haķĩkat sendedir ey dürr-i hāş

Hatt-ı ruhsārĩna baķ kim ‘ayn-ı zātu‘l-lahsın

Gör ki senden zāhir oldu her dü ‘ālem ‘ām u hāş

Cün cemālĩn haķķı gürdüm ene‘l-haķ söylerem

Dilberā Manşur kim ber-dār idüb zülfünden āş

Ĝill u ĝışdan gönli çün zer dilersen k‘ola şāf

Püte-i ‘aşķ içre cism ü cān erit hemçün raşāş

Çün lebin öpdüm habĩbĩn yüz bĩn oldu fān behā

Ĝam-ı yemim kaķl eyleyüb ger başım iderse kaşāş

Cām-ı la‘linden Mişālĩ cām-ı vahdet nūş kıl

‘Ārif ol gel sen de pāyĩn ‘ālem-i tevħide baş

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

FĪ HARFÜ‘Z-ZAD

Ey cemālĩn hattıdır esmā-i külliden ğaraz

Muşhaf-ı haķdır ta‘aşşub kılma ey şāhib-i ğāraz

Dürr-i naħr-i ‘aşķa gel ğavvāş ol ey gevherĩ

Bilesin tā zātdan cevher şıfāt-ı haķ ‘araz

Genc-i hüsnünde ılsım-ı Allaha keşşâf olmadı

İstivâ-yı sünbülün sırrında kim oldı harâz

Nür görmek isterisen Ka'be-i dîdâra gel

Çekme zahmet hâciyâ yüz döndür ez seng ü riyâz

El-veledü sırr-ı ebîhiñ ma'nîsin fehm idegör

K'olmayasın 'âkıbet pişmân idüb engüşt-i 'âz

'Urvetü'l-vüşkâ'i tut k'oldur şırâ-ı müstakîm

Cennet istersen reh-i hağdan dilâ kıılma rağaz

Nutq-ı Allahı Mişâlî kim bugün fehm eyledi

Âhiretde otuz iki hür oldur aña 'avağ

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Añlamak sırr-ı şalâtı hağdan oldı saña farz

Bil niçün mi'râcde hamsîn iken hams oldı farz

Sî vü dü nutq-ı ezel hağdan emânetdir saña

Sermed oldık hağğa teslîm itmesen medyün-ı farz

Yedi hağğın muşhaf-ı hağğdır aña bürhân u dâl

Yedi deryâ yedi 'arş vü yedi kevkeb yedi arz (76b)

Elif Allahdır nazâr kıl ittiğad ehli isen (77a)

Ğayr-ı mağlûk vü yok anda levn ü mişl ü tül u 'arz

Ey Mişâlî cân göziyle çehre-i dildâre bak

Ser-be-ser sırr-ı kelâmu'l-lahı eyler saña 'arz

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey sevâd-ı a'zamîñ hüsnünde bâ hağğ-ı beyâz

Çâr heşt oldı bu ma'nîden gel itme inkızâz

Bilmedik şakku'l-kamer sırr-ı "elem neşrah leke"

Levh-i vechîñ hemçü Mûsî kıılmasan tâ inkıyâz

'Arif-i nefis olmayınca kimse bulmaz hağğa yol

Cânib-i hağdan meğer kim el vire râh-ı 'Uğâz

Qılmayan ĩmān-ı hāqda ‘ākıbet hāşıl yakĭn
Kāfir-i bĭ-dĭn olur Őeytān-tek nā-inkırāz
İsteriseñ ma‘rifet dürrin ma‘ānĭ gevherin
Gel berū ey cevherĭ ‘ummān-ı ‘aşka ol hıyāz
Bāğ-i cennetdir cemālĭñ hūr u gılmāndır haţĭñ
Leblerĭnden cārĭ olmuş sĭ vü dü hıyāz
Ey Mişālĭ secde-i Ādemden a‘rāz eyleyen
Haq-perest olmadı āhır düşdi çün dĭv-i inkıyāz
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

FĪ HARFÜ’Ŧ-ŦA’

Leyletü’l-isrāda Aħmed gördiği şābin kaţat
Vech-i Ādemden ‘ibāretdir kim oldur yedi haţ
Zülf ü kaş u kirpiğĭndir ey kamer mi‘rācımız
Mısr-ı hüsñün cāmĭ‘inden olmuşuz ehl-i vasat
Bĭst heşt vü sĭ vü dü haţĭr cemālĭñ muşhafı
Ol sevād-ı a‘zamĭndan hāqka buldım haq nemat
Nokta-i aşlım cihānĭñ varlığı hem noktadır
Bulmuşem ben on sekiz bĭñ ‘ālemi ender nuţat
Hāfızā cebheñde çün cān nüşhasın ders itmedik
Seb‘a hān oldum diyüb Qur‘ān oquma galat
‘Alleme’l-esmāsı Fazlıñ dürr-i cāndır iste bul
Ka‘r-ı deryāsına gavvāş ol yūri mānend-i baţ
Ey Mişālĭ dürr-i ‘ummān-ı hāqĭkat bendedir (77a)
Men nihenĭñ baħr baħr benim benim Ceyhūn u Şaţ (77b)
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ey haţĭñ mi‘rāc-ı hüsñünde ruh-ı şābin kaţat
Allah Allah bes nicün yüz bükdi erbāb-ı şaţat

Her dehāna lāyık olmaz ta‘m-ı hayvānī deġil
Ni‘met-i haqđır yūzūñ hānında zīrā heft hađ
Āb-ı kevşer ırmaġıñın bu ‘acebdir teşnesin
Şorasın sergeşte şoran bī-haber mānend-i bağ
Āyet-i hüsnün çün ehl-i Allahdan ders itmedik
Kırāt-ı Qur‘āndan el çek ey ġalađ ender ġalađ
Sen seni bilmek gereksin tā ki rabbi bilesin
Uşte āyet hem kelām-ı Muştafā budur nemağ
Muşhaf-ı hüsnünde zūlfūñ bā-i bismi‘l-lahdır
Kim ġaddār üstünde her sū āña hālikdir nuđk
Ey Mişālī Muştafāññ ümmeti şoldur kim ol
Buldı firdevs-i istivādan oldı erbāb-ı vasat
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātūñ fāilātūñ fāilātūñ fāilūñ
Zāhidā gel oğıma te‘vīl-i Qur‘ānı ġalađ
Ser-be-ser kelāmu‘l-laha bağ kördür nuğat
Gösterir seb‘a‘l-meşānī bī cemālīñ muşhafi
Nūr-ı haqđır levh-ı ruhsārında key reyhānī hađ
Cum‘a-i yevmü‘l-mezīdīñ vākıf oldık rāzına
Fırka-i Nācī gibi oldıksa ger ehl-i vasat
Ey ki ‘aşkıñ baħr-i ‘ummān-ı ezeldir bī girāñ
Āña ġavvāş olmayan dūr bulamaz mānend-i bađ
Ey Mişālī key şaķın nā-maħreme rāz itme fāş
Sırr-ı haqķı yine haq ehline cārī it ç Şağ
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātūñ fāilātūñ fāilātūñ fāilūñ
Ey kaşıñ müjġāñ vü zūlfūñ şūret-i şābin kađat
K‘andan oğındı yigirmi sekiz otuz iki hağ
Eyleyenler ‘anberīñ zūlfūñ şırātından ‘ubūr
Bildi niçün oldı haqđan ümmet-i Aħmet vasat

Nokta-i bāyım didi Hayder k'odur aṣl-ı 'ulūm
Ādemi fehm eyle ya'ni nuṭkdan hemçū nuḳat
Sen kelāmu'l-lah-ı nāṭıksın kelām-ı şāmiyy
Rast tefsīr eyle kim ḥaḳ sözde başımız şaṭaṭ (77b)

Cevher-i zāt-ı ezelden vāḳıf oldı lā-yezāl (78a)
Ma'rifet 'ummānına gavvāş olanlar hemçū bat
Ḳāmetiñ servin görelden 'aynımıñ her bir zarf
Eşk-i rummānı revāndır şöyle kim ḥabcūn ü şāt

Ey Mişālī 'ārif-i rab 'ārif-i nefis olmayan
Oldı aşḥāb-ı saḳar sermed ciğer renc ü saḥat

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

FĪ ḤARFÜ'Z-ZA'

Dīn-i ḥaḳda zāhidā bunca nedendir bu kazāz
Ḥaḳka inşāf eyle gel raḥmānī ol kıl ittiḥāz
Ma'rifet rāhında ehl-i Fazla inkār eyleyüb
Bu revā mıdır ki bī tevcīh olasın iḡtiyāz
Zan içinde ḡuşşā vü endūhle ey bī ḥabīr
İşşı ne taḡyīr idüb levniñ kılasın çün va'āz

Sen kelām-ı lem-yezelsin āyet āyet bāb bāb
Ādemī ol iste ḥaḳdan 'ilmüñi kıl ihtifāz
'İlmiñi sen bu kemālile eger kesb itemeseñ
Ġāfil olma dīv olursun menziliñ olur şüvāz

Ḳalırsın 'āḳıbet ender 'azāb-i cāvidān
'Avn idüb kılmazsa saña zāt luṭfundan lehāz
Nuṭḳ-ı ḥaḳdan nūş idenler çün Mişālī cām-ı 'aşḳ
Zinde olur Ḥızr-veş sermed āna irmez fevāz
-. - - / -. - - / -. - - / -. - -
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ni‘met-i Fazl-ı haḫdan olmadı kim ki maḫzūz

Dünyā vü āḫiretde bulmadı ḫaṭ‘a ḫuṭūz

Kim eyleyeydi ma‘lūm zāt u şifāt-ı ḫaḫkı

Olmasa nuṭḫ-ı mutlak sī vü dü ḫarf-i melfūz

Oldı ‘iyān gün gibi sırr-ı ezel hem ebed

Oḫundı ḫaḫ yüzünden tā ḫaṭṭ-ı levḫ-ı maḫfūz

A‘rāz iderse zāhid senden ne ḫam çü ḫuffāş

ḫande göriser yüzün şemsini dīv-i ḫacūz

Bunda cemālīn gören dīde göriser ḫaḫkı

Göremez ol kim oldı yārin kevnine melḫūz

İrdi bahār-ı ma‘nīdir bezm-i ehl-i ‘irfān

Sākī-i ḫaḫdan aç mey-i behcet bul olma menḫūz (78a)

Keşf itdi sırr-ı bāḫın ḫüsnün kitābetinde (78b)

Buldı Mişālī çünkim lāmla bīden ne‘ūz

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

müfteilün feülün müfteilün feülün

FĪ ḫARFÜ’L-‘AYN

Şems-i ruḫsārında ey dil her seḫer yan hemçü şem‘

‘Āşık-ı pervāne yansa nūr olur bir nār-ı şem‘

Vāḫıf olmaz muşḫaf-ı ḫüsnüne ol ‘İsī demīn

Kim ki tutmadı bugün sırr-ı kelāmu’l-lahı sem‘

ḫaḫkı emred şüretinde görmek istersen ‘iyān

ḫıl nazar kim göster ebrū vü beyni çeşm ü sem‘

İncil ü Tevrāt vü ḫur‘ān u Zebūruñ sırrını

Fazl-ı ḫaḫ bir noktadan keşf eyledi vü kıldı cem‘

Muşḫaf-ı ḫaḫdır Mişālī vechine pāk it nazar

Nefs-i şeytāniye uyma olma maḫbūbla cem‘

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Şüret-i hâkdan kinâyetdir yüzünde hatt-ı seb‘
Âsumân-ı arz vü kelâmu’l-lah vü Âdem dahî seb‘
‘Ârif-i rab ‘ârif-i nefis olmayan hayvân olur
Hağ-perest ol hağkı tanı âdem iken olma şab‘

Şüret-i rahmâna yüz tüt âdemî ol âdemî
Zümre-i şeytândan olma eyleyi gör ‘acebi ref‘
Sâğar-ı zerrîni nüş it sūfî geçme bâdeden
Bâdidir çünküm iden mir’ât-ı dilden pâsı ref‘

Ey Mişālî ehl-i Fazl olmaz cemālî hatlarîñ

Oğuyub âl-i ‘abâ gibi eger bulmasa nef‘

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

İnsana sâcid ol gel şeytâna olma tâbi‘

Rahmân yüzüne yüz tüt seyr eyle ‘arş-ı râfi‘

Evvel sebep noldı kim geldi cihâna Aḥmed

Âhır ne idi bâ‘iş k’aşlına oldu râci‘

Dil Ka’besine yüz tüt hâcî-i şürî olma

‘Ârif-i rab olagör ‘ömrüñi kıılma zâyi‘

Ey genc ü gevher ile şâh-ı cihânım diyen

Şâh-ı cihân ol dürür ‘aşkla ola kâni‘

Ḳande kim itseñ nazâr zât u şifâtdır muḥîḫ

Nağşını yazdı her cā pinhân icinde şâni‘

Nefsiñi bil âdemî sen saña yâr olagör

Kim bundan özge olmaz ‘uḳbâda kâr-ı nâfi‘

Çün fi vü zâd u lâmı hağḳa’l-yağîn Mişālî

Buldık çün ‘İsî oldık deccâl-i nefsi ḳâḫı‘

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —

mefûlü fâilâtün mefûlü fâilâtün

Ey cemālîñ enverinden irdi ḫurşide şu‘â‘

Vey şifâtîñdan oğındı ma’nî-i zât meḫâ‘

Çārdeh ḥattı̄n melekdir Ka'be-i dīdārda
Kim cenāḥ olmuş añna müsennā şülāşile rübā'
Başdan ayaga ṭılsım-ı genc-i zātu'l-lahsın
Cān göziyle nāzır ol buldıñsa ḥaḫdan ittilā'
‘Ārif-i rab ‘ārif-i nefis olmayınca ādemī
Menzil-i Maḥmūda irmez ḥaḫdan eyler imtinā'
Sī nuṭḫ-ı ezelden sırr-ı āh gāz eylesem
Raḫsa girer ‘arşda eylerse Cibrīl istimā'
Kārbān-ı ‘aşka gel ey ḥāce muḫbil bend ol
Şarḫ u garb u Rūmı gezme sendedir ‘ālī metā'
Şu koḫar bir yerde çok dursa Mişālī ‘ākıbet
‘Ārifiseñ merzbūm-ı ğayra eyle el-vedā'
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ey cemālīñde yedi muşhaf yedi ḥatt-ı riḫā
Ka'bedir kenz-i ḫudūm vü ‘umre vü ḥacc vü verā'
Beyt-i ma'mūr ol dūrür şaf şaf melekdir ḥatlarıñ
Ṭavafa gelmiş her ṭaraf müsennā şülāşile rübā'
Genc-i ḫüsnūñde ṭılsım olmuş dūrür ğīsüleriñ
Açdı kenzen şol kim geçdi kıldı serin istimā'
Ḥüsnūñññ āşüftesidir yoḫ ḫarārı rüz şeb
Nüh felek ṭurmaz anıñçün çerḫ urub eyler semā'
‘Īsī-veş ṭokuz felek sırrından olursun ḫabīr
Feth olursa ger saña şehrinde key burc u ḫılā'
‘Ārif oldu bīst heşt vü sī vü dü-yi ādeme
Aḫmed anıñçün dir anıñ ḫaddine sūtün-ı zirā'
Fehm idersen cum‘anıñ sırrın Resūlu'l-lahdan
On bir on yedi on beşi kılırsan ictimā' (79a)
Baḫr-i ḫikmetden ma'ārif dürrin izhār it bize (79b)
Vā'izā efsāne-i taḫlīdden virme şadā'

Ādemīn vechine yüz tut kıble-gāh it dīv-veş
Eylemezseñ şūret-i rahmāndan ger imtinā'
Muştafānīn 'ālem-i ma'nide ma'ārici nedir
Ümmet-i vustā olub kıldınsa āna ittibā'
Nefsīn idrāk itmeseñ kulluğdan āzād olmadān
Yedi kişverde Sikender şāh olursun ey şeyhā'
Hağğa insāf it edeb gözle edebden çıkma kim
Bāb-ı dinde ehl-i Fazl olana yāraşmaz nizā'
Vālideynīn sırr-ı hūsnünde Mişālī vākıf ol
Kim budur ābāyla ihsān vü hulğ ü istinā'
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

FĪ HARFŪ'L-ĠAYN

Āb-ı vahdetden lebiñ devrinde içdim bir ayag
Cāvidānī Hızr u 'İsī gibi oldum ben de sağ
'Alleme'l-esmāya irdim çünki Fazlu'l-lahdan
Rūz-ı 'ıyd vü leyl-i kadr oldu baña tğ üsti bğ
Şayd idüb cān mürğini her dem giriftār itmeğ
Dānedir hāl-i siyāhīn 'anberīn zūlfūn tuzāğ
Ruhlarıñ kaplar perīşān olduğı dem sünbülün
Şanki mağribden tolanur şems mahv olur çerāğ
Hasretīnden hūn-ı bağrumla dü çeşmim sāğarı
Her biri bir lāledir kim var derūni içre dāğ
Nār-ı 'aşkla gönül şehrini pür nūr eyledi
Ol hūrāmān serv-i kadd vü mül dehen ol gül yañag
Ehl-i 'aşkla Mişālī cām-ı vahdet nūş kıl
Kırmızı gülden tabağ tonatdı çün her bir budāğ
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Sebz-i hıl'at giydi 'ālem oldı gülden zeyn bāg
Tıtdı bir bir lāle destinde yine zerrin ayāg
Nergis-i şehlä çimende zīnet için açdı 'ayn
Gülistān alçun tabağ tıtdı zi gül bir her budāg
Gerden eđmiş hasret gīsū-yı dilberden benefş
Nār-ı ruhsārından urmuş bağrına her lāle dāg (79b)
Çadd-i bālāsın gören serv-i hırāmān çekdi būy (80a)
Gülşene girüb anıñçün şūde tıtmuşdır ayāg
Zümre-i 'uşşāk āgāz itdi seyre fevc fevc
Şeş cihetden açdı her bir gonce-fem çün gül yanāg
'Aş u 'işret bezmine kaçd itdi rind-i 'aşk-bāz
Tıtdı güm güm na'ra-i mestle taraf bāg u dāg
La'l-i bād ne muhabbet cāmın içmezsin diyū
Çekdi hançer biyd-i bī birahşım idüb sūsen bıçāg
Kā'inātı zīr ü bālādan temāşā kıлмаğa
Gün dahī üç felekden yaqdı bir kandil-i çerāg
Ey Mişālī çün bu tarz üzre cihān 'işrettedir
'Ārifāne şöhet-i 'ārifāne kıl sen de yer āg
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Zülfüne tolaşdı dil itmek diler dīvāneliğ
Ol uzun sevdāya düşmekdir kanı merdāneliğ
Nāra yanmaqlıq hālilīndir ki yandı şem'-vār
Kimseniñ haqqı değıldir kim ide pervāneliğ
Lām u bī la'linden ey büt içmişim āb-ı hayāt
Nergis teriñ hıfābīñ ideli peymāneliğ
Genc-i 'aşkıñ ey kamer her cāre bulmaz iştibāh
Gönül anıñ mahzenidir hem tır ü vīrāneliğ
Gönlümün mürğün nice her bād kılmasun şikār
Yüzde zülüfün dām olur çün hālīñ eyler dāneliğ

Nergis-i şehlä vü verde hadd u çeşmiñ ‘arza kıł
K’itmesünler bir daħı ra’nālīg vü mestānelīg
Fazl-ı yezdān haķķıcün biñ kez behiştendir zīyād
Yāriile bulmaķ Mişālī bir nefes humhānelīg
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

FĪ HARFÜ’L-FĀ’

Bağ-ı cennetdir cemālīñ gül’izār ezher taraf
Bülbüli bu gülşeniñ cāndır zihī ‘ızz u şeref
Şāh-ı gülde ğonce-tek kan itdi bağrın lebleriñ
La’l hem la’liñ kanında seniñ vü bir şamış hazef
Ni‘met-i haķdır yüzün hānında otuz iki haţ
K’ehl-i Fazlıñdır değil bu ta’am her kāv-i ‘alaf (80a)
Çün şerāb-ı āb-ı kevşer oldı la’liñden revān (80b)
Devr-i ‘İsīdir bu dem içmek gerek bā ceng ü def
Ehl-i ‘irfānile cām-ı ma‘rifet nüş eyle dir
Bezm-i gülşende aniñçün tutdı sāğar-ı gül be-kef
Yedi iklīm fethın istersen nigārīñ sünbülün
Tut kim oldur zü’l-fiķār-ı Hayder-i şāh-ı Necef
Cā’iz olmaz ey muķallid t̄a’atiñ bil sırrını
Key şaķın kim rüz-ı āhır hāşılīñ olur telef
Bī edeb olma şeri‘atden şaķın kopardıma seng
Kim āna ‘ayn-ı haķıķat didi ihvān-ı selef
Ey Mişālī zāhir u bātında çünkim melce’isin
Fazl-ı haķdır haķ-ı ‘ālem düşmen olsa lā-tuħaf
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Okuduñsa şüretiñ levhinde ger on altı harf
Bilesin k’otuz ikidir sırr-ı mazrūfla zarf

Düşmeyen ‘ilm-i ħurūfa bulmadı dīdār-ı zāt
 Ol bulur gevher kim el virdi añā bu baħr-i jerf
 Kıymeti şehvārdır şol cevheri bulur anı
 K’yleye emlak u māl u cān u bāş añā şarf
 ‘İlm-i dīn budur tarīķ-ı enbiyā vü evliyā
 Aç gözün ey vāzı‘-ı ħarf ü kelām-ı naħv u şarf
 “Yevme tebyazzu vücūhun” didi tasavvuru’l-vücūh
 Ķāre ħattīn okı aĝ it yüzünü mānend-i berf
 Turra-i küfründe her kim almaz imāndan ħaber
 Rāh-ı dinde ħāsir oldı bulmadı çün dīv taraf
 Ey Mişālī kim ‘ubūr itdi şırāt-ı kākülün
 Ümmet-i evsatdan oldı merd-i
 _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
 fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
 Okudum ħüsnün kelāmu’l-lahın oldum feylesuf
 On sekiz bīn ‘ālemiñ esrārına buldım vuķūf
 Nokta-i zātım şifātım ‘alleme’l-esmā benim
 Men kelām-ı ħaķķa mazrūf olmuşum zarfım zurūf
 Bīst heşt vü sī vü dü yetmiş sekiz hem yedi ħarf
 Bendedir sekiz yigirmi bir hem on yedi ħurūf
 “Ķāf ve’l-Ķur’ān” vü “yāsīn t̄ā vü hā vü kāf u hā”
 ‘İlm-i ĝāybdir añla ħaķdan ħaķķı isterseñ uzūf (80b)
 Devr-i ruhsārında ħaķdan ders kıl seb‘a’l-meşān (81a)
 Görmek istersen cemāl-i Ĥazret-i Fazl-ı ra’ūf
 Çün seni ser t̄ā kadem-i Ķur’āna tebdīl itmedik
 Dīv-i müşriksin yūri ol cān-ı nā pākīne yuf
 Ey Mişālī bir nazar kıl ten ĝılāfımdır benim
 Otuz iki nuķķ-ı ħaķ aĝzımda olmuşdur süyūf
 _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
 fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey mazhar-ı hudāsın gel eyle haḫka inṣāf
Allahı sen de iste ol merd-i sırr-ı a'rāf
 'Ankā-yı lā-mekānı sensin vü hem sendedir
 Sīmurḡ-ı Fazl-ı haḫkīn̄ menzili ol kūh-ı kâf
Haḫ-bīn göziyle kim ki 'aşk içre gördi haḫkı
'Ummān u baḫr-ı 'aşkīn̄ dürrine oldu şarrāf
 Dīdār-ı haḫkı görmez maḫrūm olur lem-yezel
 Kim ki bugün kılmadı mir'āt-ı ḫalbini şāf
Haḫkīn̄ kelāmı oldu her şey "ene'l-ḫaḫ" ider
Açıldı genc-i eşyā ez ḫarf-i eyn nūn u kâf
 Rūşen olaldan ey cān la'lınde āb-ı ḫayvān
 Hızrla 'İsī ister şīrīn lebiñden iltāf
Ben bende haḫkı gördüm hem belki bir kıblem de
Ḳur'ān-ı nuḫḫ-ı Mişālī var mı buña ihtilāf
_ _ . / _ . _ _ / _ _ . / _ . _ _
mefülü fāilātün mefülü fāilātün
 Ey āyet-i cemālīn̄ sırr-ı ceḫār meşāḫif
 Vey münderic lebiñde mermüz her şaḫāyif
Kenz-i künüz-ı Ḳur'ān feth oldu Fazl-ı haḫdan
'Anber-efşān şaçıñdan cānım olalı kāşif
 Ey Ka'be-i haḫkī miḫrāb u ḫāk-ı ḫaşīn̄
 Hācī-i ḫaḫ deḡil mi şol k'oldı āna ḫā'if
Haḫ şūretiñe şeyḫān itmez anıñçün sücūd
K'aşlı dürür nār anıñ çekdi ser oldu ḫāyif
 Ey ḫaḫḫ-ı zerrīn lebiñ bī vü nokḫa 'anfeḫa
 Her kim okursa bi'l-lah ey meh deḡil mi 'ārif
Derk eylemezse zāhid 'ayb itme ḫaḫḫ u ḫālīn̄
K'esrār-ı küntü kenze her dīv olur mı vāḫıf
 Gel gel okı kitābīn̄ şāḡ elde çün Mişālī (81a)
 Ehl-i yemīn ol vü rāst ola gör ey muḫālif (81b)

__ . / _ . __ / __ . / _ . __
mefülü fâilâtün mefülü fâilâtün

Hağdan açıldı kimîñ ki nuṭkı olmadı güzâf

Ma‘rifetden ol ‘aceb mi dem-be-dem ger ursa lâf

Leyletü’l-mi‘râcda hamsîn şalâtîñ sırrını

‘Ârifâne bir nazâr kııl gösterir bu lâm u kâf

Şüret-i hağkı temennâ itmeğe kıılma talep

İtmeyince gönñüññ mir’âtını zer gibi şıyâf

Ser-be-ser esrâr-ı Qur’ânı şarihan şems-veş

Nâzır ol hağ-bîn göziyle zâhir eyler harf-i kâf

Ey Mişâlî çünki buldîñ Fazl-ı hağkıñ vaşlını

Cümle ‘âlem ger saña ağıyâr olursa itme hâf

__ . __ / _ . __ / _ . __ / _ . __
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Bulmağ istersen şıfât u zât-i bāriden vuğûf

Enbiyâ-veş Fazl-ı hağdan gel oğı ‘ilm-i hürûf

Bu tarîka her ki müşrikdir olur dîv-i recîm

Evveline âhirine zâhir u bâtında yûf

Müşrike ‘ayn-ı gazâdır ušte âyet ur tiğ

“Fe ezrîbû fevka’l-‘ınağ” Qur’ânda ey şâhib-i süyûf

Dem bu demdir gâflet itme sevf-i ye’ti’l-lah oğı

Aç gönñöl gözün k’irişdi Hâzret-i Fazl-ı ra’ûf

Jengden âyineyi pāk eyle ey eflāk-ı nūr

Kim meh ü mihr-i dırağşâne ne lâyıkdır küsûf

Şadrîñi şerh eyle çık yan kandîl-i tende çü şem‘

Hayfdır k’ola hağkı mir’ât-ı cân ender zürûf

Gel Mişâliden talep eyle ledün sırrın eger

‘İlm içinde bilmek istersen ki kimdir feylesûf

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Çün bahâr oldı açıldı sünbül ü hamr

Ehl-i ‘irfânla ‘ayş it ‘örünî kılma telef

Kim ki nefsin bilmedi haqdan haber-dâr olmadı

Ġarq-ı baħr-ı cehl oldı bulmadı ‘ızz ü şeref

Fazl-ı haq kılmış ihâta on sekiz bin ‘âlemi

Gözlerîñ a‘mâ deġilse baq vü gör ey nâ-ħalef

Her kim ol kendüyi kimiñ mazharıdır bilmedi

Mihre ħarar dikdir andan bir avuc kâh u ‘alaf (81b)

Destîñ oldı çünki bismi’l-lahi’r-raħmâni’r-raħîm (82a)

Ey Mişâlî zîr-i bâda noktadır aña bu kef

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Geçdi nice devr-i ‘ömründe zi mestânle şayf

Añladîñ mı kim dürür ħânînda bu mihmân u zayf

Ķıymeti cevherdir anı aldırırsan key şaķın

K’idisler sen şonda parmaq çiyneyüb derdle ħayf

Çün Mesîħâ kâtil ol deccâl-i nefsi olma râm

Feth kıl cân kişverin kim sendedir birende seyf

Vire gör bunda ħisâbîñ vezn olub mîzânda

Sırr-ı a‘mâlık saña şormazdan evvel tâ ki neyf

Zâhir u bâtın Mişâlî Fazl-ı haqķı iste kim

Zât-ı muṭlaq nûr-ı muṭlaq ol dürür biçün keyf

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Nuṭķ-ı Sîmurġ-ı ezeldir dâ’im aña kûh-ı kâf

İkisi bir nûr-ı haqđır yokdur aña ihtilâf

‘Anberîn zülf ü kaşîñ sehlâ gözün taķsîr ider

Kâf hâ tâ sîn vü ħâ mîm vü elif lâm nûn u kâf

İstivā hattından anlar nükte-i şakku'l-kamer
Gör ne ma'niler beyân itdi hurûf-ı nûn u kâf
‘Aşk-ı dârına bugün Mansûr-veş dâr olmayan
Zülf-i ruhsârı vişâlin umma ey ehl-i güzâf
Remzle söyler “ene'l-hak” ey Mişâlî her kılîñ
Nuḡk-ı haḡdır nûr-ı haḡdır gel eşyâ ratb u câf
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Görmedim Allah Allah böyle kelâm-ı şerîf
Çehresi haḡ muşhâfi bedr cemâl-i laṡîf
Mir'ât-ı Fazl-ı haḡdır şûret-i insâna baḡ
Gör cân göziyle haḡkı anda ki yok muhtelif
Âdem yüzine secde kıl anı eyle ma'bûd
İslâma güşiş eyle dininde olma naḡîf
Muşhâf-ı haḡ okursam la'liñ eyle ḡaddiñi
Tañ mı dehâniñ çü mîm râst kıyâmiñ elif
‘Abd olmak isteriseñ Fazla Mişâlî taḡkîḡ (82a)
Hemdem ehl-i Fazl ol dîvle olma ḡarif (82b)
_ _ . / _ . _ _ / _ _ . / _ . _ _
mefûlü fâilâtün mefûlü fâilâtün

FÎ HARFÜ'L-ḲĀF

Aç gönül gözün zehr sū lem'a-i didâre baḡ
Sır icinde sır olan bu nükte-i esrâre baḡ
Görmek isterseñ tecellî nûrunı mişl-i Kelîm
Ṣürda “innî ene'l-lah” dan dem uran nâre baḡ
Seyr idem dirseñ semâ-yı rûhı mânend-i Mesîḡ
İste mihri zerrede gel nokṡa-i pergâre baḡ
Perde-i gâyrı gözünden cāk idüb gir vaḡdete
‘Ayn-ı aḡyârı ḡapa ḡüsnü cemâl-i yâre baḡ

Şaykal-i ‘aşkla dil jengin silüb pāk itmeğe
Bāde-i tevḥīd içüb āyine-i ruḥsāre bağ
Kāna gel cevher dilersenñ gevherī-var ey gönül
Ma‘rifet baħrinde ğavvāş ol yūri şehvāre bağ
Añladınsa ma‘nī-i sır nola āyetin
Enbiyā-veş her tarafdan cilve-i settāre bağ
Cennet-i ħüsne şırāt-ı müstakīm olmuş dūrür
‘Urvetü’l-vüşkā-i ca‘d-i sünbül-i dildāre bağ
Ey Mişālī ħay olur sermed çü ‘İsī mürde dil
Tūtī-veş kılsa tekellüm ol şeker güftāre bağ
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ġayrı қо gel mu‘cizāt-ı Aħmed-i Muḥtāre bağ
Menba‘-i sır-ı velāyet Ḥayder-i Kerrāre bağ
Kān-ı ādāb ü ħayā pākize ħüsñ ü ħulğ u lutf
Maħrem-i Aħmed-i nigār şāh-ı dīn izħāre bağ
Gevher dürrin baħr-i ‘aşğ kuṭb-i evliyā
Şibirr ü şibirr ol iki petev-i envāre bağ
Gör ne kānıñ cevheridir şāh-ı Zeyne’l-‘ābidīn
Gör ne maħzen bābına miftāħ olubdur vāre bağ
Şāf-ı kalb iseñ çü bağardın ħağda ey gönül
Ca‘feriñ tut dāmen ol hādi-i settāre bağ
Mūsī-i Kāzım ‘Alī kān-ı velāyet sır-ı zāt
Āfitāb u māhitāb künbed-i devvāre bağ
Gir tağiniñ rāhına olmağ dilersenñ müttakī
Uy nağiniñ kavline her sū yūri dīdāre bağ (82b)
Şāħib-i tuğ u ‘alem olmağ dilersenñ bende ol (83a)
‘Asker-i mīr-livā emrinde olan kāre bağ
İktidā kıl mehdī-i şāħib-i zemāna cānla
Secde kıl dergāhına yüz sür şeh-i ebrāre bağ

Öldiler zehr ile hem ma‘nî-i seb‘a’l-meşân

Bir kolda on ikidir kudret-i qahhâra bak

Ehl-i dîd olmak dilersen çün Mişâlî ehl-i dîd

Cümle bunlar bir dürür bir gel bu bîkr-i esrâre bak

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Țılsım-ı kenz-i t̄â hâdır yed-i yemininde beş parmak

K’aniñ her mafşalı ey meh rumûz-ı sînden müştak

İki elif iki lām vü bir yesi hâ-yı vahdetdir

Yediñ seb‘a’l-meşân oldu hudâ beyn-i çeşme gel bak

Dü destîñ bîst heşt harf-i kelâm-ı lâ-yezâlîdir

Kim ol envâr-ı gaybîniñ nukâtı beyt ü dü

Yediñden okudum kiltâbedih sırrını rûşen nükte

Müsebbih pür nü‘în kıldım çü dest-i çep ki mülhak

Olur çün mufaşşal bîñ üç yüz kırk dört

Görinür sâ‘at u tahmîr-i âdem hem derc-i muğlak

Rumûz-ı hamse pencîndir muţâbık Fazl u Allaha

Ki uc kısmında sûtünü saña farz eylemişdir hak

Şalât-ı hamse insâna kısm üzre qarâr itdi

Yediñden ref‘-i harfeyn it şülâşın okı bir muţlak

Semâ evcinde tarh eyler kamer çün bîst heşt menzil

Ki ya‘ni meh kefiñ âña menâzildir benânü’l-hak

Behişt-i lem-yezel vechiñ hattîñ hür ev gilmândır

Lebiñ kevşer yedeyniñden aqar sîşad u şaşt ırmağ

Cemâlîñ ‘arş-ı a‘zamdır velakin muntehâ qaddîñ

Yemiñle yesârînda enâmil sî vü dü yaprak

Dehânîñ çeşme-i ervâh vü nutkuñ baħr-i yezdândır

Ne lü‘lü’ buldı destîñde olan gavvâş-ı müstağrak

Sen ol Sîmurğ u ‘ankâsın ki sırr-ı kâf işbâtîñ ten

Dü destîñ nûrdan bâl vü âña reh parmağîñ

Yemīnīndir çü bismi'l-lah rahmān ü kefiñ nokta

Şimālīñ süre-i el-ḥamd anı fehm eylemez aḥmak

Cemālīñden okunmazdı rumūz-ı 'alleme'l-esmā

Şehādet parmağın māhī semāda kılmısaydı şakḳ (83a)

Şu kim destān-ı sırrından ḥabīr olmadı ur boynun (83b)

Benānın tīgla kaṭ' it mu'azzeb olmağa alyak

Şol el kim gösterir zāhir ḥaḳḳın zātınıñ esmāsın

Revā mıdır ki nām ola şükūf-ı nāçize zenbak

Miṣālī min ledün 'ilmin çü ḥaḳdan elde keşf itdim

Taşavvuf ehliniñ cümle ne vardır pençesin burmak

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Ey yüzün bathā vü müşkin kaşların mihrāb u tāk

Vey leb-i cān perveriñ kevşer mey-i ke'sen dihāk

Lem-yezel ni'met dūrür ḥaṭṭın yüzünde hr taraf

Bes kaçan bu ḥān-ı ḥaḳḳa el şunar her yer ḥalāk

Hızr u 'İsī-veş bulur sermed-i ḥayāt-ender-ḥayāt

Bir nefes cānā seniñle şol kim olur hem-vişāk

Cennetü'l-me'vāda āḥır bulmayıserdir maḳām

İstivādan kılmayan ol māh-ı bedr-i inşikāk

Her ki buldı ittisālīñ bunda ey dīdār-ı zāt

Vaşl-ı sermed buldı yārın görmez anda iftirāk

Gel berū cāvit-i cevre sāyir ol İdrīs-vār

Ger dilersen kim saña 'arş ola üç nüh revāk

Güş çekdi ey Miṣālī şiriñe taḥsīn idüb

Merdüm-i Rūm u 'Arab ḥaḳḳ-ı Şifāhān u 'Irāk

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ḳāf-ı dilden çünki pervāz eyledi 'anḳā-yı 'aşḳ

Kā'inatı tutdı 'alleme'l-esmā-yı 'aşḳ

Perde-i pindār çāk oldı vü tarḥ oldı semān
Çün zuhūr itdi şıfātın zāt-ı bī hemtā-yı ‘aşk
Kim bulurdı cennet-i ‘adne şırāt-ı müstakīm
Kāşif-i rāh olmasaydı ‘urvetü’l-vüşkâ-yı ‘aşk
Fazl-ı haqdan nüş idenler cür‘a-i cām-ı elest
‘Alem-i tevḥide irdi buldı idtignā-yı ‘aşk
Ger değılsen sāmī‘ ol tarḥ it kulakdan biste kim
‘Ālemi toldurdı şavt-ı şūrla şūrnā-yı ‘aşk
Hızr-veş bu mürde dil buldı ḥayāt-ı cāvidān
Nüş idelden lām u bīden sāğar-ı şahbā-yı ‘aşk
Sen bu ḥüsne zuhūr olalı ey āşüb-ı dīn
Tutdı eflāk u zemīni ser-be-ser gavgā-yı ‘aşk (83b)
Nice gerdān oldı bulmadı sipihr-i nīlgün (84a)
Gül‘izārīñ gibi cānā lāle-i şahrā-yı ‘aşk
Cennet icinde müslim olmağa erbāb-ı Fazl
Sünbülün menşūr-ı şāhī kaşlarıñ tuğrā-yı ‘aşk
Āsumān-ı cānda yā rabb ne gülşendir yüzün
K’anda çün tāvus cevelān üzredir sevdā-yı ‘aşk
Vākıf olan sī vü dü ḥarf-i kelām-ı Allahdan
Ey Mişālī buldı haqdan gevher-i deryā-yı ‘aşk
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Mazḥar-ı haqdır ādem gel eyle anı taşdıq
Ger olmak istersen ḥaḳīkat ehl-i taḥḳīk
‘Alleme’l-esmāyı bul kim küntü kenz ol dūrür
Güşşi ‘ilm-i Fazl it k’olasın ehl-i tevfiq
Şakku’l-kamer sırrını cebheñde añladıñsa
Vechiñde ḥaḳkı gördiñ nefsiñe buldıñ tarīk
Ādem yüzine yüz tut çün üscüdū buyurdı
Rabbiñden itme nefret çün dīv çün ehl-i kıq

Bak gör Mişālī haqqı ‘ayn sîn u kâf icinde
Görmez haqqı olmayan deryâ-yı ‘aşka garîk
_ _ . / _ . _ _ / _ _ . / _ . _ _
mefûlü fâilâtün mefûlü fâilâtün

Leyl-i ruhsârında zülf ü hâl kendüm gûne bak
Dâm u dânil e şikâr itmiş dil-i mecnûna bak
Gördi her kim ‘arız u kevser lebiñ cânâ didi
Bâg-ı cennetde bu ra’nâ gonce-i gülgüne bak
Şâhib-i esmâ-i hüsni kimdir istersen delîl
Şol müselsel sünbül ol sidre kıdd-i mevzûne bak
Bulmak istersen haqqikat aşl-ı Qur’ândan nişân
Hâl-i hindûsında zülfe bu şekl-i nûna bak

‘Aybdır müflis olub ac olasın ey serseri
‘Aynîñ ac gel sen de bu gencîne-i Qârûna bak
Çeşm-i hun-bârımda ezher su gören merdümleirim
Did kim tæg üzre tæg lâle-i pür hûna bak

Ey Mişālī âdeme baş eğmedi mişl-i melek
Kıldı âteş dîv olub me’vâsın ol mel’ûna bak (84a)

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Sünbül-i ham pür hamîñ ‘aşk ehline zünnâr-ı ‘aşk
Zâhid-i hod-bîn saçından bulmadı âşâr-ı ‘aşk
‘Aşkıñla Mansûr-veş aşılmağa müştâkiseñ
Zülfünün her târesinde nâzır ol gör dâr-ı ‘aşk
Fazl-ı haqdan zâhir oldı gün gibi sırr-ı ezel
Ya’ni ‘ayn u kâf u şından görünür esrâr-ı ‘aşk
Levh-ı maḥfûz-ı ilâhîdir zemîn u âsumân
Âdem u Havva yüzünde yazılı gül-zâr-ı ‘aşk
Nür görmez kör ‘aynîñ gördiğün dîvârdır
Hâciyâ gel Ka’be-i dîdâre bul envâr-ı ‘aşk

Bulmaz idi len terāyından ḥalāṣ āḥır Kelīm
Tūr-ı ḥüsnünden tecellī kılmasaydı nār-ı ‘aşk
Fāriğ ol misk-i ḥotan kaydından ey ‘aṭār-ı dehr
Çin-i zülfünden taleb kıl nāfe-i nā tār-ı ‘aşk
Cān u dil meydān-ı ‘aşkında nice top olmasun
Çün ğudār üstünde çevgān itdi müşkin tār-ı ‘aşk
Hā’il-i küfr ey Mişālī zāhidīn tutmuş göziñ
İstivādan perdeyi şaḫ eyle gör dīdār-ı ‘aşk
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

MÜSTEZAT

Ey Ka’be-i ḥüsnüne kılur secde-i raḥmān
Çün saña melek sücūd itmedi şeyṭān
Gerdün-ı mu‘allak
Red itdi anı ḥaḫ
Āyine-i dil sī vü dü nuṭḫ-ı ḥaḫka merkez
Yazılsa şıfat olur o dem ki ola pinhān
Oldı vü kıl idrāk
Bil kuvvet-i muṭlak
Dīdāre irişdi idi oldı behiştı
Yedi ḥaṭṭ-ı eflāk ma‘ānıñ seniñ ey cān
Zāt-ı ezelīden
Her kim ki kılur şaḫ
Ḥaḫ bildi vü ḥaḫdır didi der zāhir u bāṭın
Şol k’āna yaḫīn itdi bugün dīnle imān
Fī zādla lāmı
İkrārına şıdḫ
Manşūr-ı ḥaḫīḫī’i çü fehm eyledi dūr dil
Mest oldı mey-i ‘aşkla derḥāl şitābān (84b)

Mansūr bihi Bāgdād (85a)

Fāş itdi ene'l-ḥaḳ

Gencīne-i sırr-ı ezeldir ḥaṭṭ-ı ḥüsnüñ

Kim geçdi şırāt-ı şaçıñ otuz iki Ḳur'ān

Ol açdı tılsımın

Ders almadı bir rek

Vaşl-ı ebedī buldı ganī oldı Mişālī

Mātemde dūrür irmedi dīdāre çü her an

Fazl-ı ḥaḳḳa minnet

Zāhid gir erzaḳ

__ . / . __ . / . __ . / . __ . / __ . / . __ .
mefülü mefāilü mefāilü feülün /mefülü feülün

Ders idelden muşḥaf-ı ḥüsnünde ḥaḳdan bir varaḳ

Perde ref' oldı gözümde rüşen oldı baña ḥaḳ

Sī vü dü nuṭḳ-ı ilāhī keşf olaldan göñlüme

'Arş heftüm üzre benden ḥaber eyl alur sebaḳ

Ne cemālu'l-lah olur yā rab yüzüñ kim şu'lesi

Āsumān üzre tutar ḥurşīd ü hem bedr-i aya rek

Nürdan şan bir tabaḳ üzre dizilmiş incüdür

Gülşen-i ḥüsnünde derc olsa ḥarāratden 'araf

Fazl-ı ḥaḳdan cām-ı vaḥdet ic Mişālī vāḥıd ol

Key şaḳın ḥod-bīn olub ḳaldırma dīv gibi ṭamaḳ

__ . __ . / __ . __ . / __ . __ . / __ . __ .
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Şāf idüb mir'atı gel ol 'arız-ı gülgūna baḳ

Seyr-i 'arş it çün Mesīḥā ḥikmet-i gerdūna baḳ

Mu'cizin bilmek dilersen Ḥamedīñ mi'rācda

Kākülünde ḥāl-i devrinde çekilmiş nūna baḳ

İsterisen sidresin 'arşık şerābın cennetīñ

Şol perī şüret şeker-leb ol ḳadd-i mevzūna baḳ

İsteyen sî vü dü deryâ-yı a'zamdan nişân
Hakka-i la'linde yârîñ gevher-i meşhûna bak
Ger habîr olmak dilersen ma'nî-i Allahdan
Muşhaf-ı hüsnünde gel on dört hatt-ı meknûna bak
'Âşıkîñ esrâr-ı 'aşkıñdan alam dirseñ nişân
Sünbül-i Leylâ ile gel bu dil-i Mecnûna bak
Yüz sürüb pâyîna ağlarken gören başım didi
Ser u 'ayn altında çağlayub ağan ceyhûna bak
Şâh-ı mülk-i 'aşkıñ ey müflis gedâ şanma beni
Ma'den-i 'aynımda her sū sîm u şâf altuna bak (85a)
Görmek istersen Mişâlî sen seni mir'âtda (85b)
Câm-ı 'aşk iç bir nigâr-ı hüsn kendüm güne bak
-- / -- / -- / --
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey kaşîñ mihrâb-ı hak vey gün yüzün beytû'l-'atîk
Hatt-ı reyhânîñ kelâmu'l-lah vü hem sırr-ı rakîk
'Aşk deryâsında hakdan olmadîñ gevher-şinâs
Ka'r-ı baħr-ı nūr-ı zâtu'l-laha olmazsîñ ğarîk
Aħsen-i takvîme gel kıl secde inkâr eyleme
Ey fakîh ezgün deĝilsen olma şeytâne rafîk
'İlm-i Fazl-ı Allah ile irer her ki irer
Hakka irmez bîñ yıl okursa fakîden 'ilm-i fîk
Fazl-ı hakķîñ pâķ nutķile muħîť olmuş cihân ü
Kim ânâ yok levn u mişl ü 'arzla 'umķ u 'amîķ
Nūr-ı hakķîñ mahzeni vü hâtemîdir dime taş
La'l-i cân-baħşîñ revâ mı dimek ol mâhîñ 'akîk
'Alleme'l-esmâyı ta'lîm eyle Fazlu'l-lahdan
Sâķî-i hakdan Mişâlî içmek istersen rahîk

--.--- / --.--- / --.--- / --.---
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Aç gözüñ a'mā değılseñ her taraf eşyāya bak
Şüret-i hağdan tecellā eyleyen ma'nāya bak
İsteriseñ hātem-i mu'ciz-nümādan ādemi
Levh-i ruhsārīñda satr-ı 'alleme'l-esmāya bak
Şirk-i jenginde dilersen k'ola dil mir'atı şāf
'Aşk elinden cām içüb bir çehre-i zībāya bak
'İşret idüb lebleri yārine mey nüş eyle dir

Gülistān bezminde cām-ı lāle-i hamrāya bak
Enbiyā-veş 'ālem-i vahdetde mürğ-ı 'aşk olub
Ma'rifet bağında açılmış gül-i ra'nāya bak

Secde emrinde yüzün bükdi yüzüñden dīv-i şüm

Allah Allah kimden a'rāz itdi ol a'māya bak

Ey Mişālī 'arşdan her yanā pervāz eylemiş
Kāf-ı hüsn üstünde zıll-ı kākül-i 'ankāya bak

--.--- / --.--- / --.--- / --.---
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Hayme değdi kişver-i gönümde çün sultān-ı 'aşk

Eyledi ma'mūr-ı künc-i mülket-i vīrān-ı 'aşk (85b)

Gevher için olma ey gavvāş-ı deryāya garīk (86a)

Dür şinās ol sen de ara cevheri bā kān-ı 'aşk

Düşme zulmete Sikender gib ol leb-i Hızra gel

Kim dehānından revāndır çeşme-i hayvān-ı 'aşk

Āsumāndan nāzil oldı Mehdī-i şahib zemān

Dīn mezheb bir olub irişdi uş devrān-ı 'aşk

Keşf-i sırr olmak murādīñsa dilā yezdāndan

Cāvidān-nāmeğe var kim odur dīvān-ı 'aşk

Rāh-ı dīnde cān u başın top idüb çevgāne gel

'İlm-i Fazlu'l-laha sa'y it kim budur meydān-ı 'aşk

Bulmayırsın cehālet rencine āhır ‘ilāc

Lām u bīden saña şerbet kılmasa Loḳmān-ı ‘aşḳ

Ḥüsnüñe aşüfte olmuşdur sipihr mihr ü mäh

Anıñçün gice gündüz oldu sergerdān-ı ‘aşḳ

Ḥacc-ı ekber ‘ıyd-ı azhādır cemāli ol mehīñ

Ḳande vuşlat bulur aña olmayan ḳurbān-ı ‘aşḳ

Ey Mişālī bir yüzün tutdı niheniñ ma‘rifet

Zātđan çün cūşa geldi mevc idüb ‘ummān-ı ‘aşḳ

— · — — / — · — — / — · — — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Muşhaf-ı ḥaḳdır yazılmış ḳāmet-i bālāda fark

Sāfi mir‘āt-ı ḥudādır cild ü murun şanma fark

Ḥaḳdan ey ḡavvāş-ı ma‘nī bulmadıñ dürr-i şıfāt

İtmesenñ ‘ummān-ı zāta cān u dil ‘aşḳıle ḡārḳ

Cümle bir nūr-ı ilāhīdir buña Furḳān delīl

Hind u send u hem ‘Arab Rūm u Firenk Bağdād u şarḳ

Zikr ü zühdünñ ‘arz idüb men‘ itme ‘aşḳından beni

Ey faḳīh pür riyā pür mikr ü şeytān u zerḳ

Çünki ḥatt-ı istivāyı bulmadıñ şadıñda sen

Şadruñı vü baḥnıñı itmek gerek tiḡla ḥarḳ

Zāhidıñ ḥaḳ gözlerin dikmiş çü şeytān kör idüb

Nice görsün nūr-ı vech-i ḥaḳḳı kılsun nice fark

Ḥaḳḳa minnet rüşen olmadı Mişālī dīve ger

Her ḫarafđan gün gibi Fazlıñ cemāli urdı berḳ (86a)

— · — — / — · — — / — · — — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Yüzünde zülfle ḫālīñ görüb oldum esīr-i ‘aşḳ (86b)

Te‘āla’l-lah ne müşafđır zihī ḥatt-ı debīr-i ‘aşḳ

Vücūdünñ ‘arş u kürsī dü yedi kişver yedi ḥattıñ

Ki Fazl-ı nūr-ı muḫlaḳdır bu taḫt üstünde mīr-i ‘aşḳ

Yüzün̄ āyine-i ḥaḫdır zihī ṭāhā zihī yāsīn
Bu sırrı kim bilürdi hem beyān ḫılmasa pīr-i ‘aşḫ
İki kerrübīdir cānā müselsel sünbülün̄ bir ḥad
Ki gülden cūy-ı cān üstünde bağlamış serīr-i ‘aşḫ
Dilersen̄ ‘aynīn̄ açılmaḫ beher cā rū-yı yezdāna
Yine hem kendü vechīne nazar ḫıl ey ḥarīr-i ‘aşḫ
Kitāb-ı muḥkem ḥüsn-i nigārī pīr-i ḫikmetden
Oḫursañ bilesin bu yolda kimlerdir ḥabīr-i ‘aşḫ
Şikār itdi Mişālīyi eger zāhir eger bātın
Dikelden ḡamzeden ḫavs-i ḫaşīn̄ bāḡrına tīr-i ‘aşḫ
. . . . / / /
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün
Ḥüsnün̄ ki şahā mihr-i dirahşān āna müştāk
Zī zülf ü ḥaddīn̄ kim gül ü reyḫān āna müştāk
Yā rab ki ḫaddīn̄ hey ne güzel sidre vü tūbā
Kim nārun serv-i ḫurāmān āna müştāk
Yūsuf gibi ḥüsn icre bugün ol şeh-i Mışrā
Ya‘ḫūb-ı ḡönül ‘aşḫla her ān āna müştāk
Yā rab ne şīrīndir ki ‘itāb eylesen̄ olur
Şehd ü şeker vü çeşme-i ḫayvān āna müştāk
Ey bād-ı şabā ḡāliye-i zülfün̄ ilet kim
Misk-i ḥoten ü nāf-i ḫorāsān āna müştāk
Bir ḫātem-i la‘l urdı femīn̄ kenzine yezdān
K’ey nice Sikender ki Süleymān āna müştāk
Manzūm-ı otuz iki dişīn̄ lü’lü’ cāndır
Ol derc ü şadef femde key ‘ummān āna müştāk
Dil-i ḫastesine sī vü dü eczā ile la‘līn̄
Bir dārū ‘ilāc itdiḡi Loḫmān āna müştāk
‘Anber saçını dīni cemālinde Mişālī
Keşf eyleyeli küfrle īmān āna müştāk

__ . / . __ . / . __ . / . __
mefülü mefâilü mefâilü feülün

Aç gönül gözin saña her sū nişandır Fazl-ı hâk

Âşikârâ gün gibi ‘ayn u ‘iyândır Fazl-ı hâk (86b)

Çaplamışdır on sekiz biñ ‘âlemi hürşid-veş (87a)

Münkirin ‘aynına gerçi kim nihândır Fazl-ı hâk

Sî vü dü nutk-ı ezeldir mâlik-i emlâk-ı kevn

Ser-be-ser ecsâm-ı ‘âlem ya‘ni cândır Fazl-ı hâk

Zâhir ü bâtın şifât u zâtıdır hayy u kadîm

Diñle ey dil bu kelâmı şanma fândır Fazl-ı hâk

Enbiyâ vü evliyâ mişl-i vücūd ol başdır

Fer‘in aşlı zübde-i kevn ü mekândır Fazl-ı hâk

Zât-ı mutlak nūr-ı mutlak ya‘ni oldur ya‘ni ol

Fehm ü idrâk it ki halâk-ı cihândır Fazl-ı hâk

Baş çekme dīv-veş mişl-i melek kıl secde kim

Ahsen-i hülkat cemâl-i müste‘ândır Fazl-ı hâk

Fe erteķab didi kelâmu‘l-lahda zât-ı kadîm

Ebedî gökden ya‘ni kim sırr-ı dehândır Fazl-ı hâk

Cây-i mağribden kamer gibi cemâlin gösterüb

Tâli‘ oldı âfitâb-ı lâ-mekândır Fazl-ı hâk

Oldur İsrâfîl gelüb şûri ‘iyân-ı nefh eyledi

Kâşif-i sırr Mehdî-i ahır zemândır Fazl-ı hâk

Remz-i tenzîli mufaşşal şerh ü beyân eyledi

Câmi‘-i te`vîl ü hem şâhib-i beyândır Fazl-ı hâk

Gevher ü dürr-i ma‘ârif isteriseñ ‘ilmini

Çıl taleb kim kân u baħr-i bî-gerândır Fazl-ı hâk

Çıymeti cevher dürür her değme bir maħzende ol

Yok dürür dillerde gerçi rā bekândır Fazl-ı hâk

Hızr-veş nüş itmek istersen eger âb-ı hayât

Tâlib ol kim kevşer ü cū-yı revândır Fazl-ı hâk

Dime kim haḫ andidir göster baa kr gr
Heft arz u ar ŐŐ ne sumndır Fazl-ı haḫ
Bg u enhr u reyhn gh serv  ysemen
Gh verd  gh mrg naḡme-hndır Fazl-ı haḫ
Şekl-i elvnile her sdan tecell eylemiş
Gh hl u l olur geh dstndır Fazl-ı haḫ
Gh ehl-i kfre ‘ıŐyn gh rahmet m’mine
Gh ‘ummn-ı keremden drr-feŐndır Fazl-ı haḫ
Kn-ı rahmet menba‘-i iltf –i cevr  maḡfired
Baḫr-i ‘adl u pdiŐh-ı ‘liŐndır Fazl-ı haḫ
Her ne kim ılsa temenn andan iste ey gönül
Cmlennn erzkına nkim zamndır Fazl-ı haḫ (87a)
Ey MiŐl rzn Őerḫ eylemek lzım deḡil (87b)
Ser-be-ser aḫvle nkim gybdndır Fazl-ı haḫ
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
filtn filtn filtn filn
F HRF’L-KF
Ten deḡildir ancak ey dil ml u mlk  cn  ann
Tc u taḫt u heft kişver bende v suln ann
Sen deḡilsin ḫkm iden bu ins  cin  ‘leme
Htemnn Őaqla Sleymnm hemn fermn ann
Grra olma bir nice gnlk mra zre kim
Salanat bk deḡildir defter  dvn ann
Ey Sikender isteme zulmtda b-ı ḫayt
Lm u b la‘lindidir n ŐŐme-i ḫayvn ann
Krgh-ı lem yezeldir bu semvt u zemn
Gl naḫŐunda yine naḫŐ gr pinhn ann
Levh-i maḫfz-ı ilhdir cemli demn
Kim ḫuuundan oundı ser-be-ser ur‘n ann

Müntehādır didi addiñ hakına hadan resül
Kim revān-ı alından olmuşsa vü yek ‘ummān anıñ
‘Aynına dīdār-ı hadan ayrı manzar olmadı
Şol ki bu dūnyāda açdı gözlerin yezdān anıñ
Lem-yezel-i cānāneye bulma dilersen ittişāl
Ey Mişālī ‘ıyd-ı ruhsārına ol urbān anıñ
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Vaşl-ı cānān isteyen ‘aşkında terk-i cān gerek
Arzū-yı ‘ıyd-i dīdār eyleyen urbān gerek
andan idrāk eyleye nefsinı her bir ehremen
İş bu şehriñ fet-i bābına şeh-merdān gerek
Haı gördüm haı bildim ha-şinās oldum dīn
Tercemānı andidir lāf itmesün bürhān gerek
Āteş-i innī ene’l-lahı ne fehm eyler bihūd
Bu rumūza Tūra ıkmış Mūsī-i ‘umrān gerek
Sırr-ı ‘aş-ı lem-yezel her sīneye lāyık deil
Tālib-i gencīne olan lā cerem vīrān gerek
Cevherī-veş şol kim lü’lü’ ü güher eyler taleb
‘İlm-i Fazlu’l-lahda avvāş olub ‘ummān gerek (87b)
Ha u hālīñ okı ey kāfir kitāb-ı ayrı o (88a)
Āhret ehline ün imān u hem ur’ān gerek
Tūrta-i ham pür hamı ü k’anın iden arzu
Başını top eyleyüb ol bir ser meydān gerek
Derd-i ‘aşa düşmeyenler mürdedir hay olmadı
Derd-i hāşıl eyledi lābūd kime dermān gerek
Nāra yakma cānımı ref it yañāıñdan niāb
ün bilürsin ‘andelībe kim gül-i handān gerek
Ey Mişālī Fazl-ı yezdān ullarıñdan istesün
Hızr elinde her kime kim eşme-i hayvān gerek

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey cemâlîñ âfitâb-ı bî zülâlîdir seniñ

Vey şifâtüñ vaşf-ı zât-ı zü'l-celâlîdir seniñ

Nâr-ı hüsnüñden irişdi nûra mihr-i âsumân

Hem hayâl iden mehi kaçışñ hilâlîdir seniñ

Şüretîñden şüret-i rahmâna irdi enbiyâ

Hızrı hem Hızr eyleyen la'liñ zülâlîdir seniñ

Oğuyan naqqâşdan cânâ cebîniñ naqşını

Bildi kim hüsnüñ kitâb-ı lâ-yezâlîdir seniñ

Hür u gilmândır şifâtîñde zümürüd hatlarîñ

Cüy-ı la'liñ cennetîñ hamrile bâlîdir seniñ

Kâtib-i kilik-i ezeli yazdı hüsnüñ ebcedin

K'anda zülf ü hâcibiñ cîmile dâlîdir seniñ

Zülfüñ ref it yañagîñdan görünsün merdümüm

Ya'ni nûr-ı 'ıynım ol hâl-i belâlîdir seniñ

İrmek istersen vişâl-i haqqâ taqlidâtile

Zâhidâ bu gönlüñüñ yanlış hayâlîdir seniñ

Zinde olur ey Mişâlî sem' idenler Hızr-vâr

Nuţkuñı kim nuţq-ı zât-ı zevâlîdir seniñ

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Cemâlîñ sırr-ı bismi'l-lah aña her sū nuqaţ hâlîñ

Te'âla'l-lah ne muşhafdır kaçışñla turra-i dâlîñ

Kelâmu'l-lah hüsnüñde tılsım-ı gaybdır hattîñ

Budur ol kâf hâ vü yâ budur ol genc ü ol mâliñ

Yüzüñ haq mı diyem kaçışñ yâ mihrâb-ı ulûhiyet

Ye hüsnüñ cennetü'l-a'lâ yehüd hür mı hadd-i âliñ (88a)

Bugün yetmiş sekiz harf ve dañı seb'a'l-meşânîñdan (88b)

Baña fetiş oldu her ma'nî baña yüz tutdı iqbâlîñ

Seni ser-tā-ka-dem envār okuyam yā kelāmu'l-lah
Ne āb u bād u āteşden 'ucındır hāk şalışālīn
Çü hüsni muşhafın haqdan okuyub olmadın beynā
Haqikatden eyā hāfiz dem urma kat' kıl kālīn
Dem-i 'İsī midir la'liñ ye sekiz cennetin hamrı
Ki telh u hem kesād itdi şerbetin şekerin bālīn
Kelām-ı lā-yezālīye olub tebdil Sīmurğ ol
Mekān-ı lā-mekānīye idin taberut u vefālīn
Okuduk sünbüle t̄ā hā mülebbis sen kelīmile
Giyindiñ ögnüne haqdan Mişālī nürdan şālīn
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefālün mefālün mefālün mefālün
Küntü kenzen sırrını keşf itmeğe ādem gerek
Cāhile zinhār açma rāzīni mahrem gerek
Cevher-i 'aşka harīdār ola mı her ehremen
Cehl bāzārında 'ārif gūş olub ebkem gerek
'Ārif-i zāt u şifāt olmaqlıga ey ādemī
Bīst heşt ü çār harf nükte-i mu'cem gerek
Haṭṭ u hālīn mu'cizin deccāl qandan fehm ider
Gökler esrārına lābūd 'İsī-i Meryem gerek
Tālib iseñ 'āqıbet erbāb-ı firdevse olmağa
Gel 'ubūr it kim bezme cām-ı Cem gerek
Hālet-i nez'a irişdim şerbet it sükker lebiñ
Çün bilürsin ey berī bīmāre k'ihram gerek
Her fenā delğ-i riyāyile qalender olmadı
Derübeşin bātını pāk u zāhiri Edhem gerek
Mu'cizat-ı enbiyāya mahrem olmaz ehremen
Ey gönül āna Mişālī-vār 'ālī dem gerek
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Gözün aç ders kıl kitābu'l-lahdır vechin

Huṭūtuñ sūre-i el-ḥamd ü bismi'l-lāhdır vechin

Dil-i mir'ātda nuṭkuñ senin zāt-ı ezeldir kim

Şıfātu'l-lah vü kenzu'l-lah vü 'arşu'l-lahdır vechin (88b)

Müselsel zülf-i şām icre cebīnin bedr-i raḥşandır (89a)

Sevād-ı a'zam-ı hüsnünle zıllu'l-lahdır vechin

Gözün zād u kaşın lām u fi-i muṭlaqdır sem'in

Berāt-ı 'aşkda tuğrā-yı Fazlu'l-lāhdır vechin

Düvāzdeh burcla kā'im vücuduñ nüh felekdir kim

Ki şems-i lem-yezel nuṭkuñ münevver māhdır vechin

Oğudum levḥ-i çehreñde ḥatṭın üstād-ı esmādan

İrişdim nūr-ı tāhāya kim ismu'l-lahdır vechin

Mu'anber sünbülün erbāb-ı 'aşka nehc-i dīn oldı

'Ubūrandan bilür 'ārif ne sırru'l-lahdır vechin

Cemālin küntü kenziñden irişdi ḥaqqā her 'aşıq

Ki 'irfān ehline cānā ḥaqqat rāhdır vechin

Ṭavāf-ı ḥacc u hem 'umre kudūmile vedā'ındır

Mişālī bir nazar eyle ne beytu'l-lahdır vechin

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Girmeğe meydān-ı 'aşka ey gönül key er gerek

Nefsin ejderhāsını katl itmeğe Ḥayder gerek

Dāra çıkmak fen her merd olmadı Manşūr-vār

Postun yüzdürmeğe seyyid-veş server gerek

İsteriseñ ger bekā fakr u fenā kıl ihtiyā r

'Aşıq-ı dīdār iseñ 'aşkıñda terk-i ser gerek

Çün seniñdir gezme sergerdān olub zulmatda

Fazl-ı ḥaqqı kıl taleb ger çeşme-i kevşer gerek

Hāk-i dergāhından iste cevheri ey cevheri

Düş ḥaqqat baħriniñ ka'rına çün geher gerek

Saltanat ehli ne bilsün āhıret aḥvālını

Ṭālib-i dünyāya mülk ü māl ü sīm ü zer gerek

Dilberi kılsun cemī' arzū-yı dünyādan

Ey Miṣālī 'ākıbet her kime kim dilber gerek

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Şeker-i dergāhına fī zād u lāmīn

Kim açdı kapusın dār-ı islāmīn

Ki ya'ni istivādan tutdı mīzān

Bilendi ḥālını şāh u gulāmīn

Zuhūr itmese ol quds-i ḥaḳıķī

Ki añlardı yoluñ beytü'l-ḥarāmīn (89a)

Güneş gibi 'alem kaldırdı her sū (89b)

Beyān itdi rumūzın şark u Şāmīn

Değillerdir ḥaḳıķat Fazl-ı ḥaḳdan

Ḥabīr amma dilinde ḥāş u 'āmīn

Ḥayāta irgören Hızr u Mesīhi

Senīn de Fazlā kelāmındır kelāmīn

Zemīn ü āsumanı kıldı envār

Yüziñ ḥurşid bā ḥatt-ı zalāmīn

Olur mest-i ezel anlar kim içdi

Lebiñ bezminde otuz iki cāmīn

'Ubūdiyet sücūduna ḳodum baş

Çü gördüm şūret-i ādemde nāmīn

Yanub 'aşķında her kim oldu ..

Çekine şunmaz el her ḳavm-i ḥāmīn

Demīn bezminde ḥay oldu Miṣālī

Ravātır içirdik çün müdāmīn

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

mefāilün mefāilün feülün

Gül'izārı taht idinmiş beğlerin sultān-tek
Mısr-ı hüsne pādişāhsın Yūsuf-ı Ken'an-tek
Çeşm-i pür-hūnumda eşkim kirpiğim üzre benim
Dürre beñzer kim dizilmiş dāne-i mercān-tek
Odlu dağı 'aşkıññ şahrā-yı sebzde benim
Gonce güldür şanasın bā lāle-i nu'mān-tek
Gönlümi āmac idelden kavş-i müjgānñ seniñ
Gonce vü la'liñ gibi toptolu bağrım k̄an-tek
'Aşk meydānında top eyletsem 'aceb mi cān u dil
Çün hum itdiñ gabgabında turrası çevgān-tek
Gel kadem baş luḫḫla gam-hāneye k'idem nişār
Hūn bağrım gözlerimden la'l-i dür-feşān-tek
Gösterir reyḫānī ḫattıñ şüret-i ḫaḫdan nişān
Süre-i ṭāhā vü yāsīn ser-be-ser Qur'an-tek
Genc-i tevḫīd-i ilāhīdir ḫattıñ ḫüsnünde kim
Gönlümün şehrin yıkub kıldım āna vīrān-tek
'Alleme'l-esmāy şehlā gözleriñ tefsīr ider
Mürdeyi la'liñ dirildir çeşme-i ḫayvān-tek
'İzzet eyle nuḫḫuñ kim ḫaḫ te'ālā nuḫḫıdır

Bir gün aşla ric'at eyler sendedir mihmān-tek (89b)

Şüret-i rahmāna kıl secde Mişālī çün melek (90a)

Uyma şeyṭān-ı recīme sācid ol insān-tek

— · — / — · — / — · — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ḥatt-ı reyḫānīñ kitāb-ı āsumānīdir seniñ

Rāz-ı la'liñ sī vü dü rāz-ı nihānīdir seniñ

Şüret-i şābin kaṭat min 'arş-ı a'zamdır bu rek

Süre-i ṭāhā vü yāsīn vechiñ beyānıdır seniñ

Ḥatt-ı gül çehreñden izḫār oldı Qur'an-ı 'azīm

Ser-ber-ser 'uzvuñ kelām-ı cāvidānīdir seniñ

'Urvetü'l-vüşkâ dü zülfün kâf-ı hağdır ŝuretîñ
Sî vü dü nuṭkuñ Simurg-ı lâ-mekânıdır seniñ
Küllî şey'ün hâlikün illâ vechi ŝânındadır
Ey cemâliñ 'ayn-ı Fazl-ı gaybdânıdır seniñ
Sünbülün her târesi te'vîl-i Qur'an gösterir
'Arızîñ her bir haṭṭı seb'a'l-meŝânıdır seniñ
Cennetü'l-me'vâ cemâliñ mül lebiñ ey âfitâb
Râh-ı rûh-efzâ şerâb-ı erguvânıdır seniñ
Ol Fazlîñ vechin itdim kıble-gâh
Ka'be-i maṭŝudum ol ebrû kemânıdır seniñ
Fazl-ı hağdan 'alleme'l-esmâyı tâ ders eyledik
Her sözüñ biñ gevher ü dürr-i ma'ânıdır seniñ
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
Yüzün levhinde her bir haṭ rumüz-ı heft reng
K'aña medlül oldı seb'a encüm sipihr heft reng
Cennet ü nâz u na'im vü selsebîl ü seyr ü geşt
Berg-i sebz olmaya ŝafâsın sizin ey yâr seng
Reşk idüb kevşer lebiñ câmın baña gülzârda
Tutdı sâğar şâh-ı gülde gonceyân lâle reng
Kaşd-ı câniçün harâmî gözleriñ ender gemîn
Kavs idüb kaŝîñ kılubdur tîğ-ı müjgâni hadeng
Çeşm-i sermestîñ görüb kaynadı 'aynı nergisîñ
Gül'izârîñ gördi ŝerminde hemân dem düşdi seng
On sekiz biñ 'âleme vüs'at ü ber ü bedr ü sa'ay
Didiler gerçi dehânîñ hağkına ey mâh neng
Gördi kim imân ü dîn ruhsârîñ üzre kâkülün
Didi hoş 'asker çeküb dürür vü meh küffâr-ı Fireng (90a)
La'le teŝbîh idenler la'liñ bu evlâ mı revâ (90b)
Ruḥ-baḥŝ-ı âb-ı hayâtı k'ideler nisbet be-seng

‘İşret-i sermed dilersen̄ bezm-i hüzn-i yārda
Bağrım̄ del nāy-veş kıl sīneñi def kaddi ceng

Cām-ı mey şun sākıyā kim teşnelerdir cān u dil
Sür‘at it kim bezm-i vuşlatda revā olmazdır deng

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Görmeğe dīdār-ı haqqı dīde-i haq-bīn gerek
Küfrüne ikrār ider her kime cānā dīn gerek
Yandı şem‘iñ nārına pervāne-veş nūr isteyen

Çande pāk eyler dıkenden kim gül-i nesrīn gerek
Nāzil oldı kaşına ger kābe kavseyn āyeti
Hüsn ü kaddiñ şerhine t̄ahāyla yāsīn gerek

Almak için haṭṭ u hālīñ mu‘cizātından haber
Hem yine yetmiş sekiz muhkemde t̄ā vü sīn gerek
Çıl hāle ‘aynına zülfüne olma dil şikār
Anıñçün kim kebüter şaydına şāhīn gerek

Gel oқи “men kāne yercū” āyetin Çur‘āndan
Çıl yekün şālīh ‘amel dīdār çün yārın gerek
Hikmeti ehl olmayandan çünki men‘ itdi resūl
Sırrı inkār ehline fāş itme kim mü‘min gerek

Ey gönül nā-maḥreme açma emānet rāzını
İhtirāz it kim hıyānet ehline hāyin gerek
Şoḥbet-i ‘irfāna da‘vet kılma şirk ehlini kim
Bu gürūha ey Mişālī yine kavm-i cīn gerek
_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Mesken eyle ey gönül bir kūşesin meyhāneniñ
Şor lebiñ al būseseñ ol reng-i gül peymāneniñ

Söyleyicek nāzla cānā lebīnden cān yağar
Nice cān şarf itmeyem la'line sen cānāneniñ
Şem'-i hüsnünden mu'anber kākülünī dāfi' ol
Tā kemālin göresin 'aşkıñda men pervāneniñ
Dāne hāl u dām zülfün gördi şayd oldı gönül
Her zemān zencīre düşmekdir işi dīvāneniñ
Ġayr görmez Ka'beyi vü didi ehlu'l-lah olan
K'ehl-i haqqā farkı yokdur Ka'beden pūthāneniñ (90b)
Muhtaşar it kışşayı ey şenc kim virdiñ şudā' (91a)
Zīre 'irfān meclisinde yeri yok efsāneniñ
Nūr-ı haqqdır devr-i hüsnünde zümürürd hatları
Allah Allah mişli kanı ol gözi mestāneniñ
'Alleme'l-esmāyı ta'līm eyle Fazlu'l-lahdan
Olmak istersen hālef oğlu atanñ aneniñ
Bedr-i ruhsārına karşı yān Mişālī 'aşka kim
Nūr olur cānı vü cismi nār-ı 'aşka yāneniñ
-- -- / -- -- / -- -- / -- --
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Gördüm şifāt-ı haqqı cemālīndidir seniñ
Mihrāb-ı Ka'be tāk-ı hilālīndidir seniñ
Şun cām-ı hamr-ı lem-yezel ey sākī-i ezel
Kevşer-i mey'i çü la'l-i zülālīndidir seniñ
'Aşkıñ yoluna şarf idiser cān baş dil
Şol er ki sa'y-i kām-ı vişālīndidir seniñ
Zülfün bu dil kebūterine rām-ı sihr imiş
Ol mürğa dāne noқта-i hālīndidir seniñ
'Ömri zevāle irsün ebed gün be gün çü şems
Ey mäh-ı bedr her ki zevālīndidir seniñ
Virir hayāt-ı lem-yezeli Hızra cāvidān
Ol nükteleriñ nazm-ı kemālīndidir seniñ

Feth eyledi kelām-ı kadīmīñ serāberīñ
Şol mu‘cize ki nūnla dālīñdadır seniñ
Cem‘iyetim meşveş ider ‘ākıbet şaçıñ
Göñlüm hevāsı çün hadd-i ālīñdadır seniñ
Keşf eyledi Mişālīye esrār-ı lām u bī
Her harf kim cemāl u celālīñdidir seniñ
__ . / _ . _ . / . __ . / _ . _
mefülü fāilātü mefāilü fāilün
Rū-yı yezdānı taleb kıl şüretinde dilberīñ
Kim yüzi mir‘āt-ı haqdır ol ruḥ meh peykerīñ
Cān göziyle Ka‘be-i veche nazār kıl ḥāciyā
Görmek isterseñ cemālin anda Fazl-ı ekberīñ
Cevher ü dürr ü şadef bī-kaḍr ü kıymet oldı çün
Zāhir oldı leblerīñ la‘li leālī dişlerīñ
Kāmet ü refṭārīña öykündüğüçün ey perī
Yire geçdi ayağı serv-i revān u ‘ar‘arīñ (91a)
Nāfe-i Çīn u Horāsān maḥv olursa tañ mıdır (91b)
Devḥa şaldı ‘aleme çün ca‘d-ı zülf-i ‘anberīñ
Nev-bahār oldı bezendi her taraf mişl-i cinān
Sākıyā şun cāmı kim irdi zemānı sāğarīñ
Çün ḥabībim şol mu‘anber zülfi çevgān eylemiş
Ey Mişālī ‘aşq meydānında top eyle serīñ
_ . __ / _ . __ / _ . __ / _ . __
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Geçdi ‘ömrüm irmedim vaşlına ol meh pārenīñ
Veh ne düşvār oldı ḥālī men dil şad pārenīñ
Zahm-ı gāmzeñ vuşlatından dūr olaldan dostum
Şubḥa dek feryād olubdur kārı men āvārenīñ
Baş u cān u dilindir şükrāne virirdim eger
Vuşlat-ı kūyına irsem sen güneş ruḥsārenīñ

Bunca kim hicriñde ney-veş inlerim efgān idüb

Lutfla rahm itmediñ hāline men ğam-hāreniñ

Hasret ü derdile kaldın ey Mişālī ‘ākıbet

İrmediñ vaşlına bir dem ol büt ‘ayārenin

— · — — / — · — — / — · — — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Mazhar-ı haqsın seniñ saña olursa dāhiliñ

Añlayasın bī gümān mef‘ül ü fi‘len fā‘iliñ

Ya‘ni ser-tā-pā kelāmu‘l-lahsın ey rūh-ı pāk

Okı idrāk eyle gör vārise haqqa mā‘iliñ

Ravza-i rızvān dilersen meclis-i ‘irfāna gel

Qıl hazer nār-ı saqardır şoşbetinden cāhiliñ

Girmişim firdevse rahmān şūretinde tā ezel

Çün ‘ubūr itdim sırāt-ı istivā-yı kāküliñ

Sünbülün dīvāne gönlüm Yūsufin ey Mısr-ı hüsn

Ğabğabiñda aldı me‘vā kıldı çahın Bābiliñ

Ben seniñle nice hem menzil olan ey Hızr-ı pī

Fārisile kudreti kandan oliser rāciliñ

Ger seni sen bilmek istersen sebīlu‘l-lahda

Dāmenin biñ cānla tutmak gerek bir kāmiliñ

Gel melek gibi sücūda kıble-gāh it ādemi

Çekme ser dilden çıkar şeytānı fikr-i bātıliñ

Niçün on bir on yedi on beş olur nice şalāt

Bu su‘ālidir saña gel vir cevābın sā‘iliñ (91b)

Ehl-i taḥkīk ola gör secde-i taḥlīdden (92a)

Zāyi‘ eylesin şakın çün diyü āhır haşılıñ

Defter-i cāndan Mişālī virmişim haqqa hısāb

Olmuşem çün vezn-i mizānında şāh-ı ‘ādiliñ

— · — — / — · — — / — · — — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Zülf-i miskîniñ nigārā tā perîşān eyledîñ
Men dil-i vîrāneyi şeydā vü hayrān eyledîñ
Tā gülistān-ı cemālîñ keşf itdik gül gibi
‘Aşkıñla cān bülbülün feryād u nālān eyledîñ
Başımı top eyledim meydān-ı ‘aşkıñda şehā
Tā müselsel turra-i tarrārı çevgān eyledîñ
Berķayı ref itme yüzden ey perī nā-gāh kim
Şad hezārān men teki şeydāyı ķurbān eyledîñ
Tā Mişāliden vişālîñ ni‘metin itdiñ ba‘id
Gözlerin nem-nāk u bağrın toptolu ķān eyledîñ
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Tā kim Ādemden tecellī ķıldı ruhsārîñ seniñ
Ķalmadı bir şey ki göstermeye dīdārîñ seniñ
Anda dīdāra irişmez uşte ķavl-i Muştafā
Bunda her kim olmadı cānā taleb-ķārîñ seniñ
Ķünkü ‘izzet perdesin ref itdiñ ey zībā cemāl
On sekiz biñ ‘ālemi ķapladı envārîñ seniñ
Cennet-i hüsñüñdür zīnet viren her hūba hem
Hızra kevşer baħş ider la‘lîñde güftārîñ seniñ
Devlet-i Manşūra irmezseñ sebīlu’l-lahda
Hūblar gīsūları olmazsa ger dārîñ seniñ
Bulmadîñ dīn-i haķīķī ehl-i imān olmadîñ
Zülf-i yāre olmasa ey kāfir iķrārîñ seniñ
Ey Mişālî kim bilürdi seni bī şūret u hurūf
Sırrîñi fāş itmez illā yine esrārîñ seniñ
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Veh ki ğam küncinde lām oldu ķaddim mā-nend-i ķeng
Vuşlat-ı kūyîñā vuşlat buldım ey şūh u şeng

Dūd-ı āhim serv nisbet ḡoncedir pūrḡūn ḡözüm
Āteş-i baḡrım̄la cismim̄ erḡuvān u lāle reng (92a)
Lā-yezāl u lem-yezel ‘ayş u na‘īm̄ icindidir (92b)
Dāmen-i vaşlıḡna her kim ki bugūn irḡördi çeng
Aḡız açub zaḡm-ı baḡrım̄ ‘arz ider biḡ biḡ şenā
Atduḡınca bā kaşıḡ müjḡān-ı ‘aynıḡndan ḡadeng
‘Aşḡ-ı ruḡsārında ey dil zūlf çü kān bār icün
Ṭop idüb meydāne gel başıḡı ḡöster nām u neng
Devr-i ḡüsñünde kaşıḡı kaş u müjḡ-i tır eyleyüb
Aldı dil mülkini çesmiḡ ḡāh siḡr u geh beceng
Mevsim-i ḡüldür bu dem zeyn oldı ‘ālem çün ‘arūs
Ḳoyma elden hemçü nergis sāḡar-ı ḡülnār reng
Sākıyā ‘ayş u ṫarab eyyāmıdır şun cām-ı la‘l
Naḡme-sāz ol muṫribā kıl çengi kānūnla heng
Her ne cevri itse Mişālī kıl taḡammül ol perī
Dilberin̄ cevri vefādır incinüb dil kılma neng
- . - - / - . - - / - . - - / - . - -
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Çeşme-i ḡayvāndır āb-ı revānı manzarin̄
Kim deḡer bir kaṫresi cān u cihānı manzarin̄
Reng reng ra‘nāçiçekler açdı çeşmin zeyn olub
Cennetü’l-fırdevse döndi her mekānı manzarin̄
Nergis-i şehlā kaḡeḡ ṫıtdı elinde ṫırdı uş
ḡül benefş ü lāle sünbüldeñ dīvānı manzarin̄
Çün bahār oldı zümürürd cāmeler giydi çimen
Baḡladı alay şaf şaf erḡuvānı manzarin̄
Cūşa gelmiş ‘aşḡla cū-yı revān olmuş aḡar
ḡürlemekden ḡökleri ṫıtdı fiḡānı manzarin̄
Nāle eyler her seḡer ‘aşḡıle bülbul sūz-nāk
Tā açıldı ḡülşen-i bāḡ-ı cinānı manzarin̄

Vaşfa gelmez serv-i kıadd u gonce femler irdi nev

Ġamze tır ü zülfi cım ebrü kemānı manzarıñ

Ŧañ mı sekiz cennetiñ ‘aynı dürür dirsem anı

Çün değil eksik mey ü tāze cevānı manzarıñ

Hey ne a‘lā cāy-ı ħurremdir Mişālī kim dahı

Yer yüzünde yok dürür emşālī şānı manzarıñ

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Yüzüm ħākdır bedr-i Muştafānıñ

Kimine çākeriyim Murtażānıñ (92b)

Hezār aĥsend-āver u ‘işmetine (93a)

Ĥadice Fātıma ħayru’n-nisānıñ

Ĥüsn-i ‘aşkında zehr ićen ider nüş

Ĥayāt ābın Ĥuseyn-i Kerbelānıñ

Tevellā kıl ‘Alī zeyne’l-‘abāya

Elin tüt Bākır ol nūr-ı ħudānıñ

İmāmım Ca‘fer ü Mūsī-i Kāzım

Gedāsıyım ‘Alī Mūsī Rızānıñ

Takādir hem naķī nūr-ı hidāyet

Ĥasendir ħusrevi kevn-i mekānıñ

Eşiğin kıble itdim cān u dilden

Muĥammed Mehdī-i şāĥib-i zemānıñ

Muĥibb ol çārdeh ma‘şüm-ı pāke

Ki bunlar cevheridir evliyānın

Şu kim ki sevmedi āl-i resūli

Değildir ümmeti ol Muştafānıñ

Ne fehmi eyler münāfiķ evliyāyı

Ne bilsün sırrını dīv evliyānıñ

Eger merd-i dīniseñ çün Mişālī

‘Alī olmak gerek verd-i zībānıñ

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _
mefâilün mefâilün feülün

‘Aceb zecîr imiş zülf-i siyâhîñ

Ki boynın bağlamış hürşîd u mâhîñ

Huḫûṭ-ı çehresine kıl nazar gör

Rumûzın işhedân lâ ilâhîñ

Şu kim haḫdan hidâyet bulmuşdur

Ne bilzün sırrını Fazl-ı ilâhîñ

Eger Fazla kul oldıñsa haḫîkat

Öründün başa devletden külâhîñ

Sücûd it kılma şeyṭân gibi inkâr

Yüzine âdemîñ bil kıblegâhîñ

Eger haḫla yâr oldıñ muḫaḫkāk

Nedir farkıñda göster toḫru râhîñ

Ne ğam kevn ü mekân ey Mişâlî

Çün Fazl-ı haḫ dürür pişt ü penâhîñ (93a)

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _
mefâilün mefâilün feülün

FĪ ḤARFŪ’L-LĀM

Seb’a hân ol istivâdan sî vü dü âyâtı bul (93b)

Ya’ni Qur’ân şîfâtîñ okı muṭlak zâtı bul

Cân göziyle görmek istersen liḫâsın ḫâlîḫîñ

Manzar eyle sen seni gel sendeki mir’âtı bul

Mûsî-veş bulmaḫ dilersen “len terâ”yından rehâ

Nâr-ı ruḫsârında nûr-ı şu’le-i müşkâtı bul

İki ḫanatlu buyurdı bâb-ı firdevsi resul

Ḫısmet it ḫâl u muḫal ḫattîñ sekiz cenneti bul

Oḫuyanlar oldı tâhâ-i ḫabîru’l-lahdan

‘Ârif ol dîvânîñ okı çârdeh ebyâtı bul

Ādeme men dūnihı tahte livādır ceyb

Bu ne sırdır ümmet iseñ iste ol rāyātı bul

Çün Mesih āsān değıldir seyr-i eflāk eylemek

Sen de āda ayık ayık çıkmağa merķātı bul

Hızr-veş hem bizden iste çeşme-i āb-ı hayāt

Çün Sikender zulmeti ko şems-i her zerrātı bul

Ey Mişālī Ādem ü Hātemden isteriseñ haber

İbtidā vü intihā vü ma'nā-i gāyātı bul

— . — — / — . — — / — . — — / — . —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Sırr-ı esmā gönlüme itdi nüzül

Anıñcün bulmuşum haķķa vüşül

Oķudum Qur'ānı vechinde temām

Cennet haţtına çün itdim dühül

'Ayn-ı yezdāndır şifātın vāķıf ol

Zātın idrāk eyle olmasa bü'l-Füzül

'Ālem-i Fazlu'l-laha haķdan irmeyen

'Āķıbet bulmaz murādına huşül

'Alleme'l-esmāya sa'y it t̄alibā

Ādem ü Havvāya oldıñsa oğul

Muşhaf-ı haķ olmuşum ser tā kadem

Bulmuşum Qur'ānı çünkim şāğ u şol

Elvedü sırr idersen seni

'Ārif ol fehm eyle gör budur uşül

'Urvetü'l-vüşķā'i tut biñ cānla

Hakķā istersen haķıķat toğru yol (93b)

İstersen k'olmayasın dīv-i la'ın (94a)

Fazl-ı rabbü'l-'ālemīne sācid ol

'Ālem-i vaħdetde buldım müstaķar

Kim añā yoķdur Mişālī 'umķ u tül

Sırrını nā-mahreme fāş eyleme

Kellimü'n-nās 'Alī kadru'l-'uḳūl

-. - - / -. - - / -. - -

fāilātün fāilātün fāilün

Ṭālib-i yezdāniseñ gel şehr-i cāna anda bul

Ba'dāzān eşyāya var her sā'at ü her anda bul

Şerbet iseteriseñ çü Hızr olmağa hay ey mürde dil

La'l-i dilberdir ḫakīm olçeşme-i ḫayvānda bul

Ma'rifetden her ne kim maḳşūd ise ey ādemī

Gel kelāmu'l-lah-ı ḫüsnün oḳu bu Ḳur'ānda bul

Ger dilersenñ cennet-i 'adna şirātı müstakīm

Dilberinñ ḫüsnünde ol gīsū-yı müşk-efşānda bul

Sırr-ı ilāhī bilüb dersin k'olam erbāb-ı dīn

Ḥaṭṭ-ı küfrin oḳı ol ba'de imān anda bul

Sen seni bilmek dilersenñ enbiyā-veş 'āḳıbet

Yüri İdrīs-vār burc-ı çerḫ-ı sergerdānda bul

Yāvī kılmışsın sen seni sen gayra varma 'aynıñ aç

Bulmaḳ istersenñ yine gel şūret-i raḫmānda bul

Mazḫar-ı ḫaḳdır çü dīv-āver kime şaḫın insāndan

Var eger yezdān dilersenñ hem yine insānda bul

Ḥālḫu'l-eşyā nedir rengi ne renginñ 'aynıdır

Bilmez iseñ gel Mişālī gibi 'alışānda bul

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Sūre-i fāhā vü yāsindir yüzün ḫaṭṭ u ḫāl

Kim yed-i ḳudretle yazmış anda Fazl-ı zü'l-celāl

Ehl-i cennet ḫaṭṭıdır cānā sevād-ı a'zamıñ

Muşḫaf-ı ḫaḳdır cemālīñ ḫaşlarıñ māh-ı hilāl

Leyletü'l-isrā şaçındır sırr-ı mā evḫā gözün

Ey ḫaceste pāk vechiñ āfitāb-ı bī zevāl

Devr-i ruhsārında ey zāt şıfāt u kibriyā
Kāf ve'l-Ḳur'ānı buldım oḡudum bī cīm ü dāl
Fazl-ı nakḡāş-ı ezel cebveñde taşvır eylemiş
Allah Allah hūb nakş u hūb hüsn u ḡaḡ cemāl (94a)
'Anber-efşān kākülündür 'urve vü ḡable'l-metīn (94b)
Ey dehānıñ selsebīl ü çeşme-i āb-ı zülāl
Sāḡar-ı la'linden içdim ey Mişālī kevşer
Ol cihetden zindeyim çün Hızr u 'İsī lā-yezāl
-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Fānī dünyādan gönül el çem beḡāyı gözlegil
Gel Sīmurḡ-ı kāf ol uc esmāyı gözlegil
Zülf ü ruhsārından irdi çün bahār-ı ma'rifet
'Ayş idüb 'irfānla cām-ı şafāyı gözlegil
Sende ara ḡande istersen ḡaḡḡı ey bī ḡaber
Mażhar-ı ḡaḡ sensin özüñde ḡudāyı gözlegil
Ger saña ḡaḡdan murād ise liḡā-yı lā-yezāl
Ādemiñ vechinde sırr-ı kāf u ḡāyı gözlegil
İsteriseñ nükte-i seb'a'l-meşānīdir nişān
Muşḡaf-ı hüsnünde rāz-ı tā vü ḡāyı gözlegil
ḡaşr u neşriñ sırrını görmek dilersen gün gibi
Şüret-i ādeme ol levḡ-ı zıyāyı gözlegil
Ey Mişālī bulmaḡ istersen behişt-i cāvidān
Dilberiñ zülfünde ḡaḡḡ-ı istivāyı gözlegil
-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Sünbülün ḡārbından izḡār itdi çün şems-i ezel
Şarḡ-ı ruhsārında ma'lüm oldu sırr-ı lem-yezel
İstivā-yı zülfidir firdevse ya'ni kim sebīl
ḡālib-i didār-ı zāt ol 'urvetü'l-vüşḡāya gel

Bu ne ma'nīdir Muhammed 'ālem-i mi'rācda
İhtiyār itdi lebin terk eyledi hamr u 'asel
İsteriseñ kim saña yüz göstere ma'niñ seniñ
Fazl-ı yezdān kullarından tuta gör cehd ile el
Sen meleksin şüret-i rahmānda 'ayb ola
Çāh-ı gafletde esīr ide seni dīv-i hayel
Hāşıl eyle 'ilmiñi kurtar zalāletden seni
Ya'ni kim vüs'at dilersen 'ilmi bil eyle 'amel
Ġāfil olma ma'rifet kesb it ki kesb ister hudā
İki günlük 'ömre aldanma ki tiz irer ecel
Bunda her kim oldu a'mā hem-çünāndır anda
Uşte āyet gel okı Qur'ānda "belhüm azal" (94b)
Ey Mişālī 'ayn-ı nūr oldu zemīn u āsumān (95a)
Oldı çünkim otuz iki nuḡ-ı yezdāna bedel
-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Zülf-i zenciriñde çün dīvāne bend oldu gönül
Bir uzun sevdāya düşdi sūdmend oldu gönül
Yüz sürelden ey güneş çün zerre hākpāyiñe
Pāyesini 'arşa irgürdi bülend oldu gönül
İki 'ālemde ganīdir müflis olmaz tā ezel
Ni'met-i 'aşkıñla çünkim behremend oldu gönül
Kıldı mir'ātında tā kim şüret-i rahmānı seyr
Lem-yezel didāre irdi ercümend oldu gönül
Tig-ı 'aşkla müsahhar eyledi cān kişverin
Çekdi sancağ şehriyār şeh-kend oldu gönül
Bildi çün me'vā-i haḡdır yumadı 'aynın gayrıdan
Kendüye döndürdi yüzün hod-pesend oldu gönül
Ma'rifet Mısrında çün tūḡi şeker hā olalı
Yūsuf-ı 'aşkıñ Mişālī kān-ı kand oldu gönül

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Tā yüzünde dāne ü dām-ı siyāh eksik değil

Ğabğabiında mürğ-i cān kaydına çāh eksik değil

Ĥüsünü gözlerse nola kākül-i ‘anber ĥamīn

Gün yüzünden ebr-i cānā gāh gāh eksik değil

Künc-i ğamda gözlerim giryān vü zerd oldı yüzüm

Zire kim kilden nebāye āb u gāh eksik değil

La‘līnī öpsem didimse incinüb ĥışm eyleme

Serverā ma‘zūr tut kıldan günāh eksik değil

Ĥaddīnī gördikce cānā tañ mı efgān eylesem

Devr-i gülde her seĥer bülbüldeñ āh eksik değil

Bağrumızda ğamzeler zaĥmı dönübdür ğonceye

Senden ey ebrū kemān tā bir nigāh eksik değil

Ey Mişālī nān-ĥaşıña kāni‘ olub kıl sipās

Genc için ğam çekme şağ başa külāh eksik değil

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Dilberā la‘l-i lebiñden āb-ı ĥayvān münfa‘il

Şol cevāhir dişleriñden dürr-i ‘ummān münfa‘il (95a)

Sünbülün ‘ıtrın şabā ile revān it ola tā

Nāfe-i Çin ü Semerķand u Ĥorāsān münfa‘il

‘Ārıziñden ey perī ref‘ it seĥāb-ı tırrañı

Tā ola rū-yı semāda māh-ı tābān münfa‘il

Şalınub nāzla seyr it gülşene ey meh-liķā

Kim begāyet ola şol serv-i ĥurāmān münfa‘il

Ey Mişālī şöyle şirīndir ‘ınābı la‘linīñ

Söylese tūtī-tek olur şekkeristān münfa‘il

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey gönül şol turra-i tarrâr-ı yârı yâd kı
Lebleri mül seyb gâbgab gül'izârı yâd kı
Nice bir hicr ü firākî âteşinde yanasın
Ey dil old gül çehre vü kıdd-i çenârı yâd kı
Künc-i miñnetde şehâ inlitme ney-veş derdle
Vaşlîmî i'tâ idüb men âh u zârı yâd kı
Hâr-ı hicrânile bağrîñ nice bir tağlâyasın
Ey gönül bülbülü şol gül yüzlü yârı yâd kı
Bu Mişâliyi nicün yakdîñ firākîñ nârına
Ey şanem havf eyle ol perverdigârı yâd kı
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
'Alleme'l-esmâ-i külldir ey hattîñ ber cemâl
Vâriş-i arz oldı kim derk eyler ey şâhib-i kemâl
Atesi sırrına ya'ni bulmadı her kim ki yol
Âdem oğlı şanma olmaz ânesi südi halâl
'İyd-ı ekber eyledim çünkim sipih-r-i 'ârızîñ
Kaşîñ gösterdi her sū gurra-i mâh-ı hilâl
On sekiz biñ 'âlemi 'abd eylemişdir cândan
Bu ne şâh-ı hüsn olur yâ rab ne zîbâ hatt u hâl
'Aynı kimîñ ki anı gördi bu hüsnle didi
Bu beşer midir te'âlâ'l-lah ne şun'-ı zü'l-celâl
Nutq-ı yezdân seyr idüb çıkdı yüzün eflâkine
Ya'ni şems-i zâtdır k'irmez aña hergiz zevâl
Okumaz kim hatt-ı hüsnün ehl-i Qur'ân olmadı
Kâl icinde kâldi cehlle değıl erbâb-ı hâl
Niyet itdim çün kelâmu'l-lah-ı vechîñden seniñ
Tâli'imde âyetü'l-laha nūr açıldı fâl (95b)
Ey Mişâlî o mehiñ kişver lebinden bir kadeh (96a)
Her kim içdi Hızr olur çün Hızr-ı zinde lâ-yezâl

--.--- / --.--- / --.--- / --.---
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Kākül-i küfrine ikrâr eyleyüb imâne gel

Hacc-ı ekber ‘ıyd-i ezhâ vechidir kurbâna gel

Müttali‘ olmak dilersen Ka’beniñ esrârına

Çârdeh hatt-ı siyâh şüret-i rahmâna gel

Ka’be-i haqka’l-yaqîn ise murâdîñ hâciyâ

Mihnet-i hâr-ı muğaylân çekme gel insâna gel

Almak istersen kelâmu’l-lah-ı nâtıkdan haber

Sî vü dü hatt-ı cemâl-i Hazret-i yezdâna gel

‘Anber-efşân sünbülü sevdâsına virdiñse dil

Cân u ser top eyleyüb çevgânla meydâna gel

Ger ene’l-hağ da’vîsin izhâr idersin ey gönül

‘Aşık-ı Mansûr-tek merdâne ol urgâna gel

Ey Sikender virmez ol zulmâtda âb-ı hayât

Çeşme-i kevşer murâd ise leb-i cânâna gel

Ger merîz-i ‘aşk-ı cânân iseñ ey erbâb-ı ‘aşk

Lâm u bîden özge şerbet olmaz ol Lokmâna gel

La’l için gârķ olma ey gavvâş-ı deryâ kıymeti

Dürr ü cevher-i ma’rifetdir tâlib ol ‘irfâne gel

İsteriseñ keşf ola esrâr-ı ‘ilm-i min ledün

Şüretiñ levhinde meşûr-ı âyet-i Qur’âna gel

‘Aşık-ı pervâne iseñ bâl u per yandırmâga

Ey Mişâlî ol cemâl-i şem‘-i nûr-efşâna gel

--.--- / --.--- / --.--- / --.---
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Hatt-ı hüsnüñ okudı şâhib-i beyân oldı gönül

Ehle rûşen gün gibi cehle nihân oldı gönül

Kenz-i mahfi idi geldi zâtdan buldı şifât

Ķâfa pervâz eyledi ‘ankâ mekân oldı gönül

Enbiyā-veş kıldı çün vechi şırātından ‘ubūr

Sī vü dü firdevse girdi cāvidān oldu gönül

İstivā tīgıyla yedi iklīmi feth eyledi

Tahta geçdi pādişāh-ı mülk-i cān oldu gönül

‘Ayn-ı zulmāt idi envār eyledi Fazl-ı ilāh

Gül den açıldı çü gül-i bāğ-ı cinān oldu gönül (96a)

Sīşad u şaş üstühān sırrına keşşāf olalı (96b)

‘Arşa çıkdı şāh-ı heştüm āsumān oldu gönül

Ey Mişālī Fazl-ı haqqā her nefes biñ biñ sipās

K’andan izhār itdi hem āña revān oldu gönül

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Evvelā şakku’l-kamer it sū-yı ‘ayna rāhı bul

Ba’dāzān eşyāda her sū ma’nī-i ilāhı bul

Bilmek istersen ki kimlerdir behiştü dü zahmı

Turra-i ‘anber-feşānında şırātu’l-lahı bul

‘İyd-i ekberdir eger müştākıseñ kurbān için

Hüsni-e flākinde bu ebrū hilā-i māhı bul

İsteriseñ şüret u ma’nīye çün Aḥmed sebīl

Oḳı te’vīl-i ḥattıñ sırr-ı kelāmu’l-lahı bul

Pādişāh-ı mülk-i cān olmaḳ dilersen ey gedā

‘Arş-ı ruhsārında şüret gösteren ol şāhı bul

‘Ālim-i tenzīl ü te’vīl olayın dirseñ eger

Cāvidānıla muḥabbet-nāme ‘arşu’l-lahı bul

Zāt-ı yāriniñ olam dirseñ nişānından ḥaber

Çün Mişālī sī vü dü ḥatt-ı şifātu’l-lahı bul

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Vech-i ādem Ka’bedir ḥācī melek ḥaṭ dime kıl

Dīv-i serkeş olma gel dīdār-ı haqqā secde kıl

Hür-şinās olmak gerekdir tā kim ola haq-şinās
Haq bilinmez ‘arif-i nefis olmayınca şöyle bil
Ey yüzün cennet zümürüd haqların ğilmān u hūr
Vey dehāniñçeşme sārından revāndır selsebīl
Ey cemālīn āfitābından münevver mihr ü māh
Vey yanāğın lāle-zārından gel hamr-ı ehcil
Düş olaldan sidre kaddīn servi ‘aynım çeşmesi
Her taraf nehr-i revān olmuş dūrür ‘ummān Nīl
Ger likā-yı hāzrete bulmak dilerseñ ittişāl
Gel nu gün Mansūr-ı ‘aşq ol dār-ı zülfünden aşıl
Hubb-i dünyā ‘ākıbet menzile irgürmez seni
Aldanursın ‘arif ol el çek hisārından
‘Āşık-ı yezdānisen çün ü çerādan fāriğ ol
Zīre kim olmaz Mişālī ‘aşq-ı haqda kāl u kīl (96b)
Keşf-i sır itmekde ol şī‘rīne sen nazm eylediñ (97a)
Nuṭk-ı yezdāndır didi nuṭkuñ gören erbāb-ı dil
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Yārının dīdārın isterisen bugün dīdārı bul
Ḳalbini mir’āt-ı şāf it sende ara yārı bul
Ḳılmağ isterseñ münevver cān göziñ çün enbiyā
On sekiz biñ ‘ālemi rüşen tutan envārı bul
Evvelā sen saña gel kim rāh-ı yezdān sendedir
Ba‘dāzān eşyāda her sū cilve-i settārı bul
Kevşer içüb Hızr-ı hay olmak dilerseñ tā ezel
Lām u bā-i yārdan şor sī se esrārı bul
Çün elest buyurdu haq kimler didi kālū belā
Gel bu sırrı fehm kıl kim dūrür dost-ı ikrārı bul
‘Andelīb-i gülşen-i ‘aşq olmak isterseñ eger
‘Arız-ı dilberde bu on dört gül gülzārı bul

Yedi iklîmiñ olam dirseñ Mişālî fâtihi
İstivā-yı zü'l-feḳār-ı Ḥayder-i Kerrārı bul
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey cemālînde yedi muşhaf yedi ḥatt-ı celîl
K'andan izhār oldı sırr-ı zāt-ı yezdāne delîl
‘Alleme’l-esmāsı sırrından ḥaber-dār olmadı
İstivā-yı ādeme kim bulmadı ḥaḳdan sebîl
Ehl-i Fazl añlar yine āyāt-ı ḥatt-ı ḥüsnüñi
Hem ne fehm eyler bu sırru’l-lahı her zihn-i kelîl
Da‘vet itmişdir sücûde on sekiz biñ ‘ālemi
Allah Allah hey ne şüret dūrür ol aḥsen-i cemîl

Hūr u ḡilmānla zeyn olmuş cemālîñ cenneti
Ey kıyāmîñ müntehā vü ḥavz-ı la‘liñ selsebîl
Şüfi çün mir’āt-ı dîdārîñ temāşā eylemez
Bakmasun dünyāya da çekmek gerek ‘aynına mîl
Sidre ḳaddîñ dūş olaldan ‘aynıma ey ser ü cān
Dîdemiñ biri Fırāt olmuş dūrür hem biri Nîl
Ḳaşd-ı cān itmek dilersen ḥançer-i müjgānla
‘Azmiñi fesh itme la‘liñe olsun sebîl

‘Aşık-ı yezdāniseñ yüz bükme ‘aşku’l-lahdan
Ḳaçma cān at āteş-i Nemrūddan hemçü Ḥalîl (97a)
Ol ne meydān vü ne menzildir ki Aḥmed buldı yol (97b)
Kim ser engüşt ḳadem ḳoymadı anda cebra’îl

Ey Mişālî ḥod-şinās u ‘ārif-i rab olmayan
‘Āḳıbet ḥayvān olur dîdāre irmez şöyle bil
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

FĪ ḤARFÜ’L-MĪM

Sen Süleymān dergehinde men ki mūr-ı kemterim
Āşaf-ı dīn olmuşum şehrimde şāh-ı ekberim
 Kā'inātı tarfetü'l-'ayn içre seyrānisem nola
 Mürğ-i kāf-ı lā-mekānım cebra'ıl şad-perim
Heft iklīm vücūdum feth idelden çün Mesīh
Gün gibi fark sipihr üstünde zerrīn efserim
 Tāc giydirsem nola erbāb-ı Fazlīn başına
 Ma'rifet mülkünde çün mīr ü şeh heft kişverim
Çünkü buldım sī vü dü nuṭṭkla her şeyde zuhūr
Çıkdım altından cihānīn cümleden bālā terim
 İki görür çerḥ meydānında ḥurşīd ü kamer
 K'anda çevgān-ı ma'ārif birle dā'im oynarım
Bāṭınīn mestūrı vü hem zāhirīn meşhūruyum
Şekli her dīde görmez gerçi günden ezherim
 Ḳufl-i bāb-ı cevher-i kenz-i ḥāḳāyık bendedir
 Levh-ı maḥfūzum kitāb-ı ṭılsimāt kitāb-ı Mansurum
Şüret-i ḥaḳdır yüzüm kıl secde ser çekme çü dīv
Anīn için kim şıfāt u zāt-ı ḥaḳḳa mazharım
 Ḳılmaḳ istersen temāşā sen seni mīr'ātda
 Hemçü ṭūṭī kıl ṭaleb k'āyine-i İskenderim
Zulmet-i ḥayretde ḳalma çün Sikender Hızra gel
Ma'rifet 'aynīn küşād eyle ki cām-ı kevşerim
 Ḳa'r-ı deryāda hilālīn olmaḳ neden ḡavvāş-vār
 Cevherī-veş ṭālib ol kim kān-ı dürr ü gevherim
Benden iste 'ilm-i iksīri ḥadīdār zīri ḳo
Ḳalbīnī yak āteşile gel ki sīm u cevherim
 İsterisen 'alleme'l-esmānīn ḥisābından beyān
 Gel oḳı dīvānımı kim ma'nī-i ser defterim
İstivāsından zemīn u āsumānīn çün 'alī
Gecdi didi bende a'rāf erlerinden bir adım (97b)

Şerha şerha toğradım bağrını taklîd ehliniñ (98a)

Kim kelāmım nuṭṭ-ı ḥaḳdır zü'l-fıḳār-ı Ḥaydarım

Gel Mişāliden okı ‘ilm-i ledün sırrını kim

Cāvidān ile muḥabbet-nāme ‘arş u maḥşerim

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Yüzün yüzünden izhār itdi zāt ismiñ koyub Ādem

Ne Ādem bil ki muṭlaḳ ḥaḳ ki senden buldı ‘İsī dem

Dahī şeytān-ı mel‘undan ne ğam çün enbiyā çünkim

Ḥatt u ḥālīñ gibi Ḳur‘ānla erbāb-ı evrādım

Yüzünden Ādemīñ çünkim okudum ‘alleme’l-esmāyı

Ba‘id olmaya ger dirsem melek cem‘ine üstādım

Zemīn-i ḥaḳ baña mīrās irişdi müttakī-veş çün

Ḥalef ibn oldum ābāya ḥaḳkī ümden āzādım

Şifātdan ḥaḳkīñ zātına dāl olmağa bā mir‘āt

Gehī oldum türāb u mā gehī āteş gehī bādım

Ḳacan bundan girū cāne kıllur te’sīr-i ḥüzn ü ğam

Ki cām-ı kevşer içdim Ḥızr elinden tā ezel şādım

Mişālī şād olur gerçi k’ola āzād her bir ‘abd

Bi-ḥamdi’l-leh ki ben oldum gulām ez cehl ezā dem

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Cümle eşyādan zuhūr iden kelāmımdır benim

Ḥılḳat-i arz u semā kıyāmımdır benim

Vāḳıf oldum çün zemīn u āsumānīñ gencine

Devrimiñ sulṭānıyım ‘ālem gulāmımdır benim

Kendü mir‘atımda çün tūtī görelden kendümi

Ḳande baḳsam anda rabbü’l-ebnāmımdır benim

Enbiyā esrārına keşşāf olursam nola çün

Mürşid ü prim lebiñde bā vü lāmımdır benim

Fāriğ oldum Ka'beden tā kim vücūd-ı Fazl-ı ḥaḳ
Secde-gāhım lem-yesel beytü'l-ḥarāmımdır benim
Sırru'l-faḳr-i sevād elvechi idrāk eyledim
Ḥaḫḫ-ı ḥüsnüñ dilberā nūr-ı zālāmımdır benim
Nola ger pervāz idersem on sekiz biñ 'āleme
Mürğ-i 'ankāyım cihān her sū maḳāmımdır benim (98a)
Dürlü ni'metlerle zīnet tutdı bezm-i kā'ināt (98b)
Sī vü dü nuḫḫ anda sākī ḥamr u cāmımdır benim
Ey Mişālī aḡyāra nicün yüz tutam ibrām için
Ḳable çünkim şüret-i bezm-i temāmımdır benim
Nice icrā olmasun fermān-ı 'aşkımdır her ḫaraf
Ḳande kim yazıldı sikke naḫşı nāmımdır benim
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Fazl-ı ḥaḳ yār oldı çünkim özge yārı neylerim
İttişālınsüz anıñ dāru'l-ḫarārı neylerim
Gül'izārından zūhūra geldi biñ biñ gül'izār
Gül'izār oldı mecāzī gül'izārı neylerim
Zikr ü fikr ü mūnis u ḡamḫārım ender 'ālemīn
Ol dūrür ol daḫī ḡāyırı ḡam-kūsādı neylerim
Cennet-i ḥüsnünden irdim ma'rifet gülzārına
Bülbül-i 'aşḫ olmuşum bāḡ u bahārı neylerim
Fazl-ı ḥaḫdır cāvidānī yār buldım ittişāl
Fānī 'ālemde vefāsı yok nigārı neylerim
Tā ezel çün vāşıl oldum sen ḫıramān sidreye
Meyve söz reftārı yok serv ü çenārı neylerim
Çün bugün 'aşkıñda Mansūr ene'l-ḥaḫ olmuşum
'Anber-efşān sūnbülünden ḡāyırı dārı neylerim
Çün ḫarīḫında seniñ oldum şehā şeydā-yı 'aşḫ
Nām u neng ü fer ü nāmūsile 'ādī neylerim

Kühl için ey nūr-i ‘īyn eğme şafāhān mülketin

Hāk-i rāhından değil çün ol gāyārı neylerim

‘Alleme’l-esmādan içdim sāgar-ı āb-ı hayāt

Hızr-ı sermest olmuşem hamr-ı hummārı neylerem

Naşş-ı kātı’dır kelāmım dilde çün nuḡk-ı ‘alī

Ey Mişālī bundan özge zü’l-fikārı neylerim

--.--- / --.--- / --.--- / --.---

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

İstivādan tā cebīniñ māhını şakḡ bulmuşum

Ma’nāsın esmā-i küllün rūşen ez ḡak bulmuşum

Çün şifātu’l-lah ḡisnünden açıldı ‘ayn-ı cān

Cümle eşyayı cemāl-i zāt-ı mutlak bulmuşum

Oğudum ḡakdan ruḡ-ı ḡūrāda el-Muḡammed sūresin

Āyet-i menşūr sırrın ya’ni bir reḡ bulmuşum (98b)

Menzilim olursa nola sidre-i heştüm felek (99a)

Cün derc-i remzīn vücūdumda muḡakḡak bulmuşum

Devlet-i Manşūra irdim lā-yezāl ey ḡūr-ı ‘īyn

Tā şaçiñ dārında esrār-ı ene’l-ḡak bulmuşum

Vā’izā lāf eyleyüb dem urma ‘ilmü’l-lahdan

Kim seni ben derk ḡakḡa gāyet aḡmak bulmuşum

Sen Mişālīden şalāt u şavm u ḡaccı şorma kim

Ben aniñ esrārın ey mechül-i muḡlak bulmuşum

--.--- / --.--- / --.--- / --.---

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Perkār-ı ‘aşḡa noḡta-i pinhān olan menem

Baḡrın sırr-ı ḡakda niḡen-gān olan menem

‘Ālī güher-i dīn bu ḡak ü sefāle ‘aceb değil

Çün görmemiş ki ‘aşḡ kenzine kān olan menem

Ger irtigā’ idersem bu cihāndan helāk olur

Kim cennet-i mümkināta ezel cān olan menem

Ey āfitāb nüh feleğe pür zıyā diyen
Hak-bîn göziyle görme rahşān olan menem
Buldim çü zād u lām u fenīñ nuṭḡ-ı tāmını
Mürgān u vahş u cine Süleymān olan menem
Ey muşhafīñ sevād u Qur’ānına iltifāt iden
Cevrā cemāli levhine kur’ān olan menem
Ey bī haber zi ‘aşk u lāf-ı ‘aşk iden
Meydān-ı ‘aşk kūyına çevgān olan menem
Ey hak görem dīn berū gel bak şıfātıma
K’ānīñ şıfāt u zātına bürhān olan menem
İçdim şerāb-ı lem-yezeli zinde cān olub
Cennāt u hūr-i çeşme-i hayvān olan menem
‘Ankā-yı lā-mekānı menem nuṭḡ-ı zātla
Kim kāf-ı cism-i vechde sükkān olan menem
Dil mahzeninde kenz-i hafī nuṭḡ-ı hak dūrür
K’ol genc-i bī-nihāyete vīrān olan menem
Gel gezme naḡd-i Ya‘kūb çün ey bir erdān
Çün Mıṣr-ı dilde Yūsuf-ı Ken‘ān olan menem
Hakdan kamū marīza ezel bulmuşum necāt
Çün ‘ilm-i Fazl-ı hikmete Lokmān olan menem
Buldim lebīnde mühr-i Süleymān ‘aşkı çün
Emlāk-i dehre Āşaf-ı devrān olan menem (99a)
İrdim çü lücc-i heftüme vü bīst heşt olub (99b)
Kāndan Mişālī sī vü dü ‘ummān olan menem
_ _ . / _ . _ . / . _ _ . / _ . _
mefülü fāilātü mefāilü fāilün
Hüsünüde şehā āyet-i Qur’ānımı buldım
La‘līnde mey-i çeşme-i hayvānımı buldım
Efsānesin İraḡ niderem vā‘iz şehriñ
Çün otuz iki beytle dīvānımı buldım

Bükdüm yüzümi gayrīdan ez Ka'be oldursa

Ādem gibi çün şūret-i raḥmānı buldım

Ey zāhid zerrāk giydir küfri gönülde

Cānān yüzine tut yüzi k'īmānımı buldım

Ḥay oldum ebed mürde iken men dil-i bī-mār

Şordum çü lebiñ hikmet-i Loḡmānımı buldım

Ḳalmışdım ebed kūşe-i ḥayretde perīşān

Şādī-yi bū-yı vuşlat-ı cānānımı buldım

Çevgānına gīsū-yı perīşānıñ ey māh

Top itsem eger ser nola meydānımı buldım

Çık beyt-i ḥüznden yime ḡam ey dil-i Yakūb

Yūsuf gibi Mışırında çü sulṭānımı buldım

Manşūr oluben söyler isem nola ene'l-ḥak

Dār olmaḡa zülfün gibi urḡānımı buldım

Nuṭkun kamū bu insle cin vaḡş u tayrın

Gel iste ey Āşaf ki Süleymānımı buldım

Esrār-ı 'aşā nār-ı şecer levḥle Ṭūrı

Gel şor baña kim Mūsī-i 'umrānımı buldım

Dergāh-ı ḥaḡḡatde nevād ḡanber olursam

Çün sākī-i kevşer şeh-i merdānımı buldım

Her kim ki talep eyler ise ḥaḡḡı Mişālī

Gelsün berū kim ḥuccet ü bürhān buldım

— — ./ . — — ./ . — — ./ . — —

mefülü mefāilü mefāilü feülün

Ey mu'anber 'urve-i zülfün şırāt-ı müstaḡīm

Ḥatt-ı sübhānıñ yüzünde kenz-i Ḳur'an-ı 'azīm

Çehreñi ḥā mīm u 'ayn u sīn u ḡāf u tā vü ḥā

Oḡudum men bā-i bismi'l-lahi'r-raḥmāni'r-raḡīm

Ḥattıñ el-ḡamd u yüzün muşḡaf ḡıyāmındır elif

Ey müselsel kākülün cīm u dehānıñ ḥā u mīm (99b)

Feth idelden Fazl-ı haqdan muhkemāt-ı hüsnüñi (100a)

Bulmuşum her hattıñı biñ hür u cennätü'n-na'im

Beyt-i ma'mür ile beytu'l-lah vü sidre'l-müntehā

Çadd u vechiñden 'ibār nedir eyā zāt-ı kadīm

Hatt-ı reyhān-ı cebīniñ kürsī-i nūr-ı hudā

Ey cemālīñ cāvidānī 'arş-ı rahmānu'r-rahīm

Nağme-i 'İsī dehāniñdan bugün hay olmayan

Çaldı sermed der 'azāb-ı āteş sübhan u caħīm

Vākıfım çehreñden dimāgım tıyb nāk

Gösterelden 'anber-efşān sünbülün haqdan nesīm

Çāf ve'l-çurān sözüñ müşkīn hattıñ seb'a'l-meşān

Ey dehāniñ 'alleme'l-esmā-i 'alām u 'alīm

Çıble-gāhımdır çāşıñ mihrāb u tākı tā ebed

Kim ki āña sācid olmaz oldu şeytānū'r-recīm

Çol ki la'l-i sāğarından içdi āb-ı hayāt

Ey Mişālī bir ten-i pejmürdidir 'azm u remīm

— · — — / — · — — / — · — — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ne şan' olur zihī şāni' ne zībā çehre-i ādem

Güneş rif'at kamer tal'at melek sīret Mesīhā dem

Velī vü müttakī buldı demīñden enbiyā ervāh

Anıñçün irdiler sermed-i hayāta oldılar dem dem

Çıyām-ı cümle-i eşyā bu demden çā'im olmuşdur

Değildir şey değildir hay āña kim irmedi bu dem

Semend-i ma'rifet birle ser meydān alur āhır

Ol er kim fırsatı elden çıkarmadı gözetdi dem

Şıfāt-ı hāliķu'l-eşyā çü zātdan değil münfek

Ta'accüb kılma ger dirsem ikilik çalınmadı ferdem

Sipās ey Fazl-ı bī hemtā bilendi mutlak

Çular kim menzil-i haqda kılurdu lāf kim mürdem

Niçün şavķile olmayım meserret baķş her ān kim
Yüzün gibi haķıķat gülşeninde ‘andel-i verdem
Ķaşıñ mihrābını gördüm çü beytu’l-lah-ı hüsñünde
‘Ubūdiyet sücūduna melek-veş ser ķodum derdem
Mişāliniñ yine sensin iki ‘ālemde maķşūdı
Reh-i ‘aşķiñda hāk olsun seniñ fazla siyeh çerdem (100a)

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Ey kıyāmıñ sidre vü tūbā yüzün bāğ-ı na‘īm (100b)

Āyet-i haţţ-ı cebiniñ şüret-i zāt-ı kadīm
Ey yüzün ümmü’l-kitāb vü sūre-i seb‘a’l-meşān
Bunda buldım bā-i bismi’l-lahi’r-raħmāni’r-raħīm

Sī vü dü haţţ-ı ilāhīdir cemāliñ muşhafi

‘Anber-efşān kākülün gonce dehāniñ lām u mīm
Ṭūr-ı sinin üzre ruhsārıñ tecellāsın görüb
Didi hāzā rabb kim oldum da Mūsī-i kelīm

Ey lebīñ cān mā‘deni vü çeşme-i āb-ı hayāt

Vey mu‘anber sünbülün rāh-ı şırāt-ı müstakīm
Şüret-i haķdır yüzün her kim ki ikrār eylemez
Cāvidān-ı matrūd olur mā-nend-i şeytānü’r-recīm

Şāhid ü meyden Mişālī şūfi tevbe ‘arz ider

Tevbe itmek hūbdan estağfiru’l-lahü’l-‘azīm

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bir şadefdir ten k’aniñ ben gevher ü ‘ummānıyım
On sekiz biñ ‘ālemiñ cisminde ya‘ni cāyım
‘Ālem-i kayd u muķayyed ‘ālem-i muţlak benim
Gelmesi ve gitmesi vü çerħ-i sergerdānıyım
Ķande kim kılsañ nazar manzar benim manzūrıla
Yetmiş üç milletde izhār olmuşum erkānıyım

Āteş olub yanarım ki bilirem dā'im çü bād
Hāk-veş şābit kadem ki nehr-veş ceryānıyım
Gāh şayfım ki şitāyım ki debī'im ki harīf
On iki burcuñ bu dört Fazlla hem devrānıyım
Geh benefş ü zanbakım ki nergis ü reyhān gāh
Bāg u şahrā cū-yı cārī lāle-i nu'mānıyım
Gāh zenbūr u 'al geh tūṭī-i kand u şeker
Gāh hār u gāh bülbul geh gül-i handānıyım
Çerḥ-i atlas seb'a encüm ve's-semā zātü'l-burūc
Bendedir hem ücyüz altmış rüzla seyrānım
Geh hilāl-i gurrāyım geh bedr-i rüz-ı çārdeh
Geh tūlū'um geh gurveyim şems ü geh cevelānıyım
Gāh deryā-yı muhīṭim cevheri gavvāş eyle
Gāh derc ü dürr ü güher gāh la'l u kānıyım
Geh ene'l-ḥak söylerem Manşūr olub Bağdādda
Zār idüb geh kendümi kendim cihān-ı destānıyım (100b)
Gāh Ya'kūb-i hazīnim geh birāder gerek eyle (101a)
Gāh Mısrıñ pādīşāhī Yūsuf-i Ken'ānıyım
Gāh dād-ı İskender mülket-i iklīm-i heft
Gāh zulmet Hızrıyle geh çeşme-i hayvānıyım
Gāh şark u gāh garb u gāh Rūm u geh 'Arab
Gāh Hind ü gāh Send ü geh Ḥabeş sultānıyım
Geh celālim geh cemālim gāh luṭfum gāh kaḥr
Geh itā'at eylerem geh 'āşiyim 'işyānıyım
Mūsıyım Fir'avnla destimde ejderdir 'aşā
'İsıyım alan ricālīñ tīg-ı berātıyım
Hil'at-i bākī giyüb ser tā kadem nūr olmuşum
Hılkat-i 'unşurda gerci kim vücūd-ı fānıyım

Nuṭḡ-ı zāt-ı lā-yezālım olam yok āhırım
Şūret-i zāhirde bir kaç gün cihān mihmānıyım
Kendim izhār eylemekdir bunda gelmek yoḡsa men
Mürġ-i lāhūtum yine ol ‘ālemiñ perānıyım
‘Ayn-ı cānla nazār kııl aşl u fer‘-i kâ’ināt
Nūr-ı vāḡıddir aniñ ben kâşif-i tebyānıyım
Zāhiriyim ‘ālem-i keşretde keşret ehliniñ
Vaḡdet ehliniñ daḡı hem bātın ketmānıyım
İncıl ü Tevrāt u Furḡān u Zebūruñ kâşifi
Otuz iki nuṭḡla her müşkilin bürhānıyım
Devr-i ‘İsīdir bir oldı cümle edyān u milel
Kāfirin küfri vü imān ehliniñ imānıyım
Ḥayme-i mī‘ād u levḡ u ma‘nī-i nār u şecer
Va‘de-i dīdār u Ṭūr-ı Mūsī-i ‘umrānıyım
Kilk eyle kırtās u kātib ḡarf ü nuṭḡ cüz‘ ü ‘arş
Muḡkemāt u muşḡafım hem āyet-i Ḳur‘ānıyım
Ma‘nī-i bikk olurum geh sırr-ı muḡlaḡ ḡāḡ fāş
Ḡāḡ ‘aḡd-i müşkilātım ḡal u geh āsānıyım
Ādemim Ḥavvā ile kim baḡş-i şeyṡān eyledim
Cennetim ṡāvūsıyım hem mār olub derbānıyım
Ḳaynadım tenevvüründe yer yüzün ṡıtdım temām
Nūḡa filk ü ya‘nī inkār ehliniñ ṡūfānıyım
Şūret-i ādemde naḡş oldım benim naḡḡāşı hem
‘Āşıḡım ma‘şūḡıyım hem naḡşımıñ ḡayrānıyım
Hem cehennem hem cehennem ehliniñ nārı benim
Hem şerāb-ı kevşerim hem ravza-i rızvānıyım (101a)
Nice bu yüzün şeklle geldim henüz anda ümm (101b)
‘Ālem-i ḡılḡatde mecmū‘ı şey‘in elvānıyım
Ya‘ni bu otuz iki nuṭḡun şıfātıdır cihān
K’anda dürlü rengle peydā vü hem pinhānıyım

Cümle bu kuvvetle kudret-i zāt-ı mutlakdandır

Ey Mişālī ben dahī bir bende-i fermānıyım

-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Zulmet-i zülfünde men mihr-i dırahşān bulmuşum

Çeşme-i la'l-i lebінде āb-ı hayvān bulmuşum

İsm-i a'zamdır yazılmış zülf ü kâş u kirpiğĩ

Bu ulūhiyet hattında Fazl-ı rahmān bulmuşum

Ruħlarıñ cennet hattın hūr u lebındir selsebīl

Muħkemāt-i ħüsnüñi mir'āt-ı yezdān bulmuşum

Қıble-gāh oldı baña mihrāb u tāk қаşlarıñ

Küfr-i zülfün dīn ü tā vechiñi ĩmān bulmuşum

Men kelāmu'l-lah-ı nātıķ olmuşum 'ılme'l-yakīn

Kendümi ser tā kadem te'vīl-i Qur'an bulmuşum

Sī vü dü nuḡkum Sīmurğ ü vechim aña kāfdır

Lā mekānım gāh dāyir gāh sükkān bulmuşum

Bā-i bismi'l-lah ile seb'a'l-meşānıdır yüzün

Hālĩñi dir zīr-i bā min noḡta-i cān bulmuşum

Şānezdeh hatt-ı siyāhiñ şānezdeh ebyāzla

Sī vü dü nūru'l-lahıdır ki pinhān bulmuşum

Men 'aref sırrına ḡaḡdan çün Mişālī vākıfım

Huccetü'l-kā'im menem nefsime bürhān bulmuşum

-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

'Aşķ-ı ruħsārĩñla dil āyinesin pāk eyledim

Tā sevād-ı a'zamı ħüsnünde idrāk eyledim

'Alleme'l-esmā-i küllĩñiñ beyānın itmeğē

Ma'nī-i şaḡķu'l-ķamerden cebhemi çāk eyledim

Kāf u hā ya 'ayn u şādĩñ remzi vechim hattıdır

Men bu ismu'l-lah ile kendümi derrāk eyledim

Vākıf oldum sırr-ı mā evhā vü yāsīn remzine
Rūh-ı kıdsüm kim bugün mi' rāc-ı eflāk eyledim
 Hakdan özge kāfirim bir zerre gördümse eger
 On sekiz biñ 'ālemi men cüst ü çālāk eyledim (101b)
Çünkü vechu'l-lah vü zātu'l-lahdan buldim vukūf (102a)
Hakķı rüşen gün gibi izhār u hāşāk eyledim
 Şüret-i hak hākdan eyler tecellī zān-ı cihet
 Kendümi sī vü dü bād āb āteş ü hāk eyledim
Fazl-ı rabbü'l-ālemīnīñ hırķa-i harfin giyüb
'Uzlet-i dünyā vü terk cāh u emlāk eyledim
 Ey Mişālī çün cemālle celālīñ 'aynım
 Çahr u luţfum geh farh geh bīnī gamnāk eyledim
 -- -- / -- -- / -- -- / -- --
 fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Men ki keşşāf-ı tılsım genc-i nūr-ı mübhemim
Şüret-i ādemde otuz iki hatt-ı a'zamım
 Nūr-ı tevhid-i ilāhī bende bulmuşdur zühür
 Men hakķıñ āyinesiyim zāt-ı hakķa mahremim
Tā cemālīñ muşhafından okudum nūn ile mīm
Vākıfım esrār-ı Qur'an-ı kadīme hātemim
 Men kelām-ı nāţıkım hem mazhar-ı zāt u şifāt
 Rūh-ı kıdsün nefhīm çār harf mu'cemim
Havz-ı kevşer bendedir hem sākī-i bākī menem
Nükte-i sırr-ı elestīñ cāmıyım cām-ı cemim
 Rāz-ı la'l-i cennet ü hüsnīñe mahrem olalı
 Fārıgım dünyādan vü dāru'l-beķādan bī gamım
Va'būdū iyyāhü ve üscüdū akterib emri ile
Sācidim ruhsār-ı hüsn-i ādeme hem ādemim

Beher gevher ey bu ‘ālem bahırına gavvāş olan
Gel ledün ‘ummānı қа‘rına ki men dürr-i yemim
Ey Mişālī olalı esmā-i külliden habīr
Fazl-ı haqqıñ bendesiyim pādişāh-ı ‘ālemim
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
‘Aynım açdım çün yüzün dīdār-ı rahmān bulmuşum
Ben seni ser tā kadem āyāt-ı Qur’ān bulmuşum
Kıble itdim yüzün mişl-i semāvāt-ı melek
Anıñ için kim seni ben beyt-i yezdān bulmuşum
Cām-ı ‘aşkla nice her teşneyi kandırmayım
Lām u bī la‘inde çünkim çeşme-i cān bulmuşum
Leyletü’l-isrāya irdim ‘ıyd ile ey meh-cebīn
Şām u zülfünde yüzün çün mihr-i rahşān bulmuşum (102a)
Ger dirildirsem nola ‘İsī gibi her mürdeyi (102b)
Ma’nī-i Qur’ān gibi çün āb-ı hayvān bulmuşum
Mün‘ım oldum ni‘met-i hān-ı ezelden tā ebed
Mağzen-i gönlümde çünkim künc-i pinhān bulmuşum
Ey Mişālī çek eliñ kim sende senlik kalmadı
Fazl-ı yezdānı çü dil mülkünde sultān bulmuşum
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ben beni tā zāhir u bāṭın baña yār eyledim
Vaḥdet itdim keşreti vü nārı envār eyledim
Ane rahmında beni şoldum ki taşvīr itdi haq
‘Aşık-ı ḥüsnüm melek-veş kıble dīdār eyledim
Āteş-i ḥüsnünden irdim otuz iki nūra çün
Ben Halīlim k’āteş-i Nemrūdı gül-zār eyledim
Çünkü yol buldı meşāma zühdden bū-yı riyā
Şirkle olan ‘ibādetden geçüb ‘ād eyldim

Ba'dāzīn dīv-i la'īnden 'ayb ola ḥavf eylemek

Rūz ŧeb evrādımı çün Fazl-ı settār eyledim

Yā ilāhī 'ākıbet kılma beni peymān ŧiken

Kim ṭarıkınde seniñ fazluña ikrār eyledim

'Ārifiseñ gel Mişālīniñ oķı ŧi'rini gör

K'ol mehiñ 'aşķı beyānında ne izhār eyledim

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bülbül-i 'aşķım cemāliñ gülistānımdır benim

Ben beden sen gonce leb rūḥ-ı revānımdır benim

Tır-i āhile nola kılsam ŧerbābı hedef

Ķāmetim бүkdüm çü 'aşķında kemānımdır benim

La'ile lü'lü' nişār itsem sirişkimden nevār

Ḥākpāyiñe geh 'aynım baḥr u kānımdır benim

Ṭütü-i Mışr-ı dilim k'ol teniñ sükker lebleriñ

Lem-yezel cām-ı ŧerābım kuvvet-i cānımdır benim

Nice keşşāf-ı rumūz-ı Ķayb-ı Ķur'an olmayım

Kim ḥaṭṭ u ḥālīñ kitāb-ı cāvidānımdır benim

Ten seririnde ŧehinşāhım cihān ḥayl u ḥoşem

Hem felek ser-be-ser münakkaş sāyebānımdır benim

Aşl u fūrū'ı hem menem bu on sekiz biñ 'ālemiñ

Her ne kim söylense ol ŧerḥ u beyānımdır benim (102b)

Ben Sımurg-ı lā-mekānım āşiyānım ḳāfdır (103a)

'Arşā pervāz eylesem nola mekānımdır benim

İns ü cin ü vaḥş u ṭāyriñ çün Süleymān nuṭķını

Ķıl Mişāliden ṭaleb k'ol heb zebānımdır benim

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Men gedāyım gerçi dil mülkünde ŧāh-ı 'ālemim

Zerreyim amma ki enver-baḥş ŧems-i a'zamım

Zinde oldum lâ-yezâl ey çehre-i mihr-i münîr
Tâ lebiñden mest-i hamr-ı sî vü dü cām-ı cemim
Nükte-i nuṭṭ-ı ilâhîden haber-dâr olmuşum
Şol zümürriid ḥattîñâ tâ kim nigârâ mahremim
Re's-si kû-yı 'aşkıñey ṭurra-i 'anber-feşân
Mesken idelden behişt-i cāvidāndan bî-gamım
Bulmuşum gencîne-i îmân ḥaḫdan ṭoḫru yol
Sācid-i tâ şūret-i zībā-yı ḥüsn-i ādemim
Sāḡar-ı mestāne 'aynîndan içelden cām-ı 'aşḡ
Cāvidānı mest-i āzānım şādumān u ḥaremim
Şūret-i rahmāndır ādem şūreti vallah aña
Ey Mişālî ḥuccet u āyāt u dāl-i aḡdemim
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
İki 'ālemden hemîn maḡşūd bir yār isterim
Dünye vü 'uḡbā seniñ ben şūfi dīdār isterim
Da'vet itme gülşen-i firdevse ey zāhid ki ben
Bülbül-i 'aşḡ-ı cemālım özge gülzār isterim
El bir itdim dil ü hem cānile ṭutdum kākülün
Çîn ilinde ya'ni cānā misk-i tātār isterim
Göñlümi aldıñ nice terk eyleyim cānā seni
Başuma sevdā-yı 'aşkıñ düşdi nā-çār isterim
Çün yüzün fāş eyledi ḥaḫdan ene'l-ḥaḡ sırrını
Olmuşum Manşūrî 'aşkıñ zülfünî dār isterim
Hāliş u maḫluş bugün 'aşkıñla peymān eyledim
Tâ ebed yā Fazl-ı ḥaḡ ikrārım ikrār isterim
Gel vücūdum şehriñi 'aşkıñla ma'mūr eyle kim
Ev sengidir şanma k'aña ḡayrı mi'mār isterim

Ben seni bedr-i ay-veş gördüm kemāl-i hüsnle

Nazmımı medhinde anıñçün dürür yār isterim (103a)

‘Aşq meydanında şıgmaz lāf u da‘vā-yı güzāf (103b)

‘Aşq eriseñ senden evvel āri güftār isterim

‘İlm-i necmle çün İdrīs eyledim seyr-i semā

Bīst heştür menzili bir māh-ı envār isterim

‘Ālemi geşt eyledim ben senden özge bulmadım

Ey Mişālī bunca kim yār-ı vefādār isterim

— · — — / — · — — / — · — — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Hāfız-ı hākkım ki hattıñ seb‘a āyāt eyledim

Bīst heşt ü sī vü dü harfle gāyāt eyledim

Ders idelden muhkemātında sevād-ı a‘zamı

Hāq şıfāt oldum beni ben mazhar-ı zāt eyledim

Fazl-ı rabbü’l-‘ālemīnīñ pāk vechindedir

Cān göziyle şafha-i cebhemde işbāt eyledim

Men kelām-ı nātıkım kim ric‘at itdim aşlıma

Lā-mekān-ı Sīmurğım terk-i maqāmāt eyledim

‘Arş-ı a‘zam vech-i pākımdır vücūdumdur berāk

Rūh-ı kudsiyem ki mi‘rāc-ı semāvāt eyledim

Noқта-i cān bulmuşem şehlā göziñde fer’i

Ol nuqatdan ‘alleme’l-esmāya merkāt eyledim

Çünkü hāqdan vākıf oldum heft batn-ı hattıña

Her hattıñ biñ hūr u biñ gılmān u cennāt eyledim

Aşsen-i takvīme yüz tutdum ‘ibādet eyledim

Öpsem ol ‘ābid ki terk-i Lāt u Ğuzzāt eyledim

Nürdan kürsī yüzün Fazl oldıgıcün gözleriñ

Tūr-ı veche Mūsī-veş erdim münācāt eyledim

Çeşme-i āb-ı hayātı leblerinden içmişim

Ben Sikender gibi şanma seyr-i zulmāt eyledim

Nūr-ı ‘aşkla Mişālī şāf kıldım gön̄lümi

Bedr-i ruhsārīñ ceybiñ tã ki mir’ât eyledim

__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _

fãilâtün fãilâtün fãilâtün fãilün

Şem’-i ruhsārında ol mãhuñ bugün pervãneyim

‘Anber-efşãn zülfüne virdim gön̄ül dīvãneyim

Şol kamer devrinde zülf-i dãm u hãl-i dãnesi

Gön̄lüm aldı şimdi der zincirãn cãnãneyim

Devr-i gülde lebleriñ yãdına ey ‘İsî nefes

Rind dürür aşãm olub men ‘ãkif-i meyhãneyim (103b)

Tã sekhãhim rabbihim la’liñ meyinden şundi cãm (104a)

Olmuşum hayyü’l-ebed men mest-i âzãn peymãneyim

Bãde-i çeşminden içelden rahîk mîm u yî

Noқта-i nün gibi ferdim vãhid u yegãneyim

Fazl-ı hãkdan ders idelden genc-i hüsñüñ muşhãfi

Cãn u gön̄ül mahzen itdim ben aña vîrãneyim

Başımı tób eyledim çevgãn-ı ca’d-i zülfine

Dilberã meydãn-ı ‘aşkıñda bugün merdãneyim

Fazl-ı hãk ‘ilmiyle pür nür eyledim cãn mülküni

‘İsîyim rûh-ı mücerred hem atayım anayım

Ey Mişālī ma’den-i cãn icre buldım cevheri

Kim menem lücc-i hãkîkat hem şadef dürdãneyim

__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _

fãilâtün fãilâtün fãilâtün fãilün

Gön̄lümi cãnã saçıñ dãrında Maşşür isterim

Sen gereksin baña şanma hür-ı maşşüd isterim

Sırr-ı ‘aşkıñ cãn icinde nice bir pinhãn idim

Hãk ‘ıyãn olmak gerekdir hãkkı meşhür isterim

Cãm-ı la’liñdir murãdım ey gözi peymãne gel

Cür’a şun kim rûhı sermed mest ü mehmür isterim

Aldırırsın key şakın cānā Süleymān mülketin
Ehremenden hātem-i la'liñi mestūr isterim
Otuz iki nuṭkla ḥaḫka münācāt itmeğe
Mūsī-i 'aşḫ olmuşum ḥüsnüñ gibi Ṭūr isterim
Ehl-i cennet gibi cennetde müslim olmağa
İstivā-yı sünbülün 'unvān u menşūr isterim
Ṭāş olsun kāmetim ger secde için çün melek
Ḳıble-i ḥüsnünden özge beyt-i ma'mūr isterim
Tā ki manzar kılmason şūfi cemālīñ şemsini
Cān u ten 'aynın aniñ ḥuffāş-tek kör isterim
Sek-raqīb ol şunmasun tā ḥān-ı vaşlıñdan baña
Āsitān-ı devletiñden anı mehcūr isterim
Görmeyelden mihr-i ḥüsnüñ 'ayn-ı cān oldu ḥarīr
Merdümümdür ḥālīñi keşf ile nūr isterim
İltifātım yok Mişālī her olur efsāneye
Tā kitābı ḥüsnüni āyāt-ı mestūr isterim (104a)
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Cebhe-i pākīñde Fazl-ı ḡaybdānı bulmuşum (104b)
Bīst heşt vü sī vü dü nūr-ı nihānī bulmuşum
'Alleme'l-esmā-i küllīñiñ beyānıdır gözün
Sāḡar-ı la'liñ şerāb-ı erguvānı bulmuşum
Muşḫaf-ı ḥaḫdır cemālīñ muḫkemātı ḥatlarıñ
Vechiñi ben maḡzen-i kenz-i ma'nī bulmuşum
Uş sevādū'l-vech fī'd-dārın ḥüsnünde seniñ
Şūretu'l-lah ile ḥūr cinānı bulmuşum
Pāk vechiñ Ka'be-i cānım ḫaşıñ mihrāb āña
Ḥüsnüñi ben āfitāb-ı lā-mekānı bulmuşum
Men kelām-ı lā-yezālım ḥaḫkā tebdīl eyledim
On sekiz biñ 'ālemiñ cisminde cānı bulmuşum

Fazl-ı hâkdan ders idüb cān muşhafın cīm eyledim

Men kitāb-ı hüsnüñi seb‘a’l-meşānı bulmuşum

Cān u gön̄lüm mesken itdi ‘anber-efşān zūlfüñi

Hey ne a‘lā zıll-ı hâk rûh-ı āşiyānı bulmuşum

Küli şey’in hālik illā vechihi vechiñdidir

Ey Mişālī pāk vechin cāvidānı bulmuşum

--·-- / --·-- / --·-- / --·--

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bezm-i hüsnünde lebiñ cām-ı şerābımdır benim

Gözleriñ mestānına bağrım kebābımdır benim

Yedi hattıñdır seniñ seb‘a semāvātın tıbāk

K’anda cebheñ mäh u haddiñ āfitābımdır benim

Fazl-ı hâkdan olmuşum keşşāf-ı sırr-ı men ledün

Sī vü dü hatla tā vechiñ kitābımdır benim

Қıble itdim hayme-i mi‘ād hüsnüñ çün Kelīm

Her taraftan sünbülün nice tınābımdır benim

İstivā-yı kākülünden tār tilüb vezn olmuşum

Hātt u hāliñ maşşer ü yevmü’l-hisābımdır benim

Bāb-ı gayra hey ma‘āzallah teveccüh qalbim

Fazl-ı yezdān çün şeh-i ‘ālicenābımdır benim

Hākkı isteriñ Mişāliden taleb kıl zāhidā

Söz budur vallah a‘lemü bi’ş-şevābımdır benim

--·-- / --·-- / --·-- / --·--

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Mısr-ı hüsnünde lebiñ qandle sükker buldım

Bāde-i Hızra irüb rûh muṭahhar buldım (104b)

Yüzün ey muşhaf-ı hâk ‘ilm-i ledün baḥridir (105a)

K’anda dendān u lebiñ la‘lle gevher buldım

Her şüyūhuñ niderim ba‘dāzīn efsānesini

Hātt-ı ruhsārīñi çün āyet-i ekber buldım

Mülk-i cânîñ bugün oldum çü Sikender şâhı
Sırr-ı ‘aşkıñı seniñ serde çün efser buldım
Niderim nehr-i revân serv ü gül ü yâsemini
Çü seniñ gibi gözi gül kıddi ‘ar‘ar buldım
Zülfünün bir kılına değmez anıñ cümle cihân
Allah Allah ki ne zât-ı haqqâ mazhar buldım
Ey Mişâlî nice ben âb-ı hayât olmayayın
Kabuğı toprağını çeşme-i kevser buldım
--·-- / --·-- / --·-- / --·--
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Hâb-ı gâfletden bugün şol hâcî kim bulmaya cezm
Kandan eyler Ka‘be-i dîdârîñîñ tavafına ‘azm
Haq tarıkında nedendir bu ta‘aşşub zâhidâ
Cengi ço kim ma‘rifet bâbı değildir cā-yı rezm
Olma serkeş hemçün âteş nârîñi nûr idegör
Secde-i âdemde ya‘ni geh elif ol gâh cezm
Hamr-ı ‘aşkla beni mest itmeğe der bâğ-ı hüsn
Kılmış ol meh otuz iki hatt-ı gilmânla bezm
Ey Mişâlî âdeme her kim ki inkâr eyledi
Emrdir kılmak gerek tîğla anı katl ü cezm
--·-- / --·-- / --·-- / --·--
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

‘İyd-ı ruhsârına Fazlıñ cānı kırbân eylerim
Vechimi vechine karşı mest ü hayrân eylerim
Çehre-i pâkinde buldım çün şalât-ı hamseyi
Kaşı tuğrâsın anıñ men kıble-i cān eylerim
Cānımı gönlümi pervâne-i sūzân idüb
Âfitâb-ı hüsnüni şem‘-i dirahşân eylerim
Cün bâña ders eyledi sırr-ı sevâd-ı a‘zamı
Vechîñi vü kâmetin ben cümle Qur‘ân eylerim (105a)

Hâtem-i la'inde buldım künt ü kenziñ maḥzenin (105b)

Anıñçün gönlümi ben aña vîrân eylerim

Çeşmi sevdâsı beni bîmâr kıldı cāvîdân

Ol cihetden râz-ı la'lin derde dermân eylerim

Ol Mişālîyim ki Fazlîñ pāk vechi 'aşkına

Cânımı vü cismimi ḥākile yeksân eylerim

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Kim ki dir meydân-ı vaḥdetde bugün başdım ḳadem

Evvelâ bilsün nedir meydân-ı vaḥdet bā ḳadem

'Ârif-i ḥaḳ-bîn olanıñ secdesi insânadır

Zîre ser-tâ-pâ kelâmu'l-lah vü vechidir ḥarem

Mazḥar-ı ḥaḳdır ḥudâdan gayr bilme âdemi

Kâ'inâtıñ cānı âdemdir gözün aç ey 'adem

Çünki her yerde ḥaḳkı gördüm mu'în gün gibi

Müdde'iniñ her cefâsından ne bāk u yâne gam

Ey ḥattıñ seb'a'l-meşânî vü gözün cām-ı elest

Vey lebiñ meyḥâne-i vaḥdet yüzün bâğ-ı İrem

Çün yüzünde ehl-i cennet ḥatlarıñ ders eyledim

Cennetü'l-firdevsle kevn ü mekândan fârıgım

Ey Mişālî zerre deñlü 'aynıma gelmez cihân

Ol perîniñ cür'a-i la'line çünkim ḳanı'im

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Hâkpây-i pîr-i 'aşkıñ sırr-ı 'irfân isterim

Dermendim men tarîḳ-ı ḥaḳda dermân isterim

Da'vaya ma'nâ gerekdir hem nişân 'aşḳ ehline

Ey dîn kim ḥaḳ yolunda cānı ḳurbân isterim

Kimse irmes böyle zannla murâda şöyle bil

Sen ne iḥsân eylediñ dersen ki iḥsân isterim

Söyledüğüñ güftgüdur güftgüdur vā'ızā

Dime taḳlīdātla dīdār-ı sübhān isterim

Vechimi tıtdum cemālīñ kıblesine çün melek

Sünbülün küfründe cānā gör ne imān isterim

Dünye vü 'uḳbā seniñ hem māl u mülki şūfiyā

İki 'ālemde men ancak Fazl-ı yezdān isterim

Ey Mişālī Muştafā vü Murtezānīñ 'aşḳına (105b)

Cānımı vü cismimi ḥākile yeksān isterim (106a)

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ḳaşı tuḡrāsın ḥabībiñ cānā mihrāb eyledim

Gönlüme müşḳīn şaçıñ zencīr u kıllāb eyledim

Devr-i ruḥsārında sekiz cenneti buldım 'ıyān

Tā sevādından anıñ men fetḥ-i ebvāb eyledim

Sū-yı maḡribden tūlū'ıtdım ḥaḳıḳat 'arşına

Āfitāb-ı vahdetim her zerre tāb eyledim

Ders idelden nāme-i hüsnünde yāsīn sūresin

Cān u gönlümi ledün 'ilmine erbāb eyledim

Zulmet-i cehlle jeng olmuşdı mir'āt-ı göñül

Minneten lilefāz-ı ḥaḳ 'ilmile pür tāb eyledim

Hızır u 'İsī-veş ḥayāt-ı cāvidānı bulmuşum

La'liñi tā selsebīl ü bāde-i nāb eyledim

Çeşm-i bī-mārīñ beni zülfün gibi dāl eyledi

Gör ne bī-mārım ki ḳaddimi bugün tāb eyledim

Şavḳ-ı gül-çehrenle cānā inlerim bülbül gibi

Bağrımiñ ḳanın yüzümde verd-i seyrāb eyledim

Ey Mişālī görmüşüm çeşminde tā cān noktasın

Nokta-i yüz faşl u hem faşlını biñ bāb eyledim

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ṭāq-ı müşkîniñ seniñ mihrāb u minber bulmuşum
Her taraftan hatlarıñ Allahü ekber bulmuşum
Bakduğımca hak görünür āyet-i ruhsārîna
Allah Allah hey ne muşhaf hey ne defter bulmuşum
Şāmı şubh-ı şādika kıldım bedel ey meh-cebîn
Zir-i zülfüñde ruhuñ çün mihr-i enver bulmuşum
Ben dahî ‘aşk erlerinden şayılsam çok değil
Çün bu meydānda seniñ gibi dilāver bulmuşum
Şüret-i hakdır yüzün kim secde kılmaz çün melek
İki ‘ālemde anı şeytān u kâfir bulmuşum
Hakka irgürdi Mişālî menzirim āhır beni
Çün tarîk-ı dinde Fazlu’l-lahı rehber bulmuşum (106a)
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilātün fâilātün fâilātün fâilün
Naş-ı dîdārîndan özge hat u hâli neyerim (106b)
Şüret-i hakdır yüzün gâyrı cemâli neyerim
Hızr-veş çün çeşme-i la‘lînden içdim kevşeri
Selsebîl-i cennet vü āb-ı zülâli neyerim
Muşhaf-ı hatt-ı sevādîndır baña zerç-ı hüsn
Āyet-i hüsnünden özge genc ü mâlı neyerim
Küşe kibr-i mülket-i ‘aşk olmuşum çün ehl-i hâl
‘Ālem-i tahkîka irdim kıl u kâlii neyerim
Hatt u hâlîñ sırrını dil levhinde taşvîr için
Eyledim naş u hayâl özge hayâli neyerim
Sî vü dü nuṭkla izhâr itdi çün Fazl-ı ilāh
Andan özge bir dahî şāhıb-i kemâli neyerim
Küfr ü zulmâtı gelüb ref’ itdi rû-yı arzdan
Nûr oldur gâyrı şems-i bî zevâli neyerim
Nuṭq-ı hakka kısmet itdim zâhirile bātınım
Sermed irdim ittîşâle infîşâli neyerim

Ey Mişālī zāt-ı hākka şüretindir āyine
Yol budur gāyri tarīk-i zü'l-celāli neylerim

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Teşne-i 'aşkım lebiñ āb-ı zülālîmdir benim

Aç kitāb hüsnüñi kim kuvvetlü fālîmdir benim

Çün melek leyl ü nehār oldur sücūdum saña kim

Hāk cemālîñ kıble-gāh-ı zü'l-celālîmdir benim

Kākül-i 'anber-feşānîñla ham ebrūlarıñ

Levh-ı maḥfūz üzre ḥarf-i cīm ü dālîmdir benim

Zerre gibi ḥākpāyiñe sürersem nola yüz

Çün yüzün ey mäh şems-i bî-i zevālîmdir

Nice kurbān olmayım 'aşkıñda birām eyleyüb

Kaşlarıñ çün gurra-i mäh-ı hilālîmdir benim

Bunda gelmekden nedir maḥşūd ya 'avdet neden

Gel cevābın söyle kim saña su'ālîmdir benim

Gel Mişālîñiñ okı dīvānîñ ey meh-pāre kim

Her ne kim 'aşkıñda şerḥ itdim kemālîmdir benim

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cān u dilden bir perī ruḥsārenîñ ḥayrānyım

Bilirim yel gibi dā'im 'aşkı sergerdānyım (106b)

Bir güneş çehre ḥabîbiñ ḥasretinden dem-be-dem (107a)

İñlerim bağrım delüb ney gibi men nālānyım

Senden ayru hemdemim dīvār u mūnis nāledir

Hızr-veş el tut iriş gör kim ne ğam mihmānyım

İçmişim hicrān elinden derd ü mihnet cāmını

Anıñcün ben daḥī ğam mülkünüñ sulṭānyım

Devr olaldan şem'-ı ruḥsārından ol meh-pārenîñ

'Aşık-ı pervāne gibi 'aşkla sūzānyım

Sehm-i müjgānla müşkīn zülfüne virdim gönül

‘İyd-ı vechinde kemān ebrūsunîñ kurbānıyım

Bir nazar gördüm Mişālî gül yüzün bülbül gibi

Düşmüşüm feryād u āha tā seher kerbānıyım

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ṭarfe hāletimdir aḡsa ‘arşa āfitābım benim

Şöyle kim yakdı firākīñ āteşi cānım benim

Ka’be-i hüsnünñ hākkıçün ey kamer çehre nigār

Yār olub aḡyāra dilşād itme düşmānım benim

Bu revāmı āteş-i hicr ile ben ihrāk olam

Sen olasın hemnişin bādile cānānım benim

Vuşlat-i la’liñden a gül yüzlüm olalı ba’İd

Akıdır seylāblar bu çeşm-i giryānım benim

Ney gibi inler Mişālî eşkin ırmāḡ eyleyüb

Olalı senden cüdā serv-i hūrāmānım benim

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Dürr-i ‘aşkıña düşelden yine dermānlayım

Küfr-i zülfine gönül virmişim imānlayım

Şunalı sākī-i la’liñ çü Hızr-ı āb-ı hayāt

Olmuşum mest-i ezel çeşme-i hayvānlayım

Hākkı ben bende görüb olmuşum uş hākla hāḡ

Eger inānmaz iseñ huccet ü bürhānlayım

Zülfı dārın görelı eyledi Mansūr beni

Gelmişem tobla meydāna vü çevgānlayım

Oğudum çünki kitāb-ı hatt u hālīñ cānā

Kāşif-i te’vıl olub āyet-i Qur’ānlayım

Nūr-ı hüsnünde tecellı ideli nār-ı şecer

Ṭūr-ı ‘aşka çıkūben Mūsı-i ‘umrānlayım (107a)

Hacc-ı ekber bulalı ‘ıydla hüsünñ şanma (107b)

Cān fedā ‘aşkıñna geldim saña qurbānlayım

Perde-i gayrı gözünden yürü çāk eyle ki ben

Vāhidim şanma iki gerçi ki her şānlayım

Olalı nokta-i zāt-ı ezeliden vākıf

Çatre-i bahrim vü hem gevher ü ‘ummānlayım

Bulmuşum gerçi ki gün gibi zehr-i zerre zühür

Beḥākīkat nazār it gör nice pinhānlayım

‘Aşkla geh yanarım āteş-i sūzende gibi

Geh revānım şu gibi ‘āleme seyrānlayım

Yilerim yel gibi gāhī ki olub ḥāk-ı muķīm

Çamerim şemsle geh künbed-i gerdānlayım

Ey Mişālī ḥaḫķı ḥaḫdan nola şerḥ eyler isem

K’otuz iki dille nātıkım insānlayım

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Nergis-i ra’nā tūtarken elde çün zerrīn cām

Ḥayf ola nüş itmek bu demde cām üstüne cām

Maḥv olur şu gibi şehd ü şekker ü şand u nebāt

Ḡonce la’lile tekellüm kılsa ol tūtī kelām

Çāmetiñ reftārını gördi meḡer gülzārda

Kim ayāḡ üstüne tırmuş ser vü ‘arz ider kıyām

Ḥatt-ı sebziñ ḥūr u ḡilmān u lebiñ mā’en ṭahūr

‘Āriziñ Ka’be kaşıñ miḥrāb vü ‘ayniñdır imām

‘Alleme’l-esmāyla pencāhdır şehlä gözüñ

Ey cemāliñ āfitāb u vaḥdet ü bedr-i temām

Geç bu miḥnet-ḥāneden pāyende olma ey ḡöñül

‘Azmiñi ‘uḫbāya eyle k’oldur ‘ālī maḫām

Hemçü ‘İsī zinde olurduñ Mişālī cāvidān

Ol kemān ebrūdan irse cāniña zaḫm-ı siḥām

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Veh ki bir meh-pāreniñ ben zār u sergerdānīyım

Gül yüzi ‘aşkında ya’ni bülbül-i nālānīyım

Mısr-ı ruhsārın görelden Yūsuf-ı Ken‘ān-veş

Ġabgābı çāhında maḥbūs olmuşum zindānīyım

Düş olaldan cān u ten ‘aynına şem‘-i ‘ārızı

Lāle-tek bağrım yaqub pervāne-i sūzānīyım (107b)

Veh ki bir serv-i revānıñ ḥasretinden dem-be-dem (108a)

Eşk-i ḥün-bārımdan enhār eyledim giryānīyım

Hicr-i vaşlıñ mı baña “naḥnü kaşmenā”da naşīb

Kim demādem ah kim ğurbetde ğām miḥmānīyım

Gerçi devrim ol melek sīmādan amma şeker kim

Cennet kūyına kıyret bulmuşum yārānīyım

Yüz çevirdim ey Mişālī Ka’beden ez cān u dil

Ol perī ruhsāreniñ tā ḥüsnütüñ ḥayrānīyım

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bir raqıdır zehr su zād yā lam

Dü ğuş u çeşm ü ebrū-yı dilārām

‘İzār it şark ğarb u kākilet şām

Cemālīñ şems-i dīn vü cebhe kıamer ey

Gönül gözi kıamū ḥüsn iklīmin līk

Zülf-i misket āḥır ğerd-i ārām

Nice şayd olmasun mürĝ-i dil ü cān

Ki bedū ḥālet be ğīsūdane vü dām

Çün ğördüm ‘ārızıñ imān u dinim

Be küfr-i sünbül-benet ğeşt itmām

Olursun Ḥızr-veş ey mürde dil ḥay

Binūşī ğer zentakuş sī vü dü cām

Şulardır hācīlar ey quds-i dīn kim

Şalīb-i şān būd zūlfet bir aşnām

Çü dīv itme ruḥ-ı ādemden a‘raz

Ki dād ur āşfāteş zāt ‘allām

Mişālī cānı bul kıl cānı bākī

Ki fān gerdır serāy-ı ten serencām

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

mefāilün mefāilün feülün

Ka’be haqqıçün cemālīñ kıble-gāhımdır benim

Hatt u hālīñ şüret-i Fazl-ı ilāhımdır benim

Şubḥ-ı iqbālīm güneş gibi hüsünüdür ey tābān-ı kamer

Şām-ı zūlfün her taraf baht-ı siyāhımdır benim

Okudum naḳḳāşdan naḳş-ı cemālīñ harf harf

Muḥkem-i Qur’ān vü sırr-ı lā ilāhımdır benim

Ehl-i cennet gibi firdevse ‘ubūr itsem nola

Çün şırāt-ı sünbülün ‘arş üzre rāhımdır benim (108a)

‘Arşa kaldırsam ‘aceb mi ben gedā sancağı çün (108b)

Gönlümün tahtında ‘aşkıñ pādişāhımdır benim

Gör ne şāhım kim serir-i arz u felekdir sāyebān

Başım üstünde güneş zerrin külāhımdır benim

Ey Mişālī ba‘dāzīn deccālden havf eylemek

‘Ayb ola çün Fazl-ı haq pişt ü penāhımdır benim

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Çeşme-i la‘līñ ey büt āb-ı hayvān bulmuşum

Hatt u hālīñ her birin biñ hūr u ğilmān bulmuşum

Zāt-ı bārīniñ cemālin şüretinde ādemiñ

Görmeğe haqdan kelāmu’l-lahı bürhān bulmuşum

Āteş-i innī ene’l-lahīñ ruḥundır şu’lesı

Gör bu ‘aşku’l-lah icinde nūr-ı yezdān bulmuşum

Levh-ı mehfūzuında mestūr ism-i a‘zam āyeti
Ben bu ismu’l-lah icinde Fazl-ı rahmān bulmuşum
Mīm ü hī vü mīm u dālīn şūretinde zāhidā
‘Alleme’l-esmā-i külli hatem-i Qur’ān bulmuşum
Kıble-gāh itsem yüzün ‘ayb itme ey şeyh ol mehīn
Kim şaçın küfr ve cemālin dīn ü imān bulmuşum
Ey Mişālī dilberin yüzi ‘ıyd imiş men anīn

‘İyd-ı ruhsārına gör cānımı kurbān bulmuşum

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Sākiyā şun sāgeri k’eyyām-ı güldür içelim
Hāne-i künc-i belā vü derd ü gamdan göçelim

Çünkü ‘ömr-i nāzenindir bir nefes ‘irfānla

‘Ayş u ‘işret eyleyüb süflī cihānından geçelim

Cennetü’l-firdevs-i ‘ulviye duhūl olmağıçün

Heft hatdan heşt hatt-ı rastrāhı açalım

‘Aşk-ı pirenden dilā la‘l hadīşin gūş idüb

Zāhid-i şeytān u Çīn efsānesinden kaçalım

Ey Mişālī açmak istersen rumūz-ı muşhafi

Per açıp Sīmurğ-veş etrāf-ı kāfa uçalım

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ka’be yüzündür ik ‘ālemde mescūdum benim

Ya’ni lām u zād u fādır anda ma’būdum benim (108b)

Zāhir u bātında didārīndır olan gāraz (109a)

Anda kim sen olmadın ol yer ne maqşūdum benim

Gül gibi gel bāğ-ı ma’niden açıl bülbül gibi

Ey Zebūr-ı ‘aşkda hoşhān Dāvūdum benim

Otuz ikiden metā‘ım hāce-i Mısr olmuşum

Gör kim ey hāsir nedir Yūsūfdan sūdum benim

Çande Allahı bilürlerdi tecellî kılmasa

Nâr-ı ruhsârında bu on dört hatt-ı rûdum benim

Ey Halîl-i dîn reh-i ‘aşkında hâlk kün fekân

Kimi dîv oldu zehr sū kimi Nemrûdum benim

Saňa lâyıķ nesnesi yokdur Mişâlîni şehâ

Başdır ancak kabûl olursa mevcûdum benim

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Serîr-i hûsne şâh olmuş yine bir meh-liķa sevdim

Münevver kılmış âfâķı ne envâr-ı hudâ sevdim

Gözi şebbâzı sihrle gönül mürğın şikâr itdi

Müsellem kâf-ı hûsn üzre el irmez bir hümâ sevdim

Çarârım bî çarâr oldu dükendi çalmadı şabrım

Belî didim belâya uğradım bir dil-rübâ sevdim

Reh-i ‘aşkında ol mâhîñ budur çâre kim olam hâķ

Çü zülfüne gönül virdim anı ben mübtelâ sevdim

Kemer beste hezârân kulları vardır yürür şaf şaf

Ki nâm devleti husrev dürür bir pâdişâh sevdim

Helâķ olmak muķarrerdir baňa Ferhâd Şîrîn-vâr

Seni çünkim bugün ben cân u dilden husrevâ sevdim

Temennâ-yı vişâl itme Mişâlî mih mîdin ķo

Ki ‘ömr-i bî-vefâ gibi bugün bir bî-vefâ sevdim

. ___ / . ___ / . ___ / . ___

mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Ey şanem gördüm yüzün hûsnüne hayrân olmuşum

Çıble idelden cemâlîñ ehl-i îmân olmuşum

Tâ görelden şem‘-i hûsnün ey sehî ķad rûz şeb

Ya bezm-i pervâne-veş ‘aşķla süzân olmuşum

Nüş idelden leblerîñden şerbet

Ey nice dil hasteniñ derdine dermân olmuşum

Oğudum hağdan tılsım-ı muhkemāt hüsniñi
Başdan ayaga anıñçün genc-i Qur'an olmuşum (109a)
Ey yüzün levhinde mestür āyetu'l-lah-ı nūr (109b)
Görmüşüm vechinde Fazlu'l-lahı bürhān olmuşum
İçdiyse zulmāt icinde ger Hızr-ı āb-ı hayāt
Men leb-i la'linden içdim āb-ı hayvān olmuşum
Āsitānıñ Ka'besine yüz sürelden dostum
Pādişāh-ı 'alem hākān-ı devrān olmuşum
Zülf ü ruhsārından ayru cān u dil-i dīvānedir
Vālih u āşüfteyim gör ne perişān olmuşum
Gül'izārın fetḥ idelden ey Mişālī ol nigār
Bülbül-i 'āşık gibi feryād u nālān olmuşum
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Cām-ı la'liñ içmişim āb-ı hayātı neyerim
Zāta irişdim şifāt-ı hādişānı neyerim
Hic bir şeyde yüzünden gayra tutmadım yüzüm
Cümle a'mālim hüsndür seyvi'ātı neyerim
Bulmuşum kevn ü mekānıñ 'unşurundan hağğa yol
Yek-cihet oldum hağğıle şeş-cihātı neyerim
Ehl-i cennet olmuşum geçdim şırāt-ı sünbülün
Hağdan uşte elde menşürüm berātı neyerim
Nūḥ-veş buldım gam-ı tūfāndan sermed ḥalāş
Girmişim ten fülkine fülk-i necātı neyerim
Olmasa dīdār-ı hağğa zāhir u bātın delil
Hacc u kuds u hayme vü şavm u şalātı neyerim
İki 'ālemden temennā vaşl-ı dīdārıñ dürür
Yoḥsa dildārıñ vişālinsüz hayātı neyerim
Dirlik oldur kim Mişālī yārıla yār olasın
Yoḥsa dildārıñ vişālinsüz hayātı neyerim

--.--- / --.--- / --.--- / --.---

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Sidre addiñ variken serv-i revānı neylerim

Sensiz ey cān eşmesārı gülistānı neylerim

Cān u başım rāh-ı ‘aşkıñda fedā olsun seniñ

Yoluña bir cān ki şarf olmaz o cānı neylerim

Bāğ u büstān vü bahār u gülşen vü reyḫān u gül

Sensin ey meh-pāre bir an sensüz anı neylerim (109b)

Gevher-i lü’lü’-i cevāhir ma’deni sensin baña (110a)

Sensüz ey kenz-i ezel ‘ummān u kānı neylerim

Kā’inātıñ varlığı sensin seniñle zindidir

Sensiz ey Fazl-ı ilāh iki cihānı neylerim

Çün yüzüñ ‘ilm-i ledün sırrıñ baña şerḫ eyledi

Kāşif-i esrār-ı ur’ānım beyānı neylerim

Nuḫkum otuz ikidir hem yetmiş üçüncidenim

Söylerim cennet dilden özge lisānı neylerim

Ten göziyle görmüşüm rüşen cemālin ḫālıķıñ

Reyble tınabdan ḫalāş oldum gümānı neylerim

Āsumān evcine ıkdım keḫkeşāndan seyr içün

Ya’ni idersem bu aşra nerdübānı neylerim

Dil nişānına müjg sehm eyledim ebrūñı avs

Ba’dāzīn ey meh-liķā tır ü kemānı neylerim

Sī vü dü nuḫkı çü zāt-ı ḫaķķa tebdil eyledim

Ey Mişālī bī-nişān oldum nişānı neylerim

--.--- / --.--- / --.--- / --.---

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey yār-ı dilārāmım dīdārıña müştāķım

Vey yüzi meh-i tāmım dīdārıña müştāķım

Ey server tūbānım vey ḫurşīd-i tābānım

Vey yüzi gülistānım dīdārıña müştāķım

Ey lāçin ü şehbāzım vey server efrāzım

Vey dilber hem-rāzım dīdārīña müştākım

Ey gülşen ü gülzārım vey yār-ı cefākārım

Vey la‘l-i şeker-bārım dīdārīña müştākım

Ten gövde vü sen cānım vey dīnım ü imānın

Vey şāhım u sulţānım dīdārīña müştākım

‘Ahdinde vefādārım vey māh liķā yārım

Vey mūnis u gam-ḥārım dīdārīña müştākım

Ey dilber-i duḥānī vey şūret-i rahmānī

La‘līñ mey-i yezdānī dīdārīña müştākım

Ey ḥüb-ı şehinşāhım vey mazḥar-ı Allahım

Vey mīrim vü vey şāhım dīdārīña müştākım

Ey kebgim ü bülbülüm vey la‘l-i lebiñ mülüm

Vey zülf-i selāsilim dīdārīña müştākım

Hicriñde gözüm giryān-ı ‘aşkıñda ciger püryān

Derdime lebiñ dermān dīdārīña müştākım (110a)

‘Aşkıñda fedā cānı Mişālīñ imānı (110b)

Vey yek-zübde-i cānı dīdārīña müştākım

__ ./ . _ __ / _ __ ./ . _ __

mefülü mefāilün mefülü mefāilün

Veh ki nidem ḥasretiñden nāra bilmen neyleyim

Ḳaldım āḥır derdle biçāre bilmen neyleyim

Serv-i ḥūdur ol perī gāyet vefāsızdır dirīg

‘Arz-ı ḥālimçün āña yalvāre bilmen neyleyim

Zülfi sevdāsına düşdüm yilerim hemçün şabā

Şöyle ḳaldım dostlara vara bilmen neyleyim

Men nice dilsüz olub feryād u nālān olayım

K’ola maḥrem ol gül-ter ḥāre bilmen neyleyim

Derdime çāre nedir dermān nedir dostlar

Hemdem olmuş ol perī agyāre bilmen neyleyim

Bülbül-i bîçâreler derdle ney-veş inleye

Âşinâ ola zâğlar gülzâre bilmen neyleyim

Ölmek evlâdır Mişâlî böyle dirlikden ne sūd

İrmeseñ ger vuşlat-ı dildâre bilmen neyleyim

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Seyl-i eşk ile gamîndan devr-i ceyhün olmuşum

Gör ki bağımdan nice müstağrak hün olmuşum

Âsitânîñ vuşlatından dūr olalı dostum

Çāmetim ğamdan büküldi lâmla nün olmuşum

Görelî zencîr-i leylî zülfün ol mehpârenin

Vālih ü âşüfte sergerdān vü mecnūn olmuşum

Meh-cemālîñ şavķına nālān olurum her seher

Gör ne āha hemdem ne derd efzūn olmuşum

Ey Mişâlî dil virelden ‘anberîñ ğîsūsına

Nām u neng ü ‘ārdan men cümle bîrūn olmuşum

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Nūr-ı hıtt-ı ‘ārîzîñ gördüm sa‘ādet bulmuşum

Zihî şeref hıkkā hüsñünden hidāyet bulmuşum

Ehl-i firdevsim yedi nîrāndan buldım rehā

Çün hıttîñ iki ķanatlu bāb-ı cennet bulmuşum

Hākpāyi nūr-bahşîña çü ben zerre seniñ

Mihr-veş sürdüm yüzüm gör kim ne devlet bulmuşum (110b)

Ma‘rifet firdevsi yüz gösterdi ‘ayn-ı rūħa çün (111a)

Kākül-i ‘anber-feşānînda țarîķ bulmuşum

On sekiz biñ ‘ālemiñ esrārın eyler āşikār

Allah Allah hıtt-ı ruhsārîñ ne āyet bulmuşum

Çerħ u ğabrānîñ rumūzın ķıldık ādemden beyān

Kān-ı mu‘cizsin seni ‘ayn-ı kerāmet bulmuşum

Sū-yı hāḳḳa rehber vü ‘ayn-ı hāḳāyıkdır ḳamū

Emr ü nehyi Aḥmedīñ kāndır şerī‘at bulmuşum

İsm-i a‘zam olmuşum şeyṭān-ı mel‘ūndan ne ḡam

Sī vü dü ḥaṭṭīñ çü Ḳur‘ān-ı hāḳīḳat bulmuşum

Ey Mişālī ḳılıpdır heb fānī bir mir‘āt-ı dil

‘Āleminñ ḥāḳḳın ḳamū erbāb-ı ‘illet bulmuşum

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Seni dirler nişansızdır velī cümle nişān gördüm

Kitāb-ı ḥüsnüñ otuz iki ḥaṭla beyān gördüm

Zemīn ü āsumānda günden izhardır yüzüñ amma

Seni her dīv-i a‘mānīñ gözünden ben nihān gördüm

Cihān mir‘ātıdır ḥüsnüñ temāşā ḳıldım anı çün

Cemāl-ı hāḳḳı ḥurşid ü ḳamer gibi ‘ıyān gördüm

Yāḳınım kendüme kendümden artık oldu ey meh-rū

Seni çün tūṭī mir‘ātımda çünkim bī ḡümān gördüm

Mekān-ı hāḳḳı işbāt eylemek olmaz diyen kimdir

Eḡerçi lā-mekāndır ol velīdir her mekān gördüm

Güneş-tek ve’s-semā zātīñ ṭolandım sīşad u şaştın

Bugün çün kendümi heft arzla heft āsumān gördüm

Buyurdu “külli şey’in hālikün” ḥāḳ vechine bāḳī

Beḳā ya‘ni kelāmīdir ki ḡubarın cümle fān gördüm

Cemālīñ ravza-i firdevs iki ṭāvusdur zūlfūñ

Lebiñ kevşer dūrür lakin seni ḥūr-ı cinān gördüm

Beyān itdikce la‘līñ sırrın otuz iki ḥarfle

Mişālīñ dehānın tūṭī-veş sükker-feşān gördüm

. — — — / . — — — / . — — — / . — — —

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Cemālīñ pertev-i nūr-ı Muḥammed Muştafā gördüm

İrişdim cennet-i ‘adne şaçında istivā gördüm

‘Aceb midir kelāmu’l-lah okursam ey perī hüsñüñ

Ki hattıñ süre-i tãhã şıfât-ı kibriyã gördüm (111a)

Yüzün nürundan açıldı bugün çün dīde-i kalbim (111b)

Anıñçün kãnde kim bakdım hemãn anda hudã gördüm

Nice ‘aşkıñda cevelãne girüb şãd olmayım cãnã

Ki tãvus saçın gülzãr-ı hüsñünde hümã gördüm

Bekã buldım kadīm oldum irişdim zãta zãt oldum

Seniñ ‘aşkıñ tarıkında çü kendümi fenã gördüm

İkilik hırkasın çãk it giyin birlik kabãsın kim

‘Ali Aḥmed bu menzilde ḥabibi murtażã gördüm

Mişãli mest olub kandım şerãb-ı ‘aşkıdan çün Hızır

Bugün tã bezm-i hüsñünde lebin cãm-ı şafã gördüm

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefãilün mefãilün mefãilün mefãilün

Ḳalbimi âteş-i ‘aşkıle yaḳub zer kıldım

Jeng-i mir’atımı ya’ni silüb enver kıldım

Cevher-i ‘ilm-i ledün birle gönül bã ḳarnı

Sım ü zer-veş eridüb şãf u muḫahhar kıldım

Kişver-i dilde seniñ ‘aşkıñ otağın dikeli

Ḥabbiñi serde şehã tãc-ı mücevher kıldım

Ḳãnde kim nãzır olam ḡayriñi görmem ḳat’ã

Kühl-i ‘aşkıñla gözüm çünki münevver kıldım

Oḳudum yãsini tã muşḫaf-ı hüsñünde seniñ

Ḥat çeküb defter-i ḡayra bozub ebter kıldım

Ben niçün ḡam çekerim dīv-i la’inden ki seniñ

İsm-i a’zam ḥattıñi âyet-i ekber kıldım

Cenent-i ‘adne şırãtı ‘aceb âsãn geçdim

‘Urve-i sünbülüñi ben añã mu’ber kıldım

Ba’dãzın ḡayrı nice eyleyin manzar kim

Didede naḳş-ı ḡayãliñi muşavver kıldım

Ṭā'at u zikr ü niyāzım şük̄r oldı maḡbūl

Ki yüzüñ Ka'be ḡam ebrūñ minber ḡıldım

Baḡr-i te'vilde bugün cevherim ey ḡavvāş

Gel ki dil maḡzenini ṭoṭolu gevh̄er ḡıldım

Neylesün çeşme-i ḡayvānı Mışālī ferdā

Leb-i la'liñ çü bugün bāde-i kevşer ḡıldım

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fā'lün

Cemālīñ āteşin nūr-ı zemīn u āsumān buldım

Şaçıñ küfrine yüz ṭıtdım yüzüñi çün imān buldım (111b)

ḡayāt-ı kün fekān sensin seniñle ḡā'im olmuşdur (112a)

Cesaddir cümle-i 'ālem seni rūḡ-ı revān buldım

Sevād-ı a'zam ḡüsnün baña keşf itdi esrārı

K'anı otuz iki ḡaṭṭ u kitāb-ı cāvidān buldım

ḡaşıñla kirpiḡiñ āyet ruḡ üzre zülf bismi'l-lah

Oḡudum Fazl-ı ḡaḡdan sūre-i nūr u duḡān buldım

Cemālīñ ḡülşen-i firdevs vü ḡaṭṭıñ ḡūr u ḡilmāndır

Lebiñ ṭūṭı-i kevşer-baḡş vü hem şükker-feşān buldım

Yedi gün yedi ḡaṭṭıñdır ṭoḡuz a'zā ṭoḡuz eflāk

ḡamer 'aynıñ dehen şarkında nuṭḡuñ mihr-i cān buldım

Gözümün perdesin çāk itdi ḡüsnün nūrı anıñçün

Seni ben zāḡir u bātında peydā vü nihān buldım

Melek-veş yüzüne ṭıtdım yüzümü zu'm-ı şeyṭān çün

Seni tā mazḡar-ı zāt u şıfāt-ı ḡaybdān buldım

Yoluña cān u baş u māl şarf olmaḡ gerekdi līk

'Ināyet yine sendendir seni ger rā yegān buldım

Eger insan eger ḡayvān nebātāt u me'ādin hem

Yine kim nāzır oldımsa saña cümle nişān buldım

Ve yebḡā vechi rabki buyurur yezdān ḡur'ānda

ḡaḡıḡat ḡüsn ü dīdarıñdan özge cümle fān buldım

Tecellî kıldı gerci her kula bir nev‘le sübhân
Bi-ḥamdi‘l-lah gümân kılmadı ben anı ‘ıyân buldım
‘Aceb mi per ü bāl içsem semâ-yı sem‘a çün Cibrîl
Bugün çün kâf-ı kudretde Sîmurğ-ı lâ-mekân buldım
Cemî‘ müşkilim ḥaḫdan açıldı ‘uḫde ḥal oldı
İmân bâbında Fazlu‘l-lahı çün şâhib-i beyân buldım
Niçün dünyâ içün her dūna başım eḡdürem çünkim
Kerem ḥânında bunuñ gib şâh-ı kâmurân buldım
Baña ‘ayb ola şimdengerü gayra iltiyâm itmek
Serîr-i saltanatda çün şeh şâhib-i Qur‘ân buldım
Fırât u Şaṭ Muḥabbet-nâme ‘Arş vü Nîl-i cāviddir
Mişâliyi bü‘l-cerde şıdḫ-veşdir feşân buldım
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün
Müselsel zülfünün divânesiyim
Yañaḡı şem‘inde pervânesiyim
Çün içdim lebleriñden kaṭre-i ‘aşḡ
Şerâb-ı vaḫdetiñ meyḥânesiyim (112a)
Yüzünḡı gencîne-i nūr-ı ḥudâdır (112b)
Anıñçün men anıñ vîrânesiyim
Cemâliñ kıblesine ḥaḡ-perestim
Eḡerçi ehl-i dil püthânesiyim
Mişâli olmazam hüşyâr-ı cāvîd
Çü şehlä gözleri mestânesiyim
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefâilün mefâilün feülün
Dür olalı ṭurra-i ‘anber-feşânımdan benim
Şem‘-veş âteş-zebân oldum dehânımdan benim
Şöyle baş çekdi derünümde firâkıñ âteşi
Gâh idersem nüh felek yanar dehânımdan benim

Dinlemezsin her sihrin inledikce nāy-veş

Dostum uşanmadın mı bu fiğānımdan benim

Gönlümü ālile aldı şimdi raḥm itmez dirēg

Böyle ummazdım men ol serverānımdan benim

Öyle şanurum ki cismimden bu cānım ayrılır

Gitdügince ol kamer ruḥsar yanımdan benim

Nār-ı ḥasret yakdı bağrım ḥāl-ı ruḥsarın gibi

Verir pür-ḥūn seyrin it dāg-ı nihānımdan benim

Gerçi yıllardır Mişālī yüz sürer dergāhına

Bulmadım bir zerre beḥre āsitānımdan benim

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Çaşı mihrāb-ı cānımdır imām ol çeşm-i mestānım

Gönlül mülkine sultāndır benim ol şāh-ı ḥübānım

Şūḥum şengim dilārām ḥaḳıḳat-ı cān-ı cānānım

Gözi nergis lebi gonce güneş yüzlü Süleymānım

Lebinin ḥandesı vallah değer nāzile bin cāna

Güzellik taḥtına çün gel karar itmiş emirāne

Cemālini gören kāfir gelür oldum da imāna

Gözi nergis lebi gonce güneş yüzlü Süleymānım

Yüzi ḥurşid-i enverdir kıyāmı serv ü 'ar'ardır

Bugün ol aḥsen-i şüret diyār-ı ḥüsne serverdir

Süleymānı dūrür ḥükmi yā Çayşer yā Sikenderdir

Gözi nergis lebi gonce güneş yüzlü Süleymānım

Süleymānileriz çün sen güzellik Süleymānısın

Te'āla'l-lah bu ḥüsmle ne gurrā tāze cānsın

Bugün bāg-ı melāḥatde būyı serv ü ḥırāmānsın

Gözi nergis lebi gonce güneş yüzlü Süleymānım

Çıyāmet koparır qaddi ki şā nāḥır zemān irdi

Ṭolubdur şūrla 'ālem ki fenān-ı cihān irdi

Ve diyende şimdi bir taze iken gonce dehān

Gözi nergis lebi gonce güneş yüzlü Süleymānım

Cemālīñ ‘aşkı gön̄lümde Süleymān gibi hān oldu

Bi-ḥamdi’l-lah ol gence benim gön̄ül vīrān oldu

Eyler ḡamzeñe beni ḡatlı itdi ḡān oldu

Gözi nergis lebi gonce güneş yüzlü Süleymānım

Miṣālī derdmendiñdir sūd-i cānla sen cānı

Velī lāyık deḡil ḡılsañ cemālīñden ba’īdānı

‘İlāc it ḡastedir la’līñ āña ey Yūsuf-ı ṣānī

Gözi nergis lebi gonce güneş yüzlü Süleymānım

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Bilelerdi ger ḡacl olmaḡı ender kār ferem

Yüziñe ḡün alnıña meh öykünüb itmezdim cerem

Bāḡ-ı cennetdir cemālīñ selsebīli lebleriñ

Gül ḡadeng nergis gözün̄ zülfün̄ zehr su ṣeh seperem

Bedr olur ḡehreñ ḡörüb ki incelür ḡaşıñ gibi

Meh ḡörür olmaz berāber ḡayb olur āḡır ṣerem

Sünbülün̄ sevdāsına düṣdi bilir ḡün ḡerḡ-ı mihr

Cānına āteṣ bıraḡdı ‘aşḡ ḡüsñün̄ oldu kerem

Bükmeseydi ger sücūdün̄dan yüzün̄ ṣeyṣān-ı ṣüm

ḡandan olurdu recīm ol olsa ḡarın̄da nerem

Ney ṣekerdir ṣūṣiye ni‘met virir ḡör ṣāni‘i

ḡudretinden ḡalle sündüs zuhūr eyleriz kerem

Ḥatt-ı ādemden Miṣālī āb-ı ervāḡ içmeyen

Ebr-i rahmetden anıñ cismine irmez feyz

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

ḡün penāḡıñ oldu ey dil Faẓl-ı rahmān pes ne ḡam

Pāymāl olmaz zāḡir olana yezdān pes ne ḡam

Şerr-i şeytân-ı la'în ü ins ü cindir çekme bāk
K'ism-i a'zamsın ser-â-pâ 'ayn-ı Qur'ân pes ne ğam
Cennet-i dîdâre irdik 'urve-i zülfün geçüb
Çün bugün mîzâna vezn oldık zi yezdân pes ne ğam (113a)
Olmadıysa māl u mülk ü ni'met dehr-i denî (113b)
Mün'im-i hân-ı ledünsün merd-i 'irfân pes ne ğam
Zulmete düşme Sikender gibi Hızır ol ya'ni kim
Câm-ı kevşer sendedir ey âb-ı hayvân pes ne ğam
Ka'r-ı deryâya neden olmağ ey cevheri
Çünkü sensin kân-ı gevherdir 'ummân pes ne ğam
Âşaf ol şehriñi zabt it hâ'if olma dîvden
Sendedir çün hâtem-i mülk-i Süleymân pes ne ğam
Dîn-i yezdâna şaçıñ küfrinden irdik çün bugün
Sermed oldık ey muvaḥḥid ehl-i îmân pes ne ğam
Arzû-yı şerbet itme ey dil bî-mâr çün
Lâm u bî la'lindidir dârû-yı dermân pes ne ğam
Kâ'inâtın bir nice gün qahrına maḫḫûr iseñ
Her zemân pâyında olmaz ol perîşân pes ne ğam
Gâh şâd u gâh nâle gâh hâr u gâh gül
Böyledir çün iktizâ-yı çerḫ-i gerdân pes ne ğam
Geh zi mestân u rebî' u gâh şayf u geh ḫarîf
Güne güne devr ider dâ'im bu devrân pes ne ğam
Cümle birdir cümle birdir cümle birdir cümle bir
Gerçi biñ biñ levne girmiş lebiñ yeksân pes ne ğam
Düşdüñ ise ittişâl-i yârdan bir dem ba'îd
Çünkü sensin lem-yezel anıñla hemsân pes ne ğam
Vüs'at-i dünyâ için bir laḫza dil teng olma kim
Qav-i Aḫmed dir didi mü'mine zâtdan pes ne ğam
'Ârif-i zât olanıñ yezdân bilür miḫdârını
Qıymet ü qadriñ eger bilmezse nâdân pes ne ğam

Ey Mişālī nola şūretde eger dervīş isēñ

‘Ālem-i ma‘nīde sensin mīr ü sultān pes ne ğam

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Gitdi servim vādī-i ğurbetde kıldım çeşm-i nem

Hasretinden āsumāne āhdan çekdim ‘alem

Her kaçan kim bedr-i ruhsārīñ hayālin yād idüb

İñlerim derdle çün ney artar ah ğulgulum

İt rakībi ni‘met-i vaşlīna hem-zānū kılub

Ben revā mı kūşe-i miñnetde kalam pür elem

Her münāfık birle seyr-i endāş olasın ben esir

Baĝrı ğam hançrile ney gibi yer yer delem (113b)

Didi kim ‘aşk ehliniñ sen bülbülsin ben daħī (114a)

Çeşme-i bāĝ-ı cināniñ servi bir taze ğülüm

İbtidāsın çün elif ü intihāsın hemcū yi

Vaşf-ı hüsniñ yazdı evvel her ne kim yazdı kalem

Ğurre olma hüsne raħm it bu Mişālīye dime

Sidre kāmēt yerin ğül had ca‘d-i müşkīn kākülüm

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ben ezelden bir perī ruhsāre hayrān olmuşum

Ĝülşen-i hüsniñde bülbül gibi nālān olmuşum

Hasret-i zülfünden ol māh-liķāniñ rüz şeb

Vālih ü aşüftesiyim ğāyet perşān olmuşum

Levh-i maħfūzunda gördüm sī vü dü nūr-ı hudā

Men kelām-ı nātıkım kim ‘ayn-ı Qur‘ān olmuşum

Ādemin vechinde gördüm Fazl-ı haķķı zāhirā

‘Ārif-i rab ‘ārif-i nefis ehl-i ‘irfān olmuşum

‘Uzlet itdim denī vü ‘uķbāda oldum pādişāh

Tā ki şıdķla ğulām-ı Fazl-ı yezdān olmuşum

Sāgār-ı la‘linden içdim çün şerāb-ı lā-yezāl

Zindeyim çün Hızır u ‘İsī āb-ı hayvān olmuşum

Leylī zülfüne Mişālī ol güneş ruhsāreniñ

Gönlümü kayd eyledim mecnūn-ı giryān olmuşum

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey ki çeşm ü sem‘ ü kaşın Fazl-ı rabbü’l-‘ālemīn

Vey lebiñ kevşer haṭṭiñ hūrā yüzün dāru’l-islām

Ey cemālīñ şems vü zülfün leyletü’l-kaḍr-i berāt

Devr-i ‘İsīdir bir oldı küfr ü imān şubḥ u şām

‘Anberīn kaşın dürür mihrāb-ı haḳḳ-ı ‘aşḳ ehline

Şüretiñ Qur‘ān-ı a‘zam nergis mestin imām

Devr-i ruhsārında ḥālīñ şekli ey cennet güli

Lāle deryā çeşm-i pürḥūnumda merdümdür müdām

Çün mu‘anber kākülün zencīrine dīvāneyim

Gönlümün mürğine ḥālīñ dāne zülfün eyle dām

Cām-ı la‘līñ iştīyākından eyā sultān-ı ḥüsn

Teşnelerdir elde tutmuş nergis ü hem lāle cām

Ṭāñ mı ser-tā-pā kelāmu’l-lah oḳursam şāniña

Çün elif kaḍdīñ deḥāniñ benim zülfün cīm ü lām (114a)

Ḥayder-i kerrāra mazḥar kaḇberim düldül vücūd (114b)

Zü’l-fiḳārım sī vü dü nuḳḳ u deḥān u dil-i yenām

Gül yüzünden zāḥir oldı ey Mişālī rü-yı haḳ

Uşte Teñriniñ kelāmı sözi haṭm it ve’s-selām

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bir hümāyım k’otuz iki perrle pervāzıyım

Ḳāfdır menziliñ hem men lā-mekān şebḇāzıyım

Fen gün-â-günile çün çerh-ı dâim oynarım
Zührenî çengimde çengi hem anîñ âvâzıyım
Nutq-ı haqdandır kamû şavt u şadâ-yı kâ'inât
Gâh 'ud u arğanunuñ geh nîk remsâzıyım
Gâh şayyâd-ı cihânım gâh naḥcîr-i laṭîf
Gâh dâm u dâne geh mürgân u hırş âvâzıyım
Zâhir ü bâtında haqdan ğayrı fânî bir vücûd
Mülk ü mâlîñ bir dürür kimdir dîn enbâzıyım
Pâyîna hey menzil-i Maḥmûde irgürsem nola
'Alem-i tevḥîde irdim ma'rifet âyâzıyım
İstivâ-yı tîğile feth itdim vücûdum kişverin
'İsî-veş katl eyledim deccâl-i nefsi ğâzîyım
Şan'atımda dest-i ḥayyât-ı ezelden tutdum el
Her şey'in ḳaddine ḥıl'at biçmek içün
Âb-ı kevşerdir sözüüm ḥor görme ey ḥâfız beni
Gel Gülistân okı şanma Sa'dî-i Şirâzîyım
Ḥüsn meydânında zülfün her taraf çekmiş desen
Ben dahî envâ'-ı fennile anîñ cānbâ-zıyım
Mu'cizât-ı enbiyâdan nola ger virsem ḥaber
Ḥızra irdim ey Mişâlî gör kimîñ hem-râzıyım
-- . -- / - . -- / - . -- / - . --
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
'Ayn-ı nûrum geri ḥāk āb āteş u bād olmuşum
Ḳahr u luṭfuñ 'aynıyım ğam-nāk u hem-şād olmuşum
Pâdişâh-ı mülk-i cānım 'ārif-i nefis olalı
Rabbi idrāk eyledim ḳulluḳdan āzād olmuşum
Şeş cihāt u çār 'unşur sîşad u şaşt 'uzuvla
'Arş-ı rahmānım ne muḥkem Mışr u Bağdād olmuşum
Şerḥ idelden lām u bîden la'liñ esmā 'ilmini
Okudum ḥüsnün kelāmu'l-lahın üstād olmuşum (114b)

Oynamayan ‘arşa-i hüsnünde şāh u ferz u rah (115a)

Dimesün ‘ālemde şatranc-bāz u nerrād olmuşum

Bezm-i hüsnünde leb-i şīrīn şunaldan cām-ı mey

Husrev-i sermest olub ‘aşkıñda Ferhād olmuşum

Hatt u hālīñden Mişālī keşf idelden sırr-ı ‘aşk

Åşināyım Fazl-ı haqdan şanma kim yād olmuşum

— · — / — · — / — · — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Zerreyimō şems-i bī zevālu’l-lahım

Şıfatım zāt-ı lāyezālu’l-lahım

Şıfat u zāt-ı haqīkat birdir

‘Aynıyım ya’ni zū’l-celālu’l-lahım

Ma’nī-i hayr u şerri bir gördüm

Ki cemālīm dahī celālu’l-lahım

Düşeli ‘aşkına kaşınla ruhuñ

Gehī bedrim gehī hilālu’l-lahım

Oğudum çün sevād-ı hāl u hattıñ

Elifim sırr-ı mīm u dālu’l-lahım

Mey-i kevşer şunalı Hızr-ı lebīñ

Ebedī hay olub zülālu’l-lahım

Hatt-ı emredle cennete girdim

Cümleyim tā ebed cemālu’l-lahım

Bile lāmdır kitābımñ satrı

Oğı gör kim ne hatt-ı hālu’l-lahım

Açalıdan kelām-ı zülf ü kaşın

Haqka irdim ne qutlu fālu’l-lahım

Giymişim nūr-ı zāt hıllisini

Şekl-i zāhirde gerçi şālu’l-lahım

Qatre-i ‘aşk içinde baħrım hem

Cür’a em cām-ı māl-i mālu’l-lahım

Şıfatımdan bulub ma‘āniye rāh
Hāle irdim ne kıl u k̄ālu’l-lahım
Oğudum çün otuz iki hattıñ
Mazhar-ı tām olub kemālu’l-lahım
Üç yüz altmış kanatla Sîmurgum
Beni seyr it ne perr u bālu’l-lahım
Haber-i hicr-i bārı añma dağī
İnfişāli ko ittişālu’l-lahım (115a)
Geçeliden şırāt-ı turraların (115b)
Vasağ ümmetile cem‘u’l-lahım

Hatt u hālīñ dūrür Mişālīye
Zerk-i ahsen göre ne mālu’l-lahım
· · _ _ / · _ · _ / _ · _
feilātün mefāilün fāilün

FĪ HARFÜ’N-NUN

Hayāl itdi beni kaşıñ çü mäh-ı nev hayālinden
Lebiñ mest eyledi cānı Hızr-ı āb zülālinden
Sipihr evcine hemçü hūr-ı münevver oldı her zerre
Çü feyz irdi zehr-i sūsen mehiñ cemālinden
Tefā’ül eyledim çünkim kelāmu’l-lah-ı ruhsārın
Açıldı sūre-i t̄ahā zümürüd hatt u hālinden
Bugün Kuds-i mübārekde haqıkat Mūsī-i haqıdır
İrer kim hayme sırna yemīnle şimālinden
Şüşamış kanma la‘li ‘uyūnı kaşd-i cān itmiş
Düşüm gibi gelir mazhar cemāline celālinden
Eliñ çek dāmen efşān ol katılma gir vedādına
Şakın manşūbesi çokdur cemālīñ mikr u ālinden
Mişālī-veş mey-i vahdet içenler Fazl-ı yezdāndan
Ebed haq oldı ne gam yer infişālinden

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Başın koşdı ğam-ı ‘aşka olur çıkmaz dil aradan

Bilür zehrise sükkedir gelen nesne dilārādan

Serir-i rūha geçmiştir cülūs idüb Sikender-vār

Güzellik mülkine çekmiş ‘alem zülf-i muṭarrādan

Keserler servi ṭoğrayub iderler zülfüne şāne

Maşrıķ olalı bāğ-ı cihān sen ḳadd-i bālādan

Şaķın men‘ itme insandan yüzün mir‘ātın ey meh kim

Felekden nūr alur gün vech-i insāna temāşādan

Lebiñ la‘lī dişin dürrī şadā-yı şanile tā fāş

Olaldan la‘l ü dür cevher ḳasedden çıķdı deryādan

Sīmurğ-ı lā-mekānız biz bize ‘arş üstidir menzil

Varanlar ḳāf-ı Ḳur‘āna ḳaber alur bu ‘anḳādan

Değil mīrāşına lāyık Mişālī tā ḳalef ferzend (115b)

Bugün ger a‘lam-ı esmāya gelse ḳāşif ābādan (116a)

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Yazubdur dest-i ḳudretle te‘ālā şāne yezdān

Şıfātın levḳine ṭāhā vü yāsīn ḳāf ve‘l-ḳur‘ān

Ḥaṭṭın firdevs-i ḳusnünde melā‘ik ḳür ḳilmāndır

Revān olmuş lebiñ ḳavzında kevşer-i çeşme-i ḳayvān

Cemālīn Ka‘bedir ‘aynīn imām u ḳaşlarıñ mihrāb

Bu vechu‘l-laha ḳarşu kim sücüd itmez olur şeyṭān

Berāt-ı ehl-i cennetdir yüzün ey pādīşāh-ı ḳusn

Ki tevḳı‘-i refi‘ ebrū muṭarrā ḳāḳülün ‘unvān

Ṭılsım-ı genci ḳımetdir ser-ā-pā ḳadd-i mevzūnün

Ne ḳān u cevher-i cānsın ne dürr ü gevher-i ‘ummān

Vücūdün zevraḳ-ı ‘aşḳ u velī nuṭḳun muḳıṭ-i zāt

Şıdḳ derc lebān la‘l u lü‘lü’ sī vü dü dendān

Yüzüñ şol mäh-1 envârdır seniñ ey âfitâb-1 dîn

Ki nür ihsân ider mihre felek ‘aşkında sergerdân

Değil erbâb-1 Fazl icre haķıķat mü’min ol k’itmez

Sevâd-1 hüsñüñi küfr ü ğaddâr dîn-baħş imân

Şirât-1 müstakîmle sekiz cennât-i yezdâne

Kim eylerdi duħül olmasa ħaţţ-1 istivâ bürhân

Felek meydân vü ay u gün olur sîmîn ü zerrîn top

Şol ehl-i ‘aşka kim kıldı müselsel sünbülün çevġân

Mişâlî sırr-1 yezdânı yine ehline keşf eyle

Ger şarrâf olmayan câhil ne bilsün cevher-i ‘irfân

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Oқuyan seb‘a’l-meşânîñ çeşm ü zülf ü kaşdan

Vâķıf oldı naķş icinde ma‘nî-i naķķaşdan

Şüret-i raħmân budur gel bu cemâle sâcid ol

Dîv olma âdem ol döndür yüzüñi tâşdan

Қande her bir dîdenîñ dîdâra irer ķudreti

Rûşen oldı gün gibi gerçi ķurudan yaşdan

Mest-i sermest olmaķ istersen şerâb-1 ‘aşkla

Gel berû meyġâneye iç câmı men ķallâşdan

Kâr-1 muġkem dürür ‘aşķ olmaz ġüzâf-1 lâfla

Vaşl-1 cânân isteyen geçmek gerekdir başdan

Künbed-i gerdünü ķandan fehm ü idrâk eyle

Vâķıf olmayan rumüz-1 dâne-i ħaşġaşdan (116a)

Didi çünkim Muştafâ “lâ temne‘ü ‘an ehlihâ” (116b)

Қılma mestür ey Mişâlî sırrıñı sırdâşdan

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ĥâtemi şaķla ey Āşaf ki Süleymân sensin

Menzil-i mevrî ķo kim künbed-i gerdân sensin

Zulmete düşme Sikender gibi Hızır taleb it
İste kim cām-ı cem vü çeşme-i hayvān sensin
 Tālib-i haḫsañ ey cān yine senden taleb it
 ki ser-ā-pā aña ḫüccet daḫī bürhān sensin
Pür kemālile ne için olasin dīve esīr
Ki Zebūr İncil ü Tevrātla Furḫān sensin
 Nice bir renc-i cehālet çekesin iste ṭabīb
 Saña gel sen ki yine derdiñe dermān sensin
Seniñ āyinen olubdur ḫamū eşyā bilgil
Ġāfil olma gözüñ aç şüret-i raḫmān sensin
 Seni ḫor görme şaḫın bunda nüzül itmekle
 Şüretā bende velī ma'nide sultān sensin
Yüzüñi sen saña ṭut sen seni senden ara kim
Mazḫar-ı zāt-ı ḫuda ḫāne-i yezdān sensin
 Her ne kim gördiñ ise anı sensin evvel
 Ġayr yokdur ḫamū peydā ile pinhān sensin
Cevher-i 'aşkı bilen cevheridir cevherī ol
İsteriseñ güheri gel saña 'ummān sensin
 Nola gün gibi Mişālī ḫaḫḫı meşḫūr kılsañ
 K'otuz iki dille 'ālemi destān sensin
 -- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
 fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Yüzüñe yüz ṭutmuşum yüzüñde Ḫur'an ḫaḫḫıçün
Sünbül-i küfrüñde buldım dīni imān ḫaḫḫıçün
 Şüretiñ dīdār-ı ḫaḫḫıdır kıble-i erbāb-ı dīn
 Kim sücūd itmez aña dīv oldı raḫmān ḫaḫḫıçün
Zulmet-i ḫattıñdan içdim kevseri buldım ḫayāt
Lām u bī la'linden olan āb-ı hayvān ḫaḫḫıçün
 İstivāsın çekmeyenler dāḫıl olmaz cennete
 Cenent-i ḫüsnüñde gīsū-yı perīşān ḫaḫḫıçün

Hakka irmez otuz iki nuḡa vākıf olmayan

Ey şıfāt-ı hak şıfāt-ı zāt-ı yezdān haḡkıçün (116b)

Zü'l-fikārĩn bağlanub ten düldülüne binmeyen (117a)

Hayberi feth eyleyemez şāh-ı merdān haḡkıçün

Ey Mişālĩ hātemĩn esrārĩn idrāk itmeyen

Dīve hākım olmadı cindir Süleymān haḡkıçün

.. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Oḡudum ebced-i ‘aşkı haḡ-ı seb‘a’l-meşānından

Haber virdi çün üstād-ı ezel harf-i dehānından

Dehānın yok dürür dirlermiş ey mihr-i cihān-ārā

Çü tūḡı sükkerin geri ol çıkar haḡkı gümānından

Tılsım-ı muşḡa-ı ḡsñnũn ne gencĩn sırrıdır yā rab

Ki ‘ācizdir ḡamũ ‘ālem anĩn şerḡ u beyānından

Mu‘ammā-yı haḡ-ı ruḡsārın ol idrāk ider ancak

Kim aldı si vü dü nuḡkuñ nişānın bĩ-nişānından

Şırat-ı müstakĩm üzre haḡıḡatehl-i cennetdir

‘Ubũr iden semāvātĩn ḡarĩḡ-ı kehkeşānından

Olursañ dīde-i haḡ-bĩn eyle nāzır cemālĩne

Bilürsen āyet-i “te’ti’s-semā” sırrın duḡānından

Gõñũl şehrini seyrān it ḡaleb kıl anda yezdānı

Su‘āl itdin baña çün lā-mekān-ı zātĩn mekānından

Şu kim varmadı dergaha ḡaçan yol bula şulḡāna

Haberdār olmayan girmez bu şehre pasbānından

Mişālĩnĩn sözi haḡdır ne kim söylese haḡ söyler

Anĩnçün kim kelāmıdır zuḡũr iden lisānından

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Zıll-ı zũlfün ol güneş ref’ itdi çün ruḡsārdan

On sekiz bĩn ‘ālemi ḡarḡ eyledi envārdan

Her taraftan nâzır olsa manzarı dîdâr olur

‘Aynın açdı kim ki kühl-i nûr-ı hüsn-i yârdan

Ey cemâlîñ gülşen-i firdevs hattıñ hür lîk

Sünbül-i fâvûs aña derbân iki şehmerdân

“Üscüdû” didi sücûd it şüret-i rahmâna çün

Münkir olma ahsen-i takvîme geç inkârdan

Fazl-ı haqdan cennet-i ‘adne kim eyledi dühûl

İstivâ keşf itmeseydi turra-i tarrârdan

Gözlüye gizlü değıldir sırr-ı ‘aşk-ı lem-yezel

Pes ne hâcet perde-püş olmak ülü’l-ebşârdan (117a)

Ey Mişâlî hac için çekmez nafila zağmetin (117b)

Vâkıf olanlar tavâf-ı Ka’be-i dîdârdan

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Oğuduñsa Fazl-ı yezdândan beyân-ı câvidân

Cümle keşf ola saña sırr-ı nihân-ı câvidân

Sâkî-i bâkî elinden cür‘a-i câm iç yürî

Bulmağ istersen çü Hızr ‘aşk-ı cân-ı câvidân

Nâzil oldı âsumândan geldi tebyân eyledi

Zâhir ü bâtın rumûzın seb‘a hân-ı câvidân

Ey gönül efsâneyi ko ‘ilm-i ‘arşu’l-laha gel

Bul Muhabbet-nâmeyi k’irdi zemân-ı câvidân

Lâ cerem gevher bulur gavnâş-ı ‘ummân oldı kim

Bes saña cevher gerekse iste kân-ı câvidân

Zâta irüb kıandan olur mebni‘-i sırr-ı ezel

Bulmadı şol kim nişân bî-nişân-ı câvidân

Ey Mişâlî hal olıserdir cemi‘ müşkilât

Oğuduñsa Fazl-ı yezdândan beyân-ı câvidân

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey cemālîñ hattıdır esmâ-i küllîden nişân
K'itmedi keşf anı illâ turra-i 'anber-feşân
İstivâdır yani sekiz cennete hağdan şîrât
K'otuz iki hatta yezdânı beyân eyler 'ıyân
Dur gitme sen saña gel tâlib-i yezdânisen
Kim şîfatındır seniñ dîdâr-ı zât-ı gaybdân
Sen kelâmu'l-lah vü vechu'l-lah vü 'arşu'l-lahsın
Aç göziñ bu da'vîye şâhid zemîn ü âsumân
Çar 'unşurdan mürekkebdır vücûduñ gerçi kim
Beyt-i yezdândır ki hâlîk anda bu nuğk-ı revân
Âdemiñ fehm eylediñse 'alleme'l-esmâsını
Saña feth oldu rumûz-ı âşîkâra vü nihân
Hağ didi Qur'ânda "vallahü bi külli şey'in muhîf"
Kâ'inâtı kaplamışdır ya'ni nuğk-ı müste'ân
Ey yüzüñ cennet sevâd-ı a'zamîñ gılmân u hür
Vey leb-i la'lîñ şerâb u selsebîl-i câvidân
Ey Mişâlî on sekiz biñ 'âleme pervâz kıl (117b)
Kim vücûduñ kâfıdır sensin Simurg-ı lâ-mekân (118a)
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
Şeker ey dil ma'rifet mülkünde sultânsın bugün
Mazhar-ı gencîne-i esrâr-ı yezdânsın bugün
Din seniñ îman seniñ Qur'ân seniñ erkânla
Her dinden bağ ne çün kân-ı irfânsın bugün
Dest-i her dîv-i la'în kandan irer dâmâniña
K'ism-i a'zamsın ser-â-pâ cümle Qur'ânsın bugün
Zulmete düşme Sikender-vâr Hızr-ı şânîsin
Sen saña gel sen saña kim âb-ı hayvânsın bugün
Perde-i şebdeb kamer-veş keşf-i şüret eyle
Ma'rifet çarhında gerçi şems-i rahşânsın bugün

Şakla muhkem hâtemi cin ü şeyâtîñ olmasun

Mülküni zabt eyle ya'ni kim Süleymânsın bugün

Cevheri nâ-ehle şarf itme Mişâlî 'ârif ol

Qıymetin dür-dâneniñ bil gerçi 'ummânsın bugün

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Göründi si vü dü nâr-ı şecer nû yañağından

Revân olmuş hayât-ı âbı aqar kevser tuğağından

Semâ-yı cânda kim gördi bu serv-i sidre-bâlâyı

Kim peydâdır otuz iki şemr her bir budağından

Kelâmu'l-lahîñ esrârın cemâlin baña keşf itdi

Siyah on altı âyet hem on altı hatt-ı âğından

Dañ olmayıser hüşyâr olur sermest çün 'İsî

İçen bu bâğ-ı dâğîñ âb-ı engürin ayağından

İrişdi menzîl-i 'aşka meşekkatinden halâş oldı

Haber alan bu minhâciñ yakınından ırâğından

Seniñ bu âteş-i 'aşk-ı cemâliñ ey perî peyker

Yanar bir şem'-i rahşândır benim bağırında yağından

Yüzünde dâne-i hâliñ görüb aşıldı dâr oldı

Gönül mürgi çü Manşür ey şanem zülfün duzağından

'Âlem çekdi şacı kaşı kemân u tîğ-ı müğânı

Yedi iklîmi feth itdi bir âğile bâğından

Ne bilsün lezzet-i 'aşkı nedir her seniñ hârâ dil

Ki bağı yanmadı anıñçü lâle 'aşk dâğından

Mişâlî haqqa-i serde kaçan gevher olur nuñun

Şu nādāniñ ki yıl gibi gider tırmaz kulağından (118a)

Vü ger gūş eylese 'aşk ehli bu nazm-ı güher-bārîñ (118b)

Der-i şehvâr ider tarh eylemez artık kulağından

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Sāf-ı kalb olmak dilersenñ fi vü zād u lāmdan
‘Alleme’l-esmā-i külle müdrik ol bī lāmdan
Kenz-i esrār-ı kelāmu’l-lah oldı baña keşf
Ol şırātu’l-lah vü müşkīn ca’d-ı zülf-i şāmdan
Gel kelām-ı şāmeti nuṭkuñla ‘uzva kıl bedel
‘İlm-i Fazla vāriş ol k’olmayasın eytāmdan
Mazhar-ı zāt-ı kadīm-i lem-yezelsin aç gözünñ
Kendüñi fehm eyle olma silk k’ol’en’āmdan
Kār-ı gābrā vü semā taḥşīl itmekdir seni
Anlamadıñ mı ‘arz ne rüz şeb a’vāmdan
Ka’be Ẓudsle ihrām u şalāt-ı ḥamse hem
Rāz-ı vechiñdir ḥaḳıḳat vāḳıf ol ‘allāmdan
Nükte-i şaḳḳa’l-ḳamerden ḥaḳḳa bulmadın vuḳūf
Ḥatt u sathı bulmasıñ ol sünbül-i a’lāmdan
Fazl-ı rabbü’l-‘ālemīñiñ pāk nuṭḳı cür’asın
Çünkü içdim mest-i ‘aşkıñ içmezem her cāmdan
Cennet ü Ẓur’ān u Ka’be çıkdı insan vechine
Āfitāb-ı lem-yezel tā rüşen oldı Şāmdan
Zāhid-i bī-dīn bilmez çün teşehhüdden ḥaber
Müslimān ismi velākin bī-ḥaber islāmdan
Çün Mesḥā ey Mişālī cāvidānī zindeyim
Cām-ı vaḥdet içeli ol ḥamr-ı la’l-ı fāmdan
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Şūret-i ‘ādem görüñdi şūretu’l-lahdan
Nūr-ı vaḥdet rüşen oldı vech-i Fazlu’l-lahdan
Lem’ Allahın maḳamı Ka’be ḳavseyñiñ dūrür
K’ahmede mi’rācda keşf oldı ‘arşu’l-lahdan
Şeh-per-i rūḥu’l-emīndir ‘arızıñda sünbülünñ
K’on sekiz biñ ‘ālemi ḳapladı zıllu’l-lahdan

‘Ālem-i ma‘nide cennet ehli olmaz her kim ol
Geçmedi bu ‘anberin ca‘d-ı sebīlu’l-lahdan
Ahsen-i takvimi gördikçe nazar kılmaz fakih
Zire kim mahrūmdur huffāş nūru’l-lahdan (118b)
Çünkü ruhsārında kudret nāmesin ders itmedik (119a)

Hāfizā ikinde dem urma kelāmu’l-lahdan
Çehre-i insan nazar kıl kim şifātu’l-lahdır
Bu şifāta irmeyen dūr oldu zātu’l-lahdan
Rāz-ı la‘l u bī lebin şor ol kamer ruhsāreniñ
Vākıf olmak dilersen küntü kenzu’l-lahdan

Küfr ü cehl içinde kalmışdın Mişālī tā ebed
Ger saña feyz irmese derviş-i ‘Aliyyü’l-lahdan

_. _ . / . _ . _ / . _ . _ / . _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Her merd-i gedā tab‘-ı edeb şāhī ne bilsün
Kim nefsinı fehm itmedi Allahı ne bilsün
Şol kim ki ‘urūc itmedi bir Tūr çü Mūsī
Dīdār-ı haḡ u nār-ı ene’l-lahı ne bilsün
Zülfünde ‘ubūr itmedi ol kim ki şırātı
Firdevse duḡūl itmeḡe bes rāhı ne bilsün

Mü‘min şanub şaḡın andı ki cāhil
Vallahi ve tallahi ve bi’l-lahı ne bilsün

Gül ‘aşḡına ki lāle lebin baḡrını yaḡmaz
Bülbül gibi ol āh seḡer-gāhı ne bilsün

Şadrında şunuñ k’olmaya imānı Mişālī
Din ehli şanur kendü bī-gümrahı ne bilsün

_. _ . / . _ . _ / . _ . _ / . _ . _

mefülü mefāilü mefāilü feülün

Bülbül-i cān ol rāḡ-ı gül-zāre döndürmüş yüzün
Yani kim raḡmān-şifāt dīdāre döndürmüş yüzün

Ādem-i evvel dūrür erbāb-ı Fazlīñ kıblesi
Hācī’i gör Ka’bede dīdāre döndürmüş yüzün
 Beyt-i ma’mūr-ı harem ādemdir ādem ‘aynīñ aç
 Fehm iden bu ma’nī-i gaffāra döndürmüş yüzün
Vāriş oldu ‘ādemīñ ‘ilmine vü oldu halk
Şol ki lām u bā-i la’l-i yāre döndürmüş yüzün
 Vākıf ilanlar tevellev āyetīñ sırrına
 Şeş cehtten şūret-i settāre döndürmüş yüzün
Neylerem cennetde yarın āb-ı kevşer çün bugün
Tūtī-i rūh ol şeker güftāre döndürmüş yüzün
 Cāvidān imāne irdi din-i hüsn-i yārdan
 Kim ki küfr-i tūrra-i tarrāra döndürmüş yüzün (119a)
Nāfe-i Çīn ü Hıfā misk-i Hotenden çekdim el (119b)
Tā gönül ol sūnbül-i tatarā döndürmüş yüzün
 Ba’dāzīn çekmez Mişālī guşşa-i tavaf u harem
 Çünki Fazl-ı kāşifü’l-esrāra döndürmüş yüzün
 _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
 fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ol menem k’āyine-i hağdır didim insāne men
Şūret-i ādemden irdim şūret-i rahmāne men
 Çünki ādem mazhar-ı hağdır āña secde eylerim
 Tābi’-i yezdān olub la’net dirim şeytāne men
Si vü dü nuğ-ı ezel sırrından olalı habīr
‘Alimim ta’līm-i ‘ilm-i ‘alleme’l-Şur’ān men
 Görmeyince devr-i ruhsārında zūlfūñ küfrini
 Fırka-i nāhidin olub gelmedim imāne men
Çün leb-i la’līñ içürdi lām u bīden cām-ı ‘aşğ
Hızr u ‘İsī gibi irdim çeşme-ii hayvāne men
 Giymişem “tā hā” vü “yāsin”īñ libāsın çün bugün
 Ehl-i hağ silkinden oldum geldim ol meydāne men

Bulmuşem hamsîn şalâtîñ rāzını peymānede

İrmişem beytü'l-ḥarāma birdir meyhāne men

Māsivā'l-lahdan kesildim ḥaḳḳa yüz tutdum bugün

Nefḥa-i rūḥu'l-ḳudsden içeli peymāne men

Kenz-i yezdān oldığıçün muşḥaf-ı ḥüsnüñ seniñ

Ey kamer gönlümü āña eyledim vīrāne men

Cennetü'l-firdevs-i 'ulvī cāvidānı bendedir

Bulalı vuşlat cemālīñde ḥatt-ı reyḥāne men

Şem'-i vaḥdetdir cemāli ey Mişālī ol mehiñ

Bāl u per yaḳub āña uş olmuşem pervāne men

--.--- / --.--- / --.--- / --.---

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Kevşer-i la'l-i lebiñden içeli peymāne men

Zindeyim çün Hızr irişdim cāvidān-ı cāne men

Tā görelden kākülü taḥtında ḥüsnüñ Ka'besin

Sācidim hemçün melā'ik gelmişem imāne men

Çünki müşkīn sünbülün şeydāyiler zencīridir

Boynuma bend eyle muḥkem k'olmuşem dīvāne men

Bulmuşem nergisleriñde 'alleme'l-esmā-i küll

Lebleriñ cāmından irdim çeşme-i ḥayvāne men (119b)

Devr-i ruḥsārında çevgān-ı muḥarrā zülf için (120a)

Top idüb başımı girdim 'aşḳla meydāne men

Şūfiyā gel gül yüzüñi şūret-i insane tut

Kim bu şūretten irişdim şūret-i raḥmāne men

Kān-ı yāḳut-ı me'ānī bendedir lü'lü'-i 'aşḳ

Olalı ḡavvāş-ı ḥaḳdan sī vü dü 'ummāne men

Oḳudum tā āyet-i min 'indihi 'alleme'l-kitāb

'Ālimim ta'līm-i 'ilm-i 'alleme'l-Ḳur'āne men

'İyd-ı ruḥsārın görelden ey Mişālī ol mehiñ

Cān u dil kıldım fedā vü gelmişem ḳurbāne men

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey yüzünden bî-ḥabersin ‘arş-ı Fazlu’l-lahsın

Yüzünü öz yüzüne döndür ki beytu’l-lahsın

Kendüziñi sen kelâmu’l-lâh-ı nâṭık bilmesen

Olmadiñ insân u merdûd-ı cemâlu’l-lahsın

Ḥaḳ te‘âlânîñ ‘alleme’l-esmâya itdiñse duḥûl

On sekiz biñ ‘âlemiñ vārına mîr u şâhsın

Çün melâ’ik ol perîniñ kaşları tuḡrâsına

Tâ sücûde gelmesen şeyṭân gibi gümrâhsın

Ka’be vü püt-ḥâne vü mescid ü hem meyḥânedede

Ḥaḳkı şâbit itmesen şanma ki ehlu’l-lahsın

Ey Mişâlî şüretiñ mir’âtına eyle nazâr

Can göziyle gökçek ‘ayn-ı zâtu’l-lahsın

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Heft ḥattîñdan seniñ kâşif-i Ḳur’ânım bugün

Ya’ni sî vü dü kelâm-ı Fazl-ı yezdânım bugün

Çün Muḥammed ger murâd ise saña mi‘râc gel

Rûy-ı ḥaḳkı bende gör kim ‘arş-ı raḥmânım bugün

Zülf-i küfrün rehber olaldan sebîlu’l-lahda

Ka’be-i maḳşûde irdim ehl-i îmânım bugün

Şüretim naḳşından iste çehre-i naḳḳâşı gör

Kim şifât u zâtına ‘âyine-i cânım bugün

Küntü kenziñ cevheri nuṭḳdan oldı âşikâr

Dürr-i ma’ni bendedir men baḥr u ‘ummânım bugün (120a)

Mihr-i ruḥsârîñ nigârâ ḥacc-ı ekberdir senin (120b)

Ol cihetden ben daḥî ol ‘ıyde ḳurbânım bugün

Vech-i âdemde Mişâlî ḥaḳ cemâlin görmeḡe

Men kelâm u huccet ü âyât u bürhânım bugün

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey pādişāh-ı kişver-i imān yā Huseyn

Vey Kerbelā-yı ‘aşkda kurbān yā Huseyn

Ey menba‘-ı haķāyık ve envār-ı lem-yezel

Vey maḥzen-i serāyir-i sūbhān yā Huseyn

Şems-i zuhā cemālīñ ve ve‘l-leyl sūnbülün

Ey bahır-i ‘ilm ü gevher-i ‘irfān yā Huseyn

Yāsindir okudum senin āyāt-ı hūsnūñi

Tā hā kıılır bu ma‘ni-i tebyān yā Huseyn

Nuṭkuñdan irdi Hızra revān ey emīr-i dīn

Sensin tılsım-ı gencīne-i cān yā Huseyn

Hūsnūñ kanından zerre dūrür mihr ü māhitāb

Feyziñden irdi kaṭre be-‘ummān yā Huseyn

Sensin iki cihāne ḥayāt ey şeh-i ezel

Hem küntü kenz u kāşif-i Qur‘ān yā Huseyn

Hilm u ḥayā vü ‘ilm ü edeb ḥūsnle kerem

Hatem oldı cümle sende zi-yezdān yā Huseyn

Ey nūr-ı çeşme-i Ahmed vü sertāc-ı evliyā

Vey cevher-i pāk-i şāh-ı merdān yā Huseyn

Ceddiñ Habīb-i haķ vālidīñ Betül

Ḥaydar ebiñ ki ḥusrev-i şāhān yā Huseyn

Bir nūr-ı haķdır Aḥmed u Ḥayder kim ez Betül

Oldiñ ḥūsnle şakḳ idüb işnān yā Huseyn

Senden zuhūra geldi ‘Ali Zeyn‘ābidin

Oldı ‘ıyān Muḥammed Bākır-ı āzān yā Huseyn

Ca‘fer imām-ı dīn ki Muḥammedden irdi hem

Mūsī zi Ca‘fer oldı çün meh-tābāb yā Huseyn

Mūsīden itdi gün gibi nūr-ı ‘Alī zuhūr

K’oldur emīr ü şāh-ı Ḥorasan yā Huseyn

Değdi 'alem naķī ki ismi Muḥammed dūrūr anīñ
Şāh-ı 'Alīden ol ki ğayb-dān yā Ḥuseyn
Oldı naķīde hem 'Alīniñ sırrı āşikār
Ya ḳaddi ḥüsn bes ez 'alī şem'dān yā Ḥuseyn (120b)
Ḥātem-i düvāzdeh oldı ḥüsnden Muḥammed uş (121a)
K'oldur yaķın Mehdī-i sāhib-i zemān yā Ḥuseyn
Her kim muḥabbet eylemez evlād u 'ālīne
La'net anīñ vücūdına her an yā Ḥuseyn
Cān ile kim ki eylemedi şīre la'neti
Oldur yezīd ü iblīs ü mervān yā Ḥuseyn
Kimdir seni ki pertev-i nūr-ı ezel dimez
Oldur meğer zi zümre-i şeytān yā Ḥuseyn
Raḫmet seni şunlara vü zikredenlere
Ey şems-i dīn ü raḫmet-i raḫmān yā Ḥuseyn
İrdi maḫrem oldı yine tāze mātemiñ
Düşdi fiğān u nāle bed ü dān yā Ḥuseyn
Ervāḫ içine düşdi yine hay u huy söz
Oldı ḳamūsını gibi nālān yā Ḥuseyn
Girdi fülk-i siyehlere giryān olub seḫāb
Şavķıñla añladı zemīn ü zemān yā Ḥuseyn
Ağladı āsumānda melekler bölük bölük
Göz yaşın itdi her biri bārān yā Ḥuseyn
Düşdi mevāliler içine yine āh u vāh
Bir bir aķıtdı her birisi ḳān yā Ḥuseyn
Ḥayretde ḳaldı sūsen vü çekdi tīğ-ı tīz
Çāk itdi yaķasın gül-i ḫandān yā Ḥuseyn
Dağ urdı lāle bağrına veh kim bu derdle
Boyandı ḳāne ğonce-i nu'mān yā Ḥuseyn
Kimdir seni kim acımaz ey nūr-ı zāt-ı pāk
Şadrında olmaya meğer imān yā Ḥuseyn

Sevmez çü Hāricī seni hı̄şm eyledi çeküb
Ser ü oğ u bīd hañçer-i berrān yā Huseyn
Oldum seni kim eyledi qurbān şīr-i
Tutuldı māh u mihr-i dıraḥşān yā Huseyn
Cān-ı ḥabīşine la‘net hezar-bār la‘net
Olsun hemīşe ber ced Süfyān yā Huseyn
Mātem tonunu giydi hemīn cümle kā’ināt
Mü‘mine oldu yeryüzi zindān yā Huseyn
Bağrı kanı muḥıbleriññ oldu gözde seyl
Çopdı zehr su nāliş i efgān yā Huseyn
Zehr oldu yedüğü vü içdüğü zıkkūm hem
Şu virmeyüb olan saña düşmān yā Huseyn (121a)

Oldınsa kerbelāda o dem teşne-leb ne gam (121b)

Sensin şerāb-ı çeşme-i hayvān yā Huseyn
Yoluñda kim ki oldu o dem virdi müste‘ān
Kevşer-i mey’i vü ravza-i rızvān yā Huseyn
Luṭf it be-ḥağ Ahmed ü Mahmud ‘ilm ü ḥilmīñ
Eyle Mişālī bendeye iḥsān yā Huseyn
Tutdı yüzün saña vü seni kıldı ilticā
Ey şāh-ı dīn vü mīr-i şehīdān yā Huseyn
_ _ . / _ . _ . / . _ _ . / _ . _
mefülü fāilātü mefāilü fāilün

Rāh-ı ḥağğı görmüşem zülf-i muṭarrāsında men
Bulmuşem fī vü zād u lāmı vech-i zībāsında men
Can göziyle görmüşem dīdār-ı ḥağğı zāhirā
Şol yüzi meh-pāreniñ mir’āt-ı bī bāsında men
Maḥzen-i dürr-i ezel buldım vü la‘l-i ma‘rifet
Tā ğarīğ oldum ḥağğat ‘ilmi deryāsında men
Ehl-i imān olmuşem tā kim sücūde gelmişem
Ol yüzi Ka’be kaşı mihrāb bālāsında men

‘Alleme’l-esme rumūzın görmüşem ‘ayne’l-yakīn

Şol perī-sīmā ḥabībīn çeşme-i şehlāsında men

Gösterem gün gibi zāhir dört kitābīn sırrını

Ḥaḳḳa teslīm eyler isen̄ “tā vü hā yāsın”de men

Bendedir ḥaḳḳıñ cemālī Tūr-ı tende görmüşem

Hemçü Mūsī āteş-i nūr-ı tecellāsında men

Başımı top eyleyüb meydāne girdim ‘aşkla

Tā ki çevgān bulmuşem zülf-i semensāsında

Ey fakīh-i bī tahāret gör bu vechu’l-lahı kim

Bulmuşem şol dilberīñ ruḥsār-ı ‘ulyāsında men

Zāt-ı ḥaḳḳıyla muḥīt olmuşdürür kevn ü mekān

Kāfirim yüz tütmasam kibrīñ külliyāsında men

Ey Mişālī cennetiñ āb-ı ḥayātın içmişem

Şol kamer tal‘atlunuñ la‘l-i muşaffāsında men

— . — / — . — / — . — / — . —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Sende ara şüret-i raḥmānı ey dānā-yı dīn

Kim anıñ zāt u şifātına mezāhirsın yakīn

Zāhidā yezdān dilersen̄ iste ‘ilm-i min ledün

Nesne keşf olmas saña biñ yıl çekersin erba‘īn (121b)

Sī vü dü lebden ḥayāt-ı lem-yezel buldık vü çün (122a)

Fazl-ı rabbü’l-‘ālemīn oldı “hüden li’l-müttekīn”

Sendedir nār-ı tecellī-i şüle-i Allah nūr

Ey kelāmu’l-laha mazḥar Mūsī-i Tūr-ı sīnīn

Leblerīñ şānında varır āyet-i bī-ḥayytü’l-‘izām

Nāzil oldı hem müselsil zülfüne ḥable’l-metīn

Zülfüñi ruḥsārīñ üzre kim ki gördiyse didi

“Hāzihi cennātü ‘adnīn fe edḥilūhā ḥālidīn”

Cām-ı la’linden Mişālī ol perīñiñ kevşer iç

Kim budur firdevs-i vahdetde mey-i mā-i mu‘īn

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Senden özge iki ‘âlemde baña yâr olmasun

Gönlüme senden vefâlu daḡī dildâr olmasun

Agzıññ yadıyla la‘liñ rāh u naḡlimdir benim

Haste gönlüme lebiñden ḡayrı tımār olmasun

Bāḡ-ı cennetde kıyāmıñ sidredir ey meh cemāl

Cūy-ı la‘liñsüz baña gül serv çınār olmasun

Beste-i ḡandānıñ sırrıyla ḡaḡdan açmayan

Tūtī-i la‘liñ aña ḡand u şekker-bār olmasun

Kim ki düşmez ‘anberīn ḡisūleriñ sevdāsına

İrresün ḡaḡdan murāda baḡtı dīdār olmasun

Cennetü’l-‘ālā ki dirler māh-ı ruḡsārıñ dūrür

Ey cemālīñsüz seferdir baña ḡülzār olmasun

Çün lebiñ āb-ı ḡayātı derdimiñ dermānıdır

Benden özge istemezün kimse bīmār olmasun

Cān u başı rāh-ı ‘aşḡıñda fedā kılsam gerek

Şadıḡım ‘ahdimde bundan özge iḡrār olmasun

Faşl-ı gül irdi Mişālī devr-i sāḡardır yine

Sāḡarı elden ḡomaḡ bu demde zinhār olmasun

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ḳad midir bu yā elif yā sidredir yā nārūn

Leb midir yā ḡonce mi yā cām-ı kevşer yā dehen

Yüz müdür yā nūr bu yā ḡaḡ mı yā āyet midir

Sünbül-i dil-cū mu yā nāfe-i Çīn u Ḳoten

Diş midir yā nazm-ı cevher fem midir yā dūrçdür

La‘l-i yāḡutdur yā şehd ü şekker yā lebin (122a)

Göz mü yā nergis mi bu ḥummār yā bīmārdır (122b)

Fitne vü sehḥāre mi ‘ayyār yā mekkāre fen

Ḥad midir yā verd-i ḥamrā ‘andel nālānçün

Nokḩa mı yā ḥāl veyā merdüm mi ender ‘ayn men

Ṭurrā mı cevelānla ṭāvūs yā ‘anḩā mıdır

Gülşen-i dīdārdır yā kāf-ı ḩüsn ey sīm-ten

Ḥançer ü nāvek midir yā müje yā tiğ u sinān

ḩavs mı ebrū mı yā miḩrāb-ı dīn büt-şiken

Zi letāfet zi şalāvet zi mürüvvet zi kerem

Zi cemāl ü zi kemāl u zi edeb ḩulḩ-ı ḩasen

Sükker itdi vaşf-ı ḩüsnünde Mişālī şı‘rini

Ṭütī-i gūyā mıdır yā nazm-ı senc her sūḩan

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

‘Ārif iseñ ey gönül saña yeter sen yārsın

Geç bu cīfe dünyeden olma āña dildārsın

Dem-be-dem laf-ı “ene’l-ḩaḩ” kılma çün Manşūr ‘aşḩ

Olmayınca rāḩ-ı ‘aşḩında nigārın dārsın

Āb-ı kevşer leblerinden bir ḩadeḩ ḩıldınsa nūş

ḩızr-tek irdiñ ḩayāta cāvidānī varsın

“Men ‘aref”sırrına vāḩıf olmasañ yezdāndan

Cehl-i nīrānında ḩaldıñ müstehaḩ nārsın

Can bağışlar mürdeye ḩılsa tekellüm mül lebīñ

Allah Allah hey ne ṭütī la‘l-i sükker-bārsın

Pārsā ferdāya düşmüş cennet arzuzındadır

Sen bugün ‘uşşāḩa cennet bāğ u hem gülzārsın

Ey Mişālī irmek istersenñ murāda cāvidān

Şādıḩ ol ‘ahdinde dā’im ol dürüst iḩrārsın

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey dil efgān eyle kim ol gül-bedenden dūrsun
 Ey gözüm k̄ān ağla kim ol mül dehenden dūrsun
 Ey gönül bülbüli her dem eşkiñ ırmāg eyle kim
 Gülşen-i hūsn içre ol serv ü semenden dūrsun
 Ateş-i hicrānla yan kūşe-i gāmda mūdām
 K'ol leb-i kevşer nigār-ı nūr-ı tenden dūrsun
 Mūy-ı müjgānın gibi ten oldı hayāl
 Ey kamer ruhsāre dilber tā ki benden dūsun (122b)
 Qaddi çevgān eylediñ meydān-ı gāmda zülfi-veş (123a)
 Tā Mişālī kūy-ı ol sīmīn zekāndan dūrsun
 _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
 fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
 Dilberā vechiñden özge Ka'be-i cān olmasun
 Lebleriñden ğayrı bu derdime dermān olmasun
 Hūr u ğilmān u behişt çeşme-i kevşer baña
 Ni'met-i vaşlıñ sezā-yı meh-pāre bir an olmasun
 Şuretiñ levhinde her kim haq cemālin görmedi
 Bī-başar hayvān-ı lā ya'lemdir insān olmasun
 Hızr eğer zūlmāta vardı istedi āb-ı hayāt
 'Āşıkā la'liñden özge cūy-ı hayvān olmasun
 Qābe kavseyniñe her kim çün melek kılmaz sūcūd
 Dīv-i mel'ūn olsun ol kimdir ki şeytān olmasun
 Fazlıña ikrār idüb imāne geldim hālīşan
 Yā ilāhī bundan özge 'ahd ü peymān olmasun
 Sünbülü küfr ü Mişālī nūr-ı imāndır yūzi
 Bundan özge saña hergiz dīn-i yezdān olmasun
 _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
 fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
 Menba'i 'ilm-i dīn dilā sensin sen
 Esrār-ı nihān u peydā sensin sen

Tokuz eflāk vü yedi kat yere
Şıgmayan nūr-ı hudā sensin sen
 Üç yüz altmış dürc muķābili
 Ma'nī-i 'arş-ı kibriyā sensin sen
Bildinse ger beyān-ı şakķ-ı ķāmer
Sırr-ı hubb ve'n-nüvā sensin sen
 Sendedir kān u hem cevāhir u dürr
 Saña gel ki heft deryā sensin sen
Hamr-ı 'aşkıñla kandır eşyāyı
Şun ki cām-ı muşaffā sensin sen
 'Aşķ-ı haķķa dūş fenā-yı mutlak ol
 Añla kim 'ālem-i beķā sensin sen
Bizi irgür hayāta ey meh-rū
Ki Mesīh-i cān-fezā sensin sen
 Saña döndür Mişālī gel yüzüñi (123a)
 Ki Ka'be-i haķ liķā sensin sen (123b)
 . . . _ / . . . _ / . . . _
 feilātün mefāilün feilün
Vāķıf olmayan rumüz-ı muķkem-i Qur'āndan
Ol ne fehm eyler beyān-ı şüret-i raķmāndan
 Hatı u hālīñ şafha-i hüsnünde genc-i nürdur
 kim tılsım olmuş aña zülfün iki şü'bāndan
Nār-ı ruhsārīñdan ol kim nūr-ı zāta irmedi
Şorma Turla şecer yā Mūsā-i 'umrāndan
 Sünbül-i ham-bür-hamīñ küfrine iķrār itmeyen
 Ķande vāķıf olıserdir dīñle imāndan
Aşsen-i taķvīme yüz tut "üscüdü" emr oldı çün
Serkeş olma ger deęilseñ zümre-i şeytāndan
 Fazl-ı haķdan kim ki vāķıf oldı esmā 'ilmine
 Hızr olub kandı şerāb-ı çeşme-i hayvāndan

Çande fehm eyler vücūdī ‘ilmin idrāk itmeyen

Sırr-ı hürşid u kamer yā künbed-i gerdāndan

Ādeme bahş itmese dīdārını ol zāt-ı pāk

Kim haber alıbilürdi ma‘nī-i yezdāndan

Rencine dermān gerekse kıl Mişāliden taleb

Kim dimişlerdir meşeldir hikmeti Loqmāndan

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ger bunda bugün haqla sen yār olamazsın

Dür oldıñ ebed vāsıl-ı dīdār olamazsın

Mansūr gibi menzil-i ‘ālī bulamazsın

Tā sünbül-i dilberde bugün dār olamazsın

Ger bulmaz iseñ sī vü dü nuḡ-ı haqla minhāc

Nefsini bilüb ‘ārif-i settār olamazsın

Vechinde bugün okumasañ ‘ilm-i nücümü

İdrīs gibi göklere seyyār olamazsın

Çün iremediñ ‘ahde vefā eyleme peymān

İkrārı dürüst yār-ı vefādār olamazsın

Vaşlın dileme dem-be-dem ol gonce dehāniñ

‘Aşkında eger ‘andelīb-i zār olamazsın

Geçmezseñ eger ağ u qarādan çü Mişālī

Yezdāne irüb kāşif-i esrār olamazsın (123b)

__ . __ / . __ . / . __ . / . __

mefülü mefāilü mefāilü feülün

Ka’be yüzünde kaşın mihrāb çekmiş ṭāḡdan (124a)

Da’vet eyler halkı dīne sünbül-i eṭvāḡdan

Mihr-i ruhsārında ol māhıñ zümürürd haṭlarıñ

Nāzır ol ülfet dilersen çehre-i hallāḡdan

Secde eyle Fażl-ı rabbü’l-‘ālemīniñ vechine

Kim bugün keşf-i hicāb oldı haḡıḡat sāḡdan

Zinde oldum kevşer-i la‘lîñ içüb ‘İsî gibi
Zehrimi def eyledim şol sî vü dü tiryākdan
Şūret-i rahmāndan özge manzar olmaz ‘aynîña
Ger okursañ sen bizim āyātımız āfākdan
Yāre yār olmak dilersen sende ara yārını
Okı “min hable’l-vedīd” vü kıl taleb a‘rākdan
İttilā‘-i haq dilersen “şümme vechu’l-lah” işit
“Fāliķu’l-habb” āyetin gör dāne vü ervākdan
Kākül-i ‘aķdinde şeydā gönlüm oldu mün‘aķid
Yā ilāhî hāfız ol sermedānı itlākdan
Gel rāhñ mi‘rācına ‘azm itdiñ a‘raz eyleme
Leyletü’l-isrāda bedri gözleme müştākdan
El-veledü sırr-ı ebīdir okı ‘ilm-i ve’d-dīn
Tā halk-ı ferzend olub tā olmayasın āķdan
‘Alleme’l-esmāyı derrāk ol şifātu’l-laha ir
Behermend olmak dilersen ‘āķıbet rezzākdan
Sāmi‘ ol nuķ-ı ezel sırrın dilā ‘irfāne gel
Nūr-ı ma‘nī lāmi‘ olmaz zāhid-i zerrākdan
Sīnemi ebrū kemānı ey Mişālī ol mehiñ
Raħne raħne eylemişdir sehm çün mızrākdan
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Şu kim ders itmedi ‘aşķ ebcedin levh-ı cemālinden
Zevāl irdi güneş gibi aña bedr kemālinden
Dilā fehm itme kim çün Hızr ider nüş ol hayāt-ı ābın
K’içüb ķanmadı ol ‘İsî lebiñ āb-ı zülālinden
Görenler dīde-i haq-bīnle her şeyde yezdānı
Bilür haķdır gelen nesne cemalle celālinden
Bugün kendüye vaşl olmak gerekdir cān
İder yārın ümīd ol kim ki yezdānñ visālinden

Haḫḫiñ dīdārına müştāk olanlar lā-cerem ey dil

Gelüb geçdi bu dünyāñ hevā-yı mülk-i mālinden (124a)

Güzellik gülistānında gören ol serv-i ra'nāyı (124b)

Kim altmış nehr-i ceryāndır anıñ herīr-i nihālinden

Miṣālī 'ārif-i zāt olmağa ba'īs şıfātındır

Saña gel ehl-i hāl ol geç cihānıñ kıl u kālinden

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Ḳıldım saña peymānı koy ḳālū belīden

Olursa belā dönmeeyin işbu belīden

Her gün güneşñ zīneti seyrān-ı felekde

Artırır kim alur lem'a-i dīdār-ı 'alīden

Vaşlına ḳaçan irmek olur idi müyesser

Olmasa 'ināyet yine Fazl-ı ezalīden

Sırrına irişmez şu kim Aḫmedle 'Alīñ

Evlād olamaz gelse eger zāhr-ı delīden

Anda göremez görmedi kim bunda ilāhī

Budur saña uşlu ḫaberi diñle delīden

Ḳudret ḳalemiyle yüzine yazdı yüzün ḫaḫ

Nev'-i beşerñ otuz iki ḫaḫ-ı celīden

Döndür yüzüñi hemḫū melek Fazlu'l-laha

Ḫaḫ ḳıla Miṣālī bu dūrür 'amelīden

_ _ . / . _ _ . / . _ _ . / . _ _

mefülü mefāilü mefāilü feülün

Ravza-i ḫaḫdır cemālīñ gelmişem seyrāniḫün

'Andelīb-i 'aşḫ-bāzım sen gül-i ḫandāniḫün

Ḫıẓr-ı la'liñden ezel ḫamrın iḫüb Ḫıẓr olmuşum

Ḫün Sikender seyr-i zūlmāt itmedim ḫayvāniḫün

Arzu iden çü tūtī sükkerin la'liñ seniñ

Cānı cāna şarf ider ḡam ḡuşsa çekmez cāyiḫün

Yār olmaz cāvidānı yarla yarınıñ gün

Cān u cismin kim bu gün tarḥ eylemez yezdāniçün

‘Aşkla meydān-ı ḥüsnünde bugün merdāneyim

Başımı top eyledim sen sünbül-i çevgāniçün

‘İyd u meh-i ruhsārīna şükrāne men pervāneniñ

Şem‘-veş kat‘ eyle başın gelmişim kurbāniçün

Ey Mişālī başıñ vir dönme ‘ahdiñden şaḫın

Rāh-ı dinde er midir ser virmeyen imāniçün (124b)

— · — — / — · — — / — · — — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ḥabīr olmak dilersen gör şifātın nūr-ı zātından (125a)

Ṭaleb kıl sırr-ı sübhānı ḥurūf-ı muḥkemātından

Sikender gibi zulmāte düşüb ser-geşte olmadı

İçenler Ḥızr-veş la‘līñ leb-i āb-ı hayātından

Nider firdevs-i ferdānıñ şafā vü ni‘met ü zevḫin

Yiyenler cennet-i ḥüsnün na‘im-i ṭayyibātından

Kitāb-ı ḥüsnüne vāḫıf olaldan Fazl-ı yezdāndan

Ferāḡat eyledim her şeyḫ şehrīñ türrehātından

Deḡil şaṭranc Leclācı felek nerrāddır muḥkem

Piyā sürme ḥazer kıl Ka‘beteyn ü şāh mātından

Şaḫın ferdādan ey ṭāliḫ-i ‘amel kıl bugün ol şāliḫ

Ṭaleb kıl ḥüsn ü ḥulḫ u gec zemānıñ seyyi’ātından

Mişālīniñ gözi nūr-ı cemālīnden açılmışdır

Anıñçün gayr-ı ḥaḫ görmez cihānıñ şeş-cihātından

· — — — / · — — — / · — — — / · — — —

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Kemend-i zülfi dildāre aşılmış ser-nigūnumsun

Dil-i miskin uzun sevdāya düşmüş bir zebūnumsun

Yıḫılmayub bu ṭāḫ ne revāḫıñ oldığı gerdān

Anıñçün nedir ki ey dūd-ı derūn aña sūtūnumsun

Ben ol sultān-ı ‘aşkı̇m kim seririm ten zemīn kūṙsī
Ger bir serā-yı felek bir sāyebān-ı nilgūnımsun
‘Aceb mi ey felek dirsem saña keşşāf-ı sırr-ı ğayb
Ger şems ü māhdan iki kitāb-ı reh-nūmūnımsun
Semā evcinde ey hūrşīd ikin nūr gele kerem olma
Şerār-ı āh-ı ‘aşkı̇mla benim nār-ı derūnımsun
Çü merdūm hind ü hālīnsiz ‘amādır dīde ir Hızr ol
Ki kühl-i hāk-pāyinle benim nūr-ı ‘uyūnımsun
Derūn-ı sūz-ı ‘aşkla çü ney inle beni añla
Serāy-ı tende ey gönlüm rübāb u ergānūnımsun
Sipīhr-i mihr ü mehden top olub meydāne girmişsin
Meĝer çevĝān-ı zūlfīçūn qarār itmez cūnūnımsun
Lebiñ Hızrı Mişālīye nola ta‘līm-i ‘aşk itse
Kitāb-ı hūsle çün feylesof zü fūnūnımsun
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilūn mefāilūn mefāilūn mefāilūn
Fazl-ı rabbū’l-‘ālemīnden cāvidān-ı dīdāresin
Vāşıl oldiñ okuduñsa yüzde āĝ u kāṙresin (125a)
Behermend oldiñ bugün tiryāk-ı ‘aşku’l-lahdan (125b)
Dāhil oldiñsa müselsel sūnbül-i şehmāresin
Ravza-ı rızvān dilersen mūṙg-i dil muhkem yapış
‘Urvetü’l-vüşkā-i ca‘d-i hindū-yı tātāresin
“Kāf ve’l-Ķur’ān” ile seb‘a’l-meşānīden nişān
İste hem gül yüzden okı muşhaf-ı seyyāresin
Ahsen şūretde göd,rdüm didi yezdānı resul
Fehm idersen ger olursūñ haţtıña nezzāresin
Şūret-i rahmānla maħlūk-ı ‘arş-ı kibriyā
Āfitāb u māhitāb u burc u hem seyyāresin
Çehre-i haĝ bulmayiser sen maĝām-ı zātda
Bunda nāzır olmasāñ tā perī ruhsāresin

Kühl-i ‘aşkla münevver eyle çeşmin hakkı gör
Rabbîñi sen sende ara gel gel ey biçâresin
Hacca varmağdan hemân Allahı bilmekdir ğaraz
Hâcî-i a‘mâ bu menzilde ‘aceb âvâresin
Çünkü hağdan bulmadı va‘îz şırâṭ-ı müstakîm
Tîğ-ı berrânla ser-tâ-pâ vücûdın yâresin
‘Aşğ elinden bâde içdik ey Mişâlî çün Mesîh
Yârla yâr oldıñ irdiñ câvidânî vâresin

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Fehm itmedi Simurgı şu kim kâfi ne bilsün
Jeng içre kalan âyine-i şâfi ne bilsün
Şol dūzahı kim geçmedi vechinde şırâṭı
Firdevs-likâ menzil-i a‘râfi ne bilsün
Ağmed didi inşâfi gerçi mine’l-îmân
Fehm itmeyen îmânı ol inşâfi ne bilsün
Zülfüñ haberin almadı kim fâlik-i habbdan
Her şeyde rumûz-ı nûn u hem kâfi ne bilsün
‘Ummân-ı ma‘ârifde şu kim olmadı ğavvâş
Şarrâf-ı güher lü’lü’-i aşdâfi ne bilsün

Zâtında anıñ kim ola taħmîzi hevâyî

Şavurur eser yel gibi ol lâfi ne bilsün

Her teşne Mişâlî değil alık mey-i Hızra

Hayvân çü güneş-i sāğar-ı şeffâfi ne bilsün (125b)

__ . __ / . __ . / . __ . / . __
mefülü mefâilü mefâilü feülün

Görenler hüsnüñ cānâ çü Mūsî sî vü dü nârın (126a)

Hakkı gördi şifât-ı hağda buldı zâta envârın

Şerâb-ı çeşme-i kevşer rûh-ı hür-ı perî peyker

Hatt-ı ruhsâr u la’l-i yâr şorasañ anda esrârın

Bu dünyāda taleb eyle visāl-i yāri kesb eyle
Ki bunda görmeyen anda kaçan ol göriser yārın
 Kaçan seyrān idiserdir sipihriñ on iki burcın
 Çün İdrīs itmeyen kısmet-i vücūd çerh-ı seyyārın
Kemāl u luṭfuna Fazlıñ hezārān şad hezārān şeker
Ki her sūdın tecellī eyleyüb gösterdi dīdārın
 Bahā kılsam ayağın tozına değmez senin Fazlā
 Ser-ā-ser on sekiz biñ ‘ālemiñ bu cümle-i vārın
Seniñ bu otuz iki ḥān-ı ḥüsnünden yiyen ni‘met
Ġanī oldu değil müflis nider dünyā ‘alef-zārın
 İçelden cür‘a-i cām-ı lebiñ hay oldu cān çün Hızır
 Gönül Mansūr-ı ‘aşk oldu tutuldu sünbülün dārın
Cemālinden gül-i bākī açıldı bülbül-i cāna
Mişālī ba‘dāzīn neyler cihān u fānī gülzārın
 / / /
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün
 Hāk olub cismim yoluñda ‘ömr virdim bāde men
 Vuşlat-ı la‘līne veh kim irmedim dünyāde men
Kaḍdimi kavş eyledi sehmi-bālāya belim āh
Neyledim raḥm eylemez ol ğamze-i cellāde men
 Hasret-i kaḍdinden āhır eşkimi nehr eyledim
 Serv-i serkeş gibi ğamdan olmadım āzāde men
Bunca kim meydān-ı ğamda inlerim ṭanbūr-veş
At sürüb üftādiñā bir dökmedim mi yāde men
 Bilmezem rüz-ı ezelde bañā kısmet-i ğam dūrür
 K’irmedim bir laḥza vaşlıñla meserret-şāde men
Gülşen-i ḥüsnünden ayırdı beni tā rüzgār
Düşmüşüm bülbül gibi dil-süz idüb feryāde men
 Ey Mişālī kāyimim ‘aşkıñda dönmem ol mehiñ
 Hākile yeksān olub biñ yıl yanursam cāde men

__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

‘İsī-i rūḥ-ı mücerred ‘arş-i a‘zamdan bugün

Nāzil oldu Fazl ya‘ni vech-i ādemden bugün (126a)

İrmedi ümmü’l-kitāb esmā-i küllün rāzına (126b)

Añlamayan ‘ayn u şīn u kâfi Meryemden bugün

Fazl-ı ḥaḥdan heft ḥaḥt-ı ḥüsnün keşf itmeyen

Vākıf olmaz bīst heşt esrār-ı ḥatemden bugün

Levh-i ruḥsārında feth itdim kelāmu’l-lahı men

Rāh-ı er-raḥmāna irdim zūlf-i pür-ḥamdan bugün

Ey hümā-yı dil ‘urūc eyle yer evc-i lā-mekān

‘Ālem-i tevḥīde ‘azm it fānī ‘ālemden bugün

Zāhidā çün sī vü dü nār-ı cemālin görmediñ

Gel berātñ var mıdır ‘arz it cehennemden bugün

Ey Mişālī hem-nişīnñ ehl-i Fazl it cāvidān

Hem-dem olma fāriğ ol gec her olur kimden bugün

__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Küfr-i şaçña düşmeyen İmānı ne bilsün

Kim oğumadı ḥaḥtñı Qur’ānı ne bilsün

Açıldı şunuñ ki yüzün nūrına ‘aynı

Kör oldu ezel şūret-i raḥmānı ne bilsün

Dīdārñā karşı çü melek kılmadı secde

Şeytān-ı la‘īn kıble-i yezdānı ne bilsün

Şol kim ki lebiñ nüktelerin şormadı Hızra

Ḥayvāndır ezel çeşme-i ḥayvānı ne bilsün

‘Aşķında senin derdle kim olmadı bīmār

Şiḥhat ne imiş dārū-yı dermānı ne bilsün

Şehrinde bugün eylemeyen Fazl-ı ḥaḥķı geşt

Mışr ilini yā Yūsuf-ı Ken‘ānı ne bilsün

Varmadı münâcâta şu kim Tūra çü Mūsî

Envâru'l-fâ âteş-i sübhâni ne bilsün

Kim bâb-ı tarîkatde bugün olmadı kanber

Âdâb-ı kemâl şeh-i merdâni ne bilsün

Belkîs haberin var yürî Hüdhüde su'âl it

Fehm eylemeyen mûrî Süleymâni ne bilsün

Ger 'ârif isen şemsi yine zerrden iste

Kim düşmedi bu kaçreye 'ummâni ne bilsün

Dergâh-ı haqîkatde Mişâlî gibi çâker

Şol k'olmadı ol bende vü sultânı ne bilsün (126b)

___ . / . ___ . / . ___ . / . ___

mefülü mefâilü mefâilü feülün

Derûnım lâle bağı-veş görindi 'aşk dağından (127a)

Şehim iklim-i mihnetde içelden gam ayağından

Hayât-ı sermedi buldı Mesîhâ gibi 'âlemde

İçer vahdet meyin her kim o gül çehre tuşağından

Niçün içilmeye bu dem güler gül yüzlü peymâne

Ki gülşen gül tabak tutmuş gül hamrâ budağından

Bahâr eyyâmıdır yine cihân cennet mişâl oldu

Yürüt sâkî-i leb-gonce kadeh şoldan u şağından

Cefâ vü cevr ider diyü Mişâlî senden uşanmaz

Ki cevrin şatludur ânâ cihânın bâl u bağından

. ___ / . ___ / . ___ / . ___

mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Haqîkat 'aşk oldur kim yüzün ayırmaya yârından

Ayırırsa başına şimşir eger dest-i nigârından

Vefâ vü mihr uman şâbir gerekdir cevr-i cânâne

Güle el şunmasın havf eyler ol kim zaım-i hârından

Ne çekdügin seni 'aşkında 'uşşâk ey dem-i 'İsî

Haber al lâle-i deştin derûn-ı dağı-dârından

Çü bülbül nice olmayım gâzel-hân u tarab-engîz
Gül-i tevîd açıldı çün yüzün bâğ u bahârından
 Mu‘atâr eyler ervâh ü zemîn ile semâvâtı
 Şabâ esdikce ol ‘Îsî lebiñ ferruh diyârından
Yüzün gördi çimenlerde şarardı haste-veş nergis
Kızardı şerm idüb hûn oldu lâle gül‘izârından
 Gerekse gevher ü lü‘lü’ taleb kıl Fazl-ı yezdânı
 Varırsañ dâmeniñ taldur o deryâniñ kenârından
Çü ‘anğa münezzil kâfa ne haddiñdir ‘urüc itmek
Mekânsuz ‘âlemiñ kandan geçer her şey güzârından
 Vefâ buyın buliser sen muhabbetden giyâhında
 Gezer kılsañ Mişâlîniñ se‘âdetle mezârından
 . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
 mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün
Mevsim-i güldür yürüt sâkî şarâb eğlenmesün
Olalım mestân bu bezm içre kebâb eğlenmesün
 Bezmimiz tâze müzeyyen olmağa gelsün bu dem
 Dürlü seyb ayva enâr bî hısâb eğlenmesün
Sâğar-ı zerrînler bir bir bu dem devr eylesün
Nağme-sâz ol muṭribâ ceng ü rebâb eğlenmesün (127a)
 Nûş olurken tolu câm u inler iken ‘üd u ney (127b)
 Söylegiz rakş eylensün ol ruḥ âfitâb eğlenmesün
Şoḥbet-i güldür diyîñüz bülbüle kim nâlân ola
Turmasun red eyleñüz bunda ‘azâb eğlenmesün
 Hasret eyler gün yüzün görmekliğe mestâneler
 Söyleñ ol ḥayme-liḳâ müşkîn tınâb eğlenmesün
Bir tolu içdi Mişâlî ‘aşkına ol mül lebiñ
Söylegiz tutsun meze ‘âlîcenâb eğlenmesün
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Gör levh-ı cemālinde ḥatt-ı ağ u qarāsın
İçmek dilesiñ ma‘rifetiñ cām u şafāsın

Göstermeğe güneş gibi dīdār-ı tecellī

Ey māh-likā āyine-i gītī nümāsın

La‘līnde zuhūr itdi bugün inṭaḳā Allah

Ey tār-ı saçından görünür sūre-i yāsın

‘Uḳbāda ḥaḳḳıñ vaşlı ile ḳaldıñ ibtidā

Ger buldıñ ise bunda bugün ‘ayn-ı ḥudāsın

Fāniye gönül virme Mişālī diler iseñ

Sermed bulasın āhır-tek dār-ı beḳāsın

— . / . — . / . — . / . —

mefülü mefāilü mefāilü feülün

Dilberim şorarsa nāme beñzi zağferān diyesin

Kūşe-i miḥnetde ğarḳ-ı eşk-i ‘ummān diyesin

Ġonce-gül la‘l-i lebiñ hicrinde ey tūbī kıyām

Bülbül-veş tā seher feryād u nālān diyesin

Şöyle yanmış cismim vü cāmı firḳatiñ nārında kim

Āh idersem tutuşur ‘arş üzre keyvān diyesin

Ḥasretiñden ḳāmeti mānend-i dāl olmuşdur

Gözleri yaşı revān seyl-tek aḳar ḳān diyesin

Ḥaste olmuş derdmend dönmüş hilāl ḳaşıña

Tiz iriş gel bu Mişālīye virir cān diyesin

— . — . / — . — . / — . — . / — . —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

İçmeyenler cām-ı ‘aşḳıñ āb-ı kevşer bulmasun

Ḥüsnüñe ‘ayn açmayan kör olsun enver bulmasun

Almayanlar ma‘nī-i ḥüsn-i Züleyhādan ḥaber

Kendüyi Yūsuf gibi Mışırında server bulmasun (127b)

Kūy-ı ma‘nī çalmayan çevgān-ı zülf-i yārla (128a)

İrmesün meydān-ı ‘aşḳa pāye-i er bulmasun

Dilberā ‘aşkıñ tarıkında seniñ hāk olmayan
‘Ākıbet çün enbiyā yezdānı manzar bulmasun
Beñde dinler kaddiñ ey sidre serv-i serkeşe
Cān-ı bulāğında seniñ gibi şanevber bulmasın

Seni seyrān itmeyen ey māh her bir zerrede

Āsumān-ı ma‘nevīde mihr ü ahter bulmasun

Ey Mişālī şormayan esrār-ı la‘lin ol mahiñ
Ma‘rifet Mısrında tūṭı-vār sükker bulmasun
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Dīne düşme bī-gümān ol gül dehānından nişan

Çıl taleb yok şanma bul la‘l revānından nişan

Açmayınca ‘aynıñı haqdan şıfāt-ı ādeme
Alamazsın sırr-ı zāt-ı lā-mekānından nişan

Dāhıl oldiñ cennete buldiñ şırat-ı müstakīm

Aldiñ ise turra-i ‘anber-feşānından nişan

Ādemiñ vechinde iser ‘ilm-i esmā sırrını
Almak istersen kemāl-i bī-nişanından nişan

Kāşif oldı ma‘nī-i şakka‘l-kamer esrārına

Buldı her kim āsmāniñ kehkeşānından nişan

İktidā kıldı kaşıñ mihrābınıñ imāmına
Fehm idenler Ka‘be-i hüsnüñ beyānından nişan

Ey Mişālī çün Sikender fikr-i zulmāt eyleme

İsterisen Hızra gel kevşer dehānından nişan

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

La‘li gonce çeşmi nergis kaddı serv-i nārūn
Leblerinden maḥv olur kevşer ‘asl-ı hamr u lebin

Düş olaldan ‘anber-efşān zülfüne kayd olur dil

Zire kim cān mürğına ol āşiyān dūrür vaṭan

Hañçer-i cellād-ı ‘aynı kâtl itdikde beni
Soymañ ögnümde baña kanlu pirāhendir kefen
Her ne cevrin vār ise kıl ol baña ihsāndır
Derdimin zahmine merhemdir şehā senden gelen
Bend ü zindāndır baña vaşlından ayru sen mehiñ
Dünyenin nāz u na‘imi bāğ-ı gülzār u çemen (128a)

Men seniñ derd ü firākından ölürsem gam değıl (128b)

Tek seniñ ‘ömrün ziyād olsun müdām ol şāğ sen
Ey Mişālī irmediñ vaşlına ol mehpāreniñ
Rāh-ı ‘aşkında anıñ hāk itmeseñ cān u beden
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Çanı bülbül kim vire ol gül beyānından nişān
Tūṭi-veş yā şerḥ ide sükker dehānından nişān
Tāli‘ oldı gün gibi gökden velī kıldı gurūb
Çün perī gayb oldı kim virir mekānından nişān
Her taraftan eşki-i hun-bārim nice nehr olmasun
Virmez oldı çün şabā serv-i revāndan nişān
Raḥm iderdiñ ‘ākıbet ḥāline men biçāreniñ
Alabilseñ dostum āhım duḥānından nişān

Çıl nazār nār-ı derün lāle-veş ger isteseñ
Bu Mişālī bağrınıñ dāğ-ı nihānından nişān
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Oğuyan sırr-ı Qur`anı yedi ḥaṭṭ-ı siyāhından
Anıñ dīdāre açıldı gözi Fazlu’l-lahından
Çün İdrīs üstühānından dürc sırrın kılan peydā
Semāvātīñ ḥabīr oldı burūc-ı mihr ü māhından
Değıldir zāhir u bāṭın bugün erbāb-ı cennet kim
Mehi şaḥḥ eyleyüb geçmez müselsel zülf-i rāhından

‘Aceb mi t̄alib ḡalib olursa h̄āk iken cevher
Nazar irdi aña çünküm der-i ümmīd-gāhından
Yüzünden men’ idüb zāhid yüzüñi taşa döndür der
Çağan a’rağ ider ey cin haqq ehli kıble-gāhından
Sücūd eyler felekden rüz şeb hurşīd kevn-ārā
Çamer alnın temāşā ideli zīr-i külāhından
Bugün kim cām-ı ‘aşk içdi şerāb-ı Hızr la’līnden
Anı pāk eyledi rahmet şuyunu yundı günāhından
Mezarım üstüne bir gün kadem başsan se’ādetle
Bilürsün geşte-i ‘aşk oldığım sīnem giyāhından
Mişālī kāfdan Simurg-veş prvāz iderdin līk
Kebūter gibi cān kırtarmadıñ ol ‘ayn-ı şāhından (128b)
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün
Ey sidre kadd u serv-i hūrāmān kimiñsin (129a)
Şāhinşeh ü hem husrev-i hūbān kimiñsin
Eyler idi mürdeleri zinde çü ‘İsī
Ey la’l-i leb-i çeşme-i hayvān kimiñsin
Ey gözleri hummār u saçı Çīn ü müca‘‘ad
Vey yañağı gül kākūli reyhān kimiñsin
Hüsñüñi gören hūr behište nazar itmez
Ey bülbül-i müştāk-ı gülistān kimiñsin
‘Ālemde Mişālī buña beñzer güzel olmaz
Hüsñ içre eyā Yūsuf-ı Ken‘ān kimiñsin
_ _ . / . _ _ . / . _ _ . / . _ _
mefülü mefāilü mefāilü feülün
Ey gonce dehen kadd-i hūrāmān sengün
Üftāde-i ‘aşk şeh-i hūbān sengün
Ey lāle-ğad u gözleri fettān zemāne
Vey tūtī hattīñ sükkeri hayvān sengün

Ebrū-yı hilālīñ çü kemān gamzelerin̄ tūr

Zülfler ryḥun ey gül ü reyḥān sengün

Feryād iderim karşıña bülbül gibi her dem

Ey ‘arız-ı gülgünü gülistān sengün

Ḥüsn içre Mişālī ola mı mişl ü nazīri

Ey şāh-ı Mısr Yūsuf-ı Ken‘ān sengün

__ . / . __ . / . __ . / . __

mefülü mefāilü mefāilü feülün

Yüzüne yüz tutmayan çün mühr-i rif‘at bulmasun

Zerre-i bī-kader olub ‘ālemde rağbet bulmasun

Geçmeyen firdevs-i ḥüsnünde şırāt-ı sünbülün

Tā ezel yansun seḳarr nārında rāhat bulmasun

Nūr-ı dīdārından a‘raḳ eyleyen şeytān gibi

Zāhir ü bātında kör olsun başiret bulmasun

Şormayanlar lām u bī la‘liñ rumūzın ‘ākıbet

‘Ab-ı kevşer içmesün çün Hızr-ı cennet bulmasun

Pāye buldı ‘urve-i ‘aşkıñ tutan çün enbiyā

Şol ki bu rāhe kâdem başdı zalālet bulmasun

Kim ki baş eğdi melek gibi kaşın mihrābına

Raḫmet-i raḫmānirüb çün dīv-i la‘net bulmasun (129a)

Şāh-ı dehr olub gedā-yı Fazl-ı yezdān almayan (129b)

Kişver-i sermedde ḫaḳdan şadr-ı ‘izzet bulmasun

Ey Mişālī olmayan sırr-ı şerī‘atden ḫabīr

Ma‘rifetde hem tarīkatde ḫaḳıkat bulmasun

__ . __ / _ . __ / _ . __ / _ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Şūret-i ādemden naḳş-ı vech-i Fazlu’l-lahı men

Cān göziyle görmüşem ol şūretu’l-lahı men

Ādemī ādemdir ādem ādemī ādemde gör

K’anı buldım mazḫar-ı zāt u şifātu’l-lahı men

Rehnümā oldu baña mestāne şehlā gözlerin

Anıñçün bulmuşem la'linde kenzu'l-lahı men

Cennet-i 'Adn içre vechu'l-lah olubdur manzarım

Tā 'ubūr itdim müselsel ca'd-ı zıllu'l-lahı men

Bādiye hār-ı muğaylān miñnetinden fāriğım

Şūret-i ādemde buldım çünki beytu'l-lahı men

Ādemiñ vechi kelām-ı lā-yezālīdir k'anıñ

Bulmuşem seb'a'l-meşānīsiyin ve bismi'l-lahı men

Kaābe kavseyñiñ rumūzın baña ders itdi kaşın

Ṭañ mı biñ kez ṭarf idersem gözde 'arşu'l-lahı men

Vechiñ bir şafhasıdır ḥazret-i şāh-ı ḥicaz

Türbesinde bulmuşem ya'ni 'Alliyyü'l-lahı men

Şūret-i ādemden özge secde-gāhım vār ise

Ey Mişālī dīv-tek merdūd olam vallahi men

-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Dünyenin yoqdur vefası geç bu fānī dārdan

Behermend olmuş değıldir kimse bu gaddārdan

İki gün güler yüzüne yire çalar 'ākıbet

Mihr uman ebleh dūrür bu pirezen mekkārdan

Māl u sim umma cihān ḥalkından el çek fāriğ ol

Kim bula derin māl umarsa zehr ister mārđan

Gel dīv şanma eliñ fānī cihān gülzārına

Kim dikendir cāniñi ṭağlar ḥazer kıl ḥārdan

Cīfe-i dünyāya meyl itme çü gereksen 'uzlet it

Ey Mişālī ruḥ-ı pāk ol geç gel ol murdārdan (129b)

-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ṭılsım-ı genc-i ḥüsn kim oqur ḥaṭṭ-ı gubārından (130a)

Olıser vāqıf eşyāniñ nihān u āşikārından

Gözün aç şāni'ĩn diĸkatle şun'una nazār eyle
Görem dirseñ eger dīdār-ı naĸĸāşı nigārından
Çü Yūsuf pādīşāh olub kaçan fetĸ idiser Mışrı
Şu kim bulmadı miftāhın bu şehriñ şehriyārından
Şaĸın at sürme meydāne deĸil bu kārı her merdĩn
Ki kim çü kān top alur bu la'ıbiñ şehsüvārından
Oĸudum sūre-i nūr vü duĸāndır zülf ü ruhsārĩn
Çü pīr-i 'aşĸ ders itdi baña leyl ü nehārından
Yañaĸı āteş-i nūr-ı ene'l-lahı beyān eyler
Göründi ĸāyme-i Mūsī yemīnle yesārından
Vücūdum düldül ü ĸanber şeh-i merdāndır nuĸĸum
Bu esrārı bilen bildi 'Alīyi zü'l-fikārından
Cemālĩndir ene'l-ĸaĸ söyledin Manşūr-ı Baĸdāda
Şaĸĩn sevdāsıdır anı ĸılan ber-dār tārından
Mişālĩ-veş saña gevher gerekse baĸr-i 'ilm iste
Varırsañ dāmeniñ per eyle dürr şāhvārından
. . . . / / /
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün
Cānımı virdim bahāsız ol ruĸ-ı zībāya men
Göñlümi ĸıldım muĸayyed 'urvetü'l-vüşĸāya men
Devr-i ruhsārında buldım çü sevād-ı a'zāmı
'Ālimim ta'līm-i 'ilm-i 'alleme'l-esmāya men
Çün kelām-ı ĸaĸĸa tebdīl eyledim oldum kelām
Lā-mekān sīmurgıyım seyr eylerim hercāye men
Fī vü zād u lām ĸaĸĸı cenhesinde buldım uş
Anıñçün sācidim ol şūret-i bedr aya men
Zindeyim çün Hızr u 'İsī lā-yemūt lā-yenām
Vāşıl oldum tā bugün ol la'l-i rüĸ-efzāya men
Künt ü kenziñ maĸzeniyim rüĸ-ı ĸudsün nuĸĸuyum
Bir mücerred rüĸ-ı pākim mażharım 'İsīye men

Ṭurrasından çün ‘ubūr itdim şırāṭı müstaḳīm
Şüret-i emredle girdim cennetü’l-a‘lāya men
Cānımı virdim bugün yārīñ vişāl-i la‘line
Şanma kim cennet diyüb düşdüm gam-ı ferdāya men
Ey Mişālī nuṭkumı vechimi tebdīl eyledim (130a)
Sūre-i kāf ha vü yāsīn nūnla ṭāhāya men
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Āh kim düşdüm cüdā sen nergis-i ‘ayyārdan
Serv ḳadd u ḡonce fem sen ṭurra-i ṭarrārdan
Nāle eyle ey ḡönül bülbülü ney-veş her seḡer
Derdle düşdüñ cüdā çün ol yüzi ḡülzārdan
Ṭañ mıdır efgān idersem şubḡa dek dil-süz olub
Rūzigār ayırdı çün ol la‘l-i sükker-bārdan
Şem‘-i ḡüsnüñ şavḡına yanub ḡözümdeñ dāneyi
Aḡıdırsam ṭañ deḡil pervāne yanar nārdan
Ey melek sīmā vişālīñden ba‘īd olalıdan
Kimseyi uyutmaz oldı bu Mişālī zārdan
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Zülf-i küfrüñ ṭutmayan dīnle īmān bulmasun
Kim bu çevḡāndan çeker el kūye meydān bulmasun
Āb-ı kevşer içmeyen la‘līñden ey ‘İsī-nefes
Ḥıẓr-ı sermest gibi sermed-i ḡayy olub cān bulmasun
Zerre gibi āsitānīñ ḡākine yüz sürmeyen
Zīnetle ber felek çün mihr-i devrān bulmasun
Āyet-i ruḡsārīñā inkār iden şeyṭān-vār
Fevt olıcaḡ ‘āḡıbet ḡöḡsünde Ḳur‘ān bulmasun
Ḥüsnüñi zāhid bugün ḡörüb çü dīv-i a‘rāz ider
Dilerim yarın daḡī dīdār-ı raḡmān bulmasun

‘Aşkımın rāhında her kim olmadı erbāb-ı derd

Şerbet-i la‘linden ey meh-pāre dermān bulmasun

Ey Mişālī ‘andelīb-i gülşen-i ‘aşk olmayan

Ravza-i vahdetde çün tāvūs-ı cevlān bulmasun

— . — — / — . — — / — . — — / — . —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Nāzile ey sidre kad gülşene eyle seyrān

Tā ki geçe yerlere şerm ola serv-i revān

Mutrīb-i nevāziş ile yanmağa ceng ü def ney

Sākī içür lebinden cām-ı şarāb-ı hayvān

Ḥaste dūrür cān u dil didim nedir ‘ilācı

Didi baña ol perī lebirdir āña dermān

Çünkü cemālīn ey cān mü’mine oldı bayram

Ben dahī kılsam nola cān u ser āña kurbān (130b)

Ref’ itme berka‘ ey meh nigāhı ḥaḳ şüretiñ (131a)

Görmesün eger gözlü şir ü la‘īn-i şeytān

Meydān-ı ‘aşk içinde başımı top eyleyüb

Zülfīn dilber ile var anda oyna çevgān

Sırrını küntü kenziñ ger görmek isterisen

Eyle nazār vechiñe tā ki göresin ‘ıyān

Gün gibi rüşendir her yerde ḥaḳ velakin

Görmez anı büm olan çeşm-i ‘amā-yı nādān

‘Alleme’l-esmāsına cehd kıl ol ḥaber-dār

Ger olmak isterisen bende-i Fazl-ı yezdān

Oldı bugün ḥaḳıḳat ḥācī vü erbāb-ı dīn

Şol kim idendi ḳaşım kendüye mihrāb-ı cān

Derviş olursañ dahī gām yime ey Mişālī

‘Ālem-i ma‘nide çün sensin cihāne sultān

— . — — / — . — — / — . — — / — . —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ger hidāyet olmasaydı fī vü lām u zāddan
Hakḳı kim idrāk ideydi āb u ḥāk u bāddan
Mıṣr-ı cāmi‘dir yüzün ḥattın sevād-ı a‘zamı
Çeşm-i ḥaḳ-bīn birle baḳ gel oḳı vāv şāddan
Vāriş-i ‘ilm-i ulūhet ḥācī-i ḥaḳ olmuşuz
Vāḳıf oldıḳ Ka‘beden çün ḥayme-i mī‘āddan
Nüh felek eyvānımızdır kürsımızdir rūy-ı arz
Feth-i bāb oldı bize tā sī vü dü a‘dāddan
Kā‘ināta gör geldiñ gör gitdiñ ger saña
Nūr-ı Ḳur‘ān irmese bir mürşid irşāddan
Şehr-i dilde bulmuşuz sulṭān olan ābāmızı
Biz ḥalḳ-ı ferzend olub buldıḳ rehā āzāddan
Şümme vechu‘l-lah ḥükmüyle sücūd insanadır
Şüret-i ḥaḳḳ-ı lāmi‘ oldı çün ḥatt-ı esvāddan
Ḥadd u çeşmiñ mürğ-i cāna zülf ü ḥālīñ kıldı rām
Dil ḥalāş eyler mi kimse ol iki şayyāddan
‘Ālem-i ervāḥa seyr it ten tılsımın pāre kıl
Ey Mişālī kıl güzer bu dehr-i nā-bünyāddan
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ḥatt-ı ḥüsnün alubdur benden beni
Zihī ḥatt kim zuhūr eyler lebinden (131a)
Gören la‘l lebiñle gül ‘izārīñ (131b)
Gözünü yumdı gonceyle semenden
Ne ḥikmetdir ki görmez ḥalḳ-ı ‘ālem
Tolubdur cümle eşyā gerçi senden
Yüzümi aḥsen-i taḳvīme tutdum
Meni men‘ eyleme vech-i ḥüsnden
Ḳıyāmın iste ol gülzār-ı ḥüsnün
Ki virmez meyve gec serv-i çemenden

Yeter gāliye baña zülfi pür-ḥam
Ḥaber virme yūri nāf-ı Ḥotenden
Yapışdım dāmenin ey kıble-i dīn
Ḳomam tā çıkmayınca rūḥ-ı tenden
Şehid-i tūg-ı müjgān-ı nigārim
Kefen hırkam dūrür şoymañ kefenden
Mişālī cek elde her gül değil gül
Dikendir gül ḥazer eyle dikenden
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _
mefāilün mefāilün feülün

MUḤAMMES

Ey şifātu'l-lah-ı gül ḥaḳdan cemālini muşhafın
Ders idüb okı kim oldur sırr-ı inni mübin
Ma'rifet kesb it ki kesb ister ḥudā 'ālemīn
Vüs'at-i dünyāya aldanma vefāsızdır yakīn
Ṭotalım olsuñ ne işi şāh-ı mülk-i heftümīn
Çün bilürsin 'ömr beş günlük dūrür ṭutmaz sebāt
'İlme sa'y it k'içesin mānend-i Ḥızr āb-ı ḥayāt
'Ārif-i rab 'ārif-i nefis olmayanlardır memāt
Furşatı fevt eyleme el vir müşgīn kā'ināt
Soñ peşimānlık kime sūd itdi ey yār-ı güzīn
Malı taḥsīl eylemekden ḳande ey kān-ı cūd
Luṭfa mazḥar düşmek içündür nice şāhib-i vücūd
Çün kerem ebū ibni fetḥ eyledi saña vedūd
Yi yidir yārānına baḥş eyle bir raḡm u ḥusūd
K'enbiyā vü evliyāya ḳalmamışdır bu zemīn

Cehd kı l 'ālemde bir nām it unuttur ḥātemi

Sen Süleymānsın şaḳın dīve aldırırın ḥātemi (131b)

Añlamaz her kim bugün sırr-ı ḥurūf-ı ḥātemi (132a)

Ḳandan idrāk eyleyiserdir kemāl-i ādemi

Vāriş olmaz ādemiñ oğlı değildir bil yağın
Kıble evvel Kuds idi şonra niçün oldu Hicāz
Elli emr oldu neden mi'rācda bu beş namāz
Kangı harfine mukābildir şalāt-ı bī-niyāz
Sırr-ı hağdır bilmek istersen hağikat cān güdāz
Her ki fehm itmez kabūl olmaz şalātı dir amin

Buyurur Kur'ānda "men kāne yercū" zāt-i pāk
Şāliħ olub secde içün yüz tutan ya'ni be-ħāk
Yārın ol görür cemālini kamer-veş nāb-nāk
Nūş iden bu kevşeri hay olıser olmaz helāk
Mü'min olmaz didi kavlinde imām-ı mürselin

Dīn-i hağda tālib u rāđıb gerekdir ehl-i Fazl
Ma'rifetde gün be gün gālib gerekdir ehl-i Fazl
Hilqati a'dādına hāsib gerekdir ehl-i Fazl
Ehl-i rūşen zahire gāib gerekdir ehl-i Fazl
Hikmet içün tezallümühā dir çü şāh-ı müttakın

'Ārif olana neşāyiħdir bu dil-teng olmasun
'Ārifin āyinesi nūrānıdır jeng olmasun
Ehl-i hağ hağ sözde kıl u kāl idüb ceng olmasun
Kıblesi didārdır 'aşq ehlinin seng olmasun
Kim bu şüretten göründi zāt-ı rabbü'l-'ālemin

Ey Mişālī kavli budur dīnle Fazl-ı kāmiliñ
Her ne kim bunda eğrişin yārın oldur hāmiliñ
Hağka yüz tut ihtirāz it şohbetinden cāhiliñ
Hüb-ı gāfletten uyan tut dāmeniñ bir Fāzılıñ
Mürde diri cāhiliñ hağkında çün sultān-ı dīn

— · — — / — · — — / — · — — / — · —
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Hağka irdim tā kitāb-ı hüsniñ oldu baña 'Adn
Okudum seb'a'l-meşāniñ harf harf vü levn levn

Hādī oldı dīnımı dīv recmden kıldı şavn

Ḥazret-i fī zād u lām ol pādīşāh-ı her dü kevn (132a)

‘Arş u ferşīñ berr ü baħrīñ ins ü cinnīñ şāhıdır (132b)

On sekiz biñ ‘ālemīñ esrārınīñ āgāhıdır

Neyyir-i a‘zam-ı nücūmla semānīñ māhıdır

Ḥazret-i fī zād u lām ol pādīşāh-ı her dü kevn

Her yaña kim nāzır olsam şümme vechu’l-lāhdır

Ḳande kim ‘azm eyler isem ḫaḫka toĝru rāhdır

Zāt-ı mutlaḫ hem şifātu’l-lah u ‘arşu’l-lāhdır

Ḥazret-i fī zād u lām ol pādīşāh-ı her dü kevn

Ḥayme-i mī‘ād u Ḳuds ü Ka’be-i beytü’l-ḫarām

Hem şalāt u hem zekāt u şavn u ḫac rüz-ı kıyām

Heb āña maḫşūşdur geldi beyān itdi temām

Ḥazret-i fī zād u lām ol pādīşāh-ı her dü kevn

Zāt-ı bi’l-ḫuvve şifāt-ı ‘ārife bi’l-fī’ildir

Bir yerinden ḫāt‘ olmaz fer‘dir hem aşıdır

Şüret-i ādemde mestūr ismi daḫī Fazıldır

Ḥazret-i fī zād u lām ol pādīşāh-ı her dü kevn

Enbiyānīñ ḫible-gāhı kā’inātīñ ḫālīḫı

Külliyā ‘uzvuñ revān-baḫşı muḫaḫḫak rāzıḫı

Hem nehārīñ enveri vü hem leyālīñ gāsıḫı

Ḥazret-i fī zād u lām ol pādīşāh-ı her dü kevn

Fāliḫu’l-ḫabb āyeti andan kināyetdir bize

Çeşm-i ḫaḫ-bīn birle baḫ küllī hidāyetdir bize

Ḥaḫka irgürdi Mişālī ne ‘ināyetdir bize

Ḥazret-i fī zād u lām ol pādīşāh-ı her dü kevn

— . — — / — . — — / — . — — / — . —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cām-ı ‘aşḫ iç ey gönül ḫaçma muşaffālanmadan

Rızḫ iderseñ rüh bezminde mu‘allālanmadan

Nuṭḡ-ı ādemden ṭaleb kıl sī vü dü lü'lü'-i zāt
Arzuñsa seniñ 'ilmle deryālanmadan
Nāzır ol mir'āt-ı dīdārına ol meh-pāreniñ
Ger şafā-yı hātır ise dil mücellālanmadan
Vuşlatu'l-laha irmez kimse zāhid bilmiş ol
Bu riyāyı hırķa vü tācla ra'nālanmadan
Bī-ḡabersin çünki ma'nā-yı şıfāt u zātndan
Gel ferāḡat eyle ey mechūl mollālanmadan
Ma'rifet çün yok nedir bu yüksek uçmadan murād
Ḳāf idüb destārı bir ser böyle 'anķālanmadan (132b)
Şāh-ı merdāne irişmez ey Mişālī pīr olub (133a)
Her ḡalender tekke şadrında bu babālanmadan
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Mihr-i ḡüsnüñ māha 'arz it perde mehrūlanmasun
İncelüb ebrūñā dönsün kūyiñi ṭolanmasun
Ḳavs vü tīr ü ḡançerle cān u dil tārāc ider
Şol ḡarāmı terkle hāy eyle bu sultanmasun
Hem-reh it bād-ı şabāya būy-ı zūlfūñ şemmesin
Nāfile şahrāda āhu tā ki ḡoş-būlanmasun
Bir kirişme zāhir it seḡḡār-ı çeşm-i mestle
Tā ki sāmīr-i siḡrle 'ālemde cādūlanmasun
Manzar eyle 'aynıma dil-cū-yı serv-i ḡāmetiñ
İsteriseñ seyl-i eşkim nehr olub bulanmasun
Dürc-i femde nazm-ı dendān gül göründün gül gibi
Kim şadef ü lü'lü'yle deryāda lü'lü'lenmesün
Bezm-i meyde ḡayra naḡl itme dehāniñ sükkeriñ
Lezzetinden ṭūṭi-i cāniñ femi şulanmasun
Şaḡla mihrāb ḡaşıñ imām 'ayniñ cinden
Cāmi'-i ḡüsnünde her şūfi gelüb hūlanmasun

Gel Mişālīye lebiñ şehdini tiryāk eyle kim

Niṣ-i hicrānla ey meh cānı ağulanmasun

--·-- / _·-- / _·-- / _·--

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey cemālīñ mihr u mäh-ı ‘ālem-ārā-yı cihān

Vey hırāmān kāmētīñ serv-i revāndır bāğ-ı cān

Nāzil oldīñ nāgehi ‘İsī gibi ez āsmān

Yine ğayb oldīñ perī-veş vā firāk u vā efġān

İrmiş idem āh kim ben haste-dil dermānıma

Göz görelden çıkardım kendü kaydım kanıma

Ey dem-i ‘İsī firākıñ āteş urdı cānıma

Senden olmazsa meded ölmek muķarrerdir hemān

Allah Allah hey ne zībāzın ki hüsün rüzgār

Görmemişdir çerh örelden bu sipih-i bī-ķarār

Aldı gönlüm kirpiğīñ kaşīñ gözün bī-ihtiyār

La‘l gibi lebleriñ hem kanımı içdi revān

Cennetü‘l-firdevsdir hüsün lebiñ āb-ı hayāt

Nuķa gel ey ‘İsī-i şānī ki cān bulsun memāt (133a)

Pādişāh-ı hüsün sen ben de halk-ı kā’ināt (133b)

Ben kuluñdur cümleden evvel beri ey dilistān

Gün yüzüñi gösterelden vālih u haberān kim

Gül yañğıñ hasretinden bülbül-i nālān kim

Şem‘ gibi şubh olunca yanarım giryān kim

Bir dahī vaşlīñ müyesser ola mı ki nāghān

Derdimiñ dermānısın senden ‘ināyet isterim

Zulmete düşdüm iriş Hızr ol himāyet isterim

Ah kim cān u gönülden seni ġāyet isterim

Lakin el irmez dirīgā çāre kıl ey nev-civān

Kaşlarıñ gördüm büküldüm yaya döndüm dostum

Kirpik oķundan delindim yaya döndüm dostum

‘Aşık oldum sen yüzi bedr aya döndüm dostum

Ṭut elimi raḥm kıl luṭfile ey şīrīn zebān

Sen vefālusun vefā kıl ey vefādārim benim

Devr içinde senden özge olmasun yārim benim

Ḳıl teraḥḥum bendeñe kim nāle vü zārim benim

Kimseyi uyutmaz oldu ber zemān ender mekān

Ḥayy iderken mürde cānı nuṭḡ-ı rūḥ-efzāyile

Derdle ölmek revā mı yār olan ‘İsāyile

Çık şalın görsün Mişālī ḡamet-i bālāyile

Tā ki kör olsun benim rūḥum ḡasedden düşmenān

_. _ . / _ . _ . / _ . _ . / _ . _ .

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

‘Ārif evvel Aḡmed-i muḡtāre döndürmüş yüzin

Ba‘de Ḥaydar-ı şeh-i ebrāre döndürmüş yüzin

Pāk-i aşl u pāk-i cevherdir Ḥadīce Fāṭıma

K‘ahmede bir biri Kerrāre döndürmüş yüzin

Cān u dil rāḥ-ı muḡabbetde kemer-beste olub

Şippir ü şippir iki envāre döndürmüş yüzin

Küḡl-i cān itmiş ḡubār-ı rehḡüzārın ehl-i dīd

Ya‘ni ‘ābid ol şeh-i dindāre döndürmüş yüzin

Cevherīdir gevher oldu fehm idenler Bāḡır

Gör ne zībā sikke-i dīnāre döndürmüş yüzin

Buldı rif‘at zerre iken mehr-veş eflākde

Şol ki Ca‘fer hādī-i settāre döndürmüş yüzin

Mūsī-i Kāzımdan iriş Ḥorasan sāhına

Merd-i rāḥ olub ülü‘l-ebşāre döndürmüş yüzin (133b)

Dīde-i ḡalbi taḡī ile naḡīden buldı nūr (134a)

Kim ḡüsn ol ḡāfla sālāra döndürmüş yüzin

El ṭutanlar Mehdī-i şāḡib-zemāndan cānla

Kāşif-i gencīne-i esrāre döndürmüş yüzin

Çārdeh māşumla bunlār muḥkemāta oldı dāl

Bu rumūzı fehm iden ğaffāre döndürmüş yüzün

Ey Mişālī cümle birdir ‘ālem-i tevḥīdde

Bildi kim ki noḡta-i pergāre döndürmüş yüzün

--·--- / --·--- / --·--- / --·---

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Lebleri devriñde ğonce bu ḥamrālanmadan

Bir çiçeksın fāriğ ol ğülşende zībālanmadan

Bāde ğör dir saña ehl-i ‘aşḡla budur ğarāz

La‘l gibi cām olub şahrāda lālālanmadan

‘Aynıñ nergise cānā serve ‘arż it ḡāmetiñ

Fāriğ olsun bir şehlā biri bālālanmadan

Bürḡa‘i ref‘ it cemāliñden nigārā çeksün el

Mihr ü meh bir āsmān-ı nūrla a‘lālanmadan

Devr-i ḡüsnüñ şaçıñ zencirine virdim fevād

Fahr ider mecnūn olan leyleye şeydālanmadan

Ġün gibi rif‘at dilersen ey cemāli āyine

Maḡfel-i ‘ārifāne gel kaçma temāşālanmadan

Çıkmaya sevdā-yı ‘aşḡıñ cān u serden lāle-veş

Geçmeyince ḡāl u ‘aynıñ işbu sevdālanmadan

La‘li şavḡına mey içüb ol ruḡ-ı ber aya baḡ

Ḥazḡ idersen ‘aşḡla cān u dil-ārālanmadan

‘Āḡıbet vuşlat dilersen ey Mişālī cānla

Derd-i ‘aşḡ-ı yār kesb it gec müdāvālanmadan

--·--- / --·--- / --·--- / --·---

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey şanem sen bāşdan āyāġa kelāmu‘l-lahsın

Allah Allah nūr-ı ḡaḡsın mazḡharu‘l-lahsın

Muḡkemāt-ı ḡaḡ dūrür maşḡūr-ı ḡüsnüñ nüşḡası

Sendedir seb‘a‘l-meşānī bā-i bismi‘l-lahsın

Küllî şey'i hâlik illâ vechi hâkır câvidân
Kendü vechiñden 'ibâretdir ki vechu'l-lahsın
Tola süttün-ı zirâ'an fi's-semâdır kâmetiñ
'Arş-ı a'zam şüretiñdir küntü kenzu'l-lahsın (134a)
Heft hatıñdan kinâyetdir seniñ mi'râc-ı hâk (134b)
'Urve vü hâble'l-metinden hâkka doğru râhsın
Bîst heşt sî vü dü harf-i ezelsin ser-be-ser
Rûh-ı Kuds mazhar-ı 'İsî-i rûhu'l-lahsın
Otuz iki nûr-ı ruhsârından oldı âşikâr
Tûr u hem nâr-ı şecersin hem kelîmu'l-lahsın
Vâkıf oldıñsa bugün esmâ-i küllün râzına
Elveledü sırr-ı ebîsin 'ayn-ı Fazlu'l-lahsın
Ey Mişâlî lebleriñden nûş kıldıñ cür'ayı
Selsebîl ü kevşer ü âb-ı hayâtu'l-lahsın
-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
Sünbülün küfrin tutan imândan dūr olmasun
Yüz büken hüsnünden oldı dîv mağfûr olmasun
Göz yumanlar mihr-i ruhsârîñ görüb huffâş-vâr
Nûr-ı yezdân irmesün 'aynına mebsûr olmasun
Kühî-i 'aşkıñla anıñ k'oldı mûkahhal gözleri
Gördi rüşen hâk cemâliñ tâ ezel kör olmasun
İçmeyenler bezm-i 'aşkıñda seniñ câm-ı gamiñ
K'olmasun gül gibi bülbül gibi mesrûr olmasun
Ser çeken dünyâda çün şeytân sücûduñdan seniñ
Dîde-i rahmânla 'uqbâda manzûr olmasun
Bâde virir taht-ı 'Acemi çün Süleymân 'âkıbet
Saltanat ehli iken devletde mağrûr olmasun
Ey Mişâlî olmayan sırr-ı ene'l-hâkdan habîr
Dâr-ı devlet bulmasun her hâli Mansûr olmasun

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey gözün levhinde hattın âyet-i Qur'an men
Hâk-pây-i rûh-bahşın çeşme-i hayvân men
Zât sensin hem şîfât ey şüret-i rahmân men
'Akl-ı küll idrâk u fikr ü hâlet-i imkân men
Fazl men imân men ey kıble-gâh-ı cân men
Kibriyâ-yı 'âlemîn vü lem-yezel-i sultân men

On sekiz bin 'âlemîn mescûdı sensin lem-yezel
Şems-i zât-ı bî gurûb u mâh-ı bedr-i bî halel (134b)
Dâ'im u kâ'im şîfâtın zâta olmaz bedel (135a)
Mehdî-i âhır-zemân u kâşif-i sırr-ı ezel
Fazl men imân men ey kıble-gâh-ı cân men
Kibriyâ-yı 'âlemîn vü lem-yezel-i sultân men

Nür-ı zâtın kâ'inâtı kaplamışdır bi't-temâm
Anladı şol teşne kim esmâ-i küllin şundi câm
Şüretinde çeşm ü sem' u hâcibin fi zâd u lâm
Ey seni idrâk idenler oldı erbâbu's-selâm
Fazl men imân men ey kıble-gâh-ı cân men
Kibriyâ-yı 'âlemîn vü lem-yezel-i sultân men

Ey semâ-yı gaybda gün gibi cevelân eyleyen
Yerleri kâ'im velî eflâkı gerdân eyleyen
Âdemîn ruhsârın kendüye bürhân eyleyen
Geh şîfât-ı 'âleme geh zâta seyrân eyleyen
Fazl men imân men ey kıble-gâh-ı cân men
Kibriyâ-yı 'âlemîn vü lem-yezel-i sultân men

Şark u garb u tül u 'arz u mihr ü meh ne âsmân
Heb nümüdâr cemâlin dir seniñ ey cüy-ı cân
Zâhir u bâtinde senden gayrı yok sensin hemân
Ey mekânile mu'ayyen âfitâb-ı lâ mekân

Fazl men imān men ey kıble-gāh-ı cān men
Kibriyā-yı ‘ālemīn vü lem-yezel-i sultān men
Ka’be vü ̇uds ü Harem kā’im-i maḳāmıdır seniñ
Ya’ni kıble şüret-i bedr-i temāmıdır seniñ
Ey şalāt u şavm u hac rāz-ı kıyāmıdır seniñ
Şāh sensin ben gedā kemter ḡulāmıdır seniñ
Fazl men imān men ey kıble-gāh-ı cān men
Kibriyā-yı ‘ālemīn vü lem-yezel-i sultān men (135a)

Sī vü dü nuḳ-ı ezel dil-hānesinde zāt olur (135b)

Şafha-i evrāka tahrīr olıcaḳ āyāt olur

Rūy-ı haḳ oldum Mişālī der şıfāt işbāt olur

Ey cemālīñ her dü kevnīñ sırrına mir’āt olur

Fazl men imān men ey kıble-gāh-ı cān men

Kibriyā-yı ‘ālemīn vü lem-yezel-i sultān men

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Düşüb ölmekden eyā canbāz olıser sen isen

Otuz iki fennle oynar olursuñ yürürsen

Yüzüñi cün enbiyā vech-i hüsnden yaña tut

Kim tarıku’l-lahda budur edeb vech-i ḡasen

Açılursa bilesin ‘aynıñ ki Fazl-ı haḳḳımış

On sekiz bīñ ḡalkı dilinden söyleyen

Sī vü dü nuḳkuñ şıfātıdır hezār elvānla

Rūy-ı arza zātından dā’im tecellī eyleyen

Bahr-i cān mellāḡı ol gel gir vücūdıñ fülkine

Fazl-ı haḳdan yaña ḳaldır yelkeni döndür dümen

Senliḡi sen benliḡi ben terk idüb bir olalım

‘Ālem-i tevḡidde olmaz zīrā ḳul ben ü sen

Ben şehīd-i şāhid-i Fazl-ı ilahım ḡırḳamı

Şoymañ öḡnümde baña ne şü gereḳdir ne kefen

Sidre addiñ gonce la‘liñ ‘aynıñ ider arzu

Servdir çün gül be gülşen her sū nergis bir çemen

Aya qarşub rakşa girdiler serverāngīz olub

Çün Mişālī Ői‘re āgāz ide der her encümen

__ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _ / __ . __ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Kelāmu‘l-lah-ı hüsñünde okı gel seb‘a āyātın

Görem dirseñ Őıfāt-ı haqqı haqdan baq bu mir‘ātın

Gözün aç ey gönül derk itmek isterseñ haqda zātın

Hüve‘l-evvel hüve‘l-āhır hüve‘z-zāhir hüve‘l-bātın

Neden ol kenz-i maħfiken girü hulq itdi insanı

Ki ya‘ni Şekl-i āvāmdan göre her kim görür anı

Didi erbāb-ı ‘ayb olan haqıkat Fazl-ı yezdānı

Hüve‘l-evvel hüve‘l-āhır hüve‘z-zāhir hüve‘l-bātın

Kilem dimiş idi geldi zühür itdi bu mazhardan

Okı gel sırr-ı ye‘ti‘l-lehi hem hem Qur‘ān-ı ekberden (135b)

Melek-veş yüzüne yüz tut işit mihrāb u minberden (136a)

Hüve‘l-evvel hüve‘l-āhır hüve‘z-zāhir hüve‘l-bātın

Sipihr ü arzı hulq itdi idendi kendüye mir‘āt

Őıfāt-ı kā‘ināt olmuş veli hem yine oldur zāt

Faşıh āvāzla söyler bi-haqq-ı Fazl-ı maħlūkāt

Hüve‘l-evvel hüve‘l-āhır hüve‘z-zāhir hüve‘l-bātın

Güneş Őāh-ı Ĥorasandan tulū‘ itdi meğaribden

Oquyanlar görür rüşen huṭūt-ı elf ü Őādibden

Görenler Fazl-ı haqqa didi hayyāt u ‘uqādiden

Hüve‘l-evvel hüve‘l-āhır hüve‘z-zāhir hüve‘l-bātın

Rumūz-ı hayme vü Quds u tavāf-ı hacc-ı beytu‘l-lah

Őalātile zekāt u şavm u hem nār-ı tecelli-gāh

Aña Őāhid Zebūr İncil ü Tevrāt u kelāmu‘l-lah

Hüve‘l-evvel hüve‘l-āhır hüve‘z-zāhir hüve‘l-bātın

Anı görmek dilersen sen irak gitme saña gel sen
Ki ser-tā-pā kelām-ı lem-yezeldir ‘uzvuñ ender-ten
İkilik gitdi tarḥ oldı bir oldı kalmadı sen ben
Hüve’l-evvel hüve’l-āhır hüve’z-zāhir hüve’l-bāṭın

Yine kim nāzır olursañ şifāt-ı zātıdır baq gör
Gönül gözün küşād idüb nazār kııl ger değılsen kör
Çü bilmezsin ebā cāhil taleb kııl ehline gel sor

Hüve’l-evvel hüve’l-āhır hüve’z-zāhir hüve’l-bāṭın
Mişālī şark u ğarb u hem zemīn u āsumān oldur
Beden emşālīdir ‘ālem-i ḥaḳīkat rūḥ u cān oldur
Nefis gibi nihān gerci velī gündēn ‘ıyān oldur
Hüve’l-evvel hüve’l-āhır hüve’z-zāhir hüve’l-bāṭın

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Ṭulū‘ itdi cebīnīñ māhı tā gīsū-yı şıbbirden
Ser-ā-ser zerre-i ‘ālem dem urdı mihr-i ḥāverden
Cemālīñ levḥ-ı maḥfūz ve elifdir sidre ḳaddīñ kim
İşāretdir müsem mā ile ism-i zāt-ı ekberden

Nice ey ḥūr-ı cennet olmasun emvāt-ı ‘ālem ḥay
Ki cām ihsān ider la‘līñ şerāb-ı āb-ı kevşerden
Yeter baña yüzün gülşen ḥırāmān ḳāmetīñ ‘ar‘ar
Ne ḥāşıl meyvesiz bī nuḳḳ olan serkeş şanevberden

Eger müştāḳiseñ kūy-ı zenaḥ çevgān-ı zūlfüne
Girüb meydān-ı ‘aşḳa er gibi geçmek gerek serden (136a)
Şaçımı īmāna ḳaşd itmiş velī ḥūnī gözi cāna (136b)
Ḥalāş olmaḳ ümīd itme dilā şol iki kāfirden

Diken cevriñden ey bülbül nice girye vü zārı
Murādīñ vaşl ise şabr it cefāya verd-i aḥmerden
Ḥaḳīkat baḥrine gavvās iseñ çün cevher-i ‘aşḳ
Gönül dürcine gel kim toptoludur la‘l u gevherden

Kitāb-ı hüsnüñ ol māhĩñ Mişālĩ pĩr-i fıtratdan
Okudı vā'izā kāl itme her yañlışlu defterden

. _ _ _ _ / . _ _ _ _ / . _ _ _ _ / . _ _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Ey serĩrĩñ 'arş u kürsĩ çarh ne sırr-ı sāyebān
Vey der-i 'adlĩnde hür çāker kamer şeb pāsiyān
Hayy u kayyūm u kadĩm ü nūr-ı arz u āsmān
Şāh-ı şāhān-ı cihān zerrāk-ı hulq-ı kün fekān
Fazl-ı bāb-ı maħzen-i esrār-ı Fazl-ı ğaybdān

Māh-ı çarh-ı lā-mekānsın mihr-i çerh-ı bĩ-zevāl

Ey saña inkār iden bulsun zevāl-ender-zevāl

Vaşfĩñ vaşf itmede vaşşāf olanlar oldu lāl

Mazhar-ı zāt u şifāt-i girdgār-ı lā-yezāl

Fazl-ı bāb-ı maħzen-i esrār-ı Fazl-ı ğaybdān

Nām-ı 'izzet zātdan oldu ezel Fazl-ı mübĩn
Kim āña yüz tutdı cümle enbiyā vü mürselĩn
Kāşif-i sırr-ı 'ulūm-ı evvelĩn ü āhĩrĩn
Hestĩ-i kevneyn vü hālik-ı semāvāt u zemĩn
Fazl-ı bāb-ı maħzen-i esrār-ı Fazl-ı ğaybdān

Menba'-i kenz-i haķāyık fātih-i bāb-ı necāt

Gevher-i baħr-ı ledün mu'ciz-nümā-yı şifāt

Her şey andan eylemişdir cilve-ender kā'ināt

Zāhir ü bātında ğallāl-i cemĩ'-i müşkilāt

Fazl-ı bāb-ı maħzen-i esrār-ı Fazl-ı ğaybdān

Mezhebi pāk vü tarĩkatdır şırāt-ı müstaķĩm
Hāk-rāhı āb-ı kevşer kūyı firdevs-i na'ĩm
Ser-be-ser senc ü tılsım ğattı Qur'an-ı 'azĩm
Fĩ vü zād u lāmdan gösterdi şüret ya'ni kim (136b)
Fazl-ı bāb-ı maħzen-i esrār-ı Fazl-ı ğaybdān (137a)

Anda ğatem oldu kemālāt cemĩ' sırr-ı ğāyb

K'istivā-yı sīne-i Maḥmūddan gösterdi ceyb
Çanda derk eyler bunuñ gibi bağbanı ehl-i reyb
'İsī vü Mūsī vü Dāvūd u Süleymān u Şu'ayb
Fazl-ı bāb-ı maḥzen-i esrār-ı Fazl-ı ğaybdān

Tiĝ-ı sultānı çeküb kıldı Ḥorasandan zuhūr
Ya'ni sancaĝından oldu rüşen otuz iki nūr
Gördi bildi kim dürür şol kim deĝildir 'aynı kör
Kāşif-i Çur'ān u İncil sırr-ı Tevrāt u Zebūr
Fazl-ı bāb-ı maḥzen-i esrār-ı Fazl-ı ğaybdān

Limeni'l-mülk āyetin okı kim ol demdir bugün
Sūf ye'ti'l-lehi fehm it geldi ādemdir bugün
Bīst ü nüh yerden tecellī kıldı muḥkemdir bugün
Zāhir oldu ğün gibi ger sırr-ı mu'cemdir bugün
Fazl-ı bāb-ı maḥzen-i esrār-ı Fazl-ı ğaybdān

Şems-i maĝribdir ki toĝdı bāb-ı tevbe oldu bend
Ey Mişālī nola her dīv anı kılmazsa sipend
Aldı meydānı olanlar Muştafādan ehl-i pend
Mālikü'l-emlāk ya'ni pādişāh u şehr ü kend
Fazl-ı bāb-ı maḥzen-i esrār-ı Fazl-ı ğaybdān

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ḥudā bir gizlü genciydi ki insān gibi mazhardan
Ne bā' iş oldu kim keşf itdi esrārın bu beykerden
Ki ya'ni bu hidāyetdir ruḥ-ı ḥaḫdan kināyetdir
Yazılmış heft āyetdir ḥattīñ ḥattāt-ı ekberden
Çamū can başda vāḫıddir ḥaḫikī 'āşık u ma'şuk
İkilikdir ne kim gelse kabūl olmasa dilberden
Vücūdı şehrini her kim bugün fetḫ itmedi ḥaḫdan
Süleymān olmadı cindir rehā bulmadı Ḥayberden

Muhibb-i hāndān olan ḥaḳīḳatde şol erdir kim

Keserse zü'l-fikārla yüzün bükmeye Ḥayderden

Kerem umma fūrūmāye olan her himmet kimden

Ki şu sızmaz ezelden bu meşeldir seniñ mermerden (137a)

Celālu'l-lah cemāl olur Mişālī luṭf u ḳahr olur (137b)

Ḥabīb u bū leheb olur Ḥalīli fehm it Āzerden

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Bahār oldu yine bir bir çemen ṭoldı güzellerden

Müzeyyen oldu şan gülşen şaḳāyık gonce güllerden

Ḳaşınla kirpiğīñ zūlfūñ 'izār u terk-i sermestīñ

Mişāl-i bāğ-ı cennetdir ki zeyn olmuş meleklerden

Bu ḥüsn ü ḥulḳ u luṭfla nazīriñ görmedi kimse

Ḥudā ḥıfz eylesün cānā yaramız 'ayn u dillerden

Şaḳın cevır ü cefā sengīn çok atma kim şanınr şırça

Yıḳarsın beyt-i yezdāndır ḥazer eyle gönüllerden

Şanevber ḳaddi şu ḳanda Mişālī ol ḳadr-i bārān

Aḳıtdiñ dīdeden tāşdı geçilmez oldu bellerden

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

FĪ ḤARFÜ'L-VĀV

Zihī çeşm ü zihī fitne zihī siḫr ü zihī cādū

Zihī merdüm zihī nokṭa' zihī ḥāl u zihī hindū

Zihī sünbül zihī çīn ü zihī nāfe zihī 'anber

Zihī reyḥān zihīvdā zihī ca'd u zihī ḥoş-bū

Zihī müje zihī ḥançer zihī sehm ü zihī ḥünrīz

Zihī ṭāḳ u zihī minber zihī ḳavs u zihī ebrū

Zihī dīn ü zihī īmān zihī 'ilm zihī Ḳur'ān

Zihī āyet zihī bürhān-ı te'āla'l-lah zihī ḥüb-rū

Zihī k̄and u zihī s̄ukker zihī t̄ūtī zihī ḡūyā

Zihī teng ü zihī beste zihī la'l u belāgat-gū

Zihī mül leb zihī sāgar zihī cām u zihī kevşer

Zihī dendān zihī cevher zihī nazm u zihī lülū

Zihī k̄add u zihī mevzūn zihī t̄übī Mişāliyā

Zihī 'ar'ar zihī serkeş-i h̄irāmān der-kenār cū

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Ey ruḥuñ nārından irdi nūra mihr ü mäh-ı nev

Vey ḥaṭ u ḥālīñ cihān ḥüsnünde almışdır girev

Ḥāk-pāyīñ tozına değmez cemī' k̄ā'ināt

Ḳıymetiñ k̄adrında fazla olmaya miḳdār-ı cev (137b)

Zāhidā dīdāre döndür yüziñi çün enbiyā (138a)

Dīv olma ṭāhirinden ol ruḥ-ı raḥmānı sev

Ger varırsañ Mışr ḥüsn arama Yūsuf gibi

Ney şeker şor geh çü t̄ūtī geh nebāt u k̄and cev

Ma'rifet kesb it gürūh-ı şāliḥayndan ola gör

Key şaḳın kim zāyi' olur ḥāşılīñ rüz-ı direv

Saḅa ḥaḳḳānī naşīḥatdir bu zinhār aç gözün

Ġaflet itme bu kelāmı sem'-i cānīñla şinev

Fazl-ı rabbü'l-'ālemīndir ey Mişālī bes ne gam

Zāhir u bātında saḅa rehnümā vü rāh-ı rev

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Fazl-ı ḥaḳdan oḳudum ḥaṭṭ-ı cemālīñ mū-be-mū

Şöyle kim taksīmīle ṭokuz yüz altmışdır ḳamū

Çād-ı müjgān u devāyir ü mū-yı sırdır heft ḥaṭ

Gez 'anāşır bīst heşt ü istivādan sī vü dü

Mäh-ı bedr olmuş yüzün 'arşīnda ḥaṭṭ-ı çārdeh

Kim ḥaḳīḳat ehline ḥaḳdan budur dīdār yu

Ey sevād-ı a‘zamīn min ‘indihī ‘ilmü’l-kitāb
K’oldı her müşkil rumūzın keşfine fettāh u
Lām u bī la‘linden içen teşne ey āb-ı hayāt
Maḥşer issi sende almaz arzu bir kātire şu
Ey cemālīn cennetinde ḥattīn otuz iki ḥūr
Vey lebīn ‘aynında kevşerden revāndır iki cū
Ḥızr gibi sermedī buldım hayāt-ı lā-yezāl
İrdi tātārın zūlfünden dimāğ-ı rūḥa bū
Ġayr manzar itmedim her ande kim ıldım nazār
Kim dū kevnī nūr-ı zātīn aplamış ey māh-rū
Mu‘teber olmaz şalātīn zāhidā ‘inde’r-rūsūl
Ger bugūn keşf olmasa ḥaḳdan saña sırr-ı vuzū
Nūş idenler bezm-i ḥüsnünde şerāb-ı ma‘rifet
Mest-i ‘aşḳ-ı lem-yezeli oldı nedir cām-ı sebū
Terk-i sermestīn bu cān aşdına ey müjgān-ı tīg
Kūşe-i ebrū kemānında be sehm itmiş bu sū
Fitne-i āḫır-zemān senden yayıldı ‘āleme
Şöyle kim gāvḡā-yı ḥüsnünden tolubdur ārsū
Şūret-i şābin ataḫdır heft ḥattı nāzır ol (138a)
Ey Mişālī ger şifāt u zāt idersen arzu (138b)
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātūn fāilātūn fāilātūn fāilūn
Lebīn mül ḥaddīn gül gel müjg-i tūr vū kemān ebrū
Ḳaddīn serv-i ser-firāz ü siyeh eşmiñdir āḫū
Benim gönlümi āl ile alubdur siḫr idüb eşmiñ
Zihī sāḫir zihī mekkār u fettān u zihī cādū
Müselsel ca‘d-ı zūlfünde nesīm oldı ḡanī toydı
Bilir sevdāyı olmuşdur seḫer vaḫtinde her sū
Şerāb-ı bāde-i vaḫdet içenler sermedī mestān
Olub meyhāne küncinde saña zikri budur yā hū

Leb-i la'liñ dürür şāhā hayāt-ı cāvidān bahşā
Zihī cān ma'deniyim vü zihī baħr u zihī lü'lü
Açıldı lāle vü sünbül reyāhīn verd ü hem nergis
İdelden şubħ-dem zülfün 'abīr-efşān u 'anber-bū
Beyāz u reng-i gül lāle cemāliñ şavķına ey serv
Gözümün birisi kān u revān ider birisi şū
Hadenk gamzesin ister kemān ebrūsı urdukca
Ne baydırır gönül ol oķ ne siħr itmişdir ol meh-ru

Ṭabīb bilmez benim derdim leb-i la'liñ dürür dermān
Meded kı bu Mişālīye ki gam küncindedir şayrū

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Hırāmān serv-i kaddiñden cüdā ey zülf-i 'anber-bū
Revān olan bu çeşmimden benim kandır değıldir şu
Revā mı vaşl-ı la'liñi ki merhem kılmayasın sen
Ki her dem kūşe-i ħasretde iñler 'āşık-ı şayrū

Seniñ dergāh-ı vaşlıñdan olalı āh kim men dūr
Gözüm giryān u hūn-efşān u dil-süzānım ey meh-rū
Firāķiñ āteşi çekdi depemden dūd hem çün serv
Ĝamiñ dağları sīnemde çü lāle ey dişi lü'lü

Şehā rahm eyle iñlitme beni çün nāy u def her dem
Ki kalmaz saña da āħır bu ħüsn ey gözleri āhū

Cihāniñ seniñle ħāki 'abīr ü 'anber olmuşdur
Şabā-yı 'aşķ-ı zülfüñden perişān ideliden bū

Mişālī sāğar-ı zerrīn eliñden koyma çün nergis
K'açıldı lāleler güller dönübdür cennete her sū (138b)

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Şor sāğar-ı la'lini kim kevşer-i cūdur bu (139a)

Baķ muşħaf-ı ruħsāriñ yezdān-ı dūrdur bu

Gülzār-ı ‘izārına nezzāre olam çünkim
Ġilmānı vü hūrāyı ider baña odur bu
Men bāde-i hamrāyı zühhāde şunub itdim
İç kahve-i yezdāndır içmez ider odur bu
Çün ma‘rifet-i haqdan leb ide nefis izhār
Şol şāhid erzel ta‘bi‘ söyler hemīn odur bu
Rağmına husūd anıñ çün aşlını fer‘inden
Fark itdi Mişālī kim verir deli budur bu
_ _ ./ . _ _ _ / _ _ ./ . _ _ _
mefülü mefālün mefülü mefālün

FĪ ĦARFÜ’L-HĀ

Şükr dergāh-ı fī vü zād u lāma
Biri nazm itmedi her silk-i hāme
Ħabīr itdi zi Qur‘ān-ı haqīkī
Göz açub yüzde sī vü dü kelāma
Şırāt-ı ‘aşkı ger kılmasa izhār
Kaçan varidi yol dāru’l-islāma
Cemālidir Muḥabbet-nāme-i ‘aşq
Beyān-ı Cāvidān u ‘Arş-nāme
‘Alem çekdi Ḥorasan memleketinden
Olub feryād-res şarkı vü Şāma
Za‘īf olmuşdur islāmında ümmet
Gelüb irgürdi noqşanın temāme
Ki ya‘ni dīn ile imān-ı haqīkat
Zuhūr olmasa gelmezdi niżāma
Kelām-ı Muşafādır oldı cāhil
Şular k’irmez zemānında imāme
Mişālī Ḥızr hay oldı çün irdi
Yüzüñ bezminde la‘līñ gibi cāma

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

mefāilün mefāilün feülün

Naḳḳāş-ı lem-yezeli lâ ilāhe illā'l-lah

Naḳş eyledi ruḥunda Muḥammed resūlu'l-lah (139a)

Keşf itdi ḥüsnün üzre ebiced levḥ-ı 'aşḳ (139b)

Esrār-ı kenz-i şalātla bā'i bismi'l-lah

Ḥaḳdan yüzün çevirdi ḥaḳıḳat bugün çü dīv

Sücūd-ı Ka'be-i ḥüsnünden kim itdi ikrāh

Kim eyleyeydi cihānda şıfāt u zāt idrāk

Şeb gīsū ger açmasa şubḥ ruḥundan rāh

Mat olmadı dü cihānda ol ehl-i ḥaḳ ki bugün

At oynadı bisāt-ı cemālînde ferz ü şāh

Sevād-ı a'zam-ı ḥüsnün kelām-ı lem-yezeli

Ne muşhaf u ne cemāl u na ḥāl u ḥaḫḫ-ı siyāh

Ḥaḳdan yüzi ḳarasına şol kim ki bulımaz yol

Ağ olmadı yüzi olur iki cihānda siyāh

Niçün ider Mişālî nazar ber-kitāb gāyr

Buldı bugün çü ḥüsnüni ḥaḳdan kelāmu'l-lah

_ _ . / _ . _ . / . _ _ . / . _ _

mefülü fāilātü mefāilü feülün

Sünbülün keşf itdi sırr-ı 'alleme'l-esmā bize

Ḳıldı ḥüsnünden müsemmä şerḫını peydā bize

Kendüyi seyr itmekiçün tūtî-veş mir'ātda

Eyledi iḥsān şıfātın zāt-ı bī hemtā bize

“Küllü şey'in hālikün lâ raybe illā vechihi”

Bu rumūzı añla rüşen ḳıldı ḫarf-i bā bize

Biz bugün ḥaḳdan kelāmu'l-laha nāḫıḳ olmuşuz

Çün vücuduñ defteri keşf oldu ser-tā-pā bize

Olmuşuz 'ummān-ı 'aşḳın keştî-bānı Nūḫ-veş

Mevc uraldan yedi çeşme sī vü dü deryā bize

Noḡtadır z̄atı şıfātı sī vü dü ḡarf-i ḡadīm
Bunda gösterdi cemālin ḡālīḡu'l-eşyā bize
Eynemā didi tevelleva hem fevelli vecheke
Ya'ni vechu'l-lah vü beytu'l-lahdır her cā bize
Bulmaḡıçün z̄uhr-ı ādemden rumūzın ādemīñ
ḡaşr-ḡāḡ oldu didiler mescidü'l-aḡşa bize
Didi el-faḡr u sevād el-vechi şāḡ-ı enbiyā
Ya'ni vechu'l-lahdır vechīñ seniñ cānā bize
Nuḡḡa gelse t̄ütī-veş bulur revān āb-ı ḡayāt
Gör ne kevşer-baḡş ider ol la'l-i s̄ükker ḡā bize
ḡalb-i mü'min 'arş-ı beytu'l-lah dir sultān-ı resül
Şöyle kim sādīd melā'ik künbed-i ḡazrā bize (139b)
Küntü kenzen didi maḡfiyyen z̄āt-ı lem-yezel (140a)
Ya'ni ādemden tecellī eyledi mevlā bize
Kā'inātı ḡarfetü'l-'ayn içre cevelān eyleriz
ḡāfdan çün içdi şad per şehper-i 'anḡā bize
On sekiz biñ 'ālem olmuş nūn nuḡḡıle muḡīḡ
Kim yine bu noḡḡadan fetḡ oldu her ma'nā bize
Gevher-i z̄ātuz Mişālī otuz iki baḡrle
Cūşa geldik rūşen oldu kenz-i lā yūfnā bize
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Şāḡ-bāz-ı lā-mekān ol dūnyeniñ murdārına
Ey ḡönül kerkes gibi ḡonma ḡāfa vir vārına
Dehr-i dūnuñ ḡülşeninde ḡül deḡildir şunma el
Şaḡın ey cān bülbüli kim ḡaḡlanursan ḡārına
Dīde-i ḡaḡ-bīn ile gel ādemīñ vechine baḡ
Z̄āt-ı bārīniñ eger müştāḡiseñ dīdārına
Şūretiñ naḡşını naḡḡāş-ı ezelden fehm iden
Vāḡıf oldu on sekiz biñ 'ālemiñ esrārına

Levh-ı dīdārīnda hattıdır nazar-gāhım belī
‘Ārif-i sırr-ı ezel bakmaz cihān gülzārına
 Ḳande kim kıldım nazar ğayr-ı cemālīñ görmedim
 Şöyle kim müstağrak olmuş kün fekān envārına
Gel melek gibi sücūd it zāhidā şeytān-vār
Aşlñ āteşden değılse ādemiñ ruhsārına
 Düş olaldan zinde-cān oldum meşāmm-ı dil çü Hızır
 Ṭurra-i ḥam-pür-ḥamınıñ nāfe-i tātārına
Çeşme-i ḥayvān ğamın sermed ferāmuş eyledim
Ṭūtī-i rūḥ irdi tā şol la‘l-i sükker-bārına
 Ger ene‘l-ḥaḳ sırrını fehm eylediñse zülfünñ
 Ey gönül Manşūr-veş şalıb ol mu‘allaḳ dārına
Ḳıble-ğāh iden Mişālī vech-i pāk-i ādemi
Ehl-i cennet oldı bil yanmaz cehennem nārına
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
 Ḳaḳ cemālīñ görmek istersen nazar ḳıl bāsına
 Ġāfil olma çāre ḳıl mir‘āt-ı gönlñ pāsına
Gevher-i yezdān dilersen ‘aşḳla ğavvāş olub
Düş ğarīḳ ol bu ḥaḳāyık ‘ilminiñ deryāsına (140a)
 Başını meydān-ı ‘aşḳ içinde top itsün o kim (140b)
 Düşdi şol gül-çehre dilber zülfünñ sevdāsına
Ehl-i imān oldı ol kim çün melek kıldı sücūd
Şol yüzi beytü‘l-ḥarāmīñ ḳaşları tuğrāsına
 Baş u cān u dīn üdil şükrāne virirdim eger
 Vāşıl olsam bir nazar anıñ ḳadd-i bālāsına
Fazl-ı ḥaḳḳıñ vechine nāzır olursan tā ezel
Ger ḥudā-bīn çeşme ḳılsañ nazar-ı tā hāsına
 Cennet ü dāru‘-s-selāma neylerim bakmaḳ çü men
 Gönlümi virdim nigārīñ nergis şehlāsına

Ma'rifet izhār ider minberde taklīdātla

Kendüyi ādem şanur baķ şeyhũ istiğnāsına

Görmek istersen̄ Mişālī maḥzen-i sırr-ı ezel

La'lini şor dilberĩn baķ şüret-i zībāsına

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātũn fāilātũn fāilātũn fāilũn

Düşdi çün dīvāne gön̄lũm sũnbülũn sevdāsına

Irag anĩn bundan özge fikrine sevdāsına

Süre-i nũr u duḥān gördũm ruḥuñla zũlfũnĩ

Çün nazār kıldım cemālĩn̄ muşḥaf-ı zībāsına

Buldı cān cevherlerin ḥaḳdan me'ārif gevherin

Düşdi ğavvāş oldu kim ki 'aşkıñn̄ deryāsına

Çün Muhammed gördi raḥmān şüretin mi' rācda

Vāķıf olanlar ḳaşĩn̄ ḳavseyñ ev ednāsına

Olıserdir Hızr gibi mest ü ḥayy-i lā-yezāl

Düş olanlar cām-ı la'linĩn̄ mey-i şaḥbāsına

İrdiler dīdāre ḥaḳdan ehl-i cennet oldılar

İstivā keşf eyleyenler zũlf-i 'anber-sāsına

Aşlĩn̄ āteşden deġilse baş çekme ādemĩn̄

Gel melek gibi sücũd it ḳāmet-i bālāsına

Urma dem Ḳur'āndan ḥaddĩn̄ deġil vechinde çün

İrmedĩn̄ yāsĩn vü sırr-ı süre-i tāḥāsına

Ey Mişālī Fazl-ı yezdānĩn̄ şıfātından bugün

Vāķıf olan lā-büdd irdi zāt-ı bĩ-hemtāsına

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātũn fāilātũn fāilātũn fāilũn

Fazl-ı ḥaḳdan vāķıf ol ḥatt-ı sevdā vü āġĩna

Ma'nĩ-i şaḳḳa'l-ḳamerden dāḥıl ol uçmāġĩna (140b)

İnne rabbĩ çüb 'Alĩ sırr-ı şırāḫı bulmuşem (141a)

Tā nazār kıldım mu'anber ca'd-i zũlf-i bāġĩna

Sırr-ı el-fakr-i sevādū'l-vechi hattıñdır seniñ
‘İlm-i esmā mazhar oldı lām u bī tuṭāğıña
İsm-i a‘zamdır qaşın müjgān ü müşkīn sünbülün
Destiñ üç kısım-ı şalāt u elli baq ayāğıña
Ser-be-ser ‘uzvuñ kelāmu’l-lah vü kenzu’l-lahdır
Bu sözi gūş eyle cāndan sükkerise dimāğıña
Rabbiñi vü nefsinı bil bunda zi ebed gelmediñ
Öz eliñle şu koyarsın derdmend ocāğıña
Gül yüzün gördi Mişālī mürğ-i cānı oldı şayd
‘Anber-efşān dām-ı zülf ü ‘anber-efşān dāğıña
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Çün şüret-i rahmānı yazdı yüzüne Allah
İnkāra neden düşdün pes dīv olub ey gümrāh
Bundan girū bī-ma‘nī her ‘ilme nazār kılmak
Cehl olma çü hattıñdır tefsīr-i kelāmu’l-lah
Ey çerh-ı hüsn her kim gördi yüzünı itdi
Hey hey bu ne mihr olur “aḥsentü te‘āla’l-lah”
Sen gencine-i cānsın ey gevher-i baḥr-i zāt
Fehm eyle ki nuṭquñdur nuṭq-ı ḥaqq-ı rūḥu’l-lah

Ṭāvūs saçın her sū zulmātı cenāḥ açub
Pervāz iderek şalmı ş gün yüzüne zıllu’l-lah
Kaşıyla gözi sem‘ī sırrını Mişāliden
Her kim ki şorar ider şekl ü rūḥ-ı Fazlu’l-lah
_ _ . / _ . _ _ / _ _ . / _ . _ _
mefülü fāilātün mefülü fāilātün

Esir oldum yine bir meh-likā mihr-i dilārāya
Şacı sevdāsına düşdüm nedir çāre dilārāya
Yedi iklimi fetḥ itdi musahḥar kıldı āfākı
Çeküb kirpiklerin tīg u görelden qaşların bāya

Çü Mehdî kâşifü'l-esrâr olıser zât-ı mutlakdan

Kelâmu'l-lah-ı hüsnünden irer kim sırr-ı tâhâya

Yüzün bedr ayını gösterme çün mir'ât-ı nādâna

Ki hayvân kânde lâyıkdır bunuñ gibi temâşâyâ (141a)

Seni gördüm seni bildim ki sensin manzar u nâzır (141b)

Yüzünden gayrı manzar bulmadım baqdım çü her cāya

Kimiñ oğlısın ey taqlîd seni taḥkîk-i fehm it kim

Peder mâder semâ vü arz u 'unşurdur saña rāya

'Urûc it gönüllere ya'ni okı heft ayet hattın

Çün Ahmed irmek istersen bugün mi'râc-ı isrāya

Yüzün sür ḥâk-pâyine melâ'ik-vâr ey zerre

Dilersen kim güneş gibi saña eflâk ola dāya

Per eyle dâmenin ey cevherî lü'lü' ü gevherden

Gelüb gâvvâş olub her kim düşer bu ka'r-ı deryāya

Mu'allâk çarḥ-ı sergerdân olub bir dem qarâr itmez

Bilir şems ü kamer dâ'im neden düşdi bu sevdāya

Şu 'ârif kim yüzün gördi okudu muşḥaf-ı hüsnün

Gözin her kânde kim açdı dūş oldu anda mevlāya

Çü kerkes konna murdâra hümâ-veş 'arşa pervâz it

Ne lâyıkdır nişîmen ola gayr-ı kâf u 'ankāya

Mişâlî okudu çünkim kelâmu'l-lah-ı ruḥsârın

Gözin açdı şifât-ı ḥaḳḳa irdi zât-ı yektāya

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Ehl-i dünyâdan gönül gel 'ahd ü peymân isteme

Çün değil erbâb-ı inşâf andan imân isteme

Ka'be ruḥsârına ey dil sâcid ol hemçün melek

Ademî ol sen seni etbâ'-ı şeytân isteme

Çekmeyince muḥabbet ḥâr u cefâsın bülbülâ

Dem-be-dem feryâd idüb vaşl-ı gülistân isteme

Derd-i ‘aşk-ı yâr hâşıl eyledinse ey gönül

Derdine dermân yeter ol dahî dermân isteme

Şol kemân-keş kaşlarıñ kurub hadenk gamzeñi

At bu sînem çâkine illâ ki pür hûn isteme

Ey Sikender zulmet-i hattındadır cûy-ı hayât

Olma sergerdân zûlmât-ı âb-ı hayvân isteme

Ehl-i ‘irfândır diyüb zühhâda olma mu‘tekid

Her muqallidîñ saķın şadrında Qur’ân isteme

Şûret-i haķdır cemâli haķdan a‘râz eyleyüb

Gün gibi rûşen olan ma‘nîye bürhân isteme

Ey Mişâlî isterisen la‘l ü dürr-i ma‘rifet (141b)

Bahr-i dilden gayrı yerde kenz-i yezdân isteme (142a)

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Her kimin cânında ‘aşkıñdan seniñ derd olmaya

Fi‘l-mişâl hayvân dürür adı anıñ merd olmaya

‘Āşık oldur cân u ser virmekte rāh-ı ‘aşķda

Sürh ola ruhsarı çün gel zer gibi zerd olmaya

Gülşen-i cennette kaddin gibi serv-i cûy-bâr

Hüsn bağında yañağın gibi bir verd olmaya

Ol ne bilsün haste gönüm derdiniñ dermânını

Şol devâsız derd-i ‘aşķa çünki hem-derd olmaya

Merd aña dirler ki kilâb-ı nefsinî katl eyleye

‘Āşık oldur dâmeninde pāk ola gerd olmaya

Ehl-i rahm ol gül gibi handân kıl dâ‘im yüziñ

Ādem oldur tîz ü tündden âhen serd olmaya

İkilikten ey Mişâlî gec birlik pîşe kıl

Bil yakın şeytân dürür ol kimse kim ferd olmaya

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Lāda kalma zāhid ‘ömrün geçirme lāyla
Haḫka yüz tüt haḫkı aña nūr-ı illā ilāyla
Devr-i ‘İsīdir birikdi cümle edyān şöyle kim
‘Arızın nūrı bir olmuş küfr-i ‘anber-sāyla
Kim ki la‘līn cūr‘asından içdi vaḫdet cāmını
Qaldı bākī Hızr-tek sen la‘l-i ruḫ-efzāyla
Qanlı çeşmimde sevād-ı ḫāl ‘aks-i merdümüm
Dāğ-ı ḡamdır şanma sen küh-sārda lālāyla
La‘līni emdirme düşmez her raḫīb kelpe kim
Hızrın yok nisbeti tūtī-i şükker-ḫāyla
Şüret-i ḫaḫdır yüzün men‘ itme ehlu‘l-lahdan
Şaklama şemsi sehāb zülfi zıll-ı illāyla
Cennet ü ḡilmāni neyler ey Mişālī kim ki ol
Hem-dem ola bir nefes şol nergis-i şehlāyla
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Geçdi kim zülfün şırātından cemālīn bāḡına
İrdi otuz iki ḫūruñ ravza-i uçmāḡına
Şüret-i raḫmāna irdi gördi kim dīdārın
Āb-ı kevşer içdi kim şundi lebiñ āyāḡına (142a)
Lā ilāhīn nüktesin fehm itdi illā‘l-lah ile (141b)
Nāzır olan ādemiñ vechine şol u şaḡına
Zī se‘ādet sermedī cānāne irdi buldı cān
Cān u başın kim fedā kıldı anīn ayāḡına
Cilve idelden ḫırāmān servīn ey ḡülzār-ı ḫüsn
Bendin açdı her taraf bak ‘aynımıñ ırmāḡına
Nāfe-i çīni nider ayrık çün irdi cānımıñ
Ġāliye sā turra-i ḫam-pür-ḫamiñ dimāḡına
Şükker isterseñ çü tūtī kıl kanā‘at-ı ‘aşkla
Zehirdir el şunma dehrīn bālına vü yāḡına

Lām u bī la‘limdidir dimiş rumūz-ı küntü kenz

Hızır olur her kim irer ol nükteniñ şormāğına

Geçdim āğile qarāsından Mişālī dünyeniñ

Dil virelden hatt-ı hüsünüñ siyāh u āğına

__·__ / __·__ / __·__ / __·__

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Çehreñiñ kim naqş olubdur hattı reyhān üstüne

Muşhaf-ı haqdır ki yazmış dest-i yezdān üstüne

Rūz-ı ‘ıyd vü leyletü’l-ıqadriñ nişānın göster

Dökülicek hüsünüñ zülf-i perişān üstüne

Devr-i ruhsārında zülf ü noqta-i hālīñ seniñ

Şekl-i cimdirmek çekilmiş şems-i tābān üstüne

Mül lebiñle dişleriñ mānend ey cān pāresi

Şanki bir la‘li kadehdür dürr-i dendān üstüne

Derledikce ruhları müzeyyen bālā’il

Şan seher şebnem düşübdür verd-i handān üstüne

Zahm-i gāmeñ dāğ-ı bağırmıdan du‘ā eyler saña

‘Anberīn baqışlarıñ atdıqca peykān üstüne

Cānımı kıldım fedā kevşer lebiñiñ būsına

Ey kamer-rū kimdir ol cān virmeye cān üstüne

Çehrem üzre hūn bağırm eşk-i çeşmimle benim

Bir tabaqdır kim dizilmiş dürr ü mercān üstüne

Ey Mişālī başıñı vir dönme ‘ahdiñden şağın

Er midir her kim ki tırmaz ‘ahd ü peymān üstüne

__·__ / __·__ / __·__ / __·__

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Devr-i güldür sākıyā bir cā-yı hurrem-i bāğda

Şun şerābı gör ne lezzet gösterir dimāğda (142b)

Lāle yürir bāde tutub gonce gül handānıñın (143a)

Bezm idüb mey içmeyen ebleh dūrür bu çāğda

Cennetü'l-firdevse döndi 'ālemiñ her cāyını
Hayf ola devr itmeye zerrīn kadeh şol sağda
Rind olana āyine cām-ı şerāb-ı nābdır
Görmek olur on sekiz biñ 'ālemi ayāğda
Cür'a-i la'līnden içdi Hızr u 'İsī oldı hay
Āb-ı kevşer budur uş dirler ki var uçmāğda
Dāne idüb bedr-i ruhsārında müşkīn hālını
Gönlümi şayd itdi şol zülf-i müselsel bāğda
'Alleme'l-esmā-i küllīniñ tılsımın görmüşem
Çehreñ üzre naşş olan hūttı-ı kara vü āğda
Serv 'ar'ar nārūn gülşende reftārīn görüb
Aniñçün hızmeye tırmuş kamū ayāğda
Hasretīnden kanlu çeşmim her biri bir lāledir
Zahm-ı gāmdan goncedir bağırında olan dāğda
'Āteş-i hicriñle ser-tā-pā vücūdum 'aşkla
Şem'dir oddan 'alem çekmiş ki yanar yāğda
Ehl-i 'irfānile hemdem ol Mişālī merd iseñ
Ma'rifet umma şaķın her dīv-i rüy-ı zāğdan
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Mihrāb-ı kaşına döndür yüzüñi gir dīne
Sücūde gel çü melek hucetü'l-mesākīne
Cemālīñ ayına baķub şoran lebiñ rāzın
Nider şekerle nebātı çü tūṭī āyine
Sīmurgiseñ şikārı yine kāf-ı 'aşkdan al
Hümāy ol azı gider tıtma dil beher çīne
Keşf itme rāz-ı la'līni nā-ehle ey nigār
Maḫzen değıl çü 'aşk-ı cevherine her sīne
Göñül çü düşdi nāfe-i tātārına ihtiyāc
Şikenc-i zülf-i semensā vü ca'd-ı çin çīne

Şirāt-ı müstakîme yapış ya'ni zülfün anî

Bu köprüden vay aña kim ayağı t̄âyine

Zihî se'âdet ü devlet ki faqr-i şâl u 'abây

Qabûl idüb şu ki bakmaz qabâ-yı tezyîne

Şâf olmayıcaq âyine yok zerre qâ'idesi

Gidîñ çü zülf-i qalender libâs peşmîne (143a)

Vechîñdürür şalât u hac u kıblem ü zekât (143b)

Kim viriser rızâ çü Mişâlî bu âyine

— . / — . / . — . / — .

mefülü fâilâtü mefâilü fâilün

Gönlümi şayd itdi hâl u câzû 'aynîñ älla

Şir-veş zencîre çekdi anı zülf-i dâlla

Äsitâniñda gözüm saqqâ müjüm çârûbdur

Çü budur vaktim bi-ğamdi'l-lah iş bu hâl

'Aşqını men' itme zâhid benden ol meh-pârenîñ

'Aşığı dînden ayırma mikr ü efsûn älla

Äh kim 'ömrüm geçiserdir firâq u derdle

Vâsıl olmazsam dirîğâ sen yanâğı älla

Ädem olurduñ Mişâlî 'aşka tesîm eyleyüb

İhtiyâr itseñ ferâgat küşesin bir şalla

— . — / — . — / — . — / — . —

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Tâ lebiñ keşf itdi sırr-ı 'alleme'l-esmâ bize

Rüşen oldı nür-ı "sübḥâne'l-lezî esrâ" bize

Ravza-i hüsnüñ tecellî eyleyelden her taraf

On sekiz biñ 'âlem oldı cennetü'l-me'vâ bize

Yedi yerde oğduk yedi kelâmîñ urdı mevc

Ol zümürüd yedi cevherden sekiz deryâ bize

'Ayn-ı nuḡ oldı kelâm-ı ḥaqqâ tebdîl eyledik

Nür-ı muḡlağ oldı ya'ni dünye vü 'uqbâ bize

Biz bugün dīdāre irdik aḥsen-i taq̄vīmde
Zāhidā ānma ne ḥācet cennet-i ferdā bize
Nūr-ı ḥaḫdan mihr-veṣ oldu münevver ‘ayn rūḥ
Rūṣen idelden cemālin Faẓl-ı bī-hemtā bize
Tūṭī-i mir’āt-ı ‘aşḫ oldıḫ me‘ārif ḫandına
Ḳanmıṣız çün şundi cām ol la‘l-i sūkker-ḫā bize
Nāzır olaldan yüzün mir’ātına ey māh-ı bedr
Mihr-i raḫṣān oldı lāyih oldı ḫaḫ her cā bize
Āfitābiz zerrede baḫr-i muḫtīz ḫaṭrede
Cismile ḫāfir Miṣālī rūḫdur ‘anḫā bize
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Dökülmüş ca‘d-i zūlfün māhitāba
Bulut şan sāye şalmıṣ āfitāba (143b)
Cemālīñi ‘arḫ-ı nem-nāk idübdür (144a)
Gül-i ḫamrā dökülmüşdür şınāba
Dirildir Hızr-tek sermed memātı
Lebiñ nāzile başlasa ‘ināba
Seniñ mestāne çeşmiñ fitnesinden
Cihān ucdan uça vardı ḫarāba
Cinān bağındasın birbirin̄ gelsin
Niçün hem-dem olasın pes ḡurāba
Cihāne gelmeye sen gibi pir cevır
Menim-tek olmaya muḫmel ‘azāba
Çıḫarma fırsatı elden gözet dem
Ki bir gün yaşdanırsın türāba
Terennüm eyle āheng-i nevāya
Ki muṭrın irdi dem-i ceng ü rebāba
Mesihā zāt olur ol ādemī kim
Lebiñden irdi yek ḫaṭre şerāba

Hakikat ehline hem-dem olagör

Ki kelb olur olan mahrem kilaba

Cemali mushafin vird it Misali

Nazar itme şakin gayri kitaba

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

mefailün mefailün feülün

Lale ruhsarin ki açılmış sekiz uçmâg aña

Havz-ı kevser kleblerin nergislerin ayâg aña

Dane düzmüş devr-i haddinde siyeh halin habib

Gönlümü şayd itmek için zulfün itmiş âg aña

Gülistân-ı hüsnüne agyarı mahrem eyleme

‘Andel-i cân menziline görme lâyık zâg aña

Dür olalı vuşlat küyünden ey cennet güli

Lale-veş bağırmda yakdı nâr-ı hasret dâg aña

Dostum cân almağ için dervr-i ruhsarında seniñ

Çavs ebrin tir ü müjin hançer ü biçâg aña

Her taraf gül laleden seyn olmuş iken hıld-veş

Hayf ola gül gibi sâgar içmemek bucâg aña

Ey Misali genc-i pinhandır dimiş la‘line Hızr

Dem olur mı rāzla tā bir haber şormâg aña (144a)

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

‘Aşık ol gel yan ‘aşkı dâgına (144b)

İrmek istersen cemali bâgına

Heft mushafdan güzer kıl bul şirât

İstesen vuşlat sekiz uçmâgına

Küntü kenzin rāzını gör kıl nazar

Hüsni üzre hattı esved âgına

Gün yüzünde dane idub halini

Gönlümü kayd itdi zülfi bâgına

Āb-ı kevşerdir Mişālī la'li kim

Cān değer vallah bir şormāğına

-- . -- / -- . -- / -- . --

fāilātün fāilātün fāilün

Haddiñ şanma zülf-i perişān arasında

Cennet gülidir sünbül ü reyḥān arasında

La'l üzre zümürüd ḥaṭṭıñ didi görenler

Cān sebzesidir çeşme-i ḥayvān arasında

Zülfün iki ṭāvūs qudsdur şanma kim

Cevelāna kanad açdı gülüstān arasında

Dendāniñ dürc-i dehān içinde gören dir

Dürr nazmı dürür la'l-i bedahşān arasında

Kāküllerin altında yüzün şems-i nigāra

Cān şem'i dürür yandı şebistān arasında

Gülzār-ı cemāliñde şehā zülf-i semensā

Şol sünbüle beñzer k'ola Qur'ān arasında

Cem' eyledi sihrle saçın 'asker-i küfri

Din gāret ider kişver-i imān arasında

Yūsuf gibi şāh olmağa dil Mışırına 'aşkıñ

Sultānı 'alem değdi bugün cān arasında

Dünyāyı Mişālī nider enhār u cinānı

Çün olmayasın serv-i hırāmān arasında

-- . / . -- . / . -- . / . --

mefülü mefāilü mefāilü feülün

Teşneyim ey gonce la'l-i lebiñ gül ḳandına

Nola ḳandırsañ beni luṭf idüb aniñ ḳandına

Dil virelden bu gönül vırāna seni ma'mürdur

Şol perī şüretlunuñ ol ṭurra-i dil-bendine

Ey şanem la'liñ ḥodbeşen gūş iden erbāb-ı 'aşḳ

Neyler ol efsāneyi girmez şüyüḥuñ pendine (144b)

Ehl-i dünyānīñ deġildir kavlı ü ikrārı dūrüst (145a)

Ey dil aldanma anīñ ikrārına sevkendine

Vaşl-ı hūsnūñden Mişālī bī-şehā redd eyle

Şāh-ı ‘ādil zulm ider mi ‘abd-i dermendine

— · — — / — · — — / — · — — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Zülfüne düş ey gönül ‘ömrūñi virme bāde

Baş ol dūrür kim irdi sevdā-yı ol sevāde

Hızr u Mesīhā gibi zinde-i sermed olur

La‘linden içdi her kim cūr‘a-i cām-ı bāde

Göz diyem ki yāre şūd o göz ki kendin görür

Hūsnūñ gibi nigārā cām-ı cihān-nümāda

Allaha buldı vuşlat illayı eyleyen derk

Zāhid-i hod-bīni gör şirk itdi kaldı lāda

Bulmadı zülfūñ gibi bād-ı şabā misk-i ruḡ

Çok yeldi çin ü māçin hem hoten ü hıḡada

Bālāña ey perī dü kande buliser vūşül

Cānla kayd olmayan ‘aşkıñ gibi belāda

Bāḡını gör bāḡınıñ pāk eyle ey kalender

Tāc u kemerde neyler rahmān yāḡūd ‘ibāda

Bāḡını pāk eylemek sen seni görmek dūrür

Ṫūṫī-i ma‘nevī-veş mir‘āt-ı kibriyāda

Sīmurg-ı kāfim diyen lāf itmesün Mişālī

Her mürġ ider mi pervāz anīñ gibi yuvāda

— · — — / — · — — / — · — — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Tā oḡundı şūretin levḡinde sırr-ı lā ilāh

Bildi erbāb-ı ma‘ārif kim budur vech-i ilāh

Nūrdur hem nūr ider iḡsān bir arz u semā

Kim dūrür diyen cemālīñ ḡaṫṫına ḡaṫṫ-ı siyāh

Muṣṭafā-veṣ ‘arṣ-i yezdāna kim eylerdi ‘urūc

Olmasaydı istivā-yı kākülünden āna rāh

Maḥv olur mihrin sipihr üzre hemān-dem pertevi

Tarḥ ide ol māh çünkim cebhe fevķından külāh

Ey gönül ṭab‘ gedāyı ķo bülend it hem-tekk

Fazl-ı yezdāndır necāt ehline çünkim pādiṣāh

Yüzünü bükmeķ neden geldi yüzünden ādemīn

Kim semāvāt u melek cem‘ine oldur kıble-gāh (145a)

Sen gümān itme Miṣālī senden a‘rāz eyleye (145b)

Hālīṣ ü muhlīṣkuluñdur yoķdur anda iṣtibāh

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cānımı kıldım fedā la‘l-i lebinīn būsına

Göñlümi kıldım muķayyed ‘urve-i gīsūsına

Ehl-i imān olmaķ istersen melek-tek sācid ol

Ka‘be-i hüsnünde ol meh-pārenīn ebrūsına

Ey gönül Maṣūr-veṣ aṣıl mu‘allaķ dār idüb

Terk-i cān it çün yapıṣdın zülf-i ‘anber-būsına

Cān ṣikār eyler ṭolanma ol gözi ṣayyāde gel

Göñlüni virme bu ṣāhrānīn ṣaķın āhūsına

Büse virdim diyü göñlüm aldı la‘li Allah

Ṣimdi cān ister nazar kıլ ğamze-i cādūsına

‘Aṣķ pīrinden ṭaleb kııl sırr-ı ‘ilm-i min ledün

Gir bu ‘ummānīn gönül ğavvāṣıṣın lü‘lü’sine

Tā ebed ḥaķdan Miṣālī Hızr-veṣ buldı ḥayāt

Kim bugün la‘linīn irdi āb-ı kevṣer cūsına

__ . __ / __ . __ / __ . __ / __ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Görmedim bir yār u dilber ķalbi kim ārı ola

Ṣāḥib-i ‘ahd ile peymān ṣādık iķrārı ola

Çande bir meh-pāre olsa hem-nişîni dīvdir
Görmedim ‘ālemde bir gül tā ki bī hārī ola
Cennetü’l-firdevsi neyler ehl-i dil çün sen teki
La‘li kevşer zülfi ‘anber yüzi gülzārī ola
Nice ene’l-ḥaḫ dimesün dār olub Mānşūr-ı dil
Çün çelīpā zülf-i müşkīniñ gibi dārī ola
Her kim ister devlet vaşlını ol meh-pāreniñ
Başla cān u cihān terk eylemek kārī ola
İttişālin buldım anıñ ḥaḫdan oldum ber-murād
Bunda vaşlın bulmayan ‘uqbāda bī yārī ola

Ey Mişālī ‘ākıbet maḫşūdeirmez her kim ol
Aldanub fānī cihāne dünve dildārī ola

— · — — / — · — — / — · — — / — · —
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey gönül ḳalb-i züḡalden ‘ahd ü iḳrār isteme
Dāst-i ḡüftār olmayandan dāst-ı ḡüftār isteme (145b)
Dünyeniñ mührin biraḫ dilden añā meyl eyleme (146a)
Kim anıñ lezzātı āḡū malıdır mār isteme
Dünyede çünkim bulunmaz bir vefālu ḡoḡru yār
Sen saña yār ol gönül yaru vefā-dār isteme

Bu cihān baḡında bir gül yok dikendir cümlesi

Bāḡ-ı dehr içinde ‘ākıl zevḳ-i gülzār isteme

Çün deḡil pāyında mülk ü genc ü māl u salṭanat
Cümlesinden geḫ Mişālī sīm ü dīnār isteme

— · — — / — · — — / — · — — / — · —
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Çaddiñ gibi bir serv-i gülistān arasında

La‘liñ gibi gevher ḳanı ‘ummān arasında

Oḡudı ḫatīb-i ezeli ḫutbe-i ḫüsnün

Mınberde bugün mecmu‘-i ḫübān arasında

Çün gezdi vü seyr eyledi bu çarḥ-ı mu'allak

Bulmadı seniñ mişlini devrân arasında

Kim gevherîdir qadr-i cevâhiri ol añlar

Keşf itme şaḳın rāziñi nādān arasında

Gir kûşe-i tevhîde qo bu keşret-i nāsı

Ḥayvân olur ol kim qala ḥayvân arasında

Bul ḥâtemi fetḥ eyle bugün insle cinni

Mûr olma gel Āşāfla Süleymân arasında

Telbîs ü riyâdır işi bu ḥalk-ı cihāniñ

Nâdir bulunur qanı müselmân arasında

Cenneti şanursın bu cihân 'ayn-ı şaḳardır

Kim toptoludur cinile şeytân arasında

Gel ḥaḳḳı beyân eyle Mişālî yine ḥaḳdan

Tā gūş ideler nuḳḳiñi 'irfân arasında

__ . / . __ . / . __ . / . __ .

mefûlü mefâilü mefâilü feülün

Bir dilâ rāmım perî ḥüsünde ḥayrânım yine

Ġonce la'li şavḳına ben dâḡ u nālânım yine

Şem'-i ḥurşîd cemālîñ dūş olaldan 'aynıma

Rûz şeb pervâne-veş 'aşḳla sūzânım yine

Ḥasretîñden vādî-i miḥnetde ey serv-i revân

Eşkimi enhâr kıldım çeşm-i pür-ḥünüm yine

Ḥaste-i 'aşḳım cemālîñden cüdāsın sen tabîb

Şerbet-i la'liñ 'ilâc it gel ki bî-cânım yine (146a)

Ḥâk olursa rāh-ı 'aşḳıñda Mişālîñiñ teni (146b)

Qā'imim 'aşḳıñda dönmem dâst-ı peymânım yine

__ . __ . / __ . __ . / __ . __ . / __ . __ .

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Lebîñden ol kim iḳer ḥamr-ı 'aşḳ amîze

Bulur ḥayât vü çü Ḥızr olur dil ü tîze

Gören seni bu cemāl ü kemālu'l-lah ider
Allah Allah ne hulk u hüsn-i pākize
Kaçan olur sezā şadre şol kim ki
Der-i 'aşkıñda olmaya mişl derdimize
Olamaz almadı o gök sipihr olalı
Niceler gerçi bendi esb-i şeydize
Deldi çü nāy bağrumı yer yer ey meh-rū
Çekeliden zehr su kirpiğĩñ nīze
Mişāliyā otuz iki hurūfa münkasım ol
Ki müttakī olur ol kim irer bu mu'cīze
Bu kelāmı ki sen hudādan itdiñ şerh
Kılur kulağda anı ehl-i Fazl āvīze
_ _ _ / _ _ _ / _ _ _ / _ _ _
mefāilün feülün mefāilün feülün
Gül yañagĩñdan cüdā bülbül gibi zārım yine
Derdime la'liñ şifadır gel ki bī-mārım yine
Şem'-i ruhsārĩñdan olaldan ba'īd ey gül'izār
Yanarım pervāneler-tek çeşm-i hun-bārım yine
Kūşe-i gurbetde feryād u figāndır hem-demim
Mūnis-i sūz-ı ğam ol māh-ı envārım yine
Dilberā Manşūr-veş hüsnüñi ene'l-hağ görüb
'Anber-efşān sünbülün dārına ber-dārım yine
Ğabğabĩñ çāhında zülfün zencirine düşdi dil
'Aşkla dīvāne-i ol misk-i tātārım yine
Gözlerimden bağrımĩñ kanına ğarğ oldu tenim
Tā firāk u derdle bī-vaşl-ı dildārım yine
Öldüğü dem bu Mişālĩñĩñ kadem baş kabrine
Göresin 'aşkıñda nice kā'im ikrārım yine
_ _ _ / _ _ _ / _ _ _ / _ _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ehl-i ‘ilmim diye kim te’vile m̄yil olmaya
Gör ne cāhildir ki ḥaḫ ḫavline ḫāyil olmaya (146b)
Kim ki inkār eyledi ‘ilm-i ḥurūfa şöyle bil (147a)
Dīv olur ol rahmet-i rahmāna ḫābil olmaya
Müftī-i devrān geçip bu sırra bulmayan vuḫūf
Ḥaḫ ḫatında hiç anīñ akrānı cāhil olmaya
Her ki bu kevserden içdi oldı ḫay m̄nend-i Ḥızr
Ḥavl-i yezdāndır iki ‘ālemde zāyil olmaya
Şol kim Allahīñ cemālīñ bunda rūşen görmedi
Bu kelām-ı Muştafādır anda vāşıl olmaya
Ḥılmayanlar istivā-yı zūlf dilebrden ‘ubūr
Enbiyā-veş sī vü dü firdevse dāḫıl olmaya
Fazl-ı yezdān ḫullarından şol kim ol el tıtmadı
Geşt-i kār-ı ma‘rifetden āna ḫāşıl olmaya
Bilmedi nīş-i muḫabbet şunlarıñ başında kim
‘Aşḫ-ı sevdā-yı dü gīsū-yı selāsıl olmaya
Başa ol irgürdi rahı kim edebden çıḫmayub
Ġayrı mahrem itmeye yār-ı erāzil olmaya
Ey Mişālī sā‘ī olmaz ‘ilm-i Fazlu’l-laha kim
Naḫş olur irmez kemāle merd-i kāmil olmaya
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ey şabā vir gel ḫaber ol sūnbül-i zībā nice
Şol leb-i la‘li revān-baḫş ol ḫaddi bālā nice
Künc-i miḫnetde ġarīḫ-i baḫr-i eşkim bir gün āh
Dimediñ ol çeşm-i lü’lü’ yār-i pür-sevdā nice
‘Andelībim ḫasretiñden rüz şeb der-i nāleyim
Ey şabā vir müjde bi’l-lah ol gül-i ra’nā nice
Ġam beyābānında sergerdān olan Mecnūnuyım
Ey nesīm vaşl-ı yār ol tırra-i Leylā nice

Hayli müddetdir cüdāyım vuşlat-ı dildārdan
Bir de görem mi Mişālī ol gözi şehlā nice

-. - - / -. - - / -. - - / -. - -
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Çaddīn̄ gibi serv-i sehī gülzār arasında
Zülfün̄ gibi sünbül kanı enhār arasında
Hüsnünde gören ṭurra-i ham-pür-hamīn̄ ider
Gencīne dūrür yetmiş iki mār arasında (147a)

Būy-ı ezelī istersen̄ zülfüne yapış (147b)

Ço nāfeyi gel çinle tātār arasında
Yāriḷe olam yār dir isen̄ ey dil-i miskīn
Yāriñi yine ṭurma yūri var arasında

Didiler iki baḡrı kara lāle görenler
Merdümlerimi dīde-i hūn-bār arasında
Geh zülfün̄ alur gön̄lümü geh merdüm çeşmin̄
Avāre ḡalubdır iki sehḡār arasında

‘İsī-i lebiñ mürde dile rūḡ ider iḡsān
Şol dem ki tebessüm ḡıla ḡüftār arasında

Hadd üzre gören ḡalle bu ḡalka-i zülfün̄
Bir nokṡa şanur siḡrle perkār arasında

Dünyāya Muḡammed didi çün cīfe ḡazer ḡıl
Kelp oldu şu kim ḡaldı bu murdār arasında

Ref eyledi yüzden gice zülfin didi ol yār

Bedr ayı göreñ ṭurra-i ṡarrār arasında

Ol dem ki seniñ ḡüsnüñi medḡ ide Mişālī
Cevher daḡıdır nazm-ı derd-bār arasında

- - . / . - - . / . - - . / . - -
mefülü mefāilü mefāilü feülün

Sāḡī-i gül-ruḡ ḡadeḡ şun kim bahār oldu yine
Her ṡaraf cennet mişāl vü mürḡ-zār oldu yine

Ey hırāmān serv-i kāmēt şem‘-i ruhsārında cān
‘Aşkla ihrāk olub pervāne-vār oldu yine
Lāle vü gül-berg haddiñi görelden dostum
Her seher cān bülbüli nālān u zār oldu yine
Hasret-i şirīn lebiñden husrevā ferhād-i dil
Bī-sütün-ı gamda bī-şabr u qarār oldu yine
Koyma elden hem-çü nergis sāgar reng-i erguvān
K’irdi gül mevsimi ‘ālem gül‘izār oldu yine
Kevşer-i la‘līnden içelden nigārā cür‘ayı
Mürde cān irdi hayāta pāydār oldu yine
Ey Mişālī hamdu’l-lah ehl-i imān olmuşum
Kıble-gāhım tā bugün ruhsār-ı yār oldu yine
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Gül ruhlariñ üstüne turrañ bırağdı sāye
‘Arş üzre ebre beñzer kim tutdı perde āya (147b)
Kırdı kemān kaşlarıñ gizledi sehm hadeng (148a)
Hādi girer nigāhān men hān-ı mübtelāya
Her yaña kim bağarsam tal‘atıñ oldu manzar
Zī baht zī se‘ādet vey şāh men gedāya
Hızr-ı revān bahş olur hamr-ı lebiñ nüş iden
Bālāña vaşl olan cān uğramadı bālāya
Pīr-i ezel dāmenin tutdum vü oldum merīd
‘Aşq-ı ruhuñ ders idüb çekdi araya
Hācī-i haq değıl mi çün melek iden sücūd
Sen kaşları hilāl ü sen Ka’be-i ‘alāya
Kim ki Mişālī içdi cām-ı şerāb-ı la‘lin
Zinde olub ‘aşkla başladı hūy-ı hāya
_ . _ . / _ . _ _ / _ . _ . / _ . _ _
mefülü fāilātün mefülü fāilātün

Ġonce-tek hicriñde baġrım toptolu k̄an eyleme

Gözlerim yaşın ġamiñla baħr-ı ‘ummān eyleme

Ġonce-gül la‘liñ firāķında dil-i aŗıfteyi

Her seħer bülbüli gibi feryād u nālān eyleme

Tiġ-ı hicrānla cānā çāk-çāk oldu ġönül

Vaŗl-ı la‘liñ kıl ‘iṭā cevri firāvān eyleme

‘Aŗıķ-ı pür-derd-i dil şad pāreyi ey māh-rū

Vādī-i miħnetde sergerdān u kibriyā eyleme

Dökdi ġamzeñ kanımı vü Şimdi ‘aynīñ cān diler

Raħm kıl ey ġūn-rīz k̄an üstüne k̄an eyleme

Mevsim-i güldür tutarken elde nergis lāle cām

Kim didi bu demde Şürb-i āb-ı ġayvān eyleme

Künc-i ġamda bu Miŗālīniñ nigārā tā seħer

Gözlerin pür-ħūn vü eŗkin seyl-i bārān eyleme

.. _ _ _ / _ . _ _ _ / _ . _ _ _ / _ . _ _

fāilātūn fāilātūn fāilātūn fāilūn

Fazl-ı ġaķdan Şerm kıl sun her kim ol te’vīlden

Bir kitābı yazıcaķ Şonra muķābil itmeye

Zīre kim olur ġalaṭ yazan daħī eyle ġalaṭ

Kār-ı cāhildir bu kārı merd-i kāmīl itmeye

Şehr-i imāndır anı vīrāne kılmaķ ola ġayf

Ehl-i dīd olan ġörüb bir ġarfī zā’ il itmeye (148a)

Bü’l-hevesdir kim kitābın alıķor noķŗānda (148b)

‘İlme ġer bu ŧarzla ceħd itse ġaŗıl itmeye

Bir naŗıħatdir Miŗālīden ŧaleb ehline bu

Merd olan kāl eyleyüb ġaķ nutķı bāṭıl itmeye

.. _ _ _ / _ . _ _ _ / _ . _ _ _ / _ . _ _

fāilātūn fāilātūn fāilātūn fāilūn

Şeker kim devr-i zaħlde baħt-ı yār oldu bize

Reh-nümā ya’ni ki Fazl-ı ġird-ġār oldu bize

Rahmet-i rahmāndır irdi āsmān-ı ğaybdan
Baħr-i luṭfundan dū ‘ālem size zār oldu bize
İrdi çün ol şems-i dīniñ feyzi ender kā’ināt
‘Ālemiñ her zerresi bir rāz dār oldu bize
Hūd u red aġyār yār oldu vü el virdi sürūr
Devr-i kış geçdi cihān bāġ u bahār oldu bize
Şüret-i ādemde haḡ kıldı tecellī āşikār
Hey ne dūd vü ne ġarāyib rūzgār oldu bize
Devlet-i Manşūra irdik lā-yezāl ü lem-yezel
Tūrta-i ‘anber-feşān yār dār oldu bize
Ravza-i rızvāna girdik aħsen-i taḡvīmde
Çün şırātu’l-lah-ı zülf-i müşk-bār oldu bize
Kıışsa-i hicrān duruldu ḡalmanı cevri-i raḡīb
Kūy-ı dilber miskin vü cā-yı ḡarār oldu bize
Rūz-ı maħşerdir ki irdi va‘de-i dāru’l-ḡulūd
Sāḡi-i kevşer şeh-i dūldül sevād oldu bize
Yime ḡayder-veş ġamın erbāb-ı şirkin çün bugün
Fazl-ı yezdāniñ kelāmı zü’l-fiḡār oldu bize
Baġlama her himmet kimden kemer kime külāḡ
Rāh-ı dinde çünki ḡazret tā cidār oldu bize
Gör ne devre irmişiz tiryāk-ı ekber oldu zehr
Telḡ-ı şirīñ ḡuşk-sebz ü şeb nehār oldu bize
Yūsuf u iḡvān Zelīḡā kıışsasını neylerüz
Fazl-ı haḡ çün Mışr-ı dilde şehriyār oldu bize
Tāḡımız zehr cevheri çün gevher-i baħr-i ledün
Cān u dil sem‘indidir şāh-vār oldu bize
Nār-ı ruḡsārīndan irdi nura çünkim ‘aynımız
Naḡş-ı her şey ḡüsn-i naḡḡāş-ı nigār oldu bize
Tāli‘ oldu kevkeb baḡt-ı se‘ādet ez şeref
Mıhr-i devlet hem-ḡarīn ü şu‘le-dār oldu bize (148b)

Feth kıldık yedi iklîmi Mişālî çün bugün (149a)

İstivā berrinde tîg-ı âbdâr oldı bize

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Cânıma kâr itdi ‘aşkıñ yok mecâlim k’idem âh

Çılmadıñ ğam kişverin feth ey serîr-i haste şâh

Cennet kuyıñda cām-ı ittişâlîñ nüş iden

Pāye buldı gün gibi eflâke irgürdi külâh

Da‘vet eylerse beni îmâne küfr-i kâkülün

Kâfirim mihrâb kaçın itmez isem kıble-gâh

Ey gözün şayyâd-ı dil kaçın kemân ü gamze tîr

Vey dehânîñ ğonce-i hamrâ ruhuñ hurşîd ü mâh

Sünbülün zencîrine aşüfte gönüm oldı kayd

Düş olaldan ‘aynıma seybi zenehdânîñda çâh

Şol gedâ kim âsitân-ı devletîñ derbânıdır

Bir gedâdır kim iki ‘âlemde oldur pâdişâh

Menzil-i ‘aşkıñda bulmazdıñ Mişālî intihâ

Sünbülü keşf itmeseydi şüret-i rahmânda râh

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Veh ki ğam küncinde ‘ömrüm geçdi derd ü âhla

Bulmadım vuşlat dirîğâ sen cemâli mâhla

Vaşlına sa‘y itmesem ey dil saña ta‘n itme kim

Bî-vefâya mübtelâ olan olıser âhla

Çün beni ‘aşkıñda şeydâ eyledi müşkîñ saçın

Boynumı zencîre çek şol ca‘d-ı zıllu’l-lâhla

Mihnet-i ‘aşka rızâ virdim belâña turmuşum

Dönmezim ‘aşkıñdan and içdim kelâmu’l-lâhla

Çande bir meh-pâre görse şu gibi açar gönül

Menzil-i ‘aşka irişmez zîre gitmez râhla

Hasretle inledirsin ney gibi ‘uṣṣākıñı

Bilmezem korkmaz mısın şoñ vaqtıñı Allāhla

Ey Mişālī bir gedādır dir teraḥḥum kılmazam

Ger olursa ol benim ‘aşkımda derd ü āhla

__ . __ _ / _ . __ _ / _ . __ _ / _ . __

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Göñül düşdi yine bir nāzenīne

Perī ruḥsāre bir ḥūr gezine (149a)

Sitān-ı gānze vü tīg-ı müjgden (149b)

Seniñ a‘rāz iden ḥaṇçer gözine

Deli sihrle çekdi dāme ḥālīñ

Dökelden ḥaremin ḥüsn üzre çīne

Şikār itdi beni āhū-yı çeşmiñ

Girüb tīr ü kemānla gemine

Getürdi kim saçın küfrine imān

Muvahḥiddir ḥaḳıḳat girdi dīne

Muḥīṭ olmuş dürür envār-ı zātīñ

Nazar kıldım semāvāt u zemīne

İki ‘ālemde sultāndır Mişālī

Ḳul olan Fazl-ı rabbü’l-‘ālemīne

. __ _ _ / . __ _ _ / . __ _

mefāilün mefāilün feülün

Cevelānla çün zülfi perr açā yañagında

Şan tāvus uçmaḳdır her sū dahī bağında

La‘l-i leb-i bālāda nev ḥattıñı gören dir

Cān sebzesidir yetmiş ırmāḡ tuṭagında

Ey ‘andel-i cān u dil ḳıl naḡme-gūlar rev ol

K’içildi gül-i raḥmet şahrāda vü tīgında

Cān ‘ilmine sa‘y eyle pīrlıkde cevān ol gel

Ḳaçurmayı gör fırsat el virdi çü çāḡında

Gencîne-i tenzile kıandan olıser vâkıf

Te'vile irişmez kim hatt-ı siyeh âğında

Dîdârını ol gördi haqqan bugün Allahın

K'on dört 'ilmin buldı şolunda vü çağında

İtmezdi eyâ emre tutardı yüzün hâke

Şeytânın eger 'acebi olmasa dimâğında

Gerçi ki bu haq nuqqum gevherdir olur cevher

Şol büt kim ider şehvâr her yaña kulağında

'Aşq âteşin anlardın derdile Mişâlinin

Ger lâle lebin görseñ bağrındaki dâğında

__ . / . __ __ / __ . / . __ __

mefülü mefâilün mefülü mefâilün

Terahhum kılmadıñ bir kez baña 'inâyetde

Dirîgâ ey güneş yüzlü vefâsızsın nihâyetde (149b)

Gelüb gitmekde қаpuñda yüzümün kıalmadı şuyı (150a)

Uşanmadın mı ey dilber bu feryâd u şikâyetde

Şehâ bâdiye-i gamda şusuz kıaldım beni kıandır

Lebin vir ağızıma bir dem ki oldum teşne gâyetde

Müselsel sünbülün müşkin kıokulayım didim bir kez

Didi nola dirîgım yok saña lutf u himâyetde

Mişâli mazhar-ı haqqdır cemâli ol kamer-rünüñ

Budur hüccet budur bürhân kelâmu'l-lah-ı âyetde

. __ __ / . __ __ / . __ __ / . __ __

mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Ger 'ârif iseñ fânî cihândan güzer eyle

Amma reh-i nefse şakın uyma hâzer eyle

'Aşq ehli ile bâde-keş ol bu demi hoş gör

Çün beş günimiş cife-i dünyâ nazar eyle

Židdiyet için Ka'be cemâline sücüd it

Şeytânı kıahrıla kıatl it hüner eyle

Cān ‘ilmini kesb eyle bugün pīr-i ezelden
Dil mülkünü ma‘mūr ide gör saña yer eyle

Meşhedde dilersen kim ire ‘azm-i hayāta

Üstime gelüb kūyīna bir reh-güzer eyle

Hak şūretine kim ki seniñ eyleye inkār

Yā rabbī anīñ hālīñi bundan beter eyle

‘Aşkına Mişālī bugün ol şūret-i haqqīñ

Cānile cihān eyle fedā terk-i ser eyle

__ . / . __ . / . __ . / . __

mefūlü mefāilü mefāilü feülün

Ey hüsnle müselleme ğılmānla hūr içinde

Āfākı nādir ü yek ğarķ itdi nūr içinde

Ey āyet-i cemālīñ ya‘ni okundu rüşen

Tevrāt u sırr-ı Furķān İncil Zebūr içinde

Vaşlīñ meyinden ol kim cām-ı meserret içdi

Āzāde düşdi ğamdan ķaldı sürūr içinde

“Men ‘arefe nefseh ķad ‘arefe rabbe”

Sen seni fehm it şehā ķalma ğurūr içinde

İsrāfil irdi ya‘ni Fazl-ı hudā ki mehdī

Esrār-ı küntü kenzi keşf itdi şūr içinde

Şol t̄ā’ife kim oldı āvāz-ı şūra sāmi’

Mürde iken irdiler rūḥa ķubūr içinde (150a)

Fülk-i vücūda ķün Nūḥ gel ğir vü t̄acı ol kim (150b)

Ķaynadı ‘ummān-ı ‘aşķ taşdı tennūr içinde

Ķehresini ādemiñ ķible idüb ķıl sūcūd

Ma‘nī budur ey beşer külli umūr içinde

T̄ā’ati ‘inde’r-resūl anla kim olmaz ķabūl

Her ki ḥaķīkat deĝil ķalb-i ḥuzūr içinde

Hulķ-ı ḥamīde kesb it ḥūy-ı zemīme terk it

Ķalmayasın ‘āķıbet ‘āķreb u mūr içinde

Lāmla bīden içmeyen hamr-ı ezel cāmını

Şandı Mişālī gibi mā'-i tahūr içinde

_ . . _ / . _ _ / _ . . _ / . _ _

müfteilin feülün müfteilün feülün

Eger müştākiseñ ey dil ham çevgān-ı cānāne

Seriñ top eyle 'aşkla yūri meydāne merdāne

Şakın nādāne keşf itme rumūz-ı cānı pinhān kıl

Ki hayvān şande lāyıkdır şerāb-ı āb-ı hayvāne

Didi miskīn şaçiñ cānā görenler kāf-ı hüsnünde

Hümā-yı 'aşkıdır girmiş çü 'anşa anda cevelāne

Ne gördi bilmezem yā rab kim a'rāz eyleyüb zāhid

Olur şeytān-veş münkir bu zībā şun'-i yezdāne

Hilāl kaşlarıñla tā tulū' itdi yüziñ bedri

Semāda kalmadı rağbet meh ü mihr-i dirahşāne

Zemīn ü āsumān ehli olubdur tā'ata münkād

Geçüb çünküm karar itdiñ serir-i rūha şāhāne

Saña şükranē 'āşıkdan ne ola candan gayrı

Ki tuhfe mürdan pāy-ı milh-i bedr-i Süleymāne

Nice men olmayım ün Hızr-ı sermest ey dem-i 'İsī

Ki la'liñ cām-ı cem şandı gözünde iki peymāne

Mişālī gevher ü lü'lü' ümīdin itme andan

Bugün gavvāş olub 'aşkla düşmez ka'r-ı 'ummāne

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Fİ HARFÜ'L-YĀ

Cānını 'aşkıñ yolunda kim ki qurbān eyledi

Cāvidānī cāne irdi haqqı cānān eyledi

Gizlü gencidi hudā gün gibi izhār olmağa

Hüsnüñi taşvīr idüb zātına bürhān eyledi (150b)

Şāni‘-i hikmet kelāmu’l-lah zūlf-i hācibiñ (151a)

Otuz iki harf ile keşf itdi tebyān eyledi

Nāzır olanlar seniñ mir’āt-ı cām-ı hüsñüñe

On sekiz biñ ‘ālemi bir demde seyrān eyledi

Gevher ü dürr-i ma‘ārif sendedir gel tālib ol

Kārimıñ göñlüñ hudā deryā-yı ‘ummān eyledi

‘Aşk-ı hüsñüñ ‘āleme cünbüş bıraktı şöylekim

Bād yiler şu revān eflākı gerdān eyledi

Hızr u ‘İsī-vār sermed-i hay olur şol haste kim

Şerbet-i la‘l-i lebiñ nüş itdi dermān eyledi

Lāmi‘ olaldan cemālīñ āfitābı ey kamer

Zulmeti def‘ itdi dehri nūr-ı rahşān eyledi

Zūlf ü ruhsārīñ gāmın ‘aşkıñ şalaldan başıma

Göñlümün cem‘iyyetin yıkdı perişān eyledi

Tiğ u hançer çekdi şehlā gözleriñ cān kāsına

Ġamzeñe hāy eyle ey meh-pāre kim kān eyledi

Müselmān oldur haqīkatde Mişālī k’ol mehīñ

Küfr ü zūlfün dīn vü tā ruhsārın imān eyledi

— . — — / — . — — / — . — — / — . — —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Kelāmu’l-lah-ı hüsñünde oğur kim yedi āyātı

‘Urūc eyler semāvāte görür anda ruḥ-ı zātı

Çaçan daḥl idiser firdevse yarın kim bugün açmaz

Cemālīñde iki kanatlu sekiz bāb-ı cennātı

Zemīn ü āsumān sırr-ı hudādan keşf olur her kim

Oğur dīvān-ı hüsñünde bu otuz iki ebyātı

Çaçan seyrān ider eflākı şol kim kılmadı kısmet

Vücūdunda raqīka hem derc-i sırr-ı bürücātı

Tecellī eyleyen ‘ālemde bir zātīñ şıfātıdır

Gözün aç kim yine sensin anıñ keşşāf-ı mir’ātı

Yüzünden gayrıya cānā kılırsam secde ‘ālemde
Çü kâfir kıble idinmiş olam men lāt u ‘uzzātı
Gözet anı piyāde sürme şakın pīl ü ruh ferzi
Ki bī-ḥaddir felek Leclācınıñ la‘binde şah mātı
Dem ursa ger ene’l-ḥaḫdan yalancı merd bāzārı
İnanma her kimiñ yokdur çü Manşūr ey dil işbātı

Yüzüñ tefsīridir her rūz şeb dersi vü evrādı (151a)

Mişālınıñ aniñçün ‘arşa irmişdir kemālātı (151b)

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Şol teşne ki cūy-ı leb-i dildāre irişdi
Ḥayy oldı çü ‘İsī ezeli yāre irişdi
Çārdeh ḥattıñ evrāk-ı cemālinde nigārā
Her kim oḫudı sermedī didāre irişdi
Otuz iki ḥatt-ı ezeliden ḥaber aldı
Kim rāh-ı dü gīsū-yı siyeh-kāre irişdi
Cennāt vü daḫī ḥūrla ğılmānını neyler
Ol kim ki cemālīñ gibi ğülzāre irişdi
Yārın kevn-tek kevşerle ni‘met ü nāzın
Eğmez şu ki sen la‘l-i şeker bāre irişdi

Vechiñe sücūd itmedi şeytān aniñçün

K’āteşden idi aşlı yine nāre irişdi

‘Aşkıñda niçün olmaya Manşūr-ı ḥaḫ ol kim

Zülfüñ gibi ḥüsnünde iki dāre irişdi

Gel ṭūr-ı tecellīye bize eyleme da‘vet

Ey Mūsī nider nārı kim envāre irişdi

Şābin ḫaṭaṭıñ rāzını vechiñde Mişālī

İdrāk ideli şūret-i settāre irişdi

_ _ . / . _ _ . / . _ _ . / . _ _
mefülü mefālü mefāilü feülün

Zāt-ı mutlak ādeme çün vechin ihsān eyledi
Anda cümle sırrını peydā vü pinhān eyledi
Dest-i kudret sırr-ı kenz-i lem-yezel keşf olmağa
Yedi yerden hāk alub taḥmīr-i insān eyledi
Lü'lü'-i deryā-yı zāta ādemi kıldı şadef
On sekiz biñ 'ālemi ol cevhere kān eyledi
'Aşık u ma'sūk-ı ḥaḳdır gayrı yokdur zān cihet
Aḥmedi sevdi ḥabībim didi cānān eyledi
Zāt-ı ḥaḳ bir dürrü çünkim nāzır oldı oldı āb
Ādemi 'arş itdi kendin anda seyrān eyledi
Noḳta itdi evvelā perkār-ı nūn-ı nuḳfede
Ādemī döndi ser-ā-pā cümle Qur'an eyledi
Fehm idenler 'arşa çıkdı zerreyi çün āfitāb
Ḳaṭre dürrin derk iden kendiyi 'ummān eyledi
Nicesi ḥay olmasun emvāt cümle kā'ināt
'İsī-i la'lin çün ol meh çeşme-i cān eyledi (151b)
Ey Mişālī ḥaḳ cemālin gün gibi keşf itmeğe (152a)
Ḥayme vü ḥacc u şalāt u şavmı bürhān eyledi
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
La'liñde şu kim çeşme-i ḥayvāne irişdi
Cān buldı Mesīḥā gibi cānāne irişdi
Ḥaḳ şūretine küfr şaçıña iden ikrār
Mü'min ü muvaḥḥid olub imāne irişdi
Hem "men 'arefe nefsihi" buyurdı faḳad şāh
Bu ma'nī'i kim añladı yezdāne irişdi
Keşf oldı āna sırr-ı ezel zāhir ü bātın
Kim levḥ-ı cemāliñde key Qur'āna irişdi
Ḥaḳ rüyyet olur 'ākıbet ol merd-i ḥudā kim
'Aşkıñda yüzün 'aynına ḳurbān irişdi

Meydān-ı cihānda bugün ol çaldı topun kim

Gülzār-ı ‘izārında key çevgāne irişdi

Luţfundan olur zerre güneş Fazlu’l-lahın

Çatridi Miřālī göre ‘ummāne irişdi

__ . / . __ . / . __ . / . __

mefülü mefāilü mefāilü feülün

Ṭulu‘ itdi şeb-i zülfünde cānā çün yüzün ayı

Ṭokuz eflākı nūr itdi yedi kat hem bu gabrāyı

Berāt-ı ehl-i cennetdir yüzün ey pādiřāh-ı hüsn

Ki haţţāt-ı ezel çekmiş āna zülfünle tuğrāyı

Ne bilür mi‘rāc idüb fi şüret-i řābin kaţat remzin

Görenler kābe kavseyn vü şaçın tek sırr-ı isrāyı

İçüb nūř eyleyen buldı hayāt vü Hızr-ı hayy oldı

Şarāb-ı nāb-ı la‘linden bugün cām-ı muřaffāyı

Şu kim ki kılmadı kıble olıser ‘ākıbet řeytān

Çaşın gibi cemālinde seniñ mihrāb-ı zībāyı

Müsemmayı ne fehm eyler řeyāfın çünki ādemden

Melā’ik gibi ta’līm itmedi ol ism-i esmāyı

Vücūdı āsumānına ‘urūc itmez bugün her kim

Ne bilsün mihrle māh u mu‘allağ çarç-ı mīnāyı

Yüzi mir’ātına bakub görenler kendü dīdārın

Ne semte nāzır olursa görür hallāk-ı eşyāyı

‘Ubūr için cemāli cennetine ol melek-sīmā

Şırāt-ı müstaķım itdi bugün zülf-i semensāyı (152a)

Çeküb sihrle biñ biñ sünbülün küfri řehā ‘asker (152b)

Bırakdı her tarafından kişver-i imāne yağmāyı

Gözüm yaşı revān oldı zehr sū çağlar çün cū

Görelen gülşen-i hüsn içre sen serv-i dilārāyı

Şaķın nā-maħreme fāş itme ey dil cevherin ‘aşķın

Ki bilmez kıymet gevher şu kim olmadı deryāyı

Açıldı Hızır-veş ‘aynı Mişālī irdi Allaha
Kelāmu’l-lah-ı hüsñünde okur kim sırr-ı t̄ahāyı

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Olmadı ‘İsī gibi şīrīn lebiñ rāhıyle hay

Adına ādem dime maḥz-ı ‘ademdir şanma şey

Haste-dil pervānesin yaqđım vişāl-i şem‘ için

Kim buyurmuşdur devā içüb ḥabību’l-lah key

Bāğ-ı hüsñünden çün açıldı ḥaḳıḳat gülleri

‘Andel olub ehl-i ḥaḳ feryād eyler hemçü ney

Şāhid ü şem‘le ḥalvet muḫrib ü cenk ü rebāb

Cümlesi hāzır müheyyā līk anda yaş mey

Āsitānında beni men‘ eyleme cennet diyüb

Hākpāyı baña yüz biñ kerre yek ez ḳaşr vey

Beni ādem şüretinden redd idersen Ka’beye

Ka’be ādem ta‘zīmi çün oldı ey nāçiz şey

Çünki ḳible vech-i ādemdir ḥaḳıḳat ehline

Bādiye zaḫmetlerin çekme yolunda itme yey

Çün bize fetḫ oldı vechinden kitāb-ı lā-yezāl

Defter ḫomarīñi iḫrāḳ ḳıl yā ile tı

Tāc-ı devlet başıñ üzre fī vü zād u lāmdır

Fehm idersen şāhsın kim çākeriñ pervīz ü key

‘Aşḳla dīvāne olmuş sen diyüb nuş eyle

Nāşihāsın kendü ḥālīñ ḳıl tefekkür vār hey

Ey Mişālī ‘ārif ol dünyāya şātma yārīñi

Şarḳ u ğarb u rüm değmez tozına biñ melek-ruy

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ni‘met-i ḥān-ı cemālīñ çün beni ḳıldı ğanī

Şükr idüb dā’im anıñçün oldı zikrim yağını

Şûret-i rahmân didiler secde-i şükr eyleyüb

Gördiler çün bu kemâl ü hüsnle cānâ seni (152b)

Vaşlına vâsıl kaçan olur seniñ ey mäh-rû (153a)

Kim ki şarf itmez reh-i ‘aşkıñda cānı veteni

Cennet-i yezdân didi ey çeşme-i āb-ı hayāt

Her kimiñ ki ‘aynına açıldı hüsnün gülşeni

Ataña döndür yüziñ bil ana haqqın ol püser

Gel melek sîretlü insân ol çü dīv olma denī

Gülşeni gülşen olurdı bilse hüsnün gülşenin

Rüşeni bulurdı rüşen görse nūr-ı rüşeni

Ey Mişālī ‘aşq can-bazı odur kim her zemân

Rismân-ı ma‘nevîde çār heşt oldı qanı

— . — / — . — / — . — / — . —

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Göster yüzüñi tā bileler kimde imiş ay

Var gülşene gör ki kim imiş serv-i dil-ārāy

‘Aşq ehline çehren çü berāt-ı ezelîdir

‘Unvānı qaşın tākı vü zülfün āna tuğrāy

Sevdā-yı şaçıñdır şanma leyletū’l-esrār

Hüsnün güneşidir ki virir nūrı be-ķamray

Münşi’-i ezel çekmedi qaşın gibi bir lām

Hey hey qanı zā gözleriñiñ Fazlına hemtāy

Muşhafdır anıñ levh-ı cemālinde huṭūṭı

‘Ārif-i başar ol āğ u ķarasın yudı var şay

‘Aşkıñda müjg tiri gibi rāst idim līk

Yāy itdi beni dahī qaşın kendüleyin yāy

Her niye gözüm bakdı ise görmedi ğayrıñ

Senden tolıdur şarkla ğarb esfel ü a‘lā

Kevşer lebi reyḥānı ḥattı hūrta ğilmān

Vechini cinān tāvūs āna zülf-i semensāy

Hak şüretini kıble ider Fazl-ı ilāhīn
Taḥsīn-i Mişālīye zihī ‘aql u zihī rāy
_ _ . / . _ _ . / . _ _ . / . _ _
mefülü mefāilü mefāilü feülün

Cemālīn muşhaf-ı yezdān değil mi

Lebīn cām-ı şarāb-ı cān değil mi

Seni her kim ḥakīkat bilmedi ḥak

Beşer dime āna ḥayvān değil mi

Ḳaşīn mihrābına ey Ka’be-i dīn

Şu kim kıldı sücūd insān deęil mi (153a)

Nicün yüz bükdün ādem secde senden (153b)

Bir şūfī şüret-i rahmān deęil mi

‘Ubūr içün sekiz cennāte ey meh

Şırāt-ı sünbülün bürhān değil mi

Şehīd olan reh-i ‘aşkında cānā

Behā-yı hūn āna sübhān deęil mi

Bugün ‘abd oldı dergāhında şol kim

İki ‘ālemde ol sultān değil mi

Senīn ‘aşkına her kim kıldı ikrār

Ḳamū küfri anīn imān deęil mi

Belī didi Mişālī Fazl-ı ḥakḳa

Ḥakīkat bu dürüst peymān değil mi

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

mefāilün mefāilün feülün

Dīn ruḥunda tā kim turrañ mu‘aṭṭar oldı

Gönlüm siyāha düşdi hem-rāh-ı kāfir oldı

Ṭuṭī ḥaṭṭından ey büt ḳazā ezel iden nūş

Hızr-ı revān irdi her nuṭḳı kevşer oldı

Ka’be yüzünde ḳaşīn mihrāb vü ‘aynīn imām

Şol kim sücūde gelmez şeyṭān-ı ebter oldı

Ben neyerim behişt ü âb-ı hayâtın anîñ
Hağdan ruhuñla la'liñ çünkim müyesser oldı
Tā şāh zād 'aynîñ geçdi serîr-i veche
İklîm-i hüşn-i heştüm aña muğarrer oldı
Vechîñ îmān vü zülfün küfr-i siyehdir amma
İkrāra her ki gelmez mel'un-ı Hayber oldı
Kāmet ü haṭṭ u hāl u kudüs cemālîñ gören
Zikr ü şalâtı sermed-i Allahu ekber oldı
Nāsa müfessir olmuş lâmla bâ' -i lebiñ
Sî vü dü nuṭṭ-ı hağdan gör kim ne söyler oldı
Nār-ı ene'l-lah ile buldım 'aşā vü levḥı
Dil Mūsīsına zülfün tā yüzde rehber oldı
Bir kerre eylemişdi Fātiha hağdan nüzül
Tekrār vechine çıkdı niçün mükerrer oldı
Ten düldülüne bindi bağlandı zü'l-fikārı
Şehr-i 'Aliye irdi Mişālî kanber oldı (153b)
_ _ . / _ . _ _ / _ _ . / _ . _ _
mefülü fâilâtün mefulü fâilâtün
Yüzün levhinde ders itdim nigārā 'ilm-i esmāyı
Haṭṭ-ı hüşnün beyān itdi baña sırr-ı müsemmayı
Gözün tefsiridir Furkân u Tevrāt u Zebūr İncil
Şifātîñ Ka'be-i zāt vü kaşîñ mihrāb-ı zibâyı
Cemālîñ levḥ-i maḥfūz vü sevād-ı a'zamı haṭṭîñ
Dehānîñ ma'den-i rüh u raḥîḳ-i rüh efzâyı
Men ol Mūsā-yı 'umrānım ki cismim küh-ı Tūrumdur
Men ol nārdır ḥatem kim yanub urdı tecellâyı
Mesîḥ ü rüh-ı kudsinîñ hayāt-ı cāvidān buldım
İçürdi çün baña la'liñ bugün cām-ı muşaffâyı
Nemāzım şavm u tesbîhim ezānım kâmetim ḥaccım
Huṭṭ-ı pāk vechîndir kim oldur kenz-i aḥfâyı

Seniñ reyḥān ḥattıñdır ḥaḳıḳat cennet-i ‘adnim
Şırāt-ı müstakımidir reh-i ca‘d-ı muṭarrāyı
Benim dīvāne gönlümi ebed zencire çekmişdir
Şalaldan başıma yārıñ perīşān zülfi sevdāyı
Mişālī Mıṣr-ı cāmi‘niñ beyānı çün şıfātımdır
Yüzüm mir‘āt-ı ḥaḳ Fazlıñ benim dīdār-ı bedr ayı
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Zahir ü bātında mevcūd ey gönül Allahdı
Kim ki idrāk itdi nefsin kul değıldir şāhdı
‘Aşḳ pīrinden vücūdı ‘ilmini ders itmeyen
‘Ārif-i rab olmadı çün dīv āña gümrāhdı

Kāşif olan genc-i ḥüsünüñde tılsımāt-ı ḥattıñ
On sekiz biñ ‘ālemiñ sırrından ol āgāhdı
Cān sipihrinde nazār kıldıḳça mihr-i ḥüsüne
Müşterī Merrīḥ göziñ bedr olmuş alnın māhdı
Da‘vī-i dīn itmesün deccāl kim irdi Mesīḥ
Mehdī-i şāhib-zemāndır geldi Fazlu’l-lahdı
Ey gönül bīmār iseñ ‘aşḳında ol ‘İsī demiñ
Şerbet-i la‘liñ ‘ilāc it ḥasbetene’l-lahdı

Bey‘at it ol Mişālī Muştafā vü Ḥaydere
Ba‘dāzīn gel yānzdeh imāma uy vallahdı

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

İstivādan fehm ider şaḳḳ eyleyenler başını
Ka’beniñ kāyim maḳāmı ādem olan ṭāşını (154a)

Ḳıble-i dīdārdan iblīs-vār i‘rāz idüb (154b)

Zāhid-i a‘māyı gör dīvāre ṭutmuş başını

Ahermenden şaḳla sırrı cān içinde cān tek
Gösterir fāş iden çün şem‘ āḫır başını

‘İlm-i zühde da‘vet itme ehl-i Fazlı zāhidā

Çeşmniñ açmaz ayağından bulanlar başını

Çāre ölmek dūrür bu kaṭ‘ ümīd itdi ṭabīb

Ṭutdı çünkim nabzımı seyr itdi bağrım başını

Ḳāmet-i servīñ ḥayāli çün serā-yı dīdede

Ṭutdı mesken her taraf enhār kıldı yaşını

Ey Mişālī zāhir ü bātında ‘aynı gördir

Naḳş içinde şol kim rüşen görmedi naḳḳāşını

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Şem‘-i vaḥdetdir cemālīñ cān anīñ pervānesi

Ṭurra-i ḥam-pür-ḥamīñ zencīr ü dil-i dīvānesi

Leblerīñ mihtāḥ-ı sırr-ı ḡaybdr ender dehān

Ey mücellā şāf ḳalbīñ kenz nuṭḳuñ ḥānesi

Sermedī şayd itdi cān mürḡını çeşm-i mestle

Bāḡ-ı ruḥsārında zülf dām u ḥāl dānesi

Tā tecellī itdi ‘aşḳīñ ṭūr-ı cān Mūsāsına

Cāvidān ma‘mūr olubdur ḡönlümün vīrānesi

Ey vücūd-ı ṭāhirīñ ḥam-ḥāne-i ḥamr-ı ezel

Vey saḳa hem rabbihim la‘liñ yüzün peymānesi

Ey ki nuṭḳuñ baḥr-ı zāt u cān u dil ḡavvāş añā

Vey şadef aḡzında dendān sī vü dü dürdānesi

Ey Mişālī olmazam ḥüşyār çün Hızr u Mesīḥ

Şundi tā la‘li şarābın nergis-i mestānesi

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Fazl-ı yezdān kime kim hādī vü hem-rāh olmadı

Ḳaldı nādān bu ledün ‘ilminden āḡāh olmadı

‘Urvetü’l-vuşḳā-i dīndir ‘anber-efşān sünbülün

Ehl-i ḥaḳḳa bundan özge cennete rāh olmadı

Men 'aref sırrını haḫdan kim ki tefhīm itmedi
Mıŝr-ı dilde Yūsuf-ı Ken'an gibi ŝāh olmadı
'Alleme'l-esmā-i küll rāzına vāḫıf olmayan
Mazḫar-ı zāt u ŝıfāt-ı Fazlu'l-lāh olmadı (154b)

Ey Miŝālī şümme vechu'l-lahdan olan ḫabīr (155a)

Ḥaḫḫa irdi ehl-i imān oldu gümrāh olmadı

— . — / — . — / — . — / — . —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

'Āŝıkların cānā alma ŝaḫın āhını

Kim taŝdan ü ḫayadan berkdir diler āhını

Ey miḫ perī ḫehre üftād ki raḫm it gör

Ḥunbārını 'aynından zerd ruḫ-gāhını

şayd eyledi bulmadım ḫıfz eylemeḫe ḫāḫat

Mürḫ-i dil-i ŝeydāyı ŝehlā gözi ŝāhını

Ben kime idem feryād ḫaldım reh-i miḫnetde

Āḫır felek ayırdı ḫüsn iḫlīmi ŝāhını

'Ayb itme eger zāhid daḫl ider ise 'aŝḫa

Çün görmedi Mıŝrında Yūsuf gibi māhını

şol kim reh-i 'aŝḫında menzile ḫadem başdı

Aḫmed gibi göklerden aŝırdı külāhını

Ey vā'iz-i bī-ma'nī yan ḫamda eri çen şem'

İrgürdi Miŝālī çün haḫdan ḫaḫḫa rāhını

— . / . — — / — . / . — —

mefülü mefāilün mefülü mefāilün

Ay yüzünden oḫudum sırr-ı sevād-ı a'zamı

Bulmuŝum seb'a'l-meŝānī vü ḫuḫūt-ı Meryemi

Levḫ-ı maḫfūz cemālīnde mu'ayyen görmüŝüm

Bīst heşt sī vü dü envār-ı ḫaḫt-ı mübhemi

'Alleme'l-esmāyı ta'līm eyledi çerŝmīn baña

Rāz-ı āb oldum ki buldım Ādemi vü Ḥātemi

Āfitāb u bedr-i ruḥsārīñ dūrūr mir'āt-ı ḥaḳ
K'anda gördüm cān göziyle on sekiz bīñ 'ālemi
Ḥaṭṭ-ı reyḥānı kelāmu'l-lah vü kenzu'l-lahdır
'Urvetü'l-vüṣḱā müselsel ṭurra-i ḥam-pür-ḥamı
Cāvidānı vaḥdet ehline cemālīdır behiṣt
Selsebīl ü çeşme-i āb-ı hayāt oldı ḳamı
Ey gönül cān 'ilmini gel çeşm-i ḥaḳ-bīn merde şor
Dīv-i zāhir-bīn değıldir sırr-ı ḥaḳḳıñ maḥremi
La'liñ rāzını her nā-maḥreme fāş eyleme
Kim Süleymānıñ yaraşmaz dīve ey meh ḥātemi
Ḥāci-i ḥaḳḳım Mişālī ḥacc-ı ekber eyledim (155a)
Ṭavaf idelden Ka'be-i gönümde ol 'İsī demi (155b)
-- . -- / -- . -- / -- . -- / -- . --
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Pāk idim dirseñ dikenden gülşeni
Nār-ı 'aşḳu'l-laha baḳ cān u teni
Olma her bir ḥırḳa pūşe mu'teḳid
Göstere illā meğer senden seni
Ehl-i ḥaḳḳuz diyū söylerler güzāf
Anlara keşf olmadın cān maḥzeni
Kimi zāhid kimi ölmüş şeyḥ-i tām
BaḒlu amma her biriniñ düzeni
Ma'nī meydanında ḥaḳḳa herkesiñ
Rismān-ı 'alemle olmaz ḳanı
Didiler nā-ḥaḳ 'ulüm-ı te'vīle
Rāh-ı dīniñ anlar iken ez Ḓani
Menzil-i 'anḳā dūrūr bu uça mı
Bāl u persiz ḳāfa her mürḒ-i denī
GöḒe yerden nerdübānsız çıḳmaḒa
Ḳande ḳādirdir her ādem oḒlanı

Enbiyā vü eyliyā bu ‘ilmle

Hakḳı idrāk itdiler fehm it buni

Bulmasaṅ ‘ilm-i ḥarfe sende yol

Teṅri hakḳı aṅlamazsın sen seni

Bu Mişāliden naşihatdir saṅa

Sem‘ iderseṅ bilesin kimdir ḡanī

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātün fāilātün fāilün

Ḥayāt-ı lem-yezel buldı dirildi Hızr-veş canı

İçenler cām-ı la‘liṅden nigārā āb-ı hayvānı

‘Ulüm-ı evvel ü āḥır olıser Fazl-ı ḥakḥdan keşf

Oḡur kim levḥ-i ḥüsnünde seniṅ tefsīr-i Ḳur’ānı

Zemīn ü āsumān ‘aşkla ḥoldı muḥlaḡ oldı ‘aşḡ

Yüzin keşf itdi ‘uşşāka çün ol ma‘şūḡ-ı pinhānı

Cemālīṅ ḥürına çık gör şecerden söyleyen nārı

Çü Mūsī görmek isterseṅ eger dīdār-ı yezdānı

Melek-tek secde kıl olma çün iblīs lāyık-ı la‘net

Ki rahmān şüretinde ḥulḡ idübdür zāt-ı insanı

Kişi ölmek gerek evvel ḥayāt isterse çün ‘İsī

Beḡā bulmaḡ dilerseṅ ‘āşık ol ‘aşḡ içre ol fānī (155b)

Müsellim ḡalma ey Āşaf ḥazer kıl dīvi ḡat‘ eyle (156a)

Şaḡın Mehdī ki bu mülküṅ bugün sensin Süleymānı

Ḳaçan ḡāzī olur meydān-ı ‘aşḡ içre Mesīḥā-veş

Helāk itmez tiḡ-ı ‘alemle kim deccāl şeyḥānı

Bugün erbāb-ı din oldı muvaḥḥidir ḥakḥkatde

Temām oldı şunuṅ ki sünbülün küfründe imānı

Ezel gencin dilerseṅ gel ḡönül vīrānesin seyr it

Ki sensin on sekiz biṅ ‘āleme mir’āt-ı rahmānı

Meh ü mihri be-şūrunda çün İdrīs itmeyen ḡismet

Ḳaçan idrāk ider sırr-ı mu‘allaḡ çarḥ-ı gerdānı

Delil-i kâti'î'n göster nedir bürhân u hucdet hem
Nedir dirsen ki hâzırdır cemî' şeyde sübhânı
Gözünün yokdur envârı şu kim ey çeşme-i kevşer
Leb-i cân-bağşıña teşbih ider la'l-i bedahşânı
Berât-ı ehl-i cennetdir cemâlî'n ey perî k'anda
Kaşî'n tevki'dir zülfün velî tuğrâ-yı sultânî
Eger vuşlat bulam dirseñ müselsel hüy-yı cânâne
Seri çevgâna top eyle sür atı gözle meydânı
Musahhâr eyledi heft iklîmi şimşîr-i 'adl ile
'Alem kaldırdı çün her sū şehinşâh-ı Hıorasânı
Mişâlî-ves taleb eyler şu kim ki gevher-i maşşûd
Bugün gavvâş olub gezmek gerekdir yedi 'ummânı
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün
İçürdi lebleriñ Hızrı kime kim âb-ı hayvânı
Çü 'İsî âdem-i hayy oldu ol olmadı hayvânî
Yüzün mir'âtını cânâ temâşâ eyleyen 'ârif
Te'âla'l-lah görüñ dir ahsen-i şüretde yezdânı
Nehâr u leyline nâzır olanlar nergis-i mestin
Oğudı otuz iki hattla te'vîl-i Qur'ânı
Kaşî'n mihrâbına zâhid ne gam olmazsa ger sâcid
Kaçan ma'bûd ider rahmânı şol kim ola şeytânî
İki 'âlemde bundan özge neyler dîn ü islâmı
Kimiñ ki sünbülün küfri ola dîdârîñ imânı
Ma'ârif isteyen 'âşık olur Fazl-ı haqqa râgîb
Eger tullâb-ı güher olan bulur elbette 'ummânı
Oğumaz tâc-ı Hüdhüdden şu kim mektûb-ı Belkîsi
Ne bilsün ins ü cinn ü mür u hâtemle Süleymânı (156a)
Nüküş-ı hatt u hâlin seyr idenler gördi naqqaşı (156b)
Heyulâ şanma aç 'aynîñ ki vech-i haqdır ey Mânî

Miṣālī oliser kāşif ezel gencine çün ‘arîf

Yüzi levhinde feth iden tılsım-ı hatt-ı reyhānı

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Matla‘-i şubh-ı ezeldir ol mehiñ ruhsāresi

Cān u gönüm muşhafıdır hatt-ı āg u kāresi

Āsumān cān üzre haqqı buldım vüşül

Rehnümā oldu baña tā her rü zülfün tāresi

Cāvidānı cān u gönüm mürdesi buldı hayāt

Ey Mesihā-dem ne şirindir lebiñ güftāresi

Gönümün şehri tārāc itdi ol ‘İsī nefes

Düş olaldan ‘aynıma ebrū vü çeşm-i kāresi

Hāk-pāy-i nūr-başına Miṣālī buldı vaşl

‘Arş-ı a‘zamda anıñ mes‘ūdemiş seyyāresi

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ol menem kim kıble idindim kaşın mihrābını

Nüş kıldım Hızr-veş la‘liñ şarāb-ı nābını

‘Aşıkım ‘aşkında Mansūrum görüb haq şūretin

Dār için urgān idindim sünbülün küllābını

Ey gönül sırr-ı ezelden urma dem zühd ehline

Dīv-i zāhir-bīn ne bilsün ma‘rifet ādabını

Ma‘nī-i zāt u şifāta vākıf oldum Fazl-ı haq

‘Avn idelden Cāvidān-nāmeniñ bir bābını

‘Ālem-i ervāhda dīdāre irmez bunda kim

Görmedi Fazl-ı ilāhın çehre-i meh-tābını

Keşf-i zühhād itme ‘arîf rāz-ı ‘aşkı zīre kim

Zümre-i şeytān ne fehm eyler bu ‘ilm icābını

İstivāyı ma‘nī-i şakka‘l-kamerden feth iden

Haqqı irdi açdı sekiz cennetin her bābını

Menneten lil-Fazl-ı rabbü'l-'âlemîn kim gördüm uş

Cümle-i 'uzvumda ol 'ilm-i ledün erbâbını

Vâkıf olmak dilersen muhkemâtın râzına

Tercüme eyle Mişâliniñ bu dem el-fâyını (156b)

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Fazl-ı hağdan ders iden fâhâ-yı zülf ü kaşını (157a)

Nağş-ı ruhsârında idrâk eyledi nağğâşını

'Anber-efşân sünbülün çevgânın iden arzu

'Aşğ meydanında top itmek gerekdir başını

Zâhir ü bâtında kim ister temâşâ-yı cemâl

Sayğal-ı 'aşkla pâk itsün içini taşını

Müflis olmaz oldı şeb'ân u ganîdir her dü kevn

Otuz iki ni'met-i hağdan yedi kim âşını

Ey gönül keşf itme her bir merde dil nâdâna râz

'Ârif-i zâtın ne bilsün dîv sırr u fâşını

Kendüyi fehm itmeyen hayvândır hayvân olur

Devr-i devrânın sürerse gerçi yüz biñ yaşını

Meyve-i bâğ-ı felekden behre almaz 'âkıbet

Yimeyen bostân-ı 'aşkın dâne-i haşğâşını

Hüsn-i gülzârında kâmet çekdi çün ol ser ü cân

Her taraf nehr-i revân itdim gözümün yaşını

Virme eflâke gam-ı 'aşkın Mişâli ol mehiñ

Er midir menzilde şol kim alıkor yoldaşını

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Tâ görelden ey perî hurşid-i hüsnün tâbını

Cân u dil mesken idindi sünbülün kullâbını

Devr-i güldür 'ayş u nüş eyyâmıdır ey gonçe-fem

Lebleriñden şun bize Hızırñ zülâl âbını

Ey gönül Ka'be dilersen secde-gâh it tâ ebed

Ol güneş çehre habîbîn kaşları mihrâbını

La'liñi öpmek zarâfetle değil midir muhal

Dostum görsem kaçan mestâne çeşmiñ hâbını

Kün fekâna virme hâkin tütüyâ kıl 'aynıña

Ol perîniñ ey dil âşüfte yâ hoten bâbını

Mürğ-i dil dîvâne oldu keşf idelden gün gibi

Zülf-i zencîr ol had-i gül lâle-i seyr-âbını

Vuşlat dergâhına vaşl olmağıçün kıl nişâr

La'l ü dürr idüb Mişâlî çeşminiñ hûn-âbını

— . — / — . — / — . — / — . —

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Kim ki mir'ât-ı cemâliñde sevâd-ı a'zamı

Görmedi etbâ' dîv oldu değildir âdemî (157a)

'Ârif oldur kim nazar kıldıkça câm-ı hüsnüñe (157b)

Gördi anda cân göziyle on sekiz biñ 'âlemi

Âsumân-ı rûha pervâz itmeyen 'ankâ gibi

Çâf-ı dilde bilmedi kimdir Mesîh-i Meryemi

Bezm-i vahdetde bahâr-ı 'ömr olmadın hırrân

Hızr elinden câm nûş it fevt itme bu demi

'Ârif oldur ey Mişâlî bî ta'aşşub göstere

Hayderi Aḥmedde vü şîr-i hudâda Hâtemi

— . — / — . — / — . — / — . —

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Çü giydim 'aşk elinden tâc-ı şâhı

Gönül mülkünüñ oldum pâdişâhı

Münevver olmayaydı arz u eflâk

Tutuşdurmasa şems-i 'aşk-ı âhı

Ayağda pâymâl olmaya her giz

Şu kim ki Fazl-ı yezdândır penâhı

Okursañ maḥv ider yüzün qarāsın

Cebīn üzre yedi ḥatt-ı siyāh

Kaçan menzil olur ‘arş üzre sidre

Şaçından geçmeyen firdevse rāhı

Olub ibdāl dīn-i esrāra irdim

Gönül ‘aşkıñ olaldan tekye-gāhı

Mişālī çün kul oldu Fazl-ı ḥaḳka

Kemerden geçdi terk itdi külāhı

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

mefāilün mefāilün feülün

Hurrem ol ey dil ki ‘ilm-i dinde pīr midir ‘Ali

Kişver-i vaḥdetde sultān u emīr midir ‘Ali

İsteriseñ müşkilātün ḥall ola gel iste kim

‘Alim u ‘allām vü her sırra ḥabīr midir ‘Ali

Mehdī-i āhır-zemāndır çekdi yine zü’l-fiḳār

‘Alemler feth eyledi Fazl-ı kebīr midir ‘Ali

Niçün ola necm ü māha i‘tibārım ba‘dāzīn

Gönümün ‘arşında çün şems-i münīr midir ‘Ali

Ebcedin elvāḥ-ı ‘aşkıñ ṭālib ol gel oḳı kim

Mürşid-i ‘ilm-i āyet ü kilik ü debīr midir ‘Ali

Qılma ey dil çün gedādır yüze her bir ḳāpuyı

Şāh-ı kişver baḥş çün ‘ālī serīr midir ‘Ali (157b)

Her muḥannet at sürüb maydāne cevelān itmesün (158a)

Şehsüvār-ı dehr çün mīr-i dilber midir ‘Ali

Gār gir ol kim deḡil cāy-ı siyeh

Mūm-ı ḥār pençe şāh-ı şīr-gīr midir ‘Ali

Muştafā meddāḥıyım gayrı du‘āyı neylerim

Rūz şeb vird-i lisān fikr-i zamīr midir ‘Ali

Eyledim cāndan tevellā yānzdeh imāme hem

Ḳible-gāhım pādişā-ı dil-pezir midir ‘Ali

Dîn yolunda cehl ü zülmetden hâlâş itdi beni

Ey Mişālî Hızra irdim dest-gîr midir ‘Ali

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey esedü’l-lah-ı gâlib şâh-ı merdânım ‘Alî

Gönlümün tahtında sensin mîr ü sultânım ‘Alî

Senden oldu âşkârâ küntü kenziñ cevheri

Ey kelâmu’l-lah-ı nâţık Fazl-ı rahmânım ‘Alî

Tür üzre Müsiye kıldiñ tecellî nârdan

Ey beşer şüretlu haq vey nür-ı Qur’anım ‘Alî

Kâfirim imâne gelmezsem şaçiñ küfrine men

Ey kaşîñ mihrâb u vechiñ dîn ü imânım ‘Alî

‘Aleme fazlıñdan irdi rûh u cism feyz-i vücûd

Ey hayâtım vey şifât u zât-ı yezdânım ‘Alî

Şüretiñdir kible-gâhım dâ’im añadır yüzüm

Ey me’ânî cennetinde âb-ı hayvânım ‘Alî

Pârelerlerse Mişālî dönmeye senden şehâ

Tâ ebed kâ’im seniñle ‘ahd ü peymânım ‘Alî

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Zâhidâ gel gör rumûz-ı ‘alleme’l-esmâmızı

Bilesin tâ ma’nî-i esrâr-ı mâ evhâmızı

İsteriseñ cennet-i ‘adne şirât-ı müstakîm

Qıl nazâr ol ‘urve-i dîn ‘anber-i tarrâmızı

Levh-ı maḥfûz cemâli ḥatlarına nâzır ol

Hâfızâ görmek dilerseñ muşḥaf-ı dünyâmızı

Câvidânî mürde iken ḥay olurduñ Hızr-veş

Ger içeydiñ kaṭre-i ol la’l-i ruḥ-efzâmızı

İbn-i vaqtuz biz bugün dîdâre şatdıq cümlesin

Hûrla gılmân u kevşer-i cennet-i ferdâmızı (158a)

Otuz iki dürre çün ‘İsî olurduñ cevheri (158b)

Añlasıñ ruhsâr-ı ‘arzında yedi deryâmızı

Vākıf olaldan rumûz-ı “şümme vechu’l-lah”dan

Cümle-i eşyâda rüşen görmüşüz mevlâmızı

‘Alleme’l-esmâ-i küllün tılsımıdır gözün

K’anda buldık şüret-i Fazlın bî-hemtâmızı

Ey Mişālî bir nazâr kııl ‘anberîn ebrûsına

Bilesin tâ kâbe kavseynile ev ednâmızı

— · — — / — · — — / — · — — / — · —

fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Lebiñ cāmından ol cāniñ ki hamrı bî vü lām oldu

Hayât-ı lem-yezel buldı çü ‘İsî müstedām oldu

Geçenler istivāsından yedi haṭṭiñ cemālînde

Harām oldu saḡar aña vaṭan dāru’s-selām oldu

Yüzün mir’atını manzar kılanlar ey perî-peyker

Nazar-gāhı ne semte dönse rabbü’l- oldu

Hızr-tek bezm-i hüsnünde nice cān olmasun sermest

Ki meygün gözleriñ sāḡar lîk şāhâne cām oldu

Kaçan maḡbûl olur şavm şalāt u zikr ü tesbîhi

Seniñ dîniñde noḡşān düşdi her kim nā-tamām oldu

Oḡuyan mu ‘ciz-i Qur’ānı hezdeh harfle haḡdan

İrişdi menzil-i maḡmûde ol ‘ālem-kām oldu

Temām er oldu şeyṭān-ı nefsin kim ki katl itmez

Gerekse ḡahrmān olsun gerek Rüstemle Sām oldu

Şu ‘ārif kim Süleymān-vār olur dil mülkine mālîk

Yedi kevkeb zemîn ü āsmān aña ḡulām oldu

Ol oḡlan kim atası ‘ilmine olmaz bugün vāriş

Halāl olmaz yedüḡi anası sevdi ḡarām oldu

‘Alem ḡaldırdı aç ‘ayniñ zehr sū Mehdî-i ma‘hūr

İrişdi vaḡt-i ḡaşr u neşr ü hem rûz-ı kıyām oldu

Miṣālī ḥacc-ı ekber ‘ıyd-i ekber buldı ḥaḳdan çün
Yüzün Ka’be ḳaṣın mihrāb āna ‘aynın imām oldu

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

İdinürse nola ol meh dil ü cān ḳaṣ ni cāy

Güneşin menzelet ü seyri olur ‘arş ḥudāy

Zülfün tutdı gönül irdi şırāt-ı ḥaḳḳa

Kim dürür tutan o rāhı ki ola ol bedr āy (158b)

Ġam ebrinle hilāl olmuş iken gördi yüzün (159a)

Seyr idüb buldı iki hefte ki ola bedrāy

Bezm-i ‘aşḳında meni ḳıldı ḡamın ḥamrı mest

Def idüb nāle idersem sīneyi nola çü nāy

Çü Miṣālī yā delü itmediñ ādem ḳomadı

Ok idüb ḳirpigin ol meh ḳulleli ḳaṣını yāy

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Cemālinde gören Fazl-ı ilāhı

Felek farkından aşırđı külāhı

Behişt-i cāvidāne irdi her kim

Müselsel sünbülünden geçdi rāhı

Ḳabul oldu ḳamū tã‘āt u zikri

Kimin k’oldı eşiğın secde-ḡahı

Yüzün tut Fazla kim oldur ḥaḳıḳat

Semāvāt u sürüşün ḳıble-ḡahı

Ne ḡam yer iki ‘ālemde şu kim ki

Anın Fazl-ı ilāh ola penāhı

Niçün ‘abd olmayım āna çün oldur

Zemīn ü āsumānın pādişāhı

Şıfatdan zāta yol buldı Miṣālī

Yüzünden okıyan ḥatt-ı siyāhı

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

mefāilün mefāilün feülün

Ey gönül meydānda çevgān top devleti

Oynadı oldur ki cān 'ilmine kıldı sür'ati

Vākıf oldu Faz-ı yezdānıñ sıfāt u zātına

Kim bugün ol şüret-i rahmāne buldı vuşlatı

Aḥsen-i takvīme ol sācid ki secde itmeyen

La'netīdir la'netīdir la'netīdir la'neti

Ey faḫīh idrāk-i ḥaḫḫıñ yok mülevveş sen ḫatī

Nekbetīsin nekbetīsin nekbetīsin nekbeti

Kāf u ḥıdan 'alleme'l-esmāsın iste Ādemīñ

Muştafanıñ ümmetisiñ ümmetisiñ ümmeti

Cām-ı vahdet iç gel ol 'İsī-i rūḫu'l-lahdan

Zinde cān olmaḫ dilersen fevt kıılma fırsatı

'Ālem-i zulmāt ideñ el-ḫamdü li'l-lah ey gönül

Fazl-ı rabbü'l-'ālemīniñ nūr kıldı rahmeti (159a)

Gel kelām-ı lā-yezālīye mübeddel olagör (159b)

Dīv olma 'ākıbet aşıña eyle ric'ati

Noḫta-i nün-ı ḥaḫḫat nuḫfe-i insāndır

Allah Allah kā'inātıñ cāndır hem 'illeti

Ol mehi ser tā ḫadem oḫursam tañ mı kim

Lām u cīm zülf ü dehānı mīm elfdir ḫāmeti

Zāhidā ferdā için cennet dilersen umma kim

Ol mehiñ men pāk ruḫsārında buldım cenneti

Ben Süleymānım diyüb her kim eger lāf eylese

Evvelā bilmek gerek yetmiş üçünci milleti

Fazl-ı ḥaḫḫ-ı zāt-ı yektâyı Mişālī sendedir

Kim yine naḫşındadır şāni' nazar kııl şan'atı

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bahār oldı mey nābīñ irişdi yine devrānı

Çadeh ıtma yürüt sākī ŝaķın fevt itme devrānı

Bugün ŝaĥn-ı gülistān u kenār āb-ı ŝāfide

Güzel olmaz mı ehlile içdīñ rāĥ-ı rimmānı

Nice kim bākīdir ‘ömr-i ‘aziziñ fırsat eldeyken

Demi hoş gör çü bilürsin cihān āĥır olur fāni

Bu miĥnet cāyına her kim gönül baĥlarsa eblehdir

Ki toz itdi nice yüz biñ Sikender hem Süleymānı

Miŝāl vaķtini hoş gör çıkarma fırsatı elden

Irāĥ ol merd-i nādāndan idin yār ehl-i ‘irfānı

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _

mefāiün mefāilün mefāiün mefāiün

Ehl-i tevĥidīñ kelāmı birdir izāf olmadı

Sırr-ı yezdāndan ne izĥār eylese lāf olmadı

Taĥt-ı bāde nokĥayı fehm eyleyen Ĥayder gibi

Ādem-i evvelden oldı silk-i ihlāf olmadı

İrmeyen dīdār-ı ĥaķķa şüretinde ādemīñ

Şayķal-ı ‘aşķla mir’atı henüz ŝāf olmadı

İstivādan cāvidānī cennete kılmaz düĥül

Zülf-i dilber gibi kim ki nūnla kāf olmadı

Ey murād iden ma‘ānī “şümme vechu’l-lah”dan

Çanı bir şey zāhir it kim şeş eknāf olmadı

‘Alleme’l-esmā-i külliniñ rumūzın bilmeyen

‘Aşķ Simurĥı olub menzil āña kāf olmadı (159b)

Muĥkemāt u bīst ü yek rāzına bulmayan vuķūf (160a)

Bu mu‘ammāyla ol erbāb-ı inŝāf olmadı

Görmeyen ŝaķķa’l-ķamerden sırr-ı rāĥ-ı müstaķīm

Bulmadı ĥaķdan hidāyet merd-i a‘rāf olmadı

Nuĥķ-ı insandır Miŝālī baĥr-i zāt u ten şadef

Bilmeyen bu sī vü dü lü’lü’yi ŝarrāf olmadı

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Zülf-i küfrün tutmayan dînle imân bulmadı
Ya'ni ol zulmetde çün Hızr-ı âb-ı hayvân bulmadı
 Kande hay olur çü 'İsî ravza-i hüsnünde kim
 La'l gibi lebleriñi çeşme-i cân bulmadı
Enbiyâ-veş vâkıf olmaz ma'nî-i te'vilden
Her kim ol kendin ser-â-ser 'ayn-i Qur'ân bulmadı
 'Ârif-i rab 'ârif-i nefis olmayan hayvân olur
 Fevt olıcağ kendin ol 'âlemde insân bulmadı
Kör olur iblîs-veş didâre irmez 'âkıbet
Şüretin şol kim ki şekl-i Fazl-ı yezdân bulmadı
 İns ü cinni kande feth itmek müyesser olıser
 Hâtem-i la'line kim mühr-i Süleymân bulmadı
'Aşkîñ deryâsına müstağrak olmayan seniñ
Olmadı cevher-şinâs vü dürr-i 'ummân bulmadı
 Toğuz eflâkı kaçan seyrân ider İdrîs-vâr
 Kendüyi her kim ki 'ayn-i çerh-ı gerdân bulmadı
Ey Mişâlî menzil-i Mûsâya irmez her kim ol
Tür-ı ruhsârında yârîñ nâr-ı sübhân bulmadı

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Dest-i nakqâş-ı ezel çün nakş-ı şüret bağladı
 Kilk-i 'aşkla tılsımât-ı muhabbet bağladı
Nokta-i sihr-âferîn hâliñ görüb Mecnûn-vâr
Leyli zülfün bendine dil düşdi ülfet bağladı
 Zâtını seyr itmeğe kıldı şıfâtın âyine
 Münşî-i kudret seni gör kim ne hikmet bağladı
Yüz sürelden zerre-i şems âsitânîñ hâkine
'Arşa çıkdı nûrla devrâne şöhret bağladı

Ey Mişālī Hızr-veş buldım hayāt-ı lā-yezāl (160a)

Tā lebi Loḳmānı men bīmāre şerbet bağladı (160b)

__ . __ _ / _ . __ _ / _ . __ _ / _ . __ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

‘Aşḳ-ı ruhsārile dil ‘arşında şāhımdır ‘Alī

Mazhar-ı zāt-ı ezel Fazl-ı ilāhımdır ‘Alī

‘Anberīn ebrūları mihrāb u ‘aynıdır imām

Hey ne a‘lā secde-gāh u kıble-gāhımdır ‘Alī

Cebhe-i bedrinde cehr oldı baña şakḳa’l-kamer

Ya‘ni firdevs-i cemālu’l-laha rāhımdır ‘Alī

Ṭañ mı olsa ḥüsnile āyine-i kīti nümā

Nūr-ı ḥaḳdır āfitāb-ı şubḥ-gāhımdır ‘Alī

Devr-i ruhsārında satır olmuş rumūz-ı muḥkemāt

Allah Allah eşhedü en lā ilāhımdır ‘Alī

Ḥançer-i müjgānı bir sehm-i se‘ādetdir baña

Cān u gönüm kavsi bir ebrū siyāhımdır ‘Alī

Ey Mişālī ṭālī‘im mes‘ūd çün baht oldı yār

Başım üzre nürdan tāc u külāhımdır ‘Alī

__ . __ _ / _ . __ _ / _ . __ _ / _ . __ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bahr-i ‘aşḳa düşmeyenler dürr ü gevher bulmadı

İrmeyenler ya‘ni ‘ilm-i fazla cevher bulmadı

Sī vü dü ḥarfe ser-ā-pā her kim olmaz münḳasım

Kendüyi deryā-yı ma‘nīde şināver bulmadı

Bir daḥī ‘aynīn gibi Fazlā seniñ çerḥ-ı felek

Çok tolandı esfel ü a‘lā ser-ā-ser bulmadı

Secde-gāhiçün cemī‘ ‘ālemi seyr itdi dil

Kaşlarından ḥüb-rek mihrāb u minber bulmadı

‘Aşḳ-bāz olmağa her sū fenn-i kevn-ā-kevnle

Ḥoḳḳa-bāz-ı çerḥ zülfün gibi çenber bulmadı

Cāvidānı iki ‘ālemde alur zāl u maal

Fal-ı rabbü’l-‘ālemīni kim ki rehber bulmadı

b-ı kever vardır dirler cinān baında lk

Ma‘rifet gibi Miālī b-ı kever bulmadı

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātūn fāilātūn fāilātūn fāilūn

‘Ademīn idrāk idenler ‘alleme’l-esmāsını

“El-veledü” sırr-ı ebh olur bilür ābāsını

Sī vü dü harf-i adīm oldu ıfāt-ı lem-yezel

Bāın-ı insānda fehm it zāt-ı bī-hemtāsını (160b)

Cevher-ii gevher-inās ol ‘ārif-i hadır kim ol (161a)

Fehm ıldı nūr-ı zātūn sī vü dü deryāsını

Yāre ūr ol göze göz demek iki ‘ālemde kim

ikārā görmüş ola hālu’l-eyāsını

‘Ar-ı a‘lāya nice udret bulur kim kendüde

ılmaya seyr üc yüz altmış menzil-i a‘lāsını

Hāla haım demek ol mürde āddır kim ol

Zāhir ü bāın görüb bilmiş ola mevlāsını

Ey Miālī hadan a‘rāz itdi çün dīv ādemīn

ıble-i cān itmeyenler āmet-i bālāsını

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fāilātūn fāilātūn fāilātūn fāilūn

Çü yadı ‘ardan hūsnūn erāı

Münevver oldu eflān oāı

Semāvāt u meh ü mihri zī mu‘cīz

Ebed gerdān idübdür ‘a daı

Yeridir cümle gülen hār olursa

Kemāle irdi çünkim hūsn baı

Aar ehd ezilür sükker erir and

Tekellüm eylese īrn tūāı

Yesār ehli olur olmaz yemīninden
Şu kim cem‘ itmeye şolunda şāğı
Sücūduñdan şular kim çekdi başın
Olur İblīs-veş bāğı vü t̄āğı
Mişālī kim nişān isterse ḥaḫdan
Nigārīñ uşte kara ḥaḫ u āğı
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _
mefāilün mefāilün feülün
Ne kevşerdir şehā la‘l-i lebiñ cām-ı muşāffāsı
Ki her kim içse def‘ olur gönül mir‘atınñ pası
Ḳaddiñ ey Fazl-ı bī-hemtā seniñ şol bir elfdir kim
Zemīn ü āsumāne sāye şaldı şāḫ-ı bālāsı
Tā ledün ḫaşlarıñ ḫavsi seniñ müjgān okunn cāne
Dil-i dīvānemiñ oldı ‘imāret bu ḫarābāsı
Yüzüñ döndürme ey zāhid nazār ḫıl vech-i cānāne
Kim andan āşikār oldı ḫaḫıñ dīdār-ı ‘ulyāsı
Niçün top itmeyim meydān-ı ‘aşḫ içinde cān u ser
Ki çevgān ‘arz ider her dem bañā zülfi-i muḫarrāsı (161a)
Mişālī ehl-i ‘aşḫla şerāb-ı ma‘rifet nūş it (161b)
K‘açıldı ol perī rüyīñ ḫaḫıḫat verd-i ḫamrāsı
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün
Tulū‘ itdi şeb-i ḫādr şaçıñdan çü yüzüñ māḫı
Beyān itdi bañā on dört ḫaḫla vechu‘l-lahı
Hevā-yı zülfüne düşdi çü dil irişdi yezdāne
Ḥarīḫ-i sebilīndir kim getürür yola gümrāḫı
Murādım yine senden sensin ey meh iki ‘ālemde
Tecellī ḫıl ki ‘uşşāḫıñ budur maḫşūd-ı dil-ḫāḫı
Zekāt-ı ḫüsnüñi cānā ḫıl iḫsān zümre-i faḫra
Serīr-i dilde çün sensin güzellik mülkünüñ şāḫı

Yüzüñ bağında açıldı gül-i tevḥīd çün bülbül
Anıñçün ehl-i ‘aşk ırgürdi ‘arşa nāle vü āhı
Şıfātından ḥaḳıñ zātın kim idrāk eyleyeydi ger
Müsel sel ‘urve-i zülfün āna fetḥ itmese rāhı
Ledünn-i bahır-i ma‘ārıfdir ol aldı dürr ü gevher kim
Niheniñ ‘aşk olub ḥaldı anıñ ḳa‘rına çün māhı
Şıfāt olmuş ḥaḳın zātına her şey çün beden bā rūḥ
Ki vāḥıddır değil işnān vü oldur āmir ü nāhı

Miṣālī teşnedir ḳandır anı deryā-yı raḥmetde
Ki sensin on sekiz biñ ‘ālemiñ Fazlā şehinşāhı

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

‘Aşḳla ma‘mūr olubdur göñlümün vīrānesi
Genc-i ḥüsnün şem‘ine cān olalı pervānesi
Nuḫḳa gel ey nūr-ı ḥaḳ kim āb-ı ḥayvāndır lebiñ
Ehl-i ‘aşḳa her sözüñ biñ gevheriñ yek-dānesi
Añma dīdārından özge kim gerekmez ey faḳıḥ
Cennet ü ğilmān u ḥūr u kevşer ü peymānesi
Gözleri cāmından iç mihrāb-ı cān it ḳaşlarıñ
K’oldur erbāb-ı Fazlıñ Ka’be vü meyḥānesi

‘Āşıḳ-ı dīdār-ı zātız itmeziz ğayra nazar
Zire kim ḥaḳ ehliniñ ḥaḳdır yine cānānesi

Sırr-ı esmāsın bilüb ḳılmadı kim dīnin ḳabül
Görmedi mīrāşe lāyıḳ ātesi vü ānesi

‘Anber-efşān ḫurrañ boynuma zencīr eyle kim (161b)

Bu Miṣālī cān u dildendir anıñ dīvānesi (162a)

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Kim içirdü zulmet-i ḥaḫıñdan āb-ı kevşeri
‘Urvetü’l-vüşḳādan içilmese firdevsiñ deri

Üç yüz altmış meyvesi var ın ikidir şāhı hem
Hüsni-ı çarhında gördik bu sidre kadd-i ‘ar‘arı
‘Arız üzre her taraf ol zülf-i dil-cū sihrle
Ġāret-i dīn itmeğe biñ biñ çekübdür ‘askeri
Yedi iklīmin vücūduñ kande herkes fehm ider
Şehsüvār-ı dīn ‘Alīdir hem bu meydānıñ eri
Buldım ĩmān kıblesi ol zülf-i küfrüñ şūretin
‘Aynı imāmı anıñ mihrāb u minber kaşları
Dilberi bulmağ dilersen dāmenin tüt yarārıñ
Dehr-i dūnuñ eyleyüb ālāyişinden dilberi
‘Aşk-bāz-ı çarh olmaz ma‘rifet tarzında kim
Oynamaz devr-i kamerde şol mu‘anber çenberi
‘Aşıkım dirsən velakin bī habersin yārdan
‘Aşk-bāzı bu değildir ‘aynıñ aç ey serseri
Anıñçün tğradım erbāb-ı şirkiñ bağrını
Kim kelāmımdır Mişālī zü’l-fikār-ı Hayderi
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

MÜSTEZĀT

‘Aşkıñda kōmaz her ki eyā husrev-i hūbān
‘Aşkıñda değıl şādık vü inanma be-Ķur‘ān
İki cihānı
Ey nūr-ı me‘ānī
Her kim ki seniñ Ka‘be-i hüsünüñe nigārā
‘Ayne‘l-yakīn ol dīv-i la‘īn oldı vü şeytān
Olmaz çü melek sācid
Yoğdur ĩmānı
İrişdi yine mevsim-i gül sākī-i ferruh
Kim girmez ele böyle dahī fırsat-ı devrān
Şun sāğar-ı gül-gūn

Fevt eyleme anı

Vaşlıñdan ırāg ey büt-i Çin āteş-i hicre

Yandırma ikin luṭf eyle it vaşlıñı ihsān

‘Uşşākıñı her dem

Ey dilber cāmı (162a)

Her kim ki bugün içdi nigārñ mey-i la‘lin (162b)

Çün Hızr-ı ezel dünya vü ‘uqbāda ebed cān

Buldı Mişālī

Oı olmadı fānī

. _ _ / . _ _ . / . _ _ . / . _ _ / _ _ . / . _ _
mefülü mefāilü mefāilü feülün / mefülü feülün

Ey teşne gel ki yārñ kevşer dūrür tutağı

Cennetde berg-i güldür bak her taraf yanāğı

Sırr-ı ezel gencine olmuş tılsım-ı kudret

Levh-i yüzünde her sū hatt-ı karā vü āğı

Firdevs-i lem-yezelde kıldı vaṭan muḥallid

Her kime kim zülfüññ oldu küşāde bāğı

Lāle yüzüñ rengini gördi tutuşdı nāre

Gitmez anıñçün ebed bağı içinde dāğı

Dünyāye meyl eyleyüb ḥaḫdan olan bī ḥaber

Azığı zehr-i zaḫkūm oldu saḫar yatāğı

Mürde vü şusuz olmaḫ ‘ayb ola ger merd iseñ

Fazl-ı ḥudā gibi çün irişdi cān yalāğı

Menzili bundan a‘lā neyler Mişālī k’anñ

Cennet-i kūyñdadır asāyiş ü firāğı

_ _ . / _ . _ _ / _ _ . / _ . _ _
mefülü fāilātün mefülü fāilātün

Bugün men āb-ı vaḫdetden içüb nūş eyledim cāmı

Ayıldım sekr-i ḡafletden nerm-i beyhūde hengāmı

Beni ta‘n itme rāḫ içer diyü sen kendü ḫālñ gör

Gözünü aç vü gafletden uyan bād it serencāmı
Cihāne böyle gelmekden garaż sen seni bilmekdir
Nedir nuṭk u ruḥ u ‘uzvuñ vuḳūf ol olmağıl ‘āmı
Bozılur hılḳat-i dünyā beḳā cübbile ol melbūs
Fenāda bāḳī ol bāḳī beḳāda eyle arāmı
Eger oldıñise ḥaḳdan vücuḍuñ sırrına ‘ārif
Ḥaḳīḳat ehline maḥrem olub yār itme her ḥāmı
Ve ger sultān olam dirseñ bugün dervīş vü ol ‘ālim
K’anıñ her ruzı ‘ıyd oldı şeb-i ḳadr oldı her şāmı
Hidāyet buldı yezdāndan Mişālī tā ebed çünkim
Yüzün levhinde ders itdi oḳudı defter-i bāḳī
. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün
Zülf-i küfrün ṭutmayan erbāb-ı imān olmadı
Oḳumaz kim ḥatt-ı ḥüsnün ehl-i Ḳur’ān olmadı (162b)
Fazl-ı ḥaḳdan “Mantıḳu’t-ṭayr”ıñ rumuzın bilmeyen (163a)
Taht-ı bād vü insle cinne Süleymān olmadı
Görmedi kim Ṭūr-ı ḥüsnünde ene’l-lah āteşin
İrmedi dīdāre vü Mūsā-i ‘umrān olmadı
Enbiyā-veş ḥaḳḳa irdi saña kim iḳrār ider
‘Āḳıbet bey’at ṭutan senden peşimān olmadı
‘Ārif-i rab ‘ārif-i nefis olmayan yezdāndan
Şüretā ādem velī ma’nīde insān olmadı
Zü’l-fiḳār-ı istivāyı çün ‘Alī bağlanmayan
Feth idüb heft iḳlīmi şehrinde sultān olmadı
Fazl-ı ḥaḳḳa ḳılmayan imān vü iḳrār dīn yaḳın
Kāfir-i bī-dīn olur sermed müselmān olmadı
Ey dīn göster baña ruḥsār-ı bārīden nişān
Var mıdır bir şey ḳanı göster ki bürhān olmadı
Ey Mişālī vāḳıf olan zerreden ḥūr-ı şeydā olur

Bulmayan yol kaçreniñ sırrına ‘ummān olmadı

— . — — / — . — — / — . — — / — . —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Şunaldan Hızr-ı la‘liñ cāne cāmı

Kemāle irdi bādī gitdi hāmı

Bilür her kim had u zülfün rumūzın

Şeb-i kadr vü ‘ıyd olur şubh u şāmı

Hayāt-ı cāvidān buldı ten ü cāmı

Kelāma kısmet itdim çün ‘ızāmı

Daḥī neyler behişt-i āb-ı hayātı

Kimiñ k’ola yüzün dārü’s-selāmı

Kaçan müsellemler oliser o ki mihrāb

Kaçıñ olmaya hem ‘ayniñ imām

Kelāmu’l-lahıñ esrārın ol añlar

Kim idrāk ide i‘cāz-ı kelāmı

Bulam dirseñ Mişālī ism-i a‘zām

Ruḥ-ı zībāda gör fi vü zād u lāmı

. — — — / . — — — / . — — —

mefāilün mefāilün feülün

Kā’ināta cism ü cānsınız yā Muḥammed yā ‘Alī

Zübde-i her dü mekānsınız yā Muḥammed yā ‘Alī

On sekiz biñ ‘āleme maḫsūd sensin bī ğaraż

Cevher-i imāne kānsınız yā Muḥammed yā ‘Alī (163a)

Evvel ü āḫırde siz siz zāhir ü bātında siz (163b)

Vaḥdet iklīmüne ḥān siz yā Muḥammed yā ‘Alī

Ḥaḫ te‘ālāniñ cemāli sizde bulmuşdur zuhūr

Ḥaḫḫ-ı mutlak ‘ayn-ı ān siz yā Muḥammed yā ‘Alī

‘Alleme’l-esmā temāmı sizden oldı āşikār

Mazḫar-ı seb‘a’l-meşān siz yā Muḥammed yā ‘Alī

Saḩa “Yāsīn” vü ‘Alīye nāzil oldı ehl-i atā
“Sūre-i nūr” u “Duḩān” siz yā Muḩammed yā ‘Alī
Zülfünüzdür leyletü’l-isrā yüzünüz mihr-i zāt
Muşḩaf-ı genc-i nihān siz yā Muḩammed yā ‘Alī
İşleyen zāhirde siz siz seyr iden bātında siz
Yer ü göğün küll-i cihān siz yā Muḩammed yā ‘Alī
Āsumāndan siz siz ol bārān-ı rahmet yağdıran
Dürr-i baḩr-i bī-girān siz yā Muḩammed yā Alī
Nüh felekde siz siz ol necm āfitābla kamer
Sidre-i ḩaḩdan feşān siz yā Muḩammed yā ‘Alī
‘Īsī vü Mūsī vü İbrāḩīm Süleymān vü Şu‘ayb
Yūsuf-ı Mışr-ı revān siz yā Muḩammed yā ‘Alī
Şūr-ı İsrāfil Mikā’il ‘Azrā’il vü Cebrā’il
‘Arş u ferş ü müste‘ān siz yā Muḩammed yā ‘Alī
Nār-ı Nemrūdı ḩalīlu’l-laha gülzār itdünüz
Nūḩa geştī vü tūfān siz yā Muḩammed yā ‘Alī
‘Āşık u ma‘şūk siz siz cennet ü rızvān siz
Sākī-i kevşer siz yā Muḩammed yā ‘Alī
Şad hezārān sırrile ‘ālemde izḩār itdünüz
Şimdi ḩaḩḩıle ‘ıyān siz yā Muḩammed yā ‘Alī
Āb siz siz nār siz siz bād siz siz ḩāk siz
Devr-i devrān-ı zemān siz yā Muḩammed yā ‘Alī
Şāḩ siz siz māḩ siz siz mażharu’l-lah siz
Bülbül ü hem gülistān siz yā Muḩammed yā ‘Alī
Kāfire biñ belā vü mü’mine biñ biñ şifā
Müşrike tīg-ı berrān siz yā Muḩammed yā ‘Alī
Leyletü’l-mi‘racde ḩaḩḩı temennā itdünüz
Yine ḩaḩdan tercümān siz yā Muḩammed yā ‘Alī
ḩāf siz kim yok mu‘ayyen mesken ü me’vā siz
Şāḩ-bāz-ı lā-mekān siz yā Muḩammed yā ‘Alī

Maşrık u hem ğarb u Ka'be Mescidü'l-aşşâ imâm
Sırr-ı Qur'âne beyân siz yâ Muhammed yâ 'Alî (163b)
Yüz tınablu hayme-i mî'âd on bir şakķâ hem (164a)
Sırr-ı zât-ı ğâybdân siz yâ Muhammed yâ 'Alî
Şāniña levlāk menzil āyet-i "li'l-'ālemīn"
Fātiḥ-i bāb-ı cinān siz yâ Muhammed yâ 'Alî
Rehnümā-yı enbiyā vü pīşevā-yı evliyā
Serverān-ı mü'minān siz yâ Muhammed yâ 'Alî
Laḥmiñ laḥmi buyurduñ ya'ni kim bir nūr siz
Bir vücūd içinde cān siz yâ Muhammed yâ 'Alî
Sensin ol men şems buyurduñ 'Alīyi ke'l-ķamer
Şehr-i 'ilm vü bāb ān siz yâ Muhammed yâ 'Alî
Ber-güzīde mehterān enbiyā hem 'ilm-i tām
Kāf ü siyeh mazharān yâ Muhammed yâ 'Alî
'Ārifīñ cismi vü cānı dīnle imānı siz
Hoş beyān vü destān siz yâ Muhammed yâ 'Alî
Merḥamet eyleñ Mişālī derd-mende beher ḥaķ
Kim şefī'-i miskinān siz yâ Muhammed yâ 'Alî
Evvel ü āḥır murādı būs-ı ḥāk-pāyīñız
Ḥaķ bilür ma'būdān siz yâ Muhammed yâ 'Alî
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Yüzüñ görsün şu kim görmek diler dīdār-ı raḥmānı
Lebiñ Ḥızırına varsun her kim ister āb-ı ḥayvānı
Ḥaķīķat dīñ ü imāna ol irdi enbiyā-veş kim
Melek-tek kıble idindi cemāl-i Fazl-ı yezdānı
Aniñçün rüz şeb gökler meleklerle ṭavāf eyler
Ki vechi üzre ḥalk itdi ḥudā dīdār-ı insānı
Ne bilsün Mūsī'i kimdir ye ķuds-i ḥāme sırr-ı levḥ
Yüzüñ Ṭūrında her kim görmedi ol nār-ı sübhānı

Aniñçün iltifāt itmez ‘ulūm-ı ğayra ‘aşq ehli
Ki evrād itdiler hāl u hatında sırr-ı Qur’ānı
Bize imān u dīn ‘arz eylemek zāhid deĝil lāzım
Ki zūlf ü hūsn dilberdir bu kavmiñ dīn ü imānı
Mişālī vechiñe tutdı yüzün ey Fazl-ı bī-hemtā
Ki vechiñ bākī vü ğāyr cemālīñdir seniñ fānī (164a)
. . . . / / /
mefāilün mefāilün mefāilün mefāilün

Yār hūsnünden ğörem dirseñ Muħabbet-nāmeyi (164b)
Açāĝör dībāce-i mühr-i Muħabbet-nāmeyi
Fazl-ı yezdān kullarından Fazl-ı yezdān kıl taleb
Tā ledün ‘ilminde kimdir bil sen ‘allāmeyi

Munkasım oldum ser-ā-pā ma‘nī-i Qur’āne çün
Giymişim hağdan fenā bulmaz hağikat cāmeyi
Çün temām oldı kelām-ı āsumān ez feyz-i Fazl
Oқuyub ciffe’l-қalem kıрмақ gerekdir hāmeyi

Fazl-ı rabbü’l-‘ālemīne her nefis biñ biñ sipās
K’oқudı yazdı Mişālī Cāvidānī-nāmeyi
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Nār-ı dūzahdır şaқın meyl itme nādān şoħbeti
Cennet isterseñ dilā kesb eyle ‘irfān şoħbeti
Şol kişi buldı kemāl ü ma‘rifet kim dā’imā
Kıldı ehlu’l-lah ile te’vīl-i Qur’ān şoħbeti
Maħfel-i zūhhāde varub çekme zaħmet lāyile
Kim irişdirmez seni illāye şeytān şoħbeti
Mısr-ı ruhsārına var Fazl-ı ilāhe nāzır ol
Ey birāder ister iseñ Yūsuf-ı cān şoħbeti
Vird-i cān it zūlf-i küfr ü hađ u hāli āyetin
Ğör nice ĝönlün müferriħ eyler imān şoħbeti

Mā'il olma ey gönül her meclîsi 'irfân şanüb

Kim bulunmaz nâdir oldu şimdi insân şöhetî

Cāvidān-nāmeden nūş eyle ma'nî-i kevşerin

Ey Mişālî gör ne cāndır Fazl-ı yezdān şöhetî

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ḥaste cānım derdüme tīmār sensin yā 'Alī

Tut elim kim Ḥıẓr-ı ḥikmet-dār sensin yā 'Alī

Olmuşum āşüfte ḥāl u düşmüşüm zār u nizār

Bî-kesim bî-kes olana yār sensin yā 'Alī

Şîr-i bīmārı beni Selmān-veş kıldı esîr

Gel eriş kim 'avn-i istizhār sensin yā 'Alī

Cān u mālın bûy-ı şihhatle mu'attār kıl zi lutf

Kim ḥakīm-i ḥazîk-i bīmār sensin yā 'Alī

Kime i'lām eyleyim ben nā-tüvān aḥvālî kim

Fātiḥ-i her 'ukde müşkil-kār sensin yā 'Alī (164b)

Her denīden nice himmet isteyim farz eyle kim (165a)

Kān-ı lutf-ı rahmet-i gaffār sensin yā 'Alī

Ya kimiñ dergāhına varam berāy-ı merḥamet

Çün mesākin cem'ine gam-ḥār sensin yā 'Alī

Bir ḳadem sensiz nice aḳdāma ḳaşdım ola çün

Cānda miknet dinde rāh-ı envār sensin yā 'Alī

Gel 'imāret kıl Mişālîniñ ḥarāb ābādını

Kim aniñ ta'mîri ne mi'mār sensin yā 'Alī

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey raḳāyık-ı gülistānınıñ ḥūş elḥān-ı 'andeli

İstimā' eyle Süleymān mantıḳından ḳuş dili

Saḫā rāzile beyān eyler muḫarrā sünbüli

Evvel ü āḫır Muḫammed zāḫir ü bāḫın 'Alī

‘Arş-i ‘ulyāda biri mihr ü birisi māhdır
Biri sālār dü kevn vü biri şāhinşāhdır
Biri şavt-i zü’l-celāl vü biri nuṭku’l-lahdır
Evvel ü āhır Muḥammed zāhir ü bāṭın ‘Alī
Biri tebyān-ı ḥakāyık eyledi tenzille
Biri sırr-ı cāvidān keşf eyledi te’vīlle
Söyler isrāfīl Mīkā’īl ‘Azrā’īl Cebrā’īlle
Evvel ü āhır Muḥammed zāhir ü bāṭın ‘Alī

Bunlar için seyr ider eflāk sergerdāndır
Necm mihr ü meh neden cāviddir cevelāndır
Remzile dirler saña kim ikisi bir şāndır
Evvel ü āhır Muḥammed zāhir ü bāṭın ‘Alī

Oldı mesmūm ihtiyārile Ḥasen-i nūr-ı ḥudā
Hem Ḥuseyn-i şāh-ı dīn meşhūd-ı deşt-i Kerbelā
Cevherin Murtezā vü ḳurreteyn-i Muştafā
Evvel ü āhır Muḥammed zāhir ü bāṭın ‘Alī

Şāh-ı Zeynū’l-‘ābidīn imām-ı islām temām
Bāḳır u Şādık çerā’-i Fazl-ı rabbū’l-enyām
Mūsī-i Ḳāzım ḥakīḳat ḥāzin-i dārū’s-selām
Evvel ü āhır Muḥammed zāhir ü bāṭın ‘Alī

Şāh-ı ‘Alī Mūsī Rızādır mihr ü māh-ı lem-yazel
Hem taḳī ile naḳīdir kāşif-i sırr-ı ezel
Mazhar-ı Allah vü rahmāndır Ḥasen bil bī ḥıyel
Evvel ü āhır Muḥammed zāhir ü bāṭın ‘Alī (165a)

Mehdī-i şāhib-zemān kim kā’inātīñ fahrıdır (165b)

Yādīgār-ı Muştafādır Murtezānīñ sırrıdır
‘İlm-i bāṭın bābınıñ miftāhı vü hem şehridir
Evvel ü āhır Muḥammed zāhir ü bāṭın ‘Alī

Çārdeh envār-ı pāki sevmeyen şeytāndan
‘Uzlet ile oḳı bismi’l-lāhi’r-rahmān cāndan

Rūz şeb vird eyle ger kaçmaziseñ imāndan

Evvel ü āhır Muḥammed zāhir ü bāṭın ‘Alī

Bunlara inkār idenler zümre-i küffārdır

Ḥaḳḳı batlān eyleyen zulm ehli bed ger dārdır

Ḳaşd iden evlāda mü’min şanma ḳāvm-i nārdır

Evvel ü āhır Muḥammed zāhir ü bāṭın ‘Alī

Ey Mişālī Muşafāniñ ḥāk-pāyıyım bugün

Şāh-merdān-ı ‘Alīniñ bir gedāyıyım bugün

Ḥandāna bey‘at itdim Murtezāyiyim bugün

Evvel ü āhır Muḥammed zāhir ü bāṭın ‘Alī

— . — — / — . — — / — . — — / — . —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey yañağın her tarafından cennetiñ ḥandān güli

Vey feşāhatle anıñ güyā lebiñdir bülbüli

Otuz iki cennet-i ḥaḳḳa kim eylerdi duḥūl

Ḥüsn-i firdevsinde rāh olmasa müşkīn kāküli

Diḳḳat eyle ‘abdī ol şol şehsüvāriniñ kim anıñ

Ḳudretinden cümle-i eşyāya irmişdir eli

Fazl-ı ḥaḳdan şükr kim āzād olunmuş ḳuluyım

Uş yemīnimde ‘atıḳ nāmım yazılmışdır celī

Yā ‘Alī diyüb anıñçün ḥāke eylerün sücūd

Kim bu topraḳdan tecellī kıldı dīdār-ı ‘Alī

Tā ezel dīdāre irdi Fazl-ı ḥaḳdan zī şeref

Kim ki biñ cānile tutdı şol mu‘anber sünbüli

Ey Mişālī ‘ārif-i rab ‘ārif-i nefis olmayan

Enbiyā cem‘ine irişmez kaçan olur velī

— . — — / — . — — / — . — — / — . —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Lem-yezel mülkine sermed şāh sensin yā ‘Alī

Zāt-ı muṭlāk hem şifātu’l-lah sensin yā ‘Alī

Bīst heşt vü sī vü dü ism ü müsemma-yı ezel
Muḥkemāt u hem kelāmu'l-lahsın sen yā 'Alī (165b)
İncil ü Tevrāt vü tenzīl ü Zebūruñ kāşifi (166a)
Nuḡta vü hem bā-yı bismi'l-lahsın sen yā 'Alī
Zātdan geldik zūhūr itdik vücūd-ı ādeme
Ya'ni vechu'l-lah vü 'arşu'l-lah sensin yā 'Alī
Ādemiñ vechinde meştūr āyet-i seb'a'l-meşān
İsm-i a'zam fā-yı Fazlu'l-lah sensin yā 'Alī
Beyt-i ma'mūr vü melā'ik ḡayme-i mī'ād vü Quds
Sācid ü mescūd beytu'l-lah sensin yā 'Alī
Evvel ü āhır sensin zāhir ü bāṭın da sen
Her dü kevnīñ sırrına āgāh sensin yā 'Alī
Aldı menzīl kim ki tıtdı 'aşkıñ ser-riştesin
Zīre kim ḡaḡka ḡaḡikat rāh sensin yā 'Alī
'Abd-i muḡlişdir Mişālī kılma mahrum-ı cemāl
Kim 'ināyet kānı şāhinşāh sensin yā 'Alī
_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün
Ey yüzün nārından irdi nūra ḡurşid-i celi
Vey velāyet ḡülşeniniñ verd ü ḡüyā bülbülü
Saña keşf oldı Süleymān gibi her mürḡiñ dili
Ey ki her cāye irişmişdir velāyatiñ eli
Şem'-i cem'-i evliyā ey Ḥacı Bektāş-ı Velī
Ravza-i firdevsdir 'ālī maḡām meşhedīñ
Ey yüzün levḡinde izḡār itdi sırr-ı eşhedīñ
'Ārif-i zāt oldı kim ders itdi ḡarf-i ebcedīñ
Sırrısın şāh-ı 'Alīniñ mu'cizāti Aḡmedīñ
Şem'-i cem'-i evliyā ey Ḥacı Bektāş-ı Velī
Kisvetin üstünde olan ol elf ey nūr-ı zāt
Ḥālīḡu'l-eşyāya dāl olmuş dürür ey ḡaḡ-şifāt

Maḥzen-i kân-ı velâyet menba‘-i her mu‘cizât

Cümle eşyâ mişl-i tendir ya‘ni kim sensin ḥayât

Şem‘-i cem‘-i evliyâ ey Hacı Bektâş-ı Velî

Lâldır vaşf itmede vaşfîm̄ ḥulq-ı kün fekān

Şâh-bâz-ı lâ-mekânsın saña ‘arşdır âşiyân

Gün gibi oldîm̄ velâyetle meşhûr u cihân

Tâpuña münkâd olubdur ‘arş u ferş ü ins ü cân (166a)

Şem‘-i cem‘-i evliyâ ey Hacı Bektâş-ı Velî (166b)

Ṭavaf ider şaf şaf melekler meşhedîm̄ gülzârını

Zât-ı bârîniñ çü sende gördiler dîdârını

Gözleri açıldı kim gördi yüzün̄ envârını

Hâk saña erzânı kıldı maḥzen-i esrârını

Şem‘-i cem‘-i evliyâ ey Hacı Bektâş-ı Velî

Beyt-i ma‘mûr-ı semâyı şahñ-ı ravzîndir seniñ

Ser-be-ser envâr-ı zât-ı kibriyâ cân u teniñ

Revnaķi sensin cihânîm̄ âb-rû-yı gülşeniñ

Mehbiṭ-i rûḥu‘l-emîn olsa ‘aceb mi meskeniñ

Şem‘-i cem‘-i evliyâ ey Hacı Bektâş-ı Velî

Ṭavaf idenler ravzânı bir kerre ey nûr-ı ilâh

Biñ ḥacc-ı ekber şevâbın bulıserdir râz-ı ilâh

Ey yüzün̄ ḥattından izhâr itdi sırr-ı lâ-ilâh

Sen velâyet şâhsın kim bendelerdir mihr ü mâh

Şem‘-i cem‘-i evliyâ ey Hacı Bektâş-ı Velî

Muşţâfâ vü Murtezâ vü ḥazret-i şâhsın

Hem Huseyn-i Kerbelâ envâr-ı zât-ı zü‘l-metîn

Hem ‘Alî vü hem Muḥammed Ca‘fer imâm-ı zaman

Mûsî-i Kâzım ‘Alî Mûsî Rızâsın dür seniñ

Şem‘-i cem‘-i evliyâ ey Hacı Bektâş-ı Velî

Hem Muḥammed hem ‘Alî vü hem Hasen sultân-ı dîn

Mehdî-i şâhib-zemânsın sırr-ı rabbü‘l-‘âlemîn

Āl ü evlād-ı ‘Alī kuṭb-ı semāvāt u zemīn
Ey Mişālī rahmete’l-lahü ‘aleyhim ecma‘īn
Şem‘-i cem‘-i evliyā ey Hacı Bektāş-ı Velī

— · — — / — · — — / — · — — / — · — —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

İki ‘ālemden maḳşūd bize sensin yā ‘Alī

Zāhir ü bāṭında hem mevcūd sensin yā ‘Alī

Levh-i maḥfūz vü kelāmu’l-lah u ‘arş u müntehā

Sırr-ı mi‘rāc-ı ‘Aḥmed ü Maḥmūd sensin yā ‘Alī

Hayme-i mī‘ād-ı Mūsī vü Mesihā vü Zebūr

İncil ü Tevrāt ile Dāvud sensin yā ‘Alī (166b)

Zāt sensin hem şifāt-ı lem-yezel vechiñdürür (167a)

Nāzil olan āsumān u devr sensin yā ‘Alī

Sī vü dü ḥaṭ-ı kitāb-ı cāvidāndır şüretin

Ser-be-ser taḳsīmle ma‘dūd sensin yā ‘Alī

Secde emrinde melā’ik vechiñe kıldı sücūd

Cümle ‘ālem sācid ü mescūd sensin yā ‘Alī

Ḳıble-gāh vü secde-gāhim pāk vechiñdir seniñ

Bu Mişālī bendeye ma‘būd sensin yā ‘Alī

— · — — / — · — — / — · — — / — · — —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Ey cemālīñ āfitāb-ı zāt vü envār-ı celī

Çekmesün ol kes belā kim ‘aşkıñā yedi belī

Remzle söyler maḳālāt-ı nebī vü hem velī

Evvel ü āḥır ‘Alīdir zāhir ü bāṭın ‘Alī

Düldül-i ‘ālem revān u ḳanberile zü’l-feḳār

Lā fenā illā ‘Alī lā seyf hem ey nāmdār

Bu kelāmı şerḥ ider her dem ḥaḳıḳat āşikā

Evvel ü āḥır ‘Alīdir zāhir ü bāṭın ‘Alī

Āsumān-ı ḡayba bu arz-ı muḳaddesden ‘urūc

Eyleyen oldur ki itdi cehl ü zulmetden hurûc
Gör ne söyler heft encüm ve's-semâ zâtü'l-bürûc

Evvel ü âhır 'Alîdir zâhir ü bâtın 'Alî

Ahmed ü 'İsî vü Mûsâyla Dâvûd-ı Zebûr
Tevrât ü Furkân u İncîlden esel sırrı zuhûr
Ehl-i haqqıseñ kamû yerdür 'ıyân eyler çü nûr
Evvel ü âhır 'Alîdir zâhir ü bâtın 'Alî

Nüh felek bu çâr 'unşur şeş-cihât-ı kâ'inât

Sırr-ı Ka'be Kuds u Hayme sırr-ı şavmla şalât

Hem bu tevhidî beyân eyler saña zât u şifât

Evvel ü âhır 'Alîdir zâhir ü bâtın 'Alî

Zerre-i zerrât-ı 'âlem çün güneş olmuş delîl
Keşf ider haqdan ser-â-pâ nûr-ı dîdâr-ı halîl
Söyler İsrâfîl Mikâ'il Cebrâ'il vü Azrâ'il
Evvel ü âhır 'Alîdir zâhir ü bâtın 'Alî

Gönlümün Mısrında Yûsuf gibi şâh-ı lem-yezel

Naqd-i haydır kim Hasendir matla'-ı nûr-ı ezel

Ol şehîd-i haq Huseyn şâh-ı dindir bî habl

Evvel ü âhır 'Alîdir zâhir ü bâtın 'Alî (167a)

Şâh-ı Zeyne'l-'âbidîndir kün fekanîñ meheri (167b)

Rehber-i 'âlem Muhammed Ca'fer ol dîn serveri

Şerh ider Kâzım k'odur 'aşq ehliniñ tâc-ı seri

Evvel ü âhır 'Alîdir zâhir ü bâtın 'Alî

Şâh-ı 'Alî Mûsî Rızânîñ hâkpâyın tütüyâ

Eyleyen cân u gönül 'aynına irgürdi ziyâ

Budur evrâdı taķı ile naķîniñ dâ'imâ

Evvel ü âhır 'Alîdir zâhir ü bâtın 'Alî

'Askerî ya'ni Hasen siz habl-i sultân-ı cihân

Naşş-ı kaķı' hem Muhammed Mehdî-i şâhib-zemân

Çârdehdir cümle bunlar ma'nîde birdir hemân

Evvel ü āhır ‘Alīdir zāhir ü bāṭın ‘Alī
Ey Miṣālī kıble-gāh vü secde-gāhım ŧāhdır
Kim ḥaḳıḳat Ka’be oldur vechi vechu’l-lahdır
Evliyādandır ŧu kim bu nükteden āgāhdır
Evvel ü āhır ‘Alīdir zāhir ü bāṭın ‘Alī

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _
fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Şol kimseniñ kim olmaya zātında cevheri
Deryā nedir ne fehm ide yā dürr ü gevheri

Sırr-ı ŧıfāt-ı lem-yezeli oldı āŧikār

Naḳş itdi zāt vechiñe çün Fazl-ı ekberi

Hüsniñe kil-k-i ḳudretle yazdı ḥarf-i bā
Ḥaddiñde uŧte noḳta-i ḥāl-i müdevviri

Zulmāte düŧdi çü Hızır buldı rūḥ-ı ebed

La’l-i lebiñden içdi ŧu kim āb-ı kevşeri

Nuḳḳundan oldı ‘alleme’l-esmā-i küñ zuhūr
Bildir seni bilür ol kim kelām peyamberi

Her kim ki ‘ayn-ı cānla baḳdı cemālīñe

Zülf ü ḳaŧıñdır oḳudı esrār-ı maḥşeri

Beytü’l-ḥarām cemālīñ vü ḥuccāc ḥatlarıñ
Miḥrāb ḳaŧıñ imāmı anıñ ‘ayn-ı müŧteri

Sırr-ı elfden almadı behre gör dīdidir

Şol kim ḳaddiñ yek-zerre serv ü ŧanavberi

Tārāca ‘ayn u zülf ü ḳaŧıñ ḥatḫ u ḥāl hem
Çekdi zehr sū memleket cāne ‘askeri

Ḳānımı yere dökmeḡe yā sehm veyā sinān

Ḳaŧıñ kemāne girdi müjg çekdi ḥançeri (167b)

Naḳḳaŧı naḳş-ı ŧıfātında seyr iden seniñ (168a)

Neyler daḫī ol āyine cām-ı Sikenderi

Makşud hâşıl olmadı dîdâre irmediñ
İki cihândan eylemeseñ tâ ki dilberi
Oldur alenderî k'ola mir'ât-1 şâf-1 gönül
Tâc u tırâş vü hıra değıldir alenderî
Ey merkebi-cehl râh-1 ma'rifete sürme at
Zîrâ ki herkes olmadı bu 'arşanıñ eri
Hıfz eyle şehri virme dîviñ abzına şakın
atlı eyle nefsiñi çü 'Alî yı bu Hayberi
Şâh oldı dehre olmadı şol kim gedâ-yı 'aş
Lâyı değıl serinde aniñ tâc-1 serveri
Cân virmeyince cân ele girmez çün ey gönül
Çevgân-1 'aşa merd iseñ eyle gûy seri
Geldik vücûde kesbi-kemâl için aç gözün
Sen sende ara yine seni gezme serseri
Ėayr-i hudâ değıl nazar it cümle kâ'inât
'Ummâni atre zerrede gör mihr-i hâveri
A'râz ider çü görse ru-ı hûbdan faih
Âhenimi bağırmı yarib aniñ yâhud mermeri
Kimdir yüzüne cennet-i yezdân dimez seniñ
K'itmişdir anda cem' ha otuz iki peri
Geş eylediñse bunda semâvât-1 vechiñi
Bildiñ amerle şemsi dai çar-1 azari
Meyl itmedi şıfâta açan iltifât ider
Şol kimseniñ ki mula ola zât-1 manzarı
İsrâ gicesi halka-i zülfün zehr-i taraf
Zencîre çekdi şehirle gör mâh-1 enveri
Gülşende serv çekmedi ad hemçü âmetiñ
Cennetde bitmedi çü haddiñ verd-i ameri
Zülfün hümâ-yı 'aşdır ki bâl açdı uçmaa
Hey hey ne âfa sâye şalar gör bu şehperi

Sensiz nidem na‘īm u dahī zevk-i her dü kevn
Âb-ı revān vü gülşen ü t̄übā vü ‘ar‘arı
Yā rab ne h̄üsn-i tām vü ne ş̄irīn kelāmdır
Şehd akıdır biri lebinīñ biri s̄ükkeri
İki cihānda hemçū Hızır teşne olmazam
Şordum çü t̄üt̄ī ol leb kand-ı mükerreri (168a)
Ġayrı deĠil tecellī iden vech-i z̄ātıdır (168b)
Her kande baqđıñ ise haqqıñ ‘ayn u mazharı
Geldi s̄ücūde cem‘-i melek çünkim ey güneş
Görđi bu h̄üsn ü luţfla sen s̄īm-beri
Niçün buyurdı “men ‘aref” ş̄āh-ı z̄ü’l-fiķār
Fehm itdi kim ki bunı bilür sırr-ı Hayderi
Düldül-i vücūd vü nuţkı anıñ z̄ü’l-fiķārıdır
Derk eyledi ‘Alīyi bilen sırr-ı kanberi
Baqmazsa şems-i h̄üsnüñe ş̄üfī ‘aceb deĠil
Gönli vü ‘aynı kördür anıñ yoķdur enveri
Sa‘y it Mişālī yāre vü cānān getir ele
Yārın görür mü görmedi kim bunda dilberi
_ _ . / _ . _ . / . _ _ . / _ . _
mefülü fāilātü mefāilü fāilün
Haţtıña şakķa’l-ķamerden kim ki fettāh olmadı
Çıķmadı sermed yedi d̄ūzahdan iflāh olmadı
Ġalıserdir zulmet-i cehl-i cehennemde çü d̄īv
Mıhr-i h̄üsnün kime kim ey māh mişbāh olmadı
Ġarķ olıser ‘āķıbet filk-i vücūda girmeyen
Baħr-i z̄āta düşmeyen çün Nūh mellāh bulmadı
‘Aşķ bezminde mey-i rūh içmedi şol cāne kim
Hızır-ı la‘līñ sākī ‘aynıñ sāġar-ı rāh olmadı
Bāb-ı firdevs-i cemālu’l-laha bulmadı şırāt
İstivādan her kimiñ destinde miftāh olmadı

Haddin aşdı gön̈lüm̈n̈ şeydāl̈ğ̈ı ey nūr-ı ‘ıyn

Gel anı zūlf̈n̈le çek zenc̈re k’ışlāḧ olmadı

Vākıf oldınsa Mişāl̈i “sümme vechu’l-lah”dan

Çanı bir şey k’anda nūr-ı zāt-ı izāḧ olmadı

— · — — / — · — — / — · — — / — · —

fāilātün fāilātün fāilātün fāilün

Bir kad-i bālāya virdim gön̈lümi

Zūlf-i ‘anber-sāya virdim gön̈lümi

Gör ki ne sevdāya virdim gön̈lümi

Bir yūzi bedr aya virdim gön̈lümi

Kirpiği nāvek velī kaşı kemān

Sihr içinde her biri bir dil-sitān

Çanımi içdi leb-i la’li revān

Bir yūzi bedr aya virdim gön̈lümi (168b)

Allah Allah hey ne zībā şun‘-ı zāt (169a)

Görmedi mişl ü nazīrin kā’ināt

Hātları Hızr u lebi āb-ı hayāt

Bir yūzi bedr aya virdim gön̈lümi

Sünbülün yüzde perīşān eylemiş

Küfrle yağmā-yı imān eylemiş

Ġonceniñ bağrın lebi k̈ān eylemiş

Bir yūzi bedr aya virdim gön̈lümi

Ol kamer irdi çün on dört yaşına

‘Aşk̈ı āteş urdı bağrım başına

Şayd olur ‘ālem göziyle kaşına

Bir yūzi bedr aya virdim gön̈lümi

La’li çün Hızr-ı āb-ı kevşer dağdır

Ṭuṭī-veş nuṭk̈ eylense sükker dağdır

Dürc-i femden dürr ü gevher dağdır

Bir yūzi bedr aya virdim gön̈lümi

Nakşını nakş eylemez nakkâş-ı Çîn

Hüsn ü hulkına hezârân âferîn

Ey Mişâlî çâker olmaz hür-ı ‘ıyn

Bir yüzi bedr aya virdim gönlümi

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

fâilâtün fâilâtün fâilün

Ey gevher-i zât vü dürr-i yektâ

Perkâr-ı vücüd nokta-i bâ

Sertâba kâden kelâm-ı haqsın

Hüsnünden okundu sırr-ı esmâ

Hattîñ otuz iki hemçü nuḡkuñ

Beyyine saña cemî‘ eşyâ

Her kim seni gördi haḡkı gördi

Ey zât u şıfât-ı haḡ haḡ te‘âlâ

Genc-i ezele tılsım-ı cân sen

Hem kâşif-i sırr-ı ġayb-ı mevlâ

Mir’ât-ı gönülde iste haḡkı

Cân-ı ‘aynile gel it temâşâ

Varlıgını senden itdi işbât

Fazlını yüzünde kıldı peydâ (169a)

Hallâḡ-ı vücüd-ı Fazlu’l-lah (169b)

Aḡlâm-ı dü kevne lem-yezel şâh

La‘lîñden içen bugün mey-i nâb

İrdi Hızr-ı hayâta ol şâb

Müştâḡ-ı cemâlîñ olmuş eflâk

Ser-geşte çü âfitâb u mâhitâb

Hüsnün güneşi tulû‘ idelden

Ḳapladı cihânı nürdan tâb

Ey muşhaf-ı cân vü âyet-i nür

Hattîñdan okundu nice biñ bâb

Qıldım yüzüñi haqıķı kible
Ey ‘aynı imām vü qaşı mihrāb
 Vechinde sekiz haṭ oldu cennāt
 Firdevse girer bulan āna bāb
Halk itdi cemī‘ kā’ināt
Hem ‘arşını taḥmīr itdi bir āb
 Hallāq-ı vücūd-ı Fazlu’l-lah
 Aqlām-ı dü kevine lem-yezel şāh
Ey ḥüsn-i ruḥuñ şıfāt-ı yek zāt
Feyziñden irişdi şemse zerrāt
 Naqqāş-ı ezel be-dest-i kudret
 Naqş itdi yüzüne seb‘ āyāt
Dīdār-ı ḥudāyı manzar eyle
Aç ‘aynıñı sensin āna mir’āt
 Qıl kible cemāl-i Fazl-ı haqqı
 Döndür yüzüñi zi lāt u ‘uzzāt
Gel gir dil ü cān sefinesine
Bulmaḳ dilesen çü Nūḥ-ı necāt
 Şaṭranc-ı ruḥunda oyna atı
 Ferzüñi kaçurma olma şah māt
Esrār-ı rumūz-ı küntü kenzi
Qur’ān yüzünden itdi işbāt
 Hallāq-ı vücūd-ı Fazlu’l-lah (169b)
 Aqlām-ı dü kevine lem-yezel şāh (170a)
Ey ḥāl u ḥattıñ haqıķı mi‘rāc
Ṭā’if olan anı itdi ol ḥāc
 Fehm eyleyen sevād-ı ḥüsnüñ
 Vechi oliser siyāh çün rāc
Sen oynadıḡıñ ruḥ atı şaṭranc
Ya’ni ne bilür cihānda Leclāc

Sen 'İsî-i haq zühür idelden
Zühhâdîñ aşıldı boynuna hâc
Kapında gedâ-yı 'aşq olanlar
Şâh oldı nider serîr-i iz'âc
Keşf oldı çü sende mahzen-i gayb
Müflis yürüme cihânda ey âc
Kendü için itdi beyt-i ma'mûr
İnsanı ki hâtlar anda huccâc
Hallâk-ı vücûd-ı Fazlu'l-lah
Aqlâm-ı dü kevne lem-yezel şâh
Tâ la'l-i lebiñden içmişim râh
Keşf oldı baña rumûz-ı ervâh
Tut zülfünü kim sırât-ı haqdan
K'oldur kamû müşkil işe fettâh
Firdevs-i cemâl vü hür hatîñ
Ey be zenc ü 'izâr-i tüffâh
Küfrîne seniñ kim itdi ikrâr
Erbâb-ı dîn oldı buldı iflâh
Fehm eyledi kim yüzi qarasin
Haqq eyledi hâcetini icâh
Ey cevhr-i zât u dürr-i ma'nâ
Vey geşt-i-i 'aşka baır u mellâh
Sen câm-ı Cem-i cihân-nümâsın
Sırrı kamû sende kıldı izâh
Hallâk-ı vücûd-ı Fazlu'l-lah
Aqlâm-ı dü kevne lem-yezel şâh (170a)
Ey hür hatîñ vücûd aña kâh (170b)
La'lînde key selsebîle gel bağ
İrişdi behâr-ı devr-i gülzâr
Şun sâkî şerâb-ı sâgar bağ

Beter düşecek bir yine dāne
Sünbülümü virir zemīn-i seng-lāh
‘Arş üzre dirāht-ı müntehāsın
Destānīñ āña dü çārdeh şāh
Sensin çü semā-i vessemā-i zāt
Şāhid saña heft ü penc sürāh
Kıl ādeme secde olma şeytān
Budur edeb olma anda küstāh
Olmazsa meġārib ü meşāriķ
Buyurdu çün arzu’l-lah ferāh
Hallāk-ı vücūd-ı Fazlu’l-lah
Aqlām-ı dü kevne lem-yezel şāh
Ey hejdeh hezār kevne ma‘būd
Sensin dü cihānda baña maķşūd
Her kim seni gördi kıble itdi
Baş eğdi sücūd çün melek zūd
Kābīnda güneş gibi süren yüz
Eflāke irişdi oldu mes‘ūd
Ey bülbül-i gülşen-i haķīķat
Vey sır-ı Zebūr-ı ‘aşķa Dāvūd
Āteşlere şaldı ‘aşķ-ı hüsün
‘Āşıkladı çün sipend ü çün ‘ūd
İdrāk ideli ezān-ı şubhı
Bildim ki nedir maķām-ı Maħmūd
Her kande k baķdım ise gördüm
Buldım bu cemī‘ şeyde mevcūd
Hallāk-ı vücūd-ı Fazlu’l-lah
Aqlām-ı dü kevne lem-yezel şāh
Ey hatt-ı ruħuñ kitāb-ı meşūr
Keşf oldu yüzünde reķķ-i menşūr (170b)

Açıldı gözüm münevver oldı (171a)
Hüsnünde çü gördüm āyet-i nūr
‘Āriflere vechiñ oldı mi‘rāc
Sünbüllerin̄ anda leyl-i dīcūr
‘Aynım görelī ruḥuñda zūlfūñ
Çekdi beni dāra hemçū Manşūr
Kim geçdi bugün şırāt-ı zūlfūñ
Firdevse irişdi oldı mağfūr
Kıl secde çün āteş olma serkeş
Vechidir anıñ çü beyt-i ma‘mūr
Ref’ itdi niķābı çehresinden
Gün gibi cihāna oldı meşhūd
Hallāk-ı vücūd-ı Fazlu’l-lah
Aklām-ı dü kevne lem-yezel şāh
Ey ķāf-ı seriñde zūlf-i şehbāz
Firdevse çü tāvūz itdi pervāz
La‘linden açıldı kenz-i yezdān
Bildi şu kim oldı sırra hem-rāz
‘Aşk ehline söyle rāz-ı ‘aşkı
Cāhil ne bilür rumūz-ı i‘cāz
Dergāhıñna her kim oldı çāker
Menzile irişdi buldı i‘cāz
Bir dūrür gel iki melek içinde
Kārında ḥudānıñ olmaz enbāz
Maḥmūd olıser cemī‘ ḥālī
Şol kim ķapūsında oldı iyāz
Eşyā ķamū fāş ider bu remzi
Olmuş ney ü erģanūn-ı demsāz
Hallāk-ı vücūd-ı Fazlu’l-lah
Aklām-ı dü kevne lem-yezel şāh

‘Aşkıñ mey’i şundi baña bir tās
Dil aynasında qalmadı pās
 ‘Ārifler irişdi vaşl-ı haqqā
 Zühhād bu ma’niden çeker yās (171a)
Ey hars-i hüsn içinde zülfün (171b)
Sünbüller ü lebiñ kaşlarıñ rās
 Şerh itmeye vaşfñ olsa ‘ālem
 Eşcār kalem vü zemīn kırtās
Haq gözlüye rüşen oldı ammā
İrmez göz yum zübde-i nās
 Yazd oqudı kitāb-ı hüsnün
 Şunlar ki hudādan oldı ekyās
Ġabrā vü semāyı qablamışdır
Bildi şu kim vardır anda ihsās
 Hallāq-ı vücūd-ı Fazlu’l-lah
 Aqlām-ı dü keвне lem-yezel şāh
Naqşında bulundı vech-i maqqāş
Esrār-ı ene’l-haqq oldı uş fāş
 Keşf itdi baña rumüz-ı ğaybı
 Dört kirpik vü zülf ü hem iki kās
La’l añma lebi qanında yārñ
Zirā lebini cān u la’ldir tās
 Hüsnünden iderse zāhid a’rāz
 ‘Ayb itme kaçır gün irse huffāş
Haqdan ezeli sürūra irdi
Ki oldı bugün ğāmıñla yoldāş
 Hey hey ne se’ādete irişdi
 Hāk-i qademiñe şaldı kim bāş
Bir dergehe bend olmuşum kim
Olmaz şeh-i ‘ālem anda ferrāş

Hallāk-ı vüçüd-ı Fazlu'l-lah
Aqlām-ı dü kevne lem-yezel şāh
Vechiñden açıldı sırr-ı İhlās
Gel oқи vü qalbiñ eyle ihlās
 Qudret kalemiyle yazdı yezdān
 Qavs-i qaşın üzre hāşu'l-hāş
Ol oқи ki gāmzeñ atdı cāne
Yayın birağurdı görse Vakqāş (171b)
 Ey cevheri ādem iste k'oldur (172a)
 Eşyā denizinde gevher-i hāş
Buldı le'al-i 'ilm-i 'irfān
Kim olmadı baħr-ı zāta gāvvaş
 'Aşkla semā vü mihr ü māhı
 Cünbüşe biraqıdı kıldı raqqāş
Gencidir çü maħzen-i hafıde
Gün gibi cemālin itdi haşhāş
 Hallāk-ı vüçüd-ı Fazlu'l-lah
 Aqlām-ı dü kevne lem-yezel şāh
Gel şüret-i haqdan itme a'rāz
Yezdānile kıлма çün dīv a'rāz
 Zulmetde qalaydı cümle 'ālem
 Ger olmsa hādī-yi Fazl-ı feyyāz
Yedi haṭṭıñ oldı yedi muşhaf
Kim buldı bir haṃ māder-i emhāş
 Haqdan oқudım cemāliñ üzre
 Otuz iki haṭṭ-ı siyāh u ebyāz
Bir kere tekellüm itse la'liñ
Şihhat bula idi cümle emrāz
 Pervāne-i 'aşkıñ olmadı kim
 Kes başını şem'-veş bem-ferāz

Red itdi cemāli kıblesinden

Ḥaḳ dīnīñ şu kim ki oldı mertāz

Hallāḳ-ı vüçüd-ı Fazlu'l-lah

Aḳlām-ı dü kevne lem-yezel şāh

Sırr-ı ezel oldı ḥaḳdan inbāt

Keşf oldı yüzünde cümle işrāt

Elvāh yüzüne lafzatu'l-lah

Ḳudret kalemiyle yazdı ḥattāt

Fazl ehline var kemāle sa'y it

Nādānla cinnīdir itmeye ahlāt

Ḳudret eli bir ḳabā biçübdür

Bālāna ki dikmez anı ḥayyāt (172a)

Ḳaṭ' itme re'is vü dökmeğe ḥün (172b)

Almış müjg ele tīg u meşrāt

Sāḳī-i lebiñ şunālı cāmı

Ġam gitdi vü buldı cān neşāt

Çekdi kerem ü 'ināyetinden

Bir nüh felek vü zemīn semāt

Hallāḳ-ı vüçüd-ı Fazlu'l-lah

Aḳlām-ı dü kevne lem-yezel şāh

Ey ḳaṭ'a ḥatt u rübā' vü mışrā'

Ebyātīñ oḳundı oldı ifşā'

Te'vīl-i kelām u āyet-i 'aşḳ

Keşf oldı yüzünde sırr-ı envā'

La'liñ çü ḥayāt mürde dildir

Ḳıl şerbet vü olma ḥayra metā'

'İsī-i lebiñ olaldan izhār

Dermāne irişdi cümle ucā'

Gel 'ārif-i sırr-ı lem-yezel ol

Ḥaḳdan diler iseñ āḥır emtā'

Ḥaḫdan ḫaḫa oldı rāh-ı tevḫīd
Her serīne zi Aḫmed oldı evzā'
Kendüyi beyān u taṣrīḫ eyler
'Älemde ne kim kılubdur ibdā'
Ḥallāḫ-ı vüçüd-ı Fazlu'l-lah
Aḫlām-ı dü kevine lem-yezel ṣāh
Tā gördi lebīnī ḡonce-i bāḡ
Açdı dehenin çü zerrīn ayāḡ
Ṭavḫ urdı benefşe gerdenine
Zülfün velī ḫāl-i lāleye dāḡ
Keşf oldı çün istivā-yı ṭurrañ
Açıldı yüzün sekiz uçmāḡ
Mürḡ-i dile dāne mi ki ḫālīñ
Yā dām-ı belā mı zülf-i ṭüzāḡ
Gülzār-ı cemālīñ açma ey māh
Tā ṣalma perin anda her zāḡ (172b)
Ḥaḫ dimedi kim ki gördi vechīñ (173a)
Olsun yüzü esved gözü āḡ
Gösterdi şıfāt u zātı sırrın
Ez āteş u āb u bād u ṭoprāḡ
Ḥallāḫ-ı vüçüd-ı Fazlu'l-lah
Aḫlām-ı dü kevine lem-yezel ṣāh
Ey gevher-i baḫr-i 'aşḫa şarrāf
Vey dürr-i yetīm vü dürc-i aşdāf
Sensin ezeli şerāb-ı ḫayvān
La'līnden irişdi Hızra elṭāf
Otuz iki nuṭḫ-ı ḫaḫḫa irdiñ
Bildinse nedir rumüz-ı a'rāf
Dem ursa ḫaḫīḫat ehli ḫaḫdan
Ḥaḫdır ḫamū nuṭḫı olmadı lāf

İmānı olur mu hākdan itmām
Fehm itmedi şol ki sırr-ı inşāf
 Seyf-i ezel oldı nuṭṭ-ı ādem
 K'olmuş añā her dü kevn ğılāf
Levlāk lemā hılḳatü'l-eflāk
Keşf itdi bu remzi ez ḫay u kāf
 Ḥallāk-ı vücūd-ı Fazlu'l-lah
 Aḳlām-ı dü keвне lem-yezel şāh
Ey mazḫar-ı nūr-ı zāt-ı muṭlak
Āyāt u kitāb-ı sırr-ı muḡlak
 Feyziñden irişdi rüḫa sermed
 Emvāt-ı cemī' şey muḫaḳḳak
'Aşḳıñda şu kim ki oldı Mansūr
Zülfün anı dāra bedr mu'allak
 Aç 'aynıñ nāzır ol cihāne
 Kim ḳıldı tecellī gün gibi ḫak
Ādemden oḳudı 'ilm-i esmā
Ḳıldı mehi her ki bir felek şak
 Dīdār-ı ḫudādan oldı maḫrūm
 Zāhid gir anıñ için ezrāk (173a)
Sırr-ı ezel ü ebed ṭılsımın (173b)
Ḳudret ḳalemiyle yazdı berrak
 Ḥallāk-ı vücūd-ı Fazlu'l-lah
 Aḳlām-ı dü keвне lem-yezel şāh
Ey Ka'be cemāl vü çehre-i pāk
Sācid saña mihr ü māh u eflāk
 İrişdi na'im-i cāvidāne
 Rāz-ı deheniñ kim itdi idrāk
Buldı çü Mesīḫ āb-ı ḫayvān
Zīr-i ḳademiñde oldı kim ḫāk

Aşılmaq için ser dil ü cān
‘Āşıqlara zūlfūñ oldu fitrāk
Şakka’l-kameriñ rumūzın añlar
Kıldı şu ki vech ü sīnesin çāk
Sen kendüñi bildiñ ise bildiñ
Kimdir dü cihānda şāh-ı emlāk
‘Aynım göremedi ğayrın itdim
Ġabrā vü semāyı cüst ü çālāk
Hāllāk-ı vücūd-ı Fazlu’l-lah
Aqlām-ı dü kevne lem-yezel şāh
Hattıñdan okundu mīmle dāl
Keşf oldu rumūz-ı cümle aḥvāl
Olmaya siyāhī hemçü zūlfūñ
Al yañağına ırmeye āl
Ġam yime giderse māl u emlāk
Olmazsa sekerlet iste bir şāl
Her kim okudu kitāb-ı nefsin
Yezdāne irişdi oldu abdāl
Ey mazhar-ı ḥaḫ bilen seni ḥaḫ
Erbāb-ı dīn oldu olmadı Zāl
Ger ister iseñ liḳā-yı yezdān
Kesb eyle ḥaḫīḳī şāliḫ a‘māl
Sem‘ eyle ki remz ile ne söyler
Der ü fet sihr-i zibāniñ bilāl (173b)
Hāllāk-ı vücūd-ı Fazlu’l-lah (174a)
Aqlām-ı dü kevne lem-yezel şāh
Cām-ı lebiñ iḫen ey dilārām
Ḥayy-ı ezel oldu buldı ādām
Ey ḫaşı hilāl vü alnı ḫurşīd
Vey yañağı şubḫ u sünbūli şām

Maḫsūdum iki cihānda sensin
Ol zāt-ı ezel ‘alīm-i ‘allām
 Mest-i ebed oldu cümle ‘ālem
 Çün Hızır lebînden irdi en‘ām
Derk eylemedi uşûl-i ‘aşkı
Şol ki olmadı tıynetinde fercām
 Kılmağa temāşā sırr-ı kevneyn
 İnsanı idindi kendüye cām
Sen mazhar-ı zāt-ı lem-yezelsin
Fehm eyleyenler oldu en‘ām
 Hallāk-ı vücūd-ı Fazlu’l-lah
 Aqlām-ı dü kevne lem-yezel şāh
Ey kişver-i hüsne mîr ü sultān
Faqr ehline kıl zekātîñ ihsān
 Ey nokta vü harf ü kilik-i kudret
 Miftāh-ı tılsım genc-i Qur‘ān
Vechînde cemālin itdi taḫrîr
Dördüz nüḫuset dest-i yezdān
 Ey sidre-i āsmān-ı heftüm
 Zülfünde bulundu çār ‘ummān
Ey zāt u şifāt-ı ḫaḫka müştāk
Aç ‘aynîñi sensin aña bürhān
 Sergeşte seniñçün oldu dā’im
 Hurşid ü kamer bu çerḫ-ı gerdān
Bir günü mu‘aḫḫal olmamışdır
Qur‘anda buyurdu uşte fi şān
 Hallāk-ı vücūd-ı Fazlu’l-lah (174a)
 Aqlām-ı dü kevne lem-yezel şāh (174b)
Ey nāfe-i ‘uḫāz çeşm-i āhū
Vey māh-ı hilāl vü ḫāḫ-ı ebrū

Devriñde ‘İsî-i şānî oldum
Zülfünden irişdi rûha çün bû
İrdi ezeli hayâta çün Hızır
İrmâg-ı lebiñden içdi kim şu
Şemşîr-i müjg dokerse kanım
Yokdur günehiñ bu işiñ yek mû
Ey dām-ı belā dil-i perîşān
Zülfün velî dāne hāl-i hindû
Mest oldu pişürdi nār-ı ğamda
Bağrımı kebāb ‘ayn-ı cādû
Bilindi “fi’l-arzî ve’s-semāvāt”
Göründi göz ehline zehr sū
Hallāk-ı vücūd-ı Fazlu’l-lah
Aqlām-ı dü kevine lem-yezel şāh
Men bende-i ‘aşq u hüsne sen şāh
Oldiñ mı derün-ı dilden āgāh
Hübān-ı cihān esiriñ olmuş
Kim gördi nazîriñ Allah Allah
Eflāk-ı hüsnde ey perî ruh
Sensin bugün encüm ü hür u māh
Kurtuldu belā kün fekāndan
‘Aşkıña belî dîn-i bed-hāh
Hüsniñ görüb iden kes a‘rāz
Dīv oldu kim itdi haqdan ikrāh
Şol kim saña tıpımdı haqîkat
Şeytān-ı la‘indir oldu gümrāh
Her cāneye açdı sāyebānım
‘Arş üstüne kurdı çetr ü hurgāh
Hallāk-ı vücūd-ı Fazlu’l-lah
Aqlām-ı dü kevine lem-yezel şāh (174b)

Ey gâzme hadeng vü hâcibîñ yây (175a)

Vey yüzde hattîñ on iki bedr ay

Ey hâl u hattîñ berât-ı şâhî

Gîsû-yı meselsel anda tuğrây

Otuz iki oldı hatt-ı hüsnün

İnanmaz iseñ birer birer şây

Bir hân görem düşdi luţfuñ

K'oldı gâñî cümle yaḥsül-i bây

Ṭarḥ itdi niķâb-ı zülfi yüzden

Envârla ğarka oldı her cây

Her kişi naşîbin Mişâlî

Aldı saña oldı Fazl-ı ḥaķ pây

Āvâz bülendle ider fâş

Şûrina vü vefîr ü ceng ü def nây

Hallâķ-ı vücûd-ı Fazlu'l-lah

Aķlâm-ı dü kevne lem-yezeli şâh

__ . / . _ . _ / . __

mefûlü mefâilün feûlün

Yedi yüz toķsan yedidir zâhir oldur şîfât

Hem bulardır 'âlem-i bi'l-ķuvvede bî şîbh-i zât

On iki kez bîst heşt ü sî vü dü sırr-ı ezân

Zâhir olur kim budur esrâr-ı 'ilm-i müşkilât

Ḥarf ü nokṭa bâṭını yigirmi yedidir anîñ

Bu rumûzı fehm idenler buldı âteşden necât

Bîst ü yek hem on sekiz kez besî vü sî vü dü

Şol ağac kim zâhir u bâṭında birdir dime dü

Beş yüzile oldı yetmiş bir budâĝ veyâ pür ğamı

Ḥaķķa irdi fehm iden bu iki ismi ey ulû

Bîst heşt vü sî vü dü ne bād hem otuz biri

Sī vü dü nuṭkuñ birine kısmet it ey nīk-hū

Birdir ammā farkla ṭoḡuz yüz altmıṣ oldı ol

‘Ārif ol bu iki ismi kendüziñde ara bul (175a)

Biri zāta farkı taḥmīre ṭoḡuz yüz altmıṣı (175b)

Sī vü dü vü bīst heṣt on altı kerre uṣte yol

Beṣdir ammā yüz ü ṭoḡsān beṣ daḡı andan ḡaḡır

Altı kerre sī vü dü sekiz ḡuṭūṭ-ı mu‘teber

Bu mu‘ammā küntü kenziñ kenzine olmuṣ ṭılsım

Nāzır ol kim bīst heṣt Ḳur’ana hem mīzān düṣer

İki noḡta beṣ ḡarf vü dōrt yüz yetmiṣ sekiz

Yedi kerre bīst heṣt vü sī vü düdür bilesiz

Sekizi sekiz behiṣt vü farkı rüz-ı erba‘ın

Cennet-i ‘adne hem oldur bāb ey ehl-i temīz

ḡarf ü noḡta oldı yigirmi sekiz eczā ile

Yüz ü hem seksān ‘adeddir cümel a‘lā ile

Yedi kerre bīst heṣt işnā ‘aṣer āyāt-ı levḡ

Zāhir olur baḡ bu isme dīde-i bīnā ile

Penc ü ḡarf līk eczā ile olur bīst heṣt

Yedi kerre bīst heṣt ḡarfin nūn u kāf geṣt

Bu mu‘ammā ismini idrāk idersen ‘aṣḡla

Añlar iseñ ger bu menzilde nedir seyrān u geṣt

Ol nedir kim āḡır aṣtmıṣ ikidir evveli

Lām u dāl u fīden izḡār oldı zi saya celī

Kāf u ṭıda ‘ayn u ḡıdır aṣlı zī bī di belī

‘Ārif-i zāt oldu fehm iden yūri çün ‘Alī
Ol nedir kim hic görünmez gören vü görinen ol
Söylemez ammā cemī‘ şeyde gūyā olan ol
Bu ‘acebdır yimez içmez yine yiyen içen ol
Uyumaz bī cāndır lākin yatub uyuyan ol (175b)

Ey cemālīn mazhar-ı zāt-ı hudā (176a)

Қıble-gāh-ı enbiyā vü evliyā

Bīst heşt sī vü dūdūr haṭlarīn

Ya‘ni ādemdir dıraḥt-ı mūntehā

Otuz iki nuṭḡ-ı bīçūn u çerā

Bir iken sī vü dü ḥarf oldu çerā

‘Ālem-i bi’l-kuvveden zāt-ı hudā

Hem bular oldu şıfāt-ı kibriyā

Yüzüñe yüz ṭtdı cümle enbiyā

Kim ḥaḡīḡat Ka’be oldur bī riyā

Vechine döndürdi vechi Muṣṭafā

Anıñçün k’ol dūrūr vech-i hudā

Ey yüzüñ ‘arş u şaçıñ zıll-ı hudā

K’anda mi‘rāc eylemişdir Muṣṭafā

Ey cemālīn ḥaşr-gāh-ı enbiyā

Secde-gāh-ı aşıyā vü etḡiyā

Ey ḥaṭṭīn “min ‘indihi ‘alleme’l-kitāb”

Kim ḥaḡīḡat ol dūrūr ümmü’l-kitāb

Otuz iki nūra andan fetḡ-i bāb

Oḡuyanlar ḥaḡdan oldu kām-yāb

İstivādan yedi ḥaṭ ey kām-yāb

Heşt cennet sırrı olur fetḡ-i bāb

Ḥaḡḡa irmez bu rumūzı bilmeyen

Cehd idüb biñ yıl ger oḡursa kitāb (176a)

Ey şaçın ebrū cemālīñ āfitāb (176b)

‘Arş-ı vechiñden nüzūl itdi kitāb

Muşhaf-ı haqđır haţtıñ ey māhitāb

K’andan oқundı haqıkat bāb bāb

Ey cemālīñ mazhar-ı zāt u şifāt

K’andan izhār oldı sırr-ı müşkilāt

Yüz saña tutdı cemī’ kā’ināt

Sende keşf oldı rumūz-ı muhkemāt

Ey dü çeşmiñ sī vü dü esmā-yı zāt

Lām u bī la’liñ dūrür āb-ı hayāt

Altı kerre sī vü dü ez şeş cihāt

Zāhir olur uşte haqđan beyyināt

Sī vü dü haţtıñ ki şatranc-ı şifāt

Anı seci’ itdi yed-i kudretle zāt

Pıl ü ferz ü şāh u ruḡ piyāde at

Oynayıgör k’olmayasın anda māt

Bīst ü nühdür şūrīñda muhkemāt

Gel oқı kim haţlarıñdır beyyināt

Sī vü dü haţtıñ şifāt-ı ‘ayn-ı zāt

Sende derc oldı cemī’ kā’ināt

Fazl-ı haqđır pādişāh-ı ma’rifet

Fazl-ı haqđır mazhar u zāt şifāt

Fazl-ı haqđır bize ‘ālī menzelet

Oldı rüşen gün gibi ez şeş-cihet (176b)

Ey cemālīñ cennet ehline berāt (177a)

Cūy-ı la’liñ çeşme-i āb-ı hayāt

Topıolu senden cemī’ kā’ināt

Añlayanlar buldı āteşden necāt

Gönlüñi zülfünden anıñ itmeye hiş

Cān erit ‘aşkla cismiñ ile gış

Öğnũne gey hıl‘at-i ‘aşkı hadis
‘Aklıñi ‘aşkıında cem‘ it kılma bis
Āsmān-ı rūha gel eyle ‘urūc
Üç yüz altmışdır gör on iki burūc
Altı besī vü altı sī vü dü
Görinür bu ma‘nī virse ūc
 Ey dehāniñ mahzen ü nuṭṭa añā genc
 Nūş iden ol şerbeti buldı renc
 Yedi ḥattin otuz iki eyledi
 İstivādan ey kamer erbāb-ı senc
‘Aşkıña dūş olalı döndi mezāc
Gönlüm itmez gayrı kesle imtizāc
Devr-i ‘İsīdir kime mü’min diseñ
Arayıcaḡ bulunur ḳoynunda ḥāc
 Ey cebīniñ mihr ü ḳaşın māh-ı genc
 Vey dehāniñda lebiñ mihtāh-ı genc
 Bāḡ u gülzār-ı cemālin şaḳla kim
 Şunmasun şeftālū ki ol her silenc
Kürsī-i ḥaḳḳa nüzūl itdi Mesīh
Fazl-ı yezdān ya‘ni Mehdīdir şarīḥ (177a)
Virdi esrār-ı ḳıyāmetden nişān (177b)
Añlayanlar oldı dīninde şaḥīḥ
 Dest-i ḳudret ādemīndir iftitāḥ
 Ḥāk-i pākin ḳıldı tahmīr çil siyāḥ
 Sā‘ati ṭoḳuz yüz altmışdır anīñ
 Sırrın ara ḥaḳdan istersen necāḥ
Ey yüzün isrā yüzün şems-i şabāḥ
Vey gözün peymāne la‘liñ cām-ı rāḥ
El-veledü sırr-ı ebīhi fehm iden
Anası sevdi añā oldı miyāḥ

Saîna keşf olmazsa haqdan ‘ilm-i rûh
İrmeden haqka sürersen ‘ömr-i Nûh
Burc-ı mağribden göründi âfitâb
Tevbe itmek ışşı itmez ey naşûh

Yâr elinden nûş kıl cām-ı şabûh

Fırsatı fevt itme buldıqda fütûh

Ma‘rifet kesb eyle k’oldur kuvvet-i ruh

Geştiye gir qopmadın tûfân-ı Nûh

Ey hattîñ hūrâ cemâlîñ kaşr u kâh

Müntehâ qaddîñ dü destîñ aña şâh

Çârdeh bend oldu anda her budâh

Zâhir oldu bîst heşt Qur’âna bâh

Ka’be-i haqdır cemâli ey şüyûh

Sâcid ol ur dîve la‘netden külâh

Hâzret-i Âdemden a‘râz eyleme

Vâlidîñdir ‘izzet eyle olma şûh (177b)

Keşf olaldan ey şanem gülzâr-ı ruh (178a)

‘Alemlî gârq itdi nûra nâr-ı ruh

Vech-i haqqı eyledi izhâr-ı ruh

Küfr ü îmân ‘arz ider ol târ-ı ruh

Ey cemâlîñ şüret-i fî lâm u zâd

K’anı idrâk itmeyendir Qavm-i ‘Âd

Gösterenler râh-ı haqda ictihâd

‘Âkıbet dîdâre irdi oldu şâd

Yüzüñe yüz tutdı erbâb-ı şühûd

Kim yüzüñdür mazhar-ı zât-ı vedûd

Gerçi zâhid ‘arz ider dâ’im sücûd

Cum‘anıñ sırrın ne fehm ider Yehûd

Vechîñe haqdır didi ehl-i şühûd

K’âna qarşu kıldılar dâ’im sücûd

Ka'be-i vechiñ rumūzın fehm iden
Çün melā'ik secdeye baş eğdi zūd
Ey sevād-ı a'zamıñ oldı şühūd
Kim yüzüñdür cum'a-i yevme'l-mezīd
Ey cemālīñ ehl-i Fazla rüz-ı 'id
Cān viren 'aşkıñda oldı haq şehīd

Rüz-ı haşr oldı semādan indi dūd
Fehm idenler oldılar ehl-i sü'ūd
Cümle 'ālem buldı nuḡkuñdan vücūd
Sī vü dü haṡtıñ aña oldı şühūd (178a)

Ey lebīñ pālūde-i terden lezīz (178b)
Şehd-i şīrīn āb-ı kevserden lezīz
Nāzla bir gülmesi haḡḡā anīñ
Nice ervāḡ-ı muṡahhardan lezīz

Ey kılan zülfüñ şırātıñdan 'ubūr
Ehl-i cennet oldı vü buldı sürūr
İçdi la'līñden bugün mā'in ṡahūr
Buldı herīr-i haṡtıñı ġılmān u ḡūr
İnbisātı sī vü se ḡarfīñ ey yār
Yā nuḡaṡ oldı şad u şaṡ u cihār
Sırrınca gösterir gel kıl şümār
Hem yüz on dört sūre eyler āşḡār

Ey ki ser-tā-pā vücūduñ nūrdur
Nāzır olmayan bu nūra kördür
Otuz iki haṡ yüzüñde ḡūrdur
Bilmeyen bu sırrı haḡdan dūrdur
Dört kirpik iki ebrū mūy-ı ser
Zarfla mazrūf on dört şerḡ ider
Haṡtı-ı serden idicek şakḡa'l-ḡamer
Saña virir nuṡḡ-ı ādemden ḡaber

Çār müjgān u dü ebrū mūy-ı ser
Yerleriyle çārdeh bedr-i kamer
Çārdehdir hem-çenān ḥāṭṭ-ı peder
Nuṭḡ-ı ādemden saña virir haber
 Çārdehdir ḥāṭṭ-ı māderle peder
 Yerleriyle bīst heşt Qur’ān ider (178b)
 Āb u ḥāk u bād u āteşden ey yār (179a)
 Dört kerre bīst heştir kıl nazar

Şānzdeh ḥāṭṭ-ı siyāh dil-pezīr
Şānzdeh ḥāṭṭ-ı beyāz lā nazīr
Sī vü düdür ger ‘anāşır gözleseñ
Dört kez otuz iki olur ey münīr
 On yedi rik’at farz oldı ḥāzer
 Yāzdeh ender sefer ey nāmver
 Bīst heşt olur olursa cem’ ger
 Cum’a on beş ya’ni sī vü dü ider

Yedişerdir Ka’bede ṭavaf ḥaccı
Ḥacc u ‘ömre ibtidādır kıl nazar
Yedi yedi hem ḡudūmile vedā’
Bīst heşt ider bu da ey nāmver
 Küntü kenzīñ sırrı nuṭḡuñdan zuhūr
 Buldı ey māh cemāl u karşı-ı nūr
 Levh-i Mūsī ḥāṭṭ u cebheñ āña Ṭūr
 Ey cemālīñ sırr-ı Furḡān vü Zebūr

Ey cemālīñ vech-i Fazl-u’l-lahdır
Ya’ni on dört ism-i zātu’l-lahdır
Şūretiñ sırr-ı kelāmu’l-lahdır
Ḥaḡdan idrāk itmeyen gümrāhdır
 Ey cemālīñ genc ü zülfün mārđır
 Ḥadd u cebheñ nūrdan ezhārdır

Secde kılmayan kaşın mihrābına

Bil anı şeytān u aşlı nārdır (179a)

Kirpiğın kaşın kelāmu'l-lahdır (179b)

Bir nazar kıl şūretu'l-lahdır

Çeşm ü ebrūn şekl-i Fazlu'l-lahdır

Allah Allah gör ne sırru'l-lahdır

Hatt u hālin “Cāvidānī-nāme”dir

Sırr-ı ‘arş-ı muhabbet-nāmedir

Añlayasın bilesin ne nāmedir

Cür’etiñ ger fî vü zād u lāmedir

Zāt-ı haqka şūretiñ mir’ātdır

Dil-i mücellāsında nuṭkuñ zātdır

Maḥrecinde sī vü dü aşvātdır

Harfe gelse der-şifat āyātdır

Bak yüzünde şūret-i yezdānı gör

Ya’ni Fazlu'l-lah-ı ‘alışānı gör

‘Arş-ı veche nāzil oldu anı gör

Gör ne tahta geçdi ol sultānı gör

Ey vücūduñ hayme-i mī’āddır

Añlamayan anı Qavm-i ‘Āddır

Hācibiniñ lām u ‘ayniñ zāddır

Toḫsan altıdır nuḫat söz şaddır

Sırrını keşf eyledi erbāb-ı rāz

Āsmān-ı ğayba pervāz itdi bāz

Vaşl- Maḥmūd ister iseñ ey ayāz

Qarşusunda şem‘ gibi cān güdāz (179b)

Elli vaqt idi şalāt-ı bī niyāz (180a)

Hamse nāzil oldu vü keşf itdi rāz

Bīst heşt vü sī vü dü oldu nemāz

Secdeden baş çekme der ‘ömr-i dırāz

Fazl-ı haqdır dinle ĩmānımız
Kuds ü Hayme Ka'be-i raĥmānımız
Fazl-ı haqdır lem-yezel sultānımız
Bende yüz oldur Şeh-i devrānımız

Őūretinde ādemĩn Kur'an biziz

Mazhar-ı haĥ ĉehre-i yezdān biziz

Bizdidir esmā-i kũl insān biziz

Kanı teşne ĉeŐme-i hayvān biziz

Mışr-ı dilde Yũsuf-ı Ken'an biziz

Tũr-ı tende Mũsĩ-i 'umrān biziz

Zāt-ı mutlak bizdidir bũrhān biziz

On sekiz biñ 'āleme Őultān biziz

Ādem ü Havvā ile rızvān biziz

Āb-ı kevşer hũrta ğilmān biziz

Bāĝ-ı gũlzār bahāristān biziz

Lāle vũ nesrĩn gũl ü reyhān biziz

Bũlbũl-i rũĥu'l-Kudsdũr bu nefes

Nice bir ĥaps eylesin der kafes

Kendũnĩ fehm ideĝor ey bũ'l-heves

Bil ki ĥandan geldi saña bu nefes

Rũĥ-ı ĥaĥdan saña baĥŐ oldu nefes

Rũĥuĩn bilmek saña farz oldu pes (180a)

Bunda fehm it sen seni ey bũ'l-heves (180b)

İŞŞı kılmaz Őoñra Őındıĥda kafes

Ĥamdu'l-lah ĥaĥdan oldu vũ fa ĥaĥ-Őinās

Çalmadı mir'āt-ı dilde jeng ü pās

Ĥaĥka irdik gitdi Őannile kıyās

Sen gerek Őād ol gerekse Őut yās

Nuĥk-ı ĥaĥ dil-ĥānesinde zātımıŐ

Őūret-i insān aña mir'āt imiŐ

Lafza gelse der şıfat āyāt imiş

Otuz iki harfle gāyātımış

Zāt-ı haḳka şūretin mir'ātımış

Ehl-i 'aşka hatların āyātımış

Nuḳ-ı zāhirde şıfat zātımış

Ey cemālin sī vü dü ebyātımış

Lü'lü'-i cān iste gel 'ummāne düş

Ma'rifet gavvāşı ol Ḳur'āne düş

Küfri terk it gel berū imāne düş

Teşne isen çeşme-i hayvāne düş

Kim ki kıldı leblerin hamrını nüş

Oldı mest-i sermedī bī 'aḳl u hüş

Ḳaşların mihrābına kim oldı düş

Secde-i ta'zīme indi çün sürüş

Ten-i cihān u cān Fazl-ı haḳmış

Dīnle imān Fazl-ı haḳmış

Kāşifü'l-Ḳur'ān Fazl-ı haḳmış

Fāliḳu'l-insān Fazl-ı haḳmış (180b)

Nūr-ı muḳlaḳ zāt-ı muḳlaḳ Fazl imiş (181a)

Zāhir ü bātında hem haḳ Fazl imiş

Cebhe-i kamer ade vü enşak Fazl imiş

Şāriḥ-i esrār-ı muḳlaḳ Fazl imiş

Kāşifü'l-esrār Fazl-ı haḳmış

Dīdede envār Fazl-ı haḳmış

Fehm idersen yār Fazl-ı haḳmış

Cümle ḳul settār Fazl-ı haḳmış

Dilberā Manşūrı kim zülfünden aş

Ḳılma dīvāneyi zencirden ḥalās

Ey şadef-i 'ālem vücūduñ dürr-i ḥaş

Ayağın ḥāğ olmasun yüzüme baş

Ey ki senden toptoludur rüy-ı arz
Şark u ğarb u fevk u taht u tül u ‘arz
Mähla hür senden almış nürü karz
Pes saña yüz tutmak oldu bize farz

Yedi hättin şüret-i şâbin kaşat
Hatt-ı ser ikidir olur heşt hat
otuz iki zâhir olur bî galat
Anlayanlar oldılar ehl-i vasat

Nutka gel ey meh bulsun cân hat
Haq nefesden eylemez mi insân hat
Okı Qur’ân başla bismi’l-lah ile
Kılmaz ise ger ne gam şeytân hat (181a)

Fazl-ı haqdır çeşm ü ebrûyla sem‘ (181b)
Ârif ol bu sırrı haqdan eyle sem‘
Gel berû kıl başına ‘aklımı cem‘
Yanmağa pervâne isen uşte şem‘

Lâm u bî la‘linden içdim bir ayag
‘Âlem-i tevhide kaldırdı ayag
Oldı sermest buy-ı zülfünden dimäg
Ey hättin hür u yüzün gülzâr u bâg

Verd-i cennetdir cemâlinde yanäg
K’urdu cân bülbülünün bağrına däg
Dâne halin gönlüme zülfün duzäg
Ol dürür dīvâne zencir ü bâg

Çıldı gönlüm ‘anberin zülfün tıbäg
Değdi ‘aşkın dişver-i dilde otäg
Gülşen-i hüsnüne hemdem kılmaz däg
Göricek nâ-mahremi kaldır ayäg

Leblerinden kim ki içdi bir ayäg
Pir gibi istemez artık dayäg

Bir zemān bu nağmeye gel tüt kulağ
Gör ne söyler mürğ-i cān ey gül yañāğ
Ey sözüñ ‘ankā vücūduñ küh-ı kâf
Vey dü zülfūñ biri nūn u biri kâf
Ehl-i haq olmadı ‘aşkıñda güzâf
İrdi dīdāre olan āyine şâf
Fī vü zād u lāmdır tāk-ı şeref
Zāhir ü bātın urur cā-yı kenef (181b)
Cümle ‘ālem düşmen olursa eger (182a)
Fazl-ı haqdır çün penāhūñ lā tūhaf
Kim ki keşf oldı sırr-ı men ‘aref
‘Ārif-i rabb oldı vü buldı şeref
Şūret-i haq zāhir oldı her taraf
Hāl-ı kevn ü mekândır Fazl-ı haq
İstivāyı kılmayan farkıñdan fark
Tıgla itmek gerekdir anı harq
Şol kim bu menzilde oldı ehl-i zerq
Nūr-ı dīdār urmadı ‘aynına berq
Kılmayan vechiñde rüy-ı haqqı fark
Haqdan ırāğ oldı ol tā ġārb u şark
İstivāyı eyleyen farkıñda fark
Haqqı zāhir gördi ender ġārb u şark
Şūretiñden zāhir olur rüy-ı haq
Parmagıñla ger idersen māhı şak
Bilmeyenler haqq ne buyurdu haq
Bu küll-i benān fevka’l-ināk
Kıble kıldı şūretiñ çerh u melek
Zire vechu’l-lahsın yok bunda şek
Şirk iden saña yeri oldı derek
Māl-ı kü’l-emplāksın yok muşterek (182a)

Qıble-i erbāb-ı ma'nīdir yüzün (182b)

Cennetiniñ kevşer şerābıdır sözün

Harf ü nokta alnıdır iki gözün

Hālik u hallāq-ı 'ālemdir özün

Fazl-ı yezdāne tevellā eyledik

Sevmeyenlere teberrā eyledik

Cān evin 'aşkına me'vā eyledik

Haq yüzün ka'be-i 'ulyā eyledik

Hamdu'l-lah Fazlı ma'būd eyledik

Enbiyā-veş anı mescūd eyledik

'Ālemīnden anı maqşūd eyledik

Allah Allah gör ki ne sūd eyledik

Ehl-i haqqıñ kıble-gāhıdır yüzün

Nūrr-ı tevḥīd-i ilāhīdir yüzün

Heft 'arşın mihr ü māhıdır yüzün

Eşhedü en lā ilāhīdir yüzün

Şüret-i Fazl-ı hudādır şüretin

Mazhar-ı zāt u 'alādır şüretin

Cām-ı Cemin haq-nümādır şüretin

Hurşīd ü 'arż u semādır şüretin

Sī vü dü nuṭkuñ beyānıdır yüzün

Bedr ü şems lā-mekānīdir yüzün

Maḥzen-i kenz-i nihānīdir yüzün

Şüre-i seb'a'l-meşānīdir yüzün (182b)

Yüzüne naqş itdi naqqāş-ı ezel (183a)

İsm-i zātı ey cemāli lem-yazel

Ya'ni kıldı çārdeh hattā bedel

Şüretu'l-lah oldur bī 'alel

Ey cemāliñ āfitāb-ı bī zevāl

Vey hattın hūrā lebiñ āb-ı zülāl

Muşhaf-ı hâkdır pādşāh-ı lem-yezel

Kāşif-i esrār-ı ezyān ü milel

Ḳıble-gāh-ı enbiyādır tā ezel

Bildi ol kim oldı ḳalbi bī ‘ilel

Ey yüzün levhinde zülgün cīm ü dāl

Çerh-i hüsnünde ḳaşın māh-ı hilāl

‘Ārızn cennet lebin āb-ı zülāl

Hüsn içinde pādşāhsın lā-yezāl

Ey cemālın matla‘-i şems-i ezel

K’ol dürür envār-ı lem-yezel

Sī vü dü ḥattın şifāt u ‘ayn-ı zāt-ı ezel

K’irmez āna Cāvidān ḥarf u ḥalel

Ey gözün sem‘ u ḳaşın fī zād u lām

Ḥaḳ yüzüne ḥür u ḡilmāndır ḡulām

Sī vü dü vechinde cem‘ oldı temām

Ya‘ni sensin Mışr-ı cāmi‘ ve’s-selām

Berr ü baḥr u ‘arş u āfākı menem

Nūr-ı zāt-ı Fazl-ı ḥallāḳı menem (183a)

Mazḥar-ı ḥaḳḳım çü ḥaḳḳ-ı bāḳı benim (183b)

‘Āb-ı kevşer şuyıyım sākı benim

Vech-i pākimde ḥudāyı görmüşem

Ya‘ni fī vü zād u lāmı görmüşem

Anda ben dāru’s-selāmı görmüşem

‘Alleme’l-esmā temāmı görmüşem

Kendümi Allaha teslīm eyledim

Ya‘ni nuḳḳ-ı ḥaḳḳa taḳsım eyledim

‘Ārifim çün nefsi tefhīm eyledim

Nāmı dāl u elf mīm eyledim

Başımı ben Fazla ḳurbān eylerim

Cānımı ‘aşḳıle sūzān eylerim

Vechimi vechine hayrān eylerim
Haḡ cemālin kıble-i cān eylerim
Ey huṭūtuñ hūr u ḡilmān u cinān
Cūy-ı la'liñ selsebīl-i cāvidān
Ey sevād-ı a'zamıñ nūr-ı duḡān
K'anda gösterdi cemālin müste'ān
Şūret-i haḡdır yüzüñ ey meh-cebīn
K'aña yüz tutanlar oldu ehl-i dīn
Kılmayanlar secde oldılar la'īn
Sācid olan kıldı imān-ı yaḡīn
Ḳaddimi ḡavs eyledi 'aşḡıñ çü nūn
Baḡrımı ḡamzeñ ḡadengi kıldı hūn
Ḥalet-i nüz'a irişdim ben cünūn
Gel oḡı "innā ileyhi rāci'ūn" (183b)
Resūlu'l-lah didi dünyāya mel'ūn (184a)
Ferāḡat kıl pes andan düşme maḡbūn
Ḥarāmdır dir çün ehlu'l-lah bu dūn
Bulaşma cīfedir pāk ol ceyḡūn
Kākül-i 'anber-feşāniñ kāf u nūn
Rāh-ı cennetdir bilür ehl-i uyūn
Ḳıble itdi ḡüsnūñ erbāb-ı fūnūn
Senden a'raḡ eyledi şeyṡān-ı dūn
Otuz iki nūr-ı haḡḡa rāhsın
Ya'ni ser-tā-pā kelāmu'l-lahsın
Allah Allah senden a'rāḡ itdi dīv
Bilmedi kim şūretu'l-lahsın
Dilā el çek büyükler ṡāpusından
Gözüñ irme şaḡın haḡ ḡapūsından
Duruş kıl āḡıret dārını ma'mūr
Cihāniñ gec bu vīrān yapusından

Oğudum hüsün̄ kitābın mū-be-mū
Bīst heşt vū sī vū dü ḥaṭdır ḳamū
Her biri yerlū yerinde sī vū dü
Lebiñ birdir cümlesi olmadı dü

Lām u bīden nūş iden bir ḳatre şu
İstemez maḥşerde artık daḥī şu
Baña sensin dü cihānda arzū

Hice değmez sensizin gülzār u cū (184a)

Seksān olur inbisāt sī vū dü (184b)

Noḳṭāsı yetmiş yedi ey nīk ḥū
Bī mükerrer lām elif dü bār dü
Muḥkem ü üç bīst heştten açdı rū

Düşdi tā müşkīn şaçıñdan Çīne bū

Ġāliyenīñ başına döküldi şu

‘Āşık-ı ḥaḳ vaşlīñ ider arzū

iki ‘ālemden bize maḳşūd bu

Gönlüm aldīñ sihrile ey māh-rū
‘Arz idüb zencīr zūlf-i müşg-bū
Serv-i ḳaddīñ eşk-i çeşmim ḳıldı cū
Şun lebiñden teşneyim bir ḳatre şu

Yedi muşḥafdır yedi ḥaṭṭ-ı siyāh

Nāzil oldu ger siyeh ma‘nī ilāh

Gösterenler istivādan toğru rāh

Nāmesi şāğ elde olmadı siyāh

Dest-i ḳudretle yazubdur pādşāh
Şūretiñ levḥine sırr-ı lā ilāh
Biline nūr oldu ol ḥaṭṭ-ı siyāh
Āḥiretde görünür çün bedr māh

Ey yüzün çārdeh ḥaṭṭ-ı siyāh

Her birisi çārdeh çün bedr māh

Añlayanlar buldılar nūr-ı ilā

Añlamayanın yüzün ider siyāh

‘Anberin zülfünden irdi rūha būy

Sermedī virdi hayāt ey māh rūy (184b)

Oğudum ḥaṭṭını ḥaḫdan mū-be-mūy(185a)

Derse gelsün her kim ider arzūy

İste ḥaḫdan nefsiñ vü rabbi tūy

Dimesün erbāb-ı ma‘nī saña tūy

Sen seni fehm eyle la‘b u levhi koy

Ger likā-yı ḥaḫ ḥaḫ idersen arzūy

Ey cemālin ‘arş u zülf anda hümāy

Vey müjg tır ü ḫaṣın ḫavs-i ḫudāy

Çārdeh ḫaḫ her biri biridir ay

İki on dördür gel anı ušte şāy

Ey ḫaṭṭın seb‘a semāvāt-ı ‘alāy

Vey sürāḫın on iki burc-ı ḫudāy

‘Arş u kürsī vech ü ḫaddiñ müntehāy

Oldı on iki ḫaṭṭın on iki ay

Ey yañağın cennetiñ ḫāndān güli

Mürğ-i cān u dildir anıñ bülbüli

Cūy-ı cān la‘liñ dü zülfün sünbüli

Mül lebiñ söyler otuz iki dili

‘Aşkıña ikrār idüb didim belī

kim baña maḫşūd sensin bā ‘Alī

Şüretiñ ḥaḫdan kitābımdır benim

K’anda buldım sī vü dü ḫaṭṭı celī

Cām-ı la‘liñ nūş iden ey māh-ru

Mest-i ‘aşq olur ider ol hāy hūy

Gel vücūdın ‘ilmin oğı ḫaḫkı tūy

‘Āḫıbet dīdār idersen arzūy (185a)

Nice bir bu dār girū hāy hūy (185b)

Ma‘rifet kesb it urı avayı oy

Dīvi atlı it āh-ı min yezdāne uy

İşşı itmez şonra sana nesl ü ŝoy

Ey yüzüñ āyine-i cām-ı Cemi

ıl temāŝā anda her dü ‘ālemi

Ey nice ‘aŝ ehlini Manŝūr-vār

Dāre ekmiŝ urra-i am-pür-amı

Kim ki idrāk itdi naŝ-ı ātemi

Bildi sırr-ı ādemi vü atemi

Ey Süleymān ŝala mukem ātemi

ıl musahhar ins ü cinn ü ‘ālemi

Levh-i üsnüñde sevād-ı a‘zamı

adan idrāk iden oldu ādemī

‘Alleme’l-esmāyı tefhīm itmeyen

Cāhil oldu añlamadı Ādemi

Ey Miŝālī fehm idenler ātemi

aa irdi bildi kimdir Ādemī

Cām-ı dīdārın temāŝā eyleyen

Bildi sırr-ı on sekiz biñ ‘ālemi

Sikke-i ‘aŝı muabbet der avād

am maū ün Fazl-ı yezdān mı nihād

Bād bir erbāb-ı Fazl-ı a selām girdgār

Tā ki bā ŝüd ‘arş u ferş ü sāl u meh leyl ü nehār

İ‘tiādım eyn budur her nu

Cüz-i udāyım nīst illā Fazl-ı a

Bende-i halka be-gūşum tã ezel

Derdir Fazl-ı hudã-yı lem-yezel

Bende-i dergãh-ı fî vü zãd u lâmım lâ-yezâl

K'üst bã hejdeh hezãr iqlim-i şãh-ı bî-zevâl

Ger bũd-ı nezzãre Fazl-ı gayb-bîn

Kãm mã bãyed kemâl ana 'ãlemîn

Ba'dãzîn mâr açã pãk-i ezãhirsin

Melce-i mã şũd çũ Fazl-ı zũ'l-minen

Çũn temãm oldu bu nazm-ı üstãd

Olıser dã'im okıyan dilşãd

Maşşerĩ didi anĩn tãrihin

Çodı dũnyãde Mişãlĩ de bir ãd

سختنند بروقلای بخت نون	نور بر آلودن بچوری کلمه کو کوزری
شتر بر برتر با یک هر کورن و عجب	نار شکنان کشتن زین البخیرن زره وار
گاه برده که دلاور کجایان ضاه	و م بگلان بینه بر بار کجایان
بیخ او سون صورت هفتک زوز منور	برخ بینه صندک زلفک کجایان کشتن
همه بوز که صخره ز جوی ز به برع	فصل زوزان بچیک بینه زوزان کجایان
بسکه کجای بر سیر بالینه کشتن تراب	سرفه کجای بینه بوزان بار جی صریح
من عرفه برین بندر و داران کلام	علا زوزان بار فتنش اولیا کجایان اول
کاروانه رکته بکار کورن و زون اکیان	چینی کجایان کجایان کجایان کجایان
هر دانه عاقله خاوری منما سحاب	مختصه صفتیه صندن مران و اناس
کوزان و اسکورنه کجایان کجایان	اسیون بوزان کجایان و رسیده بجهات
قائمند بر کوز کجایان کجایان	ای منالی کجایان کجایان کجایان
کم سکندر و کجایان کجایان کجایان	ای سسک سنبلاک دام بوق کجایان کجایان
سوره سبعه اللها فی ایدق در عظیم	عینه سجاد کجایان در حالات کجایان کجایان
و عیال کجایان بوز کجایان کجایان	بیخ رضا کجایان کجایان کجایان
و نظر بیکه کجایان کجایان کجایان	حاجیه و زلفان کجایان کجایان
فصل رباعی کجایان کجایان کجایان	الاراد سیر کجایان کجایان کجایان
عشق بر برون کجایان کجایان کجایان	صورت زلفی کجایان کجایان کجایان

عفتن امین کوز کجایان کجایان	کند کجایان کجایان کجایان کجایان
چون صفای زان صفای کجایان کجایان	فانای کجایان کجایان کجایان کجایان
خط بوسه کجایان کجایان کجایان	سورن صفای کجایان کجایان کجایان
عفتن سرت کجایان کجایان کجایان	بن سخن بوز کجایان کجایان کجایان
کوز کجایان کجایان کجایان کجایان	عفتن کجایان کجایان کجایان کجایان
املاح اول کجایان کجایان کجایان	عفتن کجایان کجایان کجایان کجایان
نورنا انما بر عیش زوزان کجایان	کوز کجایان کجایان کجایان کجایان
کوز کجایان کجایان کجایان کجایان	کوز کجایان کجایان کجایان کجایان
جان کجایان کجایان کجایان کجایان	کوز کجایان کجایان کجایان کجایان
زات کجایان کجایان کجایان کجایان	کوز کجایان کجایان کجایان کجایان
صو کجایان کجایان کجایان کجایان	کوز کجایان کجایان کجایان کجایان
کجایان کجایان کجایان کجایان	کوز کجایان کجایان کجایان کجایان
ای منالی کجایان کجایان کجایان	کوز کجایان کجایان کجایان کجایان
هر کجایان کجایان کجایان کجایان	کوز کجایان کجایان کجایان کجایان
کجایان کجایان کجایان کجایان	کوز کجایان کجایان کجایان کجایان
ای کجایان کجایان کجایان کجایان	کوز کجایان کجایان کجایان کجایان
صفت کجایان کجایان کجایان کجایان	کوز کجایان کجایان کجایان کجایان

عشق نشسته بم تا ز قاریا بسند
عشق برون بنام تو ای صبح زبیر

ای مشایخ چون صحراییان در کوه
ای فضل الهی در خلد عالم از لای رحمت

و حفظ و خلاق طمس کنی و زان مجید
بار صغینا زلفه بدان زبون و زبید

اولی تا او فضل الهی کج استعد
ایرسد بر طرفه اولی کج و زبید

بخ در شکی کوی اولی اولی کج صمد
کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج

ای هلال بر در بر ز غم و جلال کج
ای مشایخ نشسته ز زلف و صفای کج

ای زلف شاه کجی آن ذوق صصال اولی
ای زلف شاه کجی آن ذوق صصال اولی

ای زلف کج بیانی قی الله الله احمد
یک لعل کج سبب سبب کج کج کج کج

صنعت مستان کج کج کج کج کج کج
ای کج کج کج کج کج کج کج کج کج

ای کج کج کج کج کج کج کج کج کج
ای کج کج کج کج کج کج کج کج کج

ای کج کج کج کج کج کج کج کج کج
ای کج کج کج کج کج کج کج کج کج

ای مشایخ

ای مشایخ کج صمدان کج کج کج
کج کج کج کج کج کج کج کج کج

کج کج کج کج کج کج کج کج کج
کج کج کج کج کج کج کج کج کج

کج کج کج کج کج کج کج کج کج
کج کج کج کج کج کج کج کج کج

کج کج کج کج کج کج کج کج کج
کج کج کج کج کج کج کج کج کج

کج کج کج کج کج کج کج کج کج
کج کج کج کج کج کج کج کج کج

کج کج کج کج کج کج کج کج کج
کج کج کج کج کج کج کج کج کج

کج کج کج کج کج کج کج کج کج
کج کج کج کج کج کج کج کج کج

کج کج کج کج کج کج کج کج کج
کج کج کج کج کج کج کج کج کج

کج کج کج کج کج کج کج کج کج
کج کج کج کج کج کج کج کج کج

کج کج کج کج کج کج کج کج کج
کج کج کج کج کج کج کج کج کج

کج کج کج کج کج کج کج کج کج
کج کج کج کج کج کج کج کج کج

کج کج کج کج کج کج کج کج کج
کج کج کج کج کج کج کج کج کج

عنت غایبیدان کن تکلف نیست در

قناره جان بنفش بر و کرم و کسعی

ای مثال یعنی فضل خندان نیست در

زبان کاشانای ورتابان نیست در

ای بزرگ تر و کبر و زلفند صراحت مستقیم

کایت بکلان از آن کسب تیرگانه ناکره

قدیمش بیست بر از در ریختن عجزان

ای زینت عجز و تو بیست سه هم چو جوی

ناهنسکه بجای قناری نور لم نزل

خانی تر از ابرو بیضا بیت ز جوهر عظمی

مست سحر کن و جوهر کاش کسورین فتح ابرو

حضر لعلند خدیجه چشمه آب حیات

جوهر حیات سزای لرزای بجز معرفت

ایثار بی روی نزل و تو محمد الله اولاد

یاق کولک بر پروا کس که کنه کبھی بی نظایر

قدیم کبریا ای طغرل از لرزه لرزه لرزه

عین غنا نوزاد الجعجع زهر کج کج رفت

عشق بد بکار ز کمال که در چهارده نه

بیت غمگس کوزد بیدار کج لال تیره بگو بیفکیم

سبب بی دل هفتک پیمون زدن دیند

زنگار هدهده و کل شرمینان و بزرگ

بیل زلفه کون جلاله غدر جانان

کوز بر زلفه کوفه عرونی قولای بر لار و زین

و صلای بزرگ منالی جهان و در لال ایلر قدا

بزرگم بوق در رفی لان و زین جانان

کوه قافه آفتاب جهان از لاله کافه نیست در

لوح کعبه نظم نیم تران صد و صد و صد

مضی صوغ مضاعف کز منظر حلقه در نیم

سحر سیم و آن قافه شوق زلفه

فصل صفتی درون بیدار کنه کج کج کج

منطق الطیر کبریا نیم روح و روح لغتس

رفق شمشوزند بولد صوغ صوغ الا کج

قافه و الفتنه هم هم سرور تون و الفتنه

اهلاجبت ضعی بولد هم سرور کج کج کج

کوه و جرد جهان و دله کج نیم کج کج کج

خطه ریگاست بولد کج کج کج کج کج کج

گفت گزار بری گفتا خدای زود بگوید ای مثال بیستی سزات سبحان نشود	اول اضطر که رنگ ببرد جلالک صلیبید دفاعت ایر جان و در ضعیفند زلفکاه قاشک ای بیستی ضعیفند تفسیری بیستی بیستی حق الهی اولی دانشت جلالک اندک بیدان اولی دانش اولی است بر بند بجانا کوردم حق بدو جنت بیستی بریم اولی صفت ای بیستی ضعیف دانشند
که ناز اولی در بر کوه رفیقان ناید ید نقاش فریقتی ضعیف بیستی شیر چینه کوشی اولی در دهانید بیچاره که ایر جویم قهقری ناید بنام ج اید هر که نازت ناید که بیستی ای بیستی اولی بدیدید کلوم بیستی باب معنی ج اید بر بیستی	کلوم جلالک فضل ج اید صفتان دوز بریش برزی کم صفت برشت عدلک اولی جلالک ناید دهانک بر بیستی اولی امر ضاع حکوم بیستی که مدتی ضعیف است نزال قاشک کوشی نازت

که هر

که هر زلفی غنائیک نشان بنامید عشق و رضا که دل و پاره می هموردر صفتی غیبی ایساره جلالک ضعیف اولی در سر سوز و حسرتی جوی جوی صورت بدی که جوره که در کوه انای بیستی قاب و سینه و زینت کیم غم بیستی صورتیکه جان کوز بیستی هرگز بیستی رنگ حسرتک صدق اولی جوی جوی خط و یکدک و ضعیف بیستی اولی	افقان و صدت مستطیله جان بیستی کار و زنجیر ای جوی جوی بیستی کار و زنجیر ای جوی جوی بیستی زلفکاه احسن جان و اولی مستوردر فی و رضا اولی صدق جان و اولی صفت بیستی کوز زور بیستی کار و کوز ضعیف صدق اولی مستوردر سوره طاهرا اولی کوز بیستی ای مثال بیستی جوی جوی شده بیستی جوی جوی
جمله جهان نندرد آرم جلالک ناید کون و مکن که کوه کلان نوزن جوی چهار آرم بیستی صورتی ضعیف فاجح و سر هده ناز بیستی کل آرم کل آرم اولی طالب بران ایست هب جوی جوی بیستی کلان و اولی کلان شانه حالک و بیستی باقی بیستی ای که روی که صحرای بیستی و اولی	زوره در زلف اولی هر بیستی بوی اولی آتاک و اولی امر بیستی اولی با بیستی بیستی بیجان بیستی کلان و اولی بیستی کار و کوز بیستی جوی جوی بیستی فصله اولی جلالک بیستی جمله جهان بیستی بیستی بیستی آرم صفا کل کلان جوی جوی بیستی

اندر غفلت بر جسم من خاک آید	نور در اثر شمع و نور از ناله ای پیچیده
چون مژگن آتش که حیات آید	در چشم من که خفته کنی در روی من
قدیمی در راه صبح چشم من که آید	بوی زنی زدی زدی در لای چو کله ای
لیکنه باران که کند زیر زبان آید	زهر فانی غصه بگردد در غایت
بیا بخند و مگر در روی من خاک آید	فانی ای بگذرد و در لای چو کله ای
چنان که کوز باج بر نظر قدر حکم آید	هو رسد نقش او در چو غرض خالی آید
و بر آردون عبادت که در کمال آید	کعبه و قرآن و چه غرض کعبه و قرآن
ضیقه خیمه بر لبان کیم خیمه آید	صوت و عارفان که از ناله ای در ایام
شیر کیم هر غصه سزا با کمال آید	غصه و موی و در ناله ای در ایام
خاسته و لایبیت همدرد و بر ناله آید	ناله ای در ناله ای در ایام
مکان صبر و ناله جانانه سر آید	عالم ایام
هر قیامت ز ناله سوز آید	حقه ای در ناله ای در ایام
کم صفات الله و خوشتر از الله و در آید	اسجد و کعبه سر و قیامت آید
نشانده خبر و نیز آید کیم هزار است	روح که خفته در ناله ای در ایام
که دایره آید در ناله ای در ایام	جایه ای در ناله ای در ایام

ایر شالی که سجده ملایق او ایست	ایر شالی که سجده ملایق او ایست
آرد بر بیرون او ملایق و ظاهر آید	آرد بر بیرون او ملایق و ظاهر آید
چو هر دو کوه در این است زمانه ای در آید	چو هر دو کوه در این است زمانه ای در آید
دو مظهر است در او ملایق و در آید	دو مظهر است در او ملایق و در آید
بانی عهده بنان شیخ بر آید	بانی عهده بنان شیخ بر آید
سعد است بر کعبه که در ظاهر او آید	سعد است بر کعبه که در ظاهر او آید
کلی بیان است مکان آن ظاهر آید	کلی بیان است مکان آن ظاهر آید
جبهه بود که کل کل او در آید	جبهه بود که کل کل او در آید
ظاهر و باطن شاعرانه بر آید	ظاهر و باطن شاعرانه بر آید
سخت بر بر ناله ای در آید	سخت بر بر ناله ای در آید
بدر که اول سر و در که شاعرانه آید	بدر که اول سر و در که شاعرانه آید
در هر روزی در ناله ای در آید	در هر روزی در ناله ای در آید
چشم و کعبه حایبیت صفا آید	چشم و کعبه حایبیت صفا آید
زلف و بوزان و طایفه بر ناله آید	زلف و بوزان و طایفه بر ناله آید
او قیامت و شیخ که با ناله آید	او قیامت و شیخ که با ناله آید
بچه مایه است او طایفه بر ناله آید	بچه مایه است او طایفه بر ناله آید
ای منالی قایم صمدان هر ناله آید	ای منالی قایم صمدان هر ناله آید
صفا هر روزی در ناله ای در آید	صفا هر روزی در ناله ای در آید
لیکنه در ناله ای در ناله ای در آید	لیکنه در ناله ای در ناله ای در آید

فاناجی سنگه مرامه هوستر الانمندی نوری کیکر قانقره یی کلستر طوطی کچی با سکر سیکر کی بالی ستر صنوبره کوه دلد بر بونی نمونی ستر کم تاج و جایی نور و لغت خالی ستر	فردا روری می مرفا ک نبت کوی قید ک کج کو کوزن نبتان صوبون اولور کوز اولور می دور حق بلدی کیکر صحرای کوز روری دیناره اولور فانی عقبا م پور لاری	جان طوطی صفا لیلک و لغت مریز لاری غشای کوزی به نون در صحرای ستر	واهن دین اولور کوز لاری کوز لاری کا و قانقره اولور کوز لاری کوز لاری بولی سوسه صغی زید لاری کوز لاری لبیکر کوز لاری کوز لاری کوز لاری دیریه دیره خاتم کوز لاری کوز لاری طاش در دیریه کوز لاری کوز لاری	سبک لور کوز لاری کوز لاری کوز لاری صغی شای قنطاری می صغی غنط درین سبک لور کوز لاری کوز لاری چوب کوز لاری کوز لاری کوز لاری جام طاش کوز لاری کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری کوز لاری	طوطی غنط صغی صغی کوز سجوره کلور شیطانه کوز با زنگ لاری کوز لاری کوز لاری نکله عقوب و صغیانه کوز
---	---	--	---	---	--

قایما کاه کوشی صغی کوز لاری بغی بدو هیک صغی کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری کوز لاری اندر صغی کوز لاری کوز لاری دین صغی کوز لاری کوز لاری بوز لاری کوز لاری کوز لاری	ای جماله کوز لاری کوز لاری ای صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری	صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری	صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری	صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری	صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری صغی کوز لاری کوز لاری
--	--	--	--	--	--

قره

صفتی همی هفته روز از بر با نظر	صفتی همی هفته روز از بر با نظر	صفتی همی هفته روز از بر با نظر
شب سوری در هر جا نه بگز جلاک روضه رضوانه بگز ملاک نکه قویمان شیطا بگز باتو کج اکتنه ایزنه بگز ولجاه زج زندانه بگز ایمن محزون بزانه بگز پالار بر وانه سوزانه بگز نظر قیل سندی صهیون خان بگز	مجلس نفوز بزرگ ایاز بگز ایمکن هر طرف در دریا بصره سین حسن صورت باشی بجزیره سدس سنبلاک بلخ زنگنه ولاد بر بینه بزجر زلفله گوزک صفتی سبهاک و زبزش جلاک سمنه جان اول بر بناله ولالی ابلاه بر بکر سینه	مجلسی کشنی میدان صهیون بگز گوزک ای و لاه مرده جلاک بگز عازفک از ال و عاقره ای و کوه عینین زلفله ای و سک بر بکر کوه برنگاه هبله کوه کل شهر بنیاد ای و لالی زنده و ایینه و هدیسه و جلاک ای شمالی سنجو کلک و الکلون جرم کم نور بار اولی کل اجلاک و کوه صهیون لنت دگرگ سمنه سولی و لاله و کوه بصره چهره جانانه کوه سمنه بر بصره

ای شمالی و کوه صهیون کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره	کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره	کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره	کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره
کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره	کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره	کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره	کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره
کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره	کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره	کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره	کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره
کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره	کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره	کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره	کوه سمنه و کوه بصره کوه سمنه و کوه بصره

فضول ابدی که صورتی دهان و کجدار	ابو کرم چینی فقط ط لم نزل
هر که بجهن کلک شیطان و کجدار	مزاب و قاشق هر ملاک ای کرم نزل
ای طوری شش موشی عمران و کجدار	نارنجی پرت کم ابر نور سوسنگه
عبد اولی سلک شمشک و کجدار	باقی وضار و لیم من آبک نصید
از انابه دین و صاحبان و کجدار	از دبر شوگر کنگر نکر زلفکم
بلک اهری صنیدر انات و کجدار	اعراض بر جوهر کوزر نوزک ای طاق
در راه بیزی کوزر ایسک جویان و کجدار	بهرم اهلان اولی کرم کفر و زنی
مور و صنفی بجه سبیلان و کجدار	خام تیزی بیکر قوشقانی لیم و با به
دول مرده سبیلان ایچ هر طکان و کجدار	ای چه بختن برور ز ساجد کای نامه
ای بچر و صغیر قران و کجدار	میدار خشت ایچینه شوکم قلا طبر کبر
سراج اولی کاش مران و کجدار	کشایا بیدر و کیمی کای کورک سکیان
ایچی در بیکس انده یکسان و کجدار	سطلای سل شاه عمر بینی و صطفی
سرموله کرمولک اتی ایما و کجدار	آبر و سیدر بیکر کسکرا ووزر ایچکون
شیر و زیزر و هم ضرور و ان و کجدار	ای منکر ازون آل علی و محمدی
	سورسگر کبرک اتی خشت نایا به نامه
	سعی بر صبا ابر بر در جواران
	نقشه منالی چشمه جویان و کجدار
	فانک سوز کلاک عفا کیم بر نکر
	کم دوز بر جلاک سوزت بویک قلم

منبع ریح از سید بلبله باری کرم
صحنه باز از نیشون ریح معالور
خاربت ابر و بنیاد بیان و لکن تمام
مخ و کلک از کوزر قاف و کوزر با نیا غلظت
ای منالی خشتی کوزر بر صخر خشتی کلا اول
یکجای شیار و کوی ای بیضی ابر در خنیدر
دله بوره خفا اوله شی بد لبر خنیدر
کوزون آق قوغون و ما اوله شی لبر خنیدر
یک خشم فی کجی شغری لاله اوله اولون
راست و قریب بو کلبور و نامر ایچ کلا اولون
صنیر بی لیس و اولی اول بو صخره لظفر
شمال و شغری اولی کوسه نوز اوله ان عکر
شیخ کلک خفا اوله شوقه نایا شیخ کیمب
زفت اوله ورم هر قریک ای ایچ کیمب
شیخ کلک اوله کوه کون بو قیصه اوله اوله
اوله اوله ز شمالی بی کیمب قی قاف اوله
عاشق بوره بور اوله شی و لبر خنیدر
ای اولی کلا غریب کلا اوله و فرغ کیمب
هر کیمب کلا غریب کلا اوله ناله اوله شیخ کیمب
صحنه کوزر ایچ کیمب بر شکر اوله خنیدر
کلمه کوزر کوزر کوزر کوزر کوزر کوزر
و صلاک کوزر کوزر کوزر کوزر کوزر
ای بیضی ابر در خنیدر
دله بوره خفا اوله شی بد لبر خنیدر
کوزون آق قوغون و ما اوله شی لبر خنیدر
یک خشم فی کجی شغری لاله اوله اولون
راست و قریب بو کلبور و نامر ایچ کلا اولون
صنیر بی لیس و اولی اول بو صخره لظفر
شمال و شغری اولی کوسه نوز اوله ان عکر
شیخ کلک خفا اوله شوقه نایا شیخ کیمب
زفت اوله ورم هر قریک ای ایچ کیمب
شیخ کلک اوله کوه کون بو قیصه اوله اوله
اوله اوله ز شمالی بی کیمب قی قاف اوله
عاشق بوره بور اوله شی و لبر خنیدر
ای اولی کلا غریب کلا اوله و فرغ کیمب
هر کیمب کلا غریب کلا اوله ناله اوله شیخ کیمب

باصح ایام شکران روز بیاض غایت کردن

در دعا و عبادت بر بسوی تو شایر روزی

کوزم ایام و حسرت روز بجز بر باد روز

بروی کوزم کوزی که عیال کوزم

دوستی از اولان حسرت روز ماه بر کوزم

کنج غمخ حسرت روز در روز فکلام پنج

بار شاکم روز غمخ حسرت ایامی از اولان

موصت ایام شایر عاشق بیچاره به

چیز به بگویم که کوزم کوزم کوزم

تو که دنیا پادشاه جهان طمش روز

قنق در دور محو کلام کوزم سجود

عازق فکرم ایام از عازق زبانه اولان

بی بره ماکی بزایم بسبب الله ره

سیر ایام بر کار و عازق زبانه ایام

سرتی فاقا بیگم جمال الای عالمی

صمد الله عزت پیری بر شایر خلقه

الاکه کوزم دنیا غایت شادمان کوزم

فصل کوزم ز اولان بر عیال اولان کوزم

ساقی باقی شرب با نوحی از بسیار

بیزم کوزم کلام کوزم کوزم کوزم

زود عیال کوزم کوزم کوزم کوزم

الاکه کوزم کوزم کوزم کوزم

استان خدنتس بدیم کوزم کوزم

نجز در ایام کوزم کوزم کوزم کوزم

ناز اولان کوزم کوزم کوزم کوزم

برضت کوزم کوزم کوزم کوزم

باند بر روز کوزم کوزم کوزم کوزم

کاکم کوزم کوزم کوزم کوزم

بوشالی کوزم کوزم کوزم کوزم

بزی بر مستبوع کوزم کوزم کوزم

مسخ اولان کوزم کوزم کوزم کوزم

نازه باق عاشق بیچاره کوزم کوزم

فد کوزم کوزم کوزم کوزم

بن در غم کوزم کوزم کوزم کوزم

نازه اولان کوزم کوزم کوزم کوزم

کوزم کوزم کوزم کوزم

بانه کوزم کوزم کوزم کوزم

اد در کوزم کوزم کوزم کوزم

باصح

مقاله فضل الهیة تنهایی که در کلمات

کران بیت فدا در حق تو هر چه در کار دار

بانه از برای که در آن زلف برایشان در

هم زلفی سر و قدی که زوی زلفی تو

در در رضا که علی شریفی که در

سپاه همین که زوی زلفی که در

ای تنهایی که در مصلحت است

فدا نظر کم مصلحت فداست

فکرت صورت نبیند ز نور تابان خورشید

شامی زان در زده مور که در کوزه که در

هدایت غم نیست مصلحت هیچ چیز

وصال سنا کلمات خود در این که فضا

چهرستان کوز که در کوزه سوزید

چو که در مصلحت که در مصلحت

مقاله با تنهایی که در کلمات

ای در و سنا زایا در این که در کلمات

ای فداست مصلحت نبیند که در کلمات

ای که سوزان در کلمات که در کلمات

مصلحت مصلحت که در کلمات که در کلمات

چشم منک که کوره دیدن خال در موی

جهان و سبب خال در موی که در کلمات

فنا می آید تنهایی تو که در کلمات

الفنا لایه نظار در هم که در کلمات

بندی بی وفی که در موی که در کلمات

خدا که در کلمات که در کلمات

تو در کلمات که در کلمات

منبر که در کلمات که در کلمات

حیات ز روی که در کلمات که در کلمات

حیرت ز روی که در کلمات که در کلمات

ربا و اولی که در کلمات که در کلمات

کوزه در موی که در کلمات که در کلمات

حالات غمی که در کلمات که در کلمات

مصلحت که در کلمات که در کلمات

مصلحت که در کلمات که در کلمات

مصلحت که در کلمات که در کلمات

مصلحت که در کلمات که در کلمات

مصلحت که در کلمات که در کلمات

مصلحت که در کلمات که در کلمات

مقاله

صمدیه هم در واقع شمع است که در لیدر	دات پنهان در بی بی صمدیه
خداست و کل خداوند چون کل با آن لیدر	زاهدان و افرا می جویند که در نظر
عذیری که می گویند که راه جان لیدر	سازند که طمس که از آن لیدر
چون یکدیگر عیش و شرم یک در دلدردان	صمدیه ای که بر او لیدر زخم
	چشمه جوان بگونگی از او بیاید
	لبه شمع چون شمایل آینه چون لیدر
کل بر روی جبهه ای چنان بر زده در	بچه عفت که روی بر زده همان بر زده در
کلیه شکل بر زده با دین ذات بر زده در	ادوات و نواز طابع عین و کینه و قافون
صفت صفت کل کم با جوان بر زده در	چون که نرسد به طابع عین حیات
صفت او را با دست کل آردی و همان بر زده در	کله ای که راه ای ناهد قید کله قبل
آورد و کله ای که نوزاد کم بر زده در	کله که کلنگ بر روی ذات عرق آردی
حکمت افراز کل کم رنج در دستان بر زده در	برقی است برین شفا از ارضی هر جا یافت
	استه صفت چون شفا صفت کل کم
	سیور و صفت صفات آن جهان بر زده در
قاصد طریقی که در روی کوهی نشیند در	بوصالی طریقی که بر روی نشیند در
صداست آن به صدای دلگشای نشیند در	بوسه بر روی که در همانند که در کیم تن
یا خود بر یکدیگر طبعی که در نشیند در	نور و نور شمع و شعله کلنگی که در نشیند در
با منزه آفتاب حاد و غم نشیند در	سرد که در نور شمع شمع نور افشا در
با انتقال از راه تراستی نشیند در	در تحقیق در دوقی غنچه بر صند در

حالت بر عارضه حلاله تر نوروز	حالت بر عارضه هر چه نوروز
اساسی تا کم زلف چنان چنان در راه صفا	پرو عقیقه جهان غیر شمع نوروز
ای طیب دل پیچ شکله بهار اولیم	با در چون هوش و فیه بند شمع نوروز
	چون زلفش بر تمام طایفه در نظر
	که بر عارضه صفت در چشم او لیدر
جمال صورت در صفا نوروز	اینا نورنگ که کوزک برها نوروز
	نه که بچشم تاویل خوا نوروز
	انگیزان کلام او در غایت نوروز
	نه از بسا کله نیز ایها نوروز
	دیده جامع می صفا نوروز
	نزدیون سجده ویران نوروز
	که رسد نه فکله سیر نوروز
	ستار او در کله جان قربا نوروز
	چون کشف شافه سحلا نوروز
	انگیزان تا بد شیطا نوروز
	لبه نور شاک از صفت
	کم او را کجینه
	نرخ نماز سنه صفت بر زده که لیدر
	عالی در حال طریقی شمع نوروز در زده

زات

دین سربسته می رود
نوعها ایامه که اوله سکه نام ایامه

الآن کوشش عالی بزایع برکتیست

الاهلیم بکشته ها که از سرشته بدیدر

ای گشته بیرون در لطف سپهر و دلیدر

چون غلام فیه موی کوی لسانه مندا

زانکی شاهزاده مجمع دلدر ز نهاندا

خاکیا که نشان او همه موی شیشه بنداندا

چهره نشان دار زلفه دین ضایع ارمدا

وصف مستلک موی بیان بر زبان کوه کرد

بلبل که سرش فراغ ایع شالی با کیم

قندایه سکه در بر شیشه اهر دور و پدید

خوش در ره رو کردن ای مفضلانها هاکلدر

بولکون و صلکه کم بریزه بوز جانان و کوسر

بابش موعوده عقلمه بریدیداره پیرایع

شرب بز عطفله بچی مضر است

ز شربوع بختکند دور و وفان کرم

کتوزنه جوشه عالی زین کرد ز کز زلفه

آنچون بختی کردیم بر او مویون در لایع

کر سر بر خفته می نم با ز نوزده جاکلدر

کجی

دکلر فال و قیل انکم کرم کرمه
مقاله سر شقیه لکنه بر وصفه خاکلدر

بنه عالم زین درای بختی کل هکله میاید

سر و یا شعله کیه موی سیم اند میاید

لرله و کلدر و در بر درین بر کس موی

روضه می نونایم کرم بر روی کاره موی

جاستر کلدر کیه با بی لایع لایع شوق ایامه

اهل و خانه عیشت تیا کچین و دین ایامه

مهر خزان اولان شکر فیه مرتبه انجمن

فانقن ایامه در شکر کوی در شکر بر در ره

ای شالی کج دستار انجمنه سزایا ایامه

بوزن اولان ز کز نیست اولان زوق تیا ایامه

سیرایع ایستک جمعه و فنی بر ایامه

کجه که کوی بویکده نطق سباه کوی

کنت جمانی سینه شاعری ایامه

حقیقیا شریعیا اولان کدر در مسج

حالا مرز ایامه جنبه کیر در جوادید

ابر زان بختیبه کجی ایچون جویان

بوزنه کوی کوی اولان کیه کوی کوی کوی

استواران اولاد ابراهیم السع خطه جی کورد	سخت استیم چون دیو در دست چو سحر
کل بر دار بریدش بی بی سید کز اندکی کورد	ادب و پیران انشا الهی آن آری تمیستان پرورد
خیم قلم بخیزد در بیجا و نه خیزد اولاد کورد	ببین ماهی این یکی گشت بی بی آرزوم
نخا هر و با این دور در کل مالک ایوب کورد	او روز با این هفتی هفت روز قیام کلام است
مختر اولدی نوره کلین ز راه حاشا کورد	ششم بریزد طلوع آری بی بی آسمان
سجده بوق کرد بر پیش رو با اولاد کورد	بوز بود بر باران ز آلهه شیطانی اصم
صوتی در حصار کز یک با اولاد ب و کل کورد	با درخشش بجز با اولاد با بی بی جگر نام
صحنی بنیاد زنده زلفه نبره نترکی کورد	را دار اولاد این ای بی بی عصمر کله می کبابی
	صورتی در حصار کل هم بریزد بر بر بی
	ای منالغ از این در اکثر در آکی کورد
اولاد غم دیوانه اول زلفه سفیدی بنیدید	اولاد غم دیوانه اول زلفه سفیدی بنیدید
نارخنده با نوز غم اولدوس سرور بنیدید	نارخنده با نوز غم اولدوس سرور بنیدید
	هر طوط اولدک بجا بیور کوز اولد بنیدید
یک کس سعادتی سالی کوز کوز بنیدید	یک کس سعادتی سالی کوز کوز بنیدید
کوز کس غم اولد غم بی بی کوز بنیدید	کوز کس غم اولد غم بی بی کوز بنیدید
	بی بی بی بی بی بی اولد حاشا انور بنیدید
صوتی در حصار کز یک با اولاد ب و کل کورد	صوتی در حصار کز یک با اولاد ب و کل کورد
نخا هر و با این دور در کل مالک ایوب کورد	نخا هر و با این دور در کل مالک ایوب کورد
مختر اولدی نوره کلین ز راه حاشا کورد	مختر اولدی نوره کلین ز راه حاشا کورد

دو کس بنه اولدی شالی بی بی بنات	دو کس بنه اولدی شالی بی بی بنات
روست اندک کرسنه بی بی شاه شمشیر	روست اندک کرسنه بی بی شاه شمشیر
چینا اولد کور کور بر باران حاشا بی بی	چینا اولد کور کور بر باران حاشا بی بی
سور و نوز رضایی کور کس استیون بی بی	سور و نوز رضایی کور کس استیون بی بی
رست فزیده با نوزش مصطفی بی بی	رست فزیده با نوزش مصطفی بی بی
پیشانی بی بی صفدر بر ویلا اوج کورد	پیشانی بی بی صفدر بر ویلا اوج کورد
ای ستالی نوز بار اولدی بر بر بی بی	ای ستالی نوز بار اولدی بر بر بی بی
ای بی بی بی بی بی بی بی بی بی بی	ای بی بی بی بی بی بی بی بی بی بی
شوق نوز کور استیون بی بی بنات کورد	شوق نوز کور استیون بی بی بنات کورد
کلای بی بی بی بی بی بی بی بی بی بی	کلای بی بی بی بی بی بی بی بی بی بی
چینا بی بی بی بی بی بی بی بی بی بی	چینا بی بی بی بی بی بی بی بی بی بی
نطق نوز بار اولدی کور کس استیون بی بی	نطق نوز بار اولدی کور کس استیون بی بی
بوز کور کور بی بی الله بی بی بی بی	بوز کور کور بی بی الله بی بی بی بی
با نوز رضایی کور کس استیون بی بی	با نوز رضایی کور کس استیون بی بی
سایه حاشا کور کور کور کور کور	سایه حاشا کور کور کور کور کور
کلای کور کور کور کور کور کور کور	کلای کور کور کور کور کور کور کور
حاشا بی بی بی بی بی بی بی بی بی بی	حاشا بی بی بی بی بی بی بی بی بی بی
کلای کور کور کور کور کور کور کور	کلای کور کور کور کور کور کور کور

ای کور کور

صاحب صفتی جامع الایضاح

مشایخ عجمی در کماله روزی در طریقه تیرتیر اولی

کازان فضل و ایمنها شریفاً جامعاً

صفتی صفتی زاننی بر روز شرافت مکرتر

ساجده و طهر صبیح انبیا و اولیا

پرده کردی انگار در روزی در کون الجلیب

کل شیء هلاله الکر و جریه باقره

نچی سید اولسون رود که صفی از طرف

اون که نگریده علی بن ابی طالب که

نچی با رمی خال رو به بن بلوخی ابلیس

اشرفی آنا انوارک روزی در سینه صمدی

قادر ارکانه متکراتان شاکر کرم

جهار شی زانته و صفات صفت برهان

ایدهی صوفی کل کار زنی ز صفت جانان کرور

نچیون شرافت بر بارگاه ذوق کلاه انبیا

شیرین صفتی حسن کنه اون که در کرم صفت

شکر نام و بیانیت صفتی کجی طالب

ملک کجی طراقت ایله در کون و کون سینه صمدی

مهری صاحب سیرت کبری خیر شایسته

عالی رحمت همسیرت کبری و مال کبری

بنی رشک اولی سیرت در سیرت نال

صفتی اهدان کون کون اولی کجی

نچی کون کون کون فضل برین قیام

کارف و بی وطنی در سیرت کون کون نال

کون کون کون کون کون کون کون

چون قضای سماں برین کون کون

ای مثالی هر نفس صمدی در کون کون

قول درین قاری فضل حق کون کون

صفتی غریب کبری جمال شایسته

نفسی کون کون کون کون کون کون

نچی کون کون کون کون کون کون

بلبل ساقی صفتی با نکت چیر برین

اون کون کون کون کون کون کون

جلال صفتی فضل برین شایسته

صورت نزلت کون کون کون کون

خطی کون کون کون کون کون کون

شماز

و الله اعلم بمراد من يعصم عيبهم

الانجيلي بنو و غياي انك ندر

اي ديوزك لونه فطانت آيت الله ندر

وي خاتم زير فطانت او بو ما و طهور

نور فطانت برتوب فطانت كور ره شوم كور

لا فاني بارك اي بيسترو اولي بارك فطانت

اي صالاه كبر و طاق فطانت كور اي صالاه

سوره طاهها بوزك هر خصله عوي اي صالاه

ظفر بر فطانت بولوري صالاه انك ندر

سبر و فطانت اول سر ندر انك ندر و فطانت

بزي اي فطانت برون مسالاه

كچي فطانت اول سر ندر انك ندر و فطانت

استوي فطانت كور اي صالاه

صورتك شاسته وي فطانت صالاه

طاح اولي كور فطانت برون فطانت اول سر

اي كچون عوصه روز ندر و فطانت اول سر

نور اولي بيسترو اي صالاه

چهره صالاه و فطانت اول سر و فطانت اول سر

صورتك اولي بيسترو اي صالاه

صورتك اولي بيسترو اي صالاه

بيني فطانت و فطانت اول سر و فطانت اول سر

لوم و فطانت جام چشمه صالاه

استوي بيسترو اي صالاه

غير بوز فطانت اول سر و فطانت اول سر

كل سر بزي و فطانت اول سر و فطانت اول سر

رديج با فطانت اول سر و فطانت اول سر

صورتك اولي بيسترو اي صالاه

اهل صالاه و فطانت اول سر و فطانت اول سر

اولي صالاه و فطانت اول سر و فطانت اول سر

رديج بزي و فطانت اول سر و فطانت اول سر

اي صالاه و فطانت اول سر و فطانت اول سر

بيني فطانت و فطانت اول سر و فطانت اول سر

اي رديج بزي و فطانت اول سر و فطانت اول سر

كور بزي و فطانت اول سر و فطانت اول سر

با فطانت اول سر و فطانت اول سر و فطانت اول سر

كور بزي و فطانت اول سر و فطانت اول سر

اي صالاه و فطانت اول سر و فطانت اول سر

صورتك اولي بيسترو اي صالاه

واقف

کدام است و حق الهی پرورش در	ای ماه ازله یکسان صبرم دار	کوردم تو ز کون نور خدا در صبرم دار	عاشق صدق و حق الهی پرورش در
سپهان درم تو رخ و دراز در صبرم دار	ارشا به نظر حسن و بهار در صبرم دار	عشق زانی و کوی بر جان مکن صبرم	کوردم تو ز کون نور خدا در صبرم دار
صفت کین آن صفات صبرم دار	ای کوی صفت جو افکار صبرم دار	صفا و اولی کوی از کج شکست با بر شو	کوردم تو ز کون نور خدا در صبرم دار
یعنی که موشم های آن صبرم دار	کشف بسته مشاع از زان صفات	کلان ز تجریده که ز قیل الم بندیش	کوردم تو ز کون نور خدا در صبرم دار
در وقت که چنین در زمان پرورش در	نیامیر در صورتی در عاقبت پرورش در	نفع مضار که ظاهر و پنهانی	کوردم تو ز کون نور خدا در صبرم دار
کند و نه نا از زان در زمان پرورش در	جاهل و نا از زان در زمان پرورش در	ببین و صفت سر بر روی شکر اول	کوردم تو ز کون نور خدا در صبرم دار
جاو زانی مرده دل در جانی پرورش در	کند و نه نا از زان در زمان پرورش در	بیکر در چشمه آب حیات ابر حیات	کوردم تو ز کون نور خدا در صبرم دار
ای مثال نیستی و پرتیب در آنک است	قول ندانم تو لایق ندانم در صبرم دار	عاشق شفق بر لب زاری جانان صبرم	کوردم تو ز کون نور خدا در صبرم دار
کوردم تو ز کون نور خدا در صبرم دار	کوردم تو ز کون نور خدا در صبرم دار	کوردم تو ز کون نور خدا در صبرم دار	کوردم تو ز کون نور خدا در صبرم دار

دشمن اولی کنز مصلحت هم که بر تو	سرمه ای تو صفت کجا برهانند	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	دشمن اولی کنز مصلحت هم که بر تو
کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است
کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است
کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است
کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است
کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است
کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است
کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است
کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است
کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است	کسوتی که تو در جانی آنی آن است

عاشق

کار و کزین عالم عالم ترند که اینها
 بر زبان می آید برین همه شکر و ناله
 آن آتی انا الله رب العالمین
 که بگویند بجزو شکر است که می آید
 که در عالم صفات کاشف از اینها
 شربت محبت هدیه حق است که اینها
 ای برین جهان اولیای عالم برین
 در زبان تو عالم نیز اولیای عالم
 ساجد و در حق تو جزو ملک افلاک
 زنده جان و نفس را در حق تو افلاک
 اگر نظری که بر زبان همه شکر آید
 عارفان و صفات اولیای عالم
 صورت خلقی ظاهر به پند فراقی کم
 او تو ز هر که برین شکر سبزه صوفی
 آتش زور بجای آرزوی که در نرسد
 طریقتی که برین شکر برین شکر عالم
 هر که در تقیید سرفرازیم اولیای
 اینچنین جام هدیه حق شکر جانان
 حضورش زینت اولیای عالم آید
 سبب است برین نیز در اولیای عالم
 که در روز زلف و رخسار که شکر است
 عذرت که می آید برین شکر برین

صورت و جسم هر دو عالم
 سر و کلاه آفتابان و ماه و کواکب
 ناز و غشای نورانی که اینها
 ناله ای که در حق تو صدای آید
 ای شالی ای شکر و در حق تو کون کون
 در حق تو که در حق تو کون کون
 صفی که در حق تو کون کون
 چشم و دلت که در حق تو کون کون
 نفس و خلق که در حق تو کون کون
 و دست بران را که در حق تو کون کون
 صفت تو و حق تو که در حق تو کون کون
 شکر ای عالم که در حق تو کون کون
 رویای هم که در حق تو کون کون
 شکر ای عالم که در حق تو کون کون
 ای شالی ای عالم که در حق تو کون کون
 صفی که در حق تو کون کون
 چشم و دلت که در حق تو کون کون
 نفس و خلق که در حق تو کون کون
 و دست بران را که در حق تو کون کون
 صفت تو و حق تو که در حق تو کون کون
 شکر ای عالم که در حق تو کون کون
 رویای هم که در حق تو کون کون
 شکر ای عالم که در حق تو کون کون

بزرگ

کیمیای شالی خرقه صفت

است هر که سراج آله ایزد

کارگاه غریبه از ارباب کاشد روز

شوال سینه پاره غنیمت بجای بگردد

شیخ بر سر کله ای کرده و طوطی قیام

عمر شایه ای کفایتی که آنکه سوز

تا که اهل علم جو بگرددن بچیز و مقصدین

عین بر زنجیره و بی زلف که جز در طرد

عادت نفس و شایع عارف و باطل شود

هدی الله بجمع عرفانه کاشد روز

بزرگی بهای سخن غرض سخن صدق کاشد

و اسما ذات ابر و صفت چه بر زنده نشانی

اگر چه بر سوره یزیدان اولی که بجز ملاحت

برای که بر سر لا اله الا الله و بر بنی قبیله

عام الخلقه فالشایع همه کاشد

گشت بزرگه مبتدی که آن صفت است که کرد

ای شایع صفتی که در کار کاشد روز

فکر و بیاد رفتن تحقیق ذات الهی

درج بزرگه هر که فیض دل کاشد روز

صفت یقینی و الاهی را در آن کاشد روز

تا دور هم هم الهی از حقیقت کاشد روز

و از مشرف نشانی که از غایت کاشد روز

خوب بیزد و در روز مراد کاشد روز

غنی بلیه جاهله بر بند کاشد روز

سر و کله مرغان اولوب در بند کاشد روز

جست هلیه ز غنچه ری کاشد روز

عازف صغیر بگردد بخلاف کاشد روز

اهل فضل و تاملی بر ز کاشد روز

اوتوز یکی نوز ایله نشانی کاشد روز

بشیر طوبی و بیوت عیال کاشد روز

ای مثالی اهل عطف عید کاشد روز

اگر چه بر ز غنی تر با نه کاشد روز

هله که علم سخن صاف کاشد روز

زده ای که سر اولد و غنی زاده ایزد

لوح بزرگه چون صیحه زاده ایزد

عین و لا آید و حکم سخن حق کاشد روز

لسان که هر چه در حرف آید ز لاله ایزد

حقیقت بر شسته در یاد و رساله ایزد

بوی که بگردد بچشم بیام و رساله ایزد

بوی که بگردد بچشم بیام و رساله ایزد

نور خورشید که در شام شمشیر آید

صفت بزرگه که در کعبه خورشید آید

جست در روز و در شب سخن کاشد روز

ز غنی تر با نه کاشد روز

بزرگه بخانه کز در جام و صد بچیز

چون چاک که کز فضل الهی فرود شد

آدمت و غنیمت فضل حق باقی است

سوی رض که در دست بزرگه کاشد روز

آدم صفا بزرگه سر زدن زده در

عشق بیدار است جانای عجزی چون کاشد

ای مثالی اهل عطف عید کاشد روز

بوی که بگردد بچشم بیام و رساله ایزد

عقل اولد اولد کز کعبه و عیال کاشد

در شب و روز کعبه نور الهی و در وقت

لم بزرگه که در دل ظاهر و باطن کاشد

قدی بر رساله صفت عفت کاشد

بوی که بگردد بچشم بیام و رساله ایزد

کیمیای

اینگیسه جواه ایشی که حضرت راه پیش

کافی که ایچی درین چشمه آه اوست

عورتان ارتقای کسبم با بردهم منتها

و صبرم چون طاقان اول اصباح پیش

کورچی نوزی کور کور در صبر زهر ایشی

جنت هلدی بر ناریا درین غلغلی

فلاک است نوع و نیش اولی که گلش

فصل صدن چون شالی از درون کج

روغ آرد در زمین و آسمان شاهی

یعنی در روز اولی کسبم عارفان پیش

شوکم و نوزی کور در کسب نیشی کی پیش

شاهان اولی کسب نیشی کسب نیش

غنی و غورس کسب نیشی کسب نیش

در کسب نیشی کسب نیشی کسب نیش

در کسب نیشی کسب نیشی کسب نیش

ای شالی جگر بیدار نظر درین اولی

شوکم نیشی کسب نیشی کسب نیش

صورتی است که اولی کسب نیشی کسب نیش

خطیبی بولبی است کسب نیشی کسب نیش

درد و کوه خطه صد کسب نظر الله بر
چشم سینه موش و تره فقیر به نیشی کسب

ای شالی کسب نیشی کسب نیش

جام صدن صومیلی جوی به اولی کسب

کسب نیشی کسب نیشی کسب نیش

سوزن نیشی کسب نیشی کسب نیش

صفحه صومیلی کسب نیشی کسب نیش

موتور نیشی کسب نیشی کسب نیش

بلکه در نیشی کسب نیشی کسب نیش

دولت نیشی کسب نیشی کسب نیش

عاقبت نیشی کسب نیشی کسب نیش

نیشی کسب نیشی کسب نیش

نیشی کسب نیشی کسب نیش

نیشی کسب نیشی کسب نیش

نیشی کسب نیشی کسب نیش

نیشی کسب نیشی کسب نیش

نیشی کسب نیشی کسب نیش

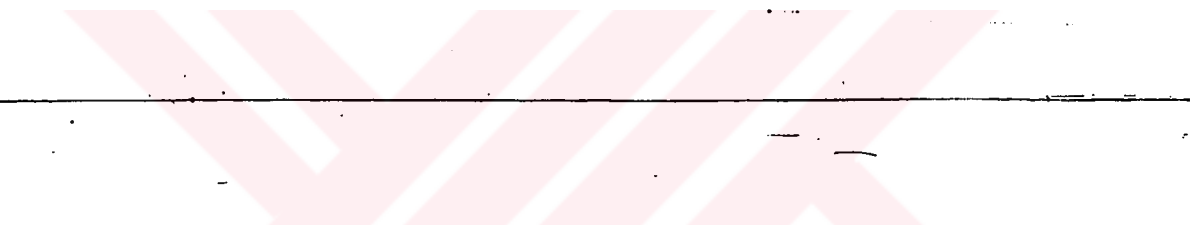
نیشی کسب نیشی کسب نیش

نیشی کسب نیشی کسب نیش

انگلیس

خوارگاه با فضل حق چون جانده خوارگاهش
 نوره ای بر روی هر آنچه چون نازل بر افشش
 بینه ای بر آن که گوید هم که کجا کاشش
 بیرونش بر سر که نوزده بر اصل افشش
 و از نافرمانی و از ای کاه روزگور در نافرانش
 بیرونش هم طرفت بزرگوزن بر خوارگاهش
 زان مصلحتی که نوزده افشش و افانقش

بر و از این بر یوب بدی و بدی که نوزده افشش
 کورده بودیم صومعه و نوزده افشش
 بیست و نهم عالم صیغه بدی و کورده افشش
 قیاس صیغه زلفه هفت روزه خبر
 عیال کورده ای در آن که بدی و کورده افشش
 افکار کورده ای در آن که بدی و کورده افشش
 و نوزده افشش و نوزده افشش
 و نوزده افشش و نوزده افشش

بیست و نهم عالم صیغه بدی و کورده افشش
 قیاس صیغه زلفه هفت روزه خبر
 عیال کورده ای در آن که بدی و کورده افشش
 افکار کورده ای در آن که بدی و کورده افشش
 و نوزده افشش و نوزده افشش
 و نوزده افشش و نوزده افشش

سستی بیک در این حدیثیه و نیک
 عاقبت سستی در این حدیثیه و نیک
 سخن بدی در این حدیثیه و نیک
 از روز و نیک در این حدیثیه و نیک
 ای مصلحتی که نوزده افشش و افانقش
 سستی که نوزده افشش و افانقش
 عیال کورده ای در آن که بدی و کورده افشش
 افکار کورده ای در آن که بدی و کورده افشش
 و نوزده افشش و نوزده افشش
 و نوزده افشش و نوزده افشش

بر...

النه انريد نظرياً انحاء اهل ابياسه

خبري محقق و بوقا نه دن تيز و طول و عرض
اي شمال جان تيز و طول و دراهه باه
سيز و طول و عرض

جازه نشه و اي بر مدينه كل ابر انفضاض
لوح و و جهه كج و كسيه فله اسه تا انفضاض
جانب هغه دره كج ال در و راهه انفضاض

لا زوني رينه در و ريه انفضاض
كل ابر و ابر و ريه و كج انفضاض
لك ابر و ريه و كج انفضاض

اي شمال جبهه ابر و دن عرض ابياسه
انق پرشاه و اي انفر و ريه و كج ابياسه
في حروف

و جهه دره و جهه دره و كج انفضاض
دره دره و جهه دره و كج انفضاض
اداره و ريه و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض
و كج انفضاض و كج انفضاض

نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی
نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی
نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی

و صفی که در زردی و بیاضی
نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی
نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی

نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی
نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی
نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی

کفایتی در بیاضی و زردی
نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی
نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی

نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی
نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی
نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی

نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی
نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی
نفتی با زردی و بیاضی با زردی و بیاضی

صاحب نایب و عیال و اوقات از سره بی باق

افق اول بر روی صاحب نایب و عیال

اول بیدار ز هر چه بر می آید

اهل و عیال و اولاد از سره بی باق

عجل بر بیدار بر در هر چه بر می آید

کدام که در ظاهر و در باطن

یکی از این که در هر چه بر می آید

دو که در هر چه بر می آید

یک که در هر چه بر می آید

اول بیدار ز هر چه بر می آید

عجل بر بیدار بر در هر چه بر می آید

کدام که در ظاهر و در باطن

یکی از این که در هر چه بر می آید

دو که در هر چه بر می آید

یک که در هر چه بر می آید

اول بیدار ز هر چه بر می آید

عجل بر بیدار بر در هر چه بر می آید

کدام که در ظاهر و در باطن

یکی از این که در هر چه بر می آید

صاحب نایب و عیال و اوقات از سره بی باق

افق اول بر روی صاحب نایب و عیال

اول بیدار ز هر چه بر می آید

اهل و عیال و اولاد از سره بی باق

عجل بر بیدار بر در هر چه بر می آید

کدام که در ظاهر و در باطن

یکی از این که در هر چه بر می آید

دو که در هر چه بر می آید

یک که در هر چه بر می آید

اول بیدار ز هر چه بر می آید

عجل بر بیدار بر در هر چه بر می آید

کدام که در ظاهر و در باطن

یکی از این که در هر چه بر می آید

دو که در هر چه بر می آید

یک که در هر چه بر می آید

اول بیدار ز هر چه بر می آید

عجل بر بیدار بر در هر چه بر می آید

کدام که در ظاهر و در باطن

یکی از این که در هر چه بر می آید

صاحب

کلنگان کجی انوار اشعری شش

سبله شش ز شش فاکلکله شش

کمانه بیون طار و هر کجی از دره در کردی شش

و هفتاد و دو روز و در صورت کلام الام

ای شالی بولوی صفون کوه در بیانی

اظهار هفتاد و دو روز کل ای بر آنی تصدیق

کوشش عجم فضل استیلا در اشعری شش

و کمانه صغیر در کوه فکر در کوه لایق

دگر در کوه شالی صغیر کجی در کوه اشعری

بانی در شالی صغیر کجی در کوه اشعری

کوه و صغیر بولوی در کوه اشعری شش

دام و در کوه کلنگان شش لایق

بانی جنت بوقعا صغیر کلنگان لایق

شوال سلسله استیلا در کوه در کوه در کوه

حالا هفتاد و دو روز کلنگان لایق

عینت کجی کلنگان بوقعا صغیر لایق

دیدیم هفتاد و دو روز کلنگان لایق

ای شالی در کوه اشعری شش

کوه اشعری بولوی در کوه اشعری شش

سوزان شش صغیر و در کوه اشعری شش

شوال کلنگان در کوه اشعری شش

کمانه بیون طار و هر کجی از دره در کردی شش

و هفتاد و دو روز و در صورت کلام الام

ای شالی بولوی صفون کوه در بیانی

اظهار هفتاد و دو روز کل ای بر آنی تصدیق

کوشش عجم فضل استیلا در اشعری شش

و کمانه صغیر در کوه فکر در کوه لایق

دگر در کوه شالی صغیر کجی در کوه اشعری

بانی در شالی صغیر کجی در کوه اشعری

کوه و صغیر بولوی در کوه اشعری شش

دام و در کوه کلنگان شش لایق

بانی جنت بوقعا صغیر کلنگان لایق

شوال سلسله استیلا در کوه در کوه در کوه

حالا هفتاد و دو روز کلنگان لایق

عینت کجی کلنگان بوقعا صغیر لایق

دیدیم هفتاد و دو روز کلنگان لایق

ای شالی در کوه اشعری شش

کوه اشعری بولوی در کوه اشعری شش

در بر من جنتیست بر من است	در بر من جنتیست بر من است
اللهم انزل من السماء ماء	اللهم انزل من السماء ماء
او علی اسیرت خفاف و ثانی انزلت	او علی اسیرت خفاف و ثانی انزلت
بدرضا بینه فاکثر ثباتی فثالی شغفکم	بدرضا بینه فاکثر ثباتی فثالی شغفکم
نزد اولو رحمتی و جنتی را بختی بدارند	نزد اولو رحمتی و جنتی را بختی بدارند
در بر من خفای جانک در بر منک	در بر من خفای جانک در بر منک
مؤمنی خرمم خلیفای ساقی ازک	مؤمنی خرمم خلیفای ساقی ازک
عشق بر لبه حرف بیست جان پندار	عشق بر لبه حرف بیست جان پندار
زلفش بپوشد کبریا در کرمی امینش	زلفش بپوشد کبریا در کرمی امینش
موی ز لاله بپوشد بکرمی برون چو کوس	موی ز لاله بپوشد بکرمی برون چو کوس
بیر رحمت لم بر خاضع جوادان	بیر رحمت لم بر خاضع جوادان
فتح ایلی کلور قویع سار بریت	فتح ایلی کلور قویع سار بریت
جسمیغ مشوش بر عاقبت صفا جله	جسمیغ مشوش بر عاقبت صفا جله
گشت ایلی مثالیها سر از من و جیب	گشت ایلی مثالیها سر از من و جیب
هر حرف کم حال چو کوه در رنگ	هر حرف کم حال چو کوه در رنگ
روی بزبان لهنیاق صورتی بدارک	روی بزبان لهنیاق صورتی بدارک
جان کز کیم کیم وجه نظر قلبی حاجیا	جان کز کیم کیم وجه نظر قلبی حاجیا
میوه و در و وضعتی تو بر قیامت کلدیو	میوه و در و وضعتی تو بر قیامت کلدیو
قامت و دنیا کز کز کند و بچگونگی بری	قامت و دنیا کز کز کند و بچگونگی بری

در بر من جنتیست بر من است	در بر من جنتیست بر من است
اللهم انزل من السماء ماء	اللهم انزل من السماء ماء
او علی اسیرت خفاف و ثانی انزلت	او علی اسیرت خفاف و ثانی انزلت
بدرضا بینه فاکثر ثباتی فثالی شغفکم	بدرضا بینه فاکثر ثباتی فثالی شغفکم
نزد اولو رحمتی و جنتی را بختی بدارند	نزد اولو رحمتی و جنتی را بختی بدارند
در بر من خفای جانک در بر منک	در بر من خفای جانک در بر منک
مؤمنی خرمم خلیفای ساقی ازک	مؤمنی خرمم خلیفای ساقی ازک
عشق بر لبه حرف بیست جان پندار	عشق بر لبه حرف بیست جان پندار
زلفش بپوشد کبریا در کرمی امینش	زلفش بپوشد کبریا در کرمی امینش
موی ز لاله بپوشد بکرمی برون چو کوس	موی ز لاله بپوشد بکرمی برون چو کوس
بیر رحمت لم بر خاضع جوادان	بیر رحمت لم بر خاضع جوادان
فتح ایلی کلور قویع سار بریت	فتح ایلی کلور قویع سار بریت
جسمیغ مشوش بر عاقبت صفا جله	جسمیغ مشوش بر عاقبت صفا جله
گشت ایلی مثالیها سر از من و جیب	گشت ایلی مثالیها سر از من و جیب
هر حرف کم حال چو کوه در رنگ	هر حرف کم حال چو کوه در رنگ
روی بزبان لهنیاق صورتی بدارک	روی بزبان لهنیاق صورتی بدارک
جان کز کیم کیم وجه نظر قلبی حاجیا	جان کز کیم کیم وجه نظر قلبی حاجیا
میوه و در و وضعتی تو بر قیامت کلدیو	میوه و در و وضعتی تو بر قیامت کلدیو
قامت و دنیا کز کز کند و بچگونگی بری	قامت و دنیا کز کز کند و بچگونگی بری

مختصر است

اهل تحقیق از کربلای حبیبی بگریه طهرت	صالح این کربلای صبر و عجز بود و صحت
درد خیزان شالی و بریش هم حساب	اولی هم چون زرنه تیرت شاعر
زلف کینه کار آنرا رخ آن کربلای	من دل و زاری زین سید صبر آن کربلای
تا کله است آنجا که گفتند که کلان کبی	عشق جان سپردن زار و آزار آن کربلای
بناهی طریقی ایام سیدان شکست شهر	تا سس در طریقی ایام آن کربلای
برخی رفیع ایامه بریزان می ناکام	صد هزاران من می نشانی و آن کربلای
تا ما ایام وصال حق است یک بعد	
کز لاری نمک و نمیزد طریقی ایام	قلای کبی که برتر سید برادر آن کربلای
تا کم آردن حق قوی خضاکر سندان	بوزع هر کس اولی جان اهل کربلای
اینه رو پاره ایست از نوز قوی طفا	این کزینین عالی قاپو بی آزار آن کربلای
چون کوفته بر کس رفیع آن کربلای	خضوع کزینین بر لنگه گفتار آن کربلای
چست سنگ در زینت وین هم صبر هم	خون یک سیر ایام کز کربلای
روایت ضربه بریزن سبیل آرایه	ز انضای و اولی ایام آن کربلای
بو لکه برین صفتی اهل ایام او لکه	ای شالی که ببرد ایامی به صوفی
	سک فاشانین آن سیر آن کربلای
	و کربلای نجیب از ایامی تا صفت
	صحت کو کربلای صحت بر ایامی تا شالی
	انتزیم بر همه اسم آن کربلای و لاله زلف

در صحنه ایامی و صبر و عجز کربلای	ساقای کربلای بر روی زلف آن کربلای
چون صبر و عجز کربلای	ای شالی حق سیدان طریقی ایام
چون کربلای بر دم و صند اول ایام آن کربلای	وه ز رشاد اول ایامی و اول ایام آن کربلای
زخم خورک و صند زلف اول ایام آن کربلای	بجو کربلای اول ایامی کربلای سوز آن کربلای
باش میوه اول ایامی کربلای و بر ایام آن کربلای	چون کربلای سیدان کربلای شرف آن کربلای
بزرگم کربلای کربلای رضای آن کربلای	لطفه ایام کربلای حاله سوز آن کربلای
صبر و در دیده فالکای ایامی هاشم	
ای کربلای صبر و بر ایامی عیار آن کربلای	
مطهر صفتی کربلای اول ایام آن کربلای	اکتسای فلان صفتی ایام آن کربلای
روضه رضوان در کربلای صبر و عجز آن کربلای	ایامی کربلای کربلای صفتی ایام آن کربلای
بزرگم کربلای کربلای صبر و عجز آن کربلای	چون کربلای صبر و عجز آن کربلای
سندان بزرگم کربلای صبر و عجز آن کربلای	غیبک کربلای ایامی کربلای صبر و عجز آن کربلای
بن کله بجز هم تنالای ایامی صبر و عجز آن کربلای	فکر سپاه قرق قرق آن کربلای صبر و عجز آن کربلای
کربلای صبر و عجز آن کربلای صبر و عجز آن کربلای	ز انین سیدان جانانه طریقی کربلای
کل کربلای کربلای صبر و عجز آن کربلای	چون کربلای صبر و عجز آن کربلای
بجز کربلای کربلای صبر و عجز آن کربلای	بگویند ایامی کربلای صبر و عجز آن کربلای

ای صفا می بینم نزار اولی زین و سینه

اولی می بینم از کونانی نزار اولی

زلف و بوی که جوت میوزد و بندگی کل

بوی زرد لاله ای کسین جوت زده خانی کل

ای بی حاله غنچه صفیر و مصلح اولی کل

قلای مریش تا کم صورت زده ای کل

شیخ عده سینه سخن لای جان کسرتین

بلای بوی مالو به صفیر بوی کسین غنچه کل

مردی زین غنچه اولی کسرتین

بوی غنچه سنال کون فنز اولی کل

تاز زنی از در و سینه کسرتین کل

مسنکی از زنی کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

دو کسرتین کسرتین کسرتین کل

سرتین کسرتین کسرتین کل

سرتین کسرتین کسرتین کل

ای شالی کسرتین کسرتین کل

دایره اولی کسرتین کسرتین کل

ای شالی کسرتین کسرتین کل

اولی کسرتین کسرتین کل

فانی زین کسرتین کسرتین کل

زلف و بوی کسرتین کسرتین کل

سینه کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

کسرتین کسرتین کسرتین کل

ای شالی

گفته است اینجا در آن سر کبریا نعم انوار ملک	گفته است اینجا در آن سر کبریا نعم انوار ملک
نقش بر زانو زری نقشه کور در این پایه	نقش بر زانو زری نقشه کور در این پایه
باز بنده در این سر کبریا در این پایه	باز بنده در این سر کبریا در این پایه
فلق را بر کعبه منور فلک زری چون این پایه	فلق را بر کعبه منور فلک زری چون این پایه
او در سر کعبه فلک راه بر زانو نشسته در	او در سر کعبه فلک راه بر زانو نشسته در
کوثر از کعبه جعفر علی او در راه راست انوار	کوثر از کعبه جعفر علی او در راه راست انوار
چون که ساق پیر کعبه کعبه زری قال ای	چون که ساق پیر کعبه کعبه زری قال ای
غندیش کعبه زری او در این سر کعبه اگر	غندیش کعبه زری او در این سر کعبه اگر
بدریا فایده در این سر کعبه نشان افلاکی	بدریا فایده در این سر کعبه نشان افلاکی
استواری زو افلاک حیدر کور زری بول	استواری زو افلاک حیدر کور زری بول
کار زانو افلاک اولی سر زانو سر زانو زری بول	کار زانو افلاک اولی سر زانو سر زانو زری بول
استواری در سر کعبه کعبه زری حیدر کعبه	استواری در سر کعبه کعبه زری حیدر کعبه
هم زانو افلاک کعبه کعبه زری کعبه کعبه	هم زانو افلاک کعبه کعبه زری کعبه کعبه
الله الله کعبه کعبه زری کعبه کعبه کعبه	الله الله کعبه کعبه زری کعبه کعبه کعبه
ای فایده کعبه کعبه زری کعبه کعبه کعبه	ای فایده کعبه کعبه زری کعبه کعبه کعبه
بهنسوع زینایه کعبه کعبه کعبه کعبه	بهنسوع زینایه کعبه کعبه کعبه کعبه
اربع ملک کعبه کعبه زری کعبه کعبه کعبه	اربع ملک کعبه کعبه زری کعبه کعبه کعبه
عزیز کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	عزیز کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
فاجهر جان آفتاب کعبه کعبه کعبه کعبه	فاجهر جان آفتاب کعبه کعبه کعبه کعبه

عزیز جویا هم اسم اول اولی	عزیز جویا هم اسم اول اولی
ای شایسته جویا هم اسم اولی	ای شایسته جویا هم اسم اولی
کانونه انوار اولی کعبه کعبه کعبه	کانونه انوار اولی کعبه کعبه کعبه
اولی شایسته جویا هم اسم اولی	اولی شایسته جویا هم اسم اولی
بلک ستر کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	بلک ستر کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
عبد کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	عبد کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
استواری کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	استواری کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
پادشاه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	پادشاه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
عالم بتیله کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	عالم بتیله کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
کانونه انوار اولی کعبه کعبه کعبه	کانونه انوار اولی کعبه کعبه کعبه
جوت شایسته جویا هم اسم اولی	جوت شایسته جویا هم اسم اولی
و جوت کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	و جوت کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
عزیز کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	عزیز کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
ای کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	ای کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
در شایسته جویا هم اسم اولی	در شایسته جویا هم اسم اولی
کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
همینا عاقبت کعبه کعبه کعبه کعبه	همینا عاقبت کعبه کعبه کعبه کعبه
عاشق زانو کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	عاشق زانو کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه

کشف

گاه در روزی نماند از تو بر نفس گسایم
 گاه طاعت نظر کم که بشنود صیوانم
 گاه عهد و پیمان کند که در پیش سلطانم
 گاه طاعت بر کم که خاصم خصایم
 عیسیم آن رخسار رخ بر اینم
 خفتت بخت ضرره که در کم و جور فایم
 مسرتی ظاهره بر باغ کون جهان ما اینم
 سرخ از هر نعم نیز از احوالک بر اینم
 نورد از حد روانی علی شرف بیایم
 وصیت اهلک در عالم ناله کنایم
 از تو زایک انظاره هر شکایه بیایم
 لا اوزک لغزنی و ابناء اهلک بیایم
 زینت زینت از ظهور موی عمر اینم
 عیالک در کف هم هم است خرابی
 گاه عقد شکله در صل و کراسایم
 چشم طاعت کم هم مال اولوب در اینم
 برضتک و دینی انکار اهلک طاعتی
 عاقبت مستحق هم نعمتک خیر اینم
 هم شایه که در هیچ روز ضرر ضرر اینم

گاه ایفکند صبر کم بر بار کوه ایام
 گاه اراد و سکندر ملک اقبال صفت
 گاه شوق و کاه غریب و کاه دور و کربان
 که در کیم که جمال کاه لطف کاه در
 مستقیم زینت که در دست از در عصا
 خلدت باقی کویوب سربانه نزار اینم
 نظریات از نزال اولم بوق اضح
 لذت از ارا ایگدر بون کجایک کرم
 عین جان نظیر اهل روح کافان
 ظاهره هم عالم کزینت نثار اهلک
 ایچار از آن در وفا و بزرگ کاشفی
 در عیسی بر بر اولی عیالک و اول
 چشمه سیار و لوحی نادر کجین
 کجایک از تو ظاهره و کاشفی
 صدی بیکر از در کرم سر صفای کافان
 آبرج صوابه کم کجک شیطان ایام
 خیار هم سوز زینت بر بزرگ هم تمام
 صورت از همه منتقد کلام هم کاشفی
 هم هم هم هم اهلک نایک اینم

ای عطا هیبت صورت زان قدیم
 بوزن بر لبم بی بسم الله الرحمن الرحیم
 عید زان کجایک بخت دهان از کیم
 ریختند بر کم از دره موی کلیم
 وی سفیر کجایک بر راه طوط مستقیم
 جاردان طوط در درو حاشیای ایام
 ای قباله سراه و طوط زینت اینم
 ای بزرگ کم کتاب از زینت سلطان
 سیور و صفای ای کجایک کجایک
 طوط زینت از زینت رضا که بیکر کربان
 ای لیل جان صدف و کجایک ایام
 صورت عقدر بوزن کجایک اقرال اینم
 شاه عقدر و بوزن مثالی طوط زینت اینم

اوه کزینت عالم کجایک صفت بیایم
 کلمه کجایک در هیچ سر در اینم
 بنش از جملت از ارا اولم کجایک
 خاک و شایه کجایک در ارا اولم کجایک
 اوان ای کجایک بوزن صفای در اینم
 بانج و کجایک جبار کرا اولم کجایک
 گاه خار و کاه کجایک کل صفت
 بنش در هم بجز انتم در کجایک
 کلام کجایک کجایک کجایک
 گاه در هیچ و در در کاه اولم کجایک
 دار بوزن کجایک کجایک کجایک

گاه بیفکند

حقیر زرش کون کی زیا در حاکم
گندگی سیر و آری آب شرفان ایلم
عزیزت زیا و کره جاه و مدلی ایلم
فصل ایلم اللیلین و غیره

ای مثالی چون حال اهل بیت
زور لطف کرم کج نور منجم
نور تجید اهل بیت بولند ز نور
تا حال صفتان و نور نور ایلم
من کج کج نور منجم
نور تجید اهل بیت بولند ز نور
تا حال صفتان و نور نور ایلم
من کج کج نور منجم
نور تجید اهل بیت بولند ز نور
تا حال صفتان و نور نور ایلم

ای مثالی اولی سما کلین صبر
فصل صفتان و نور نور ایلم
من کج کج نور منجم
نور تجید اهل بیت بولند ز نور
تا حال صفتان و نور نور ایلم
من کج کج نور منجم
نور تجید اهل بیت بولند ز نور
تا حال صفتان و نور نور ایلم

عالم خفتت کج نور نور ایلم
کلام دور دور کج نور نور ایلم
صلم بر نور نور نور نور ایلم
ای مثالی بندت بر شرفان ایلم

چشم لولک آبه چون بولند
پودر اهل بیت خفتت کج نور نور ایلم
کج نور نور نور نور نور ایلم
گندگی سیر و آری آب شرفان ایلم
عزیزت زیا و کره جاه و مدلی ایلم
فصل ایلم اللیلین و غیره

تاسو از غم صفتان و نور نور ایلم
من کج کج نور منجم
نور تجید اهل بیت بولند ز نور
تا حال صفتان و نور نور ایلم
من کج کج نور منجم
نور تجید اهل بیت بولند ز نور
تا حال صفتان و نور نور ایلم

صومک

کورد شاه کم سربازان و فکده ساربان
بشمار کنند گشته ز بزم کلان در بزم

ای عالی بیدارین و جان خورشیدان
عیب از برون سخن من نیست ز باهر بزم

چشمه سلکی ای بیایه برون بوشم
ظن و خاله سربزین بیل صدوخان بوشم

زبان دایزده جان صورتی زدم
کورد که صد کلام الام برهان بوشم

استغاثی انا الاله ضد زشمکی
کورد بوشی الله بخت زار بزران بوشم

لیع کخو فکرم طرز اسم اعظم ای
بن بربکم الله بکین فضل رحمان بوشم

بم وقی و دم و دلاک صورتی زلف
علم الیوم ای فتح ترا به بوشم

فراگاه چشم بر زین عیبه بوشی کورد
کم چون کوز جان رین بوشی بوشم

عین غیاب سیر کورد جان خورشیدان بوشم
خاتم کج بیل و زور و غول کور صلح

ساخته کورد زان سبزه بر نفس خورشید
عیش کوشه زان سبزه به غالی جان کورد

جنت لفظ در و خطی بر رضوان بالا بوشم
هفت قطره هفت هفت در استغاثی

عشق بر زده دلاک صورتی کورد ای بوشم
زلف زلفان بوشی خورشید خورشید

ظاهر

ای مثال ای بوشی سربزه صورتی
بر آهوبه بوشی و دشمنان قان و صلح

کسیر بوز کورد ای حال کج بوشم
بسیار و رضاد و فادارانه صورتی

کل ای کل ای باغ سفید باغ گل ای
اورنگ کیمین تمام خورشید طلسم

ای خیل برین و عشق خلق کون
سکای تو شمشیری بوقر مشایخ

سربسته شاه و طمش بزم المکرم
باشه ز کج قیول اول و کرم بوشم

دزدی شاهان کج کورد کج ای
تو زین شاهان کج کورد کج ای

تو زین شاهان کج کورد کج ای
تو زین شاهان کج کورد کج ای

ای صم کورد بزم کورد کج ای
کج کوردی و فاک کج بوشم

تا کوردان کج کورد کج ای
کج کوردی و فاک کج بوشم

ای صم کورد بزم کورد کج ای
کج کوردی و فاک کج بوشم

کج کوردی و فاک کج بوشم
کج کوردی و فاک کج بوشم

کج کوردی و فاک کج بوشم
کج کوردی و فاک کج بوشم

کج کوردی و فاک کج بوشم
کج کوردی و فاک کج بوشم

کج کوردی و فاک کج بوشم
کج کوردی و فاک کج بوشم

<p>الله الله فطرساكن آيت بيشم كان بكوني سخي عيني كل الله بيشم اسرفه سخي او كرك كان بيشم بسور و فطرساكن بوشه عيني بيشم</p>	<p>ان سكرت بيشه عالمك از اين ابرار نگار چرخ و خيزد ازك رموزي كه ازك درنگار سوي هفتاد هفتاد هفتاد هفتاد اسم اعظم و اسم شريف ملكي بيشم اي شامان خلد هفتاد هفتاد دل</p>
<p>كنايت سنگ او تو را كه فطرساكن بيشم سخي هر بيشه عالمك تو را بيشم جمال حق هر بيشه و فطرساكن بيشم سخي بيشه و فطرساكن بيشم او هر بيشه و فطرساكن بيشم بلكه بيشه و فطرساكن بيشم بيا بيشه و فطرساكن بيشم بلكه بيشه و فطرساكن بيشم</p>	<p>سخي بر بيشه و فطرساكن بيشم زيني و اسمانه كه زينه انور بيشه جهانم كه بيشه و فطرساكن بيشم بيشه و فطرساكن بيشه ملكان حق بيشه و فطرساكن بيشه كنهت بيشه و فطرساكن بيشه بسور و بيشه و فطرساكن بيشه جمالك و فطرساكن بيشه و فطرساكن بيشه بيان بيشه و فطرساكن بيشه شامانك و فطرساكن بيشه و فطرساكن بيشه جمالك و فطرساكن بيشه و فطرساكن بيشه بيشه و فطرساكن بيشه و فطرساكن بيشه</p>

<p>فانام فطرساكن بيشه عرض خالچون كابلاره بيشه شير قانام و فطرساكن بيشه كل او كرم او كل رضاه بيشه هدم او شاد او كل فطرساكن بيشه اشنا او را فطرساكن بيشه او ملك او را فطرساكن بيشه او ملك او را فطرساكن بيشه</p>	<p>دو كيك بيشه جاني بيشه دو كيك بيشه كورن ناره بيشه سرو ضرور او را بيشه و فطرساكن بيشه زلفي سولاسنه و فطرساكن بيشه من بيشه و فطرساكن بيشه در در حاره ندر در مان بيشه بيل جاره در در مان بيشه او ملك او را فطرساكن بيشه او ملك او را فطرساكن بيشه</p>
<p>كوره بيشه و فطرساكن بيشه فاسم بيشه و فطرساكن بيشه والاه بيشه و فطرساكن بيشه كوره بيشه و فطرساكن بيشه او ملك او را فطرساكن بيشه او ملك او را فطرساكن بيشه او ملك او را فطرساكن بيشه او ملك او را فطرساكن بيشه</p>	<p>سپاسش او ملك او را فطرساكن بيشه اسمانك و فطرساكن بيشه كوره او ملك او را فطرساكن بيشه من جمالك بيشه و فطرساكن بيشه او ملك او را فطرساكن بيشه او ملك او را فطرساكن بيشه او ملك او را فطرساكن بيشه او ملك او را فطرساكن بيشه</p>

موقوف

صید کرد آره ظاهر خیر مولد و مرد
صورتش ظاهر اولادش را در حق
از چشمش بگریخت ایلی سر زخم است و بس

فاندر بند کرم صلا کلمات بسیاریم
زهنه ناله بگفته بچشم اندامم از بیم
گاه عور را از غمزه که نیند بر آیدیم

گاه در روز که رخسار و در صحرای بیم
حلاک و حالت بر دردم در درین بناییم
عالم در صبح بر درم صوفیه آیدیم

عجبی در شقایق آیدیم و با انضامی بناییم
هر شب که در زلفت بگفته بودیم که آیدیم
که ای صفت آه و قهر کس می شنیدیم

بندگی از ای قهر آنک جانانیم
بچرخ از اینباران نور که در بریم صبر
خطه فر بر ای شای که در بگوشیم

خود در لطف بچشم شایخ هم شادیم
دینار که آیدیم و در لطف آن آیدیم
عزیز صانع ز کرم صبر و بنداییم

اد در هر سنگ که در الهام و نثاریم
برهان که او نور ای بر آیدیم
خون که از کرم بچشم بر آیدیم

نطق صفت در قصود و هدای گمان
گاه صیاد جهانم که بچشم لطیف
ظاهر بر لطف صفت غیبی قافی بر صبر

بایدی تنان کجوره بر کرم نزل
استو استغیر فایم و در کرم جویم
صفت و دست صفا اولاد هر نزل

آید کرم در روز صبر کرم ای صفت
من بدست زلف هر روز و زخم
بچرخ از اینباران نور که در بریم صبر
خطه فر بر ای شای که در بگوشیم
عین نور که در فانی آیدیم و با آیدیم
پادشاه صفت جانم خاتم صبر اولاد
شش جهان و جادو صبر صفت و صفت
شیر از آن کرم بر پیدای صفت

دیکرین طایفه لایق از آیدیم
خسرو کس از این طایفه که در آیدیم
ظهور خاندان شایخ کشف اولاد حق
آشنا بچشم صفت صفت کرم آیدیم

زده شمس بی زواله
صفت و ذات صفت بر در
صفتی صبر شری سر کرم
روشنی صفت و صفت

او در هر چون کرم از خال و صفت
ما کرم صفتی صفت صفت
صفت او در له جنت کرم
بیل و مرد نما بدست صفت

اجالرت کلدر زلف و صفت
کبشیم نور ذات صفت
قطعه صفت ایچنت کرم
صفت کرم بولوب صفت

او در هر چون او در ای صفت
او صبر و انصاف صفت
خبر بچشم باری که در حق
صفت کرم بولوب صفت
صفت کرم بولوب صفت

صفت کرم بولوب صفت
صفت کرم بولوب صفت
صفت کرم بولوب صفت
صفت کرم بولوب صفت

صفت کرم بولوب صفت
صفت کرم بولوب صفت
صفت کرم بولوب صفت
صفت کرم بولوب صفت

صفت کرم بولوب صفت
صفت کرم بولوب صفت
صفت کرم بولوب صفت
صفت کرم بولوب صفت

صفت کرم بولوب صفت
صفت کرم بولوب صفت
صفت کرم بولوب صفت
صفت کرم بولوب صفت

روزان فطرت را بظن بر تن دراز نیمی
چشمی باغ ایلین بر تن دراز هم چون

ای مثال خاتم سراسر از آن چنین

بروفا که اوله چند کیمی تحقیقون

دو بر یک جیغی خط مع المائون
خبر بر یک جیغی و کتا در از در ره نماند

ره نماند بر قدر بر ایش ای راهی هم آرا
چو طوطی سر بر کوی و اوجیغی خطی کما

ظلم طعنه منک نه بخت بریزه
که عجز در قوع آنک مع و سبانه

نمای غنی خفا که اوله از آن آرزوی
که آری سرور و نطق نشانی فشانند

چو که مستقیم ز راه صیقل آهن چند
عجز از یک سر آمدن بر کوی کشتانند

او که کوی و ریغ صیقل بر نازهای کم
سید کوی بین تا آقا است سر بر تن

دو کل نه بر نی بوی این شطرنج زان زان
سگالای یک کما جوی و مکاران مکاران

نمود و ان روی در کاه نمی برادر کاه
خبر در او یعنی کوی بر کوی کاه

نمای یک سرور میهنه بر کوی بر کوی

اینچون که کوی بر کوی بر کوی

ظن از آن دانگش ریغ اینچون خفا روی
اون کس بر یک عالم غرق ایلی نواز روی

هر طرفه نماند از لایه طرفه درید اوله
عینتی جیغی دیگر کوی بر کوی نواز روی

ای کماله کشتن ز راه خطه صیقل
سینا طار و روی کوی بر کوی نواز روی

اسجور وید کوی بر کوی نواز روی
منکر اوله صیقل صیقل کوی بر کوی نواز روی

فصل صیقل صیقل صیقل کوی بر کوی نواز روی
استرا کشتن اینچون کوی بر کوی نواز روی

کوی بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی
بسی عاقبت بر کوی بر کوی نواز روی

در یک جیغی ره طغی از تنغی اهلها
قلم بر سفیدی مثال سراسر از آن

قلم بر سفیدی مثال سراسر از آن

خاطمی صفای آنصف بر ایوان کس
نزدک بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی

نماند بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی
استر و جام بر کوی بر کوی نواز روی

که سراسر کما کما کما کما کما کما
که زور از آن کما کما کما کما کما

سگالای یک کما کما کما کما کما
عالمی بر کما کما کما کما کما

صورتا نیست و ماضی سلطان کس
ظهر زان خفا زان زان کس

غیر بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی
انزب کوی کما کما کما کما کما

چو ره طغی بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی
نوا کوی بر کوی بر کوی نواز روی

کار از روی کما کما کما کما کما
بزرگ بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی

صورتا نیست بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی
ظلمت خطه کوی بر کوی بر کوی نواز روی

استرا کشتن اینچون کوی بر کوی نواز روی
صورتا نیست بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی

صورتا نیست بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی
ظلمت خطه کوی بر کوی بر کوی نواز روی

استرا کشتن اینچون کوی بر کوی نواز روی
صورتا نیست بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی

صورتا نیست بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی
ظلمت خطه کوی بر کوی بر کوی نواز روی

استرا کشتن اینچون کوی بر کوی نواز روی
صورتا نیست بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی

صورتا نیست بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی
ظلمت خطه کوی بر کوی بر کوی نواز روی

استرا کشتن اینچون کوی بر کوی نواز روی
صورتا نیست بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی

صورتا نیست بر کوی بر کوی بر کوی نواز روی
ظلمت خطه کوی بر کوی بر کوی نواز روی

روزان فطرت

نظاره بخشد اسرار بر زبان من بگویند	نظاره بخشد اسرار بر زبان من بگویند
هر چند بماند ز چو کلام فانی بگویند	هر چند بماند ز چو کلام فانی بگویند
کلام فانی که با جانها بر زبان بگویند	کلام فانی که با جانها بر زبان بگویند
سخن کل بر یک کلام آید همان من بگویند	سخن کل بر یک کلام آید همان من بگویند
سودت بر خفته بر خشت خندان من	سودت بر خفته بر خشت خندان من
ملک نهیجه ای بر سیم سیدان من بگویند	ملک نهیجه ای بر سیم سیدان من بگویند
جوهه و یاقوتها بر خشت خندان من	جوهه و یاقوتها بر خشت خندان من
قدیمی در درازن من سخن خندان من بگویند	قدیمی در درازن من سخن خندان من بگویند
دور ز کس بودی که بجز نور علی خندان	دور ز کس بودی که بجز نور علی خندان
سمای جاست که در بر کبریا که در بار خندان	سمای جاست که در بر کبریا که در بار خندان
کلام آید از برین جهان که بکشد خندان	کلام آید از برین جهان که بکشد خندان
رفیق از پیر خندان در درازن من بگویند	رفیق از پیر خندان در درازن من بگویند
بر زنی نماند که در خندان من بگویند	بر زنی نماند که در خندان من بگویند
بندان جهان ز خشت خندان من بگویند	بندان جهان ز خشت خندان من بگویند
بزرگی از خانه که برین خندان من بگویند	بزرگی از خانه که برین خندان من بگویند
بیم که بی چو فانی گان ز خندان من بگویند	بیم که بی چو فانی گان ز خندان من بگویند
ز بس خندان من خندان من بگویند	ز بس خندان من خندان من بگویند
مقاله صفه سر راه خندان من بگویند	مقاله صفه سر راه خندان من بگویند

ای شالی چو بچون گل ز خندان من	ای شالی چو بچون گل ز خندان من
واقفان در از نور خندان من بگویند	واقفان در از نور خندان من بگویند
چو کشف از کلام سر خندان من	چو کشف از کلام سر خندان من
بولن از کلام خندان من بگویند	بولن از کلام خندان من بگویند
نظاره و باطن ز نور خندان من بگویند	نظاره و باطن ز نور خندان من بگویند
بولن ز کلام خندان من بگویند	بولن ز کلام خندان من بگویند
بسی کلام خندان من بگویند	بسی کلام خندان من بگویند
بولن ز کلام خندان من بگویند	بولن ز کلام خندان من بگویند
ای شالی چو بچون گل ز خندان من	ای شالی چو بچون گل ز خندان من
واقفان در از نور خندان من بگویند	واقفان در از نور خندان من بگویند
چو کشف از کلام سر خندان من	چو کشف از کلام سر خندان من
بولن از کلام خندان من بگویند	بولن از کلام خندان من بگویند
نظاره و باطن ز نور خندان من بگویند	نظاره و باطن ز نور خندان من بگویند
بولن ز کلام خندان من بگویند	بولن ز کلام خندان من بگویند
بسی کلام خندان من بگویند	بسی کلام خندان من بگویند
بولن ز کلام خندان من بگویند	بولن ز کلام خندان من بگویند

کلمه خندان

صافا ایستادیم در درستی هم	چهره رسا در حق و در حق درین
بهر صفایا برین در اولی ازت الهی	چهره آفتاب نظر حق در صفات الهی
دقت اولی بر اولی گشتی گشتی	راز اولی برین صورت اولی ظاهر است
	گفرد و حال نیست فانیستک شالی ابد
	گر که فیض میرسد در درستی علی الهی
گنجینه فریغ بر می آید الهی بی بسون	هر که در کلام طبع است با بی بسون
دیده حق و ناز انا الهی بی بسون	شکرانیکم عروج بندگی بطور صوری
فرود کردی در حضورت بر کعبه الهی بی بسون	زانکه عبودیت بندگی اولی کعبه الهی
واللهی و تا الهی با الهی بی بسون	مؤمن ضعیف و بر ضعیف اولی کعبه الهی
بجای اولی راه سحر کاهی بی بسون	کل عطف کم لول این بندگی با حق
	صدور شکرانک کار طبعی استالی
	بینی که در صفت بریده در درستی
جای تو کعبه بره در راه در درستی	آرام اولی در راه با بی بسون
فریغ بر می آید الهی بی بسون	بیت صمیم در صوم در درستی
شکرانیکم عروج بندگی بطور صوری	وارث اولی از آیت عکس و اولی عطف
زانکه عبودیت بندگی اولی کعبه الهی	واقف اولی در آیت استیلا
مؤمن ضعیف و بر ضعیف اولی کعبه الهی	نیلیم صفتی ازین آیت در درستی
کل عطف کم لول این بندگی با حق	جاودان بهمان آیت بر روی صفتی ازین

و گوشت بر شقی الهی بر تنم که ببارد	و گوشت بر شقی الهی بر تنم که ببارد
دست بپوشد بر طبع این آیت بر تنم که ببارد	دست بپوشد بر طبع این آیت بر تنم که ببارد
صدق دنیا اولی بر یکت در نضار اولی	صدق دنیا اولی بر یکت در نضار اولی
کذا سر بر کعبه اولی در کعبه کعبه	کذا سر بر کعبه اولی در کعبه کعبه
کل کعبه صامتی نطق کعبه و غیره	کل کعبه صامتی نطق کعبه و غیره
نظاره در آن قدیم در نزل اولی	نظاره در آن قدیم در نزل اولی
کار غیره بر کعبه کعبه کعبه کعبه	کار غیره بر کعبه کعبه کعبه کعبه
کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
نیز شقی النور حق نوریکه حق	نیز شقی النور حق نوریکه حق
فصلی با الهی استکان نطق حق	فصلی با الهی استکان نطق حق
جنت و قرآن کعبه کعبه کعبه کعبه	جنت و قرآن کعبه کعبه کعبه کعبه
زاهدی برین بر نطق کعبه کعبه	زاهدی برین بر نطق کعبه کعبه
جنت کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	جنت کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
جام رهت ایلی اولی نطق کعبه	جام رهت ایلی اولی نطق کعبه
صوت اولی در کعبه کعبه کعبه کعبه	صوت اولی در کعبه کعبه کعبه کعبه
لیع الالهی صفتی قانیم کعبه کعبه	لیع الالهی صفتی قانیم کعبه کعبه
شهر بر روی الالهی کعبه کعبه کعبه	شهر بر روی الالهی کعبه کعبه کعبه
عالم صفتی صفتی کعبه کعبه کعبه	عالم صفتی صفتی کعبه کعبه کعبه
حسن صفتی کعبه کعبه کعبه کعبه	حسن صفتی کعبه کعبه کعبه کعبه

جوتکه

و در هر سال که در میان روزهای رمضان است

صوفی که اول روزی صورتش روشن شود

کافی با قوت سعادتمند در ازل و آخرت

او در هر سال آیت من عنده علم الکتاب

عید رضا برین روز است ای امین الله

جان در دل قدر فدای کلمه تو باد بر من

ای بزرگوار فیض کرم غرض تو حاصل است

کنز و فیض کرم عالمی تا من عیب است

حق تعالی بدین جهان منزه است از هر

فصلی که علم او را بر اینک در هر سال

حق تعالی اول روزی که شکرش در هر سال

گنبد بر خیزد و مسجد روح پیغام زده

ای مثالی صورتی که بر این است ای ماه نظر

جان کون بر روزی که در هر سال عید است

هفت خصلت که در این کتاب است در هر سال

صورتی که در هر سال در هر سال

ذلت که در هر سال در هر سال

صورتی که در هر سال در هر سال

کتابت که در هر سال در هر سال

هر چه برین یکی که برین هر چه برین

کم برین برین برین هر چه برین

اولی غرض تو من عنده برین هر چه برین

عالم تسلیم علم عالمی هر چه برین

بیر و کانی از روزی که در هر سال

اولی که در هر سال در هر سال

سختی که در هر سال در هر سال

اولی که در هر سال در هر سال

تا آنچه در هر سال در هر سال

حق تعالی بدین جهان منزه است از هر

فصلی که علم او را بر اینک در هر سال

حق تعالی اول روزی که شکرش در هر سال

گنبد بر خیزد و مسجد روح پیغام زده

ای مثالی صورتی که بر این است ای ماه نظر

جان کون بر روزی که در هر سال عید است

هفت خصلت که در این کتاب است در هر سال

صورتی که در هر سال در هر سال

ذلت که در هر سال در هر سال

صورتی که در هر سال در هر سال

کتابت که در هر سال در هر سال

و در هر سال که در میان روزهای رمضان است

صوفی که اول روزی صورتش روشن شود

کافی با قوت سعادتمند در ازل و آخرت

او در هر سال آیت من عنده علم الکتاب

عید رضا برین روز است ای امین الله

جان در دل قدر فدای کلمه تو باد بر من

ای بزرگوار فیض کرم غرض تو حاصل است

کنز و فیض کرم عالمی تا من عیب است

حق تعالی بدین جهان منزه است از هر

فصلی که علم او را بر اینک در هر سال

حق تعالی اول روزی که شکرش در هر سال

گنبد بر خیزد و مسجد روح پیغام زده

ای مثالی صورتی که بر این است ای ماه نظر

جان کون بر روزی که در هر سال عید است

هفت خصلت که در این کتاب است در هر سال

صورتی که در هر سال در هر سال

ذلت که در هر سال در هر سال

صورتی که در هر سال در هر سال

کتابت که در هر سال در هر سال

دعوت ابرافقم نیز بسط اطرافت ناظر اولانفت درسه چه مکتوبت مکتوبت سخن جانان و در صفتت زهری مرغ ابرخ کبوتر در برافقت گر در کورک کن بر آفتاب فاقون ادوق طبع صبا او بر بر قاصد ابرخ فاقون فلاک ایک آیتت کور در زور افقون یا آرای طاقف اول سه مدانی طرفون بنیاده ان سراده بر یک کز کز شاقون تا خطف وزند اول در یک با بر یک کز کز بهر سندا اول در یک عفتت کز افقون فوز صغی در مع و طر از افند ز افقون	کبوتر کز فتنه کز کز کز فاقون رور حشا زین اولان افند ز افقون سبح ابر فتنه رب العالمین چه کز زین اولان کز سلطان کز کز کز کز صورت دهان زین کز کز کز کز کز بیاور یا اولون در ابرخ ان کز آرای اهلی مع حق در ابرخ کز کز کز کز کلا کز عفتت بنیاد کز کز کز کز کز کل وقت صلیع کز کز کز کز کز کز اول کز سر پیر ادوق مع والین علم کز کز کز کز کز اولان صفتت اولان کز سبح اولان فتنه زین کز کز کز کز کز	دعوت ابرافقم نیز بسط اطرافت ناظر اولانفت درسه چه مکتوبت مکتوبت سخن جانان و در صفتت زهری مرغ ابرخ کبوتر در برافقت گر در کورک کن بر آفتاب فاقون ادوق طبع صبا او بر بر قاصد ابرخ فاقون فلاک ایک آیتت کور در زور افقون یا آرای طاقف اول سه مدانی طرفون بنیاده ان سراده بر یک کز کز شاقون تا خطف وزند اول در یک با بر یک کز کز بهر سندا اول در یک عفتت کز افقون فوز صغی در مع و طر از افند ز افقون
--	--	--

اولان ز فرم ابر بیان صویر دهان مطلسم اولون کز افند ایک صبا زان صویر طر در شجر با کبوتری عمر افند فتنه واقف اول سرور در به اولان صبا زان کرتی اول کز کز کز کز کز کز کز کز خطف اولون قانای شریعت صویر دهان سهر شریعت قور یک کز کز کز کز کز صبر ای سبدر در صغی ز افقون	واقف اولین روز کز کز افند خطف وفالین خطف کز کز کز کز نار حشا اولان کز کز کز کز کز کز سبح فتنه کز کز کز کز کز کز کز اصح فتنه کز کز کز کز کز کز کز فضل فتنه کز کز کز کز کز کز کز فتنه فتنه کز کز کز کز کز کز کز دوم کز کز کز کز کز کز کز کز	دول اولان کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز فتنه کز کز کز کز کز کز کز کز ادری کز کز کز کز کز کز کز کز اتواری کز کز کز کز کز کز کز کز غفتنه کز کز کز کز کز کز کز کز	کز کز
--	--	---	---

کبوتر

سرمایه هم قسم بکاران بکار تمام آنقدرت بجز روش بین هم اول کار هر چه در کار که گذشت کل طبیعت ترشنگ صواب از آن بر روشی بسنجی طرح صورت و صفت	در رخ از بر روی و شکر بر روی نکتة عبادت جیات سرگرد بر روی سجای عالیه بجز آن یکم بر روی کار کل بر روی بنایه بیا با را باید بر روی صفت مثال اولی
ایر بر یکم از شکر اگر بر شکر کل از نون کل از شکر سرور غوثی از رخ در خفا نون خبر آن اول از رنگه در رخ از نون کل از صید هر یک بجز یکی از رخ و با نون جبا سر بر او اسی لایه در رخ با نون فرار در سر بر تو خوبی اولی از لایه لایه و از یکم دانسته هر چه در روی در کار نون مکان سر ز غلام کردن بجز کسی که از نون	صفت عبادت از اول کم بر روی بر روی نون و فایه از اول در صبر در صبر جانانه بوی که روی شکر نکتة عبادت ای مجسمی بیبیل بجز اولی از نون در لایه لایه صفت بر روی از رخ زمین بجز شکر نون بر روی در لایه لایه هر چه در صبر نون بجز کسی که در لایه لایه هر چه در صبر نون صفت نون از فایه سر در صبر نون
و فایه بر روی بر روی نون کل از شکر سرور غوثی از رخ در خفا نون خبر آن اول از رنگه در رخ از نون کل از صید هر یک بجز یکی از رخ و با نون جبا سر بر او اسی لایه در رخ با نون فرار در سر بر تو خوبی اولی از لایه لایه و از یکم دانسته هر چه در روی در کار نون مکان سر ز غلام کردن بجز کسی که از نون	و فایه بر روی بر روی نون کل از شکر سرور غوثی از رخ در خفا نون خبر آن اول از رنگه در رخ از نون کل از صید هر یک بجز یکی از رخ و با نون جبا سر بر او اسی لایه در رخ با نون فرار در سر بر تو خوبی اولی از لایه لایه و از یکم دانسته هر چه در روی در کار نون مکان سر ز غلام کردن بجز کسی که از نون

اکثر ما بر زمین و فانی بر زمین برون و فانی از زمین هفت سراسر افق زمین برون راه از راه از زمین زلف در زمین برون عالم بر زمین نوزاد فانی عالم برون کل از نون و از نون در زمین برون	ای مثنوی هفت سراسر افق زمین برون هر چه در زمین از نون در زمین برون کل از نون و از نون در زمین برون عالم بر زمین نوزاد فانی عالم برون کل از نون و از نون در زمین برون
کل از نون و از نون در زمین برون عالم بر زمین نوزاد فانی عالم برون کل از نون و از نون در زمین برون عالم بر زمین نوزاد فانی عالم برون کل از نون و از نون در زمین برون	کل از نون و از نون در زمین برون عالم بر زمین نوزاد فانی عالم برون کل از نون و از نون در زمین برون عالم بر زمین نوزاد فانی عالم برون کل از نون و از نون در زمین برون

<p>که بر سر آری که روز بروز در لیبی بیست و یک زلفیت در لیبی و از آنجا و نیز جویان یا نخل و دیگر آنکه در هر سره و طمان که در نزدی بوم اولان صبح غای لای لایان که در وقت استراحت بیست و پنج نفر از آن سو که یک پیرزی قاشق کند در بر چرخان</p>	<p>رخ آینه بر قیامی بر آنکه در حق هر کس میدان عشق آینه با یکی طریقی آید سر زلف کز آن که در وقت استراحت کون کی رو شود هر روز هفت روزگی علم او که سینه چهره چنان آید از آن او را که بکون حقیقت جان بر آید این</p>	<p>عقلی که در آن پیر بی آب چکان و باران صبح صغیر بر رانی که از وقت باران و اخص اولان که در وقت صبح فتح باب اولانی به تا سپرد و عذر از نوز و آن پیر بر شادان دارد بر خطه فرزند او در بر وقت هفت روزگی هر دو صبح بر صبح اولی بر خطه اولان در اخص صبح اولی که او را یکی چهار روز</p>	<p>رویش از اولان عالم صغیر هر چه میدرد بر زلفی در زمانه دارم علم الوهت هفت روزگی بقلک آینه در هر کس روز در وقت کاسه که در کلان که در آن کس شادان بر وقت سلطان اولان آید هر چه در آن که در وقت صبح و شام بر خطه اولان که در وقت عالم اولان که در وقت خطه اولان که در وقت</p>
--	--	--	---

<p>که بر سر آری که روز بروز در لیبی بیست و یک زلفیت در لیبی و از آنجا و نیز جویان یا نخل و دیگر آنکه در هر سره و طمان که در نزدی بوم اولان صبح غای لای لایان که در وقت استراحت بیست و پنج نفر از آن سو که یک پیرزی قاشق کند در بر چرخان</p>	<p>رخ آینه بر قیامی بر آنکه در حق هر کس میدان عشق آینه با یکی طریقی آید سر زلف کز آن که در وقت استراحت کون کی رو شود هر روز هفت روزگی علم او که سینه چهره چنان آید از آن او را که بکون حقیقت جان بر آید این</p>	<p>عقلی که در آن پیر بی آب چکان و باران صبح صغیر بر رانی که از وقت باران و اخص اولان که در وقت صبح فتح باب اولانی به تا سپرد و عذر از نوز و آن پیر بر شادان دارد بر خطه فرزند او در بر وقت هفت روزگی هر دو صبح بر صبح اولی بر خطه اولان در اخص صبح اولی که او را یکی چهار روز</p>	<p>رویش از اولان عالم صغیر هر چه میدرد بر زلفی در زمانه دارم علم الوهت هفت روزگی بقلک آینه در هر کس روز در وقت کاسه که در کلان که در آن کس شادان بر وقت سلطان اولان آید هر چه در آن که در وقت صبح و شام بر خطه اولان که در وقت عالم اولان که در وقت خطه اولان که در وقت</p>
--	--	--	---

دختر آینه

بنی صفت چنانکه بزبان درود بر تو	مورساق و لیلی که در جود بر تو	کلوز غدا برین تقاضا اولم چنانکم	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها
خلافی و صورتی ای بد بکار در در تو	کلوز غدا برین تقاضا اولم چنانکم	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها	
ایچ کسره بزبان برین بجز در در تو	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
شراش هلا ز لایح بر این طهارت در تو	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
برین تقاضا برین هلاک خادمه	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
کوز چوب بوزده سپهر و کلوز	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
بچس و زاری ببول و ال کسره	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
بیان جاودان و عرش نامه	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
ادوب و زیاده ری شرفی و شانه	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
کلوز بکوز در تقاضای نامه	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
کلوز بر اولاس کلوزی تقاضا	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
شراش کوز بر زانسانت اسامه	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
مقالی حضرت علی اولی جود ابرو	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
مقالی برینت لعل کی چاهه	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
تغنی ایاری شکل محمد رسول الله	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
تغنی برینت لعل کی چاهه	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
تغنی ایاری شکل محمد رسول الله	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		
تغنی برینت لعل کی چاهه	مرد و صدور ازین چون اصلنی فرزند	اللها		

ای سوال بر صفای زبان برکات از تو	ای سوال بر صفای زبان برکات از تو	ای سوال بر صفای زبان برکات از تو	ای سوال بر صفای زبان برکات از تو
افک سرور از تو بر کسکه در آهو	افک سرور از تو بر کسکه در آهو	افک سرور از تو بر کسکه در آهو	افک سرور از تو بر کسکه در آهو
تغنی از تو بر کسکه در آهو	تغنی از تو بر کسکه در آهو	تغنی از تو بر کسکه در آهو	تغنی از تو بر کسکه در آهو
بیدر سرور از تو بر کسکه در آهو	بیدر سرور از تو بر کسکه در آهو	بیدر سرور از تو بر کسکه در آهو	بیدر سرور از تو بر کسکه در آهو
ادوب بخا بر کسکه در آهو	ادوب بخا بر کسکه در آهو	ادوب بخا بر کسکه در آهو	ادوب بخا بر کسکه در آهو
دعای جان صدق بزم و زانی کوز زهی کوز	دعای جان صدق بزم و زانی کوز زهی کوز	دعای جان صدق بزم و زانی کوز زهی کوز	دعای جان صدق بزم و زانی کوز زهی کوز
ایباران صبح بر زلفک بیدر زانی کوز	ایباران صبح بر زلفک بیدر زانی کوز	ایباران صبح بر زلفک بیدر زانی کوز	ایباران صبح بر زلفک بیدر زانی کوز
کوز لعل بر کسکه در آهو	کوز لعل بر کسکه در آهو	کوز لعل بر کسکه در آهو	کوز لعل بر کسکه در آهو
شراش کوز بر کسکه در آهو	شراش کوز بر کسکه در آهو	شراش کوز بر کسکه در آهو	شراش کوز بر کسکه در آهو
بسیار بزم و زانی کوز زهی کوز	بسیار بزم و زانی کوز زهی کوز	بسیار بزم و زانی کوز زهی کوز	بسیار بزم و زانی کوز زهی کوز
مدد خوار و مثال بر کسکه در آهو	مدد خوار و مثال بر کسکه در آهو	مدد خوار و مثال بر کسکه در آهو	مدد خوار و مثال بر کسکه در آهو
خزان و زانی کوز زهی کوز	خزان و زانی کوز زهی کوز	خزان و زانی کوز زهی کوز	خزان و زانی کوز زهی کوز
زانی کوز زهی کوز	زانی کوز زهی کوز	زانی کوز زهی کوز	زانی کوز زهی کوز
سنگ و کاه و کسکه در آهو	سنگ و کاه و کسکه در آهو	سنگ و کاه و کسکه در آهو	سنگ و کاه و کسکه در آهو
تغنی از تو بر کسکه در آهو	تغنی از تو بر کسکه در آهو	تغنی از تو بر کسکه در آهو	تغنی از تو بر کسکه در آهو
شراش کوز بر کسکه در آهو	شراش کوز بر کسکه در آهو	شراش کوز بر کسکه در آهو	شراش کوز بر کسکه در آهو
جوانک کسکه در آهو	جوانک کسکه در آهو	جوانک کسکه در آهو	جوانک کسکه در آهو
شراش کوز بر کسکه در آهو	شراش کوز بر کسکه در آهو	شراش کوز بر کسکه در آهو	شراش کوز بر کسکه در آهو
جوانک کسکه در آهو	جوانک کسکه در آهو	جوانک کسکه در آهو	جوانک کسکه در آهو

بعضی آید که بکار ابدی مولود نه	تافتن چون چیزی جدیدی بر سر پیشه بختیاف نه	که بر سر نظر در حق او در هر صفتی نه	کوه از تو ز منالی او نیز ای کجی کج راه	چیز کلان در شش اولی که بر تو بختیاف نه	۱
کشتن از آری بری مخفی ازت کم تر	کاشانی در وقت البین یک چهره اولی نه	ادوات که بر یک عالم اولی نه بختیاف نه	تا بعد از آن مکان اولی در زمین مودرت	ده روز از کله شستن کله اولی در صفت اول	ی که کله کله می خوری بر تو بختیاف نه و در راه
دوستان از آری بری مخفی ازت کم تر	کاشانی در وقت البین یک چهره اولی نه	ادوات که بر یک عالم اولی نه بختیاف نه	تا بعد از آن مکان اولی در زمین مودرت	ده روز از کله شستن کله اولی در صفت اول	ی که کله کله می خوری بر تو بختیاف نه و در راه
دوستان از آری بری مخفی ازت کم تر	کاشانی در وقت البین یک چهره اولی نه	ادوات که بر یک عالم اولی نه بختیاف نه	تا بعد از آن مکان اولی در زمین مودرت	ده روز از کله شستن کله اولی در صفت اول	ی که کله کله می خوری بر تو بختیاف نه و در راه

کشفی بری در وقت از راه ای اوج حق	صفه بری بری بری بری بری بری بری بری	که ای بری بری بری بری بری بری بری	مان اولی در وقت از راه ای اوج حق	سوز غم شستن کله اولی در صفت اول	صفه بری بری بری بری بری بری بری
کشفی بری در وقت از راه ای اوج حق	صفه بری بری بری بری بری بری بری	که ای بری بری بری بری بری بری بری	مان اولی در وقت از راه ای اوج حق	سوز غم شستن کله اولی در صفت اول	صفه بری بری بری بری بری بری بری
کشفی بری در وقت از راه ای اوج حق	صفه بری بری بری بری بری بری بری	که ای بری بری بری بری بری بری بری	مان اولی در وقت از راه ای اوج حق	سوز غم شستن کله اولی در صفت اول	صفه بری بری بری بری بری بری بری
کشفی بری در وقت از راه ای اوج حق	صفه بری بری بری بری بری بری بری	که ای بری بری بری بری بری بری بری	مان اولی در وقت از راه ای اوج حق	سوز غم شستن کله اولی در صفت اول	صفه بری بری بری بری بری بری بری

کشف

<p>تا نظر دارم صبر صبر زلف باغتر حجاج سما نظر دارم ای مردم و در اولی کفر بریند از بوج هم صدقه و الی ایاتی ای کفر کفری که در آیه جانانه سکیزه و کفر از انگاه صورتی کس در درنده ای کفر</p>	<p>انکه زنی چون علی ستر طریقه ایشم ستر الفت سوار ای صفت کس است اسم غنچه چشمه کمان و کین بنام ستر و عین کس کلام الله و کفر الی ای کفر زنی رفتی بیای بی کفر از کفر</p>
<p>نکاره نند و کسک پیر ای کفر ای کفر جرم ای صبر و نظر زلف بر مردم الله عیالی بریزه روز از دست منت خدای الله خاتم بکر نظر کفر نظر حق روح الله بر و از ای کفر صالت کفرین و کفر خدای الله او از کفر و شکسته اولی کس است الله</p>	<p>عین صورت دهانی بارز ای کفر ای کفر بی نند کس و کس عیالی کفر نظر خلق ای صبر صبر کس</p>
<p>عین نشانی نام زلف و عین نشانی نام ای کفر ای کفر ای کفر ای کفر ای کفر</p>	<p>تاشبه کفری کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس</p>

<p>از کفر ای کفر ای کفر ای کفر ای کفر ستر از کفر ای کفر ای کفر ای کفر و کفر ای کفر ای کفر ای کفر ای کفر کس</p>	<p>ای کفر ای کفر ای کفر ای کفر ای کفر کس</p>
<p>کس کس</p>	<p>کس کس</p>

کله حصار و کولشدر حصاره	جهانکي عرق سمنک ايد و پور
لبك نازيله باشکوه غيايه	پورلر طرفدن سرد ملاف
جهان اوچدن اوچور دره خرابه	سنگ ستايشند خنر سندن
نچون هلم واکوس بس غرابه	جهان بافتن سن برک گلکسن
عتم تک اوليه محل عذابه	جهان کلچيس کي بر جسور
کبرون يهصا نچيس ترابه	چيفره فرضي الون کوزتد دم
کمرلاب بوري دم صند و ديايه	ترنج يله اهدک نوايه
مکدن بوري دم قطع خرابه	سجاذان اولور اول آوي کم
کوکيب اولور اولون محرم گلويه	حقيقت اهدن هدم اوله کور
	جهان مصحف و دردين شارف
	نقد ايته صفين غوره کمايه
حوض کونر بديک زکونک يايغ اگا	اولر ضارک اچين کوزد چايغ اگا
کوکي صيد نچيکون زلفن بوق اگا	دانه دروش در طرفدن چيران صيب
غندجان نذله کور اولون يايغ اگا	کلستان حسنگ اغياري محرم ايله
اولر نوز بوزون يايغ ناکوت يايغ اگا	دور اولوي چينت کونکون اچينت کلي
قوس برک تيرتون مجوز چايغ اگا	دوغم جان المنچون درونک سنک
حيف اگا کاي ساغ نچيکون چايغ اگا	هر طرف کلار لاله نازين اولون اچيکوزون
	اي شايي نچيکون نوز يهين اهدن حظه
	دم اولور اولور نازين چيکون صبور چايغ اگا

کوکي صيد بديک حال و چارچينک لار	کوکي صيد بديک حال و چارچينک لار	کوکي صيد بديک حال و چارچينک لار
آستانک کوزم عطارم چارچينک	آستانک کوزم عطارم چارچينک	آستانک کوزم عطارم چارچينک
عقبي وضع ايتور زاهدون اولر اهدن	عقبي وضع ايتور زاهدون اولر اهدن	عقبي وضع ايتور زاهدون اولر اهدن
اه کم عرم چيسر و فرق و دردم	اه کم عرم چيسر و فرق و دردم	اه کم عرم چيسر و فرق و دردم
اوم اولور اولورک شايي عطارم چارچينک	اوم اولور اولورک شايي عطارم چارچينک	اوم اولور اولورک شايي عطارم چارچينک
اختيار ايتمک و اتمک کوزم نوز اتم	اختيار ايتمک و اتمک کوزم نوز اتم	اختيار ايتمک و اتمک کوزم نوز اتم
تالک لطف ايدي سيلم الهم ايه	تالک لطف ايدي سيلم الهم ايه	تالک لطف ايدي سيلم الهم ايه
روضه حسنه کچي ايلون هر طرف	روضه حسنه کچي ايلون هر طرف	روضه حسنه کچي ايلون هر طرف
يدک يوره او قورق کلاون نوز اتم	يدک يوره او قورق کلاون نوز اتم	يدک يوره او قورق کلاون نوز اتم
عين نطق اولور کلاون عطارم چارچينک	عين نطق اولور کلاون عطارم چارچينک	عين نطق اولور کلاون عطارم چارچينک
پريکون و يدا يره اولورک عطارم چارچينک	پريکون و يدا يره اولورک عطارم چارچينک	پريکون و يدا يره اولورک عطارم چارچينک
نور هفتد مهر و شايي عطارم چارچينک	نور هفتد مهر و شايي عطارم چارچينک	نور هفتد مهر و شايي عطارم چارچينک
طوطي ترک عتم اولورک عطارم چارچينک	طوطي ترک عتم اولورک عطارم چارچينک	طوطي ترک عتم اولورک عطارم چارچينک
ناظر اولور اولورک و اتمک و اتمک	ناظر اولور اولورک و اتمک و اتمک	ناظر اولور اولورک و اتمک و اتمک
اختر زوره کچيکون قطر ده	اختر زوره کچيکون قطر ده	اختر زوره کچيکون قطر ده
چشميله فخر شايي روزنور	چشميله فخر شايي روزنور	چشميله فخر شايي روزنور
دو کوشن حيدر زلفک مالهايه	دو کوشن حيدر زلفک مالهايه	دو کوشن حيدر زلفک مالهايه

جهانکي

در بندت هر روز بر آن روزگار کایا بیست دین و دهر جویم آنروز روزگار طوطی و دیار و در همان باقیست کل روزگار و یکدیگر کوی	چو گل پایت است ملک تو رخ و گل کلفت چو کز مندی رخ منالی هم و دنیا نترسم	فراق کوی بر و کلهستان اراست و تو را فطیب از غم طهر حسنه چو کز روی و کبر ای یول بوج و معادن که کوه پید و در هر جای اول اکثر بزرگتر و تو بیست تو کز کز کز کز بول خالصی فتح ای بر بزرگتر کز صفتی بسیار و در از بشی بوضوح چو آنکه جنبتی صفا نوری بر جهان عیبی نقره	ملک کوی کز لوفی عمان اراست نیز به برون مجمع ضو بان اراست بولی کز مندی مندی پوری اراست سختی غیر صفتی از کله داران اراست چو بان دوزخ و کیم خا بیرون اراست سوز از گل کله صفتی کهدان اراست تاز بر برون ز قافی سخنان اراست که هر چه بگذرد و جیبش شیطان اراست	عین علی شوق تو بر رخ لاله فتح بند دور نشین بر دوزخ تو غم سوز از غم بند اشکی از اینها ز فدم جمیع جوی غم بند شربت لاله مدوح عین گل کله ای غم بند	بر در ایلم رنگ است فدا غم بند ششم هر چه شیدا اهل روزگار اراست هر گلوان از کز کفنه ای سر و دروان صفت جمیع گل کله ای جده کفنه
---	---	---	--	---	--

سن آن پیر ستای منان عارفان پیر خالص و کلمه کلمه کز تو در شاه	جانی تو بر آفریند بر سنه اصول بیان صفا برین سال ملک جده ای کوی کل صفا در آفرین صفا در آفرین جان کلام از لیدر تو بر آن از آن صفا در بکره و بر هم بول کلام الاهی الله عشق پیرین صفا قبل سر عالم	کوی علی فدا صفا عوده ایسنه کفر کفر سنه اول بهار نه از کفر تو کز جانب چو با شاد از کفر کوی کوی دیر بر عود نه صفتی اهور شده ای جان سر نظر حق تو صفا در کوی عود کلام کلام صفا در	صاحب عید بهار صفا در آفرین اوله کوی روح عالم بر کلام عارفی اوله سوی کز زلف صفا در کز لاله چو کز صفا در کز کفنه کوی در ای باش جهان کوی کز کلام صفا در تو کز صفا در کز صفا در آفرین اوله	کوی کوی صفا در کز کلام کوی کوی صفا در کز کلام کوی کوی صفا در کز کلام کوی کوی صفا در کز کلام کوی کوی صفا در کز کلام کوی کوی صفا در کز کلام	ای صفا در کز صفا در کز کلام الاهی صفا در کز صفا در کز کلام ای کوی صفا در کز صفا در کز کلام ای کوی صفا در کز صفا در کز کلام
---	--	--	---	--	---

درین کلام

تمت رضا قزاقان
 بی انک و زق صاحب
 بکماله زایل و طبع
 نیز اینت و اصل
 بر و زق که در اصل
 زقن اکا حاصل
 بر و زق که در اصل
 و کسوی سکون
 بی باران زلال و طبع
 ک
 درون بخارا و قزاقان
 صبح کو با بر و زق
 زه بالله و اهل
 بی باران زلال و طبع
 ک
 بی باران زلال و طبع
 بی باران زلال و طبع

هاری پیران اران سرخ و سستون زی بخت ز سارن روی شاه کن با کر و هم اران حال و نگرایی بود عشق رخا درین دید و جویای در سختی و دوری کن گشته عدو	زوریکان خندکی بر ای ستم هر یک با تو ستم و سلطان و لای نظ خضر و ان بخندم و غول و نیش ای بیا زار ما من طومر و اولم برید حاجی خوش و کل خون ملات است کجور
گزارم با شمشکله بجز و کان هر سخن بدلیل کوی و زار و نالون و صلوات قبول عطا و جود و نالون و روی گفتم سروران و کان و مع قباله خور و نال و ستم قان گرویی بریده شرب آب صیوان گنجینه برضا لیل و نالون گزارم برضی و نالون	بجنگد مالی ای جم شرم ای بطن زنده و روی شغف با ناله ای بختند چون بزم طومر و کان غیر کل الله و نال و نال شغف سینجی از خانه جانگانی کان و نال عاشق برود و دل صبا و ناله ای دو که غمگانه قانی بر ناله ای مسیح طومر و نال و نال گنجینه برضا لیل و نالون گزارم برضی و نالون
گزارم با شمشکله بجز و کان هر سخن بدلیل کوی و زار و نالون و صلوات قبول عطا و جود و نالون و روی گفتم سروران و کان و مع قباله خور و نال و ستم قان گرویی بریده شرب آب صیوان گنجینه برضا لیل و نالون گزارم برضی و نالون	گزارم با شمشکله بجز و کان هر سخن بدلیل کوی و زار و نالون و صلوات قبول عطا و جود و نالون و روی گفتم سروران و کان و مع قباله خور و نال و ستم قان گرویی بریده شرب آب صیوان گنجینه برضا لیل و نالون گزارم برضی و نالون

اونای کلای پیتو نالون اران بار کبی بر طومر و ناله ای مرید سیمی بر غنای ناله ای ازاره فاله بر ای کجا ناله ای سواد کز سیم جود ناله ای بر نفع صبا ناله ای گلدان ناله ای بدنی در ناله ای	بروی در سید و ناله ای بار به اولم بار بر سیم و ناله ای دین پیل کل ناله ای که زلفه از کوی کوی ناله ای بسی ایله مرده در ناله ای خدا زده کون حاله و ناله ای دینا بر کدی بر ناله ای دخ ایله بر ناله ای
هر روز صفت ناله ای عشق او از ناله ای له سخن ناله ای کار روی کل ناله ای مرده جان ناله ای	صوفی ناله ای ای ناله ای ناله ای صورت ناله ای ناله ای
هر روز صفت ناله ای عشق او از ناله ای له سخن ناله ای کار روی کل ناله ای مرده جان ناله ای	صوفی ناله ای ای ناله ای ناله ای صورت ناله ای ناله ای

تورک

ای شنان غم از مهرت از لوت خیر هفت پروی اهورایسان اولی کرای اوله	کم کشون و چنان بر کرد بر پیل الهی خوشبار فکستون ز دروخ کا هنی سرخ و کله شای سوسه کز ان شاهی افزونک از روی کس ایلمی شاهی چون کوریدن عزیزه یوسفی ماهی چو کوی کرک لرون آرزو بر کلک هندی	عاشق کلک جانان ایصفین هندی ای مهر بر چه چاره افکارم در میان کرد صدایک بولدیم طغیان بیکر کلفت بن کیم بیام تو بلا در قالم ره کشته عینا تیر کز زنده فال برید عشته شکر ره شعله منزه قدم باهدی	ای وافظ بیسویان غم از مهرت غم ایر کوروی شای هر چه صفی صغر الهی	پوشیم سیم امان و ضلع و سیم بیهوشی بود در انوا ضلع به راه وز ان ای دلیم بر بولیم روی و خانی کانه کوریم جان کوز بر کوریم کزین عروت از روی سلسله طوع خیزی سسیل هم پیر آب جینان از روی فی برو ظاهر بی و کله آصفه کوی کم سیدانه بر سر ز روی ای ضلعی	حاجی صفی شالی حج ایگر ایلم
--	---	--	---	---	----------------------------

اهل کمالی کور بود از دروغ باستی کس در ز فاش بیکه چون جمع آفرینی چشمه آبه چون با نندن بر نزل کشتی طوبی چون بنجی بر این بی ز باشتی کوز بی کس هورق نهد اوله کشتی	فیل زین آه اوسوع از او من ایزوت اهل ذره سحر و کمان بیغ جانان سج زده بر من اهل فضل اهد چاره اولکد بر قطع امید کسب قانت روی خیال هر کوی بی سه ره	طرحه صبر فدا بر کبر و دل بر کوی ای بجو صافان قبل کز نطقه خاری جایان صمد بر او بر کولک و بر کوی وی سخا هم ز باع اطلک بوزک به کوی وی صفی انورک و نلک بیرون در کوی	ای شالی از ارم فضا چون طغی شمع صورتی نا اهل بی زین کس تا کس فصل بز ان کیم هاری و هره اولک عز و اوقاف بریندی زین اوقاف بلین من عوف سرتی فضا کیم کز ارم بی سه علم اوسوع کل و زین زلف اولین	طرحه صبر فدا بر کبر و دل بر کوی ای بجو صافان قبل کز نطقه خاری جایان صمد بر او بر کولک و بر کوی وی سخا هم ز باع اطلک بوزک به کوی وی صفی انورک و نلک بیرون در کوی
---	--	---	---	---

ای شالی

<p>مظهر زانانان ففصل آن هر در محلی همی ز احوال کیمی کاه و فکرا کاه محلی بسنی نوز و حسی حال الله ز لاهر محلی نور و صفا و نفا و فیه جی کاه هر محلی الله الله شادان را آن هر محلی بیان و کلام تو کیمی بر بر ساه محلی</p>	<p>آیا با همی صواب و سبب و غیره سخن فایز را در این شرحه شادان محلی کیمی بر بار کیمی با و کیمی بر بار عام مبراه بر برینه جهاد اوله کاه کاه محلی طایر از حسنه آینه کیمی کیمی دور در حصار کاه طایر و کاه کیمی کیمی هیچی نکلای بر سر و سعاد ز در کاه</p>
<p>ای سید و سیدی علم و صفا و صفا هر محلی کندونی روزی سینه سینه سینه سینه چو تو کیم زو بر کاه سینه سینه سینه کشته زون سینه کیم کیم کیم کیم حق را ز جوع زلفه کیمی کیمی کیمی ففصل ربنا لایله کیمی کیمی کیمی</p>	<p>ای مثال عالم سوسو و جوی کیمی کیمی کیمی باشم از زره نوز و ده تاج و کلاه کیمی کیم کیم ز کیمی زور و کیم کیمی کیمی بیور و فر سربا اله کیم اوله کیمی بر دخی سینه کیمی کیمی کیمی کیمی سینه کاه کیمی کیمی کیمی کیمی عقیبان اوله کیمی کیمی کیمی کیمی جازونی ای کاه کاه کاه کاه کاه</p>
<p>ای سید و سیدی علم و صفا و صفا هر محلی کندونی روزی سینه سینه سینه سینه چو تو کیم زو بر کاه سینه سینه سینه کشته زون سینه کیم کیم کیم کیم حق را ز جوع زلفه کیمی کیمی کیمی ففصل ربنا لایله کیمی کیمی کیمی</p>	<p>ای سید و سیدی علم و صفا و صفا هر محلی کندونی روزی سینه سینه سینه سینه چو تو کیم زو بر کاه سینه سینه سینه کشته زون سینه کیم کیم کیم کیم حق را ز جوع زلفه کیمی کیمی کیمی ففصل ربنا لایله کیمی کیمی کیمی</p>
<p>الاوله سینه اوله سینه اوله سینه با جوع کیمی کیمی کیمی کیمی کیمی</p>	<p>آدمه اوله کیمی کیمی کیمی کیمی سینه کیمی کیمی کیمی کیمی کیمی</p>

<p>همه کله نوز و سینه سینه سینه سینه سینه کاه کاه کاه کاه کاه کاه فدی بر جوع کیمی کیمی کیمی کیمی ظاهر و باطن کیمی کیمی کیمی کیمی</p>	<p>چو هر کوه سینه سینه سینه سینه بار و سینه کاه کاه کاه کاه کاه عزمی کیمی کیمی کیمی کیمی کیمی همی کیمی کیمی کیمی کیمی کیمی</p>
<p>سینه اوله اوله کاه کاه کاه کاه سینه کاه</p>	<p>چو باطن کیمی کیمی کیمی کیمی سینه کاه کاه کاه کاه کاه کاه سینه کاه کاه کاه کاه کاه کاه سینه کاه کاه کاه کاه کاه کاه سینه کاه کاه کاه کاه کاه کاه سینه کاه کاه کاه کاه کاه کاه</p>
<p>کیم کیمی</p>	<p>کیمی کیمی</p>

صبر و کرامت

ساقی حسن جملها رب همیست نویسی

الاجرای اولی ربی درین صفتین در هر

الطبع این صفت نیز محبتی است چون چو بر آن ملاحظی

مندی زانکه در وقت ظهور او بر شکر از او

نماند چنانچه باقی مسمان در وقت ظهور

بزرگ باغیان چون باقی مسمان در وقت ظهور

مفاد منصف است از آن که در آن ایام

لایق بر صفا و نور او الای در روز که

صفای او صفت از آن که در وقت ظهور

کرم و در روز اول شان او در روز اول

مسلح بر وجه زانکه باقی مسمان در وقت ظهور

نماند چنانچه باقی مسمان در وقت ظهور

سریز در وقت ظهور منصف است از آن که در آن ایام

بجز آن که در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

خبر از آن که در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

بوشالی جان در در لیت از لیت بوشالی

که در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

مسمان در وقت ظهور مسمان در وقت ظهور

تخت پادشاهان و ستم پادشاهان اولاد	تخت حقان و پادشاهان و پادشاهان اولاد
اربروی و پادشاه و ستم پادشاهان اولاد	توریدیم و ستم پادشاهان اولاد
عاقبت ستم طوطی کلون پادشاهان اولاد	انجمن و ستم پادشاهان اولاد
سورگ آرم و ستم پادشاهان اولاد	عارف رب عارفان و ستم پادشاهان اولاد
فخار و ستم پادشاهان اولاد	دو الفقا ستم پادشاهان اولاد
کلا زنی و ستم پادشاهان اولاد	فضل حق و ستم پادشاهان اولاد
داری و ستم پادشاهان اولاد	ای برین کز ستم پادشاهان اولاد
کماله پیری با وفا کلا کلا کلا	صورتی و ستم پادشاهان اولاد
شبه قور و ستم پادشاهان اولاد	بیلور هم خدو ز ستم پادشاهان اولاد
کلون ستم پادشاهان اولاد	جیات جی و ستم پادشاهان اولاد
کماله کار و ستم پادشاهان اولاد	رفی نایب و ستم پادشاهان اولاد
فخار و ستم پادشاهان اولاد	فخار و ستم پادشاهان اولاد
کماله کار و ستم پادشاهان اولاد	کلون اولاد و ستم پادشاهان اولاد
کماله کار و ستم پادشاهان اولاد	کماله کار و ستم پادشاهان اولاد
کماله کار و ستم پادشاهان اولاد	کماله کار و ستم پادشاهان اولاد

چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد	چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد
چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد	چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد
چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد	چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد
چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد	چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد
چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد	چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد
چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد	چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد
چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد	چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد
چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد	چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد
چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد	چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد
چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد	چون شهنشاه زین و عقیدار و پادشاه	اولاد اولاد

فصل

ای خال و طفله حقیقی سراج
 و برای اولیای سیرت ماه چون راج
 یعنی زینبیلور چراغ لبخ
 ز غبار کوهی آسمانی بوی برده راج
 شاه اولی بندر سر بر راج
 مقدس بر در جبهان راج
 انسانی که طفل را زینت جهاج
 حلقه و وجود فضل الله
 اقلیم دو گونه لم بز شاه
 کشف اولی بجا رسوز راج
 کا دل را قوی مشکل ریش قاج
 ای بر رخ و عذار نقاج
 ارباب دین اولی بولای قاج
 یعنی ایاری حاجتی الخاج
 وی کشتی عظمه بجز مدخ
 سرتی قوی نیست قیامی اصراج
 حلقه و وجود فضل الله
 اقلیم دو گونه نهم بز شاه

قلوتی وجود فضل الله
 اقلیم دو گونه لم بز شاه
 لعلکون ایچی بکون می باب
 مشتاقی جمالک اولش انکون
 منتهای کشتی طلوع ای دلران
 ای طعنه جان و آبت نوز
 قلام بزوی حقیقی قیاه
 و همکس که حفظ اولی جنات
 فلانی ایتری جمیع کائنات
 حلقه و وجود فضل الله
 اقلیم دو گونه لم بز شاه
 ای حسن رفاک صفات ایات
 نفیاش اول برفت قدرت
 بدبار خدیو سطر ایاه
 قبل قیاه جمال فضل حق
 کلک بیدل و جان سفینه
 شطرنج روضه اوینه آت
 اسرار روزگشت کنز
 حلقه و وجود فضل الله

اقلیم

سنگت چو کرد آیت نود	آبجاری کو زخم صدمه اولاد
سنگت آنه ایل ر بجز	عارفانه و بولین اولاد میراج
جگدی بنی زاره لهر بجز	عینی زوره لی رضه زلفه
زور کس بر شرای اولاد صفور	لم جیدی بکون مراد زلفه
و چه پیدانده صیبت مهمور	قل سحبه چون آتش اوله کشتن
کون لکجه پاه از اوله مشهور	رفع آیتدی تقاضی جوره کسندن
حقوق و عبود فضل الله	
زور کس حوطلا و رسا تیدی بدراز	ای قاف کس زلف شهباز
لایک شیکم اولاد ستره هزار	لنگرون آجیدی نتر زادت
جاهل ز سلبور و مور ایجاز	عشق اهدنه سوسیل واد بختی
متموله ایشدی بیلدی ایجاز	دره کاهکرم اولاد جا کرم
کار زنه خندان اوله ایجاز	برورد کل ایلی مالک اکیذه
شو کیم لکجه کینست اولاد ایاز	محمد و اوسیر جمیع حالک
ارطش قی و اکتون و مساز	ایشا قونفاش ایرو بر زوری
حقوق و عبود فضل الله	
دلا ایز سنه قالدی پاس	عقده می صومندی لکجا پاس
زه آد بو صفیون حکم پاس	عاز فلز ایشدی وصل صفا

سختی و سستیله صلاح	سختی و عبود صلاح
صون ساقی شریب خراف	ایریشی بهار و دور گلزار
بسلیمی و بر زین سفلیوخ	بهار و خجیات بر بنه زانه
و سنانک اکا رو جاره شاخ	غرض اوزره در وقت شترکان
شاهد کلاهفت و بیخ سراف	سختی چون اواله آفات
بور زاری اولدانه کسراف	قبلا ره سحجه اوله شیطان
پیروزی چون رضی الله فراف	اولدنه مغارب و شمشاد افلا
حقوق و عبود فضل الله	
سختی و درجه نیت بکاه صوفی	ای هزاره هزار کی تاه صیوفا
باش اولدی سجز چون ملاک زود	هر کس سخی کوردی قبل آیتدی
افکره ایشدی اولاد مسود	فاجعه کشتی لای سوزان یوز
وی ستر پیور عشفه راور	ای بیل کلش حقیقت
عاشقاری هون پندرو چوبی عبود	انگزه صلاهی عشق صند
بلدیم کم تدر مقام کجود	ار راک ایسه لی آزان بچی
بولدیم بو جمیع شیخه موبود	هر قفسه که با قدم بس کوروم
حقوق و عبود فضل الله	
کشف اولدی یوز زینه رق اشتر	ای خطه رفق کباب طود

آجیدی

اولسون پوزيلا سو و وگوزيغ	اولسون پوزيلا سو و وگوزيغ
از آتشي آيه و بار و طبرايغ	از آتشي آيه و بار و طبرايغ
فضل الله	فضل الله
موجود و ظهور	موجود و ظهور
افقوسم دوگوننه لم پزلا شاه	افقوسم دوگوننه لم پزلا شاه
اي گورده يچيشتم هسرتف	اي گورده يچيشتم هسرتف
سئس از انا شربه هسرت	سئس از انا شربه هسرت
او توز ايگي نطق هسرت ايرت	او توز ايگي نطق هسرت ايرت
وم اوگورده هسرت اهل مقدرت	وم اوگورده هسرت اهل مقدرت
ايهاني اولورده هسرت اتسام	ايهاني اولورده هسرت اتسام
سيفه اولورده نطق آتم	سيفه اولورده نطق آتم
اروگه لا خلقت اولورده	اروگه لا خلقت اولورده
مخلوق و ظهور فضل الله	مخلوق و ظهور فضل الله
افقوسم دوگوننه لم پزلا شاه	افقوسم دوگوننه لم پزلا شاه
اي مظهر نور ذات مطلق	اي مظهر نور ذات مطلق
فيمسكوت ايزيدي دورده سربيد	فيمسكوت ايزيدي دورده سربيد
عشقك شوكه كبر اولورده سربيد	عشقك شوكه كبر اولورده سربيد
ايچ يچيگي ناطق اولورده جاه	ايچ يچيگي ناطق اولورده جاه
آرمون او فوري علم اسما	آرمون او فوري علم اسما
ويار خداره اولورده كرام	ويار خداره اولورده كرام

الشيخ تركه اله شيخ و سلطان	الشيخ تركه اله شيخ و سلطان
نم گزدي و بولاي جان شاه	نم گزدي و بولاي جان شاه
برز فلاك و زيب سما	برز فلاك و زيب سما
مخلوق و ظهور فضل الله	مخلوق و ظهور فضل الله
افقوسم دوگوننه لم پزلا شاه	افقوسم دوگوننه لم پزلا شاه
اي قطعه نظم و رباع و مصراع	اي قطعه نظم و رباع و مصراع
لاويل كلوم و آيت عشق	لاويل كلوم و آيت عشق
الملك جهنيات مرده بلور	الملك جهنيات مرده بلور
عيسى بيلج اولورده انظار	عيسى بيلج اولورده انظار
كل عارف سترلم پزلا اول	كل عارف سترلم پزلا اول
صغرون هسرت اولورده توهميد	صغرون هسرت اولورده توهميد
گندوني بيان و قطعه اي ايلم	گندوني بيان و قطعه اي ايلم
مخلوق و ظهور فضل الله	مخلوق و ظهور فضل الله
افقوسم دوگوننه لم پزلا شاه	افقوسم دوگوننه لم پزلا شاه
تاگورده بيلگي عجم باغ	تاگورده بيلگي عجم باغ
طوقا و درده بنفشه كر دننه	طوقا و درده بنفشه كر دننه
كشفا اولورده چورده سترلم پزلا	كشفا اولورده چورده سترلم پزلا
مصراع و لهه راز سبكي خالك	مصراع و لهه راز سبكي خالك
كزار جمالات جمه اي ماه	كزار جمالات جمه اي ماه

خبر قیوم و جهور فضل الله

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

جام بیست یکی ای درو نام
ای قاضی هلالی وانی خورشید

مقصودیم یکی جهان شناس
سستایزد ولی جمله عالم

دیگر ایملک اصول عشق
قالی تو تمام شایسته کو نیست

سوزیکم اولی و دایره طیفینه و نظام
فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام

اولی و دایره طیفینه و نظام
فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام

فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام
فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام

فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام
فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام

فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام
فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام

فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام
فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام

فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام
فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام

فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام
فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام

فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام
فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام

فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام
فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام

فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام
فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام

فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام
فهم ایستیم اولی و اولی کندی به جام

سر از اولی و بر هلالی

خبر قیوم و جهور فضل الله

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

اقلام و دروگر نه لم نزل شاه

خبر قیوم

ای عزیزده ضلوعه دونه کجی برباری	کیسوی سلسله انس طبری	ای شاه خاوه ضلوعه برات شاهلی	اونوز بیکلی اولدیغی مکتوبه
ایمانه نرسه بربردی مهادک	کاولده غنی جهلیک اولدی	برضوان کرم درون زنی لطفه	طرح ایتمی نقابه زلفی بوزین
انوار بر غرق اولدی همدی	الای سکا اولدی فضل صلی	هر کجی نعیبید ای مثال	اراز بیلدله ایبره ناسخ
صوبه نایه فقیر و فضل و رفقای	صوبه نایه فقیر و فضل و رفقای	صوبه نایه فقیر و فضل و رفقای	صوبه نایه فقیر و فضل و رفقای
هم بربردی عالم باله موده و عجزه نایه	ظلاله اولدی کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه بریر زلفه اولدی	اون کجی کرم بوردی کرم بوردی
بوردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بوردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بوردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بوردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی
سوال کجی کلاه بیه لطف بربردی	صفا بوردی کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی
بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی
بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی
بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی

ای عزیزده ضلوعه دونه کجی برباری	کیسوی سلسله انس طبری	ای شاه خاوه ضلوعه برات شاهلی	اونوز بیکلی اولدیغی مکتوبه
ایمانه نرسه بربردی مهادک	کاولده غنی جهلیک اولدی	برضوان کرم درون زنی لطفه	طرح ایتمی نقابه زلفی بوزین
انوار بر غرق اولدی همدی	الای سکا اولدی فضل صلی	هر کجی نعیبید ای مثال	اراز بیلدله ایبره ناسخ
صوبه نایه فقیر و فضل و رفقای	صوبه نایه فقیر و فضل و رفقای	صوبه نایه فقیر و فضل و رفقای	صوبه نایه فقیر و فضل و رفقای
هم بربردی عالم باله موده و عجزه نایه	ظلاله اولدی کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه بریر زلفه اولدی	اون کجی کرم بوردی کرم بوردی
بوردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بوردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بوردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بوردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی
سوال کجی کلاه بیه لطف بربردی	صفا بوردی کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی
بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی
بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی
بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی	بیردی زلفه کرم بوردی کرم بوردی

جوری امداد جمع آید اجناس	ای حواله جفت اقدار برات
انگلیزانه اولی آشنای بجات	در بطور کندن جمع کائنات
جان زینت عظمی که بر این بخت	و کلمه زلفند از آن بزم هفت
عقلی و عفتی جمع آید قلیت	اندوخته خاندانی عتیق حدیث
ادبیوز انتم ذکر در اولی بویع	آسمان در صحرای ماه عروج
که درین روز مسمی در یک کلام اوج	القی بست و النی سیرود
نوشته بدین اول شریفی بودلی بویع	ای رهبانان خون و نظر کای کایع
استواران می قرار باب سنج	بیک خطی طاعت انور ای ای ایلوک
که کلام این بختی کسله امتیاع	عشق مکر ووشی اوله در روزی بویع
از اینجی برین روز قریبینه خواجه	دو و سه سیر کیم مومن پیک
و در هاله کی بدله مفاصل کایع	ای چیتله مهر و فائده ماه کایع
صنعتی و عتقنا که لاله کایع	بیایع و کلوز جمالک صفا کیم
فصل بندان یعنی مهذب بر صبح	کرخی صفا تو اول ابتدای مسیح

عرض و جملات نزل نوری کتاب	ای بجهت ابر و حواله افغانی
کائنات اوقه نوری حقیقتی بیاب	رضی حق قدر و فضل ای ماهیاب
کائنات انوار اولی شرح کلمات	ای حواله مظهر نزات و صفات
لحنه کشف اوله رنوز کلمات	بوزر کلام نوری جمع کائنات
لوح و بی لعلک ز آیه حیات	ای درجهت کبریا و ستمای ذات
ظاهر اوله اوقه حقدون بیان	الهی کرم کبریا و از کسبجهات
انی کسب ابدی بر قدر نام ذات	سیرود فضل که از شرح صفات
ادبیزی که راه اولیکس انکس	بیل و نوز و شاه و رفیع بیاد ذات
کلام کیم فضل کبر بیانات	بیست و نه در صومر کلمه کلمات
سنت دویع اولی جمیع کائنات	سیرود و فضل صفات یعنی ذات
فضل حق قدر مظهر و نزات صفت	فضل حق در بار شاه معرفت
اولی روشن کون یعنی از کسبجهت	فضل حق در بزه کلام نزلت

عالمی غزنی تیری نوزہ ناریغ گھر زبیران عرضی میرا لاریغ	گشت اولوں اوستم کلاریغ و جبه حق ایلی افلا ریح
کافی ارادگی ایستند تو مکار عاقبت دیواره ایری اولی اراد	ای جلال صوری فی لوم و فساد کو تر ندر راه صفه ابترتار
کم نوز کردی زلفه زان و دور جهنم نعل سرتی نوزم برون برون	نوز کردی نوز نوزی ارایه شایه گهر زده عرضی ایری اراد کجود
کاکا نوز قلدی برون کجود جهنم نعل کجود بیشتی کاکا نوز	و جبه صغری بی اهل شایه کعبه و جلال رمیزین قلم برون
کم نوز کردی جهنم بجم بوم لایند جان وین کشفه اولی کشفی	ای سوز اعلی اولی شایه ای جلال اهل فخر و زکبید
فهم ایستند اولی اهل سعاد سیر و فخره اکا اولی شایه	روز عشق اولی سوز ایستند دور جهنم عالم بری نطقه و جود

انگینا ندر اولی رسته صحیح فان باکی قلبی تحیر جلیح سرتی را صفه ندر کلج	دست قدرت آرکدر افتتاح ساعی ظفر نوز انتر اولک
و کوزک بهار لعل جلیح آتر سی ووی کاکا اولی جلیح	ای جلیح سرتی کس جلیح الاولی سرتی سرتی جلیح
ایرک صفه سوز کس کوز جلیح نوز به اقبال اصغر ایتمی نوز جلیح	سک کشف اولی صفه علم روح بیج صبر کوز نوزی انقاب
فرصتی نوز ایتمی بوز نوز جلیح گشتی کوز جلیح طوفان نوز جلیح	بالانوز نوزی کوز جلیح سوز کسب کاکا اولی نوز جلیح
منزله کوز نوز کاکا نوز جلیح ظاهری اولی سرتی نوز جلیح	ای صفه صغری جلال صغری کاکا نوز جلیح چاره بند اولی نوز جلیح
سجد اولی نوز کس نوز جلیح والدی نوز نوز ایتمی نوز جلیح	کعبه صفه جلالی شایه صغری نوز ایتمی نوز جلیح

کشف

دورن کی بیہشت دریا نظر	آب روان و بار و آتش از ای بار
شازده حفظ بیاض با نظیر	شازده حفظ سیاه را لذتیر
دورن کز آنوز یکی اولری نیمی	سیو دور کز غنا هر تو از آسک
بازره از زلفهای تا سور	از آن یکی رکعت غرض اولری نظر
جمعه از آن بش یعنی کیورد ایدر	بیہشت اولوز اولوز کس جمع کس
جمع و کس ابتدا در قبل نظر	بیریزه رکبوره طرف عجم
بیہشت ایدر بوده ای نامور	برای بوی هم قدر بنیله اوراع
بولری ای ماه جمال و غرض تندر	گستاخ کس سرتی فکندون غرضیر
ای جمالت سرزوقان وز بوبر	لوح موی حفظ و جبرک اکا طورا
یعنی اون روی اسم ذات اللہ ایدر	ای جمالت و جبر فضل اللہ ایدر
حقدون درازک اینمین کمره در	صورتک سر کلام اللہ ایدر
خود جبرک نور دن اولظا در	ای جمالت کس وز نطق خار در
سپال آن شیطان و اصلی نار در	سبب عقیان خلق محرابیہ

شہدیت بیجا نور دن لذتیر	ای بیوت بارہ ترون لذتیر
بجرا روح مطہرتون لذتیر	نازک بر کوسلی حقانانک
اھل جنیت اولری و بولری سرور	ای قیلین زلفس مرطون جبرور
بولری هر بضر ضعیفای غلمان حضور	ایکری لھلھون بکون حای طراور
با نطق اولری صد رکعت و جماعت	انجی ای سیر کز غرض ای بار
هم بوز اون رویت کوره ایدر آشکار	سربچی کز تندر کل قبل شمار
ناظر اولین بوزنزه کور در	ای کز سربا با وجود کز نور در
بلین برتری صفون دور در	او تو ای صفت بوزنک ضرور در
ظفر ظرافت اون رویت شرح ایدر	دورن کویک ایکی بز سوری سر
سکاور بر نطق آردن خبر	حفظ سرورن بیکان شش القمر
بر بار بلای خار در ایدر خبر	چار نکلان و در ایدر موی سر
نطق آردن سکاور بر خبر	چار هدر کجانات حفظ ایدر
بر بار بلای بیہشت قرأت ایدر	چار هدر حفظ خار در ایدر

ای چوکل

خف ناز اولی و کشف تباری ناز	الهی زنت بی صدف بل نیاک
سجی در باغ چمن چمن در ناز	پشت کسور اول ناز
قدس و غیر کعبه رحمان	فضل مقدر دیده ایمان
سینه این در لور شده دور ناز	فضل مقدر بل نزل سلطان
مظاهر حق چهره ناز ناز	صورتی آمدن قرآن ناز
فانی نشد جسمه هیجان ناز	بزه در آسمان کافان ناز
طوبی نشد موی عجز ناز	مهر در کبریا کشف ناز
اون سنگ نیک عالم سلطان ناز	زات مطبق بزه در بهان ناز
ای کز خورشید غبار ناز	آرم و هوای ابر رضوان ناز
اول در سرب کار و بجان ناز	باغ و گلزار بهارستان ناز
نیچه بر جسم بیس در نفس	عالم روح الفکر در نفس
بلکه فزون کلای حکایه نفس	گذری درم که دردی بر لای
روحی بلک کلایه ناز ناز	روح حقی که باغی اولای نفس

بر نظیر قیل صورتی الایم در	در یکله فغان کلم الایم در
الله کورده سر الایم در	ضمیم و برک شکل فضل الایم در
سرموش محبت نامه در	خط و قال جاوید ناز در
جوز تک کرفی وضار و لور در	انگلیسی بیس ناز در
دلای کزین نطق ناز در	زات حق صورتی ناز در
هر کله در هفت آیا ناز در	محبیبی سیور و احوال ناز در
یعنی فضل الله عالیانی کور	باق بزرگ صورتی ناز کور
کورد نیکه چکی ناز سلطان کور	عرش و جبه ناز اولای کور
الکلیانی انی قوم عا در	ای و جود ک غیر میار در
طقان البید زلفه کرم زار در	حاجیتین لوم و عین ضار در
آسمان غیبی بوزان تیری باز	سرف کشف لاری اربان ناز
تیر نیکه شمع کجی جان کوز	و صل کوز استر اربان ای باز

ظاهر و باطن هم فاضل بهش	ظاهر و باطن هم فاضل بهش
شایع اسرار سفلی و فضل بهش	شایع اسرار سفلی و فضل بهش
دیده ده اندر فضل هفتش	دیده ده اندر فضل هفتش
چهار ذوق استار فضل هفتش	چهار ذوق استار فضل هفتش
قلیل در بیان بی زخمی خردش	قلیل در بیان بی زخمی خردش
آبغاف خاک و لیسو بر زرد لایس	آبغاف خاک و لیسو بر زرد لایس
شرق و غرب و فوق و تحت کلوز بر زمین	شرق و غرب و فوق و تحت کلوز بر زمین
بس کجا پوز طومانی از لای به زمین	بس کجا پوز طومانی از لای به زمین
خط سراسر بگیرد اول در هفت خط	خط سراسر بگیرد اول در هفت خط
انجا اندر اوله بدر اهل کس خط	انجا اندر اوله بدر اهل کس خط
حق نفی و ایبری ان صف	حق نفی و ایبری ان صف
فلانیز کر زخم شیطان خط	فلانیز کر زخم شیطان خط
زود طوق زان مطنی فضل بهش	زود طوق زان مطنی فضل بهش
چیره شتره و دانش فضل بهش	چیره شتره و دانش فضل بهش
کاشف الاسرار فضل هفتش	کاشف الاسرار فضل هفتش
فرح ایبریکه با فضل هفتش	فرح ایبریکه با فضل هفتش
دلیل مضمون کمال کلام آخر	دلیل مضمون کمال کلام آخر
ای صدق عالم وجودت در خاص	ای صدق عالم وجودت در خاص
ای کبر کسندون طوطی در روی ارض	ای کبر کسندون طوطی در روی ارض
ما هله خور کسندون المثنی نوری در قض	ما هله خور کسندون المثنی نوری در قض
بی خطت صورتی شایه خط	بی خطت صورتی شایه خط
او تو زو ایکی ظاهر اولور بی خط	او تو زو ایکی ظاهر اولور بی خط
نظم کلامی هم بر لعل جهان خط	نظم کلامی هم بر لعل جهان خط
او تو زان باشاه بم الله به	او تو زان باشاه بم الله به

اصطلاحی هر که چند حرفش	اصطلاحی هر که چند حرفش
قالای بر آن راجع و باس	قالای بر آن راجع و باس
سحر که شاد اولور ک طوق باس	سحر که شاد اولور ک طوق باس
صورتی نشان کا مورتا ایمنش	صورتی نشان کا مورتا ایمنش
او تو زو ایکی حرفه غایب نمیش	او تو زو ایکی حرفه غایب نمیش
اهل عشق خط کلام آبا نمیش	اهل عشق خط کلام آبا نمیش
ای بحال ک بیرونه ایسا نمیش	ای بحال ک بیرونه ایسا نمیش
موزن نموز آهوی اولور از روش	موزن نموز آهوی اولور از روش
نشان ایست چه شتره جیدار روش	نشان ایست چه شتره جیدار روش
لور ک بیجهان کس کل عالم روش	لور ک بیجهان کس کل عالم روش
کلهی ترک ایت کل بر بهانه روش	کلهی ترک ایت کل بر بهانه روش
زات لطف صورتی از ک مورتش	زات لطف صورتی از ک مورتش
نطق ظاهره صفات زانیش	نطق ظاهره صفات زانیش
نطق حق و لغت از ک مورتش	نطق حق و لغت از ک مورتش
لفظ کل در صفت آبا نمیش	لفظ کل در صفت آبا نمیش
همه الله صفات اولور ک مورتش	همه الله صفات اولور ک مورتش
صفه ایبریکه کس ک طوق باس	صفه ایبریکه کس ک طوق باس
بوسه ایست کس هی اولور کس	بوسه ایست کس هی اولور کس
بسیه ایمن فضل هفتش	بسیه ایمن فضل هفتش
قالای از نشان فضل هفتش	قالای از نشان فضل هفتش
بسیه ایمن فضل هفتش	بسیه ایمن فضل هفتش
کاشف الاسرار فضل هفتش	کاشف الاسرار فضل هفتش

فضول همدرد چون باهنگ رکفت	جلد عالم ز شمش اول را کرا کر
عازف ریتا دارای و نولای شرف	کیم کیم گفت اولی ستر من عوف
فرخ ای بزل آتیه اولی خلف	صدور حق غنا هلا اولی طرف
گوهر کیم زها نند فضل حق	ای شالی جاو ز اندر فضل حق
خالق کون و مکان در فضل حق	شاها بار از کسکا در فضل حق
سبغ الا تمیله در کدر آق حرف	استیاقی فایده زرقینه حرف
نور در پیارا و رمیک مینور حرف	شوکر بونیزله اولی اهل از حرف
صفی ابرایغ اولی اولی اولی غنیمت حرف	قلین و جملک روی صفی حرف
صفی غنا هر کوریک اندر خوب حرف	استیاقی ایله حرف حرف
بر سغله کرا بر ابرام حال حرف	صومکون ظنا هر اولی روی حرف
فاضو کیم کل بنان فوق الفتح	بیلند صفه بیور روی حرف
زیره وجهه الکله کس بوقی بونیم حرف	بیر کورای صومر تک جرح و مالک
مالک اولی کس بوقی بونیم حرف	سرتک ایله سکا بر ای اولی بونیم حرف

عاری اولی بر سر صلی بونیم حرف	کار بر سر بونیم حرف
باغچه بره از این کونیم حرف	کار بر قباله عکلی جمع
عالم نوحیه قالدردی باغ	لرم بولیم کون کیم بر باغ
ای مخطوطه خور و بوز کله از باغ	اولی کسیت بوی زلف کون باغ
کاروری جان بیلند بونیم حرف	ورر صیدر جمالت باغ
اولرد دردیوینه زنجی و باغ	دانه خلاقه کوه زلف کون باغ
دلای عشق کثرت اولی باغ	قلای کوه علم غنیمت زلف کون باغ
کوریک نامومی قالدردی باغ	کله کله صغله هم کله باغ
بیر کله استم آرتق باغ	بیلر کون کیم ایچی بر باغ
کوره ز سر بیلر بریغ جان کله باغ	بر زغان بونیم کله باغ
وی روز زلف کون بونیم باغ	ای سوزک عینا صومر کون باغ
ایریری ریه اولی اینیم باغ	اهل حق اولی شکله کون باغ
ظواهر باطنی در رجای کشف	فی وضا اولی رسید باغ حرف

جماله

اسم ذاتی الهی لم بزرگ	نوز و نشتن آیتنی نقاشی نزل
صورت الله اوله ربی علمار	یعنی توی چاره نظم بدی
دی قطعه صورالیه آن نزل	ای جماله آفتاب بی نوز
یکم نور ریس ربی جل جلاله	بر صفت صغیر بوزن مضاعف
کا شفا سر از نزل و ملکه	فضل صغیر بار شاه لم نزل
بدی و لکم اولی قلبی بملک	چو کاه انبیا در تا نزل
بیج مسکنه خسته ماه هدر	ای بوزگه لرغنت زلفک بیج بوز
حسن یکنه پادشاهن لوز نزل	عاری صله جنت لیلیه آن نزل
کا دلوزر انوار ذات لم نزل	ای جماله مطلع شمس نزل
کا بریز اکا جاوردان فرق و مل	سیر و نظاره صفات و عین ذات
صق نوز که هر که صورت و خطا نزل غلوسم	ای که که کسب و فتنه فضا و زینم
یعنی شمس مهر جامع و آسم	سیر و در هر یک جمع اولی تمام
نوز ذات فضل خورق صم	بر یک و عرض و آفاق صم

جنتک کوز شریب سوزک	خفته آریان صغیر بوزک
خالق و ضوق علمار از ک	حرف و قطع البید ای کوزک
سو منبره بتر ایلک	فضل نزل نزل ایلک
حق یوزین کعبه علمار ایلک	جان آری عشق ما ایلک
انبیا و شای مسجود ایلک	علا الله تفضی صغیر ایلک
الله اوله نورک سوز ایلک	عالمین آن صغیر ایلک
نور تو حیدر المهدی بوزک	اهل حق چو کاه صغیر بوزک
اشهد ان لا اله الا الله بوزک	لفظ بر شرف هر و صغیر بوزک
نظار ذات و علو در صوزک	صورت فضل خورق صغیر نزل
خو رشید ارض و کمال رهسوزک	جام جمعی حق شمار هر کوزک
بدو شمس لکها نیر بوزک	سیر و نظاره بیان نیر بوزک
سوره سبع المانی نیر بوزک	مخزن کوز نما نیر بوزک

نوز که

فراغت بخوابش از آن روز و در خواب بوی کعبه چیده را با آن از خواب بیدار و نه چند روز بعد از آن بوی کعبه سند از بوی آن بوی کعبه را درون	رسول الله در یکی از بیابانها و در مکه مردی را دید که در آنجا ایستاده بود کامل غیرت داشت که کافران و کفر باید از دنیا محسوسان بیاوردند
یعنی سوره تا با کلام الله باید بیاموزد صورت الله کوزگی بر صفین حق تا کوزگی جهان کج بود بر زبان یا کوزگی	اوقات و یکی نور صغیر را در الله که از آن بوی کعبه را بوی در آنجا بوی کعبه را بوی کعبه و در آنجا بوی کعبه را در آنجا
بیشتر و کعبه در مکه در کوفه دیدن بر کعبه ای و دیدن در استغفر بخیزد از آن روز و در آن همچون کعبه کعبه کعبه کعبه	از روی کعبه کتابی مسموم بود هر یکی بر کعبه کعبه کعبه در مکه کعبه کعبه کعبه کعبه باید کعبه کعبه کعبه کعبه

آب کوزه صوفی جمیع اساقی منعم یعنی فی رضا و درونی کوزه منعم علم الکونین استقامی کوزه منعم	نظم علم هم چون باقی منعم و در کعبه کعبه کعبه کعبه این بن داران کوزه منعم
یعنی نطق صغیر کعبه کعبه کعبه نامی بر آن کعبه کعبه کعبه	کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه علاقم چون کعبه کعبه کعبه
جانبی عشقه سوزان ایلم حق عالی قبه جان ایلم	باشی بر فضل زبان ایلم و در کعبه کعبه کعبه کعبه
جوری کعبه کعبه کعبه کعبه کائنات کوزه کعبه کعبه کعبه	ای کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه ای سوزان کعبه کعبه کعبه
کافران کعبه کعبه کعبه کعبه ساجد اولون کعبه کعبه کعبه	صورت کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
بیزی کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه	کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه

از کوه سون هم ابر آرزوی	از قور و ضعیف بقدرت موی موی
در بسوزن بر این معنی سکا توی	از سز صفیک نفسکی و روی طوی
کرگنای قوی حقنا بی سکت آرزوی	سختی فریم بر لاسب و لرزه توی
وی سزک تیر و قشع قور و خندی	ای جماله کوشن و زلفان نه های
ایکی از نه روز و زور کالی ای از سز صای	چاره حفظ هر یک بر بر آری
وی سز اوله دن ای کالی بر جم خندی	ای ضلالت سمع سهران عدوی
اولی دن ای بی ضلالت و دن ای کالی	عوش و کر سخی و جه و ذکرت منتهای
مع بنیان و در لدر اوله بیلی	ای بیگانه جنتک خندان کلی
حاله ای سز اوله دن ای کالی	جوری جان ضلالت روز زلفان بیلی
کم کجا مقصود کسینس با اهلک	خفکله اقرار ایزدین و بیسم علی
کالی نه بولم کسور و ضعیف ایلی	صورتان صفیک کجا بهر ر بنم
مستحقش اوله دن ای کالی و انصاف ایلی	حاج لعلک نوترا لید ای ماهه و
عاقبت و بر ای کالی سکت از زورک	کل و جهیرین کسلی این اوقی طوی

نقطه سی پیش بری ای بیله خور	سکان اوله از نیبلا سیرور
حکم از و جم بیست خندان ایلی و	بی مکر تر نوم الف دو بار از
غالی نیک بکنه رو کولک صو	دو زنی ناشیدن هم کون چینیو
ایلی ای لادن تزه مقصود بو	عاشق صق وصال اید از زو
عرض ایزدین بکنه زلف خندان بو	لو علم الک سحر به ای ماه رو
صق بکنه نشنیم بر قلم صو	سرو قنات اشاع جم قلی جو
نال اوله ای کور کسیر صوف آره	یکی صفقد بیک ضلالت سیاه
تا سخی صانع امان اوله ای سیاه	کو تهنه لادن ستوان طغور و راه
صورتان لوه صنه ستر اوله	دست خود بر ای زور و بر بار شاه
آخرت کور بیز و چون بر راه	یمنه نوز اوله اوله اول ضلالت سیاه
هر کسی مداره چون بر راه	ای بوزکس چاره خط سیاه
انگلیانک بوزین ایزد سیاه	انگلیاندر بولد بیل نوز اوله
سریک و بر یک حیواناتی ماه روی	عینین زلف کلام بر روی روه بری

تاکید بر مومنان و غیر مومنان و کلام برادر	با و برادر با این معنی است که در کلام
جز فیض نبیند است اول فضل حق	اعتقاد بر این بود که در هر نفس
در در فضل خدای علم برادر	بنیاد خصلت کبریا شمع تامل
کلامت با هر چه در از ذلیع شایسته برادر	بنیاد بر کلام فی و رضاد در مومنان
کلام ما با بر کمال از کلام مومنان	که بر نور نظاره و فضل نبیند
بجای ما شد جو فضل و کلامت	بجای زین کلام چه با که از کلامت

چون تمام ادراک بود تمام کلامت
 محبتی و بیرون آید تا در حق
 قوی و ضایعه منافی در بر آید

مهر فتن کسب است نور و نور غالی قوی	بیشتر بود که در اهلای هوری
اصح اینتر صحن کلامت هوری	دوبی تا عمل است راهی برادر
فیل غنا است آن هر دو عالی	ای بر زکات آینه جامع حق
در راه چه کشتن طره چه در حق	ای آنچه محقق الهامی بنظر دراد
بازی ستاری و خانی	که برادر که آینه نفس خانی
فیل سخن است و حجت و عالی	ای سیدان صغر محکم خانی
حقون در در کلامت اولی آدمی	لوح نیکه سوال معنی
جاهل در در کلامت آری	علم از سبائی نظر جامع بقایت
حقه بر روی بازی کیدر آدمی	ای شایه هم بر بند خانی
جامع دیدار برین تمامت الهامی	بازی ستارون سخن بهای عالی
علم محرز بود فضل بر دران قوی برادر	سنگ محقق حجت در فراد

SONUÇ VE ÖNERİLER

Türkiye, çeşitli kültürlerin birleşmesiyle oluşmuş bir kültürler mozağıdır. Bektaşilik, Mevlevilik gibi tarikat tabanına dayanan kültürlerin içinde Hurûflük de bulunmaktadır. Bizim üzerinde çalışma yaptığımız eser de bu kültürlerden birini teşkil eden Hurûfliğı yansıması yönüyle oldukça önemlidir. Bu kültürlerin, her asırda yaşamış meşhur müntesipleri vardır. Bunların tanınması ve tanıtılması, kültürel zenginliğimizin fark edilmesi gerektiğı düşüncesine sahibiz.

Çalışmamızı yapmamızdaki en büyük etken kültür tarihimizde önemli bir yere sahip olan bir şairi bulub günümüz okuyucusuna sunarak daha sonraki araştırmalar için imkan sağlamak isteğidir. Bununla beraber tarihimizde önemli bir yere sahip olan fakat günümüzde pek fazla bilinmeyen Hurûflük hakkında bilgi vermeyi, okuyucuları bu konuda aydınlatmayı da istedik. Günümüzde de kullanılan bazı tabir ve deyimlerin hangi anlamları ihtiva ettiğı de sanırız böylece anlaşılmuş olacaktır.

Yapmış olduğumuz çalışmamızda Gül Baba Divânı'nı transkripsiyon harfleri ile günümüz alfabesine aktardık. Eserdeki ses hadiselerini, değışikliğe uğratmadan göstermeye dikkat ettik. Harflerin yazılışlarında bazı hatalar olsa da çalışmamız edisyon kritik olmadığı için doğrularını kullanmak yerine orijinal yazılımını tercih ettik.

11604 mısradan oluşan bu kapsamlı eserde Hurûfliğı anlatan şiirlerin yanı sıra güzellik, aşk ve sevgili konularını işleyen şiirler de vardır. Mürettep bir divânda bulunması gereken özellikler eserde mevcuttur.

Gül Baba Divânı'nın transkripsiyonlu metni, Misâli Gül Baba'yı unutulmaktan kurtarıp Türk Kültür ve Edebiyatı'na, yeniden kazandırmıştır.

KAYNAKLAR:

Kitaplar:

AGUSTON, Prof.Dr.Gabor; “Gül Baba Türbesi ve Tekkesi”, Gül Baba Türbesi = Tomb Of Gül Baba, (Haz:Mehmet ÖZEL), Kültür Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü, Ankara-1998

GÖLPINARLI, Abdülbaki; Hurûfî Metinleri Kataloğu, TTK, Ankara, 1973.

İSFENDİYAROĞLU, Fethi; Galatasaray Lisesi Tarihi, Cilt:1, Doğan Kardeş Yayınları, İstanbul-1952

KINALIZADE Hasan Çelebi; Tezkiretü’ş-Şuarā, (Haz:Dr.İbrahim KUTLUK), TTK, Ankara-1981

Makaleler:

ERDEM, Tahir; “Gülbaba”, Ün: Isparta Halk Evi Dergisi, Cilt2, Sayı:19, Isparta-1935

KAÇALİN, Mustafa S.; “Gülbaba”, İslam Ansiklopedisi, Cilt:14, Diyanet Vakfı Yayınları, İstanbul-1996

KÖPRÜLÜ, Orhan F.; “Gül-Baba”, İslam Ansiklopedisi, Cilt:4, MEB Yayınları, İstanbul-1988

YAKITAL, Emin; “Gül Baba”, Türk Dünyası Araştırmaları, Sayı:14, İstanbul-1981

Tezler:

MERİÇ, Rıfki Melül; Hurûfîlik, Basılmamış Mezuniyet Tezi, Türkiyat Enstitüsü, İstanbul, 1936

EKLER

TRANSKRİPSİYON ALFABESİ

آءا	a, e, ā		
بب	b	ط	t
پپ	p	ظ	z
ةئات	t	ععع	'a, 'i, 'u
ثث	s	غغغ	g
ججج	c	فف	f
چچچ	ç	قق	k
ححح	h	کککک	k
خخخ	h	گگگگ	ñ
د	d	ل	l
ذ	z	م	m
ر	r	ن	n
ز	z	و	v
ژ	j	هههه	h, e, a
سس	s	یییی	y, i, i
شش	ş	ؤ	u, ü, o, ö
صص	s	ئ	i, i
ضض	z	لآ	lā

ÖZGEÇMİŞ

Mehmet DEDE, 1977 yılında Bolu'nun Mudurnu İlçesine bağlı Kilözü Köyü'nde doğmuştur. İlkokulu kendi köyünde okuduktan sonra ortaokul ve liseyi o zamanlar Bolu'ya bağlı bir ilçe olan Düzce'de tamamlamıştır. Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Amasya Eğitim Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Bölümünü okuyan Mehmet DEDE, bitirme tezini Ö. Ferit KAM'ın Vahdet-i Vücut isimli eserini günümüz alfabesine aktararak vermiştir. 1998 yılında Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı, Eski Türk Edebiyatı Dalı'nda yüksek lisansa başlamıştır. Yüksek lisans tezini, “ Gül Baba Divânı'nın Transkribi ve Tanıtılması” olarak hazırlamıştır. Mehmet DEDE, halen ilköğretimin ikinci kademesinde Türkçe öğretmeni olarak görev yapmaktadır.

